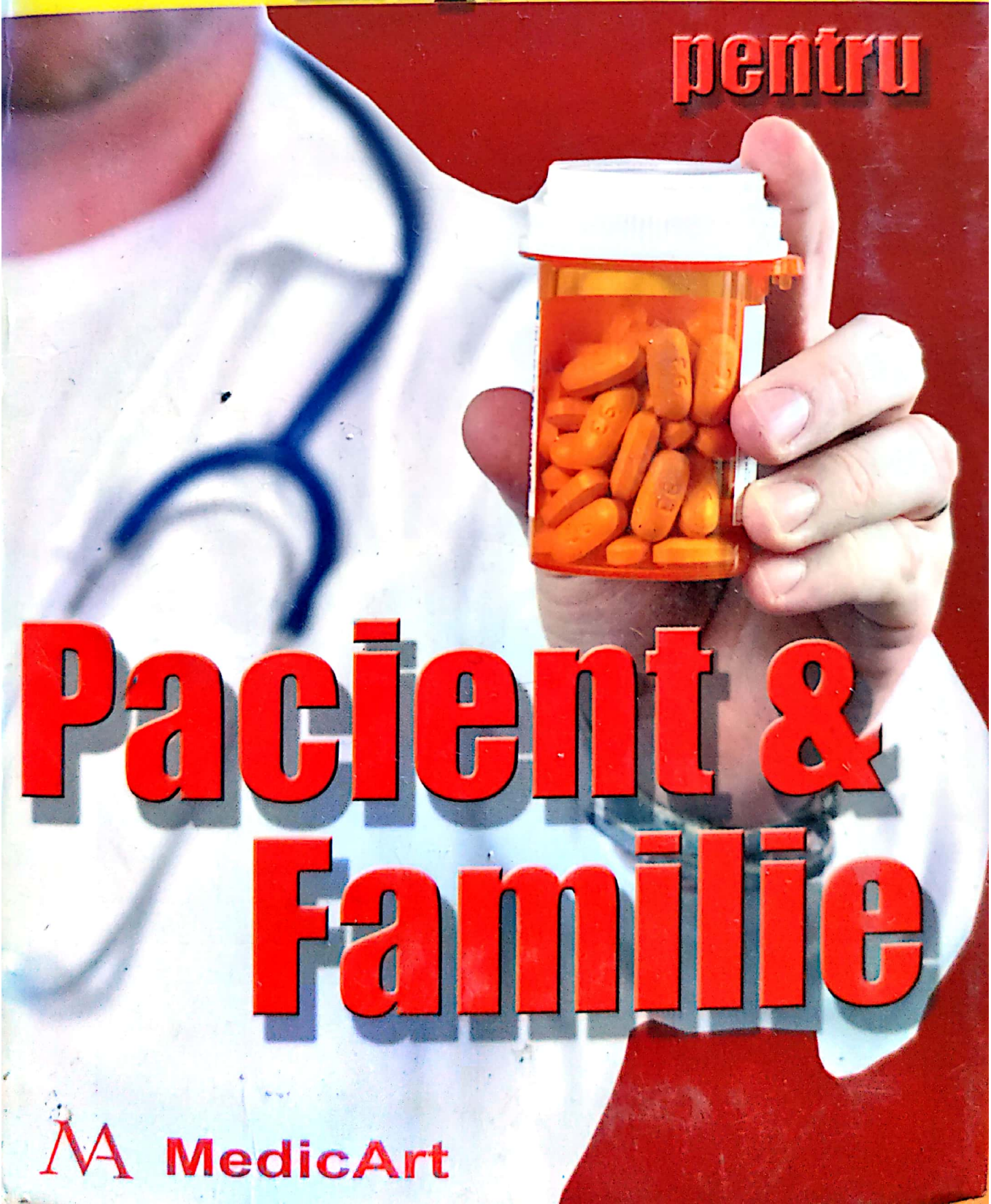

MedicArt

EDITIA I A

Medicamente Explicate

pentru

Pacient & Familie

MA MedicArt

GIURGIU CRISTINA -
ROXANA

MedEx

medicamente explicate

pentru pacient

WWW.MEDICART.RO

MedEx pentru pacient - medicamente explicate

COPYRIGHT © 2008, MEDICART

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin în exclusivitate editurii MedicArt. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă sau transmisă sub orice formă fără acordul scris al editurii.

NOTĂ

Autorii acestei lucrări au depus toate eforturile pentru ca informațiile prezentate în această publicație să fie reale și complete. MedEx pentru pacient nu conține toate efectele adverse, contraindicațiile sau interacțiunile ce pot apare la administrarea unuia sau mai multor medicamente. Eficacitatea și siguranța fiecărui tratament în parte trebuie apreciate de fiecare pacient după consultarea cu medicul curant. Editura MedicArt nu oferă nici o garanție asupra nici unuia dintre medicamentele prezentate. Nu au fost efectuate nici un fel de teste independente asupra nici unuia dintre produsele conținute în lucrare. Toate informațiile prezentate au fost culese cu cea mai mare grijă din surse de încredere și din informații prezentate de către producători. Autorii și editura MedicArt nu își asumă nici o responsabilitate în legătură cu utilizarea acestor informații. Această carte se vrea a fi doar un ghid al medicamentelor și nu înlocuiește în nici o situație sfatul medicului. Doar un medic poate prescrie corect o medicație luând în calcul o serie de variabile cum ar fi vârsta, greutatea sau antecedentele patologice ale fiecărui pacient.

DR. MARIUS NEGRU

DR. MARIUS SAMOILĂ

DR. LAVINIU ANGHEL

DR. RAMONA SAMOILĂ

TEHNOREDACTARE:

MARIUS SAMOILĂ

ISBN: 978-973-88483-2-0

Prefață

Reușita unui tratament, în special al unui medicament presupune o colaborare strânsă între medic și pacient și cunoașterea de către ambele părți a scopului tratamentului și a mijloacelor prin care acesta se poate atinge. Complanța pacientului este atât responsabilitatea medicului cât și a pacientului. Un pacient care și cunoaște boala și care înțelege scopul și consecințele tratamentului urmat este implicit un pacient mai compliant la tratament. Sarcina informării acestuia îi revine medicului curant. Totuși, acesta nu poate fi lângă pacient pe întreaga durată a tratamentului și nu poate supraveghea continuu evoluția acestuia. Administrarea corectă a tratamentului, recunoașterea semnelor de ameliorare a bolii sau din contră a celor de agravare sau a reacțiilor adverse sunt sarcini ce revin pacientului. De aceea, pentru a veni în ajutorul atât a medicilor cât și al pacienților, această carte explică pe larg și într-un limbaj cât mai lipsit de termeni tehnici cele mai importante și utile lucruri pe care un pacient trebuie să le cunoască despre tratamentul urmat.

Pentru ce se administrează sau în ce cazuri nu se administrează un anumit medicament? La ce efecte adverse vă puteți aștepta și care dintre acestea sunt severe și necesită anunțarea medicului? Ce precauții trebuie să luați pe durata tratamentului? Ce alte medicamente nu se pot administra în asociație cu cel pe care-l luați? În ce doze se poate administra medicamentul? Cum recunoașteți supradozarea cu un anumit medicament?

Toate acestea sunt întrebări la care "MedEx pentru pacient" răspunde pe larg și pe înțelesul tuturor, oferind informații pentru mai mult de 1400 de denumiri comerciale ale medicamentelor. În plus, prin anexele de la sfârșitul cărții am încercat să oferim pacienților informații utile și practice privind atitudinea în caz de supradozare, tehnicile de administrare a medicamentelor și un ghid al alimentelor pentru cei ce trebuie să evite sau să consume un anumit aliment.

Indexând medicamentele incluse în această carte nu doar alfabetic ci și în funcție de afecțiunile pentru care sunt prescrise am încercat să o facem mai ușor de utilizat și să reducem timpul de accesare a informației dorite.

Fără a avea pretenția de a fi inclus toate informațiile din literatura de specialitate despre un anumit medicament, colectivul de autori a încercat selecționarea atentă și cât mai precisă a acestora, cu intenția de a oferi un ghid de administrare al medicamente-

IV

lor practic și util care să susțină sau să reamintească pacienților sfaturile medicului. Tocmai de aceea atragem atenția asupra faptului că această carte nu poate înlocui în nici o situație sfatul medicului, acesta fiind singurul care poate aprecia corect atitudinea ce trebuie urmată în cazul fiecărui pacient în parte luând în calcul o serie de variabile individuale. Acest ghid are ca scop îmbunătățirea relației dintre medic și pacient și creșterea calității actului medical printr-o mai bună informare a pacientului.

AUTORII

Cuprins

PREFAȚĂ	III
MONOGRAFII ALE MEDICAMENTELOR	1
ANEXE	1378
INDICAȚII GENERALE PRIVIND CAZURILE DE SUPRADOZARE	1378
TEHNICI DE ADMINISTRARE A MEDICAMENTELOR	1386
GHID ALIMENTAR	1391
INDEX ALFABETIC	1395
INDEX AFECȚIUNI ȘI SIMPTOME	1412

Abilify

Denumire comună internațională: Aripiprazolum

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate orodispersabile

A

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Abilify face parte dintr-o clasă de medicamente denumite anti-psihotice atipice. Atipsihoticele se folosesc în tratamentul simptomelor schizofreniei ce pot include halucinații auditive (auzirea unor voci), halucinații vizuale (vedenii) sau halucinații tactile (simțirea unor lucruri care nu există), idei delirante (idei ce nu au legătură cu realitatea), suspiciozitate deosebită.

Abilify mai este utilizat în tratamentul episoadelor maniacale sau mixte din tulburarea afectivă bipolară. Aceasta este o boală psihică ce se manifestă prin oscilații extreme ale stării de dispoziție.

Important de știut

Abilify poate provoca diskinezie tardivă, o afecțiune ce se manifestă prin mișcări involuntare ale feței sau corpului. Aceasta poate fi permanentă și pare a fi mai frecventă printre adulții mai în vârstă, în special femei. Cereți medicului dumneavoastră mai multe informații.

Medicamentele de genul Abilify-ului pot crește riscul de deces la pacienții în vârstă ce suferă de demență în boala Alzheimer. Abilify nu este aprobat pentru utilizarea la acești pacienți.

Administrarea corectă

Abilify se administrează de obicei o dată pe zi. Se poate lua cu alimentele sau pe stomacul gol.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă e aproape momentul să luați următoarea doză, săriți peste doza pe care ați uitat să o luați și administrați medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați comprimatele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Cele mai frecvente efecte adverse pot include cefaleea (durerile de cap), slăbiciunea, greața și vărsăturile, constipația, anxietatea, insomniile, amețelile, somnolența, neliniștea, urticaria.

Unele efecte adverse sunt neobișnuite însă pot fi severe și necesită anunțarea imediată a medicului. Acestea includ urticaria,

A

amețelile severe, leșinul, bătaile cardiace neregulate, durerea toracică, umflarea mâinilor, picioarelor și gleznelor, apariția depresiei, convulsiile, dificultățile la înghițire, mișcările neobișnuite ale feței sau corpului care nu pot fi controlate, nevoia imperioasă de a urina, febra crescută, rigiditatea musculară, confuzia, transpirația abundentă.

Când nu se administrează?

În cazul în care provoacă o reacție alergică.

Atenționări speciale

Riscul apariției diskineziei tardive crește proporțional cu cantitatea totală de Abilify administrată. Pentru a reduce riscul doctorul va prescrie cea mai mică doză necesară și va administra medicamentul pe termen lung doar dacă este necesar.

În cazuri rare Abilify poate produce o afecțiune a sistemului nervos posibil fatală numită sindrom neuroleptic malign. Simptomele includ febră ridicată, rigiditate musculară, puls și tensiune arterială neregulate, bătaii cardiace rapide, transpirație abundentă, status mental modificat. Această afecțiune este o urgență medicală. Anunțați imediat medicul.

Unele antipsihotice, inclusiv Abilify sunt asociate cu risc crescut de apariție a hiperglicemiei (nivel crescut al glucozei în sânge). Pacienții cu diabet sau cei cu risc pentru diabet trebuie să-și verifice regulat nivelul glicemiei.

Datorită faptului că medicamentul poate produce somnolență sunt necesare măsuri de precauție în cazul conducerii autovehiculelor sau efectuării oricărei activități cu risc.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Doctorul va reduce doza administrată la asocierea cu următoarele medicamente: fluoxetină (de ex. Prozac), ketoconazol (de ex. Ketonal), paroxetină (de ex. Seroxat), chinidină. De asemenea doza trebuie crescută la asocierea cu carbamazepină.

Deși Abilify nu interacționează cu alcoolul, asocierea nu este recomandată.

Sarcina și alăptarea

Efectele Abilify-ului în sarcină nu au fost suficient studiate. Medicamentul este recomandat doar dacă medicul consideră că beneficiile depășesc riscul potențial asupra fătului. Dacă sunteți însărcinată sau doriți o sarcină anunțați imediat medicul.

Nu se recomandă alăptarea pe durata tratamentului cu Abilify.

Doze recomandate

Adulți

Schizofrenie

Doza uzuală este de 10-15 mg o dată pe zi. Este necesară o durată de cel puțin 2 săptămâni până la o nouă creștere a dozei.

Tulburare afectivă bipolară

Doza uzuală de inițiere este de 30 mg o dată pe zi. Dacă apar efecte adverse se poate reduce doza la 15 mg pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare.

Simptomele supradozării pot include: somnolență, vomă, dureri de stomac, diaree, slăbiciune, bătăi cardiace rapide, mișcări necontrolate, pierderea conștiinței.

Abseamed vezi Epokine

Accupro

Denumire comună internațională: Quinaprilum

Alte denumiri comerciale: Aquiril, Quinapril, Quinaran

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Accupro se utilizează singur sau în combinație cu alte medicamente pentru tratamentul hipertensiunii arteriale. De asemenea este utilizat în combinație cu alte medicamente pentru tratamentul insuficienței cardiace. Face parte dintr-o clasă de medicamente numită inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei. Acționează prin reducerea nivelelor anumitor substanțe ce provoacă constricția vaselor de sânge, favorizând astfel curgerea sângelui și ușurând munca inimii.

Important de știut

Pentru a controla tensiunea arterială este important să nu întrerupeți administrarea medicamentului. Deoarece tensiunea arterială scade treptat pot fi necesare câteva săptămâni până când medicamentul își va face complet efectul. Accupro nu vindecă hipertensiunea ci doar o menține sub control; trebuie să luați medicamentul chiar dacă vă simțiți bine.

Administrarea corectă

Accupro se poate administra cu sau fără alimente o dată sau de două ori pe zi. Pentru a nu uita să luați o doză, administrați la aceleași ore în fiecare zi.

Alcoolul poate crește efectul medicamentului și poate produce amețeli sau leșin. Evitați băuturile alcoolice și consultați doctorul în această privință.

A

Luați medicamentul strict conform prescripției și mergeți regulat la control. Nu încetați administrarea fără a consulta un medic.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă e aproape momentul să luați următoarea doză, săriți peste doza pe care ați uitat să o luați și administrați medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – poate fi păstrat la temperatura camerei. Protejați de acțiunea luminii și umezelii. Nu lăsați la îndemâna copiilor. Aruncați medicamentele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Tratamentul cu Accupro poate produce efecte adverse. Cele mai des întâlnite sunt amețelile, tusea uscată, gâtul uscat.

Unele efecte adverse pot fi severe. Următoarele efecte adverse sunt rar întâlnite dar dacă apar este necesară anunțarea imediată a medicului: umflarea feței, gâtului, buzelor, ochilor, mâinilor sau picioarelor, dificultăți la respirație sau înghițire. Îngălbenirea pielii sau ochilor, apariția febrei, frisoanelor sau a altor semne de infecție, dureri toracice, leșin.

Când nu se administrează?

În cazul apariției unei reacții alergice la acest medicament sau la alte medicamente din aceeași clasă.

Atenționări speciale

În primele zile de administrare a medicamentului pot apare amețeli. Anunțați medicul. Dacă leșinați încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Vărsăturile, diareea și transpirațiile abundente pot deshidrata organismul și această pierdere de lichide poate produce scăderea tensiunii. Dacă apar amețeli sau leșin din această cauză, anunțați imediat medicul.

Dacă luați Accupro medicul va evalua funcția renală la începutul terapiei și o va monitoriza apoi pe toată durata tratamentului.

Anunțați medicul că luați Accupro înaintea unei intervenții chirurgicale sau a unei anestezii.

Nu folosiți suplimente de potasiu sau substituenți ai sării de bucătărie ce conțin potasiu înainte de a consulta medicul.

Nu a fost stabilită siguranța administrării acestui medicament la copii.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Consultați medicul dacă luați Accupro în asociație cu următoarea-

rele medicamente: diuretice (de ex. Furosemid), magneziu, suplimente de potasiu, substituenți ai sării de bucătărie ce conțin potasiu, tetraciclină.

A

Sarcina și alăptarea

Inhibitorii enzimei de conversie ai angiotensinei pot provoca leziuni și chiar moartea fătului atunci când sunt utilizate pe durata sarcinii în trimestrele II și III. Dacă sunteți însărcinată încetați administrarea medicamentului. Anunțați medicul dacă vă doriți o sarcină.

Accupro se excretă în laptele matern și poate afecta sugarul. Consultați medicul dacă doriți să alăptați pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Hipertensiune arterială

Doza uzuală inițială este de 10-20 mg administrată o dată pe zi. Dacă aveți probleme renale sau dacă luați și alte antihipertensive această doză poate fi mai scăzută. Pentru adulții peste 65 de ani doza inițială este de 10 mg. În funcție de tensiunea dumneavoastră arterială medicul poate crește doza până la 80 de miligrame pe zi administrată în două prize.

Insuficiență cardiacă

Doza inițială este de 5 mg pe zi. Această doză se poate crește săptămânal până la 20-40 mg pe zi în două prize.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea consecințe severe. În caz de supradozare cu Accupro primele simptome sunt amețelile și leșinul. Dacă apar anunțați imediat medicul.

Acenocumarol

Denumire comună internațională: Acenocumarolum

Alte denumiri comerciale: Sintrom, Trombostop

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Acenocumarol este un anticoagulant. Acesta împiedică formarea cheagurilor de sânge prin antagonizarea vitaminei K, o substanță importantă în procesul de coagulare a sângelui. Este indicat pentru tratamentul afecțiunilor tromboembolice (caracterizate prin formarea de cheaguri de sânge – trombi – în circulația sistemică, cu blocarea circulației sângelui).

A

Important de știut

Cel mai sever efect advers asociat acestui medicament este dat de apariția hemoragiilor (sângerări severe ce pot determina pierderi masive de sânge) în orice organ sau țesut sau, mai puțin frecvent, necroză (cu distrugerea țesutului cutanat – pielii) sau gangrenă. Riscul de apariție al hemoragiilor depinde de dozele administrate, de vârsta pacientului și de natura bolii de bază.

Hemoragiile sau necroza au dus în unele cazuri la deces sau dizabilități permanente. Necroza severă poate necesita îndepărtarea țesutului afectat sau amputarea membrului respectiv. Aceasta pare a fi asociată trombilor localizați în zona țesutului afectat și de obicei apare în decurs de câteva zile de la debutul tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Nu administrați o doză mai mare de medicament sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Luați fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Medicamentul se poate administra indiferent de orarul meselor.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți și anunțați medicul imediat ce aveți ocazia. Se pot administra două doze în aceeași zi însă nu administrați niciodată două doze în același timp.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- modificarea aspectului pielii sau a culorii acesteia oriunde pe corp
- colorație violacee a degetelor de la mâini sau picioare
- febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- diaree, febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale
- hematoame sau sângerări apărute spontan sau care nu se opresc
- prezența sângelui în urină
- scaune cu sânge, de culoare neagră sau cu aspect de păcură
- sângerări nazale, ale gingiilor, tuse cu sânge
- senzație de slăbiciune sau amețeli severe

- cefalee (dureri de cap) cu debut brusc, confuzie, tulburări de vedere, vorbire sau echilibru
- durere apărută brusc la nivelul picioarelor
- senzație de amorțeală sau slăbiciune brusc apărută, în special pe o parte a corpului

Efectele adverse mai puțin severe pot include: greață, vărsături, dureri de stomac; gaze intestinale și balonare; pierderea părului.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu trebuie folosit pentru nici o afecțiune unde riscul apariției hemoragiilor depășește beneficiile potențiale ale tratamentului. Nu administrați medicamentul în următoarele situații decât dacă medicul vă recomandă altfel:

- alergie la oricare dintre componentele medicamentului
- alcoolism
- diateze hemoragice (tendință la hemoragie)
- tendințe hemoragice asociate ulcerărilor sau hemoragiilor gastrice, intestinale, ale tractului respirator sau sistemului genito-urinar
- o afecțiune hematologică (a sângelui)
- anevrism (o dilatare a unui vas de sânge într-o anumită porțiune) la nivelul creierului sau inimii
- eclampsie (o afecțiune rară însă severă apărută în sarcină, ce provoacă convulsii grave cu risc vital) sau preeclampsie (o afecțiune ce include dureri de cap, hipertensiune arterială, umflarea mâinilor sau picioarelor)
- inflamația datorată infecției bacteriene a membranei ce căptușește interiorul inimii (endocardită bacteriană)
- inflamația sacului membranos ce înconjură inima (pericardită) sau scurgerea lichidului din acest sac
- hipertensiune malignă (tensiune arterială excesiv de crescută ce provoacă lezarea vaselor de sânge, inimii, splinei, rinichilor sau creierului)
- sarcină
- intervenții chirurgicale recente sau ce urmează în scurt timp, asupra sistemului nervos central (creier sau măduva spinării) sau ochilor
- puncție spinală sau orice altă procedură medicală ce poate provoca hemoragii necontrolabile.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: afecțiuni hepatice sau renale; sprue celiac (o afecțiune intestinală); leziuni recente, intervenții chirurgicale

A

recente; hipertensiune arterială; diabet zaharat sever, necontrolabil; policitemia vera; insuficiență cardiacă congestivă; cancer; hipertiroidism; afecțiuni convulsive pentru care urmați tratament anticonvulsivant cum ar fi fenitoina sau fenobarbital; afecțiuni ale țesutului conjunctiv cum ar fi sindrom Marfan, sindrom Sjogren, sclerodermie, poliartrită reumatoidă sau lupus eritematos sistemic. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Pentru a obține efectele maxime în urma tratamentului este importantă administrarea regulată a acestuia. Medicul va dori efectuarea regulată de teste de laborator pentru monitorizarea evoluției. Este foarte important să respectați programul vizitelor la medic pentru efectuarea acestor teste.

Evitați urmarea unei diete pentru scădere ponderală pe durata tratamentului. Anunțați medicului modificările neașteptate ale greutății.

Nu luați aspirină sau alte AINS (antiinflamatoare nesteroidiene) pe durata tratamentului decât la recomandarea medicamentului. AINS includ celecoxibul (Celebrex, Onsenal), diclofenacul (Arthrotec, Clafen, Tratul), ibuprofenul (Advil, Ibalgin, Ibutop), indometacinul, naproxenul (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicamul (Flamexin, Piroxsal) și altele. Acestea pot afecta coagularea sângelui și pot provoca hemoragii severe la nivelul stomacului.

Dacă este necesară efectuarea unei puncții spinale sau oricărei alte intervenții chirurgicale, anunțați din timp medicul că urmați tratament cu acenocumarol. Poate fi necesară întreruperea temporară a acestuia.

Purtați asupra dumneavoastră un card de identificare care să specifice că urmați tratament anticoagulant. În cazul unei urgențe, orice medic, dentist sau asistent care vă tratează trebuie să știe că urmați tratament cu acenocumarol.

Evitați modificările importante ale dietei. Vitamina K scade efectele acenocumarolului. Aportul crescut de vitamină K în dietă poate reduce efectele medicamentului. Alimentele cu conținut crescut de vitamină K includ: ficatul, brocoli, varza de Bruxelles, spanacul, coriandrul, varza și alte legume. Nu modificați aportul acestor alimente în dietă fără a consulta mai întâi medicul.

Evitați consumul de merișor (coacăz de munte, smirdar, răchițele) sub orice formă, inclusiv sucul, ceaiul sau produse naturiste ce conțin merișor.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate crește riscul de apariție a unor efecte adverse ale medicamentului.

Evitați practicarea sporturilor de contact unde pot apare hema-

toame sau hemoragii. Evitați orice fel de leziune, tăietură sau sângerare, inclusiv atunci când vă spălați pe dinți sau vă radeți.

Administrați cu precauție medicamentul persoanelor în vârstă sau celor debilitate deoarece pot fi mai sensibile la efectele medicamentului. Nu se recomandă administrarea medicamentului persoanelor sub 18 ani.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Acenocumarol poate interacționa cu multe alte medicamente iar interacțiunile pot avea efecte severe, chiar fatale. Informați medicul asupra altor tratamente urmate, inclusiv cele eliberate fără rețetă, vitamine, minerale, produse din plante. Nu începeți administrarea unui medicament fără a anunța mai întâi medicul. Faceți o listă cu toate medicamentele pe care le luați și arătați-o medicului care vă tratează.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate provoca pierderea sarcinii, moartea fătului sau defecte congenitale ale acestuia. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Utilizați o formă de contracepție eficientă pe durata tratamentului pentru a preveni apariția sarcinii.

Medicamentul poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Sensibilitatea la anticoagulate variază de la un pacient la altul și poate varia în cursul tratamentului. De aceea este necesară efectuarea regulată a testelor de coagulare și ajustarea dozelor în funcție de rezultate. În lipsa acestei posibilități, se va evita utilizarea medicamentului.

Respectați cu strictețe indicațiile medicului în privința dozelor, modalității de administrare și efectuării regulate a testelor de laborator.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu acenocumarol pot include: hematoame, spargerea vaselor de sânge sub piele, hemoragii excesive în urma tăieturilor sau leziunilor, prezența sângelui în urină sau scaun, hemoragii menstruale excesive la femei.

Acesil vezi Acid Acetilsalicilic

Acetazolamida*Denumire comună internațională: Acetazolamidum**Forme de prezentare: Comprimat***Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?**

Acetazolamida este un inhibitor al anhidrazei carbonice, o proteină din organismul uman. Prin reducerea activității acestei substanțe, acetazolamida reglează secreția de lichide. Este utilizat pentru tratamentul glaucomului (caracterizat prin presiune excesivă la nivelul ochiului), al epilepsiei sau al retenției de lichide în cadrul insuficienței cardiace congestive. Se mai utilizează pentru diminuarea răului de altitudine.

Important de știut

Acest medicament este considerat o sulfamidă datorită proprietăților sale chimice. În rare cazuri au apărut reacții severe la administrarea sulfamidelor. Dacă observați apariția erupțiilor pe piele, hematoamelor, durerilor în gât sau febrei, contactați imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform prescripțiilor medicului. Înghițiți fiecare doză cu un pahar mare de apă. Acetazolamidă se poate administra cu mâncare dacă apar tulburări gastrice.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, buzelor, limbii, gâtului)
- dureri în gât sau febră
- hemoragii sau hematoame apărute spontan

- dureri în flanc sau în zona inferioară a abdomenului
- rash cutanat

În cazul apariției următoarelor efecte mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: scăderea apetitului, greață, vărsături, constipație, diaree, modificarea gustului; letargie, amețeli, leșin; nervozitate, tremor ușor; cefalee (dureri de cap) sau confuzie; creșterea sensibilității cutanate la lumina solară; agravarea gutei; pierderea controlului glicemiei (pentru diabetici), țiuitori în urechi sau alte tulburări auditive; tulburări de vedere.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele ce au nivele scăzute ale sodiului sau potasiului în sânge, la persoanele cu afecțiuni renale sau hepatice, inclusiv cele cu ciroză hepatică.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor renale, hepatice, cardiace, pulmonare sau endocrine. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Utilizați medicamentul cu mare precauție dacă urmați în paralel un alt tratament cu doze mari de aspirină. Pot apare reacții adverse cum ar fi pierderea apetitului, lentoare psihomotorie, respirații rapide sau lipsa răspunsului la stimuli; combinația poate fi fatală.

Medicamentul poate provoca amețeli sau letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitați expunerea prelungită la soare pe durata tratamentului deoarece medicamentul poate crește sensibilitatea cutanată la lumina solară. Utilizați creme pentru protecție solară și purtați îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea la soare este inevitabilă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin)
- aspirină sau alte produse ce conțin salicilați
- litiu

Sarcina și alăptarea

Nu au fost studiate îndeajuns efectele acetazolamidei asupra sarcinii. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a

A

consulta mai întâi medicul.

Acetazolamida trece în laptele matern însă nu se cunosc efectele acesteia asupra sugarului. Consultați mai întâi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Glaucom

Dozele recomandate pentru glaucomul cu unghi deschis variază între 250 mg și 1 g pe zi, administrate în 2 sau mai multe prize zilnice. Pentru glaucomul secundar și înaintea intervenției chirurgicale în glaucomul acut congestiv (cu unghi închis) se recomandă administrarea a 250 mg la fiecare 4 ore, sau în unele cazuri, 250 mg de 2 ori/zi.

Epilepsie

Doza recomandată este de 8-30 mg/kg corp/zi administrată în 2 sau mai multe prize. Doza zilnică poate varia între 375 mg și 1000 mg pe zi.

Insuficiența cardiacă congestivă

Se recomandă administrarea a 250-375 mg/zi sau 5 mg/kg corp/zi pentru reducerea retenției de lichide.

Rău de altitudine

Doza uzuală este de 500-1000 mg/zi în 2 sau mai multe prize. Se începe administrarea medicamentului cu 1-2 zile înainte de urcarea la cote ridicate.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu acetazolamidă pot include: letargie, scăderea apetitului, greață, vărsături, amețeli, amorțeli sau furnicături, tremor, țuitori în urechi.

Aciclovir

Denumire comună internațională: Aciclovirum

Alte denumiri comerciale: Aciklovir, ALS-Aciclôvir, Cargosil, Cloviral, Euvirox, Herpesin, Lovir, Virolex, Xorox, Zovirax

Forme de prezentare: Unguent, Cremă, Comprimat, Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Aciclovir aparține unei clase de medicamente numită antivirale ce se utilizează pentru tratamentul infecțiilor provocate de către virusuri. Se utilizează pentru tratamentul simptomatic al varicelei (vărsatului de vânt), zonei zoster, infecțiilor herpetice ale orga-

nelor genitale, pielii, creierului sau mucoaselor (buzelor, gurii) și infecțiilor herpetice generalizate ale nou-născuților. Aciclovir se utilizează pentru prevenirea recurenței infecțiilor herpetice genitale.

Poate fi utilizat și în tratamentul altor infecții în funcție de hotărârea medicului. Totuși nu are efect în cazul unor infecții virale cum ar fi gripa.

Important de știut

Aciclovir nu vindecă herpesul. Totuși ameliorează durerea și grăbește vindecarea. Herpesul genital este o boală cu transmitere sexuală. Pentru a reduce șansele de a vă infecta partenerul nu întrețineți relații sexuale atât timp cât persistă veziculele sau alte tipuri de leziuni sau simptome.

Administrarea corectă

Nu împărțiți medicamentul prescris dumneavoastră cu alte persoane. Nu depășiți doza recomandată. Comprimatele de aciclovir se pot administra cu sau fără alimente.

Aciclovir unguent nu trebuie aplicat în apropierea ochilor.

Pentru a reduce riscul răspândirii infecției utilizați o mănușă de cauciuc la aplicarea unguentului.

Aciclovir cremă nu trebuie aplicat în apropierea sau la nivelul ochilor, în interiorul nasului sau gurii. Se poate aplica totuși pe exteriorul buzelor. Aplicați crema cu degetele pe pielea curată și uscată. Spălați-vă pe mâini înainte și după aplicarea cremei și nu faceți duș sau baie după aceea pentru a evita spălarea medicamentului. Nu acoperiți zona afectată cu bandaje, sau machiaj decât dacă doctorul aprobă acest lucru.

Dacă săriți o doză - luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie momentul să luați următoarea doză, săriți peste doza uitată și administrați medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luați două doze odată.

Dacă utilizați unguentul sau crema aplicați imediat ce vă amintiți și continuați apoi administrarea conform orarului normal.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele sau tuburile expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul administrării comprimatelor cele mai frecvente efecte adverse ce pot apare sunt: diareea, starea generală proastă, greața și vărsăturile.

În cazul utilizării unguentului sau cremei pot apare: uscarea și

A

crăparea buzelor, uscarea și descuamarea pielii, înroșirea, umflarea zonei tratate, arsuri, durere, iritații, înțepături.

Unele efecte adverse ale aciclovirului pot fi severe și necesită anunțarea imediată a medicului. Printre acestea se numără: urticaria, rash-ul, dificultatea la respirație sau la înghițire, umflarea feței, gâtului, buzelor, ochilor, picioarelor.

Când nu se administrează?

Dacă aveți o reacție alergică la aciclovir sau la medicamente asemănătoare administrarea acestuia este contraindicată.

Atenționări speciale

Dacă aveți o afecțiune renală și sunteți în tratament cu aciclovir informați medicul despre acest lucru. Au fost raportate cazuri de afectare renală.

Dacă apare un hematom sau o echimoză (o vânătăie) neobișnuită la nivelul pielii anunțați medicul deoarece poate semnaliza o afecțiune sangvină importantă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați alte medicamente în afară de aciclovir, în special următoarele: ciclosporină (de ex. Cicloral), interferon (de ex. Intron), zidovudină (de ex. Retrovir).

Sarcina și alăptarea

Administrarea aciclovirului în sarcină este relativ sigură. Totuși utilizarea acestuia se va face doar dacă beneficiile depășesc riscul potențial asupra fătului. Anunțați imediat medicul dacă sunteți însărcinată sau doriți o sarcină.

Aciclovir se excretă în laptele matern. Dacă administrarea medicamentului este esențială pentru mamă doctorul poate recomanda încetarea alăptării până la terminarea tratamentului.

Doze recomandate

Adulți

Herpes genital

Doza uzuală este de 200 mg de 5 ori pe zi timp de 10 zile. Dacă herpesul a recidivat atunci doza pentru adulți este de 400 mg de două ori pe zi pentru o perioadă de 12 luni. Dacă herpesul genital apare intermitent atunci doza este de 200 mg de 5 ori pe zi timp de 5 zile, tratamentul începând odată cu apariția primelor simptome.

Unguentul se aplică pe zona afectată de 6 ori pe zi timp de 7 zile.

Vezicule herpetice

Se aplică aciclovir cremă pe zona afectată de 5 ori pe zi, timp de

4 zile. Tratamentul se începe la apariția primelor simptome.

Zona zoster

Doza uzuală pentru adulți este de 800 mg de 5 ori pe zi timp de 7-10 zile.

Varicelă

Doza pentru adulți este de 800 mg de 4 ori pe zi timp de 5 zile.

Copii

În cazul varicelei doza uzuală pentru copiii peste 2 ani este de 20 mg pentru fiecare kilogram de masă corporală, administrată de 4 ori pe zi timp de 5 zile. Copiii peste 45 kg pot lua doza adulților.

Eficacitatea și siguranța administrării aciclovirului la copiii sub 2 ani nu a fost evaluată.

Siguranța și eficacitatea administrării aciclovirului unguent la copii nu a fost stabilită.

Siguranța și eficacitatea administrării aciclovirului cremă la copii sub 12 ani nu a fost evaluată.

Supradozare

Simptomele ce pot apare la supradozarea cu aciclovir sunt: agitație, comă, insuficiență renală, letargie, convulsii.

Acid acetilsalicilic

Denumire comună internațională: Acidum acetylsalicylicum

Alte denumiri comerciale: Acesil, Alka-Seltzer, Asaprin, Aspenter, Aspi-max, Aspirin, Aspirin Protect, Cartia, Europirin, Ozopirin, Rompirin, Thrombo ASS

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate efervescente, Comprimate filmate gastrorezistente

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Acidul acetilsalicilic se utilizează pentru ameliorarea durerilor ușoare sau medii, scăderea febrei. De asemenea se folosește pentru ameliorarea simptomelor artritei, ameliorarea durerilor musculare, discomfortului menstrual, ameliorarea simptomelor gripale. La unii pacienți doze mici de aspirină pot fi folosite pentru ameliorarea circulației sanguine și prevenirea accidentelor vasculare cerebrale sau infarctului.

Important de știut

Nu trebuie utilizat pe durata ultimelor trei luni de sarcină decât dacă este în mod specific indicat de către medic. Poate afecta fătul sau poate produce complicații la naștere.

Nu administrați medicamentul copiilor cu gripă sau varicelă (vărsat de vânt) deoarece poate apare o afecțiune severă cunos-

cută sub numele de sindrom Reye.

A

Administrarea corectă

Nu depășiți doza prescrisă. Nu administrați medicamentul dacă este expirat. Dacă administrarea medicamentului provoacă dureri de stomac administrați o formă tamponată ce poate reduce aceste simptome.

Luați medicamentul cu un pahar mare de apă pentru a fi mai ușor de înghițit.

Nu administrați acid acetilsalicilic mai mult de 10 zile (5 zile la copii) fără a consulta un medic.

Nu luați medicamentul dacă aveți febră ridicată, febră ce durează mai mult de 3 zile sau care reapare, decât după ce consultați un medic.

Nu administrați mai mult de 5 doze în 24 de ore la un copil decât dacă indică medicul.

Nu zdrobiți, sfărmași sau tăiați comprimatele gastrorezistente. Înghițiți-le întregi.

Dacă săriți o doză - luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie momentul să luați următoarea doză, săriți peste doza uitată și administrați medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul - în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Cele mai frecvente efecte adverse includ durerile de stomac, vărsăturile, tulburările gastrointestinale.

Unele efecte adverse pot fi severe și necesită anunțarea imediată a medicului. Printre acestea se numără: tinitusul (zgomotele în urechi), pierderea auzului, scaunele cu sânge sau de culoare neagră, wheezingul (respirația șuierătoare), dificultatea la respirație, amețelile, starea confuzională, urticaria.

Când nu se administrează?

Acidul acetilsalicilic nu se administrează la persoanele cu alergii la medicament, cu astm, ulcer sau simptome de ulcer. De asemenea nu este indicat la persoane în tratament cu medicamente ce afectează coagularea sângelui (anticoagulante) decât dacă este indicat de către doctor.

Atenționări speciale

Consultați medicul înainte de a administra acid acetilsalicilic la

copiii sub 12 ani pentru simptome de artrită sau reumatism.

A

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul dacă luați unu dintre următoarele medicamente pe durata tratamentului cu acid acetilsalicilic: acetazolamidă (de ex. Ederen), antihipertensive inhibitori ai enzimei de conversie ai angiotensinei (de ex. Captopril, Enalapril), antigutoase (de ex. Allopurinol), alte antiinflamatorii (de ex. Indometacin, Diclofenac, Kentonal), unele diuretice (de ex. Furosemid), medicamente pentru diabet zaharat, diltiazem, dipiridamol, insulină, medicamente pentru controlul convulsiilor (de ex. Depakine, Orfiril), corticosteroizi (de ex. Prednison).

Sarcina și alăptarea

Consultați-vă cu medicul înainte de a lua acid acetilsalicilic pe perioada sarcinii. Medicamentul este contraindicat în ultimele 3 luni de sarcină putând produce afecțiuni ale fătului sau complicații la naștere.

Acidul acetilsalicilic se poate excreta în laptele matern. Întrebați doctorul dacă puteți lua medicamentul pe perioada alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Tratamentul durerilor ușoare și al febrei

Doza uzuală este de 1-2 comprimate la fiecare 3-4 ore, până la de 6 ori pe zi.

Prevenirea accidentului vascular cerebral

Doza uzuală este de 1 comprimat de 4 ori pe zi sau 2 comprimate de 2 ori pe zi.

Prevenirea infarctului miocardic

Se recomandă 75 mg pe zi (1 comprimat). Totuși medicul poate recomanda o doză mai mare.

Copii

În funcție de recomandările medicului.

Acifol

Denumire comună internațională: Acidum folicum

Alte denumiri comerciale: Tifol

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Acifol se prescrie pentru prevenirea deficitului de acid folic (vitamină B9). Vitaminele sunt substanțe indispensabile pentru creșterea și sănătatea organismului. Sunt necesare zilnic în mici cantități și se găsesc de obicei în alimentele consumate. Acidul

A

folic este necesar pentru producerea eritrocitelor (celulelor roșii sanguine). Lipsa acestei vitamine din organism produce un anumit tip de anemie, cu număr scăzut al celulelor roșii în sânge.

Important de știut

Deficitul de acid folic poate apare în următoarele situații: alcoolism, anemie hemolitică, diaree prelungită, febră prelungită, hemodializă, afecțiuni intestinale, afecțiuni hepatice, stress continuu, rezecție gastrică.

În plus, nou-născuții cu greutatea mai mică decât normalul, sugarii alimentați la sân sau cei ce primesc formule de lapte ce nu sunt îmbogățite cu vitamine (cum ar fi laptele praf sau laptele de vacă) pot avea nevoie suplimentară de acid folic.

De asemenea s-a demonstrat că administrarea de acid folic la femeile gravide poate reduce riscul de apariție a unor defecte ale fătului (afecțiuni congenitale ale tubului neural).

Administrarea corectă

Cantitatea de acid folic necesară zilnic diferă pentru fiecare individ în parte.

Nu împărțiți medicamentul prescris dumneavoastră cu alte persoane.

De obicei Acifol se administrează o dată pe zi.

Dacă luați Acifol pentru a trata deficitul de acid folic vă veți simți mai bine în circa 24 ore.

Nu întrerupeți administrarea medicamentului până când nu vă recomandă medicul.

Dacă săriți o doză – nu este cazul să vă îngrijorați. Deoarece organismul are o rezervă de vitamine este necesar un timp mai îndelungat până la apariția unui deficit semnificativ. Totuși dacă medicul v-a prescris acid folic încercați să vă amintiți să-l administrați conform prescripției în fiecare zi.

Cum păstrăm medicamentul – ferit de lumină directă, căldură excesivă și umiditate. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Deși acidul folic nu provoacă în mod obișnuit efecte adverse, consultați medicul dacă observați apariția următoarelor: febră, stare generală de disconfort, înroșirea pielii, dificultate la respirație, rash sau prurit (mâncărime) al pielii, dureri toracice, wheezing (respirație șuierătoare).

Când nu se administrează?

În cazul apariției unor reacții alergice la administrarea medicamentului.

Atenționări speciale

Utilizarea inadecvată a medicamentului poate întârzia stabilirea unui diagnostic corect și instituirea unui tratament în cazul anemiilor megaloblastice. Nu luați medicamentul fără a consulta mai întâi un medic.

A

Sarcina și alăptarea

Este foarte important să luați vitaminele de care aveți nevoie pe durata sarcinii. Dezvoltarea normală a fătului depinde în mare parte de furnizarea de către mamă a nutrienților necesari. Totuși, administrarea unor cantități mari de suplimente alimentare pe durata sarcinii poate fi nocivă pentru mamă și/sau făt și trebuie evitată.

Medicul vă poate recomanda să luați acid folic singur sau ca parte a unui supliment multivitaminic înainte de a rămâne însărcinată și pe toată durata sarcinii ca și pe durata alăptării.

Doze recomandate

Dozele uzuale pentru adulți variază între 5-15 mg acid folic pe zi. Totuși aceste doze pot varia în funcție de individ și este necesar sfatul medicului.

Supradozare

Un aport excesiv de acid folic este urmat de creșterea eliminării urinare.

Aciklovir vezi Aciclovir

Acnederma vezi Retin-A

Actonel

Denumire comună internațională: Acidum risedronicum

Alte denumiri comerciale: Actonel Săptămânal

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Actonel face parte dintr-un grup de medicamente numite bisfosfonați care intervin în formarea și distrugerea substanței osoase în organism. Actonel încetinește procesul de distrugere osoasă și crește masa osoasă din organism având rol în prevenirea fracturilor. Este indicat în tratamentul osteoporozei (o afecțiune unde apare distrugere osoasă și subțiere a oaselor) la femeile la menopauză sau la pacienții aflați în tratament cronic cu corticosteroizi (cum ar fi prednisonul). Se mai utilizează în tratamentul bolii Paget, o afecțiune unde zone din oase cresc ca volum și devin moi.

Important de știut

Actonel nu doar oprește distrucția osoasă ci și ameliorează boala prin creșterea densității minerale osoase. Pe măsură ce oasele devin mai rigide scad șansele producerii unei fracturi.

Administrarea corectă

Sunt disponibile trei forme de prezentare pentru Actonel: de 5 mg, de 30 mg și o formă de 35 mg care se administrează o dată pe săptămână. Comprimatele trebuie administrate dimineața cu cel puțin 30 de minute înainte de a mânca sau a bea altceva decât apă. Nu mâncați și nu beți altceva decât apă timp de 30 de minute după aceea. Nu luați alte medicamente inclusiv vitamine, calciu sau antiacide timp de 30 de minute după administrarea Actonel. Tableta se administrează în poziție șezândă sau în picioare cu un pahar mare de apă și nu trebuie să vă întindeți timp de 30 min după aceea pentru a preveni problemele gastrice ce pot apare.

Dacă săriți o doză – în cazul în care nu ați mâncat până în momentul când v-ați amintit puteți lua doza respectivă. Dacă ați mâncat deja, săriți peste acea doză și continuați orarul normal de administrare.

Dacă ați uitat să luați o doză săptămânală, luați 1 comprimat în dimineața următoare, apoi continuați orarul normal de administrare. Nu administrați niciodată 2 comprimate în aceeași zi.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Cele mai comune efecte adverse ce pot apare la administrarea Actonelului și nu necesită anunțarea medicului sunt: arsurile retrosternale (pe mijlocul pieptului) sau tulburările gastrice ușoare, diareea, gazele sau constipația, durerile ușoare la nivelul articulațiilor sau spatelui, durerile de cap.

Încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul dacă apar următoarele efecte adverse: dureri toracice, dificultate sau durere la înghițire, dureri sau arsuri sub coaste sau la nivelul spatelui, dureri severe osoase, articulare sau de spate, dureri la nivelul mandibulei (fălcii), amorțeala sau umflarea acesteia.

Când nu se administrează?

Nu se administrează dacă aveți nivele scăzute ale calciului în sânge sau ați avut anterior o reacție alergică la medicament. De asemenea nu se poate administra dacă nu puteți sta în șezut sau în picioare pentru cel puțin 30 de minute după administrarea me-

dicamentului. Medicamentul nu este recomandat pacienților cu afecțiuni renale severe.

Atenționări speciale

Medicamentele din familia din care face parte Actonel pot provoca afecțiuni ale esofagului (canalul ce face legătura între gură și stomac). Printre aceste afecțiuni s-au raportat iritație esofagiană, dificultăți la înghițire, ulcere esofagiene și ulcere gastrice. De aceea este recomandat să înghițiți medicamentul cu multă apă și să nu vă întindeți minim 30 de minute după administrare.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați următoarele medicamente pe durata terapiei cu Actonel: antiacide, suplimente de calciu, laxative.

Sarcina și alăptarea

Nu se recomandă administrarea pe durata sarcinii decât dacă beneficiile administrării sunt mai importante decât riscurile potențiale. Anunțați imediat medicul dacă sunteți însărcinată sau doriți o sarcină.

Doze recomandate

Adulți

Osteoporoză

Pentru prevenirea și tratamentul osteoporozei doza recomandată este de o tabletă de 5 mg o dată pe zi, dimineața sau o tabletă de 35 mg o dată pe săptămână.

Osteoporoză indusă de corticosteroizi

Doza recomandată este de 5 mg o dată pe zi.

Boala Paget

Se recomandă 30 mg o dată pe zi timp de 2 luni. Pentru unii pacienți poate fi necesar repetarea celor 2 luni de tratament.

Supradozare

O supradoză de Actonel poate reduce drastic nivelele calciului în sânge. Simptomele supradozării includ: greață și vărsături, arsuri retrosternale, dureri gastrice, diaree, crampe musculare, amorțeli, convulsii, iritabilitate și comportament sau gânduri bizare.

Actonel Săptămânal vezi Actonel

A

Denumire comună internațională: Pioglitazonum

Alte denumiri comerciale: Glustin

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Actos se utilizează în tratamentul unui anumit tip de diabet numit diabet zaharat de tip II. Se poate folosi singur, cu insulină, cu metformin sau cu altă clasă de antidiabetice orale numite sulfonilureice. Actos se utilizează în cazul în care dieta și exercițiile plus un alt medicament antidiabetic nu reușesc să controleze nivielele glucozei în sânge.

Important de știut

Nu utilizați Actos dacă aveți diabet zaharat de tip I sau dacă aveți cetoacidoză diabetică (consultați medicul pentru tratament cu insulină).

Informați medicul dacă aveți insuficiență cardiacă sau o altă afecțiune cardiacă, istoric de infarct miocardic, accident vascular cerebral sau afecțiuni hepatice.

Învățați să recunoașteți semnele hipoglicemiei (scăderea glucozei în sânge). Acestea includ: foame, dureri de cap, confuzie, iritabilitate, amețeli, slăbiciune, tremor, transpirații, bătăi cardiace rapide, convulsii, leșin sau comă (hiperglicemia severă poate fi fatală). Păstrați întotdeauna în apropiere o sursă de glucoză în cazul în care apar simptomele hipoglicemiei.

Unele femei care au folosit Actos au reînceput să aibă cicluri menstruale după ce acestea au lipsit pentru o perioadă lungă de timp. Este posibil să puteți avea o sarcină dacă ciclul menstrual reapare. Consultați medicul în privința metodelor contraceptive disponibile.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei o dată pe zi cu sau fără alimente. Este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a avea efect maxim. Procurați-vă din timp rețeta pentru luna următoare.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă reamintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru administrarea dozei următoare, nu mai luați doza pe care ați uitat-o și continuați cu orarul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele

expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Pentru următoarele efecte adverse continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: simptome pseudogripale (strănut, nas înfundat, tuse sau alte semne de răceală), dureri de cap, creștere treptată în greutate, dureri musculare.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse încetați administrarea și anunțați medicul: dificultăți la respirație, creștere rapidă în greutate, durere în piept, greață, durere de stomac, urină închisă la culoare, scaune decolorate, icter (îngălbenirea pielii și a ochilor), tulburări de vedere.

Anunțați de urgență medicul dacă aveți o reacție alergică la medicament. Simptomele includ: urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, buzelor, limbii sau gâtului.

Când nu se administrează?

În cazul apariției unei reacții alergice la administrarea medicamentului.

Atenționări speciale

În cazuri rare un medicament similar cu Actos s-a dovedit a fi toxic pentru ficat. Se recomandă de aceea ca medicul să verifice funcția hepatică înaintea începerii terapiei cu Actos și periodic după aceea.

Actos de unul singur nu provoacă hipoglicemie (nivele scăzute ale glucozei în sânge). Totuși, la asocierea cu insulina sau alte anti-diabetice orale crește riscul de hipoglicemie. În cazul în care apare un episod de hipoglicemie anunțați medicul deoarece poate fi necesară o ajustare a dozelor.

Pentru a vă asigura că nivelul glicemiei se menține în limite normale testați-vă regulat glicemia și nivelul hemoglobinei glicozilate (o formă de control a glicemiei pe termen lung). Consultați medicul dacă apar situații stresante suplimentare de genul febrei, infecțiilor, intervențiilor chirurgicale deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece scade glicemia și crește riscul de apariție a hipoglicemiei.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Actos poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale ce conțin etinilestradiol și noretindronă. Folosiți forme de contracepție suplimentare pentru a evita o sarcină nedorită.

Informați medicul dacă luați Actos în asociație cu ketoconazol (de ex. Ketonol) sau midazolam (de ex. Dormicum).

A

A**Sarcina și alăptarea**

Nu au fost studiate suficient efectele acestui medicament în sarcină. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se știe dacă medicamentul apare sau nu în laptele matern. Totuși, ca măsură de precauție nu luați medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate**Adulți**

Doza inițială recomandată este de 15-30 mg o dată pe zi. Dacă glicemia nu este controlată adecvat se poate crește doza până la maxim 45 mg pe zi. Dacă nici în acest caz nu se controlează glicemia medicul poate adăuga un alt antidiabetic.

Supradozare

Nu se cunosc efectele supradozării cu Actos însă orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Dacă suspectați o supradozare anunțați imediat medicul.

Actraphane vezi Humulin

Actrapid vezi Humulin

Adalat vezi Nifedipin

Additiva Vitamin C vezi Ascovit

Adexor vezi Preductal

Adiuretin vezi Minirin

Adol Sirop vezi Pracetamol

Advagraf vezi Prograf

Advantan

Denumire comună internațională: Methylprednisolonum

Alte denumiri comerciale: Advantan Milk

Forme de prezentare: Unguent, Cremă, Emulsie Cutanată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Advantan reprezintă un corticosteroid de uz dermatologic extern, cu proprietăți antiinflamatorii, antialergice și antipruriginoase. Este indicat în tratamentul eczemelor, afecțiuni ale pielii caracterizate prin roșeață, tumefacție, durere, arsuri, prurit (mân-

cărimi). Cele mai frecvente tipuri de eczemă sunt eczema atopică (apărută la polen, microorganismele din praful de casă, salivă sau păr de animale, alimente ca ouăle, laptele și grâul etc.), dermatita alergică de contact (determinată spre exemplu de contactul cu obiectele din nichel) și dermatita sau eczema iritativă de contact (la substanțe chimice iritante din detergenți, săpunuri, dezinfectante).

Important de știut

Identificarea și evitarea obiectelor, substanțelor sau împrejurărilor care vă creează eczema sunt cele mai importante măsuri pe care ar trebui să le luați pentru a consolida tratamentul.

Administrarea corectă

Aplicați unguentul, crema sau soluția cutanată în strat subțire pe zona de piele afectată, după prealabilă curățare a acesteia.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tuburile sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- mâncărimi, roșeață, arsuri sau vezicule pe zonele tratate
- dermatită periorală
- tulburări de vedere, dureri oculare

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: foliculită (inflamația foliculului pilos), hipertricoză (creștere anormală a părului), subțierea pielii, vene dilatate, acnee.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, infecții cutanate virale (ex. varicelă – vărsat de vânt, zona – herpes zoster), sifilis sau tuberculoză cutanată; rosaceea, der-

matită periorală sau reacții postvaccinare în zona ce urmează a fi tratată.

Atenționări speciale

Administrați Advantan exact așa cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să aplicați produsul în fiecare zi la aceeași oră.

Evitați folosirea produsului pe suprafețe întinse și timp îndelungat.

Nu aplicați produsul pe față dacă aveți rozaceea sau dermatită periorală.

În cazul aplicării pe față aveți grijă ca Advantan să nu vină în contact cu ochii.

Dacă sub tratament cu Advantan cremă se observă uscarea excesivă a pielii se recomandă înlocuirea cu Advantan unguent care conține grăsimi în proporție mai mare.

Izolot pot apare simptome ca roșeață, arsuri, mâncărimi sau vezicule după administrarea produsului.

În caz de infecții ale pielii cu bacterii și/sau fungi se impune tratament specific.

La aplicarea corticosteroizilor pe zone întinse de piele (mai mult de 10% din suprafața corpului) sau pe perioade de timp prelungite (peste 4 săptămâni) pot apare semne locale ca subțierea pielii, striuri, telangiectazii (vene dilatate), modificări acneiforme și efecte sistemice (în întreg organismul) datorită absorbției prin piele.

Studiile nu au evidențiat disfuncții ale glandelor corticosuprarenale nici măcar la persoanele tratate pe 40-60% din suprafața corpului sau la care s-a aplicat Advantan sub pansament ocluziv. Totuși se recomandă ca durata tratamentului să scurată cât mai mult posibil atunci când se tratează suprafețe mari de piele.

S-a observat că dozele mari de corticosteroizi locali, aplicarea extensivă pe perioade de timp prelungite sau sub pansament ocluziv și aplicarea în jurul ochilor pot determina glaucom.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost consemnate interacțiuni ale produsului cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunoaște dacă Advantan poate afecta negativ fătul de aceea nu administrați preparatul în sarcină fără a discuta mai întâi cu medicul dumneavoastră riscurile și beneficiile tratamentului.

Este posibil ca medicamentul să poată trece în laptele matern,

de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Tratamentul eczemelor

Aplicați unguentul, crema sau soluția cutanată o dată pe zi în strat subțire pe suprafața bolnavă a pielii. Nu administrați Advantan mai mult de 4 săptămâni (la copii) sau 12 săptămâni (la adulți).

Supradozare

Nu sunt disponibile date privind supradozarea acută. Pe termen lung și după administrarea unor doze mari pot apare striuri, vene dilatate, acnee.

Advantan Milk vezi Advantan

Advil vezi Ibuprofen

Advil Cold vezi Ibuprofen

Aerius

Denumire comună internațională: Desloratadinum

Alte denumiri comerciale: Azomyr, Neoclarityn

Forme de prezentare: Sirop, Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Aerius este un antihistaminic. Antihistaminicele sunt utilizate în tratamentul alergiilor pentru ameliorarea simptomatologiei – curgerea nasului, strănut, prurit (mâncărime), lăcrimare și alte simptome.

Important de știut

Dacă aveți o afecțiune hepatică sau renală poate fi necesar ca medicul să reducă la jumătate doza administrată.

Administrarea corectă

Administrați conform prescripției medicului. Luați fiecare tabletă cu un pahar mare de apă. Poate fi luată indiferent de alimentație. Nu administrați o doză mai mare decât cea prescrisă. Dacă efectele scontate nu apar după administrarea medicamentului consultați medicul.

Dacă săriți o doză – luați-o imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza pe care ați uitat să o luați și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați niciodată o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse continuați tratamentul și anunțați medicul: amețeli, greață, uscarea gurii sau a gâtului, dureri musculare.

Dacă apar următoarele efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul: o reacție alergică (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, buzelor, feței, urticarie), bătaii cardiace neregulate sau rapide.

Când nu se administrează?

În cazul apariției unor reacții alergice la medicament sau la alte medicamente similare.

Atenționări speciale

Utilizați cu precauție dacă conduceți mașina, lucrați cu utilaje periculoase sau efectuați orice fel de activitate cu risc. Deși nu este un efect advers des întâlnit Aerius poate provoca amețeli.

Nu este recomandat copiilor sub 12 ani.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni semnificative cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu s-a exclus în totalitate posibilitatea efectelor negative asupra fătului atunci când medicamentul se administrează pe durata sarcinii și de aceea se recomandă utilizarea doar în cazul în care este neapărată nevoie.

Se excretă în laptele matern. Medicul poate interzice alăptarea pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 12 ani

Doza recomandată este de 5 mg (1 comprimat sau 2 lingurițe de sirop) o dată pe zi. Dacă este prezentă o afecțiune hepatică sau renală doza recomandată este de 5 mg o dată la 2 zile.

Copii sub 12 ani

Pentru copiii între 6 și 12 ani doza recomandată este de 2,5 mg (o linguriță de sirop) o dată pe zi.

Pentru copiii între 12 luni și 6 ani doza uzuală este de 1,25 mg (o jumătate de linguriță) o dată pe zi. Este recomandat ca doza să fie măsurată cu o pipetă gradată (o jumătate de linguriță echivalea-

ză cu 2,5 mililitri)

Pentru copiii între 6 și 12 luni doza este de 1 mg (2 ml de sirop) o dată pe zi.

A

Supradozare

Apelați imediat la medic dacă suspectați o supradozare. Simptomele supradozării pot include somnolența, amețelile, ritmul cardiac accelerat.

Afloderm

Denumire comună internațională: Alclometazonum

Forme de prezentare: Unguent, Cremă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Afloderm este un corticosteroid (un hormon) cu administrare locală. Acționează prin inhibarea acțiunii unor substanțe responsabile de inflamație, înroșirea tegumentului și umflarea acestuia. Se utilizează pentru tratamentul inflamației din cadrul unor boli cum ar fi reacțiile alergice, eczemele, psoriazisul.

Important de știut

Nu utilizați bandaje, plasturi, îmbrăcăminte sau scutece pentru a acoperi zona tratată decât la indicația medicului. Bandajele ocluzive pot crește semnificativ cantitatea de medicament absorbită în corp. Dacă totuși este nevoie de un bandaj ocluziv nu este recomandat să-l păstrați mai mult de 12 ore pe zi.

Nu se recomandă utilizarea la copiii sub 1 an.

Administrarea corectă

Afloderm se aplică pe suprafața afectată în funcție de indicațiile medicului. Spălați-vă pe mâini înainte și după aplicarea medicamentului, doar dacă nu se aplică pe mână. Aplicați o mică cantitate de unguent sau cremă pe zona afectată și masați ușor. Utilizați cu precauție la nivelul zonelor unde sunt pliuri ale tegumentului cum ar fi axila (subraț), genunchi sau coate. Aceste zone pot absorbi o mai mare cantitate de medicament în organism. De asemenea evitați aplicarea la nivelul ochilor, gurii sau mucoaselor.

Evitați acoperirea zonei tratate cu orice tip de bandaj ocluziv. Poate crește semnificativ cantitatea de medicament absorbită sistemic.

Dacă săriți o doză – aplicați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și aplicați medicamentul conform programului normal. Nu aplicați o doză dublă de medicament decât la sfatul medicului.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tuburile expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Pot apare unele efecte adverse mai puțin severe la administrarea Afloderm cum ar fi: înroșirea pielii, senzație de arsură, înțepături, descuamarea (cojirea) pielii.

În cazul utilizării prelungite poate apare subțierea pielii, înroșire prelungită.

De obicei nu apar efecte adverse sistemice decât dacă utilizați o cantitate mare de medicament pe o perioadă lungă de timp. Dacă medicamentul se absoarbe în corp pot apare tulburări de vedere, ritm cardiac neregulat, insomnie, tulburări ale stării de dispoziție, creștere în greutate, oboseală. Dacă observați orice efect advers neobișnuit anunțați medicul.

Când nu se administrează?

În cazul în care a apărut o reacție alergică la medicament.

Atenționări speciale

Nu utilizați Afloderm pentru tratamentul rash-ului de scutec și evitați a-l aplica în zona scutecului. Scutecul impermeabil pot crește cantitatea de medicament absorbită.

Anunțați medicul dacă suferiți de alte afecțiuni ale pielii înainte de a utiliza medicamentul. Poate crește absorbția sistemică.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Consultați medicul dacă asociați Afloderm cu alți corticosteroizi deoarece poate crește cantitatea de hormoni din sângele dumneavoastră.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul aplicat topic se poate absorbi sistemic și poate traversa placenta ajungând în sângele fătului. De asemenea se poate excreta în laptele matern. Folosiți medicamentul doar pe durate scurte și doar cu permisiunea medicului dacă sunteți însărcinată sau alăptați.

Doze recomandate

Se aplică o mică cantitate de cremă sau unguent pe zona afectată de două sau trei ori pe zi și se masează ușor zona până la absorbția medicamentului.

Supradozare

Supradozarea medicamentului cel mai probabil nu va produce

efecte adverse care să pună viața în pericol. Dacă medicamentul este înghițit sau dacă se utilizează cantități mari pe o lungă perioadă de timp și observați apariția unor efecte adverse anunțați medicul.

Aflogen vezi Nimesulid

Agapurin vezi Pentoxifilin

Agenerase

Denumire comună internațională: Amprenavirum

Forme de prezentare: Capsule moi, Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Agenerase este un antiviral ce face parte dintr-un grup de medicamente numit inhibitori de proteaze. Acesta împiedică maturarea virusului HIV, reducând cantitatea de virus activ sau infecțios în organism. Se utilizează în combinație cu alte medicamente antiretrovirale pentru tratamentul infecției cu virusul HIV ce provoacă boala numită sindromul imunodeficienței dobândite (SIDA).

Important de știut

Agenerase nu vindecă infecția cu virusul HIV sau boala SIDA. Există în continuare riscul de a contracta diverse infecții oportuniste (infecții ce apar atunci când imunitatea organismului este scăzută). Este important să consultați medicul pentru analize regulate.

Administrarea corectă

Agenerase se poate lua indiferent de mese, cu un pahar mare de apă. Nu este recomandat să-l administrați cu o masă bogată în grăsimi deoarece aceasta poate reduce eficiența medicamentului.

Luați medicamentul la cel puțin o oră distanță față de didanozină (de ex. Videx) sau de antiacide, dacă v-au fost indicate.

Administrați medicamentul strict conform prescripției medicului, chiar dacă starea generală se ameliorează.

Dacă săriți peste o doză – luați doza imediat ce vă amintiți dacă nu au trecut mai mult de patru ore. Dacă au trecut mai mult de patru ore săriți peste doza uitată și continuați programul normal de administrare. Nu luați o doză dublă de medicament decât la indicația medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală și căldură excesive. Nu păstrați medicamentul la frigider.

A**Ce efecte adverse pot apare?**

Dacă apar următoarele efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul: reacții alergice (dificultăți la respirație, umflarea gâtului, a limbii, buzelor, feței, urticarie), rash, în special asociat cu vezicule roșii (poate fi sever și poate amenința viața).

În cazul efectelor adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul. Acestea pot include: greață și vărsături, diaree sau dureri abdominale, modificări ale gustului, senzație de amorțeală a gurii, mâncărime, depresie sau alte modificări ale dispoziției, creșterea glicemiei sau colesterolului și trigliceridelor, modificări ale greutății sau distribuției masei corporale.

Când nu se administrează?

Dacă ați avut o reacție alergică anterioară la acest medicament.

Atenționări speciale

Agenerase nu elimină virusul HIV din organism fiind în continuare posibilă transmiterea acestuia la alte persoane prin contact sexual sau contaminare cu sânge sau produse din sânge. Continuați să vă protejați sexual pe durata tratamentului cu Agenerase.

Agenerase poate interacționa cu contraceptivele orale scăzându-le efectul. Utilizați o metodă contraceptivă de barieră (cum ar fi prezervativul) pentru a evita o sarcină nedorită.

Utilizați cu precauție medicamentul în cazul prezenței unor afecțiuni hepatice sau renale. Consultați medicul în această privință.

Agenerase poate produce sau poate agrava diabetul. În această situație poate fi necesară terapia cu insulină sau antidiabetice orale. Medicamentul poate crește de asemenea nivelul colesterolului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Unele medicamente nu sunt recomandate în asociație cu Agenerase. Nivelele foarte crescute ale acestor medicamente ce pot apare la asocierea cu Agenerase pot amenința viața. Anunțați medicul dacă luați oricare dintre următoarele medicamente:

- Ritonavir (de ex. Norvir)
- Rifampicină (de ex. Sinerdol)
- Amiodaronă (de ex. Cordarone)
- Flecainidă (de ex. Tambocor)
- Propafenonă (de ex. Ritmonorm)
- Chinidină
- Diazepam

- Midazolam (de ex. Dormicum)
- Zolpidem (de ex. Stilnox)
- Bupropion (de ex. Wellbutrin)
- Clozapină (de ex. Leponex)
- Piroxicam (de ex. Flamexin)

Utilizați cu precauție Agenerase în combinație cu Viagra deoarece este posibilă accentuarea efectelor adverse ale acesteia, putând apare tensiune arterială scăzută, tulburări de vedere și erecție persistentă dureroasă.

Sarcina și alăptarea

Nu au fost studiate suficient efectele medicamentului în sarcină. Anunțați medicul dacă vă doriți sau suspectați o sarcină.

Deoarece virusul HIV poate trece în laptele matern, alăptatul nu este indicat.

Doze recomandate

Adulți

Capsule

Doza uzuală pentru adulți și adolescenți este de 1200 mg de două ori pe zi în combinație cu alte medicamente antivirale.

Soluție orală

Doza uzuală este de 1400 mg de două ori pe zi în combinație cu alte medicamente antivirale.

Copii

Capsule

Doza recomandată pentru copiii între 4 și 12 ani este de 20 mg/kg de două ori pe zi sau 15 mg/kg de trei ori pe zi până la o doză maximă de 2400 mg/zi în combinație cu alți agenți antiretroviral.

Soluție orală

Se recomandă 22,5 mg/kg de două ori pe zi sau 17 mg/kg de trei ori pe zi până la o doză maximă de 2800 mg pe zi în asociație cu alte antiretrovirale.

Supradozare

Nu se cunosc efectele supradozării cu amprenavir. Dacă totuși suspectați o supradozare anunțați imediat medicul.

Aironyl

Denumire comună internațională: Terbutalinum

Forme de prezentare: Sirop

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Aironyl este un bronhodilatator care acționează prin relaxarea

A

musculaturii căilor aeriene ușurând respirația. Se utilizează pentru tratamentul bronhospasmului (definit ca respirație șuierătoare și dificultăți respiratorii), asociat unor boli respiratorii cum ar fi astmul bronșic, bronșitele sau emfizemul pulmonar.

Important de știut

Consultați medicul dacă observați o creștere a cantității zilnice de medicament necesar pentru a controla simptomele astmului. Acest lucru poate fi un semn timpuriu al unei crize severe de astm.

Administrarea corectă

Luați medicamentul strict conform prescripției medicului. Nu administrați medicamentul mai des sau în doze mai mari decât v-a fost prescris.

Pentru a obține efectul maxim este important să luați medicamentul la intervale regulate de timp

Dacă săriți o doză – luați doza imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Pot apare unele efecte adverse cum ar fi cefalee (dureri de cap), amețeli, insomnie, tremor sau nervozitate, transpirații, greață, vărsături, gură uscată. Acestea nu sunt severe și nu necesită întreruperea tratamentului. Anunțați medicul.

Dacă apar următoarele efecte adverse severe încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul: reacții alergice (dificultăți la respirație, umflarea gâtului, buzelor, limbii, feței, apariția urticariei), dureri toracice, ritm cardiac neregulat.

Când nu se administrează?

În cazul apariției unei reacții adverse la medicament. De asemenea medicamentul este contraindicat în următoarele afecțiuni: hipertensiune arterială severă, insuficiență miocardică, hipertiroidism, eclampsie, preeclampsie, hemoragie uterină.

Atenționări speciale

Pe durata tratamentului cu Aironyl nu utilizați și alte medicamente bronhodilatatoare fără a consulta în prealabil medicul. Dacă constatați că medicamentul nu îşi mai face efectul anunțați

imediat medicul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Consultați medicul dacă administrați Aironyl în combinație cu unul dintre următoarele medicamente: beta-blocante (de ex. Propranolol), diuretice (de ex. Furosemid), alte bronhodilatatoare (de ex. Ventolin), antidepressive triciclice (de ex. Anafranil)

Sarcina și alăptarea

Nu s-a determinat siguranța administrării medicamentului în sarcină. Dacă suspectați sau vă doriți o sarcină consultați imediat medicul.

Medicamentul se excretă în laptele matern, de aceea nu este indicat femeilor care alăptează.

Doze recomandate

Adulți

Doza recomandată este de 1-2 lingurițe sirop de 3 ori pe zi. Dacă apar efecte adverse importante medicul poate reduce doza.

Copii

Pentru copiii între 2-5 ani se recomandă o doză de ½-1 linguriță de 3 ori pe zi. Pentru copiii între 6-12 ani doza recomandată este de 1-2 lingurițe de 3 ori pe zi.

Supradozare

În cazul supradozării poate apare o exacerbare a efectelor adverse. În cazul în care suspectați o supradozare contactați imediat medicul.

Akineton

Denumire comună internațională: Biperidenum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Akineton combate efectele unor substanțe apărute în mod natural în organism ce se pot dezechilibra ca urmare a unor afecțiuni (cum ar fi boala Parkinson), a unor medicamente sau altor cauze.

Akineton se utilizează pentru tratamentul rigidității, spasmelor și controlului muscular scăzut din boala Parkinson. De asemenea se utilizează pentru tratamentul și prevenirea aceluiași manifestări la administrarea unor medicamente cum ar fi clorpromazina (de ex. Plegomazin) sau alte neuroleptice.

Important de știut

Utilizați cu precauție atunci când conduceți sau efectuați orice

A

fel de activitate cu risc crescut deoarece poate produce amețeli și tulburări de vedere.

Evitați consumul de alcool deoarece poate amplifica amețelile și tulburările de vedere.

Evitați supraîncălzirea organismului. Akineton poate reduce transpirația, acest lucru putând provoca, în combinație cu exerciții fizice sau mediu canicular, creșterea temperaturii corpului, piele uscată, delir, convulsii, comă. Acest sindrom poate avea risc vital și este necesară anunțarea imediată a medicului.

Administrarea corectă

Akineton se administrează conform sfatului medicului o dată sau de mai multe ori pe zi, cu un pahar mare cu apă. Dacă apar simptome abdominale se poate lua după masă.

Dacă săriți o doză - luați doza imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală și căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Pentru următoarele efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: gură uscată, dilatarea pupilelor sau tulburări de vedere, amețeli, dificultate la urinare sau constipație, nervozitate, anxietate, tulburări gastrice, scăderea transpirației.

Dacă apar următoarele efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, buzelor, feței)
- febră anormală
- bătăi cardiace rapide, neregulate
- anxietate, halucinații, confuzie, agitație, hiperactivitate sau pierderea conștiinței
- convulsii
- rash
- dureri oculare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează dacă ați avut o reacție alergică anterioară la Akineton, dacă aveți glaucom cu unghi închis, obstrucție intestinală sau complicații ale unei afecțiuni intestinale, dacă aveți megacolon sau miastenia gravis.

Atenționări speciale

Înainte de administrarea medicamentului anunțați medicul dacă aveți prostată mărită sau dificultăți la urinare, epilepsie sau alte afecțiuni convulsive, afecțiuni cardiace sau ritm cardiac neregulat, depresie sau alte afecțiuni psihiatrice, afecțiuni renale sau hepatice. În acest caz poate fi necesară scăderea dozelor sau o monitorizare mai atentă a terapiei

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe din următoarele medicamente în asociație cu Akineton: antidepressive tricyclice (de ex. Anafranil), fenotiazine (de ex. Plegomazin), antihistaminice (de ex. Clemastin, Clorfeniramin), chinidină, amantadină (de ex. Viregyt), digoxin, haloperidol.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc suficient de bine efectele medicamentului în sarcină. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Akineton se excretă în laptele matern. Se recomandă întreruperea alăptării pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Adulți

Boala Parkinson

De obicei se recomandă 2 mg (1 comprimat) de 3-4 ori pe zi. Doza se ajustează în funcție de pacient. Se pot administra maxim 16 mg/zi.

Simptome extrapiramidale provocate de medicamente

Se recomandă 2 mg (1 comprimat) de 1-3 ori pe zi.

Supradozare

Simptomele supradozării includ: piele caldă și uscată, înroșirea feței, febră, gură uscată, bătăi cardiace rapide și neregulate, anxietate, halucinații, confuzie, agitație, hiperactivitate, pierderea conștienței, convulsii. Dacă suspectați supradozarea medicamentului consultați imediat medicul.

Albendazol vezi Zentel

Albendol vezi Zentel

Aldecin Inhaler vezi Becloforte Inhaler

Alerid vezi Zyrtec

Aleve vezi Reuxen

Alfuran vezi Xatral

Algocalmin

Denumire comună internațională: Metamizolum natrium

Alte denumiri comerciale: Algoremin, Algozone, Alindor, Analgin, Metamisol, Nevralgin, Novalmin, Novocalmin, Sintocalmin

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Algocalmin este un derivat de pirazonă ce are proprietăți analgezice (ameliorează durerea) și antipiretice (scade febra). Este indicat pentru combaterea durerilor de diferite cauze (după traumatisme, postoperatorii, de cauză tumorală și altele) și reducerea febrei.

Important de știut

Medicamentul poate determina apariția reacțiilor alergice cum ar fi agranulocitoză sau șoc. Deoarece agranulocitoza apare în mod neașteptat, independent de doza administrată și de durata tratamentului este necesară întreruperea imediată a tratamentului și anunțarea medicului la primele semne. Agranulocitoza se manifestă prin febră, angină (dureri în gât și ulcerații locale), ulcerații bucale. Continuarea administrării medicamentului crește riscul de deces.

În cazul tratamentului de lungă durată este necesară supraveghere medicală periodică.

Administrarea corectă

Se administrează conform sfatului medicului. Comprimatele se iau cu un pahar mare de apă, indiferent de orarul meselor.

Dacă săriți o doză - luați doza imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală și căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției unor reacții alergice (dificultăți la respirație, umflarea gâtului, a limbii, a feței, buzelor, apariția urticariei, leșin) se întrerupe administrarea și se anunță imediat medicul.

A fost observată apariția crizelor de astm bronic la pacienții cu astm la antiinflamatoare nesteroidiene (de ex. Aspirina).

Alte efecte adverse pot fi: erupții tegumentare, modificări ale

hemoleucogramei, rar insuficiență renală acută sau nefrită interstițială.

A

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice al Algocalmin. De asemenea pacienții cu intoleranță la antiinflamatoare nesteroidiene (de ex Aspirina), afecțiuni ale măduvei hematopoetice, antecedente de agranulocitoză, afecțiuni hepatice au contraindicație pentru administrarea Algocalminului.

Nu se administrează la sugarii sub 3 luni sau sub 5 kg.

Atenționări speciale

La pacienții cu risc crescut de apariție a reacțiilor alergice se va administra doar dacă este absolut necesar și doar sub strictă supraveghere medicală. Pentru următoarele afecțiuni riscul de apariție al reacțiilor alergice este crescut: astm bronșic, rinită alergică, urticarie, intoleranță la alcool (după ingestia de cantități mici de alcool apare strănut, lăcrimare, înroșire marcată a feței), intoleranță la coloranți și conservanți.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe dintre medicamentele următoare în asociație cu Algocalmin: captopril, metotrexat, antihipertensive, diuretice (exceptând furosemid), ciclosporină (de ex. Cicloral).

Sarcina și alăptarea

Algocalmin este contraindicat în primul și ultimul trimestru de sarcină. În trimestrul al doilea se poate administra doar dacă este absolut necesar. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Medicamentul se excretă în laptele matern sub formă de metaboliți. Se recomandă întreruperea alăptării timp de 48 de ore după administrarea medicamentului.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 15 ani

Doza recomandată este de 500-1000 mg (1-2 comprimate) o dată. Se poate repeta doza la nevoie până la de patru ori pe zi. Doza maximă pentru 24 de ore este de 5 g.

Insuficiență renală sau hepatică

În cazul unei administrări de scurtă durată nu este necesară reducerea dozei însă nu se administrează doze mari de medicament. Nu se cunosc efectele în cazul unei administrări de lungă durată.

A**Vârstnici**

Se recomandă administrarea dozelor minime eficace.

Supradozare

În cazul supradozării pot apărea următoarele simptome: greață, dureri abdominale, disfuncții renale, amețeli, somnolență, comă, convulsii, scăderea tensiunii arteriale, ritm cardiac neregulat. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea cu Algocalmin.

Algoremin vezi Algocalmin

Algozone vezi Algocalmin

Alindor vezi Algocalmin

Alka-Seltzer vezi Acid Acetilsalicilic

Allergodil

Denumire comună internațională: Azelastinum

Forme de prezentare: Spray Nazal - Soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Allergodil este un antihistaminic. Acționează prin blocarea efectelor unei substanțe numită histamină responsabilă de apariția simptomelor clinice în alergii.

Medicamentul previne apariția simptomelor alergice, cum ar fi strănutul, pruritul (mâncărimile), curgerea nasului și alte simptome nazale. Este indicat în tratamentul rinitei alergice sezoniere sau permanente.

Important de știut

Poate avea ca efecte adverse tulburări ale gândirii sau vitezei de reacție. Utilizați cu precauție medicamentul dacă conduceți automobile sau efectuați orice fel de activitate cu risc crescut.

Evitați consumul de alcool. Administrat în combinație cu Allergodil acesta poate accentua amețelile.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul strict conform prescripției. Nu administrați doze mai mari decât la indicația medicului.

Pentru administrarea spray-ului nazal urmați următorii pași:

- suflați nasul înainte de administrare
- dacă utilizați pentru prima dată flaconul este necesar să încărcați pompa prin apăsare de 3-4 ori a acesteia până la obținerea unei pulverizări uniforme. Repetați acest lucru dacă au trecut

- mai mult de 3 zile de la ultima întrebuințare.
- introduceți dispozitivul în nară, în poziție verticală. Apăsați cealaltă nară cu un deget menținând capul drept. Apăsați încet pe pompă și inhalați în același timp.
- administrați doar numărul de pufuri prescrise de către medic. Dacă este necesară administrarea medicamentului și în cealaltă nară, repetați procedura.
- ștergeți dispozitivul de administrare cu un șervețel umed, curat și aplicați capacul protector.

Încercați să nu strănutați și să nu suflați nasul imediat după administrarea medicamentului.

Consultați medicul dacă nu apare o ameliorare a simptomelor sau dacă acestea se agravează. Medicamentul se administrează de obicei timp de până la 4 săptămâni.

Dacă săriți o doză – administrați medicamentul imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei în poziție verticală, ferit de umezeală și căldură excesivă. Nu păstrați medicamentul la temperaturi sub 8 grade Celsius. Mențineți capacul de protecție atunci când nu utilizați medicamentul.

Ce efecte adverse pot apare?

La apariția efectelor adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul. Acestea pot include: gust amar în gură, cefalee, oboseală sau amețeli, gură uscată, senzație de arsură la nivelul nasului, creștere în greutate, tuse, strănut, simptome gripale, înroșirea ochilor.

În cazul următoarelor efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul: bronhospasm (dificultate la respirație senzație de constricție toracică, respirație șuierătoare), ritm cardiac neregulat.

Dacă observați apariția unor reacții alergice la administrarea medicamentului anunțați de urgență medicul. Acestea pot include: urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la medicament și la copii sub 6 ani.

Atenționări speciale

Anunțați medicul dacă aveți alte afecțiuni sau dacă luați alte medicamente prescrise sau eliberate fără rețetă.

A

Nu pulverizați spray-ul în ochi deoarece poate produce iritații sau tulburări de vedere. Pentru a evita acest lucru închideți ochii la utilizarea medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe dintre medicamentele următoare: cimetidina (poate crește nivelele medicamentului în sânge), medicamente ce provoacă somnolență (antigripale, analgezice, relaxante musculare, anticonvulsivante, antidepresive, anxiolitice).

Sarcina și alăptarea

Nu este indicată administrarea medicamentului în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau vă doriți o sarcină. De asemenea este contraindicată administrarea pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Doza recomandată este de un puf în fiecare nară de două ori pe zi. Tratamentul poate fi administrat până la dispariția simptomelor dar nu mai mult de 6 luni.

Supradozare

Poate apare somnolență excesivă în cazul unei supradozări. Dacă suspectați supradozarea medicamentului anunțați imediat medicul.

Allopurinol

Denumire comună internațională: Allopurinolum

Alte denumiri comerciale: Milurit

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Allopurinolul reduce producția de acid uric din organism. Este utilizat pentru tratamentul manifestărilor gutei (o afecțiune caracterizată de creșterea acidului uric în organism), inclusiv atacuri acute gutoase, tofi gutoși (colecții de cristale de acid uric la nivelul țesuturilor, în special la nivelul articulațiilor), distrucțiile articulare, calculi renali (pietre la rinichi).

Important de știut

Pentru reducerea riscului de apariție a calculilor renali consumați cel puțin 2 litri de lichide pe zi. Evitați consumul de alcool deoarece poate agrava simptomele bolii.

Allopurinolul nu va opri un atac de gută ce a debutat deja însă atunci când este administrat pe o perioadă de câteva luni va re-

duce simptomatologia. De aceea administrarea regulată a medicamentului este importantă chiar dacă nu se observă un efect imediat.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează conform prescripției medicului, luând pastilele cu un pahar mare de apă. Se poate administra cu lapte sau alimente pentru a reduce manifestările gastrice.

Dacă săriți o doză - luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală și căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă apar următoarele efecte adverse continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: tulburări gastrice sau diaree, cefalee, amețeli, atac acut de gută.

La apariția următoarelor efecte adverse intrerupeți administrarea medicamentului și anunțați medicul: reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feței, urticarie), apariția sângelui în urină sau durere la urinare, iritație oculară, febră, frisoane, greață și vărsături severe.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la medicament.

Atenționări speciale

Utilizați cu precauție medicamentul atunci când conduceți autovehicule sau efectuați orice activitate cu risc. Allopurinol poate provoca amețeli. Dacă observați apariția amețelilor evitați aceste activități.

În prima fază a terapiei pot apare atacuri de gută mai frecvent decât de obicei chiar dacă nivelele de acid uric sunt normale. Totuși, după câteva luni de tratament aceste atacuri vor fi mai rare și mai puțin severe.

Dacă suferiți de o afecțiune renală o doză normală de Allopurinol poate produce supradozare. Anunțați medicul dacă cunoașteți existența unei afecțiuni renale, a diabetului sau a hipertensiunii. Pot fi necesare teste pentru evaluarea funcției hepatice.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Allopurinol poate interacționa cu alte medicamente administrate concomitent. Anunțați medicului medicamentele luate.

A

Ampicilina sau amoxicilina pot crește riscul de apariție a rash-ului. Diureticele tiazidice (de ex. Indapamid) pot crește nivelele medicamentului în corp. De asemenea Allopurinolul poate crește efectele următoarelor medicamente: azathioprină (de ex. Imuran), mercaptopurină (de ex. Puri-Nethol), medicamente pentru tratamentul cancerului, ciclosporina (de ex. Cicloral), warfarina, teofilina.

Sarcina și alăptarea

Nu au fost studiate suficient efectele medicamentului în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau vă doriți o sarcină. Administrarea pe durata sarcinii se face doar dacă este absolut necesar.

Medicamentul se excretă în laptele matern. Nu se cunoaște efectul asupra copilului. Urmăți sfatul medicului.

Doze recomandate

Adulți

Gută

Doza inițială recomandată este de 100 mg o dată pe zi. În funcție de evoluția bolii medicul poate crește doza cu câte 100 mg pe zi la intervale de 1 săptămână. Doza maximă ce se poate administra este de 800 mg pe zi.

Calculi renali recurenți

Doza uzuală este de 200-300 mg pe zi administrată în una sau mai multe prize.

Supradozare

Nu se cunosc simptomele supradozării. În cazul în care suspectați supradozarea cu Allopurinol consultați imediat medicul.

Alpha D3

Denumire comună internațională: Alfacalcidolum

Forme de prezentare: Capsule moi

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Alfacalcidolul este o formă a vitaminei D. Se utilizează pentru tratamentul hipocalcemiei (scăderea calciului în sânge). Se mai utilizează pentru unele afecțiuni ale sistemului osos ce pot apare asociate disfuncțiilor renale la pacienții ce fac dializă renală.

Important de știut

Pentru a menține starea de sănătate a organismului este important să aveți o dietă echilibrată. Vitamina D este întâlnită în mod natural în alimente cum ar fi peștele sau laptele suplimentat cu vitamina D. Gătitul nu distruge vitamina D. De asemenea organis-

mul produce vitamina D prin expunere la soare. Dacă aveți o diată echilibrată și vă expuneți la soare cel puțin 1,5-2 h pe săptămână organismului dumneavoastră nu ar trebui să-l lipsească această vitamină.

Administrarea corectă

Nu administrați mai mult decât doza recomandată de medic. Vitamina D se depozitează în organism și aportul unei cantități mai mari pe o perioadă de timp poate produce supradozare și chiar moarte.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală și căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

De obicei alfacalcidolul nu produce efecte adverse atunci când se administrează conform prescripției. Totuși, administrarea unor cantități mari de medicament poate produce efecte adverse severe.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul existenței următoarelor afecțiuni: hipercalcemie, hipercalciurie, sarcoidoză, litiază renală, hipersensibilitate la vitamina D.

Atenționări speciale

Se utilizează cu precauție în cazul prezenței insuficienței renale.

Nu se administrează în doze mari la pacienții vârstnici, la cei imobilizați, în caz de hipercolesterolemie, în hipotiroidism.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe dintre următoarele medicamente în asociație cu Alpha D3: antiacide ce conțin magneziu (cresc nivelele magnezemiei), medicamente ce conțin calciu, diuretice tiazidice (de ex. Indapamid) (pot crește nivelele calciului seric), alte suplimente alimentare ce conțin vitamina D.

Sarcina și alăptarea

Este important aportul de vitamina D pe perioada sarcinii. Creșterea și dezvoltarea normală a fătului depinde de aportul constant de nutrienți de la mamă.

Deși doar mici cantități de Alpha D3 se excretă în laptele ma-

A

tern, sugarul are nevoie de acest supliment mai ales dacă nu este expus adecvat la lumina solară. Totuși un aport foarte mare de suplimente alimentare bogate în vitamina D pe durata alăptării poate fi nociv atât pentru mamă cât și pentru făt. Consultați medicul și respectați instrucțiunile acestuia.

Doze recomandate

Adulți

Doza inițială recomandată este de 1 microgram pe zi. Pentru terapia de întreținere se recomandă doze de 0,25-1 microgram pe zi.

Supradozare

Primele simptome care apar în cazul unei supradozări pot fi: dureri osoase, constipație, diaree, amețeli, uscarea gurii, cefalee continuă, sete accentuată, urinare frecventă, bătăi cardiace neregulate, pierderea apetitului, gust metalic, dureri musculare, greață și vărsături, stare de oboseală.

Simptomele tardive ale supradozării sunt: dureri osoase, depozite de calciu în țesuturi, în afara țesutului osos, urină tulbure, amețeli, creșterea sensibilității la lumină, prurit (mâncărime) al pielii, pierderea apetitului, modificări ale dispoziției sau staturii mentale, dureri musculare, greață și vărsături, înroșirea sau curgerea ochilor, scădere în greutate.

În cazul supradozării severe pot apare: creșterea tensiunii arteriale, febră înaltă, bătăi cardiace neregulate, dureri abdominale severe.

În cazul în care suspectați o supradozare contactați imediat medicul.

Alprazolam vezi Xanax

Alprostadil

Denumire comună internațională: Alprostadilum

Alte denumiri comerciale: Muse, Vasaprostan

Forme de prezentare: Concentrat pentru soluție perfuzabilă, Sistem transuretral, Liofilizat pentru soluție perfuzabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Alprostadil este un medicament injectabil ce poate fi folosit de către bărbații cu disfuncții erectile pentru a atinge și menține erecția. Acționează prin facilitarea pătrunderii sângelui la nivelul penisului. Medicamentul poate fi administrat și sub formă de supozitoare.

A

Important de știut

Primele injecții se administrează în cabinetul medicului pentru a de stabili doza de medicament necesară. După aceea vă veți putea administra singur produsul conform instrucțiunilor primite și în dozele recomandate.

Administrarea corectă

Forma injectabilă a medicamentului se administrează direct în penis, folosind un ac subțire. Pentru această manevră este necesar să vă spălați mai întâi pe mâini și apoi să alegeți zona unde urmează să injectați produsul, ținând cont de recomandările medicului și evitând venele vizibile. Dezinfectați zona cu alcool și administrați soluția în 5-10 secunde. Pentru fiecare administrare alegeți un loc diferit. După injectare, presați locul câteva minute până la oprirea sângerării.

Nu folosiți soluțiile tulburi, cu particule sau culoare schimbată. Nu agitați flaconul înainte de utilizare. Seringa și acul folosite trebuie să fie de unică utilizare.

Forma transuretrală (Muse) constând într-un supozitor foarte mic se introduce direct în uretră.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă, cel mult 14 zile (pentru supozitoare) sau 3 luni (pentru soluție). Supozitoarele pot fi păstrate și la frigider. Odată soluția preparată, trebuie folosită imediat sau altfel aruncată. Nu expuneți produsul la temperaturi extreme.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri severe sau iritații la nivelul uretrei sau penisului
- modificarea anormală a formei sau curburii penisului aflat în erecție
- sângerare sau tumefacție la locul injectării medicamentului în penis
- sângerări din uretră
- erecții dureroase, prelungite (cu durată peste 4 ore)
- dureri de cap intense, pierderi ale conștienței

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul

A

imediat ce va fi posibil: dureri la nivelul uretrei, penisului sau testiculelor, erupție cutanată la nivelul penisului, dureri de cap, amețeli, dureri de spate, bătăi cardiace rapide, edeme gambiere (tumefacții ale picioarelor), tuse sau simptome similare unei răceli.

Este posibil ca efecte adverse să apară și la partenera dumneavoastră; acestea pot include arsuri, mâncărimi sau iritație la nivelul regiunii care a venit în contact cu penisul.

Când nu se administrează?

Nu folosiți acest produs dacă medicul consideră că sunteți la risc pentru erecții de lungă durată, ați făcut alergii la administrarea medicamentelor pe bază de prostaglandine, aveți implant penian sau forma penisului este neobișnuită.

Atenționări speciale

Înainte de folosirea acestui produs, informați medicul dacă aveți stricturi sau obstrucții ale uretrei, uretrită (inflamația uretrei), inflamație sau infecție la nivelul glandului (vârful penisului), fibroză cavernoasă, penis curbat, cateter pe uretră, boli de inimă, hipotensiune arterială, tulburări de coagulare a sângelui, siclemie, leucemie, mielom multiplu.

Efectul medicamentului apare după 5-20 minute de la administrare și durează circa 30-60 minute. Anunțați imediat medicul în cazul în care erecția obținută este dureroasă și durează de peste 4 ore.

Producătorii recomandă a se folosi cel mult 2 supozitoare sau o injecție pe o perioadă de 24 ore și maxim 3 administrări pe săptămână.

Anunțați medicul dacă după administrarea medicamentului nu se obține erecția sau aceasta apare cu dificultate.

Acest medicament vă poate da amețeli, de aceea evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile.

Folosirea acestui produs nu vă protejează împotriva bolilor cu transmitere sexuală (ex. HIV, sifilis, gonoree, hepatită B). Utilizați întotdeauna măsuri de barieră eficiente din latex sau poliuretan.

Pentru a evita disconfortul partenerei dumneavoastră folosiți un lubrifiant pe bază de apă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- nitroglicerină
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom), heparină, dalteparină

- (Fragmin), enoxaparină (Clexane)
- antihipertensive

A

Sarcina și alăptarea

Acest medicament nu este pentru uzul femeilor. Dacă sunteți însărcinată iar partenerul dumneavoastră folosește acest produs, apălați obligatoriu la prezervativ.

Doze recomandate

Doza adecvată dumneavoastră trebuie să fie atent determinată de medic. Deși dozele pot varia de la o persoană la alta, de obicei se începe cu 1,25-2,5 micrograme (pentru soluție) sau 125-250 micrograme (pentru supozitoare), iar apoi se crește gradat.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include erecții dureroase și prelungite sau pierderi ale conștienței.

Als-Aciclovir vezi Aciclovir

Als-Doxazosin vezi Doxazosin

Als-Paroxetin vezi Arketis

Als-Pentoxifilina Retard vezi Pentoxiflin

Alspiron vezi Spironolactona

Als-Ranitidina vezi Ranitidina

Als-Selegilina

Denumire comună internațională: Selegilinum

Alte denumiri comerciale: Cognitiv, Jumex, Selecim, Selegilin, Selegos

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Selegilina previne descompunerea la nivelul creierului a unei substanțe numită dopamină. Este folosită împreună cu alte medicamente în tratamentul simptomelor bolii Parkinson, afecțiune caracterizată prin nivele scăzute ale dopaminei.

Important de știut

În timpul tratamentului evitați băuturile sau alimentele bogate în tiramină (ex. carne proaspătă, carne de pasăre, pește, afumături, legume, fructe coapte, brânză fermentată, mozzarella, lapte

A

de soia, iaurt, sosuri fermentate, varză murată, drojdie de bere, băuturi alcoolice, vin, bere cu sau fără alcool, cantități mari de cafea, ceai, cola sau ciocolată), deoarece pot crește excesiv tensiunea arterială, determinând complicații. Continuați să le evitați cel puțin 2 săptămâni după întreruperea tratamentului, mai ales dacă ați luat Selegilină în doze mai mari decât cele folosite uzual pentru boala Parkinson.

Administrarea corectă

Luați medicamentul pe cale orală de 2 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil odată cu micul dejun și cina.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Păstrați suspensia în flaconul închis etanș și ferit de îngheț. Aruncați comprimatele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri de cap severe și brusc instalate, vedere încețoșată, tulburări de echilibru și de vorbire, confuzie, agitație, neliniște, iritabilitate
- greață, vărsături, dureri toracice
- convulsii
- amorțeli sau slăbiciune pe o parte a corpului, brusc apărute
- fasciculații musculare
- pierderi ale conștienței
- dureri sau dificultăți la urinat

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, oboseală, insomnie, nas înfundat sau curgător, dureri de spate, gură uscată, ulceratii ale cavității orale, dureri la înghițit, constipație.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la medica-

ment.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți boli de ficat, inimă sau rinichi, istoric de convulsii, hipotensiune sau hipertensiune arterială, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat. Dozele mai mari nu au efecte mai puternice ci doar risc mai mare pentru efectele adverse.

Nu întrerupeți brusc tratamentul din proprie inițiativă întrucât pot apărea efecte adverse periculoase.

Anunțați imediat medicul dacă observați în timpul tratamentului apariția durerilor severe de cap, durerilor toracice cu bătaii cardiace rapide, rigidității gâtului, senzației de greață și vărsăturilor. Acestea pot reprezenta simptome ale efectelor adverse severe, ce necesită atenție medicală promptă.

Medicamentul poate avea ca efect secundar uscarea gurii. Pentru ameliorarea temporară consumați bomboane și gumă de mestecat fără zahăr, bucăți de gheață. Consultați medicul dacă gura continuă să vi se usuce mai mult de 2 săptămâni. Uscăciunea gurii persistentă favorizează distrugerea dinților, afectarea gingiilor și infecțiile cu ciuperci.

Selegilina poate da amețeli, dureri de cap și chiar pierderi ale conștienței în special la ridicarea din poziția culcată sau așezată. Ridicarea lentă poate ajuta la ameliorarea acestor simptome. Dacă problema persistă sau chiar se agravează contactați medicul.

Studiile pentru medicament au fost efectuate numai la adulți de aceea nu sunt disponibile informații despre siguranța administrării la copii. Nu administrați Selegilina copiilor înainte de a avea o discuție cu medicul.

Nu administrați alte medicamente fără aprobarea medicului. Pentru administrarea în siguranță a unora dintre ele (ex. medicamente pentru tuse sau răceală cu dextrometorfan, tramadol, metadonă, alte inhibitoare ale monoaminoxidazei) trebuie să se aștepte cel puțin 14 zile după oprirea tratamentului cu Selegilină.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- combinații cu carbidopa și levodopa (Credanil, Duodopa, Isicom, Sinemet, Stalevo, Zimox)
- medicamente pentru tuse sau răceală pe bază de dextrome-

A

- torfan (ex. Dexir, Humex, Pulmodexane, Robitussin, Rofedex, Tussidril, Tussin)
- tramadol (Mabron, Noax Uno, Tralgit, Tramal, Urgendol)
- metadonă (Sintalgon), opioide
- alte inhibitoare ale monoaminoxidazei
- carbamazepină (Carbavim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenobarbital
- medicamente pentru răceală care conțin efedrină, pseudoefedrină sau fenilefrină
- rifampicină (Sinerdol)
- antidepresive: citalopram (Cipramil, Citalec), escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft), amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin, venlafaxină (Efectin, Velaxin)

Sarcina și alăptarea

Selegilina poate dăuna fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă ați rămas însărcinată sau intenționați o sarcină în viitorul apropiat.

Nu se cunoaște dacă Selegilina poate trece în lapte sau dacă poate afecta sugarul, de aceea nu administrați medicamentul fără a informa medicul că alăptați.

Doze recomandate

Tratamentul bolii Parkinson

Dozajul uzual este de 5 mg de 2 ori pe zi, în timpul micului dejun și cinei.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greață, vărsături, dureri toracice, bătăi cardiace rapide, fasciculații musculare, convulsii, pierderi ale conștienței.

Als-Sertralina vezi Stimuloton

Altiva vezi Telfast

Altron vezi Metformin

Amaryl

Denumire comună internațională: Glimepiridum

Alte denumiri comerciale: Amyx, Dibiglim, Glempid, Glime TAD, Glimegamma, Glimepirid, Glimepiride, Glimeran, Gliprex, Meglimid, Oltar

Forme de prezentare: Comprimate

A

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Amaryl este un antidiabetic oral. Medicamentele din această clasă se utilizează pentru a controla nivelul glicemiei. Amaryl acționează prin îmbunătățirea răspunsului organismului la insulină (un hormon produs de pancreas).

Se utilizează în combinație cu dieta și exercițiile fizice pentru controlul diabetului zaharat de tip II (non-insulino dependent). La nevoie se poate asocia cu alte medicamente.

Important de știut

În tratamentul diabetului există pericolul apariției hipoglicemiei (scăderii nivelului glucozei în sânge). Aceasta poate apărea prin sărirea peste mese, exerciții extenuante, consum de alcool sau în situații stresante.

Învățați să recunoașteți semnele hipoglicemiei. Păstrați întotdeauna la îndemână o sursă de zahăr pentru combaterea hipoglicemiei. Aceasta poate fi suc de portocale, glucoză, bomboane, lapte. În caz de hipoglicemie severă când pacientul nu poate mânca sau bea se administrează injecții cu glucagon. Hipoglicemia severă se poate manifesta prin pierderea conștiinței, convulsii sau chiar moarte.

În cadrul strategiei de control a diabetului dieta și exercițiile fizice ocupă un loc foarte important. Nu neglijați aceste două componente ale tratamentului chiar dacă luați medicamente.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul strict conform prescripției medicului. Nu luați o cantitate mai mică sau mai mare fără a consulta medicul. În cazul în care se asociază alte boli, dacă aveți febră sau infecții, intervenții chirurgicale sau alte urgențe medicale, dozele de medicament trebuie ajustate.

Dacă săriți o doză - luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul - la temperatura camerei ferit de umezeală și căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul dacă observați unul dintre următoarele efecte adverse: amețeli sau slăbiciune, cefalee, tulburări de vedere, greață ușoară, vărsături, dureri de stomac, sensibilitate crescută a pielii la soare, închiderea la culoare a urinei.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul:

- semne de insuficiență cardiacă congestivă (creștere rapidă în greutate, dificultate la respirație, dureri toracice)
- neliniște, iritabilitate, crampe musculare, greață, cefalee, confuzie, convulsii
- rash al pielii, prurit (mâncărime), înroșire, iritație
- leziuni sau sângerări spontane apărute, oboseală neobișnuită
- greață, dureri de stomac, febră scăzută, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate, icter (îngălbenirea pielii și a ochilor).

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția semnelor unei reacții alergice la medicament: dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului.

Când nu se administrează?

În cazul apariției unei reacții alergice la medicament.

Nu se administrează pentru tratamentul cetoacidozei diabetice (un sindrom determinat de insuficiența insulinei care se manifestă prin sete excesivă, greață, fatigabilitate, respirație cu iz de mere verzi). Această afecțiune necesită administrarea de insulină.

Atenționări speciale

Pe perioada tratamentului cu Amaryl sunt necesare efectuarea regulată a testelor de sânge și urină pentru verificarea nivelului glicemiei. Eficacitatea oricărui medicament antidiabetic, inclusiv Amaryl, poate scăde în timp. Acest lucru poate apare fie prin diminuarea eficacității medicamentului fie prin agravarea diabetului. Este posibil ca tratamentul cu Amaryl să agraveze afecțiunile cardiace. Anunțați medicul de prezența oricărei afecțiuni cardiace.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați orice alt medicament în asociație cu Amaryl.

Următoarele medicamente pot crește nivelul glicemiei: isoniazida, diureticele (de ex. Furosemid), corticosteroizii (de ex. Prednison), hormoni tiroidieni (de ex. Euthyrox), anticoncepționale orale, anticonvulsivante (de ex. Fenitoin), medicamentele pentru

tratamentul astmului, alergiilor sau răcelii.

Medicamentele ce pot reduce glicemia includ: antiinflamatoare nesteroidiene (de ex. Ibuprofen), salicilații (de ex. Aspirin), beta-blocanții (de ex. Propranolol), warfarina.

Sarcina și alăptarea

Amaryl nu este recomandat pe durata sarcinii sau a alăptării. Deoarece studiile au arătat importanța menținerii unor nivele normale ale glicemiei pe durata sarcinii, medicul vă poate prescrie terapie cu insulină.

Doze recomandate

Adulți

Doza inițială uzuală este de 1-2 miligrame administrată o dată pe zi cu micul dejun sau prima masă principală a zilei.

Dacă este necesar doctorul poate crește doza cu câte 1-2 miligrame la fiecare 1-2 săptămâni. Doza maximă ce se poate administra este de 8 miligrame pe zi.

Copii

Nu s-a stabilit siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Simptomele supradozării pot include foame, greață, anxietate, transpirații reci, oboseală, amețeli, pierderea conștiinței și comă. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare.

Amiada vezi Lamisil

Amio Tad vezi Amiodarona

Amiodarona

Denumire comună internațională: Amiodaronum

Alte denumiri comerciale: Amio TAD, Amiokordin, Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Amiodarona este un medicament antiaritmik. Medicamentele din această clasă modifică ritmul cardiac și se utilizează în tratamentul aritmiilor.

Amiodarona are indicație pentru aritmiile ventriculare și supra-ventriculare rezistente la tratament, profilaxia crizelor de angină cronică stabilă și angină vasospastică.

A

Important de știut

În unele cazuri amiodarona a fost asociată cu unele efecte adverse severe, potențial fatale cum ar fi afecțiuni pulmonare, hepatice ori debutul sau agravarea aritmiilor.

Nu săriți peste doze și nu modificați orarul de administrarea fără să discutați mai întâi cu medicul dumneavoastră.

Nu consumați grefe sau suc de grapefruit pe durata tratamentului cu amiodaronă. Aceasta poate interacționa cu grefele sau sucul de grefe producând efecte severe. Discutați acest lucru cu medicul.

Aveți grijă în cazul în care conduceți autovehicule sau efectuați activități cu risc crescut pe durata tratamentului cu amiodaronă. Poate provoca amețeli, letargie, tulburări de vedere. Dacă apar aceste simptome evitați orice activitate potențial periculoasă.

Evitați expunerea prelungită la lumina solară. Purtați îmbrăcăminte protectivă și ochelari de soare atunci când expunerea este inevitabilă.

Administrarea corectă

Medicamentul se poate administra înainte sau după mese cu un pahar mare de apă. Totuși este necesar a fi administrat de fiecare dată în același mod, fie înainte fie după masă. Evitați consumul de grefe sau suc de grapefruit.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă deoarece poate fi periculoasă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de lumină și umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției efectelor adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul. Acestea pot include: amețeli sau stare de oboseală, tulburări gastrice, vărsături, scăderea apetitului sau diaree, modificarea gustului, scăderea coordonării motorii, amorteți, modificarea culorii pielii într-o nuanță gri-albăstruie.

Anunțați medicul și încetați administrarea medicamentului în cazul apariției următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a buzelor, limbii, feței, urticarie)
- apariția sau agravarea aritmiilor
- respirație șuierătoare, tuse, durere toracică sau discomfort toracic

- îngălbenirea pielii și a ochilor
- tulburări de vedere, scăderea acuității vizuale
- leșin
- tremor sau mișcări involuntare
- rash cutanat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la medicament. De asemenea nu se administrează în cazul prezenței alergiei la iod, unei afecțiuni a glandei tiroide sau prezenței unui ritm cardiac foarte scăzut.

Atenționări speciale

Utilizați cu precauție și sub supraveghere medicală în cazul în care suferiți de o afecțiune tiroidiană sau aveți pe cineva în familie cu o astfel de boală.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă administrați amiodarona în asociație cu unul sau mai multe dintre următoarele medicamente: cimetidina, ciclosporina (de ex. Cicloral), dextrometorfan (de ex. Humex), digoxin, fentanil (de ex. Durogesic), lidocaina, metotrexat, rifampicina, simvastatin (de ex. Simvacard), teofilina, warfarina, inhibitori de proteze (de ex. indinavir, ritonavir), flecainida (de ex. Tambocor), chinidina sau alte artimice, beta-blocantele (de ex. propranolol, atenolol), blocante de canale de calciu (de ex. diltiazem, verapamil).

Sarcina și alăptarea

Cu excepția unor cazuri rare medicamentul este contraindicat în sarcină. Consultați medicul dacă suspectați sau vă doriți o sarcină.

Datorită faptului că amiodarona trece în laptele matern putând produce efecte adverse sugarului, alăptarea este contraindicată pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Adulți

Doza inițială recomandată este de 800-1600 mg pe zi administrată în trei prize timp de 1-3 săptămâni sau până la apariția primelor efecte. Apoi doza se reduce la 600-800 mg pe zi, doza de întreținere fiind de 400 mg/zi

Supradozare

În cazul unei supradozări cu amiodaronă pot apare următoarele simptome: oboseală, amețeli, confuzie, încetinirea bătăilor cardi-

ace, îngălbenirea pielii sau a ochilor, diaree, durere abdominală, bătăi cardiace neregulate. Consultați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Amiokordin vezi Amiodarona

Amitriptilin Desitin vezi Amitriptilina

Amitriptilina

Denumire comună internațională: Amitriptylinum

Alte denumiri comerciale: Amitriptilin Desitin

Forme de prezentare: Capsule retard, Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Amitriptilina face parte dintr-o clasă de medicamente numite antidepressive triciclice. Acționează prin reglarea unor substanțe din creier a căror echilibru se poate modifica și determina depresia.

Este indicată pentru ameliorarea simptomelor depresie, cum ar fi sentimentele de tristețe, scăderea stimei de sine, vinovăție, pierderea interesului pentru activitățile cotidiene, modificările de apetit, insomnia sau hipersomnia, gânduri recurente de moarte sau suicid. De asemenea se utilizează pentru combatere anumitor tipuri de durere.

Important de știut

Pe durata tratamentului cu amitriptilină poate fi necesară supraveghere medicală datorită riscului agravării simptomelor de depresie sau creșterii riscului de suicid la începutul terapiei sau la modificarea dozelor. Riscul crescut de suicid se manifestă mai ales la persoanele sub 18 ani în tratament cu amitriptilină. Anunțați medicul dacă constatați apariția unor simptome noi sau agravarea celor existente pe durata terapiei cu amitriptilină.

Pot trece până la 4 săptămâni până la observarea ameliorării simptomelor. Nu încetați administrarea medicamentului în această perioadă.

Aveți grijă dacă conduceți autovehicole sau efectuați activități cu risc crescut deoarece medicamentul poate produce amețeli. De asemenea pot apare amețeli la ridicarea în picioare, de aceea este recomandat să vă ridicați lent dintr-o poziție șezândă.

Evitați consumul de alcool. Poate crește riscul de apariție al amețelilor.

Administrarea corectă

Se poate administra în mai multe doze zilnice sau o dată pe zi

(de obicei la culcare) în funcție de indicațiile medicului. Luați medicamentul cu un pahar mare de apă.

Nu încetați brusc administrarea medicamentului. Aceasta poate provoca simptome ca amețeli, cefalee, stare de rău.

Dacă săriți o doză - luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală și căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse: amețeli, uscarea gurii sau ochilor, constipație, tremor ușor, transpirații, ușoară agitație, cefalee, tinitus (țiuitori în urechi), greață sau pierderea apetitului.

Încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul dacă observați următoarele efecte adverse:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea buzelor, limbii, feței, a gâtului, urticarie)
- convulsii
- bătaii cardiace rapide, neregulate
- atac de cord
- hipertensiune arterială (vedere tulbure, cefalee)
- dificultăți la urinare
- febră, transpirație abundentă, rigiditate musculară sau slăbiciune musculară severă.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la medicament, în perioada de refacere după un infarct miocardic sau în cazul prezenței unei din următoarele afecțiuni: aritmii, bloc cardiac de diferite grade, insuficiență hepatică gravă, glaucom cu unghi îngust, adenom de prostată, psihoză maniacală.

Atenționări speciale

Medicamentul poate provoca sensibilitate crescută a pielii la lumina solară. Încercați să evitați expunerea la soare, purtați îmbrăcăminte protectivă și ochelari de soare.

Utilizați cu precauție medicamentul dacă ați avut convulsii în antecedente, în caz de retenție urinară, glaucom sau alte afecțiuni oculare cronice, o afecțiune cardiovasculară sau afecțiuni hepatice. Anunțați medicului orice afecțiune cunoscută.

Înainte de o intervenție chirurgicală, tratament stomatologic

A

sau orice procedură diagnostică anunțați medicul că luați amitriptilina. Unele medicamente utilizate în chirurgie cum ar fi anestezicele sau relaxantele musculare pot interacționa cu amitriptilina.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Unele medicamente pot fie crește fie scădea efectele amitriptilinei. Anunțați medicul dacă luați alte medicamente în asociație cu amitriptilina, cum ar fi alte antidepresive, alcool, antihistaminice, sedative, analgezice, anxiolitice.

Sarcina și alăptarea

Nu au fost suficient studiate efectele administrării medicamentului în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau vă doriți o sarcină.

Medicamentul se excretă în laptele matern. Dacă administrarea medicamentului este esențială în această perioadă medicul vă poate sfătui să renunțați la alăptare.

Doze recomandate

Adulți

Doza inițială recomandată este de 75 mg pe zi divizată în două doze. Medicul poate crește doza gradat în funcție de răspunsul dumneavoastră la medicament. Doza maximă recomandată este de 200 mg pe zi.

Doza de întreținere variază între 40-100 mg administrată de obicei o dată pe zi la culcare.

Copii

Nu se recomandă administrarea la copiii sub 12 ani. Pentru adolescenții peste 12 ani doza recomandată este de 10 de 3 ori pe zi.

Supradozare

Simptomele supradozării pot include convulsii, confuzie, letargie, agitație, halucinații și scăderea tensiunii arteriale (amețeli, fatigabilitate, leșin). Dacă suspectați supradozarea cu amitriptilina anunțați imediat medicul.

Amlo Tad vezi Norvasc

Amlodipin vezi Norvasc

Amlodipine vezi Norvasc

Amlohexal vezi Norvasc

Amoksiklav vezi Augmentin

Amoksiklav Forte vezi Augmentin

Amoxicilina

Denumire comună internațională: Amoxicillinum

Alte denumiri comerciale: Amoxicilina Forte, Dispamox, Duomox, E-Mox, Ephamox, Julphamox, Moxilen, Moxilen Forte, Ospamox, Ranoxil

Forme de prezentare: Capsule, Pulbere pentru suspensie orală, Comprimat dispersabile, Comprimat filmat

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Amoxicilina este un antibiotic din clasa penicilinelor. Are indicații în multe tipuri de infecții cum ar fi pneumonii, infecții ale urechilor, gâtului, bronșite, infecții ale tractului urinar, gonoree, infecții ale pielii.

Important de știut

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția diareei, a sângelui în scaun și dureri abdominale pe durata tratamentului cu amoxicilină.

Luați toată cantitatea de medicament prescrisă de către medic chiar dacă observați ameliorarea simptomelor. Simptomele se pot ameliora înainte de vindecarea completă a infecției.

Administrarea corectă

Amoxicilina se administrează la intervale regulate pe parcursul zilei pentru a menține nivele constante ale medicamentului în sânge. Urmăți instrucțiunile medicului.

Medicamentul se poate administra înainte sau după mese. Înghițiți fiecare capsulă întreagă cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – luați doza imediat ce vă amintiți și apoi continuați administrarea la intervale regulate. Totuși, dacă se apropie timpul pentru administrarea dozei următoare săriți peste doza uitată și continuați conform orarului normal de administrare. Nu luați o doză dublă decât dacă este recomandarea medicului.

Cum păstrăm medicamentul – capsulele se păstrează la temperatura camerei ferite de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: ușoară greață, vărsături, diaree sau durere abdominală, pete albe pe limbă (candidoză bucală), prurit (mâncărimi) sau scurgeri vaginale, limbă neagră, "păroasă" sau dureri ale gurii sau limbii.

A

În cazul apariției următoarelor efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feței sau urticarie, rash, leșin)
- convulsii
- hemoragii sau leziuni neobișnuite.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la peniciline sau cefalosporine.

Atenționări speciale

Consultați medicul înainte să administrați amoxicilină în cazul în care aveți astm, rinită alergică sau alte alergii, urticarie.

Dacă suferiți de diabet este important să cunoașteți că amoxicilina poate crește concentrația urinară a glucozei. Anunțați medicul pentru a schimba testul de control al glicemiei.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe dintre medicamentele următoare: alt antibiotic (pentru aceeași afecțiune sau pentru alta), methotrexat, alopurinol. Poate fi necesară întreruperea sau reducerea dozelor.

Sarcina și alăptarea

Utilizarea pe durata sarcinii se va face doar dacă este neapărată nevoie. Anunțați medicul dacă suspectați sau vă doriți o sarcină.

Deoarece amoxicilina se excretă în laptele matern consultați medicul înaintea administrării acestui medicament pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Infecții ORL, tegumentare, genitale și urinare

Pentru infecțiile ușoare sau medii doza recomandată este de 250 mg la fiecare 8 ore sau 500 mg la fiecare 12 ore. Pentru infecțiile severe se recomandă 500 mg la fiecare 8 ore sau 875 mg la fiecare 12 ore.

Infecții ale tractului respirator inferior

Dozele uzuale sunt de 500 mg la fiecare 8 ore sau 875 mg la fiecare 12 ore.

Gonoree, infecții acute necomplicate anogenitale sau uretrale

Doza uzuală este de 3 grame într-o singură doză.

Ulcer

Sunt mai multe regimuri terapeutice pentru tratamentul ulcerului (asociat de obicei cu claritromicină și omeprazol) și diferite

doze recomandate. Respectați indicația medicului.

Copii cu vârsta peste 3 luni

Copiii cu masa corporală peste 20 kg pot lua dozele recomandate adulților.

Infecții ORL, genitale și urinare

Pentru infecții ușoare sau medii se recomandă 25 mg per kilogram greutate corporală administrată în două sau trei doze zilnice (la fiecare 12 ore respectiv 8 ore). Pentru infecțiile severe doza recomandată este de 45 mg per kilogram greutate corporală administrată în două sau trei doze zilnice.

Infecții ale căilor aeriene inferioare

Doza recomandată este de 45 mg per kilogram greutate corporală administrată în două doze la fiecare 12 ore.

Supradozare

Simptomele supradozării cu amoxicilină sunt spasme musculare sau oboseală excesivă, durere musculară, dureri la nivelul degetelor de la mâini sau de la picioare, pierderea sensibilității mâinilor sau picioarelor, convulsii, confuzie, comă sau agitație.

Amoxicilina Forte vezi Amoxicilina

Amoxiplus vezi Augmentin

Ampicilina

Denumire comună internațională: Ampicillinum

Alte denumiri comerciale: Ampicilina Forte, Ampidar, Ephicilin, Epicocillin, Standacillin

Forme de prezentare: Capsule, Pulbere pentru suspensie orală, Granule pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ampicilina este un antibiotic din clasa penicinelor. Se utilizează în tratamentul multor tipuri de infecții cum ar fi amigdalite, pneumonii, bronșite, infecții ale tractului urinar, gonoree, infecții intestinale (cum ar fi salmoneloza).

Important de știut

Luați întreaga cantitate de medicament ce v-a fost prescrisă de către medic chiar dacă observați ameliorarea simptomelor. Simptomele infecțiilor se pot ameliora înaintea vindecării complete a infecției.

Ampicilina poate scăde eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizați o metodă contraceptivă de barieră (de ex. prezervativul) pe durata tratamentului cu ampicilină.

doze recomandate. Respectați indicația medicului.

Copii cu vârsta peste 3 luni

Copiii cu masa corporală peste 20 kg pot lua dozele recomandate adulților.

Infecții ORL, genitale și urinare

Pentru infecții ușoare sau medii se recomandă 25 mg per kilogram greutate corporală administrată în două sau trei doze zilnice (la fiecare 12 ore respectiv 8 ore). Pentru infecțiile severe doza recomandată este de 45 mg per kilogram greutate corporală administrată în două sau trei doze zilnice.

Infecții ale căilor aeriene inferioare

Doza recomandată este de 45 mg per kilogram greutate corporală administrată în două doze la fiecare 12 ore.

Supradozare

Simptomele supradozării cu amoxicilină sunt spasme musculare sau oboseală excesivă, durere musculară, dureri la nivelul degetelor de la mâini sau de la picioare, pierderea sensibilității mâinilor sau picioarelor, convulsii, confuzie, comă sau agitație.

Amoxicilina Forte vezi Amoxicilina

Amoxiplus vezi Augmentin

Ampicilina

Denumire comună internațională: Ampicillinum

Alte denumiri comerciale: Ampicilina Forte, Ampidar, Ephicilin, Epicocillin, Standacillin

Forme de prezentare: Capsule, Pulbere pentru suspensie orală, Granule pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ampicilina este un antibiotic din clasa penicinelor. Se utilizează în tratamentul multor tipuri de infecții cum ar fi amigdalite, pneumonii, bronșite, infecții ale tractului urinar, gonoree, infecții intestinale (cum ar fi salmoneloza).

Important de știut

Luați întreaga cantitate de medicament ce v-a fost prescrisă de către medic chiar dacă observați ameliorarea simptomelor. Simptomele infecțiilor se pot ameliora înaintea vindecării complete a infecției.

Ampicilina poate scăde eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizați o metodă contraceptivă de barieră (de ex. prezervativul) pe durata tratamentului cu ampicilină.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe stomacul gol cu o oră înainte de masă sau două ore după. Luați capsulele cu un pahar mare de apă.

Ampicilina trebuie administrată la intervale regulate pe parcursul zilei pentru a menține constante nivelele medicamentului în sânge.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și reveniți la orarul normal de administrare. Nu luați o doză dublă de medicament decât la recomandarea medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: ușoară greață, vărsături, diaree sau durere abdominală, pete albe pe limbă (candidoză bucală), prurit (mâncărime) sau scurgeri vaginale, limbă neagră, "păroasă" sau dureri bucale sau linguale.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feței, urticarie, leșin)
- convulsii
- diaree apoasă severă și crampe abdominale
- hemoragii sau leziuni apărute spontan.

Când nu se administrează?

Ampicilina nu se administrează în cazul apariției unor reacții alergice la peniciline sau cefalosporine.

Atenționări speciale

Ampicilina poate provoca diaree. Unele medicamente antidiareice pot de fapt agrava diareea. Consultați medicul înainte să luați orice medicament antidiareic.

Dacă suferiți de diabet este necesar să cunoașteți că ampicilina poate modifica concentrația glucozei în urină. Anunțați medicul dacă luați ampicilină pentru a folosi alt test pentru controlul glicemiei.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați alte medicamente în asociație cu ampicilina. Unele dintre medicamentele ce pot interacționa cu ampicilina sunt: alopurinolul, atenololul, contraceptivele orale.

Sarcina și alăptarea

Nu au fost suficient studiate efectele administrării ampicilinei pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă suspectați sau vă doriți o sarcină. Utilizarea în sarcină trebuie limitată doar pentru cazurile unde este neapărată nevoie.

Medicamentul se excretă în laptele matern și poate avea efecte asupra sugarului. Consultați medicul înainte de a lua acest medicament pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Infecții ale tractului genital, urinar sau gastrointestinal

Doza uzuală este de 500 mg la fiecare 6 ore.

Gonoree

Se recomandă 3,5 grame în doză unică în asociație cu 1 g probenecid.

Infecții ale tractului respirator

Uzual, 250 mg la fiecare 6 ore.

Copii

Copiii cu masa corporală peste 20 kilograme pot lua dozele recomandate adulților.

Infecții ale tractului genital, urinar sau gastrointestinal

Doza uzuală este de 100 mg pentru fiecare kilogram greutate corporală pe zi, împărțită în 4 doze.

Infecții ale tractului respirator

Doza uzuală este de 50 mg per kilogram greutate corporală pe zi, împărțită în 3-4 doze.

Supradozare

Simptomele supradozării cu ampicilină pot include spasme musculare sau fatigabilitate, dureri musculare, dureri la nivelul degetelor de la mâini sau de la picioare, pierderea sensibilității mâinilor sau picioarelor, convulsii, confuzie, comă sau agitație. Dacă suspectați supradozarea cu ampicilină anunțați imediat medicul.

Ampicilina Forte vezi Ampicilina

Ampidar vezi Ampicilina

Ampril vezi Ramipril

Amyx vezi Amaril

Anafranil

A

Denumire comună internațională: Clomipraminum

Alte denumiri comerciale: Clomipramin

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Anafranilul face parte dintr-o clasă de medicamente numite antidepresive triciclice. Acționează prin reglarea echilibrului unor substanțe la nivelul creierului a căror dezechilibru poate produce diferite afecțiuni.

Anafranilul este indicat în tratamentul depresiilor sau al tulburărilor obsesiv-compulsive. Obsesiile sunt idei persistente, deranjante ce asaltează gândirea în ciuda eforturilor persoanei de a o îndepărta (de ex. ideea obsesivă de a nu se contamina). Compulsiile sunt acte iraționale pe care persoana le recunoaște ca atare și care apar ca urmare a obsesiilor, pentru a evita anxietatea produsă de acestea (de ex. spălatul compulsiv pe mâini de teama de a nu se contamina).

Important de știut

Poate fi necesară supraveghere medicală continuă pe durata inițială a tratamentului cu anafranil datorită riscului crescut de suicid și agravării simptomelor depresiei după inițierea terapiei cu anafranil.

Pot trece până la 4 săptămâni până la ameliorarea simptomelor. Nu încetați administrarea medicamentului înainte de a consulta medicul.

Utilizați cu precauție medicamentul dacă conduceți autovehicule sau efectuați activități cu risc. Pot apare amețeli pe durata tratamentului.

De asemenea pot apare amețeli la ridicarea în picioare. Ridicați-vă lent pentru a preveni acest lucru și pentru a nu cădea.

Evitați consumul de alcool deoarece poate crește riscul de apariție al amețelilor.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul conform prescripției medicului. Se administrează la început după masă pentru a evita tulburările gastrice. După stabilirea dozelor se poate administra într-o singură doză seara la culcare pentru a preveni somnolența în timpul zilei. Se ia de fiecare dată cu un pahar mare de apă.

Grefele sau sucul de grefe pot interacționa cu clomipramina producând efecte adverse severe. Discutați cu medicul acest lucru.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și continuați conform orarului normal. Nu administrați o doză dublă de medicament decât la sfatul medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: amețeli, uscarea gurii, constipație, tremor al extremităților, transpirații, agitație ușoară, slăbiciune sau cefalee, tinitus (țiuitori), greață, pierderea apetitului.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feței, urticarie)
- convulsii
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- creșterea tensiunii arteriale (vedere tulbure, cefalee severă)
- febră cu creșterea transpirației, rigiditate musculară sau oboseală musculară severă.

Când nu se administrează?

Anafranil nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la medicament sau la alt antidepressiv triciclic.

Evitați administrarea anafranilului dacă luați sau ați luat în ultimele 2 săptămâni un IMAO.

De asemenea, nu se administrează dacă ați avut recent un atac de cord.

Atenționări speciale

Medicamentul trebuie utilizat cu precauție la copiii cu depresie. În urma studiilor clinice s-a constatat că medicamentul crește riscul de suicid la copiii cu depresie sau alte afecțiuni psihiatrice.

De asemenea, progresia depresiei severe se asociază cu agravarea simptomatologiei și apariția comportamentului sau ideilor de suicid atât la copii cât și la adulți. Este necesar ca pacienții în tratament cu anafranil să observe orice modificare a simptomatologiei – în special apariția agitației, anxietății, agresivității, panicii, neliniștii, hiperactivității și comportamentului sau ideilor de suicid – și să anunțe acest lucru medicului.

Utilizați cu precauție medicamentul dacă aveți glaucom cu unghi îngust sau dificultăți la urinare. Anafranil poate agrava aceste afecțiuni.

În cazul prezenței unei tumori a glandei suprarenale anafranil poate provoca o creștere bruscă a tensiunii arteriale.

Medicamentul poate crește sensibilitatea pielii la lumina solară. Evitați expunerile prelungite și purtați îmbrăcăminte protectoare.

Înainte a unei intervenții chirurgicale anunțați medicul că urmați tratament cu anafranil. Poate fi necesară întreruperea medicației pe durata intervenției.

Nu încetați brusc administrarea medicamentului. Medicul va reduce treptat administrarea pentru a preveni simptomele ce pot apare: amețeli, febră, stare generală de rău, cefalee, iritabilitate, greață, tulburări ale somnului, vărsături.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe dintre medicamentele următoare în asociație cu anafranil: alte antidepresive, alcool, antihistaminice, sedative, analgezice, anxiolitice, relaxante musculare.

Sarcina și alăptarea

Nu este recomandată utilizarea medicamentului în sarcină decât în caz de neapărată nevoie. Consultați medicul dacă suspectați sau vă doriți o sarcină.

Datorită faptului că medicamentul se excretă în laptele matern medicul poate recomanda încetarea alăptării pe durata tratamentului cu anafranil.

Doze recomandate

Adulți

Doza inițială recomandată este de 25 mg pe zi. Se poate crește apoi doza până la 100 mg pe zi în primele două săptămâni. Doza maximă recomandată este de 250 mg pe zi.

Copii

De obicei se recomandă o doză inițială de 25 mg pe zi administrată în două prize după masă. Se poate crește apoi doza până la maxim 100 mg pe zi sau 3 mg per kilogram greutate corporală, oricare este mai mică. Doza maximă ce se poate administra este de 250 mg sau 3 mg per kilogram greutate corporală, oricare este mai mică. Odată doza determinată medicamentul se poate administra într-o singură doză la culcare.

Supradozare

Supradozarea cu anafranil poate fi deosebit de severă, inclusiv fatală. Simptomele supradozării pot include: convulsii, confuzie, amețeli, agitație, halucinații, scăderea tensiunii arteriale (amețeli,

oboseală accentuată, leșin).

Analergin vezi Zyrtec

Analgin vezi Algocalmin

Androgel vezi Undestor

Angiopent vezi Pentoxifilin

Ansilan vezi Medazepam

Antifolan vezi Methotrexat

Anxetin vezi Fluoxetina

Anxiar

Denumire comună internațională: Lorazepamum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Anxiar face parte dintr-o clasă de medicamente numită benzodiazepine. Acționează prin reechilibrarea unor substanțe la nivelul creierului a căror dezechilibru poate produce anxietate, insomnie sau convulsii.

Este indicat în tratamentul anxietății, iritabilității și stării de tensiune asociate cu tulburările anxioase. De asemenea este indicat în tratamentul anumitor tipuri de afecțiuni convulsive și pentru combaterea insomniilor (inducerea somnului).

Important de știut

Utilizați cu precauție dacă conduceți autovehicule sau efectuați activități cu risc. Poate produce amețeli. Dacă observați apariția amețelilor evitați activitățile cu risc crescut.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului cu anxiar. Poate crește riscul de apariție al amețelilor sau al convulsiilor dacă se administrează pentru afecțiuni convulsive.

Poate apare dependență fizică sau psihică la administrarea anxiarului și sunt posibile apariția efectelor de sevraj la încetarea administrării medicamentului după o perioadă lungă de administrare la doze crescute. Nu administrați medicamentul în doze mai mari decât cele prescrise sau pentru durate de timp mai îndelungate. Nu încetați brusc administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul dacă ați luat lorazepam mai mult de 5-7 zile. Poate fi necesară reducerea treptată a dozelor.

Administrarea corectă

A Administrați medicamentul strict conform prescripției medicului. Comprimatele se iau cu un pahar mare de apă indiferent de mese.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament deoarece pot apare efecte adverse severe.

Cum păstrăm medicamentul – păstrați comprimatele într-un recipient închis la temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: amețeli, letargie, depresie, greață, vărsături, diaree, constipație, dificultăți la urinare, vise agitate, cefalee, uscarea gurii, scăderea interesului sexual, modificări de comportament.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feței, urticarie)
- dureri faringiene sau bucale
- îngălbenirea pielii și a ochilor
- rash cutanat
- halucinații sau confuzie severă, tulburări de vedere.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la medicament sau la alte benzodiazepine. De asemenea este contraindicată administrarea în glaucom cu unghi îngust.

Atenționări speciale

Utilizați cu precauție în cazul prezenței afecțiunilor hepatice sau renale.

În cazul administrării la persoanele în vârstă sau pentru perioade lungi de timp este necesară monitorizarea apariției tulburărilor gastrointestinale.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anxiar poate crește efectele altor medicamente ce provoacă amețeli, inclusiv antidepresive, alcool, antihistaminice, sedative, analgezice, anticonvulsivante și relaxante musculare. Consultați medicul în legătură cu orice medicament administrat în asociație

cu Anxiar.

Antiacidele pot reduce efectele medicamentului. Administrați cele două medicamente la un interval de câteva ore atunci când este posibil.

Sarcina și alăptarea

Administrarea medicamentului este contraindicată în sarcină datorită riscului de apariție a malformațiilor fetale.

Nu se cunoaște dacă medicamentul se excretă sau nu în laptele matern. Medicul poate decide întreruperea alăptării dacă administrarea medicamentului este absolut necesară în această perioadă.

Doze recomandate

Adulți

Dozele uzuale recomandate variază între 2 și 6 mg pe zi. Doza cea mai mare trebuie luată la culcare. Dozele zilnice pot varia între 1 și 10 mg.

Anxietate

Doza inițială recomandată este de 2-3 mg pe zi administrată în 2-3 prize.

Insomnie de cauză anxioasă

Se recomandă o doză unică de 2-4 mg administrată de obicei la culcare.

Copii

Nu s-a stabilit siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii sub 12 ani.

Vârstnici

Doza uzuală inițială nu trebuie să depășească 1-2 mg la pacienții vârstnici și cei slăbiți pentru a evita suprasedarea. Dozele pot fi modificate de către medic în funcție de evoluție.

Supradozare

Simptomele supradozării cu anxiar pot include: somnolență, amețeli, confuzie, încetinirea ritmului cardiac, dificultăți de respirație, dificultăți la mers sau la vorbire, atitudine de "om beat", pierderea conștienței.

Apidra

Denumire comună internațională: Insulinum glulizina

Forme de prezentare: Soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Insulina este un hormon natural produs de către pancreas. Aceasta permite organismului să utilizeze glucoza din alimente

A

ca sursă de energie. Atunci când organismul nu produce destulă insulină sau când aceasta nu este eficientă apare diabetul zaharat, afecțiune caracterizată prin nivele crescute ale glicemiei (concentrația glucozei în sânge). Pacienții bolnavi de diabet pot apela la insulină obținută în laborator (de obicei provenită de la porcine) foarte asemănătoare cu insulina umană și care reduce nivelele glicemiei.

Apidra are indicație în tratamentul diabetului zaharat.

Important de știut

Insulina glulizină diferă de insulina normală prin momentul de debut și durata acțiunii acesteia. Deoarece insulina glulizină începe să acționeze imediat după injectare, trebuie administrată cu 15 minute înaintea unei mese sau până la 20 de minute după începutul mesei. Dacă se întârzie administrarea mesei poate apare hipoglicemie.

Învățați să recunoașteți semnele hipoglicemiei (scăderea glucozei în sânge) care pot include: greață, cefalee, amețeli, slăbiciune, ritm cardiac rapid, transpirații, piele rece și palidă, anxietate, dificultăți de concentrare. Păstrați întotdeauna la dumneavoastră o sursă de zahăr (o bomboană, o tabletă de glucoză) pentru a combate episoadele de hipoglicemie.

Respectați planul de exerciții fizice și dietă stabilit cu medicul dumneavoastră. Modificarea cantității sau conținutului meselor sau a exercițiilor fizice pot modifica necesarul de insulină zilnic de care aveți nevoie pentru controlul diabetului.

Consultați medicul dacă apar alte afecțiuni suprapuse diabetului deoarece acestea pot modifica necesarul zilnic de insulină.

Nu modificați tipul de insulină utilizată fără a consulta mai întâi medicul. Orice modificare a tipului de insulină, producătorului, speciei (animală sau umană) poate necesita o modificare a dozelor.

Administrarea corectă

Administrați injectiile cu insulină conform sfatului medicului. Dacă păstrați la frigider fiolele cu insulină încălziți-le la temperatura camerei înainte de utilizare. Nu utilizați insulina la care observați modificări de culoare, de consistență, care are particule în suspensie sau are un aspect diferit decât celelalte fiole.

Dacă amestecați insulină glulizină cu insulină umană NPH extrageți mai întâi în seringă insulina glulizină. Injectați imediat amestecul.

Alternați locurile de injectare conform sfatului medicului. De obicei nu se injectează la o distanță mai mică de 5 cm față de o injecție anterioară în aceeași lună.

Dacă săriți o doză – urmați sfatul medicului. Pentru a preveni acest lucru asigurați-vă că aveți tot timpul suficientă insulină la dumneavoastră, în special dacă mergeți în concedii.

Cum păstrăm medicamentul – se poate păstra în frigider (nu în congelator) la o temperatură de 2-8 grade Celsius. Nu expuneți insulina la căldură sau lumină directă.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse ale administrării insulinei apar de obicei în urma variațiilor nivelelor glicemiei. Este necesar să vă familiarizați atât cu simptomele hipoglicemiei cât și cu cele ale hiperglicemiei și să știți cum le puteți trata. De asemenea asigurați-vă că puteți apela la ajutorul familiei în situațiile de urgență.

Nivelele scăzute ale glucozei în sânge pot apare atunci când se administrează prea multă insulină, când se sare sau se întârzie luarea mesei, când se fac exerciții fizice extenuante, în timpul unei boli în special când apar vărsături sau diaree, când administrați alte medicamente ce reduc nivelul glicemiei, după consumul de alcool. Hipoglicemia se manifestă prin: tremor al mâinilor, greață, dureri de cap, amețeli, senzație de slăbiciune, ritm cardiac accelerat, transpirații, piele palidă și rece, anxietate, dificultăți de concentrare.

Nivelele crescute ale glucozei în sânge pot apare atunci când doza de insulină este insuficientă, când se consumă mai multe alimente decât de obicei, când se reduc exercițiile fizice, când se administrează medicamente ce cresc glicemia, în cazul prezenței febrei sau altor afecțiuni și în alte situații. Hiperglicemia se manifestă prin: sete accentuată, foame crescută, creșterea cantității de urină eliminată.

Pot apare de asemenea efecte adverse la locul de administrare al injecțiilor cu insulină. Dacă zona respectivă devine dură, inflamată sau dureroasă consultați medicul înainte de a administra o altă injecție.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la medicament.

Atenționări speciale

Dacă suferiți de diabet purtați asupra dumneavoastră o formă de identificare care să avertizeze că suferiți de această afecțiune. De asemenea purtați tot timpul la dumneavoastră o sursă de glucoză (bomboane, tablete de glucoză).

Este recomandat să verificați periodic, acasă nivelul glicemiei cu ajutorul a diverse glucometre. Dacă obțineți în mod regulat nive-

A

le crescute ale glicemiei la aceste măsurători înseamnă că afecțiunea dumneavoastră nu este suficient de bine controlată și este necesar un consult medical.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicului orice medicament pe care îl luați în asociație cu insulina deoarece poate influența nivelele glicemiei. O parte dintre medicamentele ce pot influența acțiunea insulinei sunt: inhibitorii ECA (de ex. Captopril, Enap), steroizii anabolici, aspirina, beta-blocante (de ex. Propranolol), diuretice (de ex. Furosemid), epinefrina (de ex. Adrenalina), estrogenii (de ex. Premarin), isoniazida, tranchilizantele majore (de ex. Plegomazin), octreotid (de ex. Sandostatin), contraceptivele orale, antidiabeticele orale, fenitoina (de ex. Fenitoin), corticosteroizii (de ex. Prednison), medicație tiroidiană (de ex. Euthyrox).

Sarcina și alăptarea

Insulina se consideră a nu avea riscuri pentru administrarea la femeile gravide, însă sarcina poate face dificil controlul diabetului. Controlul optim al diabetului în sarcină este esențial pentru sănătatea mamei și dezvoltarea copilului; de aceea este foarte important ca femeile gravide să respecte cu strictețe instrucțiunile medicului în ceea ce privește dieta, exercițiile fizice și medicația pentru controlul diabetului.

Deoarece insulina glulizină nu trece în laptele matern, alăptarea este posibilă pe perioada tratamentului.

Doze recomandate

În tratamentul diabetului dozele de insulină sunt individualizate pentru fiecare pacient în parte. Dozele necesare pot varia în funcție de alimentație, efort fizic, afecțiuni asociate și o serie de alți factori, de aceea pentru un control optim al diabetului este necesară o colaborare strânsă cu medicul. O nerespectare a prescripției medicului poate avea consecințe severe și potențial fatale.

Supradozare

Supradozarea insulinei are ca rezultat scăderea nivelului glicemiei ce se manifestă prin: dureri de cap, ritm cardiac neregulat, accelerarea bătăilor cardiace, transpirații, tremor, greață, anxietate. În cazuri de hipoglicemie severă pot apare dezorientare, convulsii sau comă. Dacă suspectați supradozarea cu insulină anunțați imediat medicul.

Aponil vezi Nimesulid

Apo-Pravastatin vezi Lipostat

Aprovel

Denumire comună internațională: Irbesartanum

Alte denumiri comerciale: Irbesartan, Karvea

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Aprovel face parte dintr-o clasă de medicamente numite antagoniști ai receptorilor angiotensinei II. Aceștia împiedică hormonul angiotensină II să contracte vasele de sânge și prin aceasta reduc tensiunea arterială și îmbunătățesc fluxul sanguin.

Aprovel este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale. De asemenea se folosește pentru încetinirea progresiei afecțiunilor renale la pacienții cu diabet zaharat tip II și hipertensiune.

Important de știut

Nu utilizați acest medicament dacă sunteți însărcinată fără a anunța medicul. Medicamentul poate avea efecte severe chiar fatale asupra fătului dacă se administrează în trimestrele II sau III de sarcină. Utilizați o metodă contraceptivă eficientă pe durata tratamentului. Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă rămâneți însărcinată pe durata tratamentului.

Aprovel poate avea efecte adverse ce pot afecta viteza de reacție sau gândirea. Utilizați cu precauție medicamentul dacă conduceți autovehicule sau efectuați activități ce necesită atenție sporită.

Evitați consumul de alcool. Poate reduce tensiunea arterială și poate accentua unele efecte adverse ale irbesartanului.

Administrarea corectă

Medicamentul se poate administra înainte sau după masă cu un pahar mare de apă.

Pentru tratamentul hipertensiunii este important să luați regulat medicamentul conform prescripției medicului. Nu săriți peste doze și nu încetați administrarea medicamentului dacă simptomele hipertensiunii se ameliorează.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați o doză dublă de medicament decât la indicația medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse mai frecvente și mai puțin severe pot include:

A

diaree, arsuri retrosternale (pe coșul pieptului), tulburări gastrice, oboseală, nervozitate, anxietate, febră, frisoane, simptome pseudogripale (nas înfundat, dureri în gât), amețeli, dureri de cap, dureri musculare sau articulare, tuse uscată.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse anunțați imediat medicul:

- umflarea picioarelor sau creștere rapidă în greutate
- dureri în piept, ritm cardiac accelerat
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, icter (îngălbenirea pielii și a ochilor)
- durere sau dificultate la urinare
- creșterea cantității de urină sau scăderea acesteia foarte mult.

Când nu se administrează?

Aprovel nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la administrarea medicamentului. Alte contraindicații sunt: sarcina și alăptarea, intoleranța ereditară la galactoză.

Atenționări speciale

În cazuri rare medicamentul poate provoca o creștere severă a tensiunii arteriale. Aceasta poate apare mai frecvent atunci când organismul este foarte deshidratat (rezerva acestuia de apă este foarte scăzută) prin dializă sau tratament cu diuretice. Simptomele includ amețeli, leșin și apar cel mai probabil la începutul tratamentului. Anunțați medicul dacă observați apariția acestor simptome deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor.

Medicamentul se utilizează cu precauție în cazul prezenței afecțiunilor renale.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

De obicei Aprovel nu are interacțiuni notabile cu alte medicamente. Totuși cereți sfatul medicului dacă utilizați suplimente de potasiu, substituenți ai sării de bucătărie (sare fără sodiu) sau alte antihipertensive, în special diuretice.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul este contraindicat în sarcină putând avea efecte adverse severe pentru făt, inclusiv deces. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau vă doriți o sarcină.

Nu se cunoaște dacă medicamentul se excretă sau nu în laptele matern, însă datorită riscului mare pentru făt se recomandă evitarea alăptării pe durata tratamentului. Cereți sfatul medicului.

Doze recomandate

Adulți

Hipertensiune

Doza inițială recomandată este de 150 mg o dată pe zi. În funcție de răspunsul individual se poate crește doza la 300 mg administrată o dată pe zi.

Pentru pacienții ce fac dializă sau sunt în tratament cu diuretice doza inițială va fi de 75 mg o dată pe zi.

Leziuni renale în diabetul zaharat de tip II

Doza recomandată este de 300 mg o dată pe zi.

Copii

Nu s-a stabilit siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copiii sub 6 ani. Pentru copiii între 6 și 12 ani doza inițială uzuală este de 75 mg o dată pe zi. Dacă cu această doză nu se controlează tensiunea arterială, se poate crește la 150 mg o dată pe zi.

Pentru copiii cu vârstă peste 13 ani se recomandă dozele adulților.

Supradozare

Simptomele supradozării cu irbesartan pot include: accelerarea sau încetinirea ritmului cardiac, amețeli sau leșin. Consultați imediat medicul dacă suspectați supradozarea cu irbesartan.

Aquiril vezi Accupro

Arava

Denumire comună internațională: Leflunomidum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Arava acționează asupra sistemului imun reducând inflamația. Se utilizează pentru ameliorarea semnelor și simptomelor poliartritei reumatoide, reducerea distrucției articulare din poliartrita reumatoidă și îmbunătățirea gradului de funcționare a pacienților cu această afecțiune.

Important de știut

Nu administrați acest medicament dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină pe durata acestui tratament. Arava are un risc crescut de apariție a malformațiilor fetale și decesului la făt atunci când se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau vă doriți o sarcină.

Discutați cu medicul dumneavoastră care este modalitatea de

a elimina din corp medicamentul după tratament. În lipsa eliminării corecte medicamentul poate rămâne în organismul dumneavoastră o perioadă de până la 2 ani persistând riscurile asupra sarcinii.

Administrarea corectă

Arava se poate administra înainte sau după mese cu un pahar mare de apă. Este importantă administrarea strictă conform prescripției la intervale regulate de timp pentru a beneficia de efectele maxime ale terapiei.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament decât la sfatul medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: dureri de cap, creșterea tensiunii arteriale, dureri musculare, greață, diaree, căderea părului.

Anunțați imediat medicul și încetați administrarea medicamentului dacă observați următoarele efecte adverse:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feței, urticarie)
- afectarea funcției hepatice (poate fi detectată prin teste sanguine sau prin apariția îngălbenirii pielii și a ochilor, decolorarea scaunelor sau închiderea la culoare a urinei, oboselă neobișnuită, durere abdominală)
- reducerea funcției măduvei osoase sau afecțiuni sanguine (pot fi detectate prin teste de sânge sau prin apariția oboselii extreme, hemoragii sau leziuni apărute spontan, scaune negre, cu sânge sau aspect de păcură, febră sau frisoane, semne de infecție)
- rash cutanat
- dureri la nivelul gurii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează pe durata sarcinii sau în cazul apariției unei reacții alergice la medicament.

Atenționări speciale

Arava poate produce afecțiuni hepatice și de aceea medicul va

evalua funcția hepatică înaintea începerii terapiei. Dacă există o disfuncție hepatică severă nu veți putea urma tratamentul cu arava. Dacă apar modificări ale funcției hepatice pe durata tratamentului medicul va reduce doza de medicament sau va opri administrarea acestuia.

Arava poate reduce capacitatea organismului de a combate infecțiile. De aceea medicamentul nu se recomandă pacienților cu cancer, afecțiuni ale măduvei osoase, infecții severe, SIDA sau alte afecțiuni imune. De asemenea se recomandă evitarea administrării vaccinurilor cu virusuri vii.

Datorită posibilității apariției afecțiunilor hepatice sau sanguine pe durata tratamentului, medicul va verifica analizele sanguine lunar în primele 6 luni de tratament și apoi la fiecare 6-8 săptămâni. Dacă luați medicamentul în asociație cu methotrexat pot fi necesare efectuarea de teste sanguine în fiecare lună pe durata tratamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați următoarele medicamente în asociație cu leflunomid: methotrexat, rifampicina, antiinflamatoare nesteroidiene (de ex. Advil, Reuxen, Ibalgin), tolbutamida (de ex. Tolbutamid).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul este contraindicat pe durata sarcinii datorită riscului mare de apariție a malformațiilor fetale. Deși nu se cunoaște dacă se excretă sau nu în laptele matern, nu este indicat a se administra pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Doza inițială recomandată este de 100 mg pe zi. După primele trei zile doza se va reduce la 20 mg pe zi. Dacă apar efecte adverse doza se poate reduce până la 10 mg pe zi.

Copii

Nu se recomandă administrarea la copiii cu vârsta mai mică de 18 ani.

Supradozare

Simptomele supradozării cu leflunomid pot include: diaree, durere abdominală, afecțiuni sanguine, afecțiuni hepatice. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare cu leflunomid.

Arcoxia

Denumire comună internațională: Etoricoxibum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Arcoxia face parte dintr-un grup de medicamente denumite inhibitori specifici COX-2 (cunoscute și sub denumirea de coxibi). Acționează prin blocarea enzimei COX-2 reducând astfel inflamația și ameliorând durerea având un risc mult mai redus de apariție al ulcerului gastric față de celelalte antiinflamatoare nesteroidiene.

Arcoxia se utilizează pentru tratamentul semnelor și simptomelor acute și cronice ale osteoartritei și poliartritei reumatoide, controlul spondilitei ankilopoietice, ameliorarea durerii cronice musculoscheletice, ameliorarea durerii acute, tratamentul artritei gutoase acute.

Important de știut

Deși are un risc scăzut față de alte antiinflamatoare de apariție a tulburărilor gastrointestinale, au fost raportate în unele cazuri complicații de genul ulcerelor, hemoragiilor, perforațiilor. Se recomandă utilizarea cu precauție mai ales la persoanele cu risc crescut de apariție a acestor efecte adverse: vârstnici, pacienți ce utilizează în asociație alte antiinflamatoare nesteroidiene sau aspirină, pacienți cu istoric de afecțiuni gastro-intestinale cum ar fi ulcere, hemoragii gastro-intestinale.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral putând fi luat înainte sau după masă. Apariția efectelor medicamentului poate fi mai rapidă dacă se ia înainte de masă.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament decât la sfatul medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: greață, vărsături, indigestie, disconfort gastric, diaree, amețeli, dureri de cap, creșterea tensiunii arteriale, umflarea picioarelor, rash cutanat, modificarea gustului.

Anunțați imediat medicul și încetați administrarea medicamentului dacă observați apariția următoarelor efecte adverse: reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feței, urticarie), afecțiuni renale severe, afecțiuni hepatice severe, dureri gastrice.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la administrarea medicamentului, în cazul prezenței afecțiunilor cardio-vasculare severe, hipertensiunii necontrolate prin medicamente, în cazul unei intervenții chirurgicale recente.

Atenționări speciale

Medicamentul se utilizează cu precauție în cazul prezenței bolii cardiace ischemice, antecedentelor de insuficiență cardiacă, edeme, hipertensiune arterială, funcție renală alterată, ulcer, hemoragii digestive, pacienții cu vârsta peste 65 ani, disfuncție hepatică.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe dintre medicamentele următoare în asociație cu arcoxia: rifampicina, diuretice (de ex. Furosemid, Spironolactonă), inhibitori ai ECA (de ex. Enap, Captopril), contraceptive orale, terapie de substituție hormonală, methotrexat.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc suficient de bine efectele medicamentului în sarcină de aceea administrarea medicamentului în sarcină nu este recomandată. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau vă doriți o sarcină.

Nu se cunoaște dacă arcoxia este excretat în laptele matern. Consultați medicul dacă alăptați pe durata tratamentului deoarece poate fi necesară întreruperea tratamentului.

Doze recomandate

Adulți

Osteoartrită, ameliorarea durerii musculoscheletice cronice

Doza uzuală este de 60 mg o dată pe zi.

Poliartrită reumatoidă, spondilită ankilopoietică

Se recomandă 90 mg o dată pe zi.

Ameliorarea atacurilor de gută

Doza recomandată este de 120 mg pe zi.

Nu s-a demonstrat apariția unui efect benefic adițional la administrarea de doze superioare celor recomandate. Nu depășiți doza zilnică de medicament recomandată de către medic.

În cazul prezenței unei disfuncții hepatice ușoare doza zilnică

nu trebuie să depășească 60 mg pe zi. În cazul prezenței unei disfuncții hepatice medii doze maximă recomandată este de 60 mg o dată la 2 zile.

Supradozare

Nu se cunosc simptomele supradozării cu arcoxia. Dacă suspectați o supradozare anunțați imediat medicul.

Aricept

Denumire comună internațională: Donepezilum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate orodispersabile

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Aricept este un medicament utilizat în boala Alzheimer. Se cunoaște faptul că această boală se asociază cu nivele crescute a unei substanțe la nivel cerebral numită acetilcolină. Se crede că aricept acționează prin blocarea descompunerii acestei substanțe în creier.

Medicamentul este indicat pentru îmbunătățirea gândirii și memoriei la pacienții cu boală Alzheimer.

Important de știut

Utilizați cu precauție dacă conduceți autovehicule sau efectuați activități ce necesită atenție sporită deoarece medicamentul poate provoca amețeli sau letargie.

Administrarea corectă

Medicamentul se poate administra cu sau fără alimente cu un pahar mare de apă. De obicei se ia o dată pe zi la culcare. Urmați instrucțiunile medicului.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați o doză dublă decât la indicația medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de lumină și umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: amețeli, letargie, greață, vărsături, scăderea apetitului, durere abdominală sau diaree, crampe musculare, insomnie sau vise agitate, uscarea gurii.

Anunțați imediat medicul și încetați administrarea medicamentului dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la

respirație, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feței, urticarie).

Când nu se administrează?

Aricept nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la medicament sau la unele antihistaminice ce includ loratadina (de ex. Claritine) sau fexofenadina (de ex. Telfast).

Atenționări speciale

Aricept poate agrava astmul sau alte afecțiuni respiratorii și poate crește riscul de apariție al convulsiilor. De asemenea poate încetini ritmul cardiac, poate provoca bătăi cardiace neregulate ce pot duce la episoade de leșin. Anunțați medicul dacă observați apariția acestor probleme.

La pacienții care au avut ulcer gastric sau care iau antiinflamatoare nesteroidiene (de ex. Ibuprofen, Nurofen, Reuxen) aricept poate agrava tulburările gastrice. Anunțați orice efect advers medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe medicamente în asociație cu aricept: ketoconazol (de ex. Ketonol), fluconazol (de ex. Diflucan), itraconazol (de ex. Orungal), chinidină, fenitoină, carbamazepină, dexametazonă (de ex. Dexamed), metilprednisolon (de ex. Solu-Medrol), prednison, rifampicină, fenobarbital.

Sarcina și alăptarea

Deoarece medicamentul nu are indicație pentru femeile aflate la vârsta fertilă nu se cunosc efectele medicamentului în sarcină sau pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Doza inițială recomandată este de 5 mg o dată pe zi, de obicei la culcare timp de 4-6 săptămâni. Nu creșteți doza în această perioadă decât la sfatul medicului. Medicul poate crește doza apoi la 10 mg în funcție de evoluția clinică.

Supradozare

Simptomele supradozării cu donepezil pot include: greață și vărsături severe, transpirații, salivă abundentă, transpirații, bătăi cardiace încetinite, ritm scăzut al respirației, amețeli persistente sau prelungite, leșin, tulburări de vedere, convulsii, colaps.

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea cu aricept.

A

Arimidex

Denumire comună internațională: Anastrozolum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Anastrozolul împiedică utilizarea estrogenilor de către unele tipuri de cancer de sân ce necesită estrogeni pentru creștere.

Arimidex este indicat în tratamentul cancerului de sân.

Important de știut

Înainte de a lua arimidex anunțați medicul dacă aveți orice altă problemă medicală sau dacă luați alte medicamente. Arimidex poate fi contraindicat sau pot fi necesare modificări ale dozelor și monitorizarea prin teste de laborator pe durata tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei o dată pe zi conform sfatului medicului. Administrați comprimatele cu un pahar mare de apă. Se poate lua cu sau fără alimente.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați o doză dublă decât la sfatul medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: diaree, greață și vărsături, constipație, slăbiciune, dureri osoase sau musculare, cefalee, bufeuri, tuse, respirație dificilă, amețeli, pierderea apetitului, creștere ponderală, rash.

Anunțați imediat medicul și încetați administrarea medicamentului dacă observați apariția unei reacții alergice la medicament (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feței, urticarie).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la medicamente sau pe durata sarcinii.

Atenționări speciale

Deoarece medicamentul poate provoca creșterea nivelului colesterolului în organism pot fi necesare teste sanguine periodice.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Unele medicamente pot crește nivelul medicamentului în organism. Anunțați medicul dacă administrați anastrozol în asociație cu tamoxifen sau medicamente ce conțin estrogeni.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate provoca malformații fetale severe, pierderea sarcinii sau alte efecte grave asupra fătului, din aceste motive fiind contraindicat pe perioada sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau vă doriți o sarcină.

Datorită posibilității ca medicamentul să treacă în laptele matern se recomandă evitarea alăptării pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Adulți

Doza recomandată este de 1 mg administrată o dată pe zi. Durata optimă a terapiei pentru cancerul de sân incipient nu a fost determinată.

Supradozare

Deși nu s-au raportat cazuri de supradozare cu arimidex orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare cu medicament.

Aristin-C vezi Ciprofloxacina

Arketis

Denumire comună internațională: Paroxetinum

Alte denumiri comerciale: ALS-Paroxetin, Paluxetil, Paroxat, Paroxetin, Paxeten, Rexetin, Seroxat.

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Paroxetina este un antidepresiv ce face parte dintr-un grup numit inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei (SSRI). Se utilizează în tratamentul depresiei, atacurilor de panică (perioade de frică intensă ce apar brusc, neașteptat și anxietatea că acestea s-ar putea repeta), tulburărilor obsesiv-compulsive (gânduri deranjante ce nu dispar și nevoia de a efectua anumite acțiuni), tulburărilor anxioase generalizate (grijă excesivă dificil de controlat), și tulburării de stress post-traumatice (un grup de simptome psihice ce apar după o experiență traumatizantă).

Important de știut

Ameliorarea simptomelor poate apare într-un interval de 1

A

până la 4 săptămâni. Medicamentul controlează afecțiunea însă nu o vindecă. Nu încetați administrarea medicamentelor la dispariția simptomelor; acesta trebuie administrat pe toată perioada prescrisă de către medic.

Administrarea corectă

Paroxetina se administrează de obicei o dată pe zi dimineața sau seara, înainte sau după masă. Se poate lua după masă dacă apar dureri de stomac la administrare. Pentru a nu uita să luați medicamentul încercați să-l administrați la aceeași oră în fiecare zi.

Dacă săriți o doză – renunțați la doza pe care ați uitat să o luați și continuați conform orarului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în recipient, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați de urgență medicul dacă apar semnele unei reacții alergice la medicament: rash cutanat, urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, buzelor, limbii sau gâtului.

Contactați în cel mai scurt timp medicul dacă observați următoarele efecte adverse, în special dacă apar pentru prima dată sau se agravează: modificări ale dispoziției, atacuri de panică, tulburări ale somnului, iritabilitate, agitație, agresivitate, neliniște severă, manie (hiperactivitate mentală și/sau fizică), gânduri de suicid sau de a vă face rău.

Anunțați imediat medicul dacă observați oricare dintre următoarele efecte adverse severe: convulsii, tremor, rigiditate musculară, mișcări involuntare ale mușchilor, tulburări de echilibru sau coordonare a mișcărilor, agitație, confuzie, transpirație excesivă, bătăi cardiace rapide.

Pot apare unele efecte adverse mai puțin severe, cum ar fi: neliniște, nervozitate, amețeală, slăbiciune, insomnii, greață, constipație, scăderea apetitului, modificarea greutății corporale, scăderea libidoului, impotență, anorgasmie (dificultatea de a ajunge la orgasm).

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice. De asemenea nu se administrează în asociere cu IMAO (inhibitori de monoaminooxidază) sau mai devreme de două săptămâni de la încetarea administrării acestor medicamente.

Atenționări speciale

Unele studii clinice au arătat că antidepresivele pot crește riscul de suicid la copiii și adolescenții ce suferă de depresie sau alte afecțiuni psihiatrice. În situația în care se prescrie pentru copii sau adolescenți trebuie evaluat cu grijă efectul nociv al medicamentului în comparație cu beneficiile acestuia.

Medicamentul poate provoca malformații cardiace sau afecțiuni pulmonare severe, cu risc vital la nou/născuții a căror mame iau medicamentul pe durata sarcinii. Totuși, încetarea administrării medicamentului pe durata sarcinii poate duce la reapariția depresiei. Dacă vă doriți o sarcină sau dacă observați că sunteți însărcinată consultați imediat medicul.

Paroxetina trebuie utilizată cu precauție la persoanele cu istoric de tulburare afectivă bipolară și la cele cu istoric de glaucom (presiune crescută la nivel ocular). De asemenea trebuie utilizat cu precauție la persoanele cu istoric convulsiv.

Medicamentul poate afecta modul de gândire sau aptitudinile motorii. De aceea nu conduceți autovehicule și nu efectuați activități cu risc crescut până când nu sunteți siguri că medicamentul nu are aceste efecte asupra dumneavoastră.

Nu încetați brusc administrarea medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Consultați medicul înainte de a lua orice medicament împotriva durerilor, artritei sau febrei. Acestea includ aspirina, ibuprofenul (Nurofen, Paduden, Advil), naproxen (Naproxen, Reuxen), diclofenac (Diclofenac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, piroxicam (Bruxicam, Piroxicam) și altele.

Înainte de a începe tratamentul cu paroxetină anunțați medicul dacă urmați tratament cu oricare dintre următoarele medicamente:

- atomoxetin (Strattera), cimetidină, fosamprenavir (Telzir), risperidonă (Rispen, Rispolept), ritonavir (Norvir), tramadol (Tramal)
- antiaritmice cum ar fi flecainida (Tambocor) sau propafenona (Rytmonorm)
- anticoagulante de genul warfarinei
- alte antidepresive ca amitriptilina, escitalopram (Cipralex), fluoxetină (Prozac), fluvoxamină (Fevarin) sau sertralină (Zoloft, Stimuloton, Serlift)
- fenotiazine de genul clorpromazinei (Plegomazin)
- frovatriptan (Fromena), sumatriptan (Imigran), naratriptan (Naramig), rizatriptan (Maxalt).

Sarcina și alăptarea

Efectele medicamentului asupra sarcinii nu au fost suficient stu-

diate. Unele studii au arătat că medicamentul provoacă complicații severe la nou-născutul expus în ultimele trei luni de sarcină. Dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină anunțați imediat medicul.

Medicamentul se excretă în laptele matern putând avea efecte asupra copilului. Dacă medicamentul vă este absolut necesar medicul vă poate sfătui să întrerupeți alăptatul pe perioada tratamentului.

Doze recomandate

Nu a fost studiată eficacitatea și siguranța administrării medicamentului la copii și adolescenți

Depresie

Doza uzuală inițială este de 20 mg administrată o singură dată pe zi, de obicei dimineața. Doza se poate mări la intervale de o săptămână cu câte 10 mg până la o doză maximă de 50 mg pe zi.

Tulburarea obsesiv-compulsivă

Doza uzuală inițială este de 20 mg o dată pe zi, de obicei dimineața. Se poate crește apoi la intervale de o săptămână cu câte 10 mg până la o doză maximă de 60 mg. Doza de întreținere pe termen lung recomandată este de 40 mg.

Atacuri de panică

Inițial se administrează de obicei 10 mg pe zi dimineața. Se poate crește apoi doza la intervale de 1 săptămână cu câte 10 mg până la 40 mg. Doza maximă zilnică nu trebuie să depășească 60 mg.

Tulburări anxioase generalizate, tulburare de stress post-traumatică

Doza recomandată este de 20 mg administrată o dată pe zi de obicei dimineața.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare. Simptomele supradozării includ: amețeli, comă, letargie, înroșirea feței, greață și vărsături, transpirație accentuată, confuzie, încetarea vederii, tremor.

Arthrotec

Denumire comună internațională: Combinații (Diclofenacum + Miso-prostolum)

Forme de prezentare: Comprimate gastrorezistente

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Arthrotec este o combinație de medicamente ce conține diclo-

fenac sodic, un antiinflamator nesteroidian cu proprietăți analgezice și misoprostol, un protector al mucoasei gastrointestinale. Este indicat pentru ameliorarea semnelor și simptomelor osteoartritei și poliartritei reumatoide la pacienții cu risc crescut de apariție al ulcerului gastric sau duodenal indus de medicamente.

Important de știut

Nu administrați medicamentul dacă sunteți însărcinată deoarece poate provoca un avort. Doctorul vă va solicita să începeți tratamentul doar după efectuarea unui test de sarcină și după apariția ciclului menstrual. De asemenea este necesar să utilizați metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul de administrează de obicei după masă de două până la patru ori pe zi cu un pahar mare de apă. Înghițiți tabletele întregi fără a le mesteca, diviza sau zdrobi. Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, buzelor, limbii, a feței sau urticarie)
- diaree severă, crampe abdominale, indigestie
- apariția icterului (îngălbenirea pielii și a mucoaselor), greață, oboseală neobișnuită, prurit (mâncărimi ale pielii)
- creștere rapidă în greutate (retenție de fluide)
- ulcere bucale (leziuni deschise la nivelul gurii)
- convulsii
- scaune negre, cu sânge
- apariția sângelui în urină sau vărsătură
- scăderea auzului sau tinitus (țuitori în urechi).
- În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul;

- greață, durere abdominală, gaze intestinale
- diaree
- amețeli sau cefalee
- oboseală sau senzație de slăbiciune
- uscarea gurii
- tulburări ale ciclului menstrual.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la femeile însărcinate, la pacienții cu hipersensibilitate la diclofenac, misoprostol sau alte prostaglandine. Nu se administrează la pacienții care au avut o reacție de tip astmatic sau urticarie după administrarea de aspirină sau ale AINS. Este contraindicat în tratamentul durerii peri-operatorii în operația de bypass coronarian.

Atenționări speciale

Medicamentul se utilizează cu precauție în cazul prezenței ulcerului gastric sau duodenal, insuficienței cardiace congestive, retenției de lichide, hipertensiunii arteriale, afecțiunilor hepatice, renale sau cardiace, consumatorilor de alcool.

Medicamentul poate provoca amețeli, de aceea trebuie utilizat cu precauție în cazul în care efectuați activități cu risc crescut.

Diclofenacul poate provoca hemoragii gastrice. Consumul zilnic de alcool sau tutun poate crește riscul de hemoragii digestive în special în combinație cu acest medicament.

Poate crește sensibilitatea la lumina solară. Evitați expunerea prelungită și purtați îmbrăcăminte protectivă.

Persoanele în vârstă pot fi mai sensibile la efectele adverse ale medicamentului, în special la hemoragiile digestive și afecțiunile renale.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Arthrotec nu trebuie administrat în combinație cu următoarele medicamente:

- doze mari de aspirină sau alte AINS cu ar fi ibuprofen (Paduden, Nurofen), ketoprofen (Ketonal), naproxen (Reuxen).
- Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:
- diuretice de genul hidroclorotiazidei (Nefrix), furosemidului, spironolactonei, amiloridului sau triamterenului
- inhibitori ai enzimei de conversie ai angiotensinei cum ar fi captopril, enalapril (Enap, Renitec), fosinopril (Monopril)
- beta-blocante cum ar fi atenolol, propranolol, metoprolol (Egilok, Betaloc)
- insulină sau antidiabetice orale cum ar fi glipizid sau gliburid

- steroizi de genul prednisonului, metilprednisolonului (Advantan, Medrol) sau dexametazonei.

Sarcina și alăptarea

Este contraindicată utilizarea medicamentului pe durata sarcinii deoarece poate afecta fătul sau mama. Utilizați forme eficiente de contracepție și anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern și de aceea nu este recomandat alăptatul pe durata tratamentului. Consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți

Osteoartrită, poliartrită reumatoidă.

Doza recomandată este de două comprimate pe zi. După observarea răspunsului inițial dozele și frecvența administrării pot fi ajustate în funcție de fiecare pacient.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării cu Arthrotec pot include greață, vărsături, dureri de stomac, diaree, amețeli, letargie, tremor, cefalee, tulburări de vedere, convulsii, scăderea cantității de urină eliminată, bătăi cardiace neregulate sau dificultăți la respirație.

Artrosilene vezi Ketoprofen

Arutimol vezi Timolol

Asacol vezi Salofalk

Asaprin vezi Acid acetilsalicilic

Asaprin T vezi Acid acetilsalicilic

Ascofer

Denumire comună internațională: Ferrosi gluconas

Alte denumiri comerciale: Sirofer

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Gluconatul feros este o formă a fierului important pentru multe dintre funcțiile organismului, în special pentru transportul oxigenului în sânge. Ascofer este indicat ca supliment alimentar și pentru prevenirea și tratamentul deficitului de fier și al anemiei feriprive.

Important de știut

Păstrați medicamentul departe de acțiunea copiilor. Supradozarea accidentală cu fier la copii poate fi fatală.

Gluconatul feros poate scăde absorbția altor medicamente. Consultați medicul înainte de a lua Ascofer dacă urmați un alt tratament în paralel.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei pe stomacul gol cu un pahar mare de apă. Dacă apare disconfort abdominal după administrare, atunci medicamentul se poate lua după masă.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, buzelor, limbii, feței sau apariția urticariei).

În cazul apariției următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: disconfort gastric, greață și vărsături, constipație, diaree, scaune mai închise la culoare, pătarea temporară a dinților.

Când nu se administrează?

Ascofer nu se administrează la pacienții care suferă de hemocromatoză, hemosideroză sau anemie hemolitică. De asemenea nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la medicament.

Atenționări speciale

Dacă nu aveți un deficit de fier consultați medicul înainte de a lua Ascofer. Acest medicament nu trebuie luat pe termen lung de către persoane cu o balanță normală a fierului în organism.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu administrați Ascofer la mai puțin de două ore de la administrarea unuia dintre următoarele medicamente:

- antibiotice din clasa tetraciclinelor cum ar fi tetraciclina, minociclina, doxiciclina

- antibiotice din clasa fluoroquinolonelor cum ar fi ciprofloxacina (Ciprinol, Ciprolen), ofloxacina (Floxal, Zanocin), norfloxacina (Nolicin, Norflox), levofloxacina (Tavanic)
- levodopa (Madopar)
- levotiroxină (Euthyrox, L-Thyroxin)
- metildopa (Dopegyt)
- penicilamină

Nu administrați ale antiacide la un interval mai mic de 2 ore de la administrarea medicamentului. Acestea pot reduce absorbția gluconatului feros.

Sarcina și alăptarea

Consultați medicul înainte de a lua gluconat feros dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

De asemenea consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Dozele uzuale terapeutice pentru adulți sunt de 600-1200 mg (două-patru comprimate) pe zi în funcție de valoarea deficitului, până la normalizarea valorilor hemoglobinei.

Pentru profilaxie este recomandat până la un comprimat pe zi administrat în afara meselor.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare cu Ascofer. Simptomele supradozării pot include: oboseală neobișnuită, greață, vărsături, durere abdominală, scaune închise la culoare, puls rapid, febră, comă, convulsii.

Ascovit

Denumire comună internațională: Acidum ascorbicum

Alte denumiri comerciale: Additiva vitamin C, Cebion, Celaskon, Cetebe, Hermes Cevitt, Redoxon, Sicovit, Upsavit vitamin C, Vitamina C

Forme de prezentare: Comprimate Efervescente, Comprimate, Capsule eliberare prelungită, Pulbere efervescentă, Comprimate masticabile

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ascovit conține vitamina C, implicată în organism în numeroase procese celulare. Este indicat în prevenirea și tratamentul scorbutului; în boli grave, stări febrile prelungite, infecții, profilaxia răcelii și gripei, surmenaj, efort fizic prelungit, astenie de primăvară pentru creșterea rezistenței organismului; după intervenții

chirurgicale pentru vindecarea mai rapidă a plăgii; în osteoporoză și fracturi pentru că favorizează depunerea calciului în oase și vindecarea fracturilor; în hemoragiile determinate de fragilitatea vaselor capilare; în anumite forme de anemie în asociere cu fier sau acid folic.

Important de știut

Nu luați vitamina C cu 48-72 ore înaintea testării glucozei, acidului uric și creatininei urinare întrucât pot apare rezultate false.

Administrarea corectă

Comprimetele se sfarmă sau se lasă să se topească în gură.

Comprimetele efervescente se dizolvă într-un pahar mare cu apă și se consumă imediat.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, buzelor, limbii, feței sau apariția urticariei).

Ocazional pot apare următoarele efecte adverse: dureri de cap, amețeli, insomnii, oboseală, greață, vărsături, diaree, lipsa poftei de mâncare, poliurie (urinări frecvente), dureri la locul injectării.

La persoanele cu deficit de glucozo-6-fosfat-dehidrogenază poate apare anemie hemolitică.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în doze mari și pe termen lung în caz de litiază renală. Este contraindicat de asemenea în stări de supraîncărcare a organismului cu fier (hemocromatoză) sau la cei care primesc transfuzii de sânge frecvent, talasemie, deficit de acid folic, deficit înăscut a enzimei glucozo-6-fosfat dehidrogenaza.

Atenționări speciale

Nu depășiți dozele de Ascovit prescrise de medic întrucât excesul de vitamină C se va excreta în urină și va favoriza formarea calculilor renali de cistină, oxalat sau urat.

Oprirea bruscă a tratamentului cu doze mari de vitamina C poa-

te determina sângerarea gingiilor și pierderea dinților.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul dacă sunteți în tratament cu:

- anticoagulante orale
- barbiturice
- sulfamide
- salicilați
- contraceptive orale (anticoncepționale).

Administrarea vitaminei C o dată cu alimentele bogate în fier stimulează absorbția fierului.

Fumatul scade nivelele de vitamină C în sânge.

Sarcina și alăptarea

Ascovit poate fi administrat în sarcină la indicația medicului.

Vitamina C se excretă în laptele matern.

Doze recomandate

Comprimate, comprimate efervescente, capsule eliberare prelungită, injectabil IV sau IM

Adulți

Se pot administra doze de 0,1-1 g pe zi în funcție de necesar.

Copii

Doza obișnuită este de 0,05-0,3 g pe zi.

Supradozare

Nu există date privind simptomele supradozării de aceea anunțați medicul în cazul în care suspectați această situație.

Asentra vezi Zoloft

Asmanex vezi Nasonex

Asmofug

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Asmofug este o combinație de substanțe cu efect bronhodilatator, stimulent al respirației și stimulent cardiac, expectorant. Se utilizează pentru ameliorarea simptomelor astmului bronșic, bronșitei astmatiforme, bronșitei cronice sau astmului cardiac.

Important de știut

Nu luați medicamentul dacă aveți intoleranță la iod sau la aspirină.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează conform sfatului medicului.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice la medicament (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a buzelor, a limbii, a feței, apariția urticariei).

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția uneia dintre următoarele efecte adverse mai puțin severe: neliniște, insomnie, palpitații, discomfort gastric.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul apariției unei reacții alergice la administrarea anterioară a medicamentului sau în cazul unei alergii cunoscute la iod sau salicilați. De asemenea medicamentul este contraindicat la persoanele cu hipertiroidism (funcție crescută a tiroidei), tuberculoză, stări de excitație, insomnie, ulcer gastroduodenal, tahicardie sau aritmii cardiace cunoscute.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu au fost evaluate efectele medicamentului în sarcină sau pe perioada alăptării. Consultați medicul înainte de a administra Asmofug dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Doze recomandate

Dozele uzuale pentru adulți sunt de 3-4 lingurițe pe zi. Pentru copii peste 4 ani se recomandă 1-3 lingurițe pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare. Nu se cunosc efectele supradozării cu Asmofug.

Aspacardin

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Aspacardin este o combinație de aspartat de magneziu și aspartat de potasiu cu rol în normalizarea echilibrului ionic și enzimatic la nivelul fibrei miocardice. Este utilizat ca adjuvant în tratamentul unor afecțiuni cardiace cum ar fi angina pectorală, infarctul miocardic sau insuficiența cardiacă.

Important de știut

Medicamentul se administrează cu prudență la persoanele în vârstă cu afecțiuni cardiace și renale asociate.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează conform prescripției medicului.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: greață, disconfort abdominal, diaree (la doze mari).

Când nu se administrează?

Medicamentul este contraindicat la persoanele cu afecțiuni renale severe, comă hepatică sau cu tulburări ale metabolismului aminoacizilor.

Atenționări speciale

În cazul administrării prelungite și în special la bătrâni se recomandă monitorizarea tratamentului prin control periodic al potasemiei.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul nu este contraindicat pe durata sarcinii însă se va

A

administra cu prudență fără a depăși dozele prescrise. Este recomandat să consultați un medic înainte de a administra Aspacardin dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Doze recomandate

Pentru adulți dozele recomandate sunt de 2 comprimate de 3 ori pe zi dacă medicamentul se utilizează în scop curativ. Pentru utilizarea profilactică se recomandă 1 comprimat de 3 ori pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare. Nu se cunosc efectele supradozării cu Aspacardin.

Aspenter vezi Acid acetilsalicilic

Aspimax vezi Acid acetilsalicilic

Aspirin vezi Acid acetilsalicilic

Aspirpin Protect vezi Acid acetilsalicilic

Asthalin Inhaler vezi Salbutamol

Astonin H

Denumire comună internațională: Fludrocortisonum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fludrocortizonul face parte dintr-o clasă de medicamente numită corticosteroizi aceștia fiind produși în mod natural de către organism. Astonin H se utilizează pentru a trata afecțiuni în care organismul nu produce suficienți steroizi, cum ar fi boala Addison sau sindromul adrenogenital cu pierdere de sare.

Important de știut

Nu încetați brusc administrarea medicamentului dacă l-ați luat pe o perioadă mai lungă de câteva săptămâni. Poate fi necesară o reducere treptată a dozelor înaintea încetării administrării medicamentului.

Administrarea corectă

Luați medicamentul conform prescripției medicului. Solicitați informații suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți nelămuriri în legătură cu modul de administrare.

Administrați comprimatele cu un pahar mare de apă. Medicamentul se poate administra cu alimente sau cu lapte pentru a re-

duce disconfortul gastric.

Încercați să administrați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi pentru a evita pierderea unei doze.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse severe încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, buzelor, limbii, feței sau apariția urticariei)
- umflarea picioarelor sau a gleznelor
- dificultate la respirație
- cefalee severă, continuă
- leșin sau amețeli
- creșterea tensiunii arteriale (cefalee severă, tulburări de vedere)
- creștere bruscă în greutate (mai mult de 2,5 kilograme într-o zi sau două)

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul în cazul apariției următoarelor efecte adverse: greață sau disconfort gastric, oboseală, dureri musculare sau articulare, subțierea pielii, cataractă, glaucom, osteoporoză, modificări ale comportamentului.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la pacienții cu infecții fungice sistemice și la cei cu hipersensibilitate cunoscută sau posibilă la medicament.

Atenționări speciale

Se administrează cu precauție și posibil în doze reduse la pacienții cu afecțiuni cardiace sau hipertensiune arterială, afecțiuni hepatice sau renale, hipotiroidism, tuberculoză, diabet zaharat, afecțiuni psihiatrice, colită ulcerativă, ulcer gastric, miastenia gravis, osteoporoză.

Evitați sursele de infecție pe durata tratamentului cu Astonin H deoarece sistemul dumneavoastră imun poate fi slăbit. Anunțați medicul dacă constatați expunerea la o infecție de genul varicelei

(vărsatului de vânt) sau rujeolei (pojarului).

Evitați vaccinările pe durata tratamentului cu Astonin H.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe dintre următoarele medicamente înainte de începerea terapiei:

- barbiturice de genul fenobarbitalului, amobarbitalului (Amital)
- anticoncepționale cum ar fi Dianne, Logest, Yasmin
- estrogeni de genul Premarin
- medicamente diuretice cum ar fi furosemidul
- insulină sau antidiabetice orale cum ar fi glipizid
- fenitoină, rifampicină, digoxin, amfotericină B, warfarină sau aspirină.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc îndeajuns efectele medicamentului asupra fătului atunci când se administrează pe perioada sarcinii. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Fludrocortizonul trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Boala Addison

Pentru adulți doza uzuală este de 0,1 mg pe zi (un comprimat) deși au fost folosite doze variind între 0,1 mg de trei ori pe săptămână și 0,2 mg pe zi. În cazul apariției hipertensiunii arteriale pasagere dozele trebuiesc reduse la 0,05 mg pe zi. De obicei medicamentul se administrează în asociație cu cortizon.

Sindrom adrenogenital cu pierdere de sare

Dozele recomandate sunt de 1-2 comprimate (0,1-0,2 mg) pe zi pentru adulți.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare cu medicament. Este puțin probabilă supradozarea prin administrarea unei doze unice mari și mai probabilă administrarea de doze crescute pe perioade lungi de timp. Simptomele supradozării includ: umflarea prin retenție de apă, creșterea tensiunii arteriale (cefalee, tulburări de vedere), creștere în greutate.

Atacand

Denumire comună internațională: Candesartanum cilexetil

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Atacand face parte dintr-un grup de medicamente numite antagoniști ai receptorilor angiotensinei II. Acestea acționează asupra vaselor de sânge prevenind îngustarea calibrului acestora și prin aceasta scăzând tensiunea arterială și îmbunătățind circulația sanguină. Este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale și insuficienței cardiace.

Important de știut

Înainte de a lua acest medicament anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină. Candesartanul poate afecta fătul sau chiar provoca moartea acestuia dacă se administrează în trimestrele 2 sau 3 de sarcină. Este necesar să utilizați metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului. Încetați imediat tratamentul și anunțați medicul dacă aveți o sarcină.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul conform prescripției medicului. Nu administrați în doze mai mari și nu depășiți durata de timp pentru care v-a fost prescris. Medicul poate ajusta dozele la anumite intervale pentru a controla adecvat tensiunea arterială.

Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă. Se poate administra înainte sau după masă, de obicei o dată sau de două ori pe zi, în funcție de prescripție. Luați medicamentul regulat, de preferat la aceeași oră în fiecare zi pentru a nu uita o doză.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- senzație de amețeală și leșin
- micțiuni (urinare) mai frecvente sau aproape deloc

- durere în piept
- gură uscată, sete crescută, amețeli, neliniște, confuzie, greață și vărsături, creșterea cantității de urină, durere sau slăbiciune musculară, bătăi rapide ale inimii, amețeli, leșin sau convulsii. În cazul apariției următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: dureri de spate, amețeli, cefalee, nas înfundat sau dureri în gât, tuse uscată.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienții cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Atacand poate afecta capacitatea de gândire și reacție. Utilizați medicamentul cu precauție dacă efectuați activități ce necesită atenție sporită.

Evitați consumul de alcool. Acesta poate reduce tensiunea arterială și poate crește efectele adverse ale medicamentului.

Anunțați medicul dacă suferiți de afecțiuni renale sau hepatice, dacă aveți nivele scăzute sau crescute ale potasiului în organism sau dacă aveți dificultăți la urinare înainte de începerea tratamentului cu Atacand.

Nu luați suplimente de potasiu și nu folosiți substituenți ai sării de bucătărie pe durata tratamentului cu candesartan decât dacă vă prescrie medicul.

Pot trece până la 4 săptămâni până când medicamentul să controleze adecvat tensiunea arterială. Continuați administrarea acestuia chiar dacă vă simțiți bine. Tensiunea arterială crescută adesea nu se manifestă prin nici un simptom.

Pentru a fi sigur că medicamentul controlează adecvat tensiunea arterială medicul va dori să verifice valorile acesteia regulat. De asemenea poate fi necesară monitorizarea funcției renale. Respectați programul consulturilor medicale.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați unul sau mai multe dintre următoarele medicamente:

- un inhibitor ECA cum ar fi captopril, enalapril (Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), quinapril (Accupro)
- un diuretic de genul amiloridului, spironolactonei sau triamterenului.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate fi nociv pentru făt. Atacand poate afecta fătul și chiar provoca moartea acestuia dacă este administrat în

trimestrele doi sau trei de sarcină. Nu luați medicamentul fără a consulta în prealabil medicul. Utilizați o formă eficientă de contracepție și anunțați imediat medicul dacă rămâneți însărcinată.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu luați medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă alăptați.

Doze recomandate

Hipertensiune arterială

Doza inițială recomandată este de 16 mg o dată pe zi atunci când medicamentul este utilizat în monoterapie. Totuși medicamentul poate fi administrat în doze cuprinse între 8 și 32 mg în una sau două prize zilnice.

Insuficiență cardiacă

Se recomandă inițial o doză de 4 mg o dată pe zi. Se crește apoi doza la intervale de 2 săptămâni, dublând-o până la o doză totală de 32 mg pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare cu medicament. Simptomele supradozării include: accelerarea sau încetinirea ritmului cardiac, amețeli sau leșin.

Atecor vezi Atenolol

Atenocor vezi Atenolol

Atenolol

Denumire comună internațională: Atenololum

Alte denumiri comerciale: Atecor, Atenocor, Blocotenol, Hypoten, N-Atenolol, Vascoten

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Atenolol este un beta-blocant cu efecte asupra inimii și circulației periferice. Este indicat pentru tratamentul anginei pectorale și hipertensiunii arteriale. De asemenea se utilizează pentru prevenirea infarctului miocardic (atacului de cord).

Important de știut

Dacă aveți hipertensiune arterială trebuie să luați medicamentul în mod regulat pentru a menține tensiunea sub control. Deoarece aceasta scade treptat pot fi necesare câteva săptămâni până la atingerea efectului maxim al medicamentului și trebuie să îl luați chiar dacă vă simțiți bine. Atenololul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul de preferat la aceeași oră în fiecare zi pentru a nu sări peste o doză. Luați comprimatele conform prescripției medicului, cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă următoarea doză trebuie să o luați la mai puțin de 8 ore săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul și încetați administrarea medicamentului dacă apar oricare dintre următoarele efecte adverse severe:

- bătăi cardiace lente sau neregulate
- amețeli și leșin
- dificultate la respirație chiar și la eforturi mici
- umflarea gleznelor sau a picioarelor
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate, icter (îngălbenirea pielii și a mucoaselor)

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați următoarele efecte adverse: scăderea libidoului, impotență sau dificultate de a ajunge la orgasm, tulburări ale somnului, oboseală excesivă, anxietate, nervozitate.

Când nu se administrează?

Atenolol nu se administrează la persoanele ce suferă de bradicardie sinusală, bloc cardiac mai mare de gradul I, în cazul prezenței șocului cardiogenic sau a insuficienței cardiace decompensate. De asemenea este contraindicat la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Atenolol poate afecta capacitatea de judecată sau reacție. Utilizați medicamentul cu precauție dacă efectuați activități cu risc sau care necesită atenție sporită.

Evitați consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate provoca amețeli sau letargie.

Continuați administrarea medicamentului conform prescripției medicului chiar dacă vă simțiți bine. Hipertensiunea arterială adesea nu se manifestă simptomatic și de aceea nu puteți ști când aveți tensiunea crescută.

Înainte de a începe tratamentul cu atenolol anunțați medicul dacă aveți astm, bronșită sau emfizem, dacă suferiți de diabet, dacă aveți tensiune arterială scăzută, afecțiuni cardiace cum ar fi bloc cardiac, sindrom de sinus bolnav, ritm cardiac lent sau insuficiență cardiacă congestivă, dacă aveți afecțiuni hepatice sau renale cunoscute, afecțiuni tiroidiene, miastenia gravis, feocromocitom, dacă suferiți de depresie.

Dacă este necesară o intervenție chirurgicală anunțați dinainte medicul că luați Atenolol. Poate fi necesară întreruperea acestuia pe durata intervenției.

Pentru a controla adecvat tensiunea arterială efectele medicamentului trebuie monitorizate periodic. De aceea este necesar să respectați programul consultațiilor la medic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Atenolol anunțați medicul dacă urmați tratament cu unul sau mai multe dintre următoarele medicamente:

- medicamente pentru diverse alergii
- clonidină
- medicamente antidiabetice cum ar fi insulina, glipizid, gliburid, metformin (Diaformin, Glucophage, Medifor)
- medicamente pentru probleme cardiace de genul nifedipinei (Adalat CR, Corinfar), verapamilului (Cordamin, Isoptin), diltiazemului (Diacord, Dilzem)
- antiastmatice cum ar fi salbutamol (Ventolin), terbutalina (Aironyl), teofilina (Teotard, Theo SR)

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului. Nu luați Atenolol dacă sunteți însărcinată. Anunțați medicul dacă rămâneți însărcinată pe durata tratamentului. Utilizați o formă contractivă eficientă pe durata tratamentului.

Atenolol poate trece în laptele matern și poate avea efecte nocive asupra sugarului. Nu utilizați medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi un medic.

Doze recomandate**Adulți****Hipertensiune arterială**

Doza inițială de medicament este de 50 mg administrată o dată pe zi. Dacă nu se obține răspunsul dorit doza se poate crește la 100 mg pe zi administrat într-o singură priză.

Angină pectorală

Se administrează inițial o doză de 50 mg o dată pe zi, apoi se poate crește la 100 mg pe zi dacă nu se obține răspunsul dorit.

A

Unii pacienți pot necesita o doză de 200 mg pe zi pentru un efect optim.

Infarct miocardic acut

Medicamentul se va administra conform recomandărilor medicului.

Copii

Siguranța și eficacitatea administrării la copii nu au fost determinate.

Vârșnici

Se va administra doza recomandată de medic pentru fiecare pacient în parte. De obicei dozele recomandate sunt între 25 și 50 mg pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Atenolol pot include: insuficiență cardiacă congestivă, dificultate la respirație, scăderea glicemiei, încetinirea ritmului cardiac, wheezing (respirație șuierătoare), amețeli, colorarea în albastru a unghiilor, leșin sau convulsii.

Atifan vezi Lamisil

Atimos vezi Formoterol

Atram vezi Carvedilol

Atrovent

Denumire comună internațională: Ipratropii Bromidum

Alte denumiri comerciale: Ipravent

Forme de prezentare: Suspensie inhalatorie presurizată, Aerosol

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Bromura de ipratropiu suspensie inhalatorie sau aerosol este utilizată pentru tratamentul pe termen lung al unor afecțiuni ce implică spasm al musculaturii bronșice cum ar fi boala pulmonară obstructivă cronică, bronșita cronică, emfizem. La inhalarea medicamentului acesta acționează asupra căilor respiratorii, deschizându-le și permițând circulația aerului.

Important de știut

Bromura de ipratropiu inhalatorie se utilizează pentru prevenirea atacurilor de bronhospasm. Medicamentul nu va trata bronhospasmul după debutul acestuia.

A

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează pe cale inhalatorie conform indicațiilor medicului. Nu utilizați medicamentul în doze mai mari sau pentru perioade de timp mai lungi decât cele recomandate de către medic.

Folosirea corectă a flaconului inhalator dozator este foarte importantă pentru reușita tratamentului. Înaintea primei utilizări se scoate capacul de protecție se agită bine flaconul și se pulverizează o dată sau de 2 ori în aer pentru a verifica funcționalitatea flaconului. Pentru a administra medicamentul respectați următoarele instrucțiuni:

- expirați complet apoi poziționați piesa bucală a dispozitivului în gură astfel încât flaconul să fie în poziție verticală cu baza în sus, prins între două degete, degetul mare pe piesa bucală și arătătorul la bază. Strângeți ferm buzele în jurul piesei bucale și închideți ochii pentru a preveni pulverizarea în ochi. În timp ce inspirați lent, apăsați cu arătătorul baza flaconului. Țineți-vă respirația timp de 10 secunde apoi expirați lent
- dacă este nevoie de administrarea a mai mult de o inhalatie odată, așteptați cel puțin 15 secunde între cele două inhalatii
- păstrați flaconul inhalator curat și uscat, întotdeauna cu capacul de protecție pus. Curățați piesa bucală o dată pe săptămână prin îndepărtarea flaconului și spălarea acesteia în apă caldă. Lăsați piesa să se usuce complet înainte de a reatașa flaconul.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală și căldură excesive. La temperaturi ridicate flaconul presurizat poate exploda. Nu îl depozitați în mașină în zilele caniculare. Nu aruncați flacoanele goale în foc.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați utilizarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice la administrarea medicamentului (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: cefalee, amețeli; uscarea gurii, tuse, răgușeală; greață, dureri de stomac; tulburări de vedere.

Când nu se administrează?

Atrovent nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie

A

la medicament sau la oricare dintre componentele acestuia. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicamente pe bază de atropină.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței glaucomului cu unghi închis, hipertrofiei de prostată sau a obstrucției vezicale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Anunțați medicul dacă medicamentul nu are efectele dorite sau dacă observați agravarea afecțiunii. Dacă simțiți nevoia de a administra o cantitate mai mare de medicament în decurs de 24 de ore decât cea recomandată, cereți sfatul medicului.

Evitați pulverizarea medicamentului în ochi. Dacă acest lucru se întâmplă, clătiți ochii cu apă din abundență.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- atropină (Sulfat de Atropină)
- butilsopolamină (Buscopan, Scobutil, Scopantil).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului la administrarea în sarcină. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală este de 2 inhalatii de 4 ori/zi. Pot fi administrate doze suplimentare însă doza totală zilnică nu trebuie să depășească 12 inhalatii.

Nu este recomandată administrarea copiilor sub 12 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supra-dozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Atrovent.

A

Augmentin

Denumire comună internațională: Amoxicillinum + Acidum clavulanicum

Alte denumiri comerciale: Amoksiklav, Amokxiklav Forte, Amoxiplus, Betaklav, Bioclavid, Clavumox Duo, Enhancin, Forcid Solutab, Medoclav, Medoclav Forte.

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Comprimate Dispersabile, Pulbere pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Augmentin este un antibiotic din clasa penicilinelor. Se utilizează pentru combaterea infecțiilor din organism. Este indicat pentru tratamentul multor infecții bacteriene cum ar fi sinuzite, pneumonii, infecții ale urechii, bronșite, infecții ale tractului urinar sau infecții tegumentare.

Important de știut

Dacă sunteți alergic la peniciline sau cefalosporine este posibil să fiți alergic și la augmentin. Anunțați medicul la ce medicamente sunteți alergic.

Luați medicamentul pe toată durata prescrisă de către medic. Simptomele infecției se pot ameliora înainte ca infecția să fie complet tratată. Augmentin nu este eficient în infecțiile virale cum sunt gripa sau răceala.

Augmentin poate scăde eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizați o metodă contraceptivă de barieră (cum ar fi prezervativul) pe durata tratamentului pentru a asigura contracepția.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul conform prescripției medicului. Nu luați augmentin în doze mai mari sau pentru perioada mai lungi de timp decât cele prescrise.

Se recomandă ca medicamentul să se administreze la începutul mesei pentru a asigura o absorbție cât mai bună. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă. Nu zdrobiți și nu mestecați comprimatele cu eliberare prelungită.

Pulberea pentru suspensie orală se prepară în felul următor: se agită întâi flaconul cu pulbere apoi se adaugă volumul de apă înscrisă pe ambalaj și se agită până la dizolvare. Se lasă apoi 5 minute pentru a asigura o dizolvare completă a pulberii.

Este important ca medicamentul să se administreze la intervale regulate de timp pentru a asigura o concentrație constantă a substanței în organism. Luați medicamentul pe toată durata de

A

timp prescrisă chiar dacă observați o ameliorare a simptomelor mai devreme.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă următoarea doză trebuie să o luați la mai puțin de 8 ore săriți peste doză uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – comprimatele se păstrează la temperatura camerei ferite de căldură și umezeală excesivă. Soluția orală, după preparare se păstrează la frigider și se utilizează în termen de maxim 7 zile.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice la medicament (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a buzelor, a limbii, a feței, urticarie) sau dacă apare diaree severă sau durează mai mult de 3 zile.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați următoarele efecte adverse: diaree ușoară sau dureri de stomac, greață și vărsături, cefalee, rash cutanat sau mâncărimi pe piele, apariția de pete albe în gură sau în gât, prurit sau scurgeri vaginale.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienții cu istoric de ulcer colestatic sau disfuncție hepatică asociată administrării de augmentin. De asemenea nu se administrează la pacienții cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Medicamentul trebuie utilizat cu precauție la pacienții cu afecțiuni hepatice sau renale sau cei care suferă de mononucleoză.

Augmentin poate modifica rezultatele unor teste de laborator. Anunțați medicul că sunteți sub tratament cu augmentin.

Unele antibiotice pot provoca diaree ce poate fi un semn de infecție. Dacă observați apariția diareei apoase sau care are urme de sânge, consultați imediat un medic. Nu luați nici un medicament pentru diaree decât la indicația medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua augmentin informați medicul dacă urmați un tratament cu oricare dintre următoarele medicamente:

- allopurinol (Milurit)
- alt antibiotic (pentru aceeași infecție sau pentru alta)
- contraceptive orale (anticoncepționale)

A

Sarcina și alăptarea

Medicamentul nu ar trebui să aibă efecte semnificative asupra fătului. Consultați totuși medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Augmentin poate trece în laptele matern și poate provoca o infecție micotică, diaree sau reacții alergice la sugar. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza recomandată este de un comprimat de 625 mg de două ori pe zi pentru tratamentul infecțiilor ușoare și medii. Pentru infecțiile severe se recomandă un comprimat de 1 g de două ori pe zi.

Copii

Pentru copiii între 3 luni și un an doza recomandată este de 25 mg/kg corp/zi. De exemplu, un copil cu o greutate de 7,5 kg va necesita 2 ml de augmentin suspensie 156 mg/5 ml de trei ori pe zi.

Pentru copiii cu vârsta între 1 și 6 ani se recomandă 5 ml augmentin suspensie 156 mg/5 ml de 3 ori pe zi.

Pentru copiii peste 6 ani doza recomandată este de 5 ml augmentin suspensie 312 mg/5 ml de trei ori pe zi. În infecții mai severe doza poate fi crescută până la 50 mg/kg corp/zi și administrată divizat la 8 ore.

Comprimatele de augmentin de 625 mg sau 1 g nu sunt recomandate copiilor cu vârsta mai mică de 12 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu augmentin pot include: greață și vărsături, dureri de stomac, rash cutanat, letargie sau hiperactivitate.

Aulin vezi Nimesulid

Auronal vezi Felodipin

Avandia

Denumire comună internațională: Rosiglitazonum
Forme de prezentare: Comprimat filmat

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Rosiglitazona este un antidiabetic oral și ajută la controlarea nivelurilor glucozei în sânge. Este recomandată în tratamentul diabetului zaharat tip II la persoanele care nu fac injecții zilnice cu insulină.

Important de știut

Nu utilizați avandia dacă aveți diabet zaharat tip I sau dacă aveți cetoacidoză diabetică (consultați medicul pentru instituirea tratamentului cu insulină).

Învățați să recunoașteți semnele și simptomele hipoglicemiei (scăderii glucozei în sânge). Acestea includ foame, cefalee, confuzie, iritabilitate, letargie, slăbiciune, amețeli, tremor, transpirație, accelerarea ritmului inimii, convulsii, leșin și chiar comă (hipoglicemia severă poate fi fatală). Păstrați întotdeauna la dumneavoastră o sursă de zahăr pentru a o folosi atunci când observați semnele unei hipoglicemii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei dimineața și seara, înainte sau după masă.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- dificultate la respirație chiar și la eforturi mici
- umflarea extremităților sau creștere rapidă în greutate
- durere în piept
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate, icter (îngălbenirea pielii și a mucoaselor)
- tulburări de vedere
- senzație de sete sau foame accentuată, creșterea cantității de

urină eliminată

- piele palidă, leziuni sau sângerări ușor apărute, senzație de slăbiciune.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: strănut, nas înfundat, tuse sau alte semne ale unei răceli, cefalee, creștere treptată în greutate, diaree ușoară, dureri de spate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienții cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de administrării medicamentului anunțați medicul dacă suferiți de insuficiență cardiacă congestivă sau alte afecțiuni cardiace, dacă ați avut un atac de cord sau accident vascular, dacă aveți probleme hepatice sau oculare cauzate de diabet.

La unele femei care au urmat tratament cu rosiglitazonă a reapărut ciclul menstrual chiar și după ce mult timp nu au avut ciclu menstrual datorită unei afecțiuni medicale. Dacă acest lucru se întâmplă puteți rămâne însărcinată. Discutați cu medicul posibilitatea reînceptării utilizării metodelor contraceptive.

Pentru a asigura un control optim al diabetului sunt necesare teste periodice ale glicemiei. Poate fi de asemenea necesară investigarea periodică a funcției hepatice și examene oculare frecvente. Este important să respectați programul consultațiilor la medic.

Dozele de medicament pot necesita ajustări dacă vă îmbolnăviți, aveți o infecție sau este necesară o intervenție chirurgicală. Consultați medicul în oricare dintre aceste situații.

Rosiglitazona este doar o parte din strategia de control a diabetului care include și dietă adecvată, exerciții fizice și controlul greutății. Este foarte important să respectați toate recomandările medicului pentru un control optim al diabetului.

Aveți grijă ca nivelul glucozei din sânge să nu fie prea scăzut ajungându-se la hipoglicemie. Aceasta poate apare dacă săriți peste o masă, faceți un efort fizic prea mare, consumați alcool sau nivelul de stress este foarte crescut.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Avandia anunțați medicul dacă urmați tratament cu rifampicină (Rifinah, Sinerdol) deoarece poate interacționa cu medicamentul.

A

Sarcina și alăptarea

Avandia poate avea efecte nocive asupra fătului. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină înainte de a lua medicamentul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate avea efecte nocive asupra sugarului. Nu luați rosiglitazonă pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți**

Doza inițială recomandată fie în monoterapie, fie în asociație cu insulină sau alte antidiabetice este de 4 mg o dată pe zi sau 2 mg de două ori pe zi. Dacă nivelele glicemiei rămân ridicate după 12 săptămâni de tratament se poate crește doza la 8 mg pe zi. Totuși doza maximă recomandată de Avandia în combinații cu insulină sau o sulfoniluree este de 4 mg pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supra-dozare.

Simptomele supradozării cu rosiglitazonă pot include: cefalee, senzație de foame crescută, iritabilitate, letargie, slăbiciune, amețeli, tremor, transpirații, accelerarea ritmului cardiac, convulsii, leșin sau comă.

Avelox

Denumire comună internațională: Moxifloxacinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Avelox este un antibiotic din clasa fluoroquinolonelor și ajută la combaterea infecțiilor bacteriene din organism. Este indicat pentru tratamentul sinuzitelor, pneumoniei, bronșitelor cronice suprainfectate și al infecțiilor tegumentare.

Important de știut

Nu utilizați medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă dumneavoastră sau cineva din familia dumneavoastră suferă de o afecțiune cardiacă numită sindrom de QT prelungit. De asemenea nu utilizați Avelox dacă urmați tratament cu antiaritmice cum ar fi chinidină, amiodaronă (Cordarone, Mioritmin), sotalol (Darob, Sotagamma) sau altele.

Administrarea corectă

A

mășă. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Luați medicamentul pe toată durata de timp prescrisă chiar dacă vă simțiți bine. Semnele și simptomele infecției pot dispărea înainte ca infecția să fi fost complet eradicată.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă următoarea doză trebuie să o luați la mai puțin de 8 ore săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă apar oricare dintre următoarele efecte adverse severe încetați administrarea medicamentului și consultați medicul:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- accelerarea ritmului cardiac sau bătăi cardiace neregulate
- diaree apoasă sau cu sânge
- leșin
- convulsii
- efecte adverse hepatice (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor, greață, durere sau disconfort toracic, leziuni sau sângerări ușor apărute, oboseală severă)
- durere bruscă sau apariția de umflături în apropierea articulațiilor (în special la mână sau la gleznă)
- rash cutanat

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați următoarele efecte adverse mai puțin severe: greață, vărsături sau dureri de stomac, amețeli, nervozitate, anxietate, tulburări ale somnului, creșterea sensibilității pielii la lumina solară.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la moxifloxacin.

Atenționări speciale

Avelox nu tratează infecțiile virale cum ar fi gripa sau o simplă răceală.

Avelox poate provoca amețeli. Utilizați cu precauție medicamentul dacă efectuați activități cu risc crescut sau care necesită atenție sporită.

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți ni-

A

vele scăzute ale potasiului în sânge, suferiți de afecțiuni cardiace, ritm cardiac încetinit, afecțiuni hepatice, epilepsie sau alte afecțiuni convulsive.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Unele medicamente pot reduce eficacitatea moxifloxacinului și trebuie administrate cu cel puțin 4 ore după sau 8 ore înainte de a lua Avelox. Acestea includ: antiacide ce conțin magneziu, calciu sau aluminiu (Maalox, Dicarbocalm, Calmogastrin, Ulcerotrat), sucralfat (Gastrofai, Sucralan), suplimente de vitamine și minerale ce conțin fier sau zinc, didanozină (Videx).

Înainte de a lua Avelox anunțați medicul dacă urmați un tratament cu oricare dintre următoarele medicamente:

- medicamente antiaritmice de genul chinidinei, amiodaronei (Cordarone, Mioritmin) sau sotalolului (Darob, Sotagamma)
- antidepressive triciclice de genul amitriplinei sau doxepinului
- warfarină
- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Nurofen, Paduden), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), ketoprofen (Ketonol, Profenid, Rubifen) sau altele
- fenotiazine de genul clorpromazinei (Plegomazin)
- eritromicină

Sarcina și alăptarea

Nu se cunoaște dacă medicamentul are efecte nocive asupra fătului. Nu utilizați medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizați medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Sinuzită bacteriană acută, pneumonie

Doza uzuală este de un comprimat de 400 mg pe zi timp de 7-14 zile.

Bronșită cronică suprainfectată

Se recomandă o doză zilnică de 400 mg (un comprimat) timp de 5 zile.

Infecții cutanate

Doza uzuală este de 400 mg pe zi timp de 7 zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o su-

A

pradozare.

Simptomele supradozării cu Avelox pot include: convulsii, scăderea activității, diaree, somnolență, tremor, convulsii, vărsături.

Avodart

Denumire comună internațională: Dutasteridum

Forme de prezentare: Capsule moi

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Avodart este un medicament utilizat pentru tratamentul hiperplaziei benigne de prostată (mărirea de volum necanceroasă a prostatei). Prostata este o glandă aproximativ de mărimea unei castane care face parte din aparatul reproducător al bărbatului. Aceasta produce un lichid care intră în componența lichidului spermatic. Glanda este dispusă în partea superioară a uretrei (conductul prin care urina părăsește vezica urinară) înconjurându-o pe aceasta. La bărbații cu vârsta peste 50 ani prostata se poate mări ca volum și prin aceasta împiedică curgerea urinei din vezica urinară.

Prin micșorarea de volum a unei prostate mărite medicamentul ameliorează simptomele urinare asociate hipertrofiei de prostată putând chiar elimina nevoia de intervenție chirurgicală.

Important de știut

Avodart nu trebuie administrat în nici un caz femeilor sau copiilor. Deoarece medicamentul se absoarbe prin piele femeile și copiii nu trebuie să manevreze medicamentul.

Deși medicamentul nu se folosește de către femei, acesta poate provoca malformații congenitale ale fătului la femeile însărcinate care intră în contact cu medicamentul. Avodart nu trebuie manevrat de femei care sunt însărcinate sau care sunt la vârsta fertilă.

Administrarea corectă

Medicamentul se poate administra cu sau fără alimente cu un pahar mare de apă. Înghițiți capsulele întregi fără a le mesteca sau zdrobi. Nu încetați administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Pot trece până la 3-6 luni de tratament până când poate apare o ameliorare a simptomelor hipertrofiei de prostată.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și fe-

A

rit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: scăderea libidoului (interesului sexual), scăderea cantității de spermă eliminată în timpul actului sexual, impotență (dificultatea de a obține sau de a menține erecția) sau mărirea și creșterea sensibilității sânilor.

Când nu se administrează?

Nu se administrează sub nici o formă femeilor sau copiilor. De asemenea nu se administrează persoanelor cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua Avodart anunțați medicul dacă ați avut vreodată o reacție alergică la medicament sau la alte medicamente similare cum ar fi finasteridul (Propecia, Proscar).

Nu donați sânge pe durata tratamentului cu dutaserid și timp de cel puțin 6 luni după terminarea tratamentului. Medicamentul poate fi prezent în sânge și poate provoca malformații fetale la femeile însărcinate ce primesc sângele prin transfuzie.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Avodart anunțați medicul dacă urmați tratament cu medicamente pentru HIV cum ar fi indinavir (Crixivan), saquinavir (Invirase), ritonavir (Norvir), nelfinavir (Viracept).

Sarcina și alăptarea

Deoarece Avodart se poate absorbi prin piele, femeile însărcinate, cele la vârstă fertilă și femeile care alăptează trebuie să evite cu orice preț să intre în contact cu medicamentul. Dacă acesta este absorbit accidental la o femeie însărcinată poate provoca malformații ale organelor genitale fetale. Dacă intrați accidental în contact cu medicamentul spălați imediat zona cu apă și săpun.

Doze recomandate

Bărbați adulți

Doza recomandată este de o capsulă de 0,5 mg o dată pe zi. Înghițiți capsula întreagă fără a o mesteca sau zdrobi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați suprado-

A

zarea.

Axetine vezi Zinnat

Axid vezi Nizotin

Axura vezi Ebixa

Axycef vezi Zinnat

Azatril vezi Azitromicina

Azitromicin vezi Azitromicina

Azitromicina

Denumire comună internațională: Azithromycinum

Alte denumiri comerciale: Azatril, Azitromicin, Azitrox, Azro, Origen, Sumamed, Sumamed Forte, Zitrocin, Zimax

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule, Pulbere pentru suspensie orală, Granule eliberare prelungită pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Azitromicina este un antibiotic din clasa macrolidelor și se utilizează pentru combaterea infecțiilor din organism. Este indicat pentru tratamentul multor infecții bacteriene cum ar fi infecțiile respiratorii, infecții ale pielii, ale urechii și boli cu transmitere sexuală.

Important de știut

Nu luați azitromicină dacă ați avut vreodată o reacție alergică la administrarea medicamentului sau la altă antibiotice macrolide cum ar fi eritromicina (Eritro, Eritromagis, Erythrodar) sau claritromicina (Klacid, Lekoklar, Fromilid).

Există multe interacțiuni ale azitromicinei cu alte medicamente. Anunțați medicului orice alt tratament pe care îl urmați, inclusiv cele cu vitamine, minerale, produse din plante sau alte medicamente prescrise de către medic.

Administrarea corectă

Azitromicina capsule trebuie administrată pe stomacul gol, cu cel puțin o oră înainte sau două ore după masă. Tabletele sau suspensia orală pot fi luate indiferent de masă. Dacă apare disconfort gastric tabletele sau suspensia orală pot fi luate cu alimente.

Înghițiți capsulele și tabletele cu un pahar mare de apă.

Luați medicamentul pe întreaga durată pentru care v-a fost pre-

A

scrisă de către medic. Simptomele infecției se pot ameliora înainte de eradicarea completă a microbului din organism. Nu întrerupeți administrarea medicamentului dacă vă simțiți mai bine.

Este important să luați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi pentru a păstra o concentrație constantă în organism.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția unei reacții adverse severe cum ar fi:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- diaree apoasă sau cu sânge
- durere în piept sau bătăi cardiace neregulate
- greață, durere de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate, icter (îngălbenirea pielii și a mucoaselor)

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: ușoară greață, vărsături, diaree, constipație, disconfort gastric, amețeli, senzație de oboseală, cefalee, prurit (mâncărimi) cutanat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienții cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alte antibiotice macrolide.

Atenționări speciale

Înainte de a lua azitromicină anunțați medicul dacă aveți o afecțiune hepatică sau renală, suferiți de aritmii cardiace sau aveți un istoric de sindrom de QT prelungit.

Medicamentele antibiotice pot provoca diaree ce poate fi un semn al unei noi infecții. Dacă observați apariția diareei apoase sau cu sânge consultați imediat medicul. Nu utilizați medicamente împotriva diareei fără a consulta mai întâi medicul.

Azitromicina poate crește sensibilitatea pielii la lumina solară sau radiațiile ultraviolete (solarii pentru bronzat). Evitați expunerea la aceste radiații pe durata tratamentului deoarece pot apare

A

arsuri solare. Utilizați creme de protecție și purtați îmbrăcăminte protectivă dacă expunerea este necesară.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua azitromicină anunțați medicul dacă urmați tratament cu unul sau mai multe dintre următoarele medicamente:

- nelfinavir (Viracept)
- digoxin (Lanoxin)
- carbamazepină (Finlepsin, Taver, Tegretol, Timonil)
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin)
- fenitoină (Phenhydan)
- medicamente ce scad nivelul colesterolului cum ar fi atorvastatin, lovastatin (Medostatin), simvastatin (Mivastin)
- blocante de canale de calciu cum ar fi diltiazem (Corzem, Dia-cordin), nifedipină (Adalat, Corinfar, Nifecard), verapamil (Cor-damil, Ioptin)
- medicamente pentru boala HIV de genul indinavir (Crixivan), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase)
- alprazolam (Xanax, Frontin), diazepam, midazolam (Dormicum, Fulsed)
- teofilină (Theo SR)
- warfarina
- alt antibiotic, în special claritromicină (Klacid, Lekoklar, Fromilid) sau eritromicină (Eritro, Eritromagis, Erythrodar)

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să fie nociv pentru făt însă nu trebuie administrat în sarcină decât dacă este absolută nevoie. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a lua azitromicină pe perioada alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Pneumonie, boală pulmonară obstructivă cronică, amigdalită, infecții tegumentare

Doza uzuală este de 500 mg azitromicină administrată în doză unică în prima zi. Apoi se continuă cu 250 mg o dată pe zi următoarele patru zile. Totuși la pacienții cu boală pulmonară obstructivă cronică pot fi recomandate 500 mg pe zi timp de trei zile.

Sinuzite

Doza uzuală recomandată este de 500 mg pe zi timp de trei zile.

Boli cu transmitere sexuală

Se recomandă de obicei o doză unică de 2 grame.

Copii**Infecții ale urechii medii**

Pentru copiii peste 6 luni sunt recomandate trei alternative de tratament. Prima este o doză unică de 30 mg/kg corp. O a doua alternativă este o doză de 10 mg/kg corp/zi administrată timp de 3 zile. De asemenea se mai poate administra pe o perioadă de 5 zile începând în prima zi cu 10 mg/kg corp și apoi continuând cu doze de 5 mg/kg corp următoarele 4 zile.

Sinuzite

Doza uzuală pentru copiii peste 6 luni este de 10 mg/kg corp/zi administrată o dată pe zi timp de 3 zile.

Pneumonie

Se recomandă pentru copiii peste 6 luni o doză de 10 mg/kg corp în prima zi, apoi 5 mg/kg corp/zi în următoarele 4 zile.

Amigdalite

Pentru copiii peste 2 ani doza uzuală este de 12 mg/kg corp/zi timp de 5 zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare.

Simptomele supradozării cu azitromicină pot include: greață și vărsături, diaree și disconfort gastric.

Azitrox vezi Azitromicina

Azomyr vezi Aeries

Azopt

Denumire comună internațională: Brinzolamidum

Forme de prezentare: Picături oftalmice – suspensie

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Brinzolamida acționează prin reducerea cantității de lichid din interiorul ochiului reducând astfel presiunea intraoculară. Este indicat în tratamentul glaucomului cu unghi deschis, o afecțiune caracterizată prin presiune crescută în interiorul ochiului.

Important de știut

Nu atingeți cu vârful picurătorului nici o suprafață, inclusiv suprafața ochilor sau mâinile. Picurătorul este steril. Dacă devine contaminat poate provoca o infecție oculară.

Administrarea corectă

Spălați-vă pe mâini înainte de a administra medicamentul. Agitați bine flaconul. Dacă purtați lentile de contact îndepărtați-le înainte de a aplica medicamentul. Întrebați medicul dacă lentilele de contact pot fi reapplycate după administrarea medicamentului.

Pentru a aplica medicamentul înclinați capul pe spate și trageți ușor în jos de pleoapa inferioară. Poziționați picurătorul deasupra ochiului. Priviți în sus și în direcția opusă picurătorului. Aplicați o picătură în partea inferioară a ochiului și apoi închideți ochiul. Aplicați o ușoară presiune în partea interioară a ochiului (în apropierea nasului) pentru a preveni scurgerea medicamentului în canalul lacrimal. Dacă este necesară aplicarea a mai mult de o picătură repetați procedura după aproximativ 5 minute.

De obicei medicamentul se administrează de 3 ori pe zi. Respectați indicațiile medicului și administrați medicamentul pe toată durata prescrisă chiar dacă simptomatologia se ameliorează.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, urticarie).

Dacă observați apariția următoarelor reacții adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: senzație de arsură, înțepătură sau lăcrimare excesivă a ochiului, tulburări de vedere, sensibilitate crescută a ochilor la lumina solară, modificări ale gustului, cefalee, rash, greață.

Când nu se administrează?

Nu se administrează persoanelor cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alte sulfamide cum ar fi trimetoprim-sulfametoxazol (Biseptol).

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți o afecțiune hepatică sau renală deoarece pot fi necesare ajustări ale dozelor.

Nu folosiți soluțiile care au culoarea modificată sau care au par-

B

ticule în interior.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu luați alte medicamente cu administrare oftalmică decât la indicația medicului.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele asupra sarcinii. Consultați medicul înainte de a administra brinzolamidă dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Doze recomandate

Adulți

Doza recomandată în tratamentul glaucomului este de 1 picătură în ochiul afectat de trei ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare.

Azro vezi Azitromicina

Baneocin

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Unguent, Pulbere cutanată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Baneocinul este o combinație de antibiotice exclusiv pentru uz extern care conține bacitracină și neomicină, antibacteriene sinergice cu o puternică activitate locală. Este indicat pentru infecțiile bacteriene ale pielii cum ar fi furuncule, foliculite, ulcere sau eczeme infectate, răni, tăieturi infectate și altele.

Important de știut

Baneocinul nu trebuie aplicat în leziuni severe extinse ale pielii deoarece absorbția medicamentului poate provoca ototoxicitate (afectarea urechii interne) până la pierderea auzului.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul conform prescripției medicului la intervale regulate. Se aplică un strat subțire de pudră sau unguent după toaleta prealabilă a leziunii. Se poate acoperi cu un pansament, acesta intensificând acțiunea medicamentului.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu

B

administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția semnelor unei reacții alergice la medicament (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a limbii, a buzelor, rash, urticarie).

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: descumarea pielii, uscarea tegumentelor, prurit (mâncărimi) cutanat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienții cu hipersensibilitate cunoscută la bacitracină, neomicină sau alte antibiotice aminoglicozidice. De asemenea nu se administrează pacienților cu tulburări excretorii grave de origine cardiacă sau renală cât și celor cu leziuni vestibulare sau cohleare.

Nu se aplică Baneocin pe mucoasa oculară și în conductul auditiv extern în cazul unei perforații a timpanului.

Atenționări speciale

Înainte de a urma un tratament cu Baneocin anunțați medicul dacă suferiți de afecțiuni renale sau hepatice, ale urechilor, miasmenia gravis sau alte boli neuro-musculare.

În cazul aplicării de doze mai mari decât cele prescrise, în special la pacienții cu ulcere ale pielii, se recomandă observarea cu atenție a semnelor de afectare renală sau ale auzului ce pot apare datorită absorbției în organism a Baneocinului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

S-a descris apariția de leziuni ale aparatului cohlear (ale urechii interne) la făt în cazul administrării de doze mari parenteral de neomicină. Consultați medicul înainte de a urma un tratament cu Baneocin dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern și dacă poate afecta sau nu sugarul. Consultați medicul înainte de a urma un tratament cu Baneocin pe durata alăptării.

Doze recomandate

Se recomandă în general 2 până la 4 aplicații pe zi cu pudră sau 2-3 aplicații cu unguent în majoritatea afecțiunilor atât la adulți cât și la copii. La persoanele cu arsuri care acoperă mai mult de 20% din suprafața corpului medicamentul se va aplica o dată pe zi deoarece crește posibilitatea de absorbție în organism.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare cu Baneocin.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Baneocin.

Baymycard

Denumire comună internațională: Nisoldipinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Nisoldipina face parte dintr-o clasă de medicamente numită blocanți ai canalelor de calciu. Aceștia inhibă influxul de calciu în mușchiul neted de la nivelul inimii și vaselor încetinind transmiterea impulsurilor nervoase, reducând astfel ritmul cordului și dilatănd vasele de sânge. Aceasta ușurează munca inimii și reduce tensiunea arterială.

Baymycard este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale și al anginei pectorale (durerilor în piept).

Important de știut

Baymycard trebuie luat regulat pentru a fi eficient. Deoarece tensiunea arterială se reduce treptat, pot trece câteva săptămâni până când medicamentul să-și facă pe deplin efectul. Nu încețiți administrarea medicamentului chiar dacă vă simțiți mai bine. Baymycard nu vindecă hipertensiunea ci doar o menține sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei o dată pe zi cu un pahar mare de apă. Urmați întocmai instrucțiunile medicului și cereți sfatul acestuia dacă aveți neclarități.

Nu administrați nisoldipina cu alimente grase. Acestea pot crește cantitatea de medicament în sânge până la nivele periculoase. Înghițiți comprimatele întregi, fără a le mesteca, sparge sau zdrobi.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți pes-

te doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe încețiți administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice la medicament (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a limbii, a buzelor, urticarie)
- bătăi cardiace neobișnuit de rapide sau lente
- leșin sau amețeală severă
- comportament anormal sau psihotic
- dureri toracice sau agravarea anginei pectorale
- icter (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- umflarea picioarelor sau a gleznelor

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse: cefalee, oboseală neobișnuită, insomnii, somn agitat, dificultate la urinare, ușoară amețeală, greață, rash cutanat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau alte blocante ale canalelor de calciu.

Atenționări speciale

Evitați consumul de grefe sau suc de grapefruit pe durata tratamentului cu nisoldipină. Medicamentul poate interacționa cu suc de grapefruit putând avea efecte adverse severe. Consultați medicul în această privință.

Înainte de a lua Baymycard anunțați medicul dacă suferiți de afecțiuni renale sau hepatice, dacă aveți altă afecțiune cardiacă sau vasculară cum ar fi sindromul sinusului bolnav, stenoză aortică, insuficiență cardiacă, hipotensiune (tensiune arterială joasă) sau boală coronariană.

Ridicați-vă cu grijă din poziția șezândă în special dacă vă treziți în timpul nopții. Pot apare amețeli la schimbarea poziției.

Evitați consumul de alcool pe durata terapiei. Alcoolul poate reduce și mai mult tensiunea arterială și accentua amețea.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua nisoldipină anunțați medicul dacă urmați trata-

B

mēt cu unul dintre următoarele medicamente:

- alt medicament pentru inimă, pentru aceeași afecțiune sau alta
- cimetidină
- eritromicină (Eritro, Eritromagis)
- itraconazol (Orungal)
- carbamazepină (Finlepsil, Neurotop, Tegretol, Timonil)
- fenitoină
- rifampicină (Sinerdol)

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele pe care medicamentul le are asupra sarcinii. Nu luați medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă afectează sugarul. Consultați mai întâi medicul înainte de a urma tratament cu nisoldipină pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Medicul va ajusta tratamentul în funcție de necesitățile individuale. Doza uzuală inițială recomandată este de 20 mg o dată pe zi. La intervale de o săptămână medicul poate crește doza cu câte 10 mg în funcție de valorile tensiunii arteriale. Pentru tratamentul pe termen lung dozele variază între 20 și 40 mg pe zi. Nu sunt recomandate administrarea dozelor de peste 60 mg.

Vârstnici

Doza uzuală de început este de 10 mg. Dozele se ajustează în funcție de valorile tensionale.

Copii

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu nisoldipină pot include: amețeli, slăbiciune, durere toracică, dificultate la respirație, leșin, bătăi cardiace neobișnuit de lente sau rapide, comă, confuzie.

Beclazone vezi Becloforte Inhaler

B

Becloforte Inhaler

Denumire comună internațională: Beclometasonum

Alte denumiri comerciale: Aldecin Inhaler, Beclazone, Becotide, Clenil, Ecobec, Ecobec Easi-Breathe

Forme de prezentare: Aerosol, Aerosol suspensie inhalatorie, Aerosol soluție inhalatorie, Soluție de inhalat presurizată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Beclometazona face parte dintr-o clasă de medicamente numită corticosteroizi. Acționează prin prevenirea eliberării în organism a unor substanțe ce provoacă inflamația. Becloforte Inhaler este indicat pentru prevenirea atacurilor de astm și a altor afecțiuni care implică inflamația țesutului pulmonar.

Important de știut

Inhalarea beclometazonei nu va opri un atac de astm care a început deja. Medicamentul se utilizează pentru prevenirea atacurilor. Nu îl utilizați pentru a trata atacul de astm. Păstrați la îndemână alte medicamente cu acțiune rapidă pentru stoparea imediată a unui atac de astm. Dacă aveți un atac de astm care nu răspunde la nici un medicament apelați de urgență la medic.

Administrarea corectă

Dacă utilizați un bronhodilatator cum ar fi salbutamol (Ventolin), administrați-l întâi pe acesta și apoi luați beclometazona, doar dacă medicul nu vă recomandă altfel. Utilizând medicamentele în această ordine va favoriza pătrunderea unei cantități mai mare de beclometazonă în plămâni.

Pentru a administra Becloforte îndepărtați mai întâi capacul protector al piesei bucale prin apăsarea ușoară a marginilor acesteia și verificați dacă piesa bucală este curată în interior și pe exterior. Agitați bine produsul. Țineți produsul vertical între degete, cu degetul mare la baza acestuia, sub piesa bucală. Expirați adânc și apoi plasați piesa bucală în cavitatea bucală, între dinți și strângeți buzele în jurul acesteia fără să o mușcați. Imediat după ce începeți să inspirați pe gură, apăsați partea superioară a produsului pentru a elibera medicamentul, timp în care continuați să respirați adânc. În timp ce vă țineți respirația scoateți produsul din cavitatea bucală. Continuați să vă țineți respirația cât timp vă simțiți confortabil. Dacă mai sunt necesare administrări suplimentare așteptați aproximativ jumătate de minut și apoi reluați operațiunile descrise.

Cereți sfatul medicului sau farmacistului dacă aveți dificultăți la administrarea produsului sau dacă aveți neclarități.

B

Pentru a reduce posibilitatea de apariție a infecțiilor micotice în cavitatea bucală clățiți gura cu apă după fiecare inhalare a medicamentului.

Nu administrați o cantitate mai mare de medicament decât cea care v-a fost prescrisă. Utilizați-l regulat respectând instrucțiunile medicului chiar dacă simptomatologia se ameliorează. Pot trece câteva săptămâni până la apariția efectelor medicamentului. Consultați medicul dacă simptomatologia nu se ameliorează sau se agravează.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de temperaturi extreme.

Ce efecte adverse pot apare?

Sunt puțin probabile apariția unor efecte adverse severe. Totuși, dacă observați apariția următoarelor efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a fetei, a limbii, a buzelor, urticarie)
- rash cutanat sau leziuni apărute spontan
- agravarea simptomelor respiratorii

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: uscarea gurii, gâtului sau nasului după utilizare, infecții micotice ale cavității bucale sau gâtului (pete albe), îngroșarea vocii sau apariția răgușelii, tuse, dureri în gât, respirație șuierătoare, creșterea presiunii intraoculare, lăcrimare excesivă, miros sau gust neplăcut, încetinirea creșterii la copiii care iau doze mari de medicament, apariția cataractei.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alți corticosteroizi. Nu se administrează pentru tratamentul bronșitelor non-astmatice sau pentru tratamentul intermitent al astmului.

Atenționări speciale

Consultați medicul dacă observați că este necesară o creștere a dozei pentru a controla atacurile de astm. Creșterea nevoii de medicamente poate fi un semn precoce al unui atac sever de astm.

Evitați expunerea la surse de infecție cunoscute. Nu vă apropiați

B

de persoane cu varicelă (vărsat de vânt), rujeolă (pojar) sau alte boli contagioase. Sistemul dumneavoastră imun poate fi deprimat în urma tratamentului și capacitatea de a lupta cu infecțiile poate fi redusă. Consultați imediat medicul dacă observați apariția unei infecții.

Înainte de administrarea medicamentului anunțați medicul dacă aveți o infecție virală, bacteriană sau fungică.

Trecerea de la terapia cu corticosteroizi comprimate la cea inhalatorie poate reactiva o serie de afecțiuni alergice ce au fost inițial suprimate cum ar fi rinita alergică (curgerea nasului), inflamații ale pleoapelor sau eczeme. La unele persoane pot apare chiar simptomele unui sindrom de sevraj care se poate manifesta prin dureri musculare, slăbiciune, depresie. Anunțați medicul dacă observați apariția acestora.

La administrarea corticosteroizilor pot apare simptome cum ar fi leziuni ușor apărute, creștere ponderală, umflarea feței (față în lună plină)

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de utilizarea medicamentului anunțați medicul dacă luați alte medicamente. Utilizarea altor corticosteroizi pe cale orală, nazală sau inhalatorie poate crește șansele apariției reacțiilor adverse sau supradozării.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Dozele uzuale recomandate pentru adulți și copii peste 12 ani sunt de 2 inhalări administrate de 3-4 ori pe zi. La unele persoane s-a observat că sunt eficiente 4 inhalări administrate de 2 ori pe zi.

Copii

Pentru copii peste 4 ani se recomandă 1-2 inhalări pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Principalul risc la supradozarea beclometazonei este insuficiența suprarenală. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare.

Beclotide vezi Becloforte Inhaler

Beloderm vezi Betaderm

Ben Gay

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Cremă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ben-Gay Extra Strength Sports Balm este indicat pentru îmbunătățirea performanței și confortului fizic înaintea eforturilor fizice susținute sau imediat după acestea, precum și pentru reducerea durerii produse prin suprasolicitare musculară.

Ben-Gay Greaseless este indicat în ameliorarea artralgiilor și mi-algiilor de origine inflamatorie, a artralgiilor asociate cu redoare articulară și a durerilor lombosacrate produse prin elongație.

Important de știut

Produsul este destinat doar uzului extern și nu se pansează zona respectivă după aplicarea cremei.

Administrarea corectă

Utilizați medicamentul conform indicațiilor medicului. Crema se aplică pe piele la nivelul zonei afectate, prin masaj.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Consultați imediat medicul și încetați administrarea medicamentului dacă observați apariția unei reacții alergice severe (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, rash cutanat).

Datorită absorbției sistemice a medicamentului pot apare unele efecte adverse mai puțin severe cum ar fi greață, dureri abdominale, vărsături, eritem facial (înroșirea feței), amețeală, mers ebrios, somnolență, reducerea frecvenței respirațiilor.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoane cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la oricare dintre componentele produsului. Nu se administrează la nivelul unei plăgi deschise sau zonelor cu iritație cutanată. Este contraindicat copiilor sub 12 ani.

Atenționări speciale

Administrați medicamentul conform indicațiilor medicului

Dacă durerea persistă mai mult de 10 zile fără ameliorare consultați medicul.

Produsul este destinat exclusiv uzului extern. Nu acoperiți zona tratată cu pansament ocluziv. Întrerupeți administrarea medicamentului dacă apare iritație cutanată.

Evitați contactul medicamentului cu ochii sau cu alte mucoase. Dacă s-a produs contactul accidental, clătiți zona respectivă cu multă apă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Unele dintre componentele produsului se pot absorbi prin piele putând provoca fenomene de excitație nervosă centrală. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Doze recomandate

Pentru adulți și copii peste 12 ani se recomandă 3-4 aplicări pe zi la nivelul zonei afectate.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Consultați medicul dacă suspectați o supradozare. Nu se cunosc efectele supradozării cu Ben-Gay.

Benazepril vezi Cibacen

Benzilpenicilina – Sare de sodiu vezi Penicilina G Potasică

Berlipril vezi Enalapril

Berlocid vezi Biseptol

Betabioptal

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Unguent oftalmic, Picături oftalmice suspensie

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Betabioptal este o combinație de medicamente care conține cloramfenicol, un antibiotic și betametazonă, un corticosteroid care ajută la reducerea inflamației. Este indicat în tratamentul infecțiilor bacteriene ale ochilor cum ar fi conjunctivitele.

B**Important de știut**

Contactați medicul dacă simptomele afecțiunii se agravează sau dacă nu observați o ameliorare a simptomatologiei după câteva zile.

Nu atingeți cu picurătorul nici o suprafață, inclusiv suprafața ochilor sau mâinile. Picurătorul este steril. Dacă se contaminează poate provoca infecții ale ochilor.

Administrarea corectă

Utilizați medicamentul conform prescripție medicului. Nu utilizați o cantitate mai mare și nu administrați medicamentul pentru o perioadă mai lungă decât cea prescrisă de către medic.

Înainte de a administra medicamentul spălați-vă pe mâini. Pentru a aplica picăturile, agitați mai întâi flaconul. Înclinați capul pe spate și trageți ușor în jos de pleoapa inferioară. Poziționați picurătorul deasupra ochiului. Priviți în sus și în direcția opusă față de picurător. Puneți o picătură în partea inferioară a ochiului și închideți ochiul. Presați ușor colțul intern a ochiului (spre nas) timp de aproximativ un minut pentru a împiedica scurgerea colirului în canalul lacrimal. Dacă sunt necesare mai multe picături repetați procedura după aproximativ 5 minute.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la 2-8 grade Celsius ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este probabilă apariția unor efecte adverse severe. Rar, în urma utilizării prelungite topice a cloramfenicolului s-au raportat cazuri de afectare a măduvei osoase. Anunțați medicul dacă observați apariția oboselii neobișnuite sau a leziunilor sau sângerărilor apărute spontan.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul: senzație de arsură, înțepătură, iritație, mâncărime la nivelul ochilor, înroșirea ochiului, tulburarea vederii, creșterea sensibilității ochilor la lumină.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipertensiune intraoculară, infecție oculară cu virus herpetic, infecție tuberculoasă oculară, infecții micotice, inflamație purulentă acută, orjelet (urcior). De

B

asemenea nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Nu utilizați medicamentul pentru tratarea infecțiilor virale sau fungice ale ochilor. Se utilizează doar pentru infecțiile bacteriene.

Nu utilizați soluțiile care au culoarea modificată sau au particule în suspensie.

Betabioptal poate provoca tulburări de vedere. Utilizați cu precauție produsul dacă conduceți autovehicule sau efectuați activități cu risc.

Utilizați medicamentul cu grijă dacă purtați lentile de contact. Cereți acordul medicului de a purta lentilele de contact pe durata tratamentului. Înaintea aplicării colirului îndepărtați lentilele de contact și nu le reaplicați mai devreme de 15 minute.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Evitați utilizarea altor medicamente cu administrarea oculară doar dacă nu sunt recomandate de către medic.

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizați medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Pentru majoritatea afecțiunilor se recomandă de obicei administrarea a 1-2 picături în sacul conjunctival de 3 până la 6 ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Betabioptal.

Betac vezi Lokren

Betaderm

Denumire comună internațională: Betamethasonum

Alte denumiri comerciale: Beloderm

Forme de prezentare: Unguent, Cremă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Betametazona face parte dintr-un grup de substanțe denumite corticosteroizi. Betaderm este un corticosteroid sintetic disponibil sub formă de cremă sau unguent. Este utilizat pentru tratamentul diferitelor afecțiuni ale pielii ce implică inflamație locală, cum ar fi afecțiuni alergice, rash pruriginos, eczeme sau psoriazis.

Important de știut

Atunci când se utilizează forma topică a betametazonei, inevitabil o cantitate de medicament este absorbită în organism. O absorbție crescută poate provoca efecte adverse nedorite în altă parte a organismului. Pentru a preveni acest lucru, evitați utilizarea unei cantități mari de cremă sau unguent pe zone întinse ale pielii și nu acoperiți zona tratată cu bandaje sau îmbrăcăminte ocluzivă (care nu permite circulația aerului).

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare pe suprafața pielii, conform instrucțiunilor medicului. Spălați-vă pe mâini înainte și după fiecare aplicare, doar dacă medicamentul nu este utilizat pentru tratamentul unei afecțiuni a mâinilor. Aplicați o mică cantitate de cremă sau unguent pe suprafața afectată și masați ușor până la încorporarea acesteia în piele.

Utilizați cu precauție medicamentul în zonele cu pliuri ale pielii cum ar fi zona axilară, genunchii sau coatele. Aceste zone pot absorbi o cantitate crescută de medicament. De asemenea evitați aplicarea medicamentului în zona gurii, a ochilor sau a altor mucoase.

Este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a obține efectele dorite.

Dacă săriți o doză – aplicați următoarea doză de medicament imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, la temperatura camerei. Feriți medicamentul de umezeală excesivă și nu îl lăsați la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de așteptat apariția unor efecte adverse sistemice severe

la utilizarea betametazonei topice, decât dacă se utilizează mari cantități de medicament timp îndelungat. Dacă medicamentul este absorbit sistemic, pot apare tulburări de vedere, bătăi cardiace neregulate, insomnie, modificări ale dispoziției, creștere ponderală sau fatigabilitate. Anunțați medicul dacă observați apariția acestor efecte adverse.

Apariția unor efecte adverse mai puțin severe este mai probabilă. Pot apare înroșirea pielii, vezicule, senzație de arsură locală, înțepături, mâncărimi, descuamare. Continuați utilizarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția acestora.

La utilizarea prelungită a medicamentului pot apare subțierea pielii, înroșirea persistentă a acesteia sau vergeturi.

Când nu se administrează?

Betaderm nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Anunțați medicul dacă afecțiunea nu se ameliorează sau dacă observați agravarea acesteia. Betametazona nu va vindeca afecțiunea dacă aceasta este o infecție.

Nu utilizați medicamentul pentru altă afecțiune decât pentru cea care v-a fost prescris.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu folosiți alte medicamente cu administrare topică decât la recomandarea medicului. Nu asociați betametazona cu alte produse topice pe bază de corticosteroizi deoarece acest lucru poate favoriza apariția efectelor adverse sistemice.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele administrării topice ale betametazonei pe durata sarcinii sau alăptării. Se recomandă evitarea medicamentului de către femeile însărcinate, doar dacă beneficiile administrării nu depășesc riscurile. Dacă utilizarea este necesară, nu se vor aplica mari cantități de medicament pe suprafețe întinse de piele.

Doze recomandate

Adulți

Aplicați un strat subțire de cremă sau unguent pe zona afectată o dată sau de două ori pe zi. Nu utilizați mai mult de 45 g pe săptămână.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați suprado-

B

zarea.

Nu este probabilă apariția unei supradozări cu Betaderm.

Betaklav vezi Augmentin**Betaloc** vezi Metoprolol**Betaprol** vezi Metorpolol**Betaserc***Denumire comună internațională:* Betahistinum*Alte denumiri comerciale:* Microser, Urutal, Vestibo*Forme de prezentare:* Comprimate, Soluție orală în picături**Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?**

Nu se cunoaște exact mecanismul de acțiune al medicamentului. Betahistina este indicată în sindroamele vertiginose, în special în sindromul Meniere caracterizat prin vertij (amețeli severe) asociat cu greață și vărsături, pierderea auzului (parțială sau totală) și tinitus (țuțituri în urechi).

Important de știut

Medicamentul nu afectează capacitatea de a conduce autovehicule. Totuși, simptomele întâlnite în sindromul Meniere pot afecta această abilitate. Aveți grijă la conducerea autovehiculelor sau efectuarea oricărei activități cu risc crescut dacă suferiți de această boală.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează de obicei cu alimente pentru a preveni disconfortul gastric. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă. Încercați să administrați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi pentru a nu sări o doză.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiii. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Sunt foarte puțin probabile apariția unor reacții adverse severe la administrarea medicamentului. Dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a

B

limbii, a buzelor) încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse: rash cutanat, urticarie, prurit (mâncărime), disconfort gastric, greață, cefalee.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienții cunoscuți cu ulcer peptic activ sau în antecedente. De asemenea este contraindicat la pacienții cunoscuți cu feocromocitom sau cu hipersensibilitate la medicament.

Atenționări speciale

Deși nu a fost demonstrată intoleranța clinică la administrarea comprimatelor de betahistină la pacienții cu astm bronșic, medicamentul trebuie utilizat cu precauție la pacienții astmatici.

Betahistina nu este recomandată copiilor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu a fost stabilită siguranța administrării medicamentului în sarcină. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu administrați medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală recomandată este de 24-48 mg pe zi administrată în mai multe prize.

În cazul soluției se administrează 16-32 picături diluate în puțină apă de 2-3 ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu betahistină pot include: greață, vărsături, uscarea gurii, dispepsie (greață, hiperaciditate, balonare, gaze intestinale), somnolență.

Betax vezi Lokren**Betaxa** vezi Lokren**Betaxolol** vezi Lokren

Betoptic vezi Lokren

Biazol*Denumire comună internațională:* Bifonazolum*Alte denumiri comerciale:* Myco-Fulsemidon, Mycospor*Forme de prezentare:* Cremă, Soluție cutanată**Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?**

Bifonazolul este un medicament antifungic din clasa imidazoliilor. Acționează prin distrugerea membranei celulelor fungice. Se utilizează pentru combaterea infecțiilor micotice ale pielii, cum ar fi piciorul de atlet (ciuperca piciorului), onicomicoze (infecții micotice ale unghiilor), eczeme.

Important de știut

Nu încetați administrarea tratamentului la dispariția simptomelor. Continuați administrarea medicamentului pe toată durata de timp prescrisă de către medic.

Medicamentul este destinat exclusiv uzului extern.

Administrarea corectă

Medicamentul se aplică de obicei o dată pe zi, preferabil înainte de culcare pe zona afectată și se masează ușor până la absorbția în piele. Înainte de aplicare se recomandă să spălați bine și să uscați zona respectivă. De obicei o cantitate mică de cremă (1/2 centimetri) sau 3 picături de soluție ar trebui să fie suficient pentru o zonă de mărimea palmei.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrați medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Este foarte puțin probabilă apariția unei reacții adverse severe. Totuși, dacă observați apariția unei reacții alergice la medicament încetați administrarea și consultați imediat medicul.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse: înroșire tre-cătoare a zonei tratate, prurit (mâncărime), uscarea pielii, iritație, eczeme sau senzație de arsură, durere locală, dermatită de contact (inflamația alergică a pielii), descuamarea pielii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienții cu hipersensibilitate cunoscută la imidazoli.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc exact efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți**

Pentru majoritatea afecțiunilor se recomandă o aplicare pe zi în zona afectată pentru o perioadă de 2 până la 4 săptămâni în funcție de afecțiune.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu bifonazol.

Bidiab vezi Glibomet

Bilobil*Denumire comună internațională:* Ginkgo Biloba*Alte denumiri comerciale:* Flavotan, Gingium, Ginkogink, Tanakan, Teboka*Forme de prezentare:* Capsule, Comprimate fimate, Soluție orală**Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?**

Ginkgo biloba se utilizează pentru ameliorarea fluxului sanguin cerebral. Aceasta poate ajuta la îmbunătățirea memoriei, concentrării, stării de dispoziție, reduce anxietatea și stresul, amețea, tui-turile în urechi sau durerile de cap. De asemenea s-a demonstrat că ginkgo biloba ameliorează circulația membrelor,

Important de știut

Nu luați medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă suferiți de o afecțiune circulatorie sau tulburări de coagulare, dacă luați medicamente pentru a preveni formarea cheagurilor de sânge sau dacă luați alte medicamente, suplimente nutritive,

B

produse din plante sau antioxidanți. Ginkgo biloba poate afecta timpul necesar sângelui să coaguleze.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul conform prescripției medicului. Nu administrați medicamentul în doze mai mari decât cele prescrise.

Comprimatele sau capsulele se înghit cu un pahar mare de apă cu sau fără alimente. Pentru administrarea soluției orale, se dizolvă volumul de soluție prescris în jumătate de pahar cu apă.

Dacă săriți o doză – nu sunt informații referitoare la neadministrarea unei doze de medicament. Consultați medicul sau farmacistul pentru informații suplimentare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Deși foarte rar întâlnite, au fost raportate unele efecte adverse la administrarea ginkgo biloba. Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (dificultatea la respirație, umflarea gâtului, a feței, a limbii, a buzelor, urticarie)
- bătăi cardiace neregulate
- spasme sau crampe musculare
- convulsii
- pierderea conștienței

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: dureri de cap, amețeli, discomfort gastric.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele care suferă de hemofilie sau un deficit de coagulare fără acordul medicului deoarece s-a constatat că ginkgo biloba are efect anticoagulant. De asemenea nu trebuie administrat la persoanele care urmează tratament cu anticoagulante cum ar fi heparina, warfarina sau derivați cumarinici.

Atenționări speciale

Unii oameni dezvoltă intoleranță la medicament, indiferent de cantitatea administrată. Încetați imediat administrarea medicamentului dacă observați apariția unei reacții adverse severe.

Nu este recomandat a se administra copiilor sub 2 ani. Copiilor peste 2 ani trebuie administrat medicamentul doar la indicații

B

medicul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Bilobil consultați medicul dacă urmați tratament cu oricare dintre următoarele medicamente:

- warfarină
- aspirină
- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Nurofen, Paduden), ketoprofen (Ketonal, Tador), indometacin, piroxicam (Flamexim)
- dalteparină (Fragmin)
- enoxaparină (Clexane)
- heparină
- alte produse din plante, antioxidanți sau suplimente alimentare (care ar putea avea efect anticoagulant)

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu luați medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu luați medicamentul fără a consulta mai întâi medicul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Pentru majoritatea afecțiunilor se recomandă un comprimat de 80 mg de 3 ori pe zi. În funcție de afecțiunea tratată, durata tratamentului este în jur de 6-8 săptămâni.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați medicul dacă suspectați o supradozare.

Binocrit vezi Epokine

Bioclavid vezi Augmentin

Biohept vezi Ciproheptadina

Bioparox

Denumire comună internațională: Fusafunginum

Forme de prezentare: Spray bucofaringian și nazal – soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Bioparox conține fusafungină, cu proprietăți atât antibiotice cât și antiinflamatoare. Prin acțiunea antibiotică medicamentul combată infecția la nivel local fără a provoca rezistență bacteriană, iar

B

prin acțiunea antiinflamatoare ameliorează congestia și durerea. Este indicat în infecțiile localizate ale nasului și gurii, cum ar fi sinuzite, rinite, amigdalite, laringite, traheite.

Important de știut

Administrați medicamentul strict conform prescripției medicului. Nu administrați pentru o durată mai mare de timp decât cea prescrisă deoarece ar putea provoca un dezechilibru al florei bacteriene normale.

Administrarea corectă

Pentru administrarea nazală fixați aplicatorul nazal în vârful flaconului presurizat. Suflați ușor nasul pentru a fi siguri că nările sunt libere. Apucați flaconul astfel încât degetul mare să fie la fundul flaconului iar indexul și mediusul să fie de o parte și de alta a aplicatorului nazal. Sprijiniți indexul pe buza superioară. Aveți grijă ca în timpul pulverizării indexul să nu alunece de pe aplicatorul nazal. Introduceți vârful aplicatorului într-o nară și înclinați capul în față astfel încât spray-ul să ajungă în spatele nasului. Apăsați cealaltă nară cu un deget. Apăsați apoi ferm cu degetul mare pe fundul flaconului și în același timp inspirați pe nara respectivă. Repetați dacă sunt nevoie de mai multe pulverizări pentru o nară. Repetați procedura și pentru nara opusă.

Pentru administrarea bucală, fixați aplicatorul bucal în vârful flaconului. Țineți flaconul în poziție verticală. Deschideți gura și introduceți aplicatorul astfel încât flaconul să se apropie cât mai mult de cavitatea bucală. Apăsați ferm aplicatorul apoi îndepărtați-l și închideți gura. Dacă este necesar, repetați procedura. Nu înghițiți imediat după ce ați pulverizat medicamentul. Nu clătiți gura după administrarea medicamentului timp de 5- 10 minute.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Este foarte puțin probabilă apariția unei reacții adverse severe. Dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie) încetați administrarea medicamentului și contactați imediat medicul.

Au fost raportate și alte efecte adverse ușoare, cum ar fi: iritație bucofaringiană, crize de strănut.

B

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la produs. De asemenea este contraindicat la copiii mai mici de 30 luni datorită riscului de laringospasm.

Atenționări speciale

Nu întrerupeți administrarea medicamentului la ameliorarea simptomelor. Administrați Bioparox pe toată perioada care v-a fost recomandată de către medic. Simptomele infecțiilor pot dispărea înainte de eradicarea completă a infecției.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Pentru majoritatea afecțiunilor se recomandă de obicei până la 4 pulverizări în cavitatea bucală sau în nas la fiecare 4 ore. Respectați indicațiile medicului pentru fiecare afecțiune în parte.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați medicul dacă suspectați supradozarea.

Biorinil

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Spray nazal, Suspensie

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Biorinilul este o combinație de două medicamente, betametazonă, un corticosteroid cu acțiune antiinflamatorie și tetrahidrozolină, un vasoconstrictor. Este indicat în rinitele acute și subacute, sinuzite, rinofaringite pentru ameliorarea simptomelor nazale.

Important de știut

Utilizarea, în special pe termen lung, a unui produs pentru uz topic poate provoca fenomene de hipersensibilitate locală.

Administrarea corectă

Se administrează conform prescripției medicului.

Cu capul în poziție verticală, plasați vârful aplicatorului în nară

B

fără să obturați însă în totalitate. Presați flaconul ferm și rapid administrând numărul de pufuri recomandat, în fiecare nară. Curățați orificiul dispozitivului după fiecare utilizare.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse severe sunt puțin probabile. Dacă observați apariția unei reacții alergice la medicament (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a limbii, a buzelor, urticarie) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

În cazul administrării timp îndelungat a medicamentului pot apare efecte sistemice datorate absorbției sistemice a medicamentului. Acestea pot include: dureri de cap, hipertensiune arterială, tulburări de ritm cardiac, probleme la urinare, iritabilitate și insomnie, sindrom Cushing, inhibiția axului hipofizo-suprarenalian (datorită absorbției sistemice a corticosteroidului).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul unei hipersensibilități cunoscute la oricare dintre componentele medicamentului. De asemenea este contraindicat la persoanele cu glaucom, hipertrofie prostatică, afecțiuni cardiace severe, hipertensiune, hipertiroidism, insuficiență renală severă. Nu se va administra în timpul sau la mai puțin de două săptămâni distantă de un tratament cu antidepressiv.

Este contraindicat în prezența unei infecții tuberculoase, micotice sau virale locale.

Atenționări speciale

Trebuie supravegheat cu atenție tratamentul cu decongestive nazale la pacienții cu afecțiuni cardiovasculare, în special la cei cu hipertensiune.

Utilizarea prelungită a preparatelor vasoconstrictoare nazale poate altera funcția normală a mucoasei nazale și a sinusurilor paranazale, putând provoca chiar hiposensibilitatea acestora la medicament (lipsa efectului la administrarea medicamentului).

Nu utilizați medicamentul mai mult de 4 zile consecutive fără a consulta mai întâi medicul.

Nu este recomandat a se administra copiilor cu vârsta mai mică de 2 ani.

B

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se va administra la pacienții în tratament cu inhibitori de monoaminoxidază.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Medicamentul se va administra femeilor însărcinate doar în caz de strictă necesitate și doar sub supravegherea medicului.

Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Pentru majoritatea afecțiunilor se recomandă 1-2 pufuri într-o nară de 3-4 ori pe zi. Nu administrați medicamentul pe o durată mai lungă de 4 zile decât la indicația medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare.

Nu au fost raportate cazuri de supradozări cu Biorinil.

Biseptol

Denumire comună internațională: Sulfamethoxazolum + Trimethoprimum

Alte denumiri comerciale: Berlocid, Biseptim, Co-Trim EEL, Eptirim, Sumetrolim, Tagremin, Trimidar M.

Forme de prezentare: Comprimate, Suspensie orală, Sirop

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Biseptol este o combinație de medicamente cu efect antibiotic. Este recomandat pentru unele infecții ale tractului urinar, infecții severe ale urechii medii la copii, bronșite frecvente sau trenante (ce durează de mult timp) la adulți, infecții intestinale severe, unele forme de diaree. Mai este de asemenea indicat pentru tratamentul pneumoniei cu *Pneumocystis carinii* sau pentru prevenirea acesteia la pacienții cu sistemul imunitar deprimat.

Important de știut

Sulfametoxazolul, o componentă a Biseptolului face parte dintr-un grup de medicamente numite sulfonamide. Au fost raportate cazuri de apariție a unor efecte adverse severe la administrarea sulfonamidelor. Acestea includ: sindrom Stevens-Johnson (erupții severe în jurul gurii, anusului sau ochilor), descuamarea progresivă a stratului extern al pielii, disfuncții hepatice severe și brusc

B

instalate, afecțiuni severe ale sângelui (agranulocitoză), afectarea măduvei osoase hematogene cu scăderea numărului celulelor albe și roșii din sânge.

Consultați medicul la apariția primelor semne ale unor reacții adverse cum ar fi rash cutanat, dureri în gât, febră, dureri articulare, tuse, dificultate la respirație, paloare accentuată a pielii, apariția de pete roșietice sau violacee pe piele, îngălbenirea pielii sau a albului ochilor.

Pentru pacienții în tratament cu sulfonamide se recomandă monitorizarea frecventă a elementelor figurate sanguine (cum ar fi celulele albe și roșii din sânge).

Administrarea corectă

Administrați medicamentul conform prescripției medicului. Nu luați medicamentul pentru o perioadă mai mare sau mai mică de timp decât cea recomandată de către medic. Continuați administrarea medicamentului chiar dacă observați o ameliorare sau dispariția completă a simptomelor.

Comprimatele se înghit cu un pahar mare de apă. Pentru administrarea soluției orale sau a siropului măsurați volumul necesar cu o linguriță standard sau gradată. Agitați mai întâi suspensia.

Medicamentul se poate administra cu lapte sau alimente pentru a reduce disconfortul gastric. Comprimatele se pot zdrobi și amesteca în apă sau alimente semisolide dacă nu le puteți înghiți întregi.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Dacă ați sărit doar o doză puteți administra restul cantității de medicament prescris pentru acea zi la intervale regulate.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și consultați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii sau urticarie)
- leziuni spontan apărute sau sângerare spontană
- îngălbenirea pielii sau a ochilor

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: cefalee,

B

oboseală, amețeli, greață și vărsături, scăderea apetitului, diaree, creșterea sensibilității cutanate la lumina solară.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la trimetoprim sau sulfonamide și la pacienții cu anemie megaloblastică datorată deficitului de folați.

Nu se recomandă pentru tratamentul preventiv sau de lungă durată al infecțiilor urechii medii și nu trebuie utilizat pentru tratamentul faringitei streptococice sau a altor tipuri de infecții streptococice.

Este contraindicată administrarea medicamentului la femeile însărcinate.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți insuficiență renală sau hepatică, aveți un deficit de acid folic, sunteți consumator cronic de alcool, luați anticonvulsivante, ați fost diagnosticat cu sindrom de malabsorbție intestinală, aveți alergii cunoscute sau astm bronșic.

Sunt posibile apariția mai multor efecte adverse la pacienții cu SIDA care iau medicamentul pentru prevenirea pneumoniei cu *Pneumocystis carinii*.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Biseptolul poate crește efectul anticoagulantelor orale cum ar fi warfarina și poate provoca hemoragii.

Poate crește de asemenea efectul medicamentelor antidiabetice cum ar fi glipizid (Glucotrol, Minidiab), tolbutamid, gliclazid (Diaprel, Glipicrone), glibenclamid (Manilil, Gliboral, Gluben).

Medicamentul poate crește efectul fenitoinăi putând avea efecte adverse severe. Anunțați medicul dacă urmați tratament cu fenitoină.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Biseptolul se excretă în laptele matern putând provoca efecte adverse sugarului de aceea nu este recomandat femeilor care alăptează.

Doze recomandate

Adulți

Doza recomandată este de 1-3 comprimate Biseptol de două ori pe zi. Doza de întreținere este de 1 comprimate de două ori pe zi.

B**Copii**

Între 2-3 ani se administrează 5 ml suspensie de două ori pe zi. Pentru copiii între 4-7 ani se recomandă 5-10 ml suspensie de două ori pe zi.

Nu se recomandă copiilor între 2 ani și 6 luni decât în cazuri bine documentate și doar sub supravegherea medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Biseptol pot include: greață și vărsături, scăderea apetitului, diaree, cefalee, îngălbenirea pielii sau a ochilor, scăderea cantității de urină, sângerare în urină, comă.

Biseptrim vezi Biseptol

Bisoblock vezi Concor

Bisogamma vezi Concor

Bisomeck vezi Concor

Bisostad vezi Concor

Bisotens vezi Concor

Bixtonim

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Picături nazale – soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Bixtonim este o soluție cu administrare intranasală, care prin substanțele pe care le conține (efedrină, nafazolină, hidrocortizon, clorură de sodiu) are acțiune decongestionantă, antiinflamatorie și antialergică la nivelul mucoasei nazale, precum și de inhibare a secrețiilor. Este indicat în rinitele acute și subacute, în rinite alergice. Rinitele reprezintă inflamația mucoasei nazale și se manifestă prin rinoree (nas care curge), prurit nazal (mâncărime), strănut, nas înfundat.

Important de știut

Aplicarea repetată a medicamentului la intervale prea scurte de timp duce la diminuarea progresivă, până la dispariția efectului la administrarea medicamentului, fenomen numit tahifilaxie.

B**Administrarea corectă**

Utilizați medicamentul conform prescripției medicului. Nu administrați Bixtonim pentru o perioadă mai lungă decât cea prescrisă.

Pentru a administra picăturile nazale, întindeți-vă pe pat cu capul mai jos decât corpul, la marginea patului, Aplicați numărul de picături necesare în fiecare nară și rămâneți în această poziție câteva minute. Înclinați ușor capul într-o parte și în cealaltă.

Nu atingeți cu vârful picurătorului interiorul nasului sau alte suprafețe. Aceasta poate favoriza transmiterea infecțiilor. De asemenea, pentru a preveni infecțiile nu împărțiți același flacon cu alte persoane.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați restul de soluție rămasă după terminarea tratamentului.

Ce efecte adverse pot apare?

Este puțin probabilă apariția unei reacții adverse severe. Dacă observați apariția unei reacții alergice la medicament (dificultate la respirație, umflarea feței, a limbii, a buzelor, a gâtului, urticarie), încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: înțepături la nivelul nasului, senzație de uscăciune a nasului, dureri de cap, palpitații, insomnie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienții cunoscuți cu infecții luetice (sifilis) sau tuberculoase, varicelă (vărsat de vânt), rinite purulente, glaucom cu unghi îngust. De asemenea este contraindicată utilizarea la copiii sub 7 ani.

Atenționări speciale

Medicamentul conține efedrină care figurează pe lista substanțelor dopante (este interzisă la sportivi). De asemenea, hidrocortizonul, un corticosteroid conținut în Bixtonim poate favoriza infecțiile locale.

Medicamentul se utilizează cu precauție la persoanele cu hipertensiune, afecțiuni coronariene sau hipertiroidie.

Administrarea îndelungată a medicamentului poate provoca congestie de rebound a mucoasei nazale și rinită cronică.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului în sarcină. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu administrați medicamentul pe perioada alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Pentru majoritatea afecțiunilor se recomandă 1-2 picături în fiecare nară de 3-5 ori/zi maxim 14 zile.

Copii

Doza recomandată este de 1-2 picături în fiecare nară de 2-3 ori/zi timp de 3-4 zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc efectele supradozării cu Bixtonim.

Bixtonim Xylo

Denumire comună internațională: Xylometazolinum

Alte denumiri comerciale: Olynth, Otrinate, Rhinxyl, Xylo AL, Xylo-Nasal

Forme de prezentare: Spray nazal - soluție, Picături nazale - soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Xylometazolina este un decongestionant. Acționează prin constricția vaselor de sânge la nivelul mucoasei, ceea ce duce la scăderea congestiei nazale. Bixtonim Xylo este indicat pentru tratamentul congestiilor nazale asociate alergiilor, rinitelor alergice, inflamațiilor sinusale sau răcelii.

Important de știut

Nu utilizați Bixtonim Xylo pentru perioade mai lungi de 3-5 zile. Utilizarea prelungită poate afecta mucoasa nazală și poate provoca congestie cronică. Dacă nu observați o ameliorare a simptomelor apelați la sfatul medicului.

Administrarea corectă

Utilizați medicamentul conform prescripției medicului sau urmați indicațiile de utilizare a produsului. Dacă aveți nelămuriri cereți explicații suplimentare medicului sau farmacistului.

Pentru a administra spray-ul nazal, țineți capul drept și pulverizați un puf într-o nară în timp ce cu mâna opusă apăsați cealaltă nară. Trageți aer pe nara pe durata pulverizării.

Pentru a administra picăturile nazale, întindeți-vă pe pat cu capul mai jos decât corpul, la marginea patului, Aplicați numărul de picături necesare în fiecare nară și rămâneți în această poziție câteva minute. Înclinați ușor capul într-o parte și în cealaltă.

Nu atingeți cu vârful picurătorului interiorul nasului sau alte suprafețe. Aceasta poate favoriza transmiterea infecțiilor. De asemenea, pentru a preveni infecțiile nu împărțiți același flacon cu alte persoane.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați restul de soluție rămasă după terminarea tratamentului.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a buzelor, a feței, a limbii, urticarie)
- convulsii
- comportament neobișnuit sau halucinații
- bătăi cardiace neregulate sau rapide.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: strănut, senzație de arsură locală, înțepătură, uscarea nasului, iritație a mucoasei nazale.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoane cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la oricare componentă a acestuia. Este contraindicat utilizarea în inflamațiile mucoasei nazale neînsoțite de secreție (rinita sicca).

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă suferiți

de hipertensiune arterială, afecțiuni cardiace sau vasculare, aveți diabet, glaucom, hipertrofie de prostată, afecțiuni hepatice sau renale.

Nu utilizați medicamentul concomitent cu inhibitori ai monoaminooxidazei sau la mai puțin de 14 zile după terminarea tratamentului cu aceștia.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă urmați tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- furazolidon (Furazolidona Forte)
- indometacin
- metildopa (Dopegyt)
- bromocriptină (Brocriptin, Bromocriptina Dorom)
- teofilină (Theotard, Theo SR)
- antidepressive triciclice cum ar fi amitriptilina, doxepin, clomipramina (Anafranil)
- fenotiazine de genul chlorpromazinei

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc pe deplin efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se știe dacă medicamentul poate afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Doza uzuală este de 1 puf sau 1 picătură în fiecare nară de cel mult 3 ori pe zi. Doza se stabilește în funcție de sensibilitatea pacientului și de efectul clinic.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Dacă suspectați supradozarea anunțați imediat medicul.

Simptomele supradozării cu xylometazolină pot include: oboseală excesivă, transpirații, amețeli, încetinirea ritmului cardiac, comă.

Blocotenol vezi Atenolol

Bloxan vezi Metoprolol

Brocriptin

Denumire comună internațională: Bromocriptinum

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Bromocriptina inhibă secreția prolactinei din glanda hipofizară. Prolactina este un hormon important pentru producerea laptelui și pentru menținerea fertilității la femei. Brocriptin se utilizează pentru tratamentul amenoreei (lipsa ciclului menstrual), producerii excesive a laptelui, infertilității și a altor afecțiuni asociate cu nivele crescute ale prolactinei. De asemenea se mai prescrie pentru tratamentul bolii Parkinson, producția excesivă a hormonului de creștere, tumori hipofizare.

Important de știut

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei dureri de cap severe care nu se remite sau se agravează. Poate fi un semn de avertisment pentru o reacție adversă severă cum ar fi convulsiile, atacul cerebral sau atacul de inimă (infarct).

Administrarea corectă

Medicamentul trebuie administrat cu alimente. Luați prima doză de medicament în timp ce stați jos. Pot apare amețeli sau senzație de leșin datorită scăderii tensiunii arteriale, în special la administrarea primei doze.

Medicamentul își poate face pe deplin efectul chiar și după câteva săptămâni. Nu încetați administrarea medicamentului decât după ce ați consultat un medic.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie).

Dacă luați bromocriptină pentru combaterea nivelurilor crescute de prolactină provocate de o tumoră, anunțați medicul dacă observați apariția unei rinoree (nas curgător) apoase, persistente.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați

medicul: ușoară greață sau vărsături, discomfort abdominal, diaree sau constipație, cefalee, amețeli (în special la ridicarea în picioare), uscarea gurii, nas înfundat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipertensiune arterială necontrolată sau la persoanele însărcinate (doar dacă medicul consideră că este absolut necesar). De asemenea este contraindicat la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Deoarece medicamentul poate restabili fertilitatea putând apărea o sarcină, femeile care nu își doresc o sarcină trebuie să folosească o metodă contraceptivă de barieră pe durata tratamentului. Nu utilizați contraceptive orale deoarece pot interacționa cu medicamentul.

Anunțați imediat medicul dacă constatați apariția unei sarcini pe durata tratamentului cu Brocriptin.

Anunțați medicul dacă aveți o afecțiune cardiacă, ați suferit un atac de cord în antecedente sau ați avut o afecțiune severă. Dacă suferiți de o afecțiune hepatică sau renală consultați medicul înainte de a lua Brocriptin.

Dacă sunteți în tratament cu bromocriptină pentru afecțiuni endocrine datorate unei tumori și încetați administrarea medicamentului, tumora poate crește rapid în dimensiuni.

Dacă sunteți în tratament pentru boala Parkinson și utilizați Brocriptin singur sau în asociație cu levodopa pot apărea halucinații, stare confuzională și scăderea tensiunii arteriale. Dacă observați apariția acestor simptome anunțați imediat medicul.

Medicamentul poate afecta capacitatea de a conduce vehicule sau de a efectua activități ce necesită atenție sporită. Evitați efectuarea unor activități cu risc crescut pe durata tratamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Brocriptin anunțați medicul dacă luați unul din următoarele medicamente:

- eritromicină (Eritro, Eritromicina Sandoz)
- salbutamol (Ventolin, Ecosal)
- terbutalina (Aironyl)
- contraceptive orale
- metoclopramid

Sarcina și alăptarea

Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină. Medicamentul se poate prescrie în sarcină doar dacă medicul

consideră că este absolut necesar.

Nu administrați Brocriptin pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Hipersecreție de prolactină

Doza recomandată inițială este de ½ comprimat de 2,5 mg o dată pe zi. În funcție de răspuns se poate crește doza la 3-7 zile. Doza uzuală de întreținere este de 5-7,5 mg pe zi putând varia între 2,5-15 mg/zi.

Hipersecreția hormonului de creștere

Doza uzuală inițială este de ½ comprimat de 2,5 mg o dată pe zi timp de 3 zile. Apoi medicul poate crește doza cu ½ - 1 cp la fiecare 3-7 zile. Dozele uzuale de întreținere variază între 20-30 mg pe zi. Nu trebuie să se depășească 100 mg/zi.

Boala Parkinson

Doza uzuală de început este de ½ comprimate de 2,5 mg administrat de 2 ori pe zi. Tratamentul se va monitoriza la intervale de 2 săptămâni. Dacă este necesar medicul va crește doza la fiecare 14 zile cu câte 2,5 mg pe zi.

Copii

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. În caz de supradozare anunțați imediat medicul.

Simptomele supradozării cu Brocriptin pot include: confuzie, constipație, delir, amețeli, letargie, greață, paloare, scădere severă a tensiunii arteriale, transpirații, vărsături.

Bromazepam

Denumire comună internațională: Bromazepamum

Alte denumiri comerciale: Calmepam, Lexotanil

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Bromazepamul face parte din familia benzodiazepinelor și are acțiune sedativă, anxiolitică și de relaxant al musculaturii. Este indicat în tratamentul anxietății, stărilor de tensiune, agitație, pentru controlul spasmelor musculare sau pentru tratamentul sindromului de sevraj.

Important de știut

Medicamentul poate afecta capacitatea de a conduce autovehi-

B

cole. Utilizați cu precauție medicamentul dacă efectuați activități ce necesită atenție sporită deoarece poate provoca somnolență.

Tratamentul cu benzodiazepine, îndeosebi cel de lungă durată poate determina dezvoltarea dependenței fizice și psihice. Factorii favorizanți sunt: durata tratamentului, doza și dependența în antecedente. Asocierea mai multor benzodiazepine poate crește riscul de dependență.

Nu întrerupeți brusc tratamentul cu Bromazepam. După câteva zile de tratament poate apare un sindrom de abstință ce se poate manifesta prin: insomnie, cefalee, anxietate severă, mialgii, tensiune musculară, nervozitate.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul oral, conform prescripției medicului. Nu creșteți doza, nu luați medicamentul mai frecvent sau pentru perioade mai lungi de timp decât cele recomandate de către medic deoarece poate provoca dependență.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice la medicament. Simptomele pot include: rash, prurit (mâncărime) cutanat, amețeli, dificultate la respirație, umflarea buzelor, a limbii sau a feței.

Consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse: amețeli, letargie, dificultăți în coordonarea mișcărilor, uscarea gurii, cefalee, dureri de stomac, bătăi cardiace rapide sau neregulate, tulburări de vedere, dificultate la pronunțarea cuvintelor, confuzie, depresie, tulburări de comportament.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la oricare dintre componentele produsului. De asemenea este contraindicat la persoanele cu insuficiență respiratorie severă, sindrom de apnee în somn, insuficiență hepatică severă (are risc de encefalopatie hepatică).

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți afec-

B

țiuni renale sau hepatice, afecțiuni musculare (cum ar fi miastenia gravis), un istoric de dependență de substanțe sau alcool, suferiți de depresie sau aveți alergii.

Evitați consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate accentua amețea și letargia provocate de medicament.

Utilizați Bromazepam cu precauție la persoanele în vârstă deoarece pot fi mai sensibile la efecte medicamentului.

Bromazepam trebuie utilizat cu prudență la bolnavii psihici, la cei cu sindroame depresive sau cu tendință la sinucidere dacă anxietatea nu este o componentă importantă a tabloului clinic.

După întreruperea tratamentului cu Bromazepam pot apare fenomene de rebound (reapariția simptomelor) tranzitorii ce se pot manifesta prin exacerbarea simptomelor pentru care a fost instituit tratamentul (anxietate, insomnie).

Pentru a preveni apariția sindromului de abstință întreruperea medicației trebuie să se facă treptat.

După administrarea produsului poate apare amnezie anterogradă (lipsa memoriei asupra evenimentelor petrecute după un anumit moment).

La anumiți pacienți, îndeosebi copii sau vârstnici, administrarea benzodiazepinelor poate provoca reacții paradoxale: agitație, agresivitate. Dacă apare acest lucru trebuie întreruptă imediat administrarea medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Bromazepam consultați medicul dacă urmați tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- deprimante ale sistemului nervos central (medicamente ce provoacă letargie)
- fluvoxamină (Fevarin, Fluvoxamine) sau alte antidepresive
- itraconazol (Itraconazole, Orungal)
- ketoconazol (Ketostin, Nizoral)
- alte benzodiazepine cum ar fi alprazolam (Xanax, Neuro, Rivotril), diazepam, lorazepam (Anxiar)

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra sarcinii. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Bromazepam poate trece în laptele matern și poate avea efect sedativ asupra sugarului. Dacă tratamentul este absolut necesar, este necesară întreruperea alăptării pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Adulți

Dozele uzuale recomandate pentru majoritatea indicațiilor sunt

de 1,5-3 mg de trei ori pe zi. Se pot administra doze de până la 18 mg pe zi în funcție de sfatul medicului.

Se reduc dozele la persoanele în vârstă.

Copii

Pentru copii medicamentul se administrează doar la indicația medicului, în dozele hotărâte de către acesta.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Bromazepam pot include: confuzie, letargie, diminuarea reflexelor, somnolență sau somn profund, pierderea conștiinței.

Bruxicam vezi Piroxicam

Budair vezi Pulmicort Turbuhaler

Buscopan vezi Scobutil

Buscorem vezi Scobutil

Buscotil vezi Scobutil

Byol vezi Concor

Calmepam vezi Bromazepam

Calpol vezi Paracetamol

Canesten vezi Clotrimazol

Capocard vezi Captopril

Captopril

Denumire comună internațională: Captoprilum

Alte denumiri comerciale: Capocard, Miniten

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Captoprilul este un inhibitor al enzimei de conversie a angiotensinei. Această grupă de medicamente acționează prin prevenirea transformării angiotensinei I (o substanță din sânge) la o formă cu acțiune mai puternică vasoconstrictoare și care reține apa și sarea în corp. Este indicat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, insuficienței cardiace congestive, afecțiunilor renale la diabetici

sau pentru tratamentul fazei de recuperare după un atac de cord (infarct miocardic).

Important de știut

Dacă luați medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii arteriale este importantă administrarea regulată a acestuia. Deoarece tensiunea arterială scade treptat pot trece câteva săptămâni până ca medicamentul să-și facă pe deplin efectul; nu întrerupeți tratamentul chiar dacă observați ameliorarea simptomelor. Medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control.

Administrarea corectă

Captopril se administrează de obicei cu 1 oră înainte de masă. Înghițiți comprimatul cu un pahar mare de apă.

Vărsăturile, diareea sau transpirația excesivă pot favoriza deshidratarea. Aceasta poate duce la scăderea tensiunii, dezechilibre electrolitice sau insuficiență renală dacă survine în timpul tratamentului cu Captopril. Beți zilnic cel puțin 2 litri de apă pe durata tratamentului.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apărea?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicamentul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a limbii, a buzelor, urticarie)
- senzații de amețeală severă sau leșin
- scăderea sau creșterea semnificativă a cantității de urină eliminată
- febră, frisoane, stare de rău, simptome gripale
- paloare a tegumentelor, sângerări sau leziuni apărute spontan
- dureri toracice persistente
- umflarea extremităților sau creștere rapidă în greutate

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: tuse, pierderea gustului, pierderea apetitului, amețeli, letargie, cefalee, tulburări ale somnului, uscarea gurii, dureri la

nivelul cavității bucale sau a buzelor, ușor prurit (mâncărimi) cutanat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu sensibilitate cunoscută la medicament sau la alți inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei cum ar fi enalapril (Enap, Renitec), lisinopril (Medapril, Ranolip), ramipril (Ampriil, Piramil, Ramil), quinapril (Accupro, Quinaran)

Atenționări speciale

Înainte de a lua Captopril anunțați medicul dacă aveți afecțiuni renale (sau dacă faceți dializă), suferiți de afecțiuni hepatice, afecțiuni cardiace sau insuficiență cardiacă congestivă, diabet, boli ale țesutului conjunctiv cum ar fi sindromul Marfan, sindrom Sjogren, lupus, sclerodermie sau poliartrită reumatoidă.

Dacă urmați tratament cu Captopril pentru afecțiuni cardiace aveți grijă să nu faceți eforturi fizice exagerate. Consultați medicul în această privință.

Dacă luați medicamentul pentru tratamentul insuficienței cardiace congestive, tensiunea arterială poate scădea temporar după primele doze de medicament și pot apare amețeli. Doctorul vă va monitoriza la primele doze de tratament sau la creșterea dozelor.

Dacă observați îngălbenirea pielii sau a ochilor încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul deoarece este posibilă apariția unei afecțiuni hepatice.

Captopril poate provoca amețelă și scăderea atenției. Utilizați medicamentul cu precauție dacă efectuați activități cu risc crescut sau care necesită atenție sporită.

Dacă observați apariția unei tuse seci persistente anunțați medicul. Aceasta se poate datora medicamentului și va dispărea la întreruperea acestuia.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Captopril anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- suplimente de potasiu
- substituenți ai sării de bucătărie ce conțin potasiu
- medicamente vasodilatatoare cum ar fi alprostadil (Muse, Vasaprostan), nitroglicerina, isosorbid dinitrat (Diniter, Elantan Long, Isodinit Retard, Isoket)
- aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Ibuten), diclofenac (Clafen, Rheumavek, Voltaren), ketoprofen (Ketalgon, Ketonal, Rubifen), indomet-

cin, naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Flamexin)

- diuretice de genul furosemidului, spironolactonei (Alspiron, Verospiron), indapamidului (Indapamag, Indater).

Sarcina și alăptarea

Nu utilizați medicamentul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină fără a consulta mai întâi medicul. Captopril poate provoca malformații congenitale la făt dacă este administrat în sarcină. Utilizați metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului.

Captopril poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a administra tratamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Hipertensiune arterială

Doza uzuală inițială este de 25 mg de 2-3 ori pe zi. Doza poate fi mai scăzută în afecțiunile renale sau alte afecțiuni majore. În funcție de răspunsul terapeutic medicul poate crește doza până la 150 mg pe zi. Doza maximă recomandată este de 450 mg pe zi.

Insuficiență cardiacă

Pentru majoritatea pacienților se recomandă o doză de 25 mg de 3 ori pe zi. Nu trebuie depășită o doză maximă zilnică de 450 mg.

După infarct miocardic

Doza inițială recomandată este de 6,25 mg administrată o dată, urmată apoi de 12,5 mg de trei ori pe zi. Medicul va crește apoi doza în următoarele zile la 25 mg de trei ori pe zi, apoi în următoarele săptămâni la 50 mg de trei ori pe zi.

Afecțiuni renale la diabetici

Doza uzuală administrată este de 25 mg de 3 ori pe zi.

Copii

Nu s-a demonstrat siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Captopril pot include: amețeli severe sau leșin.

Carbamazepin vezi Carabamazepina

Carbamazepina

Denumire comună internațională: Carbamazepinum

Alte denumiri comerciale: Carbamazepin, Carbamazepine, Carbavim, Carbepsil, Finlepsin, Neurotop, Stazepine, Taver, Tegretol, Timonil.

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate eliberare prelungită, Comprimate retard

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Carbamazepina este un medicament anticonvulsivant. Acționează prin scăderea impulsurilor nervoase ce provoacă convulsiile și durerea de origine nervoasă. Carbamazepina este indicată pentru tratamentul convulsiilor și durerii de origine nervoasă cum ar fi cea din nevralgia de trigemen sau neuropatia diabetică. De asemenea se utilizează pentru tratamentul tulburării afective bipolare, sindromului de sevraj la alcool sau cefaleea migrenoasă.

Important de știut

Pot apare efecte adverse potențial severe la administrarea carbamazepinei. Dacă observați apariția febrei, durerilor în gât, rash-ului, ulcerelor bucale (leziuni deschise ale mucoasei bucale), leziuni apărute spontan sau pete roșietice sau violacee pe piele, anunțați imediat medicul. Acestea pot fi simptomele unei afecțiuni sanguine provocate de medicament.

Administrarea corectă

Medicamentul trebuie administrat de fiecare dată cu alimente. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare cu apă. Nu mestecați și nu zdrobiți comprimatele cu eliberare prelungită. Agitați suspensia orală înainte de a măsura doza necesară.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului, urticarie)
- rash cutanat cu vezicule roșietice și cu descuamarea pielii
- febră, dureri în gât, stare generală de rău, simptome gripale

- leziuni sau sângerări spontan apărute, slăbiciune neobișnuită
- pete albe sau dureroase în interiorul cavității bucale sau pe buze
- dificultate la respirație chiar și la eforturi mici
- umflarea gleznelor sau a picioarelor
- greață, durere de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, icter (colorarea în galben a pielii și a ochilor)
- scăderea cantității de urină eliminată

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: ușoară greață, vărsături, diaree, constipație, dureri de stomac, confuzie, cefalee, tulburări de vedere, agitație sau depresie, tinitus (țiuitori în urechi), uscarea gurii, umflarea limbii, dureri musculare sau articulare.

Când nu se administrează?

Carbamazepina nu se administrează în cazul unui istoric de depresie a măduvei osoase, hipersensibilitate la medicament sau hipersensibilitate la antidepresive triciclice cum ar fi amitriptilina. De asemenea nu se administrează în asociație cu inhibitoare de monoaminoxidază sau la mai puțin de 14 zile de la terminarea tratamentului cu acestea.

Atenționări speciale

Carbamazepina nu este un simplu analgezic și nu trebuie administrată pentru ameliorarea durerilor ușoare sau medii de alte cauze.

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți afecțiuni hepatice, renale sau cardiace, dacă ați avut reacții adverse severe la orice medicament, dacă aveți glaucom, lupus sau o afecțiune psihiatrică diagnosticată.

Tratamentul cu anticonvulsivante cum e carbamazepina nu trebuie întrerupt brusc. Există posibilitatea apariției unor convulsii severe, repetate, fără reparația stării de conștiență care pot provoca leziuni cerebrale severe și chiar moarte. Doar medicul poate determina când și dacă trebuie să întrerupeți tratamentul.

Deoarece medicamentul poate provoca amețeli sau letargie, trebuie utilizat cu precauție atunci când efectuați activități cu risc crescut sau care necesită atenție sporită.

La persoanele în vârstă în special, tratamentul cu carbamazepină poate provoca stare confuzională sau agitație.

Carbamazepina a fost asociată cu unele reacții adverse severe la nivel hepatic, sanguin și cutanat, atât la începutul tratamentului cât și după utilizarea pe termen lung. Anunțați imediat medicul

dacă observați apariția următoarelor simptome: febră, dureri în gât, rash, ulcerații bucale, leziuni sau sângerări apărute spontan, umflarea ganglionilor limfatici, pierderea apetitului, greață și vărsături sau îngălbenirea pielii și ochilor.

C

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Utilizarea medicamentelor anticonvulsivante fenobarbital, fenitoină sau primidonă poate reduce eficacitatea carbamazepinei.

Următoarele medicamente pot crește cantitatea de carbamazepină din sânge: azitromicina (Azatril, Azitrox), cimetidina, claritromicina (Klacid, Lekoklar), diltiazem (Corzem, Dilzem), eritromicina (Eritro, Eritromagis), fluoxetina (Anxetin, Prozac), isoniazida, itraconazol (Orungal), ketoconazol (Ketostin, Nizoral), loratadina (Claritine, Erolin), acid valproic (Convulex, Depakine Chrono).

Următoarele medicamente pot reduce eficacitatea carbamazepinei: cisplatin (Platidiam, Sinplatin), doxorubicina (Adriablastina, Caelyx, Sindroxocin), rifampicina (Sinerdol), teoflina (Teotard, Theo SR).

Multe alte medicamente pot interacționa cu carbamazepina. Anunțați medicului orice medicament prescris sau eliberat fără rețetă, inclusiv vitamine și minerale, produse din plante sau medicamente prescrise de un alt medic. Țineți o listă cu toate medicamentele pe care le luați și arătați-o medicului.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate afecta sarcina. Nu luați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul. Anunțați medicul dacă ați constatat apariția unei sarcini pe durata tratamentului.

Carbamazepina trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu luați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Afecțiuni convulsive

Doza uzuală recomandată pentru adulți și copiii peste 12 ani este de 200 mg de două ori pe zi. Medicul poate crește doza în funcție de răspunsul la tratament. De obicei doza nu trebuie să depășească 1000 mg pe zi pentru copiii între 12 și 15 ani și 1200 mg pentru adulți și copiii peste 15 ani.

Nevralgie de trigemen

Doza uzuală este de 100 mg de două ori pe zi. Medicul poate crește doza cu câte 100 la fiecare 12 ore în funcție de răspuns. Dozele nu trebuie să depășească 1200 mg pe zi iar dozele de întreținere sunt între 400-800 mg pe zi.

Copii

Convulsii

Doza uzuală este de 100 mg de două ori pe zi. Medicul poate crește doza cu câte 100 mg de două ori pe zi. Doza totală zilnică nu trebuie să depășească 1000 mg.

Pentru copiii sub 6 ani doza inițială este de 10-20 mg/kg corp/zi. Doza totală zilnică se administrează în 2-3 prize fracționate. Doza maximă nu trebuie să depășească 35 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu carbamazepină pot include: absența sau scăderea cantității de urină eliminată, comă, convulsii, amețeli, imposibilitate de a urina, mișcări rapide involuntare ale ochilor, respirație neregulată, lipsa coordonării mișcărilor, creșterea sau scăderea tensiunii arteriale, greață, dilatare pupilară, bătăi cardiace rapide.

Carbamazepine vezi Carbamazepina

Carbavim vezi Carbamazepina

Carbepsil vezi Carbamazepina

Carbidopa / Levodopa vezi Zimox

Carbocisteina vezi Humex Expectorant

Cardura XL vezi Doxazosin

Cargosil vezi Aciclovir

Carnil

Denumire comună internațională: Carnitinum

Alte denumiri comerciale: Miocor

Forme de prezentare: Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Medicamentul se utilizează ca supliment pentru tratamentul nivelurilor scăzute de carnitină din organism. Carnitina este o substanță sintetizată în corp din carne și produse lactate și ajută organismul să folosească unele substanțe (cum ar fi acizii grași cu lanț lung) pentru producerea de energie. Nivelele scăzute de carnitină pot apare la persoanele care nu pot sintetiza adecvat

această substanță din alimente sau la persoanele în tratament cu unele medicamente cum ar fi acidul valproic (Depakine, Convulex, Orfiril) sau zidovudina (Retrovir). De asemenea carnitina este indicată în boli miocardice, intoxicație cu antidepressiv triciclic, insuficiență cardiacă cronică, angină pectorală, efort susținut.

C**Important de știut**

Soluțiile orale pot conține zahăr sau alcool. Utilizați aceste produse cu precauție dacă suferiți de diabet, dependență de alcool sau afecțiuni hepatice. Consultați medicul sau farmacistul înainte de a utiliza medicamentul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează cu alimente sau imediat după masă pentru a reduce disconfortul gastric.

Folosiți dispozitivul pentru dozarea soluției și administrați doar cantitatea de medicament prescrisă de către medic. Nu folosiți o lingură obișnuită de bucătărie. Soluția orală poate fi administrată ca atare sau dizolvată într-un lichid.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Consultați imediat medicul și încetați administrarea tratamentului dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie) sau a convulsiilor.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: gust amar, diaree, ușoară slăbiciune musculară, greață, dureri de stomac, miros urât al corpului, vărsături.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de administrarea medicamentului anunțați medicul orice afecțiune de care suferiți, în special afecțiunile renale sau afecțiunile convulsive.

Pot fi necesare efectuarea de teste de laborator pe durata tra-

tamentului pentru a monitoriza răspunsul sau apariția efectelor adverse. Respectați programul consultațiilor stabilit cu medicul dumneavoastră.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul nu trebuie utilizat pe durata sarcinii decât dacă este absolut necesar. Anunțați medicul dacă ați constatat apariția unei sarcini pe durata tratamentului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Pentru majoritatea afecțiunilor doza uzuală este de 2-4 g pe zi (2-4 fiole pe zi) în prize egale.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc efectele supradozării cu carnitină.

Carteol

Denumire comună internațională: Carteololum

Alte denumiri comerciale: Fortinol

Forme de prezentare: Picături oftalmice – soluție, Picături oftalmice cu eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Carteol face parte dintr-o clasă de medicamente numită beta-blocante. Este utilizat pentru reducerea presiunii în interiorul ochiului. Carteol are indicație pentru tratamentul glaucomului sau hipertensiunii intraoculare.

Important de știut

Nu atingeți cu picurătorul nici o suprafață, inclusiv suprafața ochilor sau mâinile. Acesta este steril. Dacă se contaminează poate provoca infecții oftalmice.

Administrarea corectă

Spălați-vă pe mâini înainte de administrarea medicamentului.

Dacă purtați lentile de contact îndepărtați-le înainte de aplicarea picăturilor oftalmice. Întrebați medicul dacă le puteți aplica după

C

administrarea tratamentului și la cât timp după aceea.

Pentru a aplica picăturile oftalmice, înclinați ușor capul pe spate și trageți în jos de pleoapa inferioară. Poziționați picurătorul deasupra ochiului și priviți în sus și în direcția opusă acestuia. Aplicați o picătură, apoi închideți ochiul și apăsați ușor în colțul intern al ochiului (lângă nas) timp de aproximativ 1 minut pentru a împiedica scurgerea medicamentului în canalul lacrimal. Dacă este necesară aplicarea a mai mult de o picătură în același ochi, repetați procedura după aproximativ 5 minute. Repetați procedura și pentru celălalt ochi dacă este nevoie.

Dacă utilizați și alte medicamente cu administrare oculară (unguente, soluții oftalmice), așteptați cel puțin 10 minute până la administrarea acestora. Administrați mai întâi picăturile și apoi unguentele oftalmice, pentru a favoriza absorbția picăturilor.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor reacții adverse:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului, urticarie)
- atac de astm (dificultate la respirație, respirație șuierătoare)
- insuficiență cardiacă congestivă (dificultate la respirație, durere toracică, anxietate)

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: senzație de arsură sau înțepătură la nivelul ochiului, cefalee, leșin, greață, depresie, bătăi cardiace rapide sau neregulate, scăderea tensiunii arteriale.

Când nu se administrează?

Medicamentul este contraindicat persoanelor cunoscute cu astm bronșic sau istoric de astm, bronhopneumopatie cronică obstructivă. De asemenea nu se administrează persoanelor cu afecțiuni cardiace cum ar fi bradicardie sinusală, bloc AV de grad III, insuficiență cardiacă decompensată, șoc cardiogenic.

Nu se administrează persoanelor cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți astm sau alte afecțiuni pulmonare cronice, ritm cardiac încetinit, afecțiuni cardiace cum ar fi hipertensiune arterială, insuficiență cardiacă sau bloc cardiac, dacă aveți diabet sau hiperfuncție tiroidiană. Medicamentul poate fi contraindicat sau pot fi necesare reduceri ale dozelor în cazul prezenței acestor afecțiuni.

Nu utilizați soluția oftalmică dacă observați modificarea culorii sau prezența de particule.

Medicamentul poate afecta capacitatea de a conduce autovehicule. Utilizați cu precauție medicamentul dacă efectuați activități ce risc crescut deoarece pot apare tulburări ale vederii.

Utilizați medicamentul cu precauție la persoanele în vârstă deoarece pot fi mai sensibile la efectele acestuia, în special la senzația de amețeală.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Carteol anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- alfa-blocanți, cum ar fi prazosin (Minipress)
- beta-blocanți administrați oral, cum ar fi atenolol (Atenocor, Blocotenol, Hypoten), metoprolol (Betoloc, Bloxan, Egilok)
- bronhodilatatoare cum ar fi salbutamol (Ventolin)
- antidiabetice cum ar fi insulina, glipizid (Glucotrol)
- clonidină, digoxin (Lanoxin), epinefrină (Adrenalina, Anapen), metildopa (Dopegyt), teofilină (Teotard, Theo SR).

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu utilizați medicamentul fără a consulta mai întâi medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Carteolul trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea a 1-2 picături de soluție în ochiul afectat, dimineața și seara.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Carteol pot include: amețeli, cefa-

lee, dificultate la respirație, încetinirea bătăilor cardiace, respirație șuierătoare, atac de cord.

Cartia vezi Acid Acetilsalicilic

Carvedigamma vezi Carvedilol

Carvedilol

Denumire comună internațională: Carvedilolum

Alte denumiri comerciale: Atram, Carvedigamma, Coryol, Dilatrend, Kallidol, Talliton

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Carvedilol este un blocant alfa și beta-adrenergic. Medicamentul acționează prin blocarea anumitor substanțe din organism (cum ar fi epinefrina) afectând astfel vasele de sânge și inima. Are ca efect încetinirea ritmului cardiac, scăderea tensiunii arteriale și reducerea efortului inimii.

Este indicat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, al insuficienței cardiace sau în faza de recuperare după un infarct miocardic (atac de cord). Scăzând tensiunea arterială medicamentul previne accidentele vasculare cerebrale (atacurile cerebrale), infarctul miocardic (atacul de cord) sau afecțiunile renale datorate hipertensiunii.

Important de știut

La unele persoane medicamentul poate provoca scăderea tensiunii arteriale și amețeli sau chiar leșin la ridicarea în picioare. Dacă apare această problemă, rămâneți așezat și anunțați medicul. Administrarea medicamentului cu alimente poate reduce frecvența apariției acestor efecte. Totuși, în prima lună de tratament sau la creșterea dozelor evitați efectuarea activităților cu risc crescut cum ar fi conducerea autovehiculelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de două ori pe zi, cu alimente. Urmați întocmai prescripția medicului. Luați medicamentul la intervale regulate de timp pentru a fi benefic. Pentru a nu uita administrarea unei doze este de preferat să luați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi.

Dacă luați medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii arteriale pot trece 1-2 săptămâni până când medicamentul să-și facă complet efectul. Este important să continuați administrarea medicamentului chiar dacă nu aveți nici un simptom. Majoritatea

persoanelor cu hipertensiune arterială nu au simptome.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul:

- bătăi cardiace neregulate sau încetinirea ritmului cardiac
- amețeli severe sau leșin
- dificultate la respirație chiar și la eforturi mici
- umflarea gleznelor sau a picioarelor
- greață, durere de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, icter (colorarea în galben a pielii sau a ochilor)
- depresie

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați următoarele efecte adverse mai puțin severe: scăderea libidoului, impotență sau dificultatea de a ajunge la orgasm, tulburări de somn, senzație de oboseală, anxietate, nervozitate.

Când nu se administrează?

Carvedilol nu se administrează la persoanele cu afecțiuni cardiace severe, afecțiuni hepatice sau cunoscute cu astm. De asemenea este contraindicat la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți astm, tulburări de conducere cardiacă (bradicardie sinusă, bloc AV de grad II sau III), șoc cardiogenic, insuficiență cardiacă severă (decompensată), afecțiuni hepatice.

Anunțați medicului orice afecțiune diagnosticată anterior, în special probleme respiratorii (boală pulmonară cronică obstructivă), alte afecțiuni cardiace (angină în variantă Prinzmetal), diabet, hipertiroidism, afecțiuni renale, afecțiuni circulatorii (boală Raynaud), afecțiuni cutanate (psoriazis), afecțiuni psihiatrice (depresie), feocromocitom, afecțiuni musculare (miastenia gravis).

Dacă suferiți de diabet, medicamentul poate masca accelerarea ritmului cardiac care apare în mod normal în condiții de hipoglicemie. Totuși, alte simptome ale hipoglicemiei, cum ar fi amețeli

le sau transpirația nu sunt afectate de către medicament.

Medicamentul poate provoca amețeli, letargie sau chiar leșin în special la primele administrări sau la creșterea dozelor. Utilizați medicamentul cu precauție dacă efectuați activități cu risc crescut sau care necesită atenție sporită. Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate accentua aceste simptome.

Pentru a diminua senzația de amețelă ridicați-vă cu grijă și lent în picioare. Administrarea medicamentului cu alimente va fi de asemenea benefică.

Utilizați cu precauție medicamentul la vârstnici deoarece pot avea o sensibilitate crescută la medicament în special pentru senzația de amețelă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Carvedilol anunțați medicul dacă urmați tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- clonidină
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- antidiabetice cum ar fi insulina, glipizid (Glucotrol), metformin (Altron, Glucophage, Siofor)
- alte medicamente pentru afecțiuni cardiace cum ar fi nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard), verapamilul (Cordamil, Isoptin), diltiazemul (Corzem, Dilzem)
- medicamente pentru tratamentul astmului cum ar fi salbutamol (Ventolin), terbutalina (Aironyl), teofilina (Teotard, Theo SR).
- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi indometacin, ibuprofen (advil, Ibalgin, Nurofen Paduden).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nefavorabile asupra sarcinii. Consultați medicul înainte să administrați medicamentul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se știe dacă medicamentul poate trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Administrați medicamentul pe durata alăptării doar la indicația medicului.

Doze recomandate

Adulți

Hipertensiune arterială

Doza recomandată inițial este de 6,25 mg de două ori pe zi cu alimente. Medicul poate crește apoi doza la fiecare 1-2 săptămâni în funcție de răspuns până la maxim 50 mg pe zi.

Insuficiență cardiacă congestivă

Doza inițială este de 3,125 mg de două ori pe zi. Medicul poate crește doza la fiecare 2 săptămâni în funcție de răspunsul terapeutic. Doza maximă este de 100 mg pe zi.

Terapie de recuperare după infarct miocardic

Doza inițială variază între 3,125-6,25 mg de două ori pe zi. Medicul poate crește apoi doza după 3-10 zile la 12,5 mg de două ori pe zi. În funcție de răspunsul la terapie se poate crește apoi doza până la 25 mg de două ori pe zi.

Copii

Nu a fost evaluată siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Consultați medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Carvedilol pot include: bătăi cardiace neregulate, dificultate la respirație, colorarea în albastru a patului unghial, amețeli, fatigabilitate, leșin, convulsii.

Cebion vezi Ascovit

Cec Hexal Forte vezi Cefaclor

Ceclodyne vezi Cefaclor

Ceclor vezi Cefaclor

Ceclozone vezi Cefaclor

Cedax

Denumire comună internațională: Ceftibutenum

Forme de prezentare: Pulbere pentru suspensie orală, Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ceftibutenul este un antibiotic din clasa cefalosporinelor utilizat pentru tratamentul diferitelor infecții din organism. Este indicat pentru tratamentul infecțiilor streptococice faringiene, amigdalitelor și al otitei medii acute la adulți și copii. De asemenea mai este indicat pentru acutizarea bronșitelor cronice la adulți.

Important de știut

Dacă sunteți alergic la peniciline sau cefalosporine în orice formă, anunțați medicul înainte de a lua Cedax. Există posibilitatea să fiți alergic și la acest medicament iar simptomele alergiei pot fi severe (dificultate la respirație, umflarea feței, a gâtului, a buzelor,

a limbii, urticarie). Dacă luați medicamentul și observați apariția acestor simptome anunțați imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără alimente, de obicei o dată pe zi sau conform prescripției medicului.

Antibioticele sunt eficiente atunci când se păstrează un nivel constant al medicamentului în corp. De aceea este important să administrați medicamentul la intervale de timp egale.

Continuați administrarea medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeți tratamentul când observați ameliorarea simptomelor. Simptomele clinice ale unei infecții pot dispărea înainte de eradicarea completă a infecției.

Anunțați medicul dacă afecțiunea persistă sau se agravează sub tratament.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți și apoi încercați distribuirea la intervale egale a dozei de medicament pe care trebuie să o luați pe acea zi până când puteți reveni la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- rash, înroșire sau prurit (mâncărime) cutanat
- greață, vărsături sau diaree severe
- scaune cu sânge sau mucus
- leziuni sau sângerări spontane apărute

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: ușoară greață sau vărsături, infecții micotice ale cavității bucale sau vaginului (apariția de pete albe, dureroase).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alte cefalosporine sau peniciline.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă suferiți de

o afecțiune renală sau a tractului gastrointestinal (de ex. colită).

Utilizați medicamentul cu precauție la persoanele în vârstă. Medicamentul se excretă renal iar persoanele în vârstă pot avea funcția renală redusă fiind mai susceptibile la efectele adverse ale medicamentului.

Dacă observați apariția de noi infecții (suprainfecții), anunțați medicul. Poate fi necesară terapia cu un alt antibiotic.

Nu împărțiți medicamentul cu alte persoane și nu administrați medicamentul pentru alte infecții fără a consulta medicul. Nu este eficient împotriva tuturor tipurilor de germeni.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cedax anunțați medicul dacă urmați tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- probenecid
- un diuretic de ansă, cum ar fi furosemidul
- alt antibiotic

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Totuși, consultați medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteți însărcinată.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu luați medicamentul de durata alăptării fără acordul medicului.

Doze recomandate

Adulți

Doza inițială uzuală este de 400 mg (o capsulă) o dată pe zi. La persoanele cu afectarea funcției renale poate fi necesară o reducere a dozei.

Copii

Pentru majoritatea afecțiunilor se recomandă administrarea de 9 mg/kg/zi (maxim 400 mg/zi) sub formă de suspensie orală. Copiii cu greutate mai mare de 45 kg sau cu vârsta mai mare de 10 ani pot primi doza recomandată adulților.

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta mai mică de 6 luni.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cedax pot include: greață, vărsături, diaree sau crampe abdominale.

Cefaclor

Denumire comună internațională: Cefaclorum

Alte denumiri comerciale: Cec Hexal Forte, Ceclodyne, Ceclor, Ceclozone, Cefaklor, Cloracef, Medoclor, Vercef

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate eliberare modificată, Comprimate eliberare prelungită, Granule pentru suspensie orală, Pulbere pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Cefaclor este un antibiotic din clasa cefalosporinelor utilizat pentru tratamentul unei game largi de infecții bacteriene. Acționează prin stoparea creșterii bacteriilor. Este indicat în infecții ale urechii medii, infecții ale pielii, tractului urinar sau tractului respirator.

Important de știut

Dacă sunteți alergic la peniciline sau cefalosporine în orice formă, anunțați medicul înainte de a lua Cefaclor. Există posibilitatea să fiți alergic și la acest medicament iar simptomele alergiei pot fi severe (dificultate la respirație, umflarea feței, a gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie). Dacă luați medicamentul și observați apariția acestor simptome anunțați imediat medicul.

Administrarea corectă

Administrați capsulele sau suspensia orală pe stomacul gol sau, dacă apar fenomene de disconfort gastric, cu lapte sau alimente.

Comprimatele cu eliberare prelungită se administrează cu alimente pentru a reduce disconfortul gastric.

Nu mestecați și nu zdrobiți comprimatele cu eliberare prelungită.

Antibioticele sunt eficiente atunci când se păstrează un nivel constant al medicamentului în corp. De aceea este important să administrați medicamentul la intervale de timp egale.

Continuați administrarea medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeți tratamentul când observați ameliorarea simptomelor. Simptomele clinice ale unei infecții pot dispărea înainte de eradicarea completă a infecției.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți și apoi încercați distribuirea la intervale egale a dozei de medicament pe care trebuie să o luați pe acea zi până când puteți reveni la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- rash, înroșire sau prurit (mâncărime) cutanat
- greață, vărsături sau diaree severe
- scaune cu sânge sau mucus
- leziuni sau sângerări spontan apărute

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: ușoară greață sau vărsături, infecții micotice ale cavității bucale sau vaginului (apariția de pete albe, dureroase).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alte cefalosporine sau peniciline.

Atenționări speciale

Medicamentul poate provoca un test fals pozitiv la determinarea glucozei în urină pentru persoanele cu diabet. Respectați indicațiile medicului cu privire la ajustarea dozelor de medicament sau respectarea dietei.

Cefaclor poate provoca ocazional apariția diareei. Nu administrați medicamente antidiareice fără a consulta mai întâi medicul deoarece acestea pot agrava simptomatologia.

Medicamentul poate afecta activitatea contraceptivelor orale. Folosiți o altă metodă de contracepție pe durata tratamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cefaclor anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- antiacide ce conțin aluminiu sau magneziu (Maalox, Ulcerotrat, Malucol)
- alte antibiotice
- diuretice de ansă cum ar fi furosemidul
- probenecid

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Totuși, consultați medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteți însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală recomandată este de 250 mg la fiecare 8 ore sau 500 mg la fiecare 12 h pentru comprimatele cu eliberare prelungită. Pentru infecțiile severe medicul poate recomanda doze mai mari.

Copii

Se recomandă de obicei administrarea a 20 mg/kg corp/zi divizate în prize egale la 8 sau 12 ore. În infecțiile mai severe se poate prescrie 40 mg/kg corp/zi. Doza totală zilnică nu trebui să depășească 1 gram.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cefaclor pot include: diaree, greață și vărsături, disconfort gastric.

Cefadroxil

Denumire comună internațională: Cefadroxilum

Alte denumiri comerciale: Ceforan, Cexyl

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate, Granule pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Cefadroxil este un antibiotic din clasa cefalosporinelor utilizat pentru tratamentul infecțiilor ORL (ale nasului, gâtului sau urechilor), ale tractului urinar sau infecții cutanate provocate de bacterii specifice, incluzând stafilococi, streptococi, E. coli.

Important de știut

Dacă sunteți alergic la peniciline sau cefalosporine în orice formă, anunțați medicul înainte de a lua Cefadroxil. Există posibilitatea să fiți alergic și la acest medicament iar simptomele alergiei pot fi severe (dificultate la respirație, umflarea feței, a gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie). Dacă luați medicamentul și observați apariția acestor simptome anunțați imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, o dată sau de două ori pe

zi în funcție de recomandările medicului. Puteți lua medicamentul cu alimente dacă apare disconfort gastric.

Antibioticele sunt eficiente dacă concentrația medicamentului în organism se menține constantă. De aceea este important să administrați medicamentul la intervale egale de timp.

Continuați administrarea medicamentului pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Simptomele unei infecții pot dispărea înainte de eradicarea completă a infecției din organism. Nu întrerupeți administrarea medicamentului la ameliorarea simptomelor.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți și apoi încercați distribuirea la intervale egale a dozei de medicament pe care trebuie să o luați pe acea zi până când puteți reveni la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- rash, înroșire sau prurit (mâncărime) cutanat
- greață și vărsături severe sau diaree severă
- prezența sângelui sau mucusului în scaun
- leziuni sau sângerări apărute spontan

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul în cazul apariției următoarelor efecte adverse: ușoară greață sau vărsături, infecții micotice ale cavității bucale sau a zonei genitale (apariția de pete albe, dureroase)

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la alte cefalosporine.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți afecțiuni renale sau ale tractului gastrointestinal cum ar fi colita. Pot fi necesare ajustări ale dozei în prezenta acestor afecțiuni sau monitorizarea atentă a terapiei.

Medicamentul este eliminat din organism pe cale renală. Datorită reducerii funcției renale odată cu vârsta, medicamentul trebuie utilizat cu precauție la persoanele în vârstă. Acestea pot fi

mai predispuse la efecte adverse.

Utilizarea prelungită a medicamentului poate avea ca rezultat dezvoltarea bacteriilor rezistente la tratament și care pot provoca suprainfecții.

C

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cefaclor anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- antiacide ce conțin aluminiu sau magneziu (Maalox, Ulcerotrat, Malucol)
- alte antibiotice
- diuretice de ansă cum ar fi furosemidul
- probenecid

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Totuși, consultați medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteți însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Infecții ale tractului urinar

Doza recomandată pentru infecții necomplicate este de 1-2 grame pe zi divizată în 1-2 administrări.

Infecții cutanate, ORL

Doza uzuală este de 1 gram pe zi administrată de obicei în 1-2 prize.

Copii

Pentru infecții ale tractului urinar sau ale pielii doza uzuală este de 30 mg/kg corp/zi administrată de obicei în două prize. Pentru infecții ale gâtului se recomandă 30 mg/kg corp/zi în una sau două prize timp de 10 zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cefadroxil pot include: greață, vărsături, diaree, dureri abdominale.

Cefaklor vezi Cefaclor

Cefalexin vezi Cefalexina

Cefalexina

Denumire comună internațională: Cefalexinum

Alte denumiri comerciale: Cefalexin, Keflex, Ospexin, Sporidex

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate, Granule pentru soluție orală, Pulbere pentru soluție orală

C

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Cefalexina este un antibiotic din clasa cefalosporinelor utilizat pentru tratamentul infecțiilor bacteriene ale tractului respirator, ale urechii medii, infecțiilor osoase, ale pielii, ale aparatului reproducător sau ale tractului urinar.

Important de știut

Dacă sunteți alergic la peniciline sau cefalosporine în orice formă, anunțați medicul înainte de a lua Cefalexină. Există posibilitatea să fiți alergic și la acest medicament iar simptomele alergiei pot fi severe (dificultate la respirație, umflarea feței, a gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie). Dacă luați medicamentul și observați apariția acestor simptome anunțați imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei la fiecare 6 sau 12 ore sau conform indicațiilor medicului. Se poate administra cu alimente dacă apare disconfort gastric.

Antibioticele sunt eficiente dacă concentrația medicamentului în organism se menține constantă. De aceea este important să administrați medicamentul la intervale egale de timp.

Continuați administrarea medicamentului pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Simptomele unei infecții pot dispărea înainte de eradicarea completă a infecției din organism. Nu întrerupeți administrarea medicamentului la ameliorarea simptomelor.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți și apoi încercați distribuirea la intervale egale a dozei de medicament pe care trebuie să o luați pe acea zi până când puteți reveni la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul și încetați administrarea medicamentului dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței,

- a limbii, a buzelor, urticarie)
 - diaree apoasă sau cu sânge
 - convulsii
 - febră, dureri în gât și cefalee însoțite de rash cutanat cu vezicule, descumarea pielii și înroșirea acesteia
 - paloare sau îngălbenirea pielii, închiderea la culoare a urinei, febră, stare confuzională, oboseală accentuată
 - leziuni sau sângerări apărute spontan, oboseală neobișnuită
 - confuzie, agitație, halucinații (vedenii)
 - scăderea cantității de urină eliminată sau absența urinelor
- Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: ușoară greață, vărsături sau diaree, senzație de amețeală sau ușoară oboseală, dureri articulare, prurit (mâncărime) vaginal sau scurgeri vaginale.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate la medicament sau la alte antibiotice cefalosporine.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți afecțiuni renale sau ale tractului gastrointestinal cum ar fi colita. Pot fi necesare ajustări ale dozei în prezenta acestor afecțiuni sau monitorizarea atentă a terapiei.

Medicamentul este eliminat din organism pe cale renală. Datorită reducerii funcției renale odată cu vârsta, medicamentul trebuie utilizat cu precauție la persoanele în vârstă. Acestea pot fi mai predispuse la efecte adverse.

Utilizarea prelungită a medicamentului poate avea ca rezultat dezvoltarea bacteriilor rezistente la tratament și care pot provoca suprainfecții.

Dacă observați apariția diareei pe durata tratamentului consultați medicul înainte de a lua un medicament pentru combaterea acesteia. Unele medicamente antidiareice pot agrava diareea în acest caz.

Dacă aveți diabet, Cefalexina poate modifica rezultatul determinării glucozei în urină. Anunțați medicul înaintea efectuării acestui test. Nu modificați dozele de antidiabetice orale sau dieta înainte de a consulta medicul.

Anunțați medicul dacă nu observați ameliorarea simptomelor sau din contră, observați agravarea acestora în decurs de câteva zile.

Nu împărțiți medicamentul cu alte persoane și nu îl administrați pentru alte infecții decât v-a fost prescris.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul înainte de a lua Cefalexin dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- anticoagulante cum ar fi warfarina
- metformin (Altroin, Glucophage, Meguan, Metfogamma, Siofor)
- probenecid

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Totuși, consultați medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteți însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Infecții ale gâtului, pielii sau ale tractului urinar

Doza recomandată este de 500 mg de două ori pe zi (la fiecare 12 ore). Tratamentul pentru infecția vezicii urinare trebuie continuat timp de 7-14 zile.

Alte infecții

Se recomandă o doză de 250 mg la fiecare 6 ore. Pentru infecții severe medicul poate recomanda o doză crescută.

Copii

Doza uzuală recomandată pentru majoritatea infecțiilor este de 25-50 mg/kg corp/zi administrată în mai multe doze.

Pentru infecțiile urechii medii se recomandă o doză de 75-100 mg/kg corp/zi divizată în patru prize.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cefalexină pot include: greață, vărsături, disconfort gastric, diaree, sânge în urină.

Ceforan vezi Cefadroxil

Cefozon vezi Medocéf

Cefuroxima vezi Zinnat

Cefuroxime vezi Zinnat

Cefzil

Denumire comună internațională: Cefprozilum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Pulbere pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Cefprozilul este un antibiotic din clasa cefalosporinelor utilizat pentru tratamentul infecțiilor bacteriene ușoare și medii ale gâtului, urechilor, sinusurilor, tractului respirator și pielii. Acționează prin stoparea creșterii bacteriilor.

Important de știut

Dacă sunteți alergic la peniciline sau cefalosporine în orice formă, anunțați medicul înainte de a lua Cefzil. Există posibilitatea să fiți alergic și la acest medicament iar simptomele alergiei pot fi severe (dificultate la respirație, umflarea feței, a gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie). Dacă luați medicamentul și observați apariția acestor simptome anunțați imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de două ori pe zi sau în funcție de indicațiile medicului. Dacă apare disconfort gastric se poate administra cu alimente.

Antibioticele sunt eficiente dacă concentrația medicamentului în organism se menține constantă. De aceea este important să administrați medicamentul la intervale egale de timp.

Continuați administrarea medicamentului pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Simptomele unei infecții pot dispărea înainte de eradicarea completă a infecției din organism. Nu întrerupeți administrarea medicamentului la ameliorarea simptomelor.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți și apoi încercați distribuirea la intervale egale a dozei de medicament pe care trebuie să o luați pe acea zi până când puteți reveni la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiii. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)

- rash, înroșire sau prurit (mâncărime) cutanat
- greață și vărsături severe sau diaree severă
- prezența sângelui sau mucusului în scaun
- leziuni sau sângerări apărute spontan.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul în cazul apariției următoarelor efecte adverse: ușoară greață sau vărsături, infecții micotice ale cavității bucale sau a zonei genitale (apariția de pete albe, dureroase).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la alte cefalosporine.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți afecțiuni renale sau ale tractului gastrointestinal cum ar fi colita. Pot fi necesare ajustări ale dozei în prezenta acestor afecțiuni sau monitorizarea atentă a terapiei.

Cefzil poate ocazional provoca apariția colitei (inflamația a intestinelor) ceea ce duce la apariția diareei. Unele medicamente antidiareice pot agrava simptomatologia. Nu administrați medicamente pentru combaterea diareei înainte de a consulta medicul.

Cefzil poate afecta acțiunea contraceptivelor orale. Utilizați o metodă contraceptivă de barieră pe durata tratamentului pentru a asigura o contracepție eficientă.

Dacă aveți diabet, Cefzil poate modifica rezultatul determinării glucozei în urină. Anunțați medicul înaintea efectuării acestui test. Nu modificați dozele de antidiabetice orale sau dieta înainte de a consulta medicul.

Anunțați medicul dacă nu observați ameliorarea simptomelor sau din contră, observați agravarea acestora în decurs de câteva zile.

Nu împărțiți medicamentul cu alte persoane și nu îl administrați pentru alte infecții decât v-a fost prescris.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cefzil anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- probenecid
- un diuretic de ansă cum ar fi furosemidul
- anticoagulante, cum ar fi warfarina
- alt antibiotic.

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este

administrat pe durata sarcinii. Totuși, consultați medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteți însărcinată.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Infecții ale gâtului și tractului respirator

Doza uzuală este de 500 mg o dată sau de două ori pe zi timp de 10 zile.

Infecții ale sinusurilor

Se recomandă 250 mg la fiecare 12 ore timp de 10 zile. Pentru infecțiile severe se crește doza la 500 mg de două ori pe zi.

Infecții ale pielii

Doza uzuală este de 250 mg de două ori pe zi sau 500 mg o dată sau de două ori pe zi timp de 10 zile.

Copii între 2 și 10 ani

Infecții ale gâtului și amigdalite

Doza uzuală este de 7,5 mg/kg corp de două ori pe zi timp de 10 zile.

Infecții ale pielii

Se recomandă 20 mg/kg corp/zi o dată pe zi timp de 10 zile

Copii între 6 luni și 2 ani

Infecții ale urechii

Doza uzuală este de 15 mg/kg corp de două ori pe zi timp de 10 zile

Infecții ale pielii

Doza uzuală este de 7,5 mg/kg corp de două ori pe zi timp de 10 zile. Pentru infecțiile severe doza se poate dubla.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cefzil pot include: greață, vărsături, diaree, crampe abdominale, convulsii, senzație de amorțeală sau înțepături în mâini sau picioare, spasme musculare.

Celaskon vezi Ascovit

Celebrex

Denumire comună internațională: Celecoxibum

Alte denumiri comerciale: Onsenal

Forme de prezentare: Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Celecoxib face parte dintr-o clasă de medicamente numite antiinflamatoare nesteroidiene, fiind un inhibitor specific al enzimei COX-2. Se utilizează pentru ameliorarea durerii și a inflamației. Este indicat pentru tratamentul artritelor, durerii acute sau durerii de cauză menstruală. De asemenea mai este indicat pentru încetinirea creșterii polipilor colonici la persoanele cu un istoric familial al acestei afecțiuni.

Important de știut

Ca și alte antiinflamatoare nesteroidiene, Celebrex poate crește șansele apariției unui atac cerebral (accident vascular cerebral) sau cardiac (infarct miocardic) cu consecințe potențial fatale. Riscul este crescut la persoanele cu afecțiuni cardiace sau care urmează tratament pe termen lung. Este important să discutați beneficiile și posibilele riscuri cu medicul dumneavoastră și să utilizați cele mai mici doze eficiente de medicament pentru perioada cât mai scurte de timp.

Deși Celebrex are o acțiune mai redusă asupra stomacului față de alte antiinflamatoare nesteroidiene, trebuie totuși utilizat cu precauție mai ales la persoanele cu istoric de ulcer gastro-duodenal sau hemoragii digestive.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o dată sau de două ori pe zi la indicația medicului. Pentru a reduce disconfortul abdominal medicamentul se administrează de obicei cu alimente.

Înghițiți capsulele cu un pahar mare de apă și nu vă întindeți pentru cel puțin 20 de minute după administrarea medicamentului.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- durere toracică, oboseală accentuată, dificultate la respirație, tulburări de vedere, de vorbire sau de echilibru
- scaune cu sânge sau negre
- tuse cu sânge sau vărsături "în zaț de cafea"
- umflarea extremităților sau creștere ponderală rapidă
- scăderea cantității de urină eliminată sau absența urinărilor
- greață, durere de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- febră, dureri în gât, cefalee, rash cutanat cu vezicule, înroșirea și descuamarea pielii
- leziuni sau sângerări apărute spontan, amorțeli, durere, slăbiciune musculară

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: disconfort gastric, arsuri retrosternale (pe coșul pieptului), diaree, constipație, balonare, amețeli, nervozitate, cefalee, tulburări de vedere sau tinitus (țiuțituri în urechi).

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezența anumitor afecțiuni cum ar fi astm bronșic sensibil la aspirină (istoric de dificultate la respirație însoțită de nas înfundat sau curgător după administrarea de aspirină sau alte AINS) sau intervenție chirurgicală recentă pentru bypass coronarian.

De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la alte antiinflamatoare nesteroidiene.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți afecțiuni renale sau hepatice, afecțiuni cardiace (hipertensiune arterială, insuficiență cardiacă congestivă), afecțiuni hematologice (anemie), infecții severe, afecțiuni gastrice (hemoragii gastrice sau ulcere), astm, polipi nazali, diabet, istoric de consum abuziv de alcool. Pot fi necesare reduceri ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Medicamentul poate provoca hemoragii gastrice. Consumul zilnic de alcool sau tutun, în special pe durata tratamentului poate crește riscul de apariție al hemoragiilor gastrice. Evitați consumul de alcool sau tutun pe durata tratamentului.

Utilizați cu precauție medicamentul la persoanele în vârstă deoa-

rece pot avea risc mai mare de apariție a efectelor adverse.

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copiii sub 18 ani.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Celebrex anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- aspirină sau alte AINS cum ar fi diclofenac (Clafen, Rheumavek, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Nurofen, Paduden), ketoprofen (Ketalgon, Ketonal, Tador), piroxicam (Flamexin)
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom)
- diuretice cum ar fi furosemid
- methotrexat
- un inhibitor al enzimei de conversie al angiotensinei, cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Enap, Renitec), quinapril (Accupro, Quinaran)

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate afecta sarcina. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină. Administrarea medicamentului în ultimele trei luni de sarcină poate provoca malformații congenitale.

Celebrex poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți***Osteoartrită*

Doza recomandată este de 200 mg pe zi în una sau două prize.

Poliartrită reumatoidă

Se recomandă doze de 100-200 mg de două ori pe zi.

Dureri acute sau crampe menstruale

Se recomandă o doză de 400 mg urmată de o altă doză de 200 mg la nevoie în prima zi. În zilele următoare doza recomandată este de 200 mg de două ori pe zi.

Polipoză adenomatoasă familială

Se recomandă 400 mg de două ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Celebrex pot include: dificultate la respirație, comă, letargie, hemoragii gastro-intestinale, hipertensiune arterială, insuficiență renală, greață, dureri gastrice, vărsă-

turi.

Celerg vezi Zyrtec

Cellcept

Denumire comună internațională: Mycophenolatum

Alte denumiri comerciale: Myfortic

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate, Comprimate filmate gastrorezistente, Pulbere pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Micofenolatul scade sistemul imunitar al organismului. Sistemul imun ajută la combaterea infecțiilor în organism. De asemenea tot sistemul imun respinge organele transplantate cum ar fi rinichiul sau ficatul deoarece le consideră străine organismului.

Cellcept este indicat pentru prevenirea rejecției transplantului de organe (rinichi, ficat, inimă).

Important de știut

Micofenolatul reduce capacitatea organismului de a combate infecțiile și poate crește riscul de apariție a nodulilor limfatici (limfoame) sau a altor tipuri de tumori. De aceea medicamentul se administrează doar sub supravegherea strictă a medicului. Discutați cu medicul posibilele efecte ale medicamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează pe stomacul gol, cu o oră înainte sau cu patru ore după masă, de obicei de două ori pe zi conform prescripției medicului.

Înghițiți comprimatele întregi, fără a le mesteca sau zdrobi. Dacă utilizați capsule, nu le desfaceți înainte de a le înghiți.

Utilizați medicamentul regulat pentru a obține eficacitatea maximă. Este de preferat să-l administrați la aceeași oră în fiecare zi pentru a nu sări peste doze.

Luați medicamentul strict conform prescripției medicului. Este importantă administrarea medicamentului pe toată durata prescrisă de către medic chiar dacă simptomele afecțiunii dispar. Nu încetați administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura ca-

merei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- febră, frisoane, dureri musculare, simptome gripale
- leziuni sau sângerări apărute spontan, oboseală accentuată
- tuse cu sânge sau vărsături "în zaț de cafea"
- scaune cu sânge sau negre la culoare
- dificultate sau durere la urinare

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: disconfort gastric, greață, vărsături, diaree, constipație, ușoară oboseală, tremor, amețeli, anxietate, probleme cu somnul, umflarea picioarelor, rash cutanat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți afecțiuni renale, hepatice, cancer, afecțiuni gastrice (cum ar fi ulcerele), afecțiuni genetice. Pot fi necesare reduceri ale dozelor sau supravegherea atentă a terapiei în prezența acestor afecțiuni.

Dacă ați suferit un transplant renal iar noul rinichi nu funcționează normal deși luați Cellcept, nivelele medicamentului în organism pot crește ceea ce poate duce la o creștere a efectelor adverse.

Medicamentul poate provoca amețelă; aveți grijă la efectuarea activităților cu risc crescut sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate accentua senzația de amețelă.

Micofenolatul poate provoca umflarea și mărirea gingiilor (hiperplazie gingivală). Efectuați igiena orală zilnic și consultați medicul dentist.

Deoarece medicamentul poate provoca apariția cancerelor de piele este recomandat să evitați expunerea la soare sau bronzarea în solarii pe durata tratamentului. Utilizați îmbrăcăminte protectivă și folosiți creme solare dacă expunerea este inevitabilă.

Nu administrați vaccinuri sau alte forme de imunizare fără aprobarea medicului. Evitați contactul cu persoanele cunoscute cu infecții.

Anunțați medicul dacă sunteți programat pentru o intervenție chirurgicală asupra colonului care necesită evacuarea acestuia. Îndepărtarea bacteriilor din tractul digestiv poate reduce cantitatea

tatea de medicament din organism.

Utilizați cu precauție Cellcept la vârstnici deoarece pot avea o eliminare scăzută a medicamentului din organism și de aceea pot avea un risc mai mare de apariție a efectelor adverse.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cellcept anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- alte medicamente ce scad sistemul imun cum ar fi azatioprina (Imuran), ciclosporina (Cicloral, Equoral, Imusporin), tacrolimus (Prograf)
- antiacide eliberate fără rețetă (Antacid, Maalox, Ulcerotrat)
- aciclovir (Cloviral, Lovir, Ruvirox, Zovirax), ganciclovir (Cymevene, Valcyte), valaciclovir (Valtrex).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul nu se utilizează pe durata sarcinii. Utilizați metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului și pentru cel puțin 6 luni după terminarea acestuia.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Transplant renal

Se recomandă administrarea unei doze de 1 g de două ori pe zi (2 g/zi).

Transplant cardiac sau hepatic

Doza recomandată este de 1,5 mg de două ori pe zi (3 g pe zi).

Copii

Se recomandă administrarea unei doze de 600 mg/m² (suspensie orală), de două ori pe zi pentru copiii cu vârsta între 3 luni și 18 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cellcept pot include: greață, vărsături, diaree, leziuni sau sângerări apărute spontan, semne de infecție.

Celomix vezi Meloxicam

Centrum

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Comprimat filmat

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Centrum este un supliment alimentar cu multivitamine și minerale utilizat pentru prevenirea deficienței acestora în organism datorată dietei neadecvate, unor stări de boală sau sarcinii. Vitaminele sunt substanțe importante din organism care ajută la menținerea stării de sănătate.

Important de știut

Supradozarea accidentală cu produse ce conțin fier este o cauză majoră de deces prin intoxicare cu substanțe la copiii sub 6 ani. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor. În cazul în care suspectați supradozarea accidentală anunțați imediat medicul sau ambulanța.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o singură dată pe zi sau în funcție de indicațiile medicului. Nu administrați o doză mai mare de medicament decât cea prescrisă.

Se recomandă a se administra cu alimente.

Luați medicamentul regulat pentru a obține beneficii maxime. Pentru a nu uita o doză este recomandat să-l administrați la aceeași oră în fiecare zi.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de așteptat apariția unor reacții adverse dacă medicamentul se administrează conform prescripției medicului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la orice componentă a produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul consultați medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special dacă ați consumat abuziv alcool, dacă aveți afecțiuni hepatice sau afecțiuni gastro-

intestinale (ulcer, colită).

Aportul pe termen lung de vitamină (excluzând cea provenită din beta-caroten) poate crește riscul de osteoporoză la adulți. Nu administrați medicamentul dacă luați și alte suplimente de vitamină A.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Centrum informați medicul dacă luați alte medicamente, în special alte suplimente alimentare/vitaminice.

Sarcina și alăptarea

Consultați medicul înainte de administrarea medicamentului dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Medicamentul trece în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Doza recomandată este de 1 comprimat pe zi

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea

Simptomele supradozării pot include: dureri de stomac, greață, vărsături, diaree.

Cerebrolysin

Denumire comună internațională: Hidrolizat de proteină din creier de porcină

Forme de prezentare: Soluție injectabilă / perfuzabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Cerebrolysin este un medicament pe bază de peptide cu rol neurotrofic și activitate neuroprotectoare care protejează celulele nervoase în cazul unei ischemii. Crește viabilitatea neuronală și supraviețuirea după accidente vasculare cerebrale.

Este indicat în afecțiuni cerebrale organice, metabolice și neurodegenerative, în special în demența senilă de tip Alzheimer, pentru complicațiile atacurilor cerebrale, în traumatismele craniocerebrale.

Important de știut

Medicamentul trebuie utilizat cu precauție la pacienții cunoscuți cu afecțiuni convulsivante deoarece poate crește frecvența apariției convulsiilor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează doar injectabil, intramuscular sau în perfuzie IV conform indicațiilor medicului.

Este important ca medicamentul să fie administrat regulat pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Respectați programul consultațiilor pentru administrarea medicamentului.

Dacă săriți o doză – consultați medicul.

Cum păstrăm medicamentul – medicamentul va fi păstrat de către medic. Dacă este nevoie să păstrați dumneavoastră medicamentul, medicul vă va indica condițiile de păstrare.

Ce efecte adverse pot apare?

Este puțin probabilă apariția unei reacții adverse severe. Totuși, dacă observați apariția unei reacții alergice la medicament (dificultate la respirație, umflarea feței, a limbii, a buzelor, a gâtului, urticarie) anunțați imediat medicul.

Este posibilă apariția altor efecte adverse ușoare cum ar fi: agitație paradoxală (agresiune, confuzie, insomnie), tremor, amețeli, depresie, simptome gripale, discomfort gastric, diaree, constipație, reacții la locul injectării (înroșire, mâncărime, senzație de arsură).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului. De asemenea este contraindicată administrarea la persoanele cu epilepsie sau insuficiență renală severă.

Atenționări speciale

Medicamentul trebuie utilizat cu precauție la persoanele predispușe la reacții alergice.

Deși nu există dovezi că Cerebrolysin ar afecta funcția renală, medicamentul nu trebuie administrat la persoanele cu afectarea severă a funcției renale.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă urmați un tratament cu antidepresive sau inhibitori ai monoaminooxidazei. În aceste cazuri poate fi necesară reducerea dozei de medicament.

Nu se combină cu soluții de aminoacizi în perfuzie.

Sarcina și alăptarea

Nu există date suficiente cu privire la efectele administrării medicamentului în sarcină. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Medicamentul se administrează injectabil, conform prescripției medicului, de obicei în cure de 4 săptămâni.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați o supradozare.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Cerebrolysin.

Cerezyme

Denumire comună internațională: Imiglucerasum

Forme de prezentare: Pulbere pentru concentrat pentru soluție perfuzabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Imigluceraza este o formă sintetizată de către om a proteinei beta-glucocerebrozidază care se găsește în mod natural în organism. Se utilizează pentru tratamentul bolii Gaucher în care această enzimă este deficitară. Boala Gaucher se manifestă prin: anemie (nivele scăzute ale celulelor roșii în sânge), trombocitopenie (nivele scăzute ale plachetelor), afectarea sistemului osos, hepatomegalie (mărirea de volum a ficatului) sau splenomegalie (mărirea de volum a splinei).

Important de știut

Aproximativ 15% dintre pacienții tratați cu imigluceraza dezvoltă anticorpi pentru medicament. Aproximativ 46% dintre pacienții cu anticorpi detectabili în sânge au o reacție alergică la medicament. Aceasta se poate manifesta prin dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, a buzelor, a feței, urticarie, înroșire, amețeli, leșin. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția simptomelor unei reacții alergice.

Administrarea corectă

Cerezyme se administrează prin injectare intravenoasă conform prescripției medicului.

Pot fi necesare efectuarea unor analize de sânge înainte sau pe parcursul tratamentului pentru a monitoriza apariția efectelor adverse. Respectați programul consultărilor la medic.

Dacă săriți o doză – consultați medicul.

Cum păstrăm medicamentul – medicamentul va fi păstrat de către

medic. Dacă este nevoie să păstrați dumneavoastră medicamentul, medicul vă va indica condițiile de păstrare.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice la tratament (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a limbii, a buzelor, urticarie, amețeli, leșin).

Consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: reacții la locul injectării (discomfort, arsuri, înțepături, umflare sau abces), greață sau vărsături, durere abdominală, diaree, oboseală accentuată, cefalee, amețeli, rash.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Anunțați medicul dacă suferiți de alte afecțiuni sau dacă aveți un istoric de alergii, în special la alte medicamente.

Medicamentul poate provoca amețeli. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită, cum ar fi conducusul autovehicolelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Medicamentul se administrează în perfuzie intravenoasă cu durata de 1-2 h. Dozele se individualizează pentru fiecare pacient.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Cerezyme.

Ceroxim vezi Zinnat

Cerucal vezi Metoclopramidum

Cetebe vezi Ascovit

Cetirizin vezi Zyrtec

Cexyl vezi Cefadroxil

Chinidina

Denumire comună internațională: Chinidinii Sulfas

Alte denumiri comerciale: Chinidina Sulfat

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Chinidina este utilizată pentru tratamentul sau prevenirea multor tipuri de aritmii cardiace (bătăi cardiace neregulate, cum ar fi fibrilația atrială). Chinidina poate ameliora semnificativ capacitatea de a efectua activități cotidiene prin scăderea numărului de bătăi cardiace aritmice. Totuși este posibil ca medicamentul să nu elimine complet aritmia. Acționează prin blocarea impulsurilor cardiace anormale.

Important de știut

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția de țiuitori în urechi, tulburări de vedere, amețeli, leșin, bătăi cardiace rapide, cefalee, greață, rash sau dificultate la respirație.

Nu săriți peste doze și nu modificați programul normal de administrare fără a consulta mai întâi medicul. Acest lucru poate agrava afecțiunea tratată.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără mâncare, cu un pahar mare cu apă. Este de preferat administrarea pe stomacul gol însă se poate administra cu alimente dacă apare disconfort gastric.

Nu vă întindeți timp de 30 de minute după administrarea medicamentului.

Evitați modificările majore ale dietei și aportul de sare pe durata tratamentului, doar dacă medicul nu vă indică altfel. Cantitatea de sare din alimente poate afecta cantitatea de chinidină absorbită în organism. Consultați medicul pentru a afla mai multe detalii.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți dacă au trecut mai puțin de 2 ore de când trebuia să o administrați. Dacă au trecut mai mult de 2 ore, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit

de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- bătăi cardiace neregulate noi apărute sau agravate
- durere sau disconfort toracic
- amețeli, leșin sau cefalee intensă
- rash
- dificultate la respirație
- dureri abdominale, greață, vărsături
- îngălbenirea pielii sau a ochilor

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: ușor disconfort gastric, cefalee, scăderea apetitului, diaree, slăbiciune musculară.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau care au dezvoltat purpură trombocitopenică la tratamente anterioare cu chinidină.

În absența unui pacemaker artificial funcțional, chinidina este contraindicată la persoanele a căror ritm cardiac este dependent de un pacemaker joncțional sau idioventricular, inclusiv persoanele cu bloc atrio-ventricular complet.

De asemenea chinidina este contraindicată la pacienții cu miastenii gravis sau la cei ce pot fi afectați de agenți anticolinergici.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra afecțiunilor renale sau hepatice, afecțiunilor hematologice (deficit de G6PD), prezenței astmului, infecțiilor curente, ritmului cardiac foarte încetinit, nivelelor scăzute de magneziu sau potasiu.

Medicamentul poate provoca amețeli. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau a celor ce necesită atenție sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor.

Înainte de o intervenție chirurgicală informați medicul că urmați tratament cu chinidină.

Medicamentul este eliminat pe cale renală. Datorită scăderii funcției renale odată cu vârsta, medicamentul trebuie utilizat cu precauție la persoanele în vârstă deoarece pot avea un risc cres-

cut de apariție a reacțiilor adverse (cum ar fi amețelile).

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Chinidină informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- itraconazol (Orungal, Sopranox)
- ziprasidonă (Zeldox)
- ritonavir (Norvir)
- dolasteron (Anzemet)
- digoxin (Lanoxin)
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis)
- levofloxacină (Tavanic), gatifloxacină (Bonoq)
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atecor, Blocotenol), metoprolol (Betoloc, Bloxan, Egilok), propranolol
- antidepressive triciclice cum ar fi amitriptilina, clomipramina (Anafranil)
- fenotiazine, cum ar fi chlorpromazina.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu administrați medicamentul în sarcină fără a consulta medicul.

Chinidina trece în laptele matern însă nu se cunoaște efectul acesteia asupra sugarului. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Doza uzuală pentru adulți este de 200 mg la fiecare 8 sau 12 ore.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Chinidină pot include: bătăi cardiace neregulate, tulburări de vedere, confuzie, delir, diaree, cefalee, intoleranță la lumină, pierderea auzului, scăderea tensiunii arteriale, țuitori în urechi, vertij, vărsături.

Chinidina Sulfat vezi Chinidina

Cialis

Denumire comună internațională: Tadalafilum

Forme de prezentare: Comprimat filmat

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Tadalafil este utilizat pentru tratamentul disfuncțiilor sexuale (impotență sau disfuncție erectilă). Acționează prin blocarea unei anumite enzime (fosfodiesteraza) din organism. În combinație cu stimularea sexuală medicamentul crește fluxul de sânge către penis pentru a iniția și menține erecția.

Important de știut

Cialis provoacă erecția doar în prezența stimulării sexuale. Nu acționează în absența excitației sexuale și nu are efect asupra libidoului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform prescripției medicului, cu cel puțin 30 de minute înainte de actul sexual. Poate fi administrat cu sau fără alimente. Efectul medicamentului asupra erecției poate dura și până la 36 ore. De aceea nu este recomandată administrarea a mai mult de o pastilă pe zi.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul doar înainte de actul sexual, nu mai mult de un comprimat pe zi. Nu administrați o doză dublă de medicament

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiii. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul în cazul apariției următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- durere toracică care iradiază către umeri sau brațe, senzație de greutate pe piept, greață, transpirații, stare generală de rău
- bătăi cardiace neregulate
- umflarea mâinilor, gleznelor, picioarelor
- dificultate la respirație
- tulburări de vedere
- senzație de amețelă sau leșin
- erecție dureroasă sau care durează mai mult de 4 ore.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: înroșire a feței, gâtului sau pieptului, nas înfundat, cefa-

lee, dureri de stomac, dureri de spate.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele în tratament cu nitrați cum ar fi nitroglicerina, isosorbid dinitrat (Isodinit, Mayor). Administrarea în combinație a acestor medicamente cu Cialis poate provoca scăderea severă a tensiunii arteriale.

Cialis nu se administrează în combinație cu medicamente pentru tratamentul hipertensiunii sau pentru afecțiunile prostatei (alfa-blocanți) cum ar fi doxazosin (Cardura, Kamiren, Magurol, Zoxon), prazosin (Minipress), terazosin (Hytrin, Kornam), alfuzosin (Alfuran, Xatral).

De asemenea nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă suferiți de afecțiuni cardiace sau aritmii, ați suferit recent un atac cerebral (accident vascular cerebral) sau un atac de cord (infarct miocardic), dacă aveți insuficiență cardiacă congestivă, angină pectorală (dureri în piept), valori ridicate sau scăzute ale tensiunii arteriale, afecțiuni hepatice sau renale (sau dacă faceți dializă), afecțiuni hematologice (anemie, mielom multiplu, leucemie, hemofilie), ulcer gastric, retinită pigmentară (o afecțiune congenitală a ochiului), o deformare fizică a penisului (boala Peyronie) sau dacă medicul v-a interzis activitatea sexuală pe motive de sănătate.

Un număr mic de pacienți au raportat pierderea bruscă a vederii după administrarea de tadalafil. Acest tip de pierdere a vederii este provocată de scăderea bruscă a fluxului de sânge către nervul optic. Nu se cunoaște exact dacă medicamentul este cauza acestui lucru. Pierderea bruscă a vederii după administrarea de tadalafil a survenit cel mai adesea la persoane care sufereau de afecțiuni cardiace, diabet, hipertensiune arterială, hipercolesterolemie, fumători sau persoane peste 50 ani.

Medicamentul nu oferă nici o protecție împotriva bolilor cu transmitere sexuală cum ar fi HIV, virusul ce provoacă boala SIDA. Utilizați metode de protecție eficiente.

Medicamentul poate provoca amețeli sau tulburări de vedere. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool.

Medicamentul nu este indicat pentru utilizarea de către femei sau copii.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cialis informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidină
- eritromicină (Eritro, Eritromagis) sau claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid, Lekoklar)
- doxazosin (Cardura, Kamiren, Magurol, Zoxon), prazosin (Minipress), terazosin (Hytrin, Kornam), alfuzosin (Alfuran, Xatral)
- medicamente pentru boala HIV cum ar fi amprenavir (Agenerase), efavirenz (Stocrin, Sustiva), nevirapina (Viramune), indinavir (Crixivan), saquinavir (Invirase), nelfinavir (Viracept)
- itraconazol (Orungal) sau ketoconazol (Kefungin, Nizoral)
- carbamazepină (Neurotop, Timonil, Finlepsil, Taver, Tegretol) sau fenitoină
- rifampicină (Sinerdol)

Sarcina și alăptarea

Nu este indicat pentru administrarea femeilor.

Doze recomandate

Bărbați adulți

Dozele recomandate se încadrează între 5 și 20 mg în funcție de efectul medicamentului. Doza recomandată inițială este de 10 mg o dată pe zi cu cel puțin 30 de minute înaintea contactului sexual. Nu se administrează mai mult de o doză pe zi.

În prezența insuficienței renale doza inițială recomandată este de 5 mg o dată pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cialis pot include: durere toracică, greață, bătăi cardiace neregulate, senzație de amețelă sau leșin.

Cibacen

Denumire comună internațională: Benazeprilum

Alte denumiri comerciale: Benazepril

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Cibacen face parte dintr-o clasă de medicamente numită inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei. Este utilizat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale. Acționează prin relaxarea musculaturii vaselor sanguine ceea ce permite lărgirea acestora.

Mai este indicat și pentru prevenirea distrucției renale la persoanele cu diabet sau pentru tratamentul insuficienței cardiace congestive.

Important de știut

Pentru a fi eficient medicamentul trebuie administrat regulat. Deoarece tensiunea arterială scade treptat, pot trece câteva săptămâni până la apariția efectelor complete ale medicamentului. Este important să administrați medicamentul pe toată această perioadă, conform prescripției medicului, chiar în lipsa simptomelor. Cibacen nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o dată sau de două ori pe zi în funcție de indicațiile medicului. Se poate administra cu sau fără alimente.

Pentru a nu sări o doză este recomandată administrarea medicamentului la aceeași oră în fiecare zi.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, urticarie, dureri severe de stomac, umflarea feței, a gâtului, a buzelor, a limbii)
- senzație de amețeală sau leșin
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa urinării
- paloarea tegumentelor, leziuni sau sângerări apărute spontan
- febră, frisoane, dureri generalizate, simptome gripale
- rash cutanat sever cu înroșirea pielii, descuamare și apariția de vezicule
- oboseală excesivă, slăbiciune musculară, bătăi cardiace neregulate
- durere toracică
- umflarea extremităților sau creștere rapidă în greutate
- icter (îngălbenirea pielii sau a ochilor)

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați

medicul: tuse, amețeli, letargie, cefalee, greață, vărsături, constipație, rash cutanat ușor sau prurit (mâncărime).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la alți inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți afecțiuni renale sau hepatice, nivele crescute ale potasiului în organism, afecțiuni cardiace, diabet (slab controlat), ați suferit un atac cerebral (accident vascular cerebral), aveți afecțiuni circulatorii (boli de collagen cum ar fi lupus, sclerodermie).

Medicamentul poate provoca amețeli. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau celor care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool.

Pentru a minimiza riscul de apariție al amețelilor datorate scăderii tensiunii arteriale, ridicați-vă lent de pe scaun sau din pat. Deshidratarea (pierderea de lichide) severă poate scădea de asemenea tensiunea arterială și poate agrava senzația de amețeală. Beți multe lichide pentru a preveni deshidratarea.

Înainte de o intervenție chirurgicală informați medicul că urmați tratament cu Cibacen.

Utilizați cu precauție medicamentul la vârstnici deoarece aceștia pot fi mai sensibili la efectele adverse ale medicamentului, în special la senzația de amețeală.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cibacen anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- suplimente de potasiu sau înlocuitori ai sării de bucătărie ce conțin potasiu
- diuretice cum ar fi furosemid, hidroclorotiazidă, spironolactonă, indapamid.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate provoca malformații congenitale ale fătului dacă este administrat pe durata sarcinii. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Cibacen poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți**

Doza inițială recomandată este de 10 mg o dată pe zi. Dozele de întreținere variază între 20-40 mg pe zi administrate de obicei în una sau două doze. Doza maximă este de 80 mg pe zi.

Copii între 7 și 16 ani

Se recomandă administrarea unei doze inițiale de 0,2 mg/kg corp/zi.

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii sub 7 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cibacen pot include: amețeli severe, leșin, bătăi cardiace neobișnuit de rapide sau lente.

Cicloral

Denumire comună internațională: Ciclosporinum

Alte denumiri comerciale: Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral

Forme de prezentare: Capsule moi, Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ciclosporina face parte dintr-o clasă de medicamente numite imunosupresoare. Acționează prin deprimarea sistemului imunitar. Medicamentul este utilizat pentru a preveni rejecția de organ la persoanele cu transplant hepatic, renal sau cardiac. De obicei se administrează în combinație cu alte medicamente pentru a permite funcționarea normală a organului respectiv. De asemenea se utilizează pentru tratamentul poliartritei reumatoide severe și unele afecțiuni cutanate (cum ar fi psoriazisul).

Important de știut

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția febrei, durerilor în gât, leziunilor sau sângerărilor apărute spontan, dureri în cavitatea bucală, dureri abdominale, scaune deschise la culoare, închiderea la culoare a urinei. Aceste simptome pot anunța apariția unor efecte adverse severe.

Nu consumați suc de greșe sau greșe pe durata tratamentului cu ciclosporină. Acestea pot interacționa cu medicamentul având efecte adverse severe. Discutați cu medicul în legătură cu consumul de suc de greșe.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de două ori pe zi, la aceleași ore sau în funcție de recomandările medicului. Se poate lua cu sau fără alimente însă este important să vă decideți asupra unui mod de administrare și să-l respectați pe toată durata tratamentului.

Pentru a ameliora gustul soluției orale, aceasta se poate amesteca cu suc de mere sau portocale la temperatura camerei. Amestecarea cu laptele poate crea un gust neplăcut. Măsurați doza necesară, adăugați-o într-un pahar cu suc, amestecați bine și administrați medicamentul cât mai curând posibil. Pentru a fi siguri că ați luat toată doza de medicament, turnați suc în cană, amestecați și beți.

Pentru a obține efectele maxime ale medicamentului administrați-l regulat, la intervale de timp egale pentru a menține o concentrație constantă în organism. Pentru a nu sări o doză este de preferat să-l luați la aceeași oră în fiecare zi.

Poate trece o perioadă variabilă de timp, de până la câteva săptămâni până la ameliorarea simptomelor. Nu încetați administrarea medicamentului fără a anunța mai întâi medicul.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția febrei, durerilor în gât, leziunilor sau sângerărilor apărute spontan, dureri în cavitatea bucală, dureri abdominale, scaune deschise la culoare, închiderea la culoare a urinei. Aceste simptome pot anunța apariția unor efecte adverse severe.

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a limbii, a feței, a buzelor, urticarie)
- oboseală sau slăbiciune neobișnuită
- dificultate sau durere la urinare
- greață, vărsături severe sau diaree
- leziuni sau sângerări apărute spontan
- convulsii

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe,

continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: tremor, accentuarea creșterii părului, afecțiuni gingivale, hipertensiune arterială, amorteți sau înțepături, scăderea apetitului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la medicament. De asemenea, medicamentul este contraindicat la persoanele cu artrită sau psoriazis care au o afecțiune renală severă, valori mari, necontrolate ale tensiunii arteriale sau neoplazii. Medicamentul nu trebuie administrat în asociație cu alte terapii împotriva psoriazisului, cum ar fi lumina ultravioletă, radiații, metotrexat.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul dacă aveți afecțiuni renale sau hepatice, un istoric recent de infecții, convulsii, un deficit mineral necorectat (cum ar fi nivele scăzute de magneziu sau potasiu), afecțiuni hematologice, diabet, anumite probleme intestinale (sindrom de malabsorbție), nivele crescute ale colesterolului sau trigliceridelor.

Medicamentul poate provoca amețeli. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc crescut sau a celor ce necesită atenție sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata terapiei.

Medicamentul poate scădea nivelele magneziului din organism. Discutați cu medicul posibilitatea introducerii suplimentelor de magneziu în schema de tratament.

Evitați administrarea vaccinurilor sau a altor forme de imunizare pe durata tratamentului fără consimțământul medicului. Evitați contactul cu persoane care au fost vaccinate recent împotriva poliomielitei sau gripei.

Evitați contactul cu persoane gripate sau cu alte afecțiuni contagioase cunoscute.

Dacă utilizați medicamentul pentru tratamentul psoriazisului, evitați expunerea prelungită la soare sau bronzarea în solarii. Utilizați creme de protecție solară și îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Medicamentul poate provoca umflarea și mărirea gingiilor (hiperplazie gingivală). Periați zilnic dinții și efectuați cu rigurozitate igiena orală pentru a preveni apariția acestei probleme. Consultați regulat medicul stomatolog.

Persoanele în vârstă pot avea un risc crescut de apariție a efectelor adverse renale și asupra tensiunii arteriale pe durata tratamentului.

Diversele preparate comerciale de ciclosporină nu sunt inter-

schimbabile. Nu administrați o altă formă a medicamentului sau un alt produs comercial fără a consulta mai întâi medicul deoarece pot fi necesare ajustări ale dozelor.

Utilizați o metodă contraceptivă de barieră pe durata tratamentului (cum ar fi prezervativul sau diafragma). Nu utilizați anticoncepționale orale fără aprobarea medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cicloral informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- trimetoprim și sulfametoxazol (Berlocid, Biseptol, Co-Trim ELL, Septtrin, Tagremin), gentamicină (Diakarmon, Gentamicin, Lyramicin), sau vancomicină (Edicin)
- antiinflamatoare nesteroidiene, cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Ibuten, Nurofen, Paduden), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), diclofenac (Clafen, Dicloral, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketonal, Ketoproxin, Rubifen), piroxicam (Flamexin, Piroxsal)
- antifungice cum ar fi ketoconazol (Ketostin, Nizoral), itraconazol (Orungal), fluconazol (Diflucan, Diflazon, Mycomax)
- tacrolimus (Prograf, Protopic)
- melphalan (Alkeran)
- cimetidina sau ranitidina (Histan, Ranitin, Ulcoran, Zantac)
- antiaritmice, cum ar fi diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), amiodaronă (Cordarone, Mioritmin, Sedacoron), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- metilprednisolon (Depo-Medrol, Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis) sau claritromicină (Clar, Klacid, Fromilid, Lekoklar)
- bromocriptină (Brocriptin)
- colchicină, allopurinol (Milurit)
- indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase)
- metoclopramid (Ceruleal)
- digoxin (Lanoxin)
- lovastatin (Holetar, Medostatin), fluvastatin (Lescol), pravastatin (Lipostat, Pralip, Pravator), simvastatin (Mivastin, Simcor, Simgal, Simvacard)
- diuretice ce economisesc potasiu, cum ar fi spironolactona (Alspiron, Verospiron)
- vaccinurile

Sarcina și alăptarea

Medicamentul trebuie utilizat pe durata sarcinii doar dacă este

neapărată nevoie. Utilizarea ciclosporinei pe durata sarcinii a provocat afecțiuni ale fătului cum ar fi nașterea prematură, greutatea scăzută la naștere. Au fost raportate și alte afecțiuni mai severe, chiar și moartea fătului.

Medicamentul trece în laptele matern. Nu se recomandă alăptarea pe durata terapiei. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Rejecția transplantului

Medicul va ajusta doza în funcție de necesitățile individuale și răspunsul la tratament. Doza depinde de tipul transplantului și de alte medicamente administrate. Se administrează întotdeauna de două ori pe zi.

Psoriazis sau poliartrită reumatoidă

Doza inițială recomandată este de 2,5 mg/kg corp/zi administrată în două prize. Medicul poate crește treptat doza până la maxim 4 mg/kg corp/zi.

Copii

Doza este în general similară cu cea pentru adulți, deși pot fi necesare și doze mai crescute.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu ciclosporină.

Cifran vezi Ciprofloxacina

Cilest

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Cilest este o combinație contraceptivă orală care previne concepția prin mecanisme centrale și periferice. Medicamentul previne maturarea ovocitelor în ovare și provoacă suprimarea acestora inhibând astfel ovulația. În plus, Cilest modifică mucusul cervical ceea ce atenuează penetrarea spermei iar endometrul este modificat astfel încât este redusă posibilitatea implantării.

Medicamentul este indicat pentru contracepție, endometrioze, tulburări menstruale, cum ar fi cicluri dureroase, abundente, neregulate, prelungite.

Important de știut

După naștere sau avort Cilest trebuie început în prima zi a instalării menstruației spontane. Dacă este indicat, tabletele pot fi luate mai devreme (7 zile după naștere sau imediat după avort). În acest caz este necesară utilizarea unei metode contraceptive de barieră în primele două săptămâni de tratament.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, o dată pe zi. Prima tabletă de Cilest se ia în prima zi a sângerării menstruale. Apoi se administrează câte o tabletă zilnic timp de 20 zile consecutiv, după care urmează 7 zile de pauză. Sângerarea similară ciclului menstrual apare de obicei la câteva zile după luarea ultimei tablete. Noul ciclu se începe în a opta zi (după 7 zile de pauză), cu o folie nouă de Cilest, indiferent dacă sângerarea s-a oprit sau nu.

Folia este marcată cu zilele săptămânii. Pentru a fi mai ușor de reținut, administrați tableta corespunzătoare fiecare zi a săptămânii.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți, dacă nu au trecut 12 ore de la ora obișnuită de administrare, contracepția fiind eficientă în acest caz. Dacă însă au trecut mai mult de 12 ore, continuați conform orarului normal, fără a mai administra tableta uitată. Pentru perioada rămasă până la sfârșitul celor 21 de zile trebuie folosită o metodă contraceptivă adițională. Nu administrați o doză dublă de Cilest.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, ferit de acțiunea copiii. Păstrați comprimatele la temperatura camerei ferite de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- apariția bruscă a amorțelii sau slăbiciunii, în special a unei părți a corpului
- cefalee brusc instalată, confuzie, dureri în spatele ochilor, tulburări de vedere, de vorbire sau de echilibru
- durere toracică care iriază în brațe sau umeri, greață, transpirații, stare generală de rău
- modificarea naturii sau severității cefaleelor migrenoase
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, icter (îngălbenirea pielii și a ochilor)
- umflarea mâinilor, gleznelor sau picioarelor

- apariția simptomelor depresiei (tulburări de somn, oboseală accentuată, modificări ale dispoziției)

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: ușoară greață, vărsături, balonare, crampe abdominale, sensibilitate crescută a sânilor sau umflarea acestora, apariția pistriurilor sau închiderea la culoare a tenului, creșterea pilozității, pierderea părului, modificări ale greutății sau apetitului, prurit sau scurgeri vaginale, tulburări ale ciclului menstrual, cefalee, nervozitate, amețeli, senzație de oboseală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la femeile cunoscute cu:

- tromboflebită sau afecțiuni tromboembolice;
- istoric de tromboză venoasă profundă sau afecțiuni tromboembolice;
- afecțiuni vasculare cerebrale sau coronariene;
- migrenă cu aură focală;
- cunoscute sau suspectate de carcinom mamar;
- carcinom endometrial sau alte neoplazii estrogen-dependente;
- sângerări vaginale de cauză necunoscută;
- icter colestatic în sarcină sau apariția anterioară a icterului la administrarea medicamentului;
- afecțiuni cronice hepatocelulare cu disfuncții hepatice;
- carcinoame sau adenoame hepatice;
- sarcină cunoscută sau suspectată
- hipersensibilitate la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special dacă aveți nivele crescute ale colesterolului sau trigliceridelor, depresie, diabet, hipertensiune arterială, edeme, afecțiuni ale vezicii biliare, migrenă, obezitate, tulburări ale ciclului menstrual, o sarcină recentă, afecțiuni ale tiroidei.

Nu fumați. Contracepția hormonală asociată cu fumatul țigaretelor crește semnificativ riscul de atac cerebral, apariția cheagurilor de sânge, hipertensiunii, atacurilor de cord, în special la femeile peste vârsta de 35 de ani.

Informați medicul despre tratamentul anticoncepțional dacă sunteți supusă unei intervenții chirurgicale sau este necesar un repaus prelungit la pat sau într-un scaun (un zbor cu avionul de exemplu). Poate fi necesară întreruperea administrării medicamentului pentru o perioadă de timp sau pot fi necesare luarea

unor măsuri de precauție speciale.

Medicamentul poate provoca închiderea la culoare a unor zone ale pielii (melasmă). Expunerea la lumina solară poate accentua efectul. Dacă apare acest lucru evitați expunerea prelungită la lumina solară, utilizați creme de protecție solară și utilizați îmbrăcăminte protectivă.

Dacă suferiți de miopie sau purtați lentile de contact, pot apare tulburări de vedere sau puteți avea probleme la purtarea lentilelor de contact. Consultați medicul dacă observați apariția acestora.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- fenilbutazonă
- antibiotice, cum ar fi amoxicilina (Amoksiklav, Amoxiplus, Augmentin), ampicilina (Epicocillin, Pamecil), doxiciclina, penicilina, rifampicina (Sinerdol), tetraciclina sau altele
- medicamente anticonvulsivante, cum ar fi fenitoina (Fenitoin, Phenhydan), carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Timonil), oxcarbazepină (Trileptal), topiramat (Topamax)
- barbiturice, cum ar fi amobarbital (Amital), fenobarbital
- medicamente în boala HIV cum ar fi indinavir (Crixivan), saquinavir (Invirase), ritonavir (Norvir), nelfinavir (Viracept) sau altele.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul este contraindicat în sarcină. Consultați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Medicamentul trece în laptele matern putând avea efecte adverse asupra sugarului. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Se administrează 1 comprimat pe zi respectând schema de administrare. Cereți sfatul medicului sau farmacistului dacă aveți nelămuriri cu privire la modul de administrare al medicamentului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Consultați medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cilest pot include: greață, vărsături, hemoragii vaginale.

Cimetidina

Denumire comună internațională: Cimetidinum

Forme de prezentare: Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Cimetidina face parte dintr-o clasă de medicamente numită antagoniști ai receptorilor histaminici. Acționează prin scăderea cantității de acid produsă în stomac. Este indicată pentru tratamentul anumitor ulcere (ulcer duodenal activ, ulcere gastrice benigne, esofagită de reflux) și pentru afecțiunile caracterizate de o hiperproducție de acid la nivelul stomacului (sindrom Zollinger-Ellison).

Important de știut

Evitați administrarea de antiacide doar dacă nu sunt recomandate de către medic. Urmați sfatul medicului în privința administrării antiacidelor. Poate fi necesară administrarea acestora la o altă oră față de cimetidină.

Administrarea cimetidinei poate provoca o susceptibilitate crescută la infecții virale ce determină pneumonie. Aceasta s-a observat mai ales la persoanele în vârstă, la cei cu diabet, deprimarea sistemului imunitar sau afecțiuni pulmonare cronice. Înainte de a lua cimetidină informați medicul dacă suferiți de aceste afecțiuni.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu alimente sau fără. Nu administrați antiacide mai devreme de 1-2 ore de la administrarea cimetidinei. Evitați consumul excesiv de cafea pe durata tratamentului.

Nu încetați administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Pot trece până la 8 săptămâni până la vindecarea ulcerului. Administrați medicamentul chiar și dacă nu observați ameliorarea imediată a simptomelor.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- tuse, febră, dureri toracale, dificultate la respirație
- rash cutanat eritematos (de culoare roșie) sau cu vezicule
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- leziuni sau sângerări apărute spontan, oboseală neobișnuită
- senzație de amețală, leșin, dezorientare, stare confuzională
- scăderea cantității de urină eliminată
- bătăi cardiace neregulate

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: amețeli, depresie, agitație, sensibilitate crescută a sânilor sau umflarea acestora la bărbați, dureri musculare sau articulare, dureri de cap, diaree, greață, constipație.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă suferiți de diabet, astm sau o afecțiune pulmonară cronică, deprimarea sistemului imunitar, deprimarea măduvei osoase, afecțiuni renale sau hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau precauții speciale pentru persoanele cu aceste afecțiuni.

Vindecarea ulcerelor se poate face mai dificil la persoanele fumătoare

La persoanele peste 50 de ani, cu afecțiuni hepatice sau cu alte afecțiuni severe poate apare o stare confuzională temporară pe durata tratamentului cu cimetidină. Anunțați medicul dacă ați observat apariția acestui lucru.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Cimetidina informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- ketoconazol (Nizoral)
- antiagregante plachetare cum ar fi acenocoumarol (Acenocoumarol, Sintrom, Trombostop)
- fenitoină
- nifedipină (Adalat, Cordipin, Epilat, Nifecard)
- metronidazol (Efloran, Flagyl, Grinazole, Metrogene)
- propranolol
- lidocaină (Xilina)
- diazepam
- teofilină (Teotard, Theo SR)

• antidepresive, cum ar fi amitriptilina, clomipramina (Anafranil). Evitați consumul de băuturi alcoolice pe durata tratamentului. Medicamentul poate crește efectele alcoolului.

Antiacidele pot reduce efectele medicamentului dacă se administrează odată cu Cimetidina. Dacă este necesar a lua un antiacid, administrați-l la cel puțin 2 ore distanță de Cimetidină.

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Totuși nu trebui administrat fără aprobarea medicului. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Medicamentul trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Ulcer duodenal activ

Doza uzuală recomandată este de 800 mg pe zi administrată în două sau patru prize. Pentru tratamentul de întreținere se recomandă doze de 400 mg pe zi. Durata tratamentului este de minim 4 săptămâni.

Esofagită de reflux

Doza recomandată este de 400 mg de 4 ori/zi timp de 6-8 săptămâni.

Afecțiuni asociate cu hipersecreție gastrică

Doza uzuală este de 300 mg de 4 ori/zi administrată cu mesele și la culcare. Doza trebuie individualizată în funcție de răspuns și nu trebuie să depășească 2400 mg/zi.

Copii

Siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii sub 16 ani nu a fost studiată îndeajuns. Totuși, medicul poate decide administrarea în condițiile în care efectele benefice sunt mai importante decât riscurile. Doza recomandată este de 20-40 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Cimetidină pot include: greață, vărsături, diaree, stare confuzională, oboseală extremă, leșin.

Ciphin vezi Ciprofloxacina

Ciplox vezi Ciprofloxacina

Cipralex

Denumire comună internațională: Escitalopramum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Escitalopramul este un antidepresiv din clasa inhibitorilor selectivi ale recaptării serotoninei. Acționează prin restabilirea echilibrului la nivel cerebral a unor substanțe afectate în depresie. Este indicat în tratamentul depresiei sau al tulburării anxioase generalizate.

Important de știut

Medicația antidepresivă este utilizată pentru tratamentul unei game largi de afecțiuni, inclusiv depresie. Pe lângă alte efecte benefice, tratamentul ajută la prevenirea apariției ideilor suicidare sau a încercărilor de suicid. Totuși, unele studii au arătat că la un număr restrâns de persoane (în special, copii sau adolescenți) în tratament cu antidepresive se observă agravarea simptomatologiei, apariția altor simptome comportamentale sau a ideilor de suicid. De aceea este important să discutați cu medicul în legătură cu riscurile și beneficiile tratamentului antidepresiv (în special la copii sau adolescenți).

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără mâncare, de obicei o dată pe zi sau conform indicațiilor medicului.

Este important să continuați administrarea medicamentului chiar dacă observați ameliorarea simptomelor. Nu încetați administrarea fără a consulta mai întâi medicul. Unele afecțiuni se pot agrava la întreruperea bruscă a medicației.

Pot trece până la 4-6 săptămâni până să observați ameliorarea simptomelor. Administrați medicamentul la intervale egale de timp pentru a obține efectele maxime. Pentru a nu uita administrarea unei doze, luați medicamentul la aceleași ore în fiecare zi.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

C **Ce efecte adverse pot apare?**

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- agravarea simptomelor de anxietate, panică, tulburărilor de somn, iritabilității, agitației, agresivității sau apariția stării maniacale (hiperactivitate mentală și/sau fizică), apariția ideilor de suicid
- convulsii
- tremor, rigiditate musculară sau fasciculații musculare
- tulburări de echilibru sau de coordonare a mișcărilor
- agitație, confuzie, transpirații, bătăi cardiace rapide

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: nervozitate, neliniște, cefalee, dificultăți de concentrare, amețeli, letargie, tulburări ale somnului, greață, diaree, modificarea greutății, scăderea libidoului, impotență, dificultatea de a ajunge la orgasm, uscarea gurii, țiuțuri în urechi (tinnitus).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament. De asemenea nu se administrează mai devreme de 2 săptămâni înaintea sau după administrarea unui IMAO (inhibitor de monoaminoxidază).

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, inclusiv asupra istoricului familial de afecțiuni psihiatrice, istoric familial de tentative de suicid, prezența tulburărilor de coagulare, afecțiunilor cardiace, renale sau hepatice, prezența unei afecțiuni convulsive, dezechilibre electrolitice (hiponatremie, sindrom de secreție inadecvată a hormonului antidiuretic), afecțiuni ale tiroidei.

Medicamentul poate provoca amețeli sau letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau a celor ce necesită atenție sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate accentua aceste simptome.

Înainte unei intervenții chirurgicale informați medicul că urmați tratament cu Ciprallex.

Utilizați cu precauție medicamentul la persoanele în vârstă deoarece pot avea o sensibilitate crescută la efectele adverse ale medicamentului, în special senzația de amețelă.

În unele cazuri medicamentul poate provoca apariția maniei (creșterea activității mentale și/sau fizice). Anunțați medicul dacă

observați apariția acestui lucru.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă urmați tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- carbamazepină (Finlepsin, Taver, Tegretol, Timonil)
- cimetidină
- un antiagregant plachetar, cum ar fi acenocoumarol (Sintrom, Trombostop)
- alte antidepresive cum ar fi amitriptilina, fluoxetina (Prozac), fluvoxamina (Fevarin), clomipramina (Anafranil), paroxetina (Arkedis), sertralina (Zoloft, Serlift)
- frovatriptan (Fromena), sumatriptan, (Imigran), rizatriptan (Maxalt), Eletriptan (Replax)

Sarcina și alăptarea

Antidepresivele inhibitoare ale recaptării de serotonină pot provoca afecțiuni severe pulmonare ale fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Escitalopram poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți**

Doza recomandată este de 10 mg o dată pe zi. Dacă este necesar medicul poate crește doza la 20 mg după o săptămână de tratament.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Ciprallex pot include: greață, vărsături, tremor, transpirații, bătăi cardiace rapide, confuzie, amețeli, convulsii sau comă.

Ciprinol vezi Ciprofloxacină

Cipro Quin vezi Ciprofloxacină

Ciprobay vezi Ciprofloxacină

Ciprocin vezi Ciprofloxacină

Ciprodar vezi Ciprofloxacină

Ciprofloxacin vezi Ciprofloxacină

Ciprofloxacină

Denumire comună internațională: Ciprofloxacinum

Alte denumiri comerciale: Aristin-C, Cifran, Ciphin, Ciplox, Ciprinol, Cipro Quin, Ciprobay, Ciprocine, Ciprodar, Ciprofloxacin, Ciprolen, Ciprolet, Ciprinox, Ciprozone, Ciprozone forte, Ciprum, Cuminol, Euciprin, Grenis-Cipro, Loxacil, Quintor, Serviflox, Sifloks

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule, Comprimate filmate eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ciprofloxacină este un antibiotic din clasa fluoroquinolonelor utilizat pentru tratamentul unei varietăți de infecții. Este indicat pentru tratamentul infecțiilor căilor respiratorii inferioare, abdominale, ale pielii, oaselor și articulațiilor, tractului urinar, inclusiv cistite (inflamația vezicii urinare) la femei. Este indicat de asemenea pentru infecții sinusale sau bronșice severe, diaree infecțioasă, febră tifoidă, antrax, infecții ale prostatei, unele infecții cu transmitere sexuală cum ar fi gonoreea.

Important de știut

Ciprofloxacină este eficientă împotriva unei game largi de bacterii și este utilizată pentru tratamentul infecțiilor multor organe. Totuși, încetați administrarea ciprofloxacină și anunțați imediat medicul dacă observați apariția rashului sau a altor reacții alergice. Deși sunt destul de rare, au fost raportate unele reacții alergice severe, potențial fatale (unele la administrarea primei doze) la pacienții în tratament cu acest tip de antibiotice. Unele au fost însoțite de colaps al sistemului circulator, pierderea conștiinței, umflarea feței, a gâtului, dificultate la respirație, prurit, urticarie. Febra și icterul (îngălbenirea pielii și a ochilor) sunt alte simptome pentru care ar trebui să consultați imediat un medic.

Administrarea corectă

Medicamentului se administrează cu sau fără mâncare, de obicei de două ori pe zi, dimineața și seara sau conform sfatului medicului.

Administrați medicamentul cu 2 ore înainte sau 6 ore după administrarea altor medicamente sau antiacide ce conțin magneziu, aluminiu sau calciu. Unele exemple includ quinapril (Accupro, Aquiril), vitamine / minerale, antiacide, produse lactate (lapte, iaurt), sucuri îmbogățite cu calciu, sucralfat. Alte produse includ subcitrat de bismut (De-Nol), fie sau zinc. Acestea leagă cipro-

floxacină împiedicând absorbția acesteia. Totuși, ciprofloxacină poate fi administrată cu produse lactate sau sucuri cu calciu în timpul mesei deoarece alimentele vor împiedica medicamentul să se lege la calciu.

Luați comprimatele cu un pahar mare de apă. Consumați multe lichide pe durata terapiei.

Antibioticele își fac efectul cel mai bine atunci când concentrația acestora în organism este menținută constantă. De aceea medicamentul trebuie administrat la intervale egale de timp.

Continuați administrarea medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic chiar dacă observați ameliorarea simptomatologiei. Simptomele unei infecții pot dispărea înainte de eradicarea completă a infecției din organism.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a limbii, a buzelor)
- convulsii
- stare confuzională, halucinații, depresie, idei de auto sau heteroagresivitate (de a vă face rău dumneavoastră sau celorlalți)
- dureri articulare brusc apărute sau umflături în vecinătatea articulațiilor (în special la mână sau gleznă)
- diaree apoasă sau cu sânge
- scăderea sau creșterea cantității de urină eliminată
- dureri toracice, bătăi cardiace rapide

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: greață, vărsături, amețeli, letargie, tulburări de vedere, tulburări de somn, dureri articulare sau musculare, creșterea sensibilității pielii la lumina solară.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la alte antibiotice fluoroquinolone.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă suferiți de afecțiuni convulsivante, afecțiuni ale sistemului nervos central sau ale creierului, afecțiuni renale, afecțiuni ale tendoanelor sau articulațiilor (de ex. tendinită, bursită), afecțiuni hepatice, afecțiuni circulatorii.

Medicamentul poate provoca amețeli. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc crescut sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Medicamentul poate provoca o sensibilitate crescută a pielii la lumina solară. Evitați expunerea prelungită la soare, bronzatul sau solarile. Utilizați creme pentru protecție solară și purtați îmbrăcăminte protectoare dară expunerea este necesară.

Medicamentul este eliminat din organism pe cale renală. Persoanele în vârstă a căror funcție renală este mai redusă pot avea un risc crescut de afectare a tendoanelor pe durata terapiei, în special dacă fac tratament concomitent cu corticosteroizi (prednison, hidrocortizon).

Copii pot avea un risc crescut de afectare a tendoanelor sau articulațiilor. Discutați acest lucru cu medicul dumneavoastră.

Administrarea pe termen lung a medicamentului poate avea ca rezultat creșterea bacteriilor rezistente la antibiotic și care pot provoca suprainfectarea. De aceea este importantă monitorizarea regulată a afecțiunii și tratamentului.

Medicamentul poate stimula sistemul nervos central ceea ce poate duce la apariția tremorului, neliniștii, amețelilor, stărilor confuzionale, depresiei sau halucinației. Dacă observați apariția acestora consultați cât mai curând medicul.

Dacă este necesară administrarea ciprofloxacină pentru o perioadă lungă de timp, medicul vă va indica probabil efectuarea unor analize pentru urină, funcție renală sau hepatică. Dacă administrați medicamentul pentru tratamentul gonoreei, medicul ar trebui să vă indice un test pentru sifilis după 3 luni.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Ciprofloxacină informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- didanozină (Videx)
- teofilină (Teotard, Theo-SR)
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- insulină sau antidiabetice orale cum ar fi glipizid (Glucotrol), gliburid sau altele
- antiinflamatoare nesteroidiene, cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Ibutin, Nurofen, Paduden), naproxen (Aleve, Momendol,

Reuxen), ketoprofen (Ketalgon, Ketonol) sau altele

- fenitoină (Fenitoin, Phenhydan)
 - ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imunosporin, Sandimun Neoral)
- Următoarele medicamente pot interfera cu absorbția ciprofloxacină și trebuie administrată cu cel puțin 6 ore înainte sau 2 ore după aceasta: antiacide ce conțin magneziu sau aluminiu, suplimente alimentare sau alte produse ce conțin calciu, fier sau zinc.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte adverse asupra fătului. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Ciprofloxacină trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta medicul.

Doze recomandate**Adulți**

Doza uzuală este de 250 mg la fiecare 12 ore. Infecțiile severe pot necesita doze de 500 mg la fiecare 12 ore. Durata tratamentului este de obicei între 7 și 14 zile.

Cistită (inflamația vezicii urinare la femei)

Doza uzuală este de 100 mg sau 250 mg la fiecare 12 ore. Tratamentul durează de obicei 3 zile.

Infecții ale tractului respirator inferior, pielii oaselor sau articulațiilor

Doza recomandată este de 500 mg la fiecare 12 ore. Infecțiile severe pot necesita 750 mg la fiecare 12 ore. Durata tratamentului este între 7 și 14 zile, în afară de infecțiile articulare unde tratamentul durează 4-6 săptămâni.

Diaree infecțioasă, febră tifoidă, sinuzite, infecții ale prostatei sau abdominale

Doza recomandată este de 500 mg la fiecare 12 ore. Durata tratamentului este de 5-7 zile pentru diaree, 10 zile pentru febră tifoidă și sinuzite, 7-14 zile pentru infecții abdominale și 28 de zile pentru prostatite.

Anthrax

Pentru adulți se recomandă 500 mg la fiecare 12 ore. Pentru copii se calculează o doză de 15 mg/kg corp, până la maxim 500 mg per doză. Tratamentul durează 60 de zile.

Gonoree

Se recomandă o doză unică de 250 mg.

Copii între 1 și 17 ani

Dozele pentru copii se calculează de către medic în funcție de

greutatea corporală.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu ciprofloxacina pot include: convulsii, probleme la urinare, slăbiciune accentuată, colorarea în albastru a buzelor și paloarea pielii.

Ciproheptadina

Denumire comună internațională: Cyproheptadinum

Alte denumiri comerciale: Biohept, Peritol

Forme de prezentare: Comprimate, Sirop

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ciproheptadina este un antihistaminic administrat pentru ameliorarea simptomelor diferitelor alergii, cum ar fi ochii roșii sau inflamați, nas curgător, strănut. Se utilizează și pentru ameliorarea pruritului și urticariei provocate de unele afecțiuni ale pielii. Medicamentul acționează prin blocarea acțiunii unor substanțe naturale din organism cu rol în producerea inflamației (histamina, serotonina).

Mai poate fi administrată pentru tratamentul unor afecțiuni hormonale (sindrom Cushing provocat de afectarea hipofizei), tulburări sexuale provocate de unele medicamente, tulburări de alimentare (anorexie nervoasă).

Important de știut

Medicamentul poate provoca amețeli sau letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc crescut sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool deoarece poate accentua aceste simptome.

Totuși, la unele persoane, în special la copii medicamentul poate avea un efect opus putând provoca agitație.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de 2-3 ori pe zi sau conform sfatului medicului. Ciproheptadina se poate administra cu alimente pentru a reduce disconfortul gastric. Dacă utilizați siropul, este necesară măsurarea atentă a dozei cu dozatorul inclus.

Nu creșteți doza de medicament și nu administrați Ciproheptadina pe o durată de timp mai lungă decât cea prescrisă.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți.

Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului, urticarie).

Dacă observați apariția următoarelor reacții alergice mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: somnolență, oboseală accentuată, amețeli, cefalee, uscarea gurii, dificultate la urinare, mărirea de volum a prostatei, disconfort gastric, constipație, creșterea apetitului, creștere ponderală, creșterea vâscozității mucusului nazal sau faringian.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu glaucom cu unghi închis, ulcer peptic, hipertrofie de prostată, obstrucția colului vezical. Este contraindicată administrarea la nou-născuți, în special la cei prematuri și la femeile care alăptează.

Nu se administrează la persoanele în tratament cu antidepresive de tip IMAO (inhibitori ai monoaminooxidazei).

De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul dacă suferiți de astm, glaucom, hiperfuncție tiroidiană, afecțiuni cardiace, hipertensiune arterială, afecțiuni convulsive, afecțiuni renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Medicamentul poate provoca amețeli sau letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc crescut sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de băuturi alcoolice pe durata tratamentului deoarece pot accentua aceste simptome.

Persoanele în vârstă pot avea o sensibilitate crescută la efectele medicamentului, în special pentru senzația de amețelă și letargie. Utilizați medicamentului cu precauție.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Ciproheptadina informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- anxiolitice sau sedative cum ar fi alprazolam (Frontin, Neurol, Xanax), diazepam, nitrazepam
- antidepressive cum ar fi amitriptilină, doxepin, fluoxetină (Flo-xet, Anxetin, Fluoxin, Prozac), sertralină (Serlift, Zoloft, Stimul-ton), paroxetină (Arketis)
- alte medicamente ce provoacă amețeli sau somnolență

Nu se administrează mai devreme de 14 zile de la încetarea tratamentului cu antidepressive de tip IMAO (inhibitori ai monoaminoxidazei).

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca Ciproheptadina să aibă efecte adverse asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuși, nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât la indicația medicului.

Ciproheptadina trece în laptele matern putând avea efecte severe asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți**

Doza uzuală inițială este de 4 mg (1 comprimat) de 3 ori/zi. Dozele pot varia între 4 și 20 mg pe zi însă majoritatea oamenilor iau 12-16 mg/zi. În unele cazuri pot fi necesare doze de până la 32 mg/zi.

Copii între 2 și 6 ani

Doza uzuală este de 2 mg de 2-3 ori/zi; medicul poate modifica doza dacă este necesar. Nu se recomandă administrarea unei doze mai mari de 12 mg/zi.

Copii între 7 și 14 ani

Doza uzuală este de 4 mg de 2-3 ori/zi. Nu se recomandă administrarea unei doze mai mari de 16 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Ciproheptadină pot include: somnolență, stare confuzională, oboseală accentuată, țiuțuri în urechi (tinitus), tulburări de vedere, dilatarea pupilelor, uscarea gurii, înroșirea feței, febră, tremor, insomnie, halucinații și posibil convulsii.

Ciprolen vezi Ciprofloxacină

Ciprolet vezi Ciprofloxacină

Ciproxin vezi Ciprofloxacină

Ciprozone vezi Ciprofloxacină

Ciprozone Forte vezi Ciprofloxacină

Ciprum vezi Ciprofloxacină

Clafen vezi Diclofenac

Clar vezi Claritromicina

Claritine

Denumire comună internațională: Loratadinum

Alte denumiri comerciale: Clarozone, Erolin, Flonidan, Lorano, Lorastamin, Loratadin, Loratadina, Loratan, Loratimed, Loratin, Pressing, Rinolan, Roletra, Symphoral

Forme de prezentare: Comprimate, Sirop, Suspensie orală, Comprimate efervescente

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Loratadina face parte dintr-o clasă de medicamente numite antihistaminice. Acestea se folosesc pentru ameliorarea simptomelor reacțiilor alergice cum ar fi nas curgător, lăcrimare excesivă, prurit ocular, strănut, nas înfundat, urticarie sau rash cutanat.

Important de știut

Dacă suferiți de afecțiuni hepatice sau renale poate fi necesară reducerea dozei de medicament administrată.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o dată pe zi sau conform indicațiilor medicului. Nu creșteți doza de medicament și nu administrați pe o durată de timp mai lungă decât cea recomandată de către medic.

Nu luați medicamentul cu câteva zile înainte de efectuarea unui test pentru depistarea alergiilor deoarece poate afecta testul.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit

de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- bătăi cardiace neregulate
- convulsii

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: amețeli, letargie, nervozitate, greață, diaree, disconfort abdominal, uscarea gurii, piele uscată sau mâncărimi (prurit) ale pielii, modificarea culorii urinei.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra afecțiunilor hepatice și renale.

Evitați consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate crește riscul de apariție a efectelor adverse.

Utilizați cu precauție medicamentul la persoanele în vârstă deoarece pot fi mai sensibile la efectele medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni între loratadină și alte medicamente. Informați medicul sau farmacistul asupra produselor farmaceutice pe care le luați, inclusiv suplimente alimentare, vitamine și minerale sau produse din plante.

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca Ciproheptadina să aibă efecte adverse asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuși, nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât la indicația medicului.

Ciproheptadina trece în laptele matern putând avea efecte severe asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 6 ani

Doza uzuală este de 10 mg o dată pe zi. La pacienții cu afecțiuni renale se administrează de obicei 10 mg o dată la 2 zile.

Copii între 2 și 5 ani

Doza uzuală este de obicei o linguriță de sirop o dată pe zi. În prezența afecțiunilor renale doza va fi de 1 linguriță o dată la două zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Claritine pot include: cefalee, letargie, bătăi cardiace neregulate, greață, vărsături.

Claritromicin vezi Claritromicina

Claritromicina

Denumire comună internațională: Clarithromycinum

Alte denumiri comerciale: Clar, Claritromicin, Fromilid, Klabax, Klacid, Klerimed, Lekoklar

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Granule pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Claritromicina face parte dintr-o clasă de medicamente numită antibiotice macrolide ce combat infecțiile bacteriene din organism. Este indicată pentru tratamentul multor tipuri de infecții bacteriene, inclusiv ale tractului respirator și ale pielii cum ar fi infecții streptococice faringiene, pneumonie, sinuzite, amigdalite, infecții acute ale urechii medii, acutizarea bronșitei cronice, ulcere gastrice (în combinație cu alte medicamente) și altele.

Medicamentul tratează doar infecțiile bacteriene. Nu este eficient împotriva infecțiilor virale (de ex. răceala sau gripa). Utilizarea în exces sau fără rost a medicamentului poate duce la scăderea eficacității acestuia.

Important de știut

Claritromicina, ca orice alt antibiotic acționează cel mai eficient când există nivele constante ale medicamentului în organism pe toată durata terapiei. De aceea este importantă administrarea Claritromicinei la intervale egale și pe toată durata de timp recomandată de către medic.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără alimente, de obicei de două ori pe zi sau conform indicațiilor medicului. Dacă apare disconfort gastric se poate administra odată cu masa.

Continuați administrarea medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic chiar dacă observați ameliorarea simptomelor. Încetarea administrării medicamentului prea devreme poate favoriza dezvoltarea ulterioară a bacteriilor și reapariția infecției. Informați medicul dacă afecțiunea persistă sau se agravează.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- bătăi cardiace neregulate, durere toracică, dificultate la respirație
- diaree apoasă sau cu sânge
- greață, durere de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, icter (îngălbenirea pielii și a ochilor)
- febră, durere în gât, cefalee, rash cu vezicule și înroșirea și descuamarea pielii
- modificări ale auzului

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: disconfort gastric, greață, vărsături, diaree, gust neplăcut în gură, modificarea culorii dinților, amețeli, cefalee, anxietate, confuzie, rash cutanat, prurit sau scurgeri vaginale.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament, la alte antibiotice macrolide sau la oricare dintre componentele produsului. De asemenea se recomandă evitarea administrării la persoanele cu afecțiuni cardiace severe sau dezechilibre hidro-electrolitice.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special dacă suferiți de afecțiuni hepatice sau renale, afecțiuni cardiace (de ex. sindrom de QT prelungit, bradicardie), dezechilibre electrolitice (de ex. nivele scăzute ale magneziului sau potasiului). De asemenea informați medicul dacă aveți un istoric familial de aritmii cardiace. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în prezența acestor afecțiuni.

Ca și alte antibiotice, claritromicina poate provoca o formă de diaree severă, potențial fatală ce anunță apariția unei afecțiuni numite colită pseudomembranoasă (inflamație a intestinului gros). Diareea ușoară, un efect advers destul de des întâlnit, dispare după acomodarea organismului la medicament. Totuși, dacă observați apariția unei diaree severe, prelungite, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Claritromicină informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- bromocriptină (Brocriptin)
- omeprazol (Nexium, Omez, Omeran)
- fluconazol (Diflucan, Mycomax)
- ranitidină (Ranitidin, Ranitin, Zantac)
- sildenafil (Revatio, Viagra)
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- medicamente ce scad colesterolul, cum ar fi simvastatin (Mivastin, Simcor, Simva, Simvacard), pravastatin (Lipostat, Pralip), atorvastatin (Sortis) și altele
- medicamente ce deprimă sistemul imunitar, cum ar fi ciclosporina (Cicloral, Equoral, Sandimun Neoral), sirolimus (Rapamune), tacrolimus (Prograf, Protopic, Protopy)
- antiaritmice cum ar fi digoxin (Lanoxin)
- antivirale administrate în infecția HIV cum sunt ritonavir (Norvir), zidovudina (Combivir, Retrovir)
- sedative de genul alprazolamului (Neurol, Frontin, Xanax), midazolamului (Dormicum, Fulsed)
- medicamente anticonvulsivante cum ar fi carbamazepina (Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoina (Fenitoin, Phenhydantol), acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril)

Sarcina și alăptarea

Claritromicina poate afecta fătul dacă este administrată pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a administra Claritromicina pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Infecții ale tractului respirator, ale pielii sau ale urechii medii

Doza va fi ajustată de către medic pentru fiecare persoană în parte în funcție de tipul infecției și bacteria implicată.

Dozele uzuale variază între 250-500 mg la fiecare 12 ore timp de 7-14 zile.

Copii

Nu se recomandă administrarea la copiii sub 6 luni.

Doza pentru copiii peste 6 luni se calculează în funcție de greutatea corporală. Ciprofloxacina se administrează de obicei de două ori pe zi timp de 10 zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Ciprofloxacina pot include: greață, vărsături, diaree, disconfort abdominal.

Clarozone vezi Claritine

Clavumox Duo vezi Augmentin

Clenil vezi Becloforte

Clerivas vezi Simvastatin

Climara

Denumire comună internațională: Estradiolum

Alte denumiri comerciale: Estradot, Femseven

Forme de prezentare: Sistem terapeutic transdermal, Plasture transdermal

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Medicamentul este un hormon estrogenic și se administrează de obicei femeilor care nu mai produc aceeași cantitate de estrogeni pe care o aveau înainte de menopauză. Este un tratament foarte eficient pentru ameliorarea simptomelor comune menopauzei (de ex. bufeurile – senzație intensă de căldură și transpirație). Dacă este necesar un tratament pentru simptomele vaginale

ale menopauzei (de ex. scăderea lubrifierii) trebuie luate în considerație produsele cu aplicare locală.

Unele produse estrogenice pot fi utilizate pentru prevenirea pierderii de masă osoasă (osteoporoza) la persoanele cu risc și care nu pot lua medicamente non-estrogenice.

Important de știut

Estradiolul crește riscul de apariție a hiperplaziei endometriale, o afecțiune ce poate duce la cancer uterin. Administrarea progesteronului odată cu estradiolul scade acest risc. Dacă uterul nu a fost îndepărtat chirurgical, medicul vă poate prescrie un preparat progestronic pentru a fi administrat odată cu sistemul transdermal de estradiol.

Utilizarea pe termen lung a estradiolului poate crește riscul de cancer mamar, atac de cord (infarct miocardic) sau atac cerebral (accident vascular cerebral). Discutați cu medicul riscul individual înaintea începerii tratamentului cu estradiol. Medicul trebuie să monitorizeze regulat tratamentul (la fiecare 3-6 luni) pentru a decide dacă urmați sau nu tratamentul în continuare.

Administrarea corectă

Un sistem transdermal se poartă de obicei timp de 1 săptămână și apoi se înlocuiește, sau se respectă indicațiile medicului. Respectați cu atenție programul de administrare.

Nu desfaceți plasturele până când nu sunteți pregătită să îl aplicați. După îndepărtarea foliei protectoare, plasturele se aplică pe o zonă curată și uscată a pielii. Sunt de preferat abdomenul inferior sau partea superioară a feselor. Țineți plasturele ferm aplicat timp de 10 secunde pentru a se lipi corespunzător. Nu aplicați plasturele la nivelul sânilor. Evitați aplicarea plasturei pe talie deoarece îmbrăcămintea strâmtă pe corp poate desprinde plasturele prin frecare. Nu aplicați plasturele pe zonele unde se poate desprinde atunci când vă așezați.

După o săptămână îndepărtați plasturele, pliați-l de la jumătate astfel încât părțile cu adeziv să se lipească una de cealaltă și aruncați-l într-un loc ferit de acțiunea copiilor sau a animalelor de casă. Nu îl aruncați în toaletă. Aplicați apoi un nou plasture într-o zonă diferită pentru a preveni iritarea pielii. Dacă zona din jurul plasturei devine roșie, iritată, pruriginoasă, aplicați plasturele într-o altă zonă. Dacă iritația continuă sau se agravează anunțați medicul.

Dacă plasturele se desprinde, reaplicați-l sau aplicați un nou plasture și purtați-l restul timpului rămas până la cele 7 zile.

Dacă săriți o aplicare – aplicați un plasture imediat ce vă amintiți. Dacă totuși se apropie timpul pentru a aplica un nou plasture,

săriți peste aplicarea omisă și continuați conform programului normal de administrare. Nu aplicați mai mulți plasturi pentru a compensa doza omisă.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- durere toracică sau senzație de apăsare, durere care iradiază în brațe sau umeri, greață, transpirații, senzație generală de rău
- oboseală sau amorțeală apărută spontan, în special pe o parte a corpului
- cefalee apărută spontan, stare confuzională, tulburări de vedere, vorbire sau echilibru
- durere sau umflare părții inferioare a picioarelor
- hemoragii vaginale anormale
- icter (îngălbenirea pielii și a ochilor)
- apariția unui nodul la sân

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: greață, vărsături, pierderea apetitului, creșterea în volum a sânilor, acnee sau modificarea culorii pielii, scăderea libidoului, impotență sau dificultatea de a ajunge la orgasm, cefalee migrenoasă sau amețeli, durere vaginală, uscarea vaginului sau disconfort vaginal, umflarea gleznelor sau a picioarelor, depresie, tulburări ale menstruației.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu trebuie utilizat la persoanele cu următoarele afecțiuni:

- hemoragii vaginale de cauză necunoscută
- cancer mamar cunoscut, suspectat sau prezent în istoric
- neoplazii estrogen-dependente cunoscute sau suspectate
- tromboză venoasă profundă activă, embolism pulmonar sau un istoric al acestor afecțiuni
- afecțiuni tromboembolice active sau recente (în ultimul an), cum ar fi infarct miocardic sau accident vascular cerebral
- afecțiuni hepatice sau insuficiență hepatică
- hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la oricare dintre componentele acestuia
- sarcină cunoscută sau suspectată

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire la: istoric familial de cancer sau noduli la sân, prezența astmului, diabetului, afecțiunilor convulsive, cefaleei migrenoase, afecțiunilor cardiace (de ex. hipertensiune arterială, infarct miocardic, insuficiență cardiacă congestivă), afecțiuni renale, hipotiroidism, nivele modificate ale calciului, prezența depresiei, hipertensiune de sarcină, îngălbenirea pielii și a ochilor pe durata sarcinii sau la utilizarea anterioară a estrogenilor, afecțiuni uterine (de ex. endometrioză, fibroză), modificări ale nivelurilor colesterolului sau lipidelor, afecțiuni ale vezicii biliare, creștere ponderală excesivă, unele afecțiuni hematologice (de ex. porfirie), prezența lupusului.

Dacă sunteți programată pentru o intervenție chirurgicală sau va trebui să petreceți mult timp la pat sau într-un scaun (de ex. un zbor lung cu avionul) informați mai întâi medicul. Pot fi necesare unele precauții în aceste cazuri, pe durata tratamentului cu estradiol.

Medicamentul poate provoca amețeli. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc crescut sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul băuturilor alcoolice.

Estradiolul poate provoca închiderea la culoare a unor zone ale pielii (melasmă). Expunerea la soare poate accentua acest efect advers putând fi necesară evitarea expunerii la soare sau bronzarea în solarii. Consultați medicul în legătură cu utilizarea cremelor de protecție solară și a îmbrăcămintei protectoare.

Fumatul poate crește riscul de apariția a cheagurilor de sânge pe durata tratamentului (în special la femeile peste 35 de ani).

Medicamentul nu este eficient pentru a preveni apariția sarcinii și nu trebuie utilizat în acest scop.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a utiliza Climara informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- fenobarbital
- anticoagulante, cum ar fi acenocumarol (Sintrom, Trombostop)
- ritonavir (Kaletra, Norvir)
- carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Timonil)
- rifampicina (Sinerdol)
- antibiotice cum ar fi claritromicina (Clar, Fromilid, Klabax, Klacid), eritromicina (Eritro, Eritromagis), ketoconazol (Ketostin, Nizoral, Kefungin), itraconazol (Orungal).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate provoca malformații congenitale ale fătului dacă este utilizat pe durata sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină. Folosiți metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului.

Estradiolul poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. De asemenea medicamentul poate reduce secreția lactată. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Plasturele se aplică o dată pe săptămână iar terapia se continuă pe toată durata recomandată de către medic. La femeile ce nu au suferit histerectomie medicamentul se administrează de obicei în asociație cu progesteron conform indicației medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Climara pot include: greață, vărsături, hemoragii vaginale.

Climen

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Climen conține o formă de estrogeni care se administrează pentru înlocuirea estrogenilor pe care organismul nu îi mai produce. Aceasta se poate datora menopauzei sau îndepărtării chirurgicale a ovarelor.

Estrogenii sunt hormoni sexuali feminini, substanțe produse în organism care stimulează și controlează dezvoltarea normală a femeii și reglează ciclul menstrual la femeile de vârstă fertilă. Menopauza este definită prin încetarea menstruației însă termenul de menopauză se utilizează pentru descrierea anilor următori încetării ciclului menstrual, atunci când organismul produce mai puțini estrogeni.

Important de știut

Climen nu este un contraceptiv. Dacă apariția sarcinii este încă posibilă, este necesară utilizarea unei metode contraceptive non-hormonale (de ex. prezervativul) pe durata tratamentului. Frecvența cu care perioadele de sângerare nu mai apar în intervalul fără tratament crește odată cu durata tratamentului. Dacă există

suspiciunea apariției unei sarcini încetați administrarea medicamentului până la excluderea acesteia.

Administrarea corectă

Administrarea drajeurilor se face începând cu tableta marcată pentru ziua respectivă (de ex. dacă începeți administrarea miercuri, luați drajeul din dreptul zilei de miercuri) și se continuă până la terminarea celor 21 de tablete. Acestea se înghit întregi, o dată pe zi, cu un pahar cu apă.

Dacă mai aveți ciclu, administrarea medicamentului se va face începând cu a 5-a zi a ciclului menstrual (ziua 1 a ciclului menstrual = ziua 1 a sângerării menstruale). Dacă nu mai aveți ciclu menstrual sau dacă acesta este foarte neregulat, tratamentul se poate începe imediat conform prescripției medicului, doar după excluderea sarcinii.

După terminarea celor 21 de drajeuri urmează 7 zile fără tratament în timpul căreia – la aproximativ 2-4 zile de la ultimul drajeu – va apare o sângerare de privație cu caracter de menstruație. Dacă medicul nu vă recomandă altfel, după aceste 7 zile trebuie începută o nouă folie de drajeuri, în aceeași zi a săptămânii ca la începutul tratamentului. Dacă nu apare sângerarea de privație în aceste 7 zile trebuie amânată începerea unei noi folii până la excluderea sarcinii.

Nu contează în ce moment al zilei luați drajeul, însă odată ce ați ales un moment al zilei – de ex. după micul dejun – păstrați-l pe toată durata tratamentului.

Dacă săriți o doză – administrați drajeul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă au trecut mai mult de 12 ore de la ora la care trebuia administrat medicamentul, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați două drajeuri odată pentru a compensa doza sărită.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați drajeurile la temperaturi sub 30 grade C.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- apariția pentru prima dată a cefaleei migrenbase sau o creștere a severității cefaleelor
- tulburări de percepție (tulburări ale vederii sau auzului)
- primele semne ale unei tromboflebitei sau a unei afecțiuni tromboembolice (de ex. durere neobișnuită și umflarea picioarelor, durere cu caracter de înțepătură apărută la respirație la nivelul toracelui și tuse anarant fără motiv)

- durere sau senzație de constricție la nivel toracic
- îngălbenirea pielii și a ochilor, mâncărimi în tot corpul
- apariția convulsiilor sau creșterea frecvenței acestora la pacienții cunoscuți cu epilepsie

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: senzație de tensiune a sânilor, tulburări ale ciclului menstrual (sângerări între menstruații, menstrue abundente), modificări ale libidoului, modificarea greutății corporale, greață, vărsături, durere abdominală, cefalee, umflarea gleznelor, apariția depresiei, creșterea tensiunii arteriale, crampe musculare, reacții cutanate.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele cu următoarele afecțiuni:

- hipersensibilitate cunoscută la medicament sau oricare dintre componentele produsului
- hipertensiune severă, necontrolată
- sarcina
- alăptarea
- insuficiență hepatică severă
- icter sau prurit persistent apărut pe durata sarcinii
- tumori hepatice în istoric sau în prezent
- tumori uterine, mamare, ovariene sau suspiciunea existenței acestora în antecedente
- endometrioza
- afecțiuni tromboembolice actuale sau în antecedente
- diabet zaharat sever cu afectarea sistemului circulator
- siclemie
- tulburări ale metabolismului lipidic
- istoric de herpes în sarcină
- otoscleroză cu agravarea în timpul sarcinii

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra următoarelor afecțiuni: diabet, hipertensiune arterială, varice venoase, otoscleroză (pierderea auzului), scleroză multiplă, epilepsie, porfirie, tetanie, coree minore. Poate fi necesară supravegherea atentă a tratamentului în cazul prezenței acestor afecțiuni.

Înainte de a prescrie medicamentul medicul va efectua o examinare ginecologică amănunțită (inclusiv a sânilor). De asemenea medicul va investiga istoricul medical al familiei dumneavoastră și va exclude prezența sarcinii.

Dacă apar sângerări repetate pe durata celor trei săptămâni de administrare a medicamentului consultați medicul fără a înceta administrarea medicamentului.

Folosiți metode contraceptive eficiente dacă apariția sarcinii este încă posibilă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Anunțați medicul dacă luați alte medicamente (de ex, pentru somn, pentru combaterea artritei, antibiotice, antituberculoase, împotriva epilepsiei, unele tranchilizante, medicamente anti-alergice) deoarece pot interfera cu acțiunea Climen.

Informați medicul dacă luați insulină sau antidiabetice orale deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul este contraindicat în sarcină. Anunțați imediat medicul dacă ați constatat apariția unei sarcini.

Climen nu trebuie administrat pe durata alăptării deoarece medicamentul se excretă în laptele matern putând afecta sugarul.

Doze recomandate

Se administrează un drajeu la aceeași oră în fiecare zi timp de 21 de zile. După o pauză de 7 zile se începe un nou ciclu de tratament.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Climen pot include: disconfort la sânilor, hemoragii abundente, retenție de lichide.

Clindamycin vezi Dalacin C

Clobetasol vezi Dermovate

Clomipranil vezi Anafranil

Clonidina

Denumire comună internațională: Clonidine

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Medicamentul se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale. Acționează prin stimularea unor receptori la nivelul creierului (tipul alfa-adrenergic) ce are ca rezultat relaxarea mus-

culaturii vaselor de sânge și scăderea tensiunii arteriale. Aceasta ajută la prevenirea accidentelor vasculare cerebrale, a infarctelor miocardice și a insuficienței renale.

Clonidina mai poate fi indicată pentru ameliorarea simptomelor sevrajului asociat utilizării pe termen lung a narcoticelor, alcoolului sau a nicotinei (fumatul). În plus medicamentul mai poate fi folosit pentru cefalee migrenoasă, bufeuri asociate menopauzei, tulburare hiperactivă cu deficit de atenție sau alte afecțiuni.

Important de știut

Dacă administrați medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, este importantă administrarea regulată a acestuia pentru a fi eficient. Deoarece tensiunea arterială scade treptat, pot trece câteva săptămâni până la apariția efectelor maxime ale medicamentului; trebuie să continuați administrarea medicamentului chiar dacă vă simțiți bine. Clonidina nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control. Nu încetați brusc administrarea medicamentului deoarece poate apare hipertensiune arterială severă, anxietate, nervozitate.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de două ori pe zi (dimineața și la culcare) sau conform indicațiilor medicului.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament. Dacă săriți peste două doze sau mai mult consultați medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- ritm cardiac foarte lent (mai puțin de 60 bătăi pe minut)
- tensiune arterială foarte ridicată sau foarte scăzută (cefalee severă, înroșirea feței, a gâtului, pieptului, amețeli, leșin)

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: oboseală neobișnuită, amețeli, cefalee, constipație, greață, vărsături, diaree, insomnie, uscarea gurii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează persoanelor cu hipersensibilitate cunoscută la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra următoarelor afecțiuni: insuficiență renală, afecțiuni cardiace (de ex. insuficiență coronariană, tulburări de conducere, infarct miocardic recent), depresie, tulburări circulatorii (de ex. boală Raynaud). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau o monitorizare atentă a terapiei în prezența acestor afecțiuni.

Înainte a unei intervenții chirurgicale informați medicul asupra tratamentului urmat.

Clonidina poate provoca amețeli. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc crescut sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata terapiei.

Pentru a reduce apariția amețelilor ridicați-vă lent de pe scaun sau din pat.

Medicamentul trebuie utilizat cu precauție la persoanele în vârstă deoarece pot avea un risc crescut de apariție a reacțiilor adverse, în special pentru senzația de amețeală.

Clonidina trebuie administrată cu prudență la copii. În cazul în care aceștia nu pot lua medicamentul din cauza vărsăturilor datorate tulburărilor gastrice, pot avea un risc crescut pentru apariția hipertensiunii de rebound (creșterea valorilor tensionale după încetarea administrării medicamentului). Consultați imediat medicul pentru a vă sfătui în această privință.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Clonidina poate crește efectele altor medicamente ce provoacă letargie, inclusiv antidepresive, alcool, antihistaminice, sedative, analgezice, anxiolitice, relaxante musculare. Informați medicul asupra tuturor medicamentelor pe care le luați și nu luați nici un medicament fără acordul medicului.

Înainte de a lua Clonidina informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atenocor, Blocotenol, Hypoten), propranolol, metoprolol (Betoloc, Betaprol, Bloxan, Egi-lok), carvedilol (Coryol, Dilatrend, Kallidol, Carvedigamma) sau altele
- levodopa (Duodopa, Isicom, Madopar, Sinemet, Stalevo)
- prazosin (Minipress)

- verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- antidepressive triciclice cum ar fi amitriptilina, clomipramina (Anafranil), doxepin

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu luați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Clonidina trece în laptele matern însă nu se știe dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală inițială este de 0,1 mg (un comprimat) de două ori pe zi (de obicei dimineața și la culcare). Doza necesară de Clonidină se determină prin creșterea dozelor cu 0,1 mg la intervale de o săptămână până la obținerea răspunsului dorit. Se poate administra doza mai mare seara pentru a scădea riscul de apariție a amețelilor și a altor efecte adverse pe parcursul zilei.

Doza uzuală de întreținere variază între 0,2-0,6 mg pe zi administrată în două prize. Doza maximă eficientă de medicament este de 2,4 mg pe zi.

Copii

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii sub 12 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Clonidină pot include: amețeli, letargie, senzație de slăbiciune, ritm cardiac lent, greață, vărsături, posibilă apariție a convulsiilor, comă.

Clopixol

Denumire comună internațională: Zuclopenthixolum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Picături orale - soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Zuclopenthixolul este un neuroleptic din familia tioxantinelor, utilizat pentru tratamentul anumitor afecțiuni psihiatrice. Are un efect dezinhibitor, antihalucinatoriu și sedativ. Este indicat pentru tratamentul psihozelor (acute sau cronice) și pentru combaterea agresivității.

Important de știut

La administrarea antipsihoticelor a fost raportat un efect advers rar însă potențial fatal, sindromul neuroleptic malign. Acesta este caracterizat prin hipertermie, rigiditate musculară, tulburări ale conștienței, tensiune arterială variabilă, tahicardie, aritmii cardiace, diaforeză. De asemenea a mai fost raportat un sindrom neurologic potențial ireversibil, diskinezie tardivă, caracterizat prin mișcări involuntare stereotipe, repetitive ale mandibulei, limbii și în unele cazuri ale extremităților.

Pentru a preveni apariția acestor efecte adverse medicamentul trebuie administrat în dozele minime eficiente și pentru durata cea mai scurtă de timp. Dacă apar semnele unei diskinezii tardive trebuie luată în considerare întreruperea tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de 2-3 ori pe zi, cu un pahar mare de apă. Doza se individualizează pentru fiecare pacient în parte.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament. Dacă săriți peste două doze sau mai mult consultați medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

- Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:
- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
 - sindrom neuroleptic malign manifestat prin rigiditate musculară, febră, transpirație excesivă, ritm cardiac neregulat, variații ale tensiunii arteriale
 - mișcări involuntare, stereotipe, repetitive ale mandibulei, limbii sau extremităților

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: disconfort abdominal, tulburări de coordonare a mișcărilor, excitabilitate, iritabilitate, creșterea libidoului, tulburări de erecție, galactoree (curgerea sânilor), ginecomastie (mărirea sânilor la bărbați), modificarea cantității de urină eliminată, congestie nazală, tinitus (zgomote în urechi),

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele cu intoxicație alcoolică, barbiturică sau opiacee. Nu se administrează la persoanele cu deprimarea SNC de orice cauză, în stare comatoasă, leziuni subcorticale cunoscute sau suspectate, colaps circulator, discrazii sanguine sau feocromocitom. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la tioxantine, zuclopentixol sau orice componentă a produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua Clopixol informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței glaucomului, adenomului de prostată, antecedentelor de hepatită sau afecțiuni hematologice, prezenței depresiei. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în cazul prezenței acestor afecțiuni.

Înainte a unei intervenții chirurgicale informați medicul asupra tratamentului urmat.

Medicamentul poate provoca amețeli sau sedare. Utilizați cu precauție medicamentul dacă este necesară efectuarea unei activități cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

În studiile efectuate pe animale s-a observat un efect antiemetic al Clopixolului. Deoarece acest efect poate apare și la oameni, medicamentul poate masca semnele unei toxicități datorate supradozării altor medicamente sau poate masca simptomele altor boli, cum ar fi tumori cerebrale sau obstrucția intestinală.

Medicamentul trebuie utilizat cu precauție la pacienții cu istoric de convulsii deoarece acesta poate scade pragul convulsiv.

Clopixol se administrează cu precauție în cazul prezenței afecțiunilor cardiovasculare datorită riscului de apariție a anomaliilor de conducere.

Medicamentul trebuie administrat cu precauție la persoanele în vârstă deoarece acestea pot fi mai sensibile la efectele Clopixolului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Clopixol informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- barbiturice sau alte deprimante ale sistemului nervos central, inclusiv alcoolul
- antihipertensive deoarece poate crește riscul de apariție a hipotensiunii
- levodopa
- metoclopramid (Cerucal) deoarece crește riscul de apariție a

efectelor extrapiramidale

- antidepresive sau alte antipsihotice deoarece se pot antagoniza efectele acestora

Sarcina și alăptarea

Nu au fost studiate îndeajuns efectele administrării medicamentului pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Medicamentul se excretă în laptele matern dar nu se cunosc efectele acestuia asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Dozele trebuie individualizate pentru fiecare pacient. În general trebuie utilizate doze mici inițial și apoi crescute până la nivelul optim eficient cât mai repede posibil în funcție de răspunsul terapeutic. Dozele de întreținere pot fi administrate de obicei o dată pe zi, la culcare.

Episod psihotic acut, faza acută a schizofreniei, stări de agitație severă, manie

De obicei se recomandă 10-50 mg/zi. În cazurile medii spre severe se administrează inițial 20 mg/zi și apoi se crește la 2-3 zile cu câte 10-20 mg până la o doză de 75 mg/zi.

Schizofrenie cronică și alte psihoze cronice

Se administrează doze de întreținere de 20-40 mg/zi.

Agitație psihomotorie la pacienți oligofreni

Se recomandă 6-20 mg/zi. Dacă este necesar se pot crește dozele la 20-40 mg/zi.

Stări de agitație și confuzie la pacienții senili

Se recomandă 2-6 mg/zi administrat seara. Dacă este necesar se poate crește doza la 10-20 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Clopixol pot include: convulsii, mișcări spastice, hipotensiune, somnolență, letargie, comă.

Cloracef vezi Cefaclor

Clorfeniramin*Denumire comună internațională: Chlorphenaminum**Forme de prezentare: Comprimate***C** **Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?**

Clorfeniramina este un antihistaminic ce acționează prin blocarea efectelor histaminei (o substanță naturală din organism). Este utilizată pentru ameliorarea efectelor alergiilor cum ar fi strănutul, nas curgător, mâncărimi (prurit), urticaria, rash-ul sau altele.

Important de știut

Clorfeniramina poate provoca amețeli sau letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate accentua aceste efecte.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără alimente, cu un pahar mare cu apă. Luați Clorfeniramina conform recomandărilor medicului, fără a administra o cantitate mai mare de medicament.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, feței, a buzelor, a limbii, urticarie).

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: somnolență, fatigabilitate, amețeli, cefalee, uscarea gurii, dificultate la urinare sau hipertrofie de prostată.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu următoarele afecțiuni: glaucom cu unghi îngust, obstrucția colului vezical, hipertrofie de prostată simptomatică, atac acut de astm, ulcer peptic stenoizant, obstrucție piloro-duodenală. De asemenea este contraindicat persoanelor cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul anunțați medicul dacă aveți glaucom, ulcer gastric, dificultate la urinare, hiperfuncție a tiroidei (hipertiroidism), hipertensiune, afecțiuni cardiace, astm. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în cazul prezenței acestor afecțiuni.

Medicamentul poate provoca excitabilitate, în special la copii.

În cazul prezenței unor afecțiuni respiratorii cum ar fi emfizem sau bronșită cronică, medicamentul nu se administrează decât la recomandarea medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Clorfeniramină informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- anxiolitice sau sedative cum ar fi alprazolam (Frontin, Neurol, Xanax), diazepam, medazepam (Ansilan, Rudotel)
- antidepresive cum ar fi amitriptilina, doxepin, fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat)
- orice alte medicamente ce pot provoca letargie, somnolență, relaxare.

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca medicamentul să afecteze fătul dacă este administrat în sarcină. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii.

Medicamentul trece în laptele matern și poate avea efecte adverse severe asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 12 ani

Se recomandă un comprimat la fiecare 4-6 ore, fără a depăși 6 comprimate în 24 de ore.

Copii între 6 și 11 ani

Jumătate din doza adulților la fiecare 4-6 ore, fără a depăși 3 comprimate în 24 de ore.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Clorfeniramină pot include: somnolență severă, confuzie, oboseală severă, zgomote în urechi, tulburări de vedere, dilatarea pupilelor, uscarea gurii, bufeuri, in-

somnien, tremor, halucinații, posibile convulsii.

Clorzoxazon vezi Clorzoxazona

Clorzoxazona

Denumire comună internațională: Chlorzoxazonum

Alte denumiri comerciale: Clorzoxazon

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Clorzoxazona este un relaxant muscular. Se utilizează pentru ameliorarea durerii și discomfortului asociate leziunilor musculare cum ar fi întinderi, entorse, spasme. Medicamentul relaxează musculatura și ameliorează durerea, crampele și rigiditatea permițând mișcarea liberă și revenirea la activitățile cotidiene.

Important de știut

Medicamentul poate provoca amețeli sau letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate accentua aceste efecte.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de 3-4 ori/zi sau conform recomandărilor medicului.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament. Dacă săriți peste două doze sau mai mult consultați medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea feței, a gâtului, a buzelor, a limbii, urticarie)
 - afecțiuni hepatice (îngălbenirea pielii și a ochilor, greață, durere sau discomfort abdominal, leziuni sau sângerări apărute spontan, oboseală severă)
 - afecțiuni gastrice (scaune negre sau cu sânge, vărsături cu sânge)
- Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul

dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: letargie, amețeli, modificarea culorii urinei, rash sau leziuni neobișnuite.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului. De asemenea nu se administrează la persoanele cu insuficiență hepatică.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul dacă suferiți de o afecțiune hepatică. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- antihistaminice cum ar fi clorfeniramina, clemastin (Tavegyl)
- narcotice cum ar fi morfină (MSI Mundipharma, MST Continus, Vendal, Sevredol), fentanyl (Durogesic), oxycodonă (Oxycontin), codeină
- sedative cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital)
- fenotiazine cum ar fi chlorpromazina
- antidepresive cum ar fi amitriptilina, doxepin, fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat).

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului supra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza recomandată este de 1-2 comprimate de 3-4 ori/zi, sau conform recomandărilor medicului. De obicei se administrează în combinație cu analgezice și antiinflamatorii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Clorzoxazonă pot include: greață,

vărsături, diaree, letargie, amețeli, oboseală extremă, respirații neregulate.

Clostilbegyt

Denumire comună internațională: Clomifenum

Alte denumiri comerciale: Ova-Mit

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Medicamentul se utilizează pentru tratamentul infertilității la femei. Acționează prin provocarea unei creșteri a hormonilor ce ajută la creșterea și eliberarea ovulului matur (ovulație). Este indicat pentru tratamentul insuficienței ovulatorii la femeile ce doresc să devină însărcinate și ale căror parteneri sunt fertili și potenți.

Important de știut

Este foarte importantă coordonarea actului sexual cu tratamentul pentru a crește șansele de a rămâne însărcinată. Posibilitatea realizării concepției scade cu fiecare cură terapeutică ulterioară. Medicul va determina dacă este necesar să continuați tratamentul după prima cură. Dacă nu apare ovulația după 3 cure de terapie sau dacă concepția nu se realizează după 3 ovulații atunci medicul va recomanda încetarea terapiei.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează strict conform prescripției medicului pentru a avea eficacitate maximă. Este foarte importantă respectarea orarului de administrare a medicamentului.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, luați ambele doze odată și reveniți la programul normal de administrare. Dacă săriți peste două doze sau mai mult consultați medicul.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- sindrom de hiperstimulare ovariană ce se manifestă prin umflarea mâinilor și a picioarelor, durere abdominală, dificultate la respirație, creștere ponderală, greață și vărsături

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: hipertrofie ovariană (durere abdominală sau pelvină, sensibilitate, senzație de apăsare sau umflare), bufeuri, greață, vărsături, diaree, sensibilitate a sânilor sau discomfort, tulburări de vedere, cefalee, hemoragii uterine anormale.

Clomifenul poate crește posibilitatea de apariție a sarcinilor multiple. Sarcinile multiple pot avea riscuri crescute atât pentru mamă cât și pentru feți.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul prezenței sau suspiciunii de sarcină. De asemenea nu se administrează în cazul prezenței disfuncțiilor tiroidiene sau suprarenaliene, tumori hipofizare, afecțiuni hepatice, hemoragii uterine de cauză nedeterminată, chiste ovariene, hipertrofie ovariană nedeterminată de sindromul ovarelor polichistice (disfuncție hormonală ce duce la lipsa ovulației).

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra sindromului ovarelor polichistice, afecțiunilor uterine (de ex. uter fibromatos, endometrioză). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei.

Utilizarea medicamentului poate crește posibilitatea apariției sarcinilor multiple. Consultați medicul pentru a afla mai multe detalii în legătură cu acest lucru.

Medicamentul poate provoca amețeli sau tulburări ale vederii. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Medicul va dori să evalueze funcția hepatică și nivelele estrogenilor înainte de inițierea terapiei. De asemenea va dori să efectueze teste de sarcină, să excludă hipertrofia ovariană sau prezența chisturilor ovariene înainte începerii tratamentului și înaintea fiecărei cure terapeutice.

Dacă observați apariția tulburărilor de vedere anunțați imediat medicul. Acestea se pot manifesta prin încețoșarea vederii, puncte sau lumini în câmpul vizual, vedere dublă, intoleranță la lumină, scăderea acuității vizuale, pierderea vederii periferice, distorsionarea spațiului. Medicul poate recomanda un examen oftalmologic complet.

Sindromul hiperstimulării ovariene a fost raportat la femei în tratament cu clomifen. Acesta poate evolua rapid și poate deveni sever. Primele semne ale acestui sindrom include dureri pelvine

include durere abdominală, mărire de volum a abdomenului, diaree, respirație dificilă sau laborioasă, scăderea cantității de urină eliminată. Dacă observați apariția acestor simptome anunțați imediat medicul.

Pentru a reduce riscul de apariție a hipertrofiei ovariene pe durata tratamentului cu clomifen trebuie administrată doza minimă eficientă. Femeile cu tulburări hormonale, sindrom de ovare polichistice pot fi neobișnuit de sensibile la unii hormoni și pot răspunde anormal la doze obișnuite de medicament. Dacă observați apariția durerilor pelvine anunțați medicul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni între clomifen și alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Dacă constatați apariția unei sarcini anunțați imediat medicul. Medicamentul nu trebuie administrat în prezența sarcinii.

Doze recomandate

Doza recomandată pentru prima cură terapeutică este de 50 mg zilnic timp de 5 zile. Dacă nu a apărut ovulația, medicul poate recomanda maxim încă două cure terapeutice.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu clomifen pot include: greață, vărsături, bufeuri, tulburări de vedere, pete în câmpul vizual, durere abdominală.

Clotrimazol

Denumire comună internațională: Clotrimazolum

Alte denumiri comerciale: Canesten, Dermatin

Forme de prezentare: Cremă, Soluție cutanată, Pulbere cutanată, Comprimate vaginale

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Clotrimazol este un antifungic azolic ce acționează prin prevenirea creșterii fungice. Se utilizează pentru tratamentul unor infecții cutanate cum ar fi ciuperca piciorului (piciorul de atlet), micoze interdigitale, infecții micotice ale unghiilor, eritasmă. Comprimatele vaginale se administrează pentru tratamentul infecțiilor micotice vaginale.

Important de știut

Continuați administrarea medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic chiar dacă observați ameliorarea simptomelor. Simptomele pot dispărea înainte de eradicarea completă a infecției din organism, care poate recidiva la întreruperea prematură a tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se aplică pe piele. Înainte de aplicarea cremei sau soluției cutanate, spălați zona respectivă și uscați bine. Medicamentul se aplică pe zona afectată de obicei de două ori pe zi sau conform recomandărilor medicului. Nu aplicați medicamentul mai frecvent decât v-a fost prescris. Afecțiunea nu se va vindeca mai repede, în schimb se vor accentua efectele adverse.

Aplicați destulă cremă încât să acoperiți aria afectată și ceva din pielea din jur. După aplicarea medicamentului spălați-vă pe mâini. Nu bandajați și nu acoperiți zona respectivă decât dacă vă recomandă medicul.

Nu aplicați medicamentul în ochi, nas, gură.

Utilizați medicamentul în mod regulat pentru a obține efectele maxime. Amintiți-vă să aplicați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: greață, disconfort gastric, vărsături, prurit, gust neplăcut în gură, senzație de arsură, înțepături, mâncărime vaginală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Consultați medicul dacă observați apariția iritației cutanate

(cum ar fi înroșirea pielii, senzație de arsură, înțepătură, apariția de vezicule, umflare).

Consultați medicul înainte de a utiliza medicamentul la copii.

Dacă nu observați o ameliorare a simptomelor în timp de 2-4 săptămâni de la începerea tratamentului, consultați medicul.

Comprimatele vaginale de clotrimazol nu trebuie utilizate dacă aveți dureri abdominale, febră sau scurgeri vaginale urât mirositoare. Consultați imediat medicul.

Atunci când utilizați comprimatele vaginale, evitați contactele sexuale sau utilizați prezervativul. Acest lucru va preveni reinfectarea.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul trebuie administrat pe durata sarcinii doar dacă este neapărată nevoie. Discutați cu medicul dumneavoastră riscurile utilizării medicamentului în sarcină.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii.

Doze recomandate

Se aplică medicamentul în zonele afectate de 2-3 ori/zi sau conform recomandărilor medicului. Se masează ușor zona respectivă până ce crema sau soluția s-a absorbit în piele.

Comprimatele vaginale se introduc intravaginal, obișnuit unul, seara înainte de culcare timp de 6 zile (la nevoie 2 comprimate/zi dimineața și seara timp de 6-12 zile).

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu clotrimazol.

Cloviral vezi Aciclovir

Clozapin vezi Laponex

Co-Trim EEL vezi Biseptol

Coaxil

Denumire comună internațională: Tianeptinum

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Coaxil este un antidepresiv cu efecte adiționale anxiolitice fără a avea efecte sedative. Efectele anticolinergice și cardiovasculare ale medicamentului sunt reduse ceea ce îl face în mod particular eficient pentru persoanele în vârstă și pentru sindromul de dependență la alcool. Este indicat în tratamentul episoadelor depresive majore (ușoare, medii sau severe) și în afecțiunile cu componentă anxioasă.

Important de știut

Datorită riscului de suicid existent în tulburările depresive, tratamentul cu Coaxil trebuie monitorizat îndeaproape de către medic, în special în perioada inițială.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei de trei ori pe zi înainte de fiecare masă principală sau conform recomandărilor medicului.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, feței, a buzelor, a limbii) încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: dureri epigastrice, uscarea gurii, greață, vărsături, constipație, flatulență (gaze), insomnie, letargie, coșmaruri, astenie, amețeli, tremor, bufeuri, cefalee, mialgii (dureri musculare).

Când nu se administrează?

Nu se administrează la copiii sub 15 ani sau în combinație cu antidepresive de tip IMAO. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament.

Atenționări speciale

Înainte a unei intervenții chirurgicale ce necesită anestezie informați medicul că urmați tratament cu Coaxil.

Coaxil poate provoca amețeli, letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau a celor ce necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Ca și în cazul majorității agenților psihotropici la întreruperea tratamentului doza trebuie redusă treptat.

Continuați tratamentul cu Coaxil pe toată durata de timp recomandată de către medic chiar dacă observați ameliorarea simptomelor. Nu întrerupeți brusc tratamentul deoarece simptomele pot reapare.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Coaxil nu se administrează în asociație cu antidepresive de tip IMAO.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Doza recomandată este de 1 comprimat de 3 ori pe zi. Nu sunt necesare modificări ale dozelor la pacienții cu dependență de alcool, indiferent de prezența cirozei. La pacienții peste 70 de ani și la pacienții cu insuficiență renală doza trebuie redusă la 2 comprimate pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Coaxil.

Codamin P

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Codamin P este o combinație de medicamente cu efecte analgezice și antipiretice. De asemenea, cafeina are efect stimulant psihomotor slab și proprietăți antimigrenoase. Este indicat pentru ameliorarea cefaleei, durerilor dentare, nevralgiilor, mialgiilor,

stărilor febrile sau gripale.

Important de știut

Codeina conținută în Codamin P figurează pe lista substanțelor dopante și de aceea trebuie evitată utilizarea produsului la sportivi.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu un pahar mare cu apă, conform recomandărilor medicului.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul și încetați administrarea medicamentului dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe: reacții alergice la medicament (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)

efecte adverse hematologice (oboseală accentuată, leziuni sau sângerări ușor apărute)

apariția icterului (îngălbenirea pielii și a ochilor)

scăderea cantității de urină eliminată

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: constipație, palpitații, anxietate, tremor, uscarea gurii, greață, vărsături, amețeli, oboseală, scăderea apetitului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu următoarele afecțiuni: porfirie hepatică acută, deficit de G-6-PD (glucozo-6-fosfat dehidrogenază), insuficiență renală și hepatică. Este contraindicată utilizarea la copiii sub 6 ani. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la paracetamol sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor respiratorii cronice, ulcerului gastroduodenal, anemiei, afecțiunilor renale și hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în prezența acestor afecțiuni.

Datorită conținutului în codeină medicamentul poate produce

rareori dependență. Nu utilizați medicamentul pentru o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Codamin P informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- cărbune medicinal sau colestiramină (se administrează la cel puțin o oră distanță de Codamin P)
- sorbitol
- anticoagulante cumarinice (Sintrom, Trombostop)
- isoniazida
- meprobamat
- antidepresive tip IMAO
- alcool

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă este administrat pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea a 1-2 comprimate de 3-4 ori pe zi.

Copii peste 6 ani

Doza recomandată este de 1-2 comprimate de 3-4 ori pe zi. Doza medie de codeină la o administrare nu trebuie să depășească 0,15-0,2 mg/kg corp.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Codamin P.

Cognitiv vezi ALS-Selegilina

Colchicina

Denumire comună internațională: Colchicinum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Colchicina este utilizată pentru combaterea atacurilor de gută. Modul în care medicamentul acționează nu este cunoscut în

totalitate. Se presupune că modifică răspunsul organismului la depozitele de acid uric ameliorând astfel tumefacția și durerea asociată.

Colchicina nu previne progresia bolii. Se utilizează doar pentru scăderea incidenței atacurilor și ameliorarea durerii și disconfortului.

Important de știut

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția rash-ului cutanat, durerilor în gât, febrei, leziunilor sau sângerărilor apărute spontan, oboselii neobișnuite deoarece pot fi simptomele precoce ale unei reacții adverse severe.

Dacă administrați Colchicină pentru combaterea unui atac acut de gută, tratamentul trebuie întrerupt imediat ce se ameliorează durerea, când a fost atinsă doza maximă de medicament ce se poate administra sau la primele semne de greață, vărsături sau durere abdominală.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Comprimatele se înghit cu un pahar mare cu apă.

Administrați Colchicina strict conform prescripției medicului. Nu administrați o cantitate mai mare de medicament decât cea recomandată de către medic.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- rash cutanat
- dureri în gât
- febră
- leziuni sau sângerări apărute spontan
- oboseală neobișnuită

De obicei primele simptome ale apariției toxicității Colchicinei sunt greață, vărsăturile și diareea. Dacă observați apariția acestora încetați administrarea medicamentului și consultați medicul.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament, la cei cu afecțiuni severe gastrointestinale, renale, hepatice sau cardiace sau la persoanele cu discredibilitate sanguină.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra afecțiunilor cardiace, renale, hematologice sau asupra dependenței de alcool. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în prezența acestor afecțiuni.

Funcția renală scade odată cu înaintarea în vârstă. Deoarece medicamentul se excretă pe cale renală este necesară administrarea cu precauție a Colchicinei la persoanele în vârstă. Acestea pot fi mai susceptibile la efectele adverse ale medicamentului.

Colchicina poate afecta producerea spermei ceea ce poate duce la scăderea fertilității la bărbați. Consultați medicul pentru mai multe informații în această privință.

Alcoolul poate reduce eficacitatea tratamentului. Evitați consumul de alcool pe durata terapiei.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc exact efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se cunoaște dacă Colchicina poate afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate**Adulți****Atac de gută**

Se recomandă administrarea în prima zi a unui comprimat (1 mg) de trei ori pe zi, în zilele 2 și 3 câte un comprimat dimineața și seara iar în zilele următoare câte un comprimat (1 mg) seara.

Profilaxia acceselor de gută

Doza recomandată este de 0,5-1 mg o dată pe zi, de obicei seara.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea reacții adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați suprado-

zarea.

Simptomul supradozării cu colchicină pot include: greață, vărsături, disconfort gastric, durere, slăbiciune musculară, senzație de arsură în gât, stomac sau pe piele, dificultate la respirație, delir, sau convulsii. Supradozarea colchicinei poate avea efecte letale.

Coldrex

Denumire comună internațională: Combinații

Alte denumiri comerciale: Coldrex Comprimate, Coldrex Hotrem, Coldrex Nite

Forme de prezentare: Comprimate, Pulbere pentru suspensie orală, Sirop

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Gama Coldrex conține o serie de produse comerciale utilizate pentru ameliorarea simptomelor răcelii și gripei, cum ar fi: dureri de cap, nevralgii și dureri difuze, nas congestionat și înfundat, durerile și usturimile în gât, frisoane, secreții nazale abundente, tuse uscată și sâcăitoare. Coldrex conține o serie de principii active cu rol analgezic, antipiretic, decongestiv.

Important de știut

Coldrex conține paracetamol. Nu luați medicamentul dacă sunteți alergic la paracetamol sau dacă aveți afecțiuni renale sau hepatice. De asemenea, nu administrați Coldrex în același timp cu alte medicamente ce conțin paracetamol.

Administrarea corectă

Coldrex se administrează oral, conform recomandărilor medicului. Comprimatele se înghit cu un pahar mare cu apă. Pulberea pentru suspensie orală se dizolvă într-o ceașcă cu apă fierbinte. Pentru administrarea siropului se măsoară exact cantitatea administrată cu ajutorul paharului dozator inclus.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice la medicament (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a lim-

bii, urticarie).

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: uscăciune a gurii, încrețșarea vederii, dezorientare, neliniște, amețeli, tulburări gastrointestinale, dificultăți la eliminarea urinei, greață, cefalee, palpitații.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu hipersensibilitate cunoscută la oricare dintre componentele medicamentului. De asemenea este contraindicată administrarea la persoanele cu insuficiență hepatică sau renală, diabet sau hipertiroidie.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței astmului sau a altor afecțiuni respiratorii, epilepsiei, glaucomului, afecțiunilor renale sau hepatice, afecțiunilor prostatei, afecțiunilor cardiace. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în cazul prezenței acestor afecțiuni.

Coldrex poate produce amețeli sau somnolență. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Preparatele Coldrex se administrează pentru ameliorarea simptomelor răcelii și gripei. Dacă simptomele persistă, consultați medicul.

Administrați medicamentul conform informațiilor înscrise pe prospect sau conform recomandărilor medicului. Nu depășiți dozele recomandate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Coldrex informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- alte preparate ce conțin paracetamol
- metoclopramid (Ceruleal)
- anticoagulante cum ar fi warfarina, acenocumarol (Sintrom, Trombostop)
- anxiolitice sau medicamente pentru somn
- inhibitori ai monoaminoxidazei (IMAO)
- antidepresive

Sarcina și alăptarea

Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării înainte de a consulta medicul.

Doze recomandate

- Comprimate (Coldrex Comprimate)

Adulți

Se recomandă administrarea a 2 comprimate de 1-4 ori/zi.

Copii între 6-12 ani

Se administrează 1 comprimat de 1-4 ori pe zi

Nu se recomandă administrarea la copiii sub 6 ani.

- Pulbere pentru suspensie orală (Coldrex Hotrem)

Adulți și copii peste 12 ani

Doza recomandată este de 1 plic la fiecare 4 ore. A nu se administra mai mult de 3-4 plicuri în 24 de ore.

Nu se recomandă administrarea copiilor mai mici de 12 ani.

- Sirop (Coldrex Nite)

Adulți și copii peste 12 ani

Se recomandă administrarea a 20 ml sirop înainte de culcare (măsurate cu paharul dozator).

Copii între 6 și 12 ani

Se recomandă administrarea a 10 ml sirop înainte de culcare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Coldrex.

Coldrex Broncho

Denumire comună internațională: Guaifenesinum

Alte denumiri comerciale: Robitussin Expectorans

Forme de prezentare: Sirop, Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Guaifenesina este un expectorant. Are efect fluidifiant asupra secreției bronșice ameliorând congestia pulmonară și ușurând respirația. Este indicată pentru ameliorarea tusei provocată de unele afecțiuni ale tractului respirator (de ex. răceală, sinuzită, bronșite). De obicei nu se utilizează pentru tusea cronică provocată de fumat sau alte afecțiuni pulmonare cronice (de ex. bronșite cronice, emfizem) decât dacă este recomandată de către medic.

Important de știut

Beți multe lichide pe durata tratamentului. Aportul crescut de lichide ajută la ameliorarea congestiei pulmonare și fluidificarea secrețiilor.

Administrarea corectă

Siropul se administrează oral, cu sau fără alimente, conform recomandările medicului. Pentru a fi siguri că administrați doza corectă de medicament, măsurați siropul cu dispozitivul special inclus în cutie.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de așteptat apariția unei reacții adverse severe. Totuși, dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: amețeli, cefalee, rash, greață, vărsături, discomfort gastric.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la pacienții cu hipersensibilitate cunoscută la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra afecțiunilor respiratorii (de ex. emfizem, bronșită cronică, astm) sau a tusei cu expectorație abundentă.

Guaifenesina poate provoca amețelă. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Siropul poate conține zahăr și/sau alcool. Utilizați produsul cu precauție dacă aveți diabet, dependență la alcool sau afecțiuni hepatice. Consultați medicul în privința utilizării medicamentului în aceste condiții.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc în totalitate efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Pentru toate recomandările nu se vor administra mai mult de 6 măsuri într-o perioadă de 24 de ore.

Adulți și copii peste 12 ani

Se recomandă administrarea a 2 măsuri dozatoare la interval de 4 ore.

Copii între 6 și 12 ani

Se recomandă o măsură dozatoare la interval de 4 ore.

Copii între 2 și 6 ani

½ măsură dozatoare la interval de 4 ore.

Nu se recomandă administrarea la copiii sub 2 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării guaifenesinei.

Coldrex Comprimate vezi Coldrex

Coldred Hotrem vezi Coldrex

Coldrex Nite vezi Coldrex

Colebil

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Colebil este o combinație de substanțe cu acțiune coleretică, laxativă și slabă antiseptică. Este un substituent al sărurilor biliare îmbunătățind absorbția lipidelor, ameliorând digestia și tranzitul intestinal. Este indicat ca tratament simptomatic al tulburărilor dispeptice pentru ameliorarea balonărilor, eructațiilor, flatulenței, greței, constipației.

Important de știut

Colebil este indicat ca tratament simptomatic. Dacă simptomele persistă sau se agravează se recomandă consultarea unui medic.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor înscri-

se pe prospect sau recomandărilor medicului. Drajeurile se înghit cu un pahar mare de apă, înainte, în timpul sau după masă.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de așteptat apariția unei reacții adverse severe. Totuși, dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul în cazul apariției unei reacții adverse mai puțin severe cum ar fi: greață, vărsături, gust amar, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cu următoarele afecțiuni: obstrucție biliară, boală ulceroasă, esofagită de reflux, insuficiență hepatică gravă, insuficiență renală gravă. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Administrați medicamentul conform indicațiilor înscrise pe prospect sau conform recomandărilor medicului. Nu depășiți dozele recomandate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea a 1-3 drajeuri pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Colebil.

Colobutine

Denumire comună internațională: Trimebutinum

Alte denumiri comerciale: Debridat, Ibutin, Promebutin, Trimebutin

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Granule pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Trimebutina este un reglator al motilității digestive. Aceasta are o acțiune stimulatorie în caz de hipomotilitate intestinală și o acțiune spasmolitică în caz de hiperomotilitate a tractului digestiv. Este indicată în sindromul de colon iritabil sau în tulburările digestive funcționale, în special dureri, crampe abdominale, spasme, balonări, diaree și/sau constipație. La copii se administrează pentru colicile intestinale, în abdomenul cronic dureros și în tulburările de tranzit intestinal.

Important de știut

La unele persoane medicamentul poate provoca amețeală. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, înainte de masă, de obicei de trei ori pe zi sau conform recomandărilor medicului.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Este puțin probabilă apariția unei reacții adverse severe. Totuși, dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: uscarea gurii, gust neplăcut, greață, diaree, constipație, letargie, amețeli, oboseală crescută, cefalee, anxietate, reacții cutanate.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la oricare dintre componentele medicamentului.

Atenționări speciale

Informați medicul asupra prezenței altor afecțiuni înainte de a lua medicamentul.

Pentru a evita amețelile la ridicarea de pe scaun sau din pat, ridicați-vă lent.

Evitați consumul de alcool pe durata terapiei deoarece poate agrava efectele adverse ale medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării.

Doze recomandate

- Comprimate

Adulți

Se recomandă 1-2 comprimate de 3 ori pe zi.

- Suspensie buvabilă (prin adăugare de apă fiartă și răcită până la reperul de pe flacon)

Adulți

1-2 linguri de 3 ori pe zi.

Copii

1 ml/kg corp/zi divizat în 2-3 prize; sub 6 luni - 1/2 linguriță de 2-3 ori pe zi; de la 6 luni la 1 an - 1 linguriță de 2 ori pe zi; de la 1 an la 5 ani - 1 linguriță de 3 ori pe zi; peste 5 ani - 2 lingurițe de 3 ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării trimebutinei.

Colospasmin

Denumire comună internațională: Mebeverinum

Alte denumiri comerciale: Duspatalin

Forme de prezentare: Drajeuri, Capsule cu eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Mebeverin aparține unui grup de medicamente cunoscute ca antispastice. Este utilizat pentru ameliorarea crampelor și a spasmeilor tractului intestinal. Medicamentul este indicat în special pentru tratamentul sindromului de colon iritabil și alte afecțiuni

similare.

Important de știut

Colospasmin poate fi administrat și pacienților care suferă de sindrom de colon iritabil și glaucom sau adenom de prostată.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu un pahar mare de apă. Este mai eficient dacă se administrează cu 20 de minute înainte de masă.

Înghițiți capsulele cu eliberare prelungită întregi, fără a le desface și fără a le mesteca.

Este recomandat să administrați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi pentru a evita sărirea unei doze.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Este puțin probabilă apariția unei reacții adverse severe. Totuși, dacă observați apariția unei reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței porfiriei sau a constipației pentru mai mult de o săptămână.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Medicamentul nu se excretă în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

- Drajeuri
Se recomandă administrarea a 1 drajeu de 4 ori pe zi, preferabil înainte de mese și de culcare.
- Capsule cu eliberare prelungită (Duspatalin)
Se recomandă administrarea a unei capsule (200 mg) de două ori pe zi, dimineața și seara.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Colpotrophine

Denumire comună internațională: Promestrienum

Forme de prezentare: Capsule moi vaginale, Cremă vaginală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Promestrien este un derivat sintetic de estradiol care stimulează local epiteliul vaginal atrofiat. Este indicat în afecțiuni vulvo-vaginale apărute în urma carenței de estrogeni, mai ales în acele cazuri unde efectele estrogenice sistemice sunt contraindicate sau nu sunt dorite. Se utilizează pentru tratamentul vaginitelor cu carență estrogenică, vulvo-vaginitelor senile, pruritului vulvar, întârzierea cicatrizării cervico-vaginale și vulvare după naștere sau în urma intervențiilor chirurgicale.

Important de știut

Medicamentul este prescris pentru dumneavoastră. Nu recomandați medicamentul altor persoane care au simptome similare deoarece există posibilitatea prezenței unei alte afecțiuni pentru care medicamentul nu este recomandat.

Administrarea corectă

Capsulele moi se introduc în vagin, de obicei o dată pe zi sau conform recomandărilor medicului. Crema se aplică la nivel vaginal cu ajutorul aplicatorului.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de așteptat apariția unei reacții adverse severe.

În cazul apariției unor efecte adverse locale ușoare cum ar fi senzație de arsură, prurit (mâncărimi), continuați administrarea medicamentului și consultați medicul.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare component al produsului. De asemenea este contraindicată administrarea la persoanele cu modificări maligne sau premaligne la nivelul aparatului genital, carcinom al colului uterin cunoscut sau suspectate sau hemoragii uterine de cauză necunoscută.

Atenționări speciale

Deși nu au fost descoperite efecte sistemice de tip estrogenic după utilizarea locală a promestrienului în doza uzuală, nu se poate exclude complet posibilitatea unei penetrări minime a medicamentului, de exemplu prin intermediul unei leziuni a mucoasei sau printr-o mucoasă într-un grad avansat de atrofie. În nici un studiu efectuat această cantitate posibil absorbită nu a produs efecte sistemice observabile.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul este contraindicat femeilor însărcinate. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu există date în privința utilizării medicamentului pe durata alăptării. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

- Capsule moi vaginale
Doza recomandată este de 1 capsulă pe zi în cure de 20 de zile.
- Cremă
Se administrează o dată sau de 2 ori pe zi un aplicator cu cremă (aprox. 1 g). Poate fi necesar un tratament de întreținere dacă afecțiunea persistă.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc efectele supradozării promestrienului.

Comtan

Denumire comună internațională: Entacaponum

Alte denumiri comerciale: Comtess

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Comtan este un medicament antiparkinsonian care acționează prin blocarea anumitor substanțe din organism (enzima COMT) care distrug levodopa. Aceasta permite levodopei să persiste mai mult timp în organism, până la următoarea administrare. Se administrează în combinație cu alte medicamente (levodopa / carbidopa) pentru tratamentul bolii Parkinson.

Important de știut

Utilitatea Comtan constă în abilitatea acestuia de a prelungi acțiunea levodopa / carbidopa. De aceea este eficient doar administrat în asociație cu produse ce conțin levodopa / carbidopa.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu sau fără mâncare, de obicei cu fiecare doză de levodopa / carbidopa prescrisă (de până la 8 ori/zi) sau conform recomandărilor medicului.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți, împreună cu doza de levodopa / carbidopa. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe în-cetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- febră, stare confuzională
- dureri musculare
- halucinații

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul în cazul apariției următoarelor efectelor adverse mai puțin severe: fasciculații musculare (zbaterea mușchilor), greață, vărsături, modificarea culorii urinei, diaree, dureri abdominale, uscarea gurii, amețeli, anxietate, letargie, transpirații.

Când nu se administrează?

Nu se administrează la persoanele cunoscute cu hipersensibilitate la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor hepatice severe (de ex. a cirozei), hipotensiunii arteriale sau alcoolismului. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a terapiei în prezența acestor afecțiuni.

Comtan poate provoca amețeli sau letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Se recomandă utilizarea cu precauție la persoanele în vârstă deoarece pot fi mai susceptibile la apariția efectelor adverse ale medicamentului, în special la apariția stării confuzionale sau a letargiei.

Medicamentul poate provoca scăderea tensiunii arteriale și în consecință apariția amețelilor, greței, vărsăturilor, leșinului sau a transpirațiilor. Aveți grijă la ridicarea de pe scaun sau din pat.

Greața și diareea sunt efecte adverse frecvente care apar la mai mult de 10% dintre pacienți. În cazuri rare aceste simptome pot deveni severe. Comtan mai poate provoca halucinații și poate provoca ocazional noi tulburări de mișcare. La aproximativ 10% dintre pacienți poate provoca modificarea culorii urinei în brun, efect lipsit de importanță.

Întreruperea bruscă a tratamentului poate provoca reapariția simptomelor bolii Parkinson. Dacă se hotărăște întreruperea tratamentului aceasta trebuie făcută treptat și doar sub supravegherea medicului.

Medicamentul nu se utilizează la copii.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua Comtan informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- epinephrina (Adrenalina, Anapen)
- dopamina
- dobutamina
- methyldopa (Dopegyt)
- eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- rifampicina (Sinerdol)
- ampicilina (Ephicilin, Epicocilin, Pamecil, Standacillin)

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra fătului dacă este administrat pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți**

Doza recomandată este un comprimat de 200 mg administrat cu fiecare doză de levodopa / carbidopa, până la maxim 8 doze pe zi. Dacă s-a administrat mai mult de 800 mg de levodopa pe zi înainte de începerea tratamentului cu Comtan, probabil va fi necesară reducerea dozei de levodopa.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Comtan.

Comtess vezi Comtan**Concerta XL**

Denumire comună internațională: Methylfenidatum

Forme de prezentare: Comprimate filmate eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Metilfenidat este un stimulant ușor al sistemului nervos central utilizat în tratamentul tulburării hiperactive cu deficit de atenție la copii, ca parte a unui plan de tratament complex ce include măsuri psihologice, educaționale și sociale. Medicamentul crește atenția, scade impulsivitatea și hiperactivitatea.

Important de știut

Utilizarea prelungită a medicamentului poate produce dependență. Este de asemenea posibilă apariția toleranței la medicament, fiind necesare doze crescute pentru apariția aceluiași efect clinic. Datorită acestor riscuri consultați medicul înainte de a modifica dozele și întrerupeți administrarea medicamentului doar sub supravegherea medicului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o dată pe zi, di-

mineața, cu sau fără alimente sau conform recomandărilor medicului.

Înghițiți comprimatele întregi, cu un pahar mare cu apă. Nu sfărmași, tăiați și nu mestecați comprimatele deoarece se pierde proprietatea de eliberare prelungită a substanței active putând crește astfel efectele adverse.

Luați medicamentul regulat pentru a obține efectele maxime. Pentru a nu uita administrarea unei doze, luați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (dificultate la respirație, umflarea gâtului, a feței, a buzelor, a limbii, urticarie)
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- senzație de amețelă sau leșin
- creșterea tensiunii arteriale (cefalee severă, încrețșarea vederii, dificultate de concentrarea atenției, dureri toracice, convulsii)
- febră, dureri în gât, dureri de cap însoțite de rash cutanat cu vezicule, descuamare și înroșirea pielii
- agresiune, neliniște, halucinații, comportament neobișnuit, ticuri motorii
- apariția spontană de leziuni, pete violacee pe piele.

Continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: tulburări de vedere, rash cutanat minor, amețeli, nervozitate, tulburări ale somnului, greață, vărsături, pierderea apetitului, scădere ponderală.

Când nu se administrează?

Concerta nu se administrează la pacienții ce prezintă anxietate, tensiune și agitație marcate deoarece poate agrava aceste simptome. Este contraindicat la pacienții cu glaucom. De asemenea este contraindicată administrarea la cei cu ticuri motorii, la cei diagnosticati sau cu istoric familial de sindrom Tourette.

Medicamentul nu se administrează copiilor a căror simptome pot fi provocate de stress sau de o afecțiune psihiatrică.

Nu se utilizează medicamentul pentru tratamentul oboselii

obișnuite și nici pentru tratamentul depresiei severe.

Nu se administrează pacienților cunoscuți cu hipersensibilitate la medicament sau a celor în tratament cu inhibitori ai MAO.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul discutați cu medicul istoricul dumneavoastră medical, în special dacă suferiți de defecte cardiace congenitale, hipertensiune arterială, insuficiență cardiacă, aritmii cardiace sau istoric recent de infarct, afecțiuni psihiatrice sau istoric familial al acestora, epilepsie sau alte afecțiuni convulsive, istoric de dependență de alcool sau substanțe.

Siguranța și eficacitatea medicamentului pentru administrarea la copiii mai mici de 6 ani nu au fost stabilite. De asemenea nu sunt disponibile informații cu privire la administrarea pe termen lung la copii. La tratamentul pe termen lung cu stimulente s-a observat încetinirea creșterii, de aceea medicul va observa îndeaproape tratamentul administrat copiilor.

La unele persoane la care a fost administrat medicamentul s-au observat tulburări de vedere.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua metilfenidat anunțați medicul dacă urmați tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- antihipertensive
- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- clonidina
- anticonvulsivante cum ar fi fenitoina (Fenitoin), fenobarbital
- antidepressive cum ar fi amitriptilina (Amitriptilin), escitalopram (Ciprallex), clomipramina (Anafranil, Clomipramin), doxepin, fluoxetina (Anxetin, Fluran, Prozac), fluvoxamina (Fevarin, Fluvoxamin), paroxetina (Arketis, Paroxat, Paxeten, Seroxat), sertralina (Asentra, Serlift, Stimuloton, Zoloft).

Sarcina și alăptarea

Efectele medicamentului pe durata sarcinii nu au fost studiate îndeajuns. Dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină consultați imediat medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul se excretă în laptele matern. Dacă administrarea medicamentului este esențială pentru sănătatea dumneavoastră medicul poate hotărî întreruperea alăptării pe durata tratamentului.

Doze recomandate

Doza inițială recomandată pentru copii între 6 și 12 ani este de 18 mg/zi putând fi crescută până la maxim 54 mg/zi. Pentru ado-

lescenți între 13-17 ani se recomandă o doză inițială de 18 mg/zi putând fi apoi crescută până la 72 mg/zi, fără a depăși 2 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării pot include: vărsături, agitație, tremor, fasciculații musculare, convulsii, confuzie, halucinații, respirație, bătăi cardiace rapide, tulburări de vedere, uscarea gurii și a nasului, leșin.

Concor

Denumire comună internațională: Bisoprololum

Alte denumiri comerciale: Bisoblock, Bisogamma®, Bisomerck, Bisotad, Bisotens, Byol, Concor Cor, Coronal

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Bisoprolol face parte dintr-un grup de medicamente intitulate beta-blocante ce au efect asupra inimii și circulației sângelui prin vase. Se utilizează în special pentru tratamentul hipertensiunii. Beta-blocantele scad tensiunea arterială prin scăderea ritmului și intensității contracțiilor inimii, ceea ce reduce necesarul de oxigen al acesteia.

Important de știut

Medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control. De aceea este necesară continuarea tratamentului conform indicațiilor medicului chiar dacă vă simțiți bine și sunteți asimptomatic.

Nu încetați administrarea medicamentului fără a consulta medicul. Încetarea bruscă a tratamentului poate provoca reapariția simptomelor sau agravarea acestora. În cazul unei intervenții chirurgicale poate fi necesară întreruperea tratamentului. Informați medicul chirurg în legătură cu tratamentul urmat.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, la aceeași oră în fiecare zi, conform indicațiilor medicului. Înghițiți comprimatele cu un pahar de apă.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și luați următoarea doză conform indicațiilor medicului.

de administrare. Nu administrați niciodată o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor. Depozitați medicamentul la temperatura camerei, ferit de acțiunea umezelii.

C Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, buzelor, limbii, gâtului)
- scăderea frecvenței cardiace sau bătăi cardiace neregulate
- apariția senzației de amețeală marcată, leșin
- apariția dificultății la respirație (dispneei) chiar și la eforturi ușoare
- umflarea gleznelor sau a picioarelor
- greață, dureri de stomac, febră joasă, scăderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, icter (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- depresie

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: scăderea libidoului, impotență sau dificultatea de a ajunge la orgasm; tulburări ale somnului (insomnie); senzație de oboseală marcată; anxietate, nervozitate.

Când nu se administrează?

Bisoprolol nu se administrează în cazul prezenței șocului cardiogen (aport inadecvat de sânge în sistemul circulator), în prezența anumitor aritmii cardiace, a bradicardiei (scăderea frecvenței cardiace), sau a insuficienței cardiace congestive severe.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: astm, bronșită, emfizem, diabet, hipotensiune, afecțiuni cardiace (bloc cardiac, sindromul de sinus bolnav, bradicardie, insuficiență cardiacă congestivă), depresie, afecțiuni hepatice sau renale, afecțiuni tiroidiene, miastenia gravis, feocromocitom, afecțiuni circulatorii (de ex. sindrom Raynaud). Poate fi necesară ajustarea dozelor sau monitorizarea atentă și specifică a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Bisoprolol poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de reacție și judecată. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehicu-

culelor. Evitați consumul de alcool deoarece poate agrava senzația de amețeală și lipsa de concentrare.

Medicamentul poate masca simptomele hipoglicemiei sau poate modifica nivelele glucozei sanguine. În plus, pacienții diabetici la care apare o scădere severă a glicemiei după administrarea insulinei, pot avea o creștere bruscă a tensiunii arteriale.

Bisoprolol poate masca simptomele unei tiroide hiperactive. Înțetarea bruscă a tratamentului poate agrava afecțiunea.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de administrarea medicamentului informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special cu următoarele medicamente:

- antialergice (sau dacă faceți teste cutanate pentru diferiți alergeni)
- clonidină
- inhibitori MAO
- antidiabetice cum ar fi insulina, gliburid, glipizid (Glucotrol), metformin (Diaformin, Glibomet, Glucophage, Siofor)
- medicamente cardiace ca nifedipina (Adalat, Nifecard, Nifedipin), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilmacor, Dilzem)
- antiastmatice sau alte medicamente pentru afecțiuni respiratorii cum ar fi salbutamol (Ecosal, Ventolin), terbutalina (Aironyl), teofilina (Teotard, Theo SR)
- medicamente pentru răceală, stimulante sau medicamente pentru slăbit.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate fi nociv pentru copil dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă constatați apariția unei sarcini sau dacă vă doriți o sarcină.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă are efecte nocive asupra sugarului. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării decât la indicația medicului.

Doze recomandate

Doza se ajustează în funcție de nevoile fiecărui pacient. Doza uzuală inițială este de 5 mg o dată pe zi. Se poate crește la 10-20 mg pe zi în funcție de răspunsul individual la tratament. În prezența astmului, a afecțiunilor pulmonare, renale sau hepatice doza inițială recomandată este de 2,5 mg/zi iar creșterile ulterioare ale dozelor se fac cu extremă precauție.

Administrarea medicamentului la copii nu a fost studiată îndeajuns.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu bisoprolol pot include: bătăi cardiace neregulate, dificultate la respirație, colorație albastruie a unghiilor, amețeli, slăbiciune, leșin, convulsii.

Concor Cor vezi Concor

Contiflo vezi Tamsol

Controlloc

Denumire comună internațională: Pantoprazolom

Forme de prezentare: Comprimate filmate gastrorezistente

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Pantoprazol face parte dintr-un grup de medicamente numit inhibitori de pompă de protoni. Scade cantitatea de acid produsă la nivelul stomacului. Este utilizat pentru tratamentul esofagitei erozive (leziuni ale esofagului provocate de aciditatea gastrică) și a altor afecțiuni ce implică un exces de acid gastric, cum ar fi sindromul Zollinger-Ellison.

Important de știut

Nu încetați administrarea medicamentului chiar dacă simptomele se ameliorează. Simptomatologia poate dispărea înainte de vindecarea completă a afecțiunii.

Medicamentul este foarte eficient. La majoritatea pacienților secreția acidă gastrică se reduce cu 85-95% după prima săptămână de tratament.

Administrarea corectă

Comprimatele se administrează oral, cu sau fără alimente, fără a le zdrobi, mesteca sau tăia în bucăți. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare cu apă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la orarul normal de administrare. Nu administrați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original, ferit de acțiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați admi-

nistrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: greață, vărsături, gaze intestinale, dureri de stomac, diaree, cefalee.

Când nu se administrează?

Controlloc nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Unele afecțiuni pot necesita un tratament pe termen lung cu pantoprazol. Utilizarea cronică a pantoprazolului a provocat apariția cancerului gastric în studiile efectuate pe animale însă nu se cunoaște riscul apariției acestei afecțiuni la oameni. Discutați cu medicul care este riscul de apariție a acestei afecțiuni în cazul dumneavoastră.

Utilizarea pe termen lung a acestui medicament poate împiedica absorbția normală a vitaminei B12 ce poate duce la un deficit în organism. Simptomele deficienței vitaminei B12 pot include paloare tegumentară, slăbiciune, fatigabilitate, dificultate la respirație, bătăi cardiace rapide. Discutați cu medicul dacă urmați un tratament pe termen lung cu pantoprazol și suspectați un deficit de vitamină B12.

Anunțați medicul dacă aveți afecțiuni hepatice deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor în cazul insuficienței hepatice severe.

Siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii nu a fost suficient studiată.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a administra Controlloc anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- anticoagulant de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- ampicilină (Epicocillin, Pamecil, Standacillin)
- ketoconazol (Ketostin, N-Ketoconazol, Nizoral)
- preparate cu fier (Ascofer, Ferrogradumet, Ferrum Hausmann).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra sarcinii. Totuși este recomandat să nu se administreze medicamentul pe durata sarcinii decât dacă este neapărată nevoie și doar la recomandarea medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate avea efecte nocive asupra sugarului. Nu administrați

medicamentul pe durata alăptării fără a avea acordul medicului.

Doze recomandate

Esofagită erozivă

Doza uzuală este de 40 mg o dată pe zi timp de până la 8 săptămâni. Dacă afecțiunea nu s-a remis în acest timp, medicul poate recomanda o a doua cură terapeutică de 8 săptămâni. Aceeași doză se utilizează și pentru menținerea remisiei.

Secreție acidă în exces

Doza inițială este de obicei 40 mg de două ori pe zi. Medicul poate crește doza la nevoie chiar până la 240 mg pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Controloc la oameni nu se cunosc îndeajuns de bine, însă studiile pe animale au arătat dificultăți de coordonare a mișcărilor și o reducere a activității.

Convulex vezi Depakine

Copegus vezi Rebetol

Cordamil vezi Verapamil

Cordarone vezi Amiodarona

Cordipin vezi Nifedipin

Corinfar® Retard vezi Nifedipin

Coronal vezi Concor

Corsodyl Mint Mouthwash

Denumire comună internațională: Chlorhexidinum

Alte denumiri comerciale: Plak Out

Forme de prezentare: Apă de gură, Soluție bucală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Corsodyl Mint este o soluție orală utilizată pentru tratamentul gingivitei, o afecțiune în care gingiile se umflă și capătă culoarea roșie. Medicamentul este folosit deasemenea pentru controlul sângerărilor gingiilor provocate de gingivită.

Important de știut

Nu înghițiți soluția de clorhexidină. Clătiți gura și apoi scuipați soluția.

Nu diluați soluția cu apă sau orice alt lichid.

Administrarea corectă

După ce vă spălați pe dinți, clătiți gura, curățați dinții cu ață dentară, apoi clătiți gura cu cantitatea recomandată de soluție de clorhexidină, menținând-o în gură timp de aproximativ 30 de secunde, apoi scuipați. Nu clătiți gura cu apă după utilizarea medicamentului chiar dacă acesta lasă un gust neplăcut în gură. Evitați consumul alimentelor sau băuturilor pentru cel puțin 1 oră după aceea pentru a permite medicamentului să acționeze.

Dacă săriți o doză – reluați administrarea regulată data următoare când vă spălați pe dinți.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu au fost raportate efecte adverse severe la utilizarea medicamentului. Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: pătarea dinților sau a altor suprafețe din gură, modificarea gustului, iritarea ușoară a gurii. Aceste efecte adverse sunt temporare și de obicei dispar la încetarea tratamentului.

Când nu se administrează?

Corsodyl Mint nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical și cu tratamentele urmate.

Dacă suferiți de gingivită și periodontită (o afecțiune a țesutului cu rol de suport pentru dinți), poate fi necesar un tratament adițional pentru această afecțiune.

Pe lângă pătarea dinților, clorhexidina poate provoca acumularea în exces a tartrului pe suprafața dinților. Se recomandă curățarea dinților la intervale de 6 luni de zile.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asu-

pra sarcinii. Nu utilizați clorhexidina pe durata sarcinii fără a discuta mai întâi acest lucru cu medicul dumneavoastră.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultați medicul înainte de a urma un tratament cu clorhexidină pe durata alăptării.

Doze recomandate

Doza recomandată pentru adulți este de 5 ml soluție nediluată, utilizată pentru clătirea gurii timp de aproximativ 30 de minute, după efectuarea igienei orale, de două ori pe zi. Nu înghițiți nici odată soluția.

Eficacitatea și siguranța utilizării la copiii și adolescenții sub 18 ani nu a fost stabilită.

Supradozare

Orice medicament utilizat în exces poate provoca efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Corsodyl se aseamănă intoxicației alcoolice (îmbătării): greață, vărsături, vorbire greoaie, mers împeticit, letargie.

Corvitol vezi Metoprolol

Coryol vezi Cavedilol

Corzem vezi Diltiazem

Cosopt

Denumire comună internațională: Combinații (dorzolamidum + timololum)

Forme de prezentare: Picături oftalmice – soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Dorzolamida reduce cantitatea de lichid de la nivelul ochilor, ceea ce duce la scăderea presiunii intraoculare. Timololul este un beta-blocant care de asemenea reduce presiunea intraoculară. Combinația dorzolamidă și timolol oftalmic este utilizată pentru tratamentul anumitor tipuri de glaucom și a altor afecțiuni caracterizate prin presiune intraoculară crescută.

Important de știut

Deși la început nu va fi simptomatică, hipertensiunea intraoculară va duce în final la afectarea nervului optic și la pierderea vederii. De aceea este foarte importantă administrarea continuă a tratamentului chiar și în absența simptomelor.

Administrarea corectă

Cosopt se administrează prin picurare pe suprafața ochiului cu ajutorul unui picurător. Dacă utilizați alte medicamente cu administrare oftalmică așteptați cel puțin 10 minute între administrarea a două medicamente.

Îndepărtați lentilele de contact înaintea administrării medicamentului; așteptați cel puțin 15 minute după administrarea medicamentului pentru a reaplica lentilele de contact.

Pentru administrarea picăturilor, spălați-vă mai întâi bine pe mâini, înclinați capul pe spate și trageți ușor în jos de pleoapa inferioară. Aplicați o picătură de soluție în spațiul creat între pleopă și ochi. Aveți grijă să nu atingeți ochiul sau pleoapa cu vârful picurătorului deoarece poate apare contaminarea soluției.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru doza următoare, săriți peste doza uitată și reveniți la orarul normal de administrare. Nu administrați două doze de medicament odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original, ferit de lumină.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați utilizarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- umflarea sau înroșirea pleoapelor
- înroșirea ochilor, discomfort sau sensibilitate la lumină
- scurgeri, cruste ale ochilor sau pleoapelor
- febră, dureri în gât, cefalee însoțită de rash cutanat cu înroșirea pielii, apariția de vezicule și descumare
- wheezing, sete de aer sau alte probleme respiratorii
- umflare, creștere rapidă în greutate
- dificultate la respirație (dispnee) chiar și la eforturi mici.

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: tulburări de vedere, vedere dublă, senzație de arsură sau înțepătură la nivelul ochilor, gust neobișnuit în gură, dureri de stomac sau lombare, amețeli, uscarea ochilor, greață, cefalee, amețeli.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele cu antecedente de astm bronșic, boală pulmonară obstructivă cronică, insuficiență cardiacă, aritmii. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special dacă suferiți de: afecțiuni respiratorii, cum ar fi bronșite sau emfizem, afecțiuni cardiace sau insuficiență cardiacă congestivă, diabet, afecțiuni musculare cum ar fi miastenia gravis, afecțiuni renale, afecțiuni hepatice, afecțiuni tiroidiene.

Dacă sunteți supuși unei intervenții chirurgicale, informați medicul asupra tratamentului urmat. Poate fi necesară reducerea treptată a dozei de medicament administrat înaintea operației. De asemenea anunțați imediat medicul dacă ați suferit o leziune la nivelul ochiului sau constatați apariția unei infecții.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special cu unul dintre următoarele medicamente:

- clonidină
- chinidină (Chinidină Sulfat)
- digitalice (digoxin, Lanoxin)
- acetazolamidă
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atenocor, Blocotenol, Hypoten), bisoprolol (Bisoblock, Bisogamma, Bisomerck, Concor), carteolol (Carteol, Fortinol), carvedilol (Carvedigamma, Coryol, Dilatrend), metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol, sotalol (Darob, Sotagamma), timolol (Arutimol, Nyolol, Timbak, Timoptic)
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi amlodipina (Amlohexal, Norvasc, Tenox), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), felodipina (Auronal, Felocord, Mivara, Plendil, Pratol, Presid), nifedipina (Adalat, Cordipin, Nifecard), nisoldipina (Baymycard), verapamil (Cordamil, Isoptin)
- antidepresive cum ar fi escitalopram (Cipralex), fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat), sertralina (Asentra, Serlift, Stimuloton, Zoloft).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate afecta sarcina dacă este administrat în această perioadă. Anunțați medicul dacă constatați sau suspectați apariția unei sarcini.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă are efecte nocive asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la indicația medicului.

Doze recomandate

Doza uzuală recomandată este de 1 picătură în ochiul afectat (sau ambii ochi) de două ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării pot include: senzație de amețeală, sete de aer, cefalee, încetinirea frecvenței cardiace, dificultate la respirație, durere toracică, leșin.

Coverex vezi Prestarium

Coxtral vezi Nimesulid

Cozaar

Denumire comună internațională: Losartanum

Alte denumiri comerciale: Lorista

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Losartan face parte dintr-un grup de medicamente numite antagoniști ai receptorilor angiotensinei II. Medicamentul scade tensiunea arterială prin acțiune asupra vaselor de sânge, prevenind constricția acestora și ameliorând fluxul sanguin. Cozaar se utilizează în tratamentul hipertensiunii arteriale și pentru reducerea riscului de AVC la pacienții cu hipertensiune. Se mai utilizează de asemenea pentru tratamentul afecțiunilor renale la pacienții cu diabet zaharat tip II.

Important de știut

Medicamentul trebuie administrat constant pentru a fi eficient. Deoarece presiunea sanguină se reduce treptat pot trece câteva săptămâni până la apariția completă a efectelor medicamentului. Este necesară administrarea medicamentului pe toată această perioadă, chiar și în lipsa simptomelor.

Cozaar nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu un pahar mare cu apă, conform indicațiilor medicului. Se poate administra cu sau fără alimente. Pentru a nu uita administrarea unei doze se recomandă administrarea medicamentului la aceleași ore în fiecare zi.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul în ambalajul original, bine închis, ferit de acțiunea umezelii și a luminii.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- senzație puternică de amețală sau leșin
- umflare, creștere ponderală rapidă
- bătăi cardiace rapide sau foarte rare
- creșterea sau scăderea semnificativă a cantității de urină eliminată
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- uscarea gurii, sete accentuată, letargie, neliniște, confuzie, greață, vărsături, creșterea cantității de urină, dureri musculare sau slăbiciune, bătăi cardiace rapide, amețeli, convulsii

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: dureri de stomac, greață, diaree; dureri lombare, dureri ale membrelor; dureri musculare sau slăbiciune; cefalee, amețeli; tulburări ale somnului; nas înfundat sau curgător, dureri în gât; tuse uscată.

Când nu se administrează?

Cozaar nu se administrează pe durata sarcinii sau la persoanele cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de administrarea medicamentului informați medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special dacă suferiți de: afecțiuni renale sau hepatice, insuficiență cardiacă congestivă, dezechilibre ale potasiului în organism sau dacă trebuie să respectați o dietă cu conținut redus de sodiu.

Cozaar poate provoca scăderea presiunii sanguine, în special dacă urmați un tratament concomitent cu diuretice. Pot apare amețeli sau leșin, în special în primele zile de tratament. Anunțați medicul dacă apar aceste simptome deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor sau întreruperea tratamentului.

Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc crescut cum ar fi con-

dusul autovehiculelor. Medicamentul poate provoca amețeli.

Cozaar poate crește nivelul potasiului din organism. Consultați medicul înainte de a administra suplimente de potasiu sau a consuma substituenți ai sării de bucătărie ce au un conținut ridicat de potasiu.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- orice alt medicament pentru hipertensiune arterială
- fluconazol (Diflucan, Flucoric, Flucovim, Mycomax)
- rifampicină (Sinerdol)
- diuretice cum ar fi spironolactona (Alspiron, Verospiron)
- celecoxib (Celebrex, Onsenal)
- aspirină sau alte AINS cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Ibufen, Nurofen, Paduden), diclofenac (Clafen, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketonal, Tador), naproxen (Aleve, Reuxen, Momendol), piroxicam (Flamexim, Piroxsal)

Sarcina și alăptarea

Losartan poate avea efecte nocive și poate provoca chiar moartea fătului dacă se administrează în trimestrele doi sau trei de sarcină. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Utilizați metode contraceptive eficiente pe durata sarcinii.

Doze recomandate

Hipertensiune arterială

Doza uzuală inițială este de 50 mg pe zi. Se poate administra și în două doze zilnice până la o doză totală de 100 mg/zi.

Afecțiuni renale provocate de diabet

Doza uzuală este de 50 mg/zi. Dacă tensiunea arterială este prea crescută medicul poate crește doza până la 100 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu losartan pot include: scăderea frecvenței cardiace, amețeli, leșin.

Credanil vezi Zimox

Crestor

Denumire comună internațională: Rosuvastatinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Rosuvastatin este un medicament utilizat pentru reducerea nivelului de colesterol, acționând prin blocarea producției de colesterol (un anumit tip de grăsime) în organism. Acesta reduce nivelurile colesterolului "nociv" (lipoproteinele cu densitate joasă, sau LDL) și ale trigliceridelor în sânge, în timp ce crește nivelurile colesterolului "benefic" (lipoproteinele cu densitate înaltă, sau HDL).

Crestor se utilizează pentru tratamentul hipercolesterolemiei. Scăderea colesterolului poate ajuta la prevenirea afecțiunilor cardiace și ale sistemului circulator, afecțiuni ce pot favoriza apariția infarctului miocardic, accidentelor vasculare cerebrale sau altor afecțiuni vasculare.

Important de știut

Crestor este prescris doar dacă dieta, exercițiile fizice și scăderea ponderală nu au reușit să reducă nivelurile colesterolului. Este important să vă amintiți că acest medicament este prescris ca adjuvant și nu ca un înlocuitor pentru modificarea stilului de viață. Este necesară continuarea dietei și a exercițiilor fizice pe durata tratamentului cu Crestor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, de obicei o dată pe zi, cu un pahar mare cu apă. Se poate administra cu sau fără alimente. Se recomandă să luați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi pentru a nu uita administrarea unei doze.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original, ferit de acțiunea copilului. Depozitați medicamentul într-un loc ferit de umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri musculare, sensibilitate sau slăbiciune însoțite de febră

- sau simptome gripale și închiderea la culoare a urinei
- scăderea sau creșterea semnificativă a cantității de urină eliminată
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- dureri toracice
- umflarea mâinilor sau a picioarelor

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: fatigabilitate; greață, dureri de stomac, constipație, diaree; dureri în gât, nas curgător sau înfundat; cefalee; dureri sau arsuri la urinare.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele cu afecțiuni hepatice sau cunoscute cu alergii la medicament. De asemenea nu se administrează pe durata sarcinii sau alăptării.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special dacă suferiți de: afecțiuni renale, hipotiroidie, afecțiuni musculare, epilepsie sau alte afecțiuni convulsive, dezechilibre electrolitice (cum ar fi hipopotasemie), infecții sau boli severe, istoric recent de intervenții chirurgicale. Poate fi necesară ajustarea dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

În rare cazuri, rosuvastatin poate provoca o afecțiune ce se manifestă prin distrugerea masei musculare scheletice. Această afecțiune poate provoca insuficiență renală și apare mai frecvent la persoanele în vârstă sau la persoanele de origine asiatică. Anunțați imediat medicul dacă observați dureri musculare inexplicabile, slăbiciune musculară, febră, simptome gripale, închiderea la culoare a urinei.

Utilizați cu precauție medicamentul în cazul unui istoric de afecțiuni hepatice, în cazul prezenței unor simptome ce pot sugera o afecțiune hepatică sau în cazul consumului unor cantități mari de alcool.

Crestor poate modifica unele teste de laborator, inclusiv testele pentru evaluarea funcției hepatice, a funcției tiroidiene sau pentru determinarea glicemiei. Dacă efectuați analize de laborator, informați medicul asupra tratamentului urmat.

Siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii nu a fost stabilită.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul în legătură cu alte tratamente urmate, în spe-

cial cele cu următoarele medicamente:

- cimetidină
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- ketoconazol (Kefungin, Ketostin, Nizoral)
- spironolactonă (Alspiron, Verospiron)
- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- alte medicamente pentru scăderea colesterolului cum ar fi fenofibrat (Fenox, Lipanthyl, Lipofib).

Sarcina și alăptarea

Administrat pe durata sarcinii medicamentul poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului. Nu utilizați rosuvastatin dacă sunteți însărcinată. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Utilizați o formă eficientă de contracepție pe durata tratamentului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate avea efecte nocive asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără acordul medicului.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală inițială este de 10 mg o dată pe zi. În cazul în care nivelul LDL colesterolului nu este prea crescut sau aveți factori predispozanți pentru afecțiuni musculare, medicul poate începe tratamentul cu doze de 5 mg o dată pe zi. Dacă nivelul LDL colesterolului este peste 190 mg/dl, medicul poate începe tratamentul cu doze de 20 mg/zi. Dacă aceste doze nu reduc colesterolul se poate crește la 40 mg/zi.

În cazul prezenței unei afecțiuni renale severe sau în cazul unui tratament concomitent cu ciclosporină doza inițială recomandată este de 5 mg/zi, putând crește doza la nevoie până la 10 mg/zi.

Dacă se administrează un alt medicament pentru scăderea colesterolului, doza zilnică va fi de maxim 10 mg.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu rosuvastatin nu sunt îndeajuns de bine cunoscute.

Crixivan

Denumire comună internațională: Indinavirum

Forme de prezentare: Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Indinavir este un medicament antiviral ce face parte dintre inhibitorii de proteaze utilizați în infecția HIV. Acesta previne multiplicarea virusului imunodeficienței umane în organism. Este utilizat pentru tratamentul infecției cu virusul HIV ce provoacă sindromul imunodeficienței dobândite (SIDA).

Important de știut

Este important să beți cel puțin 1,5 litri de lichide pe zi în timpul tratamentului cu indinavir. În caz contrar pot apare calculi renali ce pot necesita întreruperea tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți medicamentul cu un pahar mare cu apă, suc sau ceai. Se recomandă administrarea pe stomacul gol, cu cel puțin 1 oră înainte sau 2 ore după masă. Evitați mesele bogate în grăsimi.

Este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a obține beneficiile maxime. Luați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi pentru a nu uita administrarea unei doze.

Dacă săriți peste o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă au trecut mai mult de 2 ore de când doza trebuia administrată, săriți doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesivă. Păstrați capsulele în ambalajul original, ferit de acțiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a limbii, a buzelor, a gâtului)
- febră, dureri în gât, cefalee însoțite de rash cutanat eritematos, cu vezicule și descuamarea pielii
- tegumente palide sau galbene, închiderea la culoare a urinei, febră, confuzie sau slăbiciune
- creșterea cantității de urină eliminată sau sete accentuată
- prezența sângelui în urină, dureri în zona lombară
- leziuni sau hemoragii apărute spontan

- semne ale unei infecții nou apărute, cum au fi febră, frisoane, tuse, simptome gripale
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)

Dacă observați apariția următoarelor efectelor adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: ușoară greață, vărsături, diaree, balonare; amorțeli sau înțepături, în special în jurul gurii; fatigabilitate; cefalee, modificări ale dispoziției; modificarea dispoziției țesutului adipos în corpul dumneavoastră (în special pe mâini, picioare, față, gât, sân sau talie).

Când nu se administrează?

Indinavir nu se administrează concomitent cu următoarele medicamente: amiodaronă, cisaprid, derivați de ergotamină, midazolam, pimizid, triazolam. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergii la indinavir.

Atenționări speciale

Înainte de a lua indinavir informați medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special dacă suferiți de: afecțiuni hepatice, afecțiuni renale sau istoric de calculi renali, diabet zaharat, afecțiuni hemoragice cum ar fi hemofilie, hipercolesterolemie sau hipertrigliceridemie. Poate fi necesară ajustarea dozelor sau supravegherea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Boala HIV/SIDA se tratează de obicei cu o combinație de medicamente. Pentru a combate eficient boala administrați toate medicamentele prescrise de către doctor conform indicațiilor acestuia. Nu modificați dozele sau programul de administrare fără acordul medicului.

Tratamentul cu indinavir nu previne transmiterea infecției către alte persoane prin contacte sexuale neprotejate sau prin folosirea în comun a acelor de seringă. Discutați cu medicul dumneavoastră metodele de prevenire eficientă a transmiterii infecției.

Deși Crixivan reduce cantitatea de virus din organism și crește numărul celulelor albe, efectul acestuia asupra supraviețuirii pe termen lung nu este cunoscut. Virusul rămâne în organism, odată cu acesta persistând și riscul apariției posibilelor complicații ale bolii, inclusiv apariția infecțiilor oportuniste. De aceea este important să rămâneți sub supravegherea unui doctor și să respectați programul consultațiilor.

Inhibitorii de proteaze cum este indinavir pot declanșa diabetul zaharat (nivele crescute de glucoză în sânge) sau pot agrava dia-

betul preexistent. Dacă suferiți de diabet poate fi necesară ajustarea dozelor medicației antidiabetice.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul în legătură cu tratamentele urmate, în special cele cu următoarele medicamente:

- fluticazona (Flixonase, Flixotide)
- antibiotice cum ar fi itraconazol (Orungal), ketoconazol (Kefungin, Ketostin, Nizoral), rifabutin (Mycobutin), rifampicină (Sinerdol)
- antidepresive cum ar fi trazodona (Trittico)
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi amlodipina (Amlo Tad, Amlohexal), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem), felodipina (Auronal, Plendil, Pratul, Presid), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard), verapamil (Cordamil, Isoptin)
- medicamente ce scad colesterolul de genul atorvastatinului (Sortis), lovastatinului (Holetar, Medostatin) sau simvastatinului (Mivastin, Simcor, Simgal, Simvacard)
- medicamente ce slăbesc sistemul imun cum ar fi ciclosporina (Cicloral, Equoral, Sandimun Neoral), sirolimus (Rapamune), tacrolimus (Advagraf, Prograf, Protopic)
- antiaritmice de genul chinidinei
- insulină sau antidiabetice orale
- medicamente pentru tratamentul disfuncției erectile cum ar fi sildenafil (Revatio, Viagra), tadalafil (Cialis) sau vardenafil (Levitra, Vivanza)
- alte medicamente pentru tratamentul infecției HIV/SIDA, cum ar fi atazanavir (Reyataz), efavirenz (Stocrin, Sustiva), lopinavir/ritonavir (Kaletra)
- medicamente anticonvulsivante cum ar fi carbamazepina (Finlepsin, Taver, Tegretol, Timonil), fenobarbital, fenitoina (Fenitoin, Phenhydan)

Sarcina și alăptarea

Efectele medicamentului asupra sarcinii nu au fost îndeajuns de bine studiate. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu alăptați copilul. Virusul HIV poate trece în laptele matern și poate infecta sugarul.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă utilizarea a 800 mg la fiecare 4 h. În cazul prezenței afecțiunilor hepatice medicul poate reduce dozele la 600 mg la fiecare 4 h.

Copii

Doza se calculează în funcție de greutatea corporală. Totuși, medicamentul poate provoca calculi renali cu o incidență mai mare la copii decât la adulți.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu indinavir pot include: dureri lombare, prezenta sângelui în urină, diaree, calculi renali, greață, vărsături.

Cuminol vezi Ciprofloxacina**Cutivate**

Denumire comună internațională: Fluticasonum

Forme de prezentare: Cremă, Unguent

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Cutivate este un steroid topic. Acesta reduce sau inhibă acțiunea anumitor substanțe în organism ce provoacă inflamația, înroșirea sau tumefierea. Este utilizat pentru tratamentul inflamației provocată de un număr de afecțiuni cum ar fi reacții alergice, eczeme și psoriazis.

Important de știut

Nu acoperiți zona tratată cu bandaje sau îmbrăcăminte ce nu permite circulația liberă a aerului în zona respectivă (bandaje ocluzive), decât la recomandarea medicului. Aceste bandaje ocluzive vor crește semnificativ cantitatea de medicament absorbită de către organism. Dacă este totuși necesară utilizarea unui bandaj ocluziv, nu îl mențineți în zona respectivă mai mult de 12 ore pe zi.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează local, conform indicațiilor medicului. Spălați-vă pe mâini înainte de fiecare aplicare, doar dacă nu utilizați crema pentru tratarea unei afecțiuni a mâinilor. Aplicați o cantitate mică de cremă în zona respectivă și masați ușor până la absorbirea acesteia în piele. Utilizați crema cu precauție în zonele mai sensibile ale pielii, cum ar fi axila, genunchii sau coatele deoarece acestea pot absorbi o cantitate mai mare de medicament.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți.

Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original, ferit umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu au fost raportate efecte adverse severe la utilizarea fluticasonului topic, decât la utilizarea la doze mari pentru perioade îndelungate de timp. Dacă medicamentul se absoarbe în organism pot apare tulburări de vedere, bătăi cardiace neregulate, insomnie, modificări ale dispoziției, creștere ponderală, fatigabilitate.

Alte efecte adverse mai puțin severe pot apare cu probabilitate mai mare. Acestea includ înroșirea pielii, apariția de vezicule, senzație de arsură, mâncărime, descuamare. Continuați administrarea medicamentului și informați medicul.

La utilizarea prelungită pot apare: subțierea pielii, înroșire prelungită a pielii, vergeturi.

Când nu se administrează?

Cutivate nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la fluticason.

Atenționări speciale

Nu utilizați medicamentul pentru tratarea diverselor afecțiuni la copii decât la indicația medicului. Copiii sunt mai sensibili la efectele fluticasonului topic.

Anunțați medicul dacă afecțiunea nu se ameliorează sau dacă se agravează. Medicamentul nu va fi suficient pentru tratarea afecțiunii dumneavoastră dacă aceasta se asociază unei infecții.

Nu utilizați medicamentul în alte zone ale corpului decât cele pentru care v-a fost prescris.

Medicamentul nu se va utiliza în prezența atrofiei cutanate și nu se va administra în prezența unei infecții la locul de administrare. Cutivate nu se va folosi pentru tratamentul rosaceea sau al dermatitei periorale.

Ca și în cazul altor terapii cu corticosteroizi, tratamentul trebuie încetat atunci când se obține controlul asupra bolii. Dacă nu se observă nici o ameliorare în decurs de 2 săptămâni poate fi necesară reevaluarea diagnosticului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu utilizați alte medicamente cu aplicare topică în zona respectivă decât la indicația medicului.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc îndeajuns de bine efectele medicamentului asupra sarcinii. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Dacă tratamentul pe durata sarcinii este absolut necesar atunci trebuie administrată cea mai mică doză eficientă pentru cea mai scurtă perioadă de timp, sub atenta supraveghere a medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizați fluticason pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Cutivate se poate administra la adulți și copii peste 3 luni. Siguranța și eficacitatea administrării la copii timp de peste 4 săptămâni nu a fost evaluată.

Dermatită atopică

Se aplică un strat subțire de cremă în zona respectivă o dată sau de două ori pe zi. Se masează ușor.

Alte dermatoze ce răspund la corticosteroizi

Se aplică un strat subțire de cremă pe zona respectivă de două ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Supradozarea cu Cutivate este puțin probabilă. Nu se cunosc efectele supradozării.

Cyclo Progynova

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Cyclo Progynova este un produs hormonal utilizat pentru tratamentul efectelor insuficienței ovariene. Produsul conține estradiol valerat, care este o formă naturală a estrogenului, și norgestrel, o formă sintetică a progesteronului. Estrogenul și progesteronul sunt principalii hormoni sexuali feminini.

În perioada de perimenopauză, ovarele produc din ce în ce mai puțin estrogen, astfel că nivelele sanguine ale acestui hormon scad. Acest lucru poate provoca simptome cum ar fi cicluri neregulate, bufeuri, transpirații nocturne, variații ale dispoziției, scăderea lubrifierii vaginale sau mâncărime vaginală.

Cyclo Progynova este indicat ca terapie hormonală de substituție pentru ameliorarea simptomelor menopauzei, sau pentru alte afecțiuni ce implică o insuficiență ovariană.

Important de știut

Femeile în tratament de substituție hormonală trebuie să efectueze regulat examene ginecologice. Necesitatea de a continua tratamentul de substituție hormonală trebuie reevaluată de către medic cel puțin o dată pe an.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți drajeurile cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, la temperatura camerei ferit de umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul apariției următoarelor efecte adverse severe încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri de cap apărute pentru prima dată sub formă migrenoasă sau mai des, dar de o intensitate deosebită
- tulburări acute de vedere și alte deficite senzoriale
- semne ale unei tromboze venoase profunde (umflarea bruscă a piciorului, căldură locală, durere intensă în membrul respectiv și impotență funcțională)
- apariția unui icter (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor), a unei hepatite anicterice sau mâncărimi generalizate
- creșterea frecvenței acceselor epileptice
- creșterea accentuată a tensiunii arteriale

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și informați medicul: senzație de tensiune mamară, tulburări gastrice, greață, cefalee, modificarea greutateii corporale, modificarea libidoului, sângerări intermenstruale.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în următoarele situații: istoric cunoscut sau suspectat de cancer mamar, afecțiuni neoplazice estrogen dependente cunoscute sau suspectate, hiperplazie en-

dometrială, hemoragii vaginale de cauză necunoscută, tromboză venoasă profundă sau istoric de tromboză, AVC ischemic recent, infarct miocardic recent, angină pectorală, afecțiuni hepatice active, porfirie, sarcina și alăptarea.

Atenționări speciale

Este important să cunoașteți faptul că femeile ce urmează tratament de substituție hormonală au risc crescut de apariție a cancerului mamar comparativ cu restul. Acest risc trebuie evaluat în raport cu beneficiile personale ale tratamentului.

De asemenea femeile în tratament de substituție hormonală au un risc ușor mai crescut de apariție a accidentelor vasculare cerebrale, a trombozelor venoase profunde sau a embolismului pulmonar (formarea de cheaguri de sânge în diferite vene). Riscul este mai crescut pentru persoanele ce au și alți factori de risc suprapuși (istoric personal sau familial al acestor afecțiuni, fumat, obezitate, anumite afecțiuni hematologice) și trebuie evaluat în raport cu beneficiile personale ale terapiei de substituție hormonală.

Medicamentul va provoca de obicei o sângerare de privație în săptămâna în care nu este administrat medicamentul. De asemenea pot apare hemoragii minore sau mai importante în primele câteva luni de tratament. Neadministrarea unei doze poate crește riscul apariției acestor manifestări.

O femeie este considerată fertilă timp de doi ani după ultimul ciclu menstrual dacă este sub 50 de ani și timp de un an dacă este peste 50 ani. Terapia de substituție hormonală nu asigură contracepția pentru femeile din acest grup. Pentru a asigura contracepția necesară, pot fi utilizate forme contraceptive non-hormonale (de ex. prezervativul)

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul în legătură cu alte tratamente urmate, în special cu unul dintre următoarele medicamente:

- antiepileptice cum ar fi carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoina (Phenhydantol), fenobarbital
- barbiturice, cum ar fi amobarbital (Amital)
- inhibitori de proteaze pentru infecția cu virusul HIV, cum ar fi ritonavir (Norvir, Kaletra), nelfinavir (Viracept)
- antibiotice de genul rifabutin (Mycobutin), rifampicin (Sinerdol)
- insulină și antidiabetice orale

Sarcina și alăptarea

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii. Anunțați

imediat medicul dacă suspectați sau constatați prezența unei sarcini.

Nu administrați medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

În primul ciclu 1 drajeu pe zi din a 5-a până în a 25-a zi a ciclului, apoi 7 zile pauză. În continuare se va începe cu administrarea următoarei folii. În tratamentul amenoreei se poate începe administrarea în orice zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Dafalgan vezi Paracetamol

Daivobet

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Unguent

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează??

Daivobet este un medicament antipsoriazic ce conține două ingrediente active: calcipotriol și betametazonă. Medicamentul se utilizează pentru tratamentul psoriazisului în plăci.

Psoriazisul este o afecțiune a pielii caracterizată prin celule cutanate hiperactive. Calcipotriolul combate hiperactivitatea celulară în timp ce betametazonă, un corticosteroid, ameliorează înroșirea, tumefacția, mâncărimile și iritația pielii.

Important de știut

Cel mai adesea ameliorarea simptomatologiei apare după 2 săptămâni de tratament. După 8 săptămâni de tratament aproximativ 70% dintre pacienți au prezentat o ameliorare semnificativă și la peste 10% afecțiunea s-a remis complet.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează topic, conform indicațiilor medicului. Spălați-vă bine pe mâini înainte și după aplicarea medicamentului. Aplicați unguentul doar pe zona afectată de boală și masați ușor. Dacă aplicați unguent și în alte zone indemne, spălați zona respectivă cât mai curând posibil. Nu aplicați unguentul pe mai mult de 30% din suprafața corpului. Nu aplicați medicamentul pe zone mari ale corpului sau pe zone ce prezintă leziuni; în

zonele cu pliuri ale pielii cum ar fi axila, zona inghinală; în zona genitală; pe suprafața scalpului; în interiorul gurii, nasului sau ochilor; pe față; sub zonele cu îmbrăcăminte ocluzivă.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți apoi continuați conform programului normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – într-un loc răcoros, sub 25°C, ferit de umezeală excesivă. Feriți medicamentul de acțiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul în care observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: iritație cutanată (mâncărime, înroșire, senzație de arsură, rash, descuamare); rash pe față sau pe suprafața corpului; modificarea culorii pielii; creșterea sensibilității pielii la lumină; cefalee; dureri lombare; lipsa de control a diabetului zaharat.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în următoarele situații: nivelele crescute ale calciului în sânge, afecțiuni renale sau hepatice, infecții cutanate virale, fungice sau bacteriene.

De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

În cazul utilizării unor cantități mai mari de medicament decât cele prescrise, pot crește nivelele sanguine ale calciului (hipercalcemie). Afecțiunea este reversibilă la încetarea tratamentului.

Pe durata tratamentului feriți zonele tratate de acțiunea razelor ultraviolete, prin purtarea îmbrăcăminte protectoare.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării decât la indicația medicului.

Doze recomandate

Adulți

Medicamentul se aplică topic, o dată pe zi, timp de până la 4 săptămâni. Nu depășiți o doză săptămânală de 100 g.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Daivobet pot include: supresia axului HHCS și manifestări ale sindromului Cushing, glucozurie, hipercalcemie, hiperglicemie.

Daivonex

Denumire comună internațională: Calcipotriolum

Alte denumiri comerciale: Sorel

Forme de prezentare: Cremă, Unguent, Soluție cutanată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Calcipotriol este o formă sintetică a vitaminei D. Are rol în creșterea și dezvoltarea celulelor cutanate. Este utilizat pentru tratamentul psoriazisului în plăci.

Important de știut

Cel mai probabil veți observa ameliorarea simptomatologiei după aproximativ 2 săptămâni de tratament. S-a observat că după 8 săptămâni de tratament, administrând medicamentul de două ori pe zi, la 70% dintre pacienți simptomatologia s-a ameliorat semnificativ și iar la 10% a dispărut complet.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare topică, conform indicațiilor medicului.

Spălați-vă pe mâini înainte și după ce aplicați medicamentul, doar dacă nu îl aplicați pe suprafața mâinilor. Spălați și uscați zona unde urmează să aplicați crema. Aplicați medicamentul doar în zona afectată.

Nu aplicați crema în alte zone sau pe față, ochi, gură, mucoase, leziuni sau zone iritate ale pielii. Dacă aplicați crema din greșeală pe aceste zone, spălați imediat zona respectivă cu apă.

Dacă săriți o doză – aplicați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesivă. Păstrați medicamentul ferit de acțiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Efectele adverse severe ale calcipotriolului sunt foarte rare. Dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate

la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului), încetați utilizarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: iritația pielii, senzație de arsură, înroșire, umflare, uscăre excesivă, descuamare, modificarea culorii pielii.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu reacții alergice la medicament, în cazul prezenței intoxicației cu vitamină D sau a hipercalemiei (nivele crescute ale calciului în sânge).

Atenționări speciale

Nu aplicați medicamentul pe zone ale pielii care sunt iritate, arse de soare, uscate sau descumate.

Evitați utilizarea altor produse cu aplicare topică în același timp cu tratamentul cu calcipotriol, doar dacă medicul vă recomandă altfel. Unele medicamente cu administrare topică pot împiedica absorbția calcipotriolului.

Evitați spălarea zonei pe care o tratați mai mult de trei ori pe zi. Spălarea frecventă poate provoca uscarea sau iritarea pielii.

Evitați utilizarea accesoriilor de baie abrazive sau iritante, a par-fumurilor sau cosmeticelor în zona pe care o tratați.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât cu acordul medicului.

De asemenea nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate avea efecte nocive asupra sugarului. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Crema se aplică pe zonele afectate o dată sau de două ori pe zi. Nu se recomandă utilizarea medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu calcipotriol pot include: slăbiciune,

fatigabilitate, amețeli, letargie, cefalee, scăderea apetitului, greață, vărsături, nivele ridicate ale calciului în sânge.

Dalacin vezi Clindamycin

Daleron vezi Paracetamol

Daritmin vezi Amiodarona

Debridat vezi Colobutine

Depakine

Denumire comună internațională: Acidum valproicum + Săruri

Alte denumiri comerciale: Convulex, Depakine Chrono, Depakine Chronosphere, Orfiril, Orfiril Long, Petilin, Valepil

Forme de prezentare: Sirop, Capsule moi gastrorezistente, Comprimate filmate, Comprimate filmate gastrorezistente, Comprimate filmate eliberare prelungită divizabile, Granule eliberare prelungită, Minicomprimate eliberare prelungită, Capsule eliberare prelungită,

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Acidul valproic acționează asupra unor substanțe din organism ce au rol în producerea convulsiilor. Se utilizează pentru tratamentul anumitor tipuri de convulsii putând fi prescris singur sau împreună cu alte medicamente anticonvulsivante.

Formele cu eliberare prelungită se administrează și pentru controlul episoadelor maniacale ce apar în tulburarea afectivă bipolară sau pentru prevenirea migrenelor.

Important de știut

În rare cazuri acidul valproic a provocat insuficiență hepatică gravă, în special la copii cu vârsta mai mică de 2 ani. Copii de această vârstă pot avea un risc crescut de apariție a afecțiunilor hepatice, în special dacă iau mai mult de un medicament anti-convulsivant, dacă suferă de o afecțiune metabolică sau dacă au o afecțiune cerebrală ce provoacă retard mental (cum ar fi boala Creutzfeldt-Jacob, boala Huntington, scleroza multiplă, leziuni sau infecții cerebrale).

Acidul valproic a provocat de asemenea în rare cazuri pancreatită severă (inflamația pancreasului). Pancreatita poate apare brusc și simptomele pot persista chiar și câțiva ani după ce ați încetat administrarea medicamentului.

Cereți sfatul medicului dacă pe durata administrării medicamentului apare greață, vărsături, dureri de stomac, pierderea

apetitului, febră scăzută, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor sau icter (îngălbenirea tegumentelor sau a mucoaselor). Acestea pot fi semne și simptome ale insuficienței hepatice sau unele dintre ele, ale pancreatitei.

D

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare cu apă. Asigurați-vă că aveți un aport adecvat de lichide în fiecare zi. Poate fi necesară ajustarea dozei dacă aportul de lichide zilnic este insuficient.

Înghițiți comprimatele și capsulele cu eliberare prelungită sau cele gastrorezistente întregi fără a le strivi, tăia, mesteca sau desface.

Măsurați forma lichidă a acidului valproic cu o linguriță specială, gradată și nu cu o lingură de masă obișnuită.

Granulele sferice cu eliberare prelungită se pot administra după ce au fost dizolvate în alimente moi sau în băuturi reci sau la temperatura camerei.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă luați medicamentul o dată pe zi și vă amintiți a doua zi că ați uitat administrarea, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Dacă luați medicamentul de mai multe ori pe zi și nu au trecut 6 ore de când trebuia să luați medicamentul, atunci luați imediat doza uitată și administrați restul dozelor din acea zi la intervale egale.

Nu administrați niciodată două doze de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- semne și simptome ale insuficienței hepatice sau pancreatitei (greață, vărsături, dureri de stomac, pierderea apetitului, febră scăzută, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate sau icter – îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- slăbiciune inexplicabilă însoțită de vărsături și confuzie sau leșin
- leziuni sau hematoame apărute spontan, slăbiciune neobișnuită
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale

D

- scăderea cantității de urină eliminată
- prezența sângelui în urină
- halucinații (vedenii)
- slăbiciune, lipsa de coordonare a mișcărilor
- rash cutanat cu înroșirea pielii, apariția de vezicule și descuamare
- letargie extremă
- vedere dublă sau alte tulburări de vedere

Continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: letargie sau fatigabilitate; diaree, constipație, tulburări gastrice; depresie, anxietate sau alte modificări ale stării de dispoziție; tulburări ale menstruației; mărirea de volum a sânilor; tremor; pierderea părului; modificarea greutateii; gust neobișnuit sau neplăcut în gură.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezența afecțiunilor hepatice sau la persoanele cunoscute cu o afecțiune genetică cunoscută ca tulburare a ciclului ureei.

De asemenea acidul valproic nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: hemoragii sau tulburări de coagulare, istoric de leziuni cerebrale, afecțiuni neurologice sau comă, istoric familial de tulburare a ciclului ureei, istoric familial de decese ale nou-născuților de cauze necunoscute, prezența infecțiilor HIV sau CMV (citomegalovirus). Pot fi necesar ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Nu încetați administrarea medicamentului chiar dacă observați ameliorarea sau dispariția simptomelor. Este importantă administrarea regulată a acidului valproic pentru a preveni reapariția convulsiilor. Anunțați medicul dacă observați lipsa de eficiență a medicamentului și reapariția crizelor convulsive.

Medicamentul poate provoca letargie, amețeli și scăderea atenției la unele persoane. Utilizați cu precauție medicamentul dacă efectuați activități ce necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Acidul valproic poate crește efectul anestezicelor și calmantelor. Înaintea unei intervenții chirurgicale informați medicul asupra tratamentului urmat.

Dacă administrați acid valproic pentru controlul migrenelor,

amintiți-vă că medicamentul previne apariția acestora însă nu ameliorează criza migrenoasă odată ce aceasta s-a declanșat.

Nu se recomandă administrarea medicamentului copiilor cu vârsta mai mică de 2 ani. Persoanele în vârstă pot fi mai sensibile la somnolența provocată de medicament.

D

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- topiramat (Topamax)
- tolbutamidă (Tolbutamid)
- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- aspirină sau paracetamol (Eferalgan, Panadol, Paracetol, Sana-dor)
- zidovudină (Retrovir)
- clozapină (Leponex)
- diazepam
- meropenem (Meronem)
- rifampicină (Sinerdol)
- etosuximid (Petinimid)
- alt medicament pentru controlul convulsiilor cum ar fi fenito-ină (Phenhydan), carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Timonil), fenobarbital, lamotrigină (Epizol, Lameptil, Lamictal, Lamotrin, Plexxo), clonazepam (Rivotril).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate provoca defecte congenitale dacă este administrat pe durata sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Utilizați metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului cu acid valproic.

Acidul valproic poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Epilepsie

Doza inițială uzuală este de 10-15 mg/kg corp/zi în funcție de tipul convulsiilor. Medicul poate crește doza cu 5-10 mg/kg corp/zi la intervale de o săptămână până la controlul crizelor convulsive. Doza maximă recomandată este de 60 mg/kg corp/zi. Dacă doza zilnică depășește 250 mg/zi medicul va recomanda administrarea acesteia în mai multe prize zilnice.

Episoade maniacale

Doza uzuală inițială pentru persoanele peste 18 ani este de 750 mg/zi divizată în mai multe prize zilnice.

Prevenirea migrenelor

Doza uzuală pentru persoanele peste 16 ani este de 250 mg de 2 ori/zi. Medicul poate crește doza în funcție de răspunsul la tratament până la maxim 1000 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul în cazul în care suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu acid valproic pot include: somnolență, letargie, dificultate la respirație, puls slab, pierderea conștienței.

Depakine Chrono vezi Depakine

Depakine Chronosphere vezi Depakine

Depo-Provera

Denumire comună internațională: Medroxyprogesteronum

Alte denumiri comerciale: Megestron

Forme de prezentare: Suspensie injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Depo-Provera este eficient în mai mult de 99% din cazuri în prevenirea sarcinii. Acțiunea sa contraceptivă se datorează inhibării eliberării de către glanda pituitară (hipofiză) a unor hormoni numiți gonadotropine care favorizează dezvoltarea și eliberarea lunară a ovulelor din ovare. În plus, Depo-Provera modifică mucoasa uterină, făcând-o mai puțin permisibilă unei sarcini chiar și în eventualitatea în care s-a eliberat ovulul.

Important de știut

Deși de cele mai multe ori efectele contraceptive ale produsului se epuizează în câteva luni de la întreruperea administrării, există totuși posibilitatea apariției unei sarcini dacă s-a întârziat doar cu câteva zile sau săptămâni injectarea unei noi doze.

Administrarea corectă

Depo-Provera se injectează intramuscular în fese sau brațe în cabinetul medicului, la fiecare 3 luni (13 săptămâni).

Prima injecție se administrează în primele 5 zile de la apariția sângerării menstruale pentru a exclude sarcina.

La femeile care alăptează se poate administra Depo-Provera la 6 săptămâni de la naștere pentru a reduce expunerea sugarului la medicament.

D

La cele care nu alăptează se poate injecta în primele 5 zile după naștere.

Dacă perioada între cicluri este mai mare de 14 săptămâni trebuie să se confirme absența sarcinii înainte de administrarea unei noi doze de Depo-Provera.

Pentru a fi siguri că doza ce trebuie administrată reprezintă o suspensie uniformă se agită bine flaconul, imediat înainte de folosire.

Dacă săriți o doză – ceea ce înseamnă că au trecut mai mult de 13 săptămâni de la ultima doză, trebuie exclusă prezența sarcinii înainte de administrarea unei noi doze.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri toracice intense, dificultăți în respirație instalate brusc, tuse și expectorație cu sânge
- dureri de cap severe debutate brusc, tulburări de vedere sau de vorbire, slăbiciune sau amorțeli la nivelul mâinii sau piciorului
- amețeli puternice, pierderea conștienței
- dureri atroce și tumefacție instalate brusc la nivelul gambei
- dureri majore în abdomenul inferior
- sângerări vaginale masive și anormale
- galactoree (secreție lactată)
- semne de sarcină
- noduli la nivelul sânelor sau axilei, sângerări ale areolei mamei
- îngălbenirea ochilor și pielii
- convulsii
- dureri persistente, sângerări, puroi la locul de injectare

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: sângerări menstruale imprevizibile, bufeuri, disconfort sau dureri abdominale, balonare, greață, amețeli, dureri de cap, dureri de spate, dureri de articulații, nervozitate, slăbiciune, oboseală, modificări ale greutatei corporale în plus sau în minus, scăderea libidoului, lipsa orgasmului, leucoree, acnee, dureri la nivelul sânilor, lipsa creșterii părului, depresie, insom-

nie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergii cunoscute la substanța activă sau la alte progestative, sarcină cunoscută sau suspectată, sângerări vaginale neobișnuite și neinvestigate, cancer de sân, boli de ficat, icter la folosirea de estrogeni și/sau progestative, sindrom Rotor, Sindrom Dubin-Johnson, istoric de tromboflebită profundă (inflamație a venelor cu dezvoltarea unor cheaguri de sânge în interior), atac de cord sau atac cerebral, tulburări de coagulare a sângelui.

Atenționări speciale

Deoarece Depo-Provera este o formă de control a sarcinii cu acțiune lungă este nevoie de câteva luni pentru epuizarea efectelor și obținerea unei sarcinii. Dacă intenționați să rămâneți însărcinată la scurt timp de la oprirea administrării, trebuie să luați în considerare alte metode contraceptive. Studiile au arătat că 68% dintre femeile care au folosit Depo-Provera au putut să rămână însărcinate în primele 12 luni de la oprirea administrării și 93% - în 18 luni. S-a observat și că durata administrării contraceptivului nu influențează capacitatea de a rămâne însărcinată.

Înainte de începerea administrării este necesară efectuarea unor investigații, inclusiv test Papanicolau, pentru a se exclude potențialele riscuri.

Nu uitați să spuneți medicului dacă aveți cicluri menstruale neregulate, migrene, epilepsie, boli de inimă sau de rinichi, afecțiuni ce evoluează cu retenție de lichide în organism, hipertensiune arterială, astm bronșic, antecedente personale sau familiale de cancer mamar, diabet zaharat sau depresie întrucât poate fi necesară luarea în considerare a altor metode contraceptive.

După administrarea primei doze de Depo-Provera este posibil să apară sângerări între ciclurile menstruale sau modificări cantitative ale menstriei. Dacă se continuă utilizarea mai mult timp se poate ajunge chiar la oprirea menstruelor, fără a fi ceva în neregulă. Studiile au arătat că după 4 injecții (sau 12 luni de tratament) 55% din femeile care au luat Depo-Provera nu au mai avut menstrii, iar după 8 injecții (sau 24 luni) – circa 68% dintre acestea.

Se recomandă examinări medicale regulate pe perioada tratamentului îndelungat cu progestative.

Utilizarea produsului predispune la pierderea masei osoase și osteoporoză, mai ales în primii ani de administrare; în timp acest risc se reduce la normal.

Medicamentul poate influența nivelele glicemiei de aceea se recomandă evaluarea periodică a femeilor diabetice care iau Depo-

Provera.

Dacă în timpul tratamentului cu Depo-Provera apare icter sau se modifică testele funcționale hepatice trebuie întreruptă administrarea.

Persoanele cu antecedente de depresie trebuie observate atent; Depo-Provera nu trebuie administrată în cazul reapariției depresiei.

Au fost raportate rare cazuri de convulsii la persoanele tratate cu Depo-Provera dar nu există dovezi clare asupra cauzei acestora; se pot datora unor cauze preexistente.

Ocazional poate apare hiperpigmentarea feței, mai ales la femeile cu antecedente de cloasmă (mască de graviditate). Femeile predispuse la cloasmă ar trebui să evite expunerea la soare pe durata folosirii preparatului.

Depo-Provera reprezintă o metodă contraceptivă excelentă dar nu protejează împotriva infecției HIV sau a altor boli cu transmitere sexuală.

Administrarea pe termen lung nu pare a crește riscul de cancer mamar, ovarian, cervical (de col uterin) sau hepatic. Unele studii susțin o creștere ușoară a riscului pentru cancer de sân la femeile cu vârsta sub 35 ani care au luat Depo-Provera pentru scurt timp, dar creșterea este nesemnificativă – de 3 cazuri la 10000 de femei. În același timp, Depo-Provera reduce incidența cancerului de endometru (uterin).

Rogluten, un medicament utilizat în tratamentul sindromului Cushing (afecțiune a glandelor suprarenale), poate reduce eficacitatea Depo-Provera, crescând șansele de a rămâne însărcinată. Folosiți metode contraceptive de barieră eficiente (ex. prezervativ) dacă începeți să luați Rogluten.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Deoarece Depo-Provera poate modifica rezultatele unor teste de laborator, este important ca acestea să se interpreteze în contextul administrării produsului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați aminoglutetimid (Rogluten).

Sarcina și alăptarea

Depo-Provera nu trebuie administrat femeilor însărcinate. Dacă apare o sarcină neașteptată în primele 1-2 luni de la administrarea injecției sunt șanse mari ca nou-născutul să aibă greutate mică la naștere, malformații sau alte probleme de sănătate.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea se recomandă administrarea abia după 6 săptămâni de la naștere.

Doze recomandate

Contracepție

1 injecție de 150 mg administrată intramuscular la fiecare 3 luni (13 săptămâni).

Supradozare

Supradozarea este puțin probabilă având în vedere că preparatul este administrat de către medic, o dată la 3 luni. Totuși, dacă suspectați supradozarea, contactați medicul.

Depo-Medrol vezi Medrol

Deponit vezi Nitroglicerina

Dermatin vezi Clotrimazol

Dermazin

Denumire comună internațională: Sulfadiazinum

Forme de prezentare: Cremă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Sulfadiazina este un agent antibacterian și antifungic. Este un preparat topic utilizat pentru prevenirea și tratamentul infecțiilor cutanate pe zonele cu arsuri de la suprafața pielii.

Important de știut

Este necesară utilizarea unor mănuși sterile pentru aplicarea medicamentului. Crema se aplică în condiții sterile pentru a preveni transmiterea agenților infecțioși.

Evitați contactul cremei cu ochii. Dacă acest lucru se produce din greșeală, clătiți imediat ochii cu apă din abundență.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează local, prin aplicare conform indicațiilor medicului.

Spălați-vă pe mâini înainte de a aplica crema. Este necesară utilizarea unor mănuși sterile pentru a preveni transmiterea agenților infecțioși. Curățați zona respectivă și îndepărtați pielea arsă. Aplicați crema astfel încât să acopereți toată zona respectivă cu un strat de aproximativ 1,5 mm grosime. Zonele tratate pot fi lăsate descoperite, însă se poate utiliza un pansament neocluziv la indicația medicului.

Dacă săriți o doză – aplicați medicamentul imediat ce vă amintiți.

Zonele arse trebuie să fie tot timpul acoperite cu cremă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă.

D

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- creșterea sensibilității la lumina solară sau ultraviolete
- febră, dureri în gât, frisoane
- durere în zona lombară sau dureri și dificultate la urinare
- rash cutanat
- agravarea simptomelor locale de înroșire, umflare, arsură, mâncărime, înțepare sau durere
- leziuni sau hemoragii apărute spontan

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: modificarea culorii pielii în maroniu-gri, mâncărime.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu reacții alergice la sulfadiazină sau derivați sulfamidici în antecedente.

Nu administrați medicamentul în ultimul trimestru de sarcină, la nou-născuții prematuri sau la nou-născuți în primele 2 luni de viață.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special dacă suferiți de: deficit de G6PD (glucozo-6-fosfat-dehidrogenază), afecțiuni hepatice, afecțiuni renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Evitați expunerea la lumina solară sau ultraviolete artificiale. Dacă expunerea la soare este inevitabilă utilizați creme pentru protecție solară (întrebați medicul dacă pot fi aplicate pe zona tratată) și purtați îmbrăcăminte protectoare.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu utilizați alte medicamente cu aplicare topică pe zonele afectate decât la indicația medicului.

Sarcina și alăptarea

Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Efectele medicamentului asupra sarcinii nu au

D

fost îndeajuns de bine studiate, totuși medicamentul nu trebuie administrat în ultima perioadă a sarcinii deoarece poate afecta nou-născutul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la indicația medicului.

Doze recomandate

Medicamentul se aplică pe zonele afectate o dată sau de două ori pe zi. Se continuă tratamentul până când apare vindecarea sau până când zona afectată este pregătită pentru transplant.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu sulfadiazină.

Dermione vezi Dermovate

Dermovate

Denumire comună internațională: Clobetasolum

Alte denumiri comerciale: Clobetasol, Dermione

Forme de prezentare: Unguent, Cremă, Soluție cutanată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Clobetasol este un steroid topic. Acesta reduce sau inhibă activitatea anumitor substanțe în organism ce provoacă inflamația, înroșirea sau tumefacția. Dermovate se utilizează pentru tratamentul inflamației provocate de un număr de afecțiuni cum ar fi reacțiile alergice, eczemele, psoriazis.

Important de știut

La utilizarea cremei, inevitabil o parte din medicament este absorbită prin piele în organism. O absorbție prea mare poate provoca efecte nedorite la nivelul corpului. Pentru a evita această problemă evitați utilizarea a mari cantități de medicament pe suprafețe întinse și nu acoperiți zona tratată cu bandaje ocluzive sau îmbrăcăminte ce nu permite circulația aerului decât dacă medicul vă recomandă lucrul acesta.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare topică, conform indicațiilor medicului.

Spălați-vă pe mâini înainte și după fiecare aplicare, doar dacă medicamentul nu este utilizat pentru a trata o afecțiune a mâinii.

lor. Aplicați o mică cantitate de medicament pe zona afectată și masați ușor până la încorporarea acesteia în piele.

Evitați acoperirea zonei tratate cu bandaje sau îmbrăcăminte ocluzivă.

Dermovate este utilizat doar pentru aplicare cutanată. Evitați contactul cu ochii. Dacă acesta ajunge accidental în contact cu ochii, clătiți imediat cu apă din abundență.

Dacă săriți peste o doză – aplicați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru administrarea următoarei doze, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesivă. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Este puțin probabilă apariția unui efect advers sever doar dacă nu se utilizează o cantitate mare de medicament timp îndelungat. Dacă medicamentul se absoarbe în organism, pot apare tulburări de vedere, halouri în jurul surselor de lumină, bătăi cardiace neregulate, insomnie, modificări ale dispoziției, creștere ponderală sau fatigabilitate. Dacă observați apariția oricărui dintre aceste efecte adverse anunțați medicul.

Pot apare și unele efecte adverse mai puțin severe cum ar fi înroșire, apariția de vezicule, senzație de arsură, mâncărime sau descuamare la nivelul zonei tratate. Continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul în cazul în care observați apariția acestora.

Când nu se administrează?

Dermovate nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alți corticosteroizi.

Atenționări speciale

Anunțați medicul dacă afecțiunea nu se ameliorează sau se agravează. Clobetasol topic nu va vindeca afecțiunea dacă aceasta este o infecție.

Utilizați cu precauție medicamentul în zonele cu pliuri ale pielii cum ar fi axila, genunchii sau coatele. Aceste zone pot absorbi o cantitate mai mare de medicament. Evitați de asemenea contactul cu ochii, gura sau mucoasele.

Nu utilizați medicamentul pentru tratamentul altor afecțiuni decât cele pentru care v-a fost prescris.

Nu se recomandă utilizarea medicamentului la copiii sub 12 ani.

Durata tratamentului cu clobetasol nu ar trebui să depășească 2 săptămâni.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu utilizați alte medicamente cu aplicare topică la nivelul zonei tratate decât la recomandarea medicului.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii fără acordul medicului. Dacă este necesară utilizarea acestuia se recomandă aplicarea unei cantități minime de medicament pentru o durată cât mai scurtă de timp sub atenta supraveghere a medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 12 ani

Medicamentul se aplică pe zona afectată de două ori pe zi. Nu trebuie utilizată o cantitate mai mare de 50 g pe săptămână. Durata tratamentului nu ar trebui să depășească 2 săptămâni.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Dacă medicamentul este absorbit în circulația sistemică pentru perioade mari de timp, poate provoca sindrom Cushing. Apelați la medic dacă suspectați supradozarea.

Dermozol vezi Miconazol Nitrat

Detralex

Denumire comună internațională: Diosminum (Combinajii)

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Detralex este o combinație de diosmină și hesperidină. Acesta are rol de protector vascular și venotonic. Acționează asupra sistemului vascular de retur reducând tendința de distensie vasculară și staza venoasă; în microcirculație normalizează permeabilitatea capilarelor și mărește rezistența acestora.

Este indicat pentru tratamentul insuficienței venoase cronice

a membrelor inferioare și de asemenea pentru tratamentul bolii hemoroidale.

Important de știut

În cazul tratamentului insuficienței venoase cronice este foarte important să urmați tratamentul așa cum v-a fost prescris de medicul dumneavoastră pentru întreaga perioadă de timp. Respectați vizitele la medic, evitați în continuare factorii de risc și respectați un regim de viață și stil alimentar sănătos chiar și după remiterea semnelor și simptomelor afecțiunii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazul în care observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului și informați medicul: tulburări gastrointestinale și neurovegetative minore.

Când nu se administrează?

Detralex nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Anunțați medicul dacă observați lipsa răspunsului la tratament a afecțiunii pentru care v-a fost prescris medicamentul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat apariția efectelor adverse dacă medicamentul se administrează pe durata sarcinii. Totuși nu se recomandă administrarea în sarcină fără a consulta medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Insuficiența venoasă cronică

Doza uzuală recomandată este de 2 comprimate zilnic.

Boală hemoroidală

Se recomandă administrarea a 6 comprimate zilnic în primele 4 zile, apoi 4 comprimate pe zi în următoarele 3 zile. Pentru prevenirea recurențelor se recomandă administrarea a 2 comprimate pe zi timp de până la 3 luni de zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Detralex.

Detrusitol

Denumire comună internațională: Tolterodinum

Forme de prezentare: Capsule eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Tolterodin reduce spasmele mușchilor vezicii urinare. Este utilizat pentru tratamentul vezicii urinare hiperactive ce se manifestă prin urinări frecvente, necesitate imperioasă de a urina, incontinență urinară.

Important de știut

La unele persoane medicamentul a provocat tulburări de vedere. Utilizați cu precauție medicamentul dacă efectuați activități cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți medicamentul cu un pahar mare de apă. Nu mestecați, zdrobiți, tăiați sau deschideți capsulele cu eliberare prelungită. Acest lucru poate duce la eliberarea unei cantități mai mari a medicamentului în organism.

Medicamentul se poate administra cu sau fără alimente.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesivă. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri toracice, bătaii cardiace rapide sau neregulate
- dificultate la respirație (dispnee) chiar și la eforturi ușoare
- umflare, creștere rapidă în greutate
- confuzie, halucinații
- scăderea cantității de urină eliminată
- durere sau dificultate la urinare

Continuați administrarea medicamentului și anunțați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: uscarea gurii sau a ochilor; tulburări de vedere; amețeli, letargie; constipație sau diaree; dureri de stomac; dureri articulare; cefalee.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele ce au retenție urinară (imposibilitatea de a urina), stază gastrică (blocaj a sistemului digestiv), glaucom cu unghi îngust (presiune crescută la nivelul ochiului). De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor hepatice, afecțiunilor renale, glaucomului, istoricului familial de sindrom de QT prelungit. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Tolterodin poate provoca tulburări de vedere. Utilizați cu precauție medicamentul dacă efectuați activități cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate accentua aceste manifestări.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- cloroquină (Plaquenil)
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Sandimmun Neoral)
- narcotice de genul metadonei
- vinblastină
- antibiotice de genul azitromicinei (Azitrox, Sumamed), claritro-

micinei (Clar, Fromilid, Klacid), eritromicinei (Eritro, Eritromagis), sparfloxacinei

- tratament psihiatric cum ar fi clorpromazina (Plegomazin), haloperidol (Haldol)
- antiaritmice cum ar fi amiodarona (Cordarone, Daritmin), chinidina, sotalol (Darob, Sotagamma).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate afecta nou-născutul dacă este administrat pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Nu se cunoaște dacă medicamentul se excretă în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți**

Doza uzuală inițială este de 2 mg de 2 ori/zi. Medicul poate reduce doza la 1 mg de 2 ori/zi dacă apar efecte adverse. De asemenea, în cazul prezenței afecțiunilor hepatice se recomandă administrarea unei doze de 1 mg de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu tolterodin pot include: uscarea gurii, tulburări de vedere, bătaii cardiace rapide.

DHC Continus

Denumire comună internațională: Dihydrocodeinum

Forme de prezentare: Comprimate eliberare prelungită

Cé este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

DHC continuus conține dihidrocodeină, un medicament ce face parte din clasa analgezicelor opioide. Aceasta mimează acțiunea endorfinelor naturale prin combinarea cu receptorii opioizi. Dihidrocodeina este utilizată pentru ameliorarea durerii moderate sau severe.

Important de știut

Dacă medicamentul se administrează regulat timp îndelungat, organismul se poate acomoda cu substanța activă iar medicamentul poate deveni mai puțin eficient în combaterea durerii. Odată cu utilizarea prelungită organismul poate de asemenea

deveni dependent de medicament. Ca rezultat, la încetarea administrării pot apare simptome de sevraj cum ar fi neliniște sau iritabilitate.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă. Nu sfărmați, tăiați sau mestecați comprimatele cu eliberare prelungită. Înghițiți-le întregi.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați medicul în cazul apariției următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- scăderea cantității de urină eliminată
- respirație lentă, superficială (deprimare respiratorie)
- confuzie, halucinații (vedenii)

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul în cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli, constipație, greață și vărsături, cefalee, rash cutanat, uscarea gurii, modificări ale dispoziției, tulburări de vedere, scăderea libidoului, bufeuri.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în cazul prezenței depresiei respiratorii, bolii pulmonare obstructive cronice, atacului de astm, intoxicației alcoolice, ileusului paralytic, presiunii intracranienale crescute, intoleranței la lactoză.

De asemenea medicamentul nu se administrează la persoanele sub 12 ani sau cele cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra: afecțiunilor hepatice sau renale, astmului, hipotiroidismului, hipertrofiei prostatice, constipației cronice, obstrucției intestinale, afecțiunilor vezicii biliare, pancreatitei, afecțiunilor pulmonare. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului

în prezența acestor afecțiuni.

Medicamentul poate provoca letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate agrava aceste simptome.

Utilizați medicamentul strict conform prescripției medicului. Utilizarea prelungită a analgezicelor pentru ameliorarea cefaleei poate agrava această afecțiune.

Utilizați medicamentul cu precauție la persoanele în vârstă. Acestea pot fi mai sensibile la efectele adverse ale medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- antipsihotice cum ar fi haloperidol (Haldol)
- barbiturice cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital)
- benzodiazepine de genul diazepamului, clonazepamului (Rivotril)
- alte analgezice opioide cum ar fi morfina, codeina
- antihistaminice de genul clorfeniraminei, hidroxizinei
- medicamente pentru somn cum ar fi zopiclon (Imovane, Zopicmerck)
- antidepresive triciclice cum ar fi amitriptilina.

Sarcina și alăptarea

Nu se recomandă utilizarea medicamentului pe durata sarcinii, în special pe durata celui de al treilea trimestru. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Medicamentul poate trece în laptele matern și poate avea efecte nocive asupra fătului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală recomandată este de 60-120 mg de 2 ori/zi în funcție de severitatea durerii. Doza maximă recomandată este de 240 mg/zi deoarece dozele mai mari nu au efecte analgezice suplimentare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu dihidrocodeină pot include: depri-

marea respirației, somnolență marcată, stupor sau comă, flaciditatea musculaturii scheletice, piele rece, hipotensiune, bradicardie.

Diacordin vezi Diltiazem

Diaformin vezi Metformin

Diane

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Diane este un produs cu acțiune contraceptivă. Este indicat pentru obținerea contracepției pe cale orală sau pentru combaterea manifestărilor de androgenizare la femei (acneea, formele ușoare de hirsutism, alopecia androgenă).

Important de știut

Fumatul crește semnificativ riscul apariției efectelor adverse cardiovasculare (AVC, infarct miocardic, tromboembolism, etc) la femeile ce utilizează contraceptive orale. Riscul crește la fumătorii înrațiți (mai mult de 15 țigări pe zi) și odată cu înaintarea în vârstă.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, o dată pe zi, conform indicațiilor medicului. Administrați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi pentru a reduce riscul de a uita administrarea unei doze.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți, luați următoarea doză la ora normală de administrare și continuați conform orarului normal. Riscul apariției sarcinii este mic dacă uitați administrarea unei singure doze în decursul unui ciclu de tratament. Dacă uitați administrarea a mai mult de o doză, consultați prospectul medicamentului privind riscul apariției sarcinii sau consultați medicul.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original, ferit de umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul și încetați administrarea medicamentului dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- cefalee ce se manifestă pentru prima dată sub formă de migrenă sau cu o frecvență neobișnuită

- tulburări senzoriale și în special tulburări acute de vedere
- apariția tromboflebitei sau a altor afecțiuni tromboembolice
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- creșterea severă a tensiunii arteriale.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: senzație de tensiune a sânilor, jenă gastrică, grețuri, cefalee, modificarea libidoului, stări de depresie, cloasmă, sângerări intermenstruale.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează dacă sunt prezente tulburări hepatice grave în antecedente sau existența unor tumori hepatice, antecedente de icter idiopatic de sarcină, de herpes sau prurit grav în timpul sarcinii, sindrom Dubin-Johnson și Rotor, antecedente de tromboembolism, carcinom mamar sau endometrial, diabet sever cu modificări vasculare; tulburări ale metabolismului lipidic, hipertensiune severă necontrolată, otoscleroză. De asemenea nu se administrează la persoanele ce au suferit o intervenție chirurgicală majoră cu imobilizare prelungită la pat.

Atenționări speciale

Contraceptivele orale trebuie utilizate cu precauție de către persoanele cu vârsta peste 40 de ani, fumătoare, în prezența afecțiunilor hepatice, cardiace, ale vezicii biliare, afecțiunilor renale, tiroidiene, hipertensiunii, hipercolesterolemiei, diabetului, epilepsiei, astmului, porfiriei, obezității.

Utilizați cu precauție medicamentul în prezența afecțiunilor circulatorii, a istoricului de infarct sau accident vascular cerebral în antecedente. De asemenea utilizați cu precauție în prezența afecțiunilor depresive, migrenelor sau altor forme de cefalee, cicluri menstruale neregulate, tulburări de vedere.

Deoarece poate fi afectată capacitatea de coagulare a sângelui, medicul poate dori întreruperea administrării medicamentului înaintea unei intervenții chirurgicale.

Contraceptivele orale nu vă protejează contra bolilor cu transmitere sexuală, inclusiv infecția HIV/SIDA. Dacă aveți o boală cu transmitere sexuală, utilizați prezervativul și spermicide pentru prevenirea transmiterii acesteia.

Dacă observați lipsa ciclului menstrual și ați administrat corect contraceptivul pe toată durata ciclului de tratament, anunțați medicul însă nu opriți administrarea medicamentului. Dacă observați lipsa apariției ciclului menstrual însă nu ați luat regulat medicamentul sau menstra nu a apărut de două ori la rând, încetați administrarea medicamentului și consultați medicul pentru

a vedea dacă sunteți însărcinată. Utilizați o altă formă de contracepție dacă întrerupeți administrarea medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul dacă urmați alte tratamente, în special cu unul dintre următoarele medicamente:

- barbiturice cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital)
- rifampicina (Sinerdol)
- antiepileptice cum ar fi carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenitoina, primidona
- antibiotice de genul ampicilinei (Ampiplus, Pamecil, Standacilin)
- insulină sau antidiabetice orale.

Sarcina și alăptarea

Contraceptivele orale nu se administrează pe durata sarcinii. Pentru siguranța dumneavoastră utilizați o formă de contracepție nonhormonală dacă observați lipsa ciclului menstrual după ce ați uitat administrarea unei doze. De asemenea așteptați cel puțin 4 săptămâni după naștere până la începerea administrării contraceptivelor orale.

Contraceptivele orale pot trece în laptele matern și pot determina efecte adverse la sugar. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea unui drajeu pe zi începând din prima zi a ciclului timp de 21 de zile, apoi pauză timp de 7 zile după care se reia administrarea timp de alte 21 de zile.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Riscul apariției supradozării cu contraceptive orale este minim. Totuși, simptomele supradozării pot include: letargie, fatigabilitate, greață, vărsături, hemoragii de privație la femei.

Diazepam

Denumire comună internațională: Diazepamum

Alte denumiri comerciale: Diazepam Desitin

Forme de prezentare: Comprimate, Soluție rectală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Diazepamul face parte dintr-un grup de medicamente numit benzodiazepine. Acesta afectează unele substanțe în creier a căror dezechilibru stă la cauza anxietății. Este utilizat pentru tratamentul tulburărilor anxioase, simptomelor sevrajului alcoolic sau al spasmelor musculare.

Important de știut

Diazepamul poate provoca dependență. La întreruperea bruscă a tratamentului pot apărea simptome ale sindromului de sevraj. De aceea este important să întrerupeți administrarea medicamentului sau să modificați dozele administrate doar sub îndrumarea medicului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă.

Luați medicamentul strict conform indicațiilor medicului. Nu administrați doze mai mari de medicament sau pentru perioade de timp mai îndelungate decât v-a fost recomandat de către medic.

Pentru administrarea soluției rectale, destinate în special utilizării la copii, întoarceți mai întâi pacientul într-o parte sau pe burtă dacă este copil. Rupeți ambalajul și scoateți capacul tubului. Introduceți capătul tubului complet în anus (la copiii sub 15 kg introduceți doar jumătate), orientându-l în jos. Goliți tubul apăsându-l cu degetul mare și arătătorul. Țineți tubul apăsat până când îl scoateți din rect pentru a evita refluxul soluției în tub. Mențineți poziția pacientului și țineți fesele alăturate pentru câteva minute pentru a evita scurgerea soluției.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și lumina directă a soarelui. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medi-

cul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- confuzie, modificarea gândurilor sau a comportamentului
- comportament dezinhbat, asumarea de riscuri neobișnuite, scăderea inhibițiilor, lipsa fricii în fața pericolului
- apariția depresiei, a gândurilor de suicid sau de autoagresiune
- hiperactivitate, agitație, leșin
- fasciculații musculare, leșin
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa urinării

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: letargie, oboseală; tulburări de vedere; tulburări ale somnului; slăbiciune musculară, lipsa echilibrului sau a coordonării mișcărilor; vorbire greoaie; greață, vărsături, constipație; cefalee; salivă excesivă; rash cutanat; scăderea libidoului.

Când nu se administrează?

Diazepam nu se administrează la persoanele cu glaucom cu unghi îngust, sau cele cunoscute cu alergii la medicament.

De asemenea nu este recomandată administrarea pentru tratamentul anxietății asociate stresului cotidian.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special cu privire la prezența glaucomului, astmului sau altor afecțiuni pulmonare, afecțiunilor hepatice sau renale, epilepsiei sau a altor afecțiuni convulsive, istoricului de depresie sau a gândurilor de suicid, istoricului de consum de alcool.

Medicamentul poate provoca amețeli, letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau cele care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidina
- barbiturice cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital)
- inhibitori MAO
- tratamente psihiatrice cum ar fi clorpromazina (Plegomazin), haloperidol (Haldol)
- medicație narcotică de genul metadonei, morfinei, oxycodonei

(Oxycontin), propoxifenului

- antidepresive cum ar fi amitriptilina, escitalopram (Ciprallex), clomipramina, doxepin, fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Utilizați metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului cu diazepam.

Diazepam poate trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Tulburări anxioase și ameliorarea simptomelor anxietății

Se recomandă administrarea a 2-10 mg de 2-4 ori/zi.

Sindrom de sevraj la alcool

Doza uzuală este de 10 mg de 3-4 ori/zi în timpul primelor 24 de ore, apoi 5 mg de 3-4 ori pe zi în funcție de necesități.

Combaterea spasmelor musculare

Doza uzuală este de 2-10 mg de 3-4 ori/zi.

Afecțiuni convulsive

Se recomandă administrarea de 2-10 mg de 2-4 ori/zi.

Nu se recomandă administrarea la copiii cu vârsta sub 6 luni. Doza uzuală inițială la copiii cu vârsta peste 6 luni este de 1-2,5 mg de 3-4 ori/zi.

La persoanele în vârstă se recomandă o doză inițială de 2-2,5 mg o dată sau de 2 ori/zi. Medicul poate crește apoi doza în funcție de necesități.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu diazepam pot include: letargie severă, confuzie, slăbiciune musculară, leșin, comă.

Diazepam Desitin vezi Diazepam

Dibiglim vezi Amaryl

Dicarbocalm

Denumire comună internațională: Combinații
Forme de prezentare: Comprimate masticabile

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Dicarbocalm este un antiacid cu acțiune relativ rapidă. Este indicat pentru tratamentul simptomatic al afecțiunilor gastrice ce implică hiperaciditate manifestată prin arsuri retrosternale (pe coșul pieptului), balonare, senzație de jenă sau greutate în epigastriu (partea superioară a abdomenului).

Important de știut

Nu administrați antiacide pentru o perioadă mai lungă de 2 săptămâni sau în doze mai mari decât cele recomandate de către medic. Dacă simptomatologia persistă, consultați medicul. Antiacidele se administrează doar pentru ameliorarea temporară a simptomelor hiperacidității.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Comprimatele se pot sfărma, mesteca sau se pot lăsa să se dizolve în gură.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul doar la nevoie sau conform instrucțiunilor medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Atunci când se administrează conform instrucțiunilor medicului, antiacidele sunt relativ lipsite de efecte adverse. Ocazional pot apare: gust de cretă în gură, sete accentuată, crampe gastrice.

Când nu se administrează?

Dicarbocalm nu se administrează la persoane cu debilitate fizică marcată sau cu funcție renală alterată.

Atenționări speciale

Informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical înainte de a administra antiacide.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

La fel ca în cazul tuturor medicamentelor, consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii sau alăptării.

Doze recomandate

Se recomandă administrarea a 1-4 comprimate pe zi în două prize (la o oră după masa de prânz și la culcare).

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu dicarbocalm.

Diclac vezi Diclofenac

Diclofenac

Denumire comună internațională: Diclofenacum

Alte denumiri comerciale: Clafen, Diclac, Diclogesic, Diclorem, Diclotard, Epifenac, N-Diclofenac, Refen, Rheumavek, Tratul, Voltaren

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Drajeuri, Comprimate filmate gastrorezistente, Comprimate eliberare modificată, Supozitoare, Drajeuri gastrorezistente, Capsule eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Diclofenac face parte dintr-un grup de medicamente denumite antiinflamatoare nesteroidiene (AINS). Acesta acționează prin scăderea nivelului unor substanțe din organism ce provoacă inflamația și durerea. Este utilizat pentru combaterea durerii și inflamației provocate de afecțiunile inflamatorii cum ar fi poliartrita reumatoidă sau spondilita ankilopoietică.

Important de știut

Este important să respectați programul consultațiilor la medic dacă luați regulat diclofenac. Există riscul apariției ulcerelor sau hemoragiilor gastrice.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral sau rectal (pentru supozitoare) conform indicațiilor medicului. Pentru a reduce riscul apariției efectelor adverse gastrice, medicul vă poate recomanda administrarea diclofenacului cu alimente, lapte sau un antiacid. Totuși, acest lucru poate duce la întârzierea apariției efectelor medicamentului.

Medicamentul se administrează cu un pahar mare de apă. Este recomandat să nu vă întindeți timp de 20 de minute după administrarea medicamentului. Acest lucru va preveni apariția iritației tractului digestiv superior.

Nu sfărmați, zdrobiți sau mestecați formele medicamentului cu

eliberare prelungită sau cele gastrorezistente. Înghițiți-le întregi.
Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați 2 doze de medicament odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Păstrați medicamentul în recipientul original, ferit de acțiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri toracice, slăbiciune, dificultate la respirație, vorbire greoaie, tulburări de vedere sau de echilibru
- scaune negre, cu sânge sau cu aspect de păcură
- tuse cu sânge sau vărsături cu aspect de zaț de cafea
- umflare sau creștere ponderală rapidă
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia
- greață, dureri gastrice, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- febră, dureri în gât, cefalee însoțite de apariția unui rash eritematos cu vezicule cutanate și descuamare
- hematoame, senzație severă de înțepături, amorțeli, durere sau slăbiciune musculară
- febră, cefalee, redoare de ceafă (imposibilitatea aducerii bărbiei în piept), frișoane, creșterea sensibilității la lumină, pete vineții pe piele și / sau convulsii

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: tulburări gastrice, arsuri retrosternale (pe coșul pieptului) ușoare sau dureri de stomac, diaree, constipație; balonări, gaze; amețeli, cefalee, nervozitate; prurit cutanat sau rash; tulburări de vedere; țuitori în urechi.

Când nu se administrează?

Diclofenac nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament sau apariția atacului de astm, urticariei sau a altor reacții alergice la administrarea aspirinei sau a altor AINS.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire

la: istoric de infarct miocardic, accident vascular cerebral sau tromboembolism, istoric de ulcer gastric sau hemoragii gastrice, prezența afecțiunilor cardiace, insuficienței cardiace congestive, hipertensiunii arteriale, afecțiunilor hepatice sau renale, astmului, polipilor nazali, prezența unei afecțiuni hemoragice sau a unei tulburări de coagulare a sângelui, prezența fumatului. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Administrarea AINS poate crește riscul apariției afecțiunilor cardiovasculare severe, inclusiv a infarctului miocardic sau accidentului vascular cerebral. Riscul crește odată cu timpul pentru care se administrează antiinflamatoarele nesteroidiene. Medicamentul nu se va utiliza înaintea sau imediat după intervenția de bypass coronarian.

AINS pot de asemenea crește riscul apariției efectelor adverse severe la nivelul tractului digestiv, inclusiv a hemoragiilor sau perforațiilor (formarea unei găuri la nivelul tractului digestiv). Aceste afecțiuni pot fi fatale și pot apărea fără semne prevestitoare, în orice moment pe durata administrării AINS. Persoanele în vârstă au risc crescut de apariție a acestor efecte adverse gastrointestinale.

Nu administrați alte medicamente OTC (ce se eliberează fără rețetă) în același timp cu diclofenac fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Multe din aceste medicamente conțin aspirină sau alte substanțe similare diclofenacului (cum ar fi ibuprofen, ketoprofen sau naproxen). Dacă luați anumite medicamente împreună poate apare riscul administrării unei doze prea mari dintr-o anumită substanță. Citiți cu atenție prospectul medicamentului pentru a vedea dacă conține aspirină, ibuprofen, ketoprofen sau naproxen.

Nu consumați alcool pe durata tratamentului cu diclofenac. Alcoolul poate crește riscul apariției hemoragiilor intestinale.

Evitați expunerea prelungită la soare. Diclofenacul poate crește sensibilitatea cutanată la lumina solară. Utilizați creme pentru protecție solară și purtați îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea la soare este inevitabilă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- litiu
- metotrexat (Antifolan, Methotrexate)

- diuretice cum ar fi furosemid
- corticosteroizi cum ar fi prednisonul (Solu-Decortin)
- aspirină sau alte AINS cum ar fi indometacin, ketoprofen (Ket-algon, Ketonol, Profenid), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Flamexin, Piroxsal)
- inhibitori ai ECA cum ar fi benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), fosinopril (Fosypril, Monopril), enalapril (Berlipril, Enap, Renitec), lisinopril (Lisigamma, Medapril, Ranolip), ramipril (Ampiril, Tritace, Vivace).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă este administrat în sarcină. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Diclofenac poate trece în laptele matern și poate avea efecte adverse asupra sugarului. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Osteoartrită

Doza uzuală este de 100-150 mg/zi administrată în mai multe prize zilnice.

Poliartrită reumatoidă

Doza uzuală este de 100-200 mg/zi divizată în mai multe prize zilnice.

Spondilită ankilopoietică

Se recomandă administrarea a 100-125 mg Diclofenac zilnic, administrat în 4 doze de 25 mg zilnic, cu alte 25 mg la culcare dacă este necesar.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu diclofenac pot include: greață, vărsături, dureri de stomac, letargie, scaune negre sau cu sânge, tuse cu sânge, respirație superficială, leșin, comă.

Diclogesic vezi Diclofenac

Diclorem vezi Diclofenac

Diclotard vezi Diclofenac

Diflazon vezi Fluconazol

Diflucan vezi Fluconazol

Digen EFF vezi Ranitidina

Digoxin

Denumire comună internațională: Digoxinum

Alte denumiri comerciale: Lanoxin

Forme de prezentare: Comprimate, Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Digoxinul este un medicament utilizat în tratamentul insuficienței cardiace congestive, a unor tipuri de aritmii cardiace sau a altor afecțiuni cardiovasculare. Îmbunătățește puterea de contracție a inimii și eficiența acestora ceea ce duce la ameliorarea circulației în organism și reducerea simptomelor asociate acestor afecțiuni cum ar fi umflarea picioarelor, dificultatea la respirație, oboseala la eforturi mici.

Important de știut

Nu încetați brusc administrarea medicamentului. Încetare bruscă a tratamentului poate agrava afecțiunea pentru care este administrat. Chiar dacă observați ameliorarea sau dispariția simptomelor, continuați administrarea medicamentului atât timp cât vă recomandă medicul. Asigurați-vă că aveți întotdeauna o rezervă de medicament atunci când plecați în concediu sau vacanță.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se recomandă administrarea medicamentului la aceleași ore în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Medicamentul se absoarbe cel mai bine dacă este administrat pe stomacul gol. Totuși, dacă apare disconfort gastric, se poate administra cu mâncare.

Evitați administrarea medicamentului cu medicamente cu conținut mare în fibre cum ar fi mic-dejunurile cu cereale.

Nu schimbați firma producătoare a medicamentului fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul.

Dacă săriți o doză – dacă vă amintiți în decurs de 12 ore, luați imediat doza uitată. Dacă vă amintiți mai târziu, săriți peste doza uitată și administrați următoarea doză conform programului normă. Nu administrați niciodată 2 doze odată. Dacă săriți peste 2 doze sau mai multe zile la rând, consultați medicul.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură

și umezeală excesivă. Păstrați medicamentul în recipientul original, ferit de acțiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe în-
cetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medi-
cul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- cefalee severă, leșin sau amețeli, letargie severă
- bătăi cardiace neregulate
- încetinirea bătăilor cardiace (mai puține de 60/min)
- bătăi cardiace anormal de rapide
- tulburări de vedere
- halucinații
- comportament anormal, psihotic

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: scăderea apetitului și diaree; oboseală sau slăbiciune neobișnuită; greață sau vărsături; letargie sau amețeli; scăderea libidoului; mărirea sânilor la bărbați (ginecomastie).

Când nu se administrează?

Digoxin nu se administrează persoanelor cu un anumit tip de aritmie cardiacă cunoscută ca fibrilație ventriculară. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte preparate digitale. Informați medicul în legătură cu orice reacții alergice medicamentoase pe care le-ați avut.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra afecțiunilor renale, afecțiunilor tiroidiene, altor afecțiuni cardiace, dezechilibrelor electrolitice sau asupra tratamentului anterior cu medicație cardiacă. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în aceste condiții.

Rugați medicul sau asistentele să vă arate cum să vă monitorizați ritmul cardiac și când trebuie să vă îngrijorați și să anunțați medicul.

Respectați programul vizitelor la medic. Pot fi necesare teste regulate pentru monitorizarea nivelurilor medicamentului în sânge.

Înainte unei intervenții chirurgicale sau a unei intervenții stomatologice informați medicul asupra tratamentului cu digoxin.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- alte medicamente antiaritmice cum ar fi chinidina, amiodarona (Cordarone, Mioritmin) sau propafenona (Propafe, Rytmonorm)
- antiacide sau laxative ce conțin aluminiu, magneziu sau kaolin-pectin cum ar fi Maalox, Laptele de magneziu
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atenocor, Blocotenol, Hypoten), propranolol, metoprolol (Betalog, Bloxan, Egilok, Metosuccinat), carteolol (Carteol, Fortinol)
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi diltiazem (Corzem, Dilzem), amlodipina (AmloTad, Norvasc, Tenox), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- medicamente pentru combaterea afecțiunilor neoplazice (cancerului)
- diuretice cum ar fi hidroclorotiazida (Co-Aprovel, Co-Diovan), furosemid, spironolactonă (Alspiron, Verospiron), eplerenonă (Inspra)
- medicamente corticosteroide cum ar fi prednison, metilprednisolon (Depo-Medrol, Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol), prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin), dexametazona
- medicație tiroidiană
- alprazolam (Frontin, Neurol, Prazolex, Xanax)
- eritromicină sau claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- indometacin
- itraconazol (Orungal)
- metoclopramid (Cerucal, Pramidin)
- rifampicină (Sinerdol)
- sulfasalazină (Salazidin, Salazopyrin EN)
- tetracilină

Sarcina și alăptarea

Efectele digoxinului asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii nu au fost suficient studiate. Dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini informați imediat medicul. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără acordul medicului.

Digoxin trece în laptele matern și poate provoca efecte adverse sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Medicul va hotărî doza necesară luând în calcul mai mulți factori printre care: afecțiunea pentru care este necesar tratamentul, greutatea corporală, funcția renală, vârsta, alte afecțiuni asociate

sau alte tratamente concomitente.

Dacă este necesară o digitalizare rapidă, primele doze vor fi administrate IV și apoi medicul va hotărî trecere către medicația orală. Dozele uzuale de întreținere variază în 0,125-0,25 mg o dată/zi însă pot varia în funcție de individ.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe asupra organismului. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu digoxin pot include: greață, vărsături, scăderea apetitului, diaree, confuzie, convulsii, halucinații, halouri luminoase în jurul obiectelor, vedere "verzuie" sau "galbenă", fatigabilitate, bătăi cardiace neregulate, tahicardie sau bradicardie (bătăi cardiace neobișnuit de rapide sau lente)

Diguan vezi Metformin

Dilatan vezi Preductal

Dilatrend vezi Carvedilol

Dilmacor vezi Diltiazem

Diltiazem

Denumire comună internațională: Diltiazemum

Alte denumiri comerciale: Corzem, Diacordin, Dilmacor, Dilzem

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Capsule eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Diltiazem face parte dintr-un grup de medicamente denumite blocante ale canalelor de calciu. Acționează asupra musculaturii cardiace și vaselor de sânge, relaxând-o și ameliorând circulația sanguină. Este utilizat pentru tratamentul mai multor afecțiuni cardiovasculare printre care hipertensiunea (presiune crescută în sistemul circulator), angina pectorală (durere toracică) și unele aritmii cardiace.

Important de știut

Dacă administrați medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii amintiți-vă că acesta nu vindecă afecțiunea ci doar o menține sub control. Administrați medicamentul chiar și în lipsa simptomelor deoarece hipertensiunea arterială este adesea o afecțiune asimptomatică dar cu efecte severe pe termen lung. Poate

fi necesară administrarea unui tratament antihipertensiv pentru tot restul vieții. Nu încetați administrarea medicamentului și nu modificați dozele decât la recomandarea medicului.

Dacă administrați medicamentul pentru controlul anginei pectorale, nu opriți brusc administrarea medicamentului. Acest lucru poate duce la creșterea frecvenței episoadelor anginoase.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Administrați medicamentul strict conform recomandărilor medicului, pentru toată perioada recomandată, fără a modifica dozele.

Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Nu mestecați, sfărmași, tăiați sau desfaceți formele cu eliberare prelungită. Înghițiți-le întregi deoarece acestea sunt special făcute pentru a elibera medicamentul lent în organism.

Dacă aveți probleme la înghițirea capsulelor sau comprimatelor, întrebați medicul sau farmacistul dacă le puteți deschide sau sfărmași și amesteca cu mere rase pentru a le înghiți mai ușor. Înghițiți amestecul imediat ce îl preparați și aruncați restul capsulei.

Dacă săriți peste o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și administrați următoarea doză la ora obișnuită. Nu administrați 2 doze de medicament odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Păstrați medicamentul în recipientul original ferit de acțiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- bătăi cardiace neobișnuit de rapide sau de lente (tahicardie sau bradicardie)
- febră, dureri în gât, cefalee însoțite de rash cutanat eritematos, cu vezicule și descuamare a pielii
- apariția dispneei (dificultății la respirație, sete de aer) chiar și la eforturi ușoare
- umflare, creștere rapidă în greutate
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați

medicul: nas înfundat; rash cutanat sau prurit (mâncărimi); amețeli, cefalee, senzație de oboseală, greață, senzație de căldură, mâncărimi, înroșire sau înțepături sub piele.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se prescrie în prezența sindromului de sinus bolnav, blocului cardiac de grad II sau III, istoric recent de infarct miocardic sau congestie pulmonară.

De asemenea diltiazem nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special cu privire la existența afecțiunilor renale, hepatice sau a insuficienței cardiace congestive. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Medicamentul poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată și de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Tratamentul cu diltiazem poate fi integrat într-o strategie de tratament ce poate include respectarea unei diete, a unui program de exerciții fizice și administrarea altor medicamente. Discutați acest aspect cu medicul și respectați această strategie pe termen lung pentru controlul afecțiunii dumneavoastră.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului.

Grefele și sucul de grefe pot interacționa cu diltiazem și pot provoca efecte adverse severe. Discutați acest lucru cu medicul dumneavoastră. Nu creșteți sau reduceți aportul de alimente ce conțin grefe fără a discuta acest lucru cu mediul dumneavoastră.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin)
- cimetidina
- ciclospina (Cicloral, Equoral, Sandimmun Neoral)
- dexametazonă (Dexamed)
- digoxin (Lanoxin)
- lovastatin (Holetar, Medostatin)
- midazolam (Dormicum, Fulsed)
- rifampicina (Sinerdol)
- antibiotice cum ar fi ciprofloxacina (Ciprinol, Ciprobay, Cuminol), metronidazol (Efloran, Flagyl), azitromicina (Azatril, Azi-

trox, Sumamed), claritromicina (Clar, Fromilid, Klacid), eritromicina (Eritro, Eritromagis), itraconazol (Orungal), ketoconazol (Fungicide, Nizoral)

- antidepresive cum ar fi escitalopram (Cipralex), fluoxetina (Flo-xet, Anxetin, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- medicație pentru boala HIV/SIDA cum ar fi amprenavir (Agene-rase, Telzir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase)
- medicamente anticonvulsivante cum ar fi carbamazepina (Fin-lepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), fenobarbital
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atecor, Atenocor, Bloccotenol), carvedilol (Carvedigamma, Coryol, Dilatrend), metoprolol (Betoloc, Bloxan, Egilok), propranolol, sotalol (Darob, Sotagam-ma).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Nu administrați medicamentul în sarcină fără acordul medicului.

Diltiazem poate trece în laptele matern putând avea efecte nocive asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Dozele administrate se hotărăsc individual de către medic.

Hipertensiune arterială

Se recomandă administrarea a 30 mg de 3-4 ori/zi pentru formele ușoare sau 60 mg de 3 ori/zi pentru formele severe. Doza poate fi mărită până la 120 mg de 3 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu diltiazem pot include: încetinirea bătăilor cardiace, slăbiciune, dureri toracice, dispnee (dificultate la respirație), senzație de amețeală, leșin.

Dilzem vezi Diltiazem

Diniter vezi Isodinit

Diovan*Denumire comună internațională: Valsartanum**Forme de prezentare: Comprimate filmate***D****Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?**

Valsartan face parte dintr-un grup de medicamente denumite inhibitori ai receptorilor angiotensinei II. Medicamentul previne constricția vaselor sanguine, ameliorând circulația sanguină și reducând presiunea arterială. Este utilizat în tratamentul hipertensiunii arteriale (presiune ridicată a sângelui în sistemul circulator) sau al insuficienței cardiace. De asemenea se administrează pentru reducerea riscului de deces după un infarct miocardic.

Important de știut

Pentru ca medicamentul să fie eficient acesta trebuie administrat în mod regulat. Deoarece tensiunea arterială scade treptat, pot trece câteva săptămâni până la apariția completă a efectelor medicamentului. Continuați administrarea acestuia pe toată durata de timp prescrisă de către medic chiar dacă observați dispariția simptomelor. Amintiți-vă că medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control, putând fi necesară administrarea medicamentului pentru tot restul vieții.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se poate administra cu sau fără alimente.

Se recomandă administrarea medicamentului la aceleași ore în fiecare zi pentru a reduce riscul uitării unei doze.

Dacă săriți peste o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a limbii, a buzelor, a gâtului)
- senzație puternică de amețelă sau leșin
- bătăi cardiace neobișnuit de rapide
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa urinării
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a mucoaselor)
- uscarea gurii, sete accentuată, letargie, neliniște, confuzie, greață, vărsături, creșterea cantității de urină eliminată, dureri

D

sau slăbiciune musculară, ritm cardiac rapid, amețeli, leșin sau convulsii

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul în cazul în care observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: cefalee, amețeli; dureri articulare sau musculare; tulburări gastrice, diaree, constipație, gaze; tulburări ale somnului; nas curgător sau înfundat, dureri în gât, tuse, uscarea gurii.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii sau la persoanele cu retenție urinară. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire la prezența afecțiunilor hepatice sau renale, a alergiilor, astmului bronșic sau a lupusului eritematos sistemic. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Poate scădea tensiunea arterială și poate crește riscul de apariție a unor efecte adverse ale valsartanului.

Nu utilizați suplimente de potasiu sau substituenți ai sării de bucatărie e conțin potasiu pe durata tratamentului cu valsartan.

Siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii nu a fost stabilită.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- orice alt antihipertensiv
- diuretice cum ar fi spironolactona (Alspiron, Verospiron)

Sarcina și alăptarea

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii deoarece poate provoca efecte adverse severe și chiar moartea fătului. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii înainte de a consulta medicul. Utilizați metode contraceptive eficiente pe durata tratamentului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără acordul medicului.

Doze recomandate*Hipertensiune arterială*

Doza uzuală inițială este de 80-160 mg/zi. Dacă tensiunea arterială nu se menține sub control, medicul poate crește dozele până la maximum 320 mg/zi.

Insuficiență cardiacă

Doza uzuală inițială este de 40 mg de 2 ori/zi. Medicul poate crește apoi doza la 80-160 mg de 2 ori/zi în funcție de răspunsul individual. Doza maximă recomandată este de 320 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu valsartan pot include: încetinirea sau accelerarea ritmului cardiac, amețeli, leșin.

Dipimet vezi Metformin

Dispamox vezi Amoxicilina

Distonocalm

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Medicamentul este o combinație de propranolol, sulfat de atropină, ergoton și amobarbital. Este utilizat pentru tratamentul distoniilor neuro-vegetative cu manifestări digestive (dureri abdominale, balonare, arsuri epigastrice, greață, vărsături, tulburări de tranzit intestinal) sau cardiovasculare (tahicardie, extrasistole, palpitații, valuri de căldură, transpirație, amețeli, parestezii).

Important de știut

Luați medicamentul strict conform prescripției medicului. Nu administrați o cantitate mai mare de medicament sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă. Se recomandă administrarea pe stomacul gol cu 30-60 minute înainte de masă sau cu 2-3 ore după masă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși,

dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesive. Păstrați medicamentul în ambalajul original și nu îl lăsați la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu au fost semnalate efecte adverse severe la administrarea medicamentului. Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în cazul prezenței glaucomului, insuficienței cardiace, ileusului, astmului bronșic, bradicardiei sinusale sau a sarcinii.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special cu privire la afecțiunile cardiace sau pulmonare, afecțiunile psihiatrice și dependența de medicamente. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul este contraindicat în sarcină. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Doze recomandate**Adulți**

Se recomandă administrarea a 1 comprimat de 2-4 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu distonocalm pot include: bătăi cardiace neregulate, dispnee, amețeli, letargie, confuzie, leșin, colorarea violacee a unghiilor, greață, vărsături.

Diurex

Denumire comună internațională: Combinații (Spironolactonă + Furosemid)

Forme de prezentare: Capsule

D

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Diurex este o combinație de două medicamente cu efecte diuretice, spironolactona și furosemidul. Spironolactona este un diuretic cunoscut pentru proprietatea acestuia de a reține potasiul în organism, spre deosebire de alte diuretice ce nu economisesc potasiul.

Medicamentul se utilizează pentru combaterea edemelor (retenției de apă în organism) provocate de afecțiuni hepatice, renale sau insuficiență cardiacă. Previne acumularea de lichide în organism prin creșterea cantității de urină produsă la nivel renal.

Diurex se poate utiliza și pentru tratamentul hipertensiunii.

Important de știut

Dacă luați medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, este necesară administrarea regulată a acestuia pentru a fi eficient. Deoarece tensiunea arterială scade lent, pot fi necesare câteva săptămâni până la apariția efectelor maxime ale medicamentului. Administrați medicamentul pe toată perioada de timp recomandată de către medic chiar și în lipsa simptomelor. Hipertensiunea arterială este o boală adesea asimptomatică însă cu efecte severe pe termen lung, cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Amintiți-vă că medicamentul nu vindecă tensiunea arterială ci doar o menține sub control.

Administrarea corectă

Diurex se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Se poate administra indiferent de orarul meselor.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și consultați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)

D

- senzație de slăbiciune, letargie, neliniște sau amețeli
- bătăi cardiace neobișnuit de rapide sau neregulate
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia
- respirație superficială
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: diaree, constipație, dureri de stomac; cefalee; amețeli; tulburări de vedere; rash cutanat.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezența următoarelor afecțiuni: insuficiență renală acută, hiperpotasemie (nivele crescute ale potasiului în sânge), boală Addison (insuficiență cortico-suprarenaliană), anurie (lipsa urinării), hiponatremie (nivele scăzute ale sodiului în sânge).

De asemenea este contraindicată administrarea persoanelor cunoscute cu alergii la medicament sau derivați sulfamidici (Biseptol, Tagremin). Este contraindicată administrarea medicamentului la copii.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special în privința următoarelor afecțiuni: diabet, hipertrofie prostatică, afecțiuni renale, afecțiuni hepatice, gută, lupus, tratament cu corticosteroizi sau alte diuretice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate accentua unele efecte adverse ale medicamentului.

Evitați o alimentație bogată în sare. Aportul excesiv de sare va provoca retenția apei în organism și va reduce eficiența medicamentului.

Nu utilizați substituenți ai sării de bucătărie sau produse lactate cu conținut redus de sodiu ce conțin potasiu. Acestea pot provoca creșterea nivelului potasiului pe durata tratamentului cu Diurex.

Evitați supraîncălzirea sau deshidratarea organismului în timpul exercițiilor fizice intense sau în condiții de caniculă. Urmați sfatul medicului în privința cantității de lichide ce trebuie consumată zilnic. În unele cazuri, un aport prea mare de lichide este la fel de periculos ca un aport insuficient.

Medicamentul poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activi-

tăților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- digoxin (Lanoxin)
- corticosteroizi cum ar fi prednison (N-Prednison), prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin), metilprednisolon (Depo-Medrol, Lemod-Solu, Medrol)
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Ranolip), ramipril (Ampril, Hartril, Piramil)
- indometacin sau alte AINS (antiinflamatoare nesteroidiene) cum ar fi aspirina, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), diclofenac (Clafen, Dicloreum, Rheumavek, Tratul), naproxen (Aleve, Momentol, Reuxen), piroxicam (Flamexin, Piroxsal), etodolac (Febret) sau altele.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât la indicația medicului.

Atât spironolactona cât și furosemidul pot trece în laptele matern și pot afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Urmați sfatul medicului în privința dozelor recomandate. Doza uzuală este de 1-4 capsule pe zi. Dacă luați sucralfat, nu îl administrați mai devreme de 2 ore înainte sau după ce luați Diurex.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Diurex pot include: letargie, confuzie, rash cutanat sever, greață, vărsături, diaree, amețeli, leșin.

Dopegyt

Denumire comună internațională: Methyldopum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Metildopa reduce tensiunea arterială prin scăderea nivelului unor substanțe din organism. Acest lucru permite vaselor de sânge să se dilate și inimii să bată mai lent și ușor. Medicamentul este utilizat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de știut

Nu încetați brusc administrarea medicamentului. Acest lucru poate provoca creșterea severă a tensiunii arteriale, nervozitate și anxietate.

Administrați medicamentul regulat pentru a menține eficiența acestuia. Deoarece tensiunea arterială scade treptat, pot trece câteva săptămâni până la apariția completă a efectelor medicamentului. Continuați administrarea medicamentului pe toată perioada recomandată de către medic chiar și în absența simptomelor. Amintiți-vă că hipertensiunea arterială poate fi asimptomatică însă poate avea efecte severe pe termen lung dacă nu este menținută sub control. Medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control.

Administrarea corectă

Dopegyt se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă și de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul în recipientul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultatea la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- încetinirea marcată a ritmului cardiac (mai puțin de 60 de bătăi pe minut)
- scăderea sau creșterea semnificativă a tensiunii arteriale (leșin, cefalee severă, înroșirea feței)

- dureri toracice
- mișcări necontrolabile ale mâinilor, picioarelor sau feței
- îngălbenirea pielii sau a ochilor
- hematoame sau hemoragii apărute spontan.

D Continuati administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: oboseală neobișnuită, amețeli; cefalee; constipație, greață, vărsături, diaree; insomnie; uscarea gurii.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezenta afecțiunilor hepatice sau cirozei hepatice sau la persoanele la care a apărut o afectare a funcției hepatice la administrarea anterioară a metildopa.

De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special asupra afecțiunilor cardiace, istoricului de infarct miocardic sau accident vascular cerebral, afecțiunilor renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Medicamentul poate provoca amețeli sau letargie putând afecta capacitatea de judecată sau reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Ridicați-vă lent în picioare, în special în prima lună de tratament. Dacă vă ridicați brusc dintr-o poziție șezândă pot apare amețeli și puteți cădea, accidentându-vă.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului cu Dopegyt. Poate accentua amețelile sau letargia.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- haloperidol (Haldol)
- levodopa (Isicom, Nakom, Stalevo)
- tolbutamida
- medicamente pentru afecțiuni respiratorii cum ar fi salbutamol (Ecosal, Ventolin), salmeterol (Serevent, Seretide Diskus)
- beta-blocante cum ar fi carteolol, carvedilol (Fortinol), propranolol, timolol (Arutimol, Timoptic)

- fenotiazine cum ar fi clorpromazina (Plegomazin)
- barbiturice cum ar fi fenobarbital
- antidepressive triciclice cum ar fi amitriptilina, imipramina, doxepin.

Sarcina și alăptarea

Nu sunt de așteptat efecte severe dacă medicamentul se administrează pe durata sarcinii. Totuși, nu se recomandă administrarea medicamentului în sarcină fără acordul medicului.

Metildopa poate trece în laptele matern însă nu se cunosc efectele pe care le are asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea a 250 mg de 2-3 ori pe zi în primele 48 de ore. Apoi, medicul poate crește sau reduce doza pe durata următoarelor zile pentru a obține controlul optim asupra tensiunii arteriale.

Pentru a reduce riscul apariției sedării, dozele crescute se vor administra în special seara.

Dozele de întreținere sunt de obicei între 500 mg și 2 g pe zi, administrate în 3-4 prize. Doza maximă recomandată este de 3 g pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Dopegyt pot include: letargie, amețeli, slăbiciune, fatigabilitate, bradicardie, greață, vărsături, posibile convulsii.

Dormicum

Denumire comună internațională: Midazolamum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Midazolam este o benzodiazepină și acționează asupra sistemului nervos central provocând somnolență, relaxarea musculaturii scheletice și reducerea anxietății. Este utilizat pentru tulburări ale ritmului somnului, insomnii, sedare înaintea unor intervenții chirurgicale sau a unei proceduri diagnostice.

Important de știut

Midazolam poate provoca probleme respiratorii severe (deprezie respiratorie, stop respirator) în special atunci când este utilizat pentru sedare. Medicamentul trebuie utilizat doar la indicația medicului specialist.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicației medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Datorită acțiunii rapide a medicamentului acesta se administrează doar cu câteva momente înainte de culcare.

Dacă săriți o doză – consultați medicul.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Păstrați medicamentul în recipientul original, bine închis, ferit de acțiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- agitație, hiperactivitate
- durere toracică
- respirație neregulată
- sedare prelungită
- bătăi cardiace neregulate
- bătăi cardiace neobișnuit de lente sau rapide
- respirație dificilă sau foarte lentă
- convulsii
- mișcări involuntare ale mușchilor sau tremor

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli, letargie, greață, pierderea pe termen scurt a memoriei, vărsături.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezența glaucomului acut cu unghi îngust, afecțiunilor psihiatrice severe, afecțiunilor hepatice severe, intoxicației cu alcool cu alterarea semnelor vitale, istoricului de reacții alergice la midazolam.

Atenționări speciale

Înainte de administrarea medicamentului informați medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire

la afecțiuni respiratorii (astm, boală pulmonară obstructivă cronică), glaucom, afecțiuni cardiace, hepatice sau renale, porfirie, miastenia gravis, istoric de abuz de substanțe, consum recent de alcool. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atenției a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Midazolam poate provoca letargie, amețeli sau tulburări de vedere. Nu conduceți autovehicule și nu efectuați activități cu risc sau care necesită atenție sporită până la dispariția efectelor medicamentului. Consumul de alcool sau asocierea cu alte medicamente pot accentua letargia și amețelile.

Midazolam poate provoca o pierdere completă sau parțială a memoriei timp de câteva ore.

Nu au fost stabilite siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la pacienții în vârstă sau la copiii cu vârsta mai mică de 6 luni.

Administrați cu precauție medicamentul la copii deoarece pot fi mai sensibili la efectele adverse ale medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- medicație anticonvulsivantă cum ar fi acid valproic (Convulex, Depakine), carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Timonil), fenobarbital, fenitoina
- rifampicina (Sinerdol)
- antifungice azolice cum ar fi itraconazol (Orungal)
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi diltiazem (Corzem, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- clozapină (Leponex)
- inhibitori de proteaze administrați în boala HIV/SIDA cum ar fi ritonavir (Norvir), saquinavir (Invirase)
- antibiotice cum ar fi eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- medicație narcotică cum ar fi codeina
- omeprazol (Losec, Nexium, Omedar)

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Midazolam se excretă în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate**Adulți**

Doza uzuală utilizată este de 7,5-15 mg midazolam. Datorită acțiunii scurte a medicamentului Dormicum poate fi administrat în orice moment al zilei, cu condiția ca somnul să nu fie deranjat minim 4 ore.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca reacții adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu midazolam pot include: comă, confuzie, somn profund, pierderea stării de conștiență, lipsa coordonării mișcărilor, letargie severă, reflexe încetinite.

Doxazosin

Denumire comună internațională: Doxazosinum

Alte denumiri comerciale: Als-Doxazosin, Cardura XL, Kamiren, Maguro, Zoxon

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Comprimate eliberare modificată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Doxazosin face parte dintr-un grup de medicamente denumite blocante alfa-adrenergice. Este utilizat pentru tratamentul hiperplaziei benigne de prostată, o afecțiune în care prostata se mărește în dimensiuni și apasă asupra uretrei. Acest lucru determină reducerea fluxului urinar, golirea incompletă a vezicii urinare, urinări frecvente.

De asemenea doxazosin este utilizat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale. Este eficient atunci când se utilizează singur sau în combinație cu alte antihipertensive cum ar fi beta-blocanți, diuretice, blocante de canale de calciu sau inhibitori ECA.

Important de știut

Dacă luați medicamentul pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, este importantă administrarea regulată pentru a menține eficacitatea acestuia. Deoarece tensiunea arterială se reduce treptat, pot fi necesare câteva săptămâni până la apariția completă a efectelor medicamentului. Continuați administrarea medicamentului chiar și în lipsa simptomelor. Medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medi-

cului. Administrați fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Medicamentul reduce tensiunea arterială și poate provoca amețeli sau leșin, în special la începutul tratamentului sau la modificarea dozelor. Pentru a evita acest lucru, luați prima doză de medicament seara, la culcare.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați două doze de medicament odată. Dacă săriți mai multe doze la rând, consultați medicul înainte de a readministra medicamentul deoarece poate fi necesară reducerea dozelor.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- bătăi cardiace neobișnuit de rapide
- senzație severă de amețală, leșin
- umflarea mâinilor, gleznelor, picioarelor
- erecție dureroasă sau care durează mai mult de 4 ore.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: slăbiciune; cefalee; amețeli; diaree sau dureri de stomac.

Când nu se administrează?

Doxazosin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul, informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor hepatice sau istoricului de cancer de prostată. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecțiuni.

Medicamentul poate afecta pupilele în timpul operației de cataractă. Dacă suferiți o asemenea intervenție chirurgicală pe durata tratamentului, informați chirurul asupra tratamentului cu doxazosin.

Medicamentul poate provoca somnolență sau amețeli. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

În rare cazuri, doxazosin o provocat la bărbații care urmau trata-

ment, priapism – erecție prelungită și dureroasă ce persistă mai multe ore. Această afecțiune poate duce la impotență și necesită atenție medicală imediată.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu sunt cunoscute interacțiuni semnificative cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă are efecte asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală inițială este de 1 mg o dată pe zi. Pentru a reduce riscul apariției amețelilor sau leșinului asociat tratamentului, care apar la 2-6 ore după administrare, medicul va monitoriza tensiunea arterială pe durata acestui interval.

În funcție de răspuns medicul poate mări doza. Doza maximă recomandată este de 16 mg pe zi.

Nu au fost stabilite siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunțați medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu doxazosin pot include: letargie, amețeli severe, leșin, convulsii.

Doxepin

Denumire comună internațională: Doxepinum

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Doxepin face parte dintr-un grup de medicamente denumite antidepressiv triciclice. Acesta acționează asupra unor substanțe din creier ce pot fi în dezechilibru, provocând diverse afecțiuni. Medicamentul este utilizat pentru tratamentul simptomelor afecțiunilor depresive și/sau anxioase asociate alcoolismului, altor afecțiuni psihiatrice sau din cadrul tulburării afective bipolare.

Important de știut

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția de noi simptome sau agravarea celor preexistente pe durata tratamentului, cum ar fi: modificarea stării de dispoziție, anxietate, atacuri de panică, tulburări ale somnului, impulsivitate, iritabilitate, agitație, agresivitate, neliniște, hiperactivitate (mentală sau fizică), accentuarea depresiei, gânduri de suicid sau de autoagresivitate.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Nu administrați medicamentul în cantități mai mari sau pentru perioade mai lungi decât cele recomandate de către medic.

Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați două doze de medicament odată.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Păstrați medicamentul în recipientul original, ferit de acțiunea copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul și încetați administrarea medicamentului dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a gâtului, a buzelor, a limbii)
- bătăi cardiace rapide, puternice sau neregulate
- confuzie, halucinații sau convulsii
- hemoragii sau hematoame apărute spontan, slăbiciune neobișnuită
- amețeli severe sau leșin
- mișcări continue ale mușchilor oculari, limbii, mandibulei sau gâtului
- tremor necontrolabil
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia
- sete accentuată, însoțită de cefalee, greață, vărsături, slăbiciune

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: greață, vărsături, constipație, pierderea apetitului; uscarea gurii; modificarea greutății; slăbiciune, lipsa coordonării; amorțeli sau senzație de furnicături în membre; tulburări ale somnului, coșmaruri; tulburări de vedere, cefalee, țiuțuri în urechi; transpirație accentuată; mărirea de volum a sânilor (la bărbați sau femei); scă-

derea libidoului, impotență, dificultatea de a ajunge la orgasm.

Când nu se administrează?

Doxepin nu se administrează la persoanele cunoscute cu alergie la medicament sau la alte antidepresive triciclice. De asemenea este contraindicat persoanelor cunoscute cu glaucom sau cu dificultate la urinare.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul, informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței tulburării afective bipolare sau a diabetului (doxepin poate crește sau scădea nivelele glicemiei). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Informați medicul dacă observați agravarea simptomatologiei depresive sau dacă aveți gânduri de suicid în timpul primelor săptămâni de tratament sau la modificarea dozelor, în special dacă aveți vârsta sub 24 de ani.

Pot trece câteva săptămâni până la apariția efectelor medicamentului. Pentru ca medicamentul să fie eficient, este necesară administrarea regulată a acestuia pe toată perioada prescrisă de către medic.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Poate provoca efecte severe în asociație cu doxepin.

Medicamentul poate provoca amețeli, letargie afectând capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitați administrarea medicamentelor ce provoacă somnolență ce nu v-au fost prescrise de către medic.

Grefele și suc de grefe pot interacționa cu medicamentul. Discutați cu medicul dumneavoastră efectul acestui aliment înainte de a modifica aportul acestuia din dietă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- antidepresive IMAO – administrarea în asociație cu doxepin este contraindicată
- cimetidina
- antiaritmice cum ar fi flecainida (Tambocor), propafenona (Propafe, Rytmonorm), chinidina.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă este administrat în sarcină. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală inițială este de 75 mg/zi. Doza poate fi crescută în funcție de necesități până la maxim 300 mg/zi. De obicei, doze uzuale se încadrează între 75-150 mg/zi.

Copii

Siguranța și eficacitatea administrării medicamentului copiilor sub 12 ani nu a fost stabilită.

Vârstnici

Datorită riscului crescut de apariția a letargiei, amețelilor sau confuziei, medicamentul va fi administrat în doze mai mici persoanelor în vârstă.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu doxepin pot include: ritm cardiac neregulat, letargie extremă, agitație, vărsături, tulburări de vedere, confuzie, halucinații, senzații de rece sau cald, rigiditate musculară, amețeli, leșin, convulsii, comă.

Doxiciclina

Denumire comună internațională: Doxycyclinum

Alte denumiri comerciale: Unidox Solutab, Vibramycin D

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate dispersabile

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Doxiciclina este un antibiotic tetraciclinic. Este utilizat pentru tratamentul unei varietăți de infecții cu germeni sensibili, cum ar fi infecțiile tractului urinar, acneei, gonoreei, periodontitei sau a altora.

Important de știut

Medicamentul nu se recomandă pentru administrarea la femeile în trimestrul trei de sarcină sau la copiii cu vârsta sub 8 ani. Poate apărea modificarea permanentă a culorii dinților.

Doxiciclina poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizați o formă de contracepție de barieră pe durata tratamentului pentru a preveni sarcina.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului.

Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă. Doxiciclina se poate administra cu sau fără alimente. Nu administrați medicamentul cu lapte sau alte produse lactate, decât la recomandarea medicului. Produsele lactate pot împiedica absorbția medicamentului.

Administrați medicamentul regulat pe întreaga perioadă de timp recomandată de către medic. Simptomele afecțiunii se pot ameliora înaintea eradicării complete a infecției din organism. Continuați administrarea medicamentului chiar și în lipsa simptomelor.

Dacă săriți peste o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură sau umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- cefalee severă, amețeli, tulburări de vedere
- febră, frisoane, durere în tot corpul, simptome gripale
- rash cutanat cu înroșirea pielii, apariția de vezicule și descuamare
- piele palidă sau galbenă, închiderea la culoare a urinei, febră, confuzie, sau slăbiciune
- durere severă în partea superioară a abdomenului ce iradiază în spate, greață și vărsături, ritm cardiac rapid
- pierderea apetitului, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- hemoragii sau hematoame apărute spontan, slăbiciune neobișnuită.

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul în cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe: durere sau umflarea zonei rectale sau genitale; greață, vărsături, diaree, tulburări gastrice; pete albe, dureroase apărute în gură

sau pe buze; umflarea limbii, dificultate la înghițire; prurit sau scurgeri vaginale.

Când nu se administrează?

Doxiciclina nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor renale sau hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestora.

Nu administrați doxiciclina fără a discuta mai întâi cu medicul dacă suferiți de astm sau sunteți alergic la sulfiți.

Dacă administrați medicamentul pentru tratamentul gonoreei, medicul va dori efectuarea unor teste pentru sifilis sau alte boli cu transmitere sexuală.

Nu administrați doxiciclina pentru tratamentul unei afecțiuni virale cum ar fi răceala sau gripa. Nu împărțiți și nu recomandați medicamentul altei persoane, chiar dacă suferă de aceeași afecțiune ca și dumneavoastră.

Dacă suferiți o intervenție chirurgicală pe durata tratamentului, informați medicul chirurg despre tratamentul urmat. Poate fi necesară întreruperea temporară a acestuia.

Aruncați orice cantitate de medicament rămasă după terminarea tratamentului. Nu administrați medicamentul după expirarea termenului de valabilitate. Administrarea doxiciclinei expirate poate provoca afecțiuni renale severe.

Poate apare o sensibilitate crescută a pielii la soare pe durata tratamentului. Evitați expunerea la lumina solară, utilizați creme de protecție solară și purtați îmbrăcăminte protectoare.

Doxiciclina poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizați o formă adițională de contracepție pentru a preveni sarcina pe durata tratamentului cu doxiciclina.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- hipocolesterolemiant cum ar fi colestiramina, colestipol
- isotretinoin (Roaccutane)
- tretinoin (Diamalin)
- antiacide (Dicarbocalm, Maalox, Lapte de magneziu)
- minerale cum ar fi fier, zinc, calciu, magneziu sau suplimente

nutritive și vitamine

- anticoagulante de genul warfarinei (Trombostop, Sintrom)
- antibiotice din clasa penicilinei, cum ar fi amoxicilina (Amok-siklav, Amoxiplus, Augmentin), penicilina (Moldamin, Oспен), oxacilina, carbenicilina.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Doxiciclina trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală de doxiciclină este de 200 mg în prima zi de tratament (100 mg la fiecare 12 ore), urmată de o doză de întreținere de 100 mg/zi. Pentru infecțiile severe se pot prescrie 100 mg de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu doxiciclină pot include: greață, vărsături, diaree.

Driptane

Denumire comună internațională: Oxybutyninum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Oxybutinin reduce spasmele musculare ale vezicii urinare și a tractului urinar. Este utilizat pentru tratamentul simptomelor vezicii hiperactive cum ar fi urinările frecvente, senzația imperioasă de urinare, incontinența urinară sau urinarea frecventă pe durata nopții.

Important de știut

Medicamentul poate provoca supraîncălzirea organismului (apariția febrei și a insolației datorită reducerii transpirației) la temperaturi ridicate, afecțiune ce poate deveni foarte severă. Evitați supraîncălzirea organismului și deshidratarea în timpul exer-

cițiilor fizice sau în băi fierbinți. Consumați o cantitate suficientă de lichide pe durata tratamentului.

Administrarea corectă

Luați medicamentul strict conform prescripției medicului. Nu administrați o cantitate mai mare de medicament sau pentru o perioadă mai mare de timp decât cea recomandată de către medic.

Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă. Luați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- febră însoțită de creșterea temperaturii corpului, uscarea pielii
- bătăi cardiace neregulate
- durere, arsură sau alte dificultăți la urinare.

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli, letargie, slăbiciune; tulburări de vedere; uscarea gurii; senzație de căldură, furnicături sau înroșire a pielii; greață, vărsături, dureri de stomac; constipație sau diaree; uscarea ochilor; nas înfundat; neliniște; tulburări ale somnului.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează la persoanele cu glaucom, blocaj intestinal parțial sau complet, ileus paralytic. De asemenea trebuie evitat la persoanele cu colită severă, miastenia gravis, sau obstrucție a tractului urinar. Medicamentul nu se prescrie de obicei persoanelor vârstnice sau debilitate.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul, informați medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire la prezența glaucomului, afecțiunilor hepatice, miasteniei gravis, afecțiunilor renale, hipertrofiei de prostată, afecțiunilor intestinale cum ar fi colita ulcerativă, afecțiunilor gastrice cum ar fi boala

de reflux gastroesofagian. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecțiuni.

Oxibutinin poate provoca tulburări de vedere, letargie, amețeli. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitați administrarea altor medicamente ce pot provoca somnolență (cum ar fi medicamente pentru răceală, pentru combaterea durerii, relaxante musculare, anticonvulsivante, antidepresive sau medicamente pentru combaterea anxietății). Acestea pot accentua somnolența provocată de oxibutinin.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- atropină
- scopolamina (Buscopan, Scobutil)
- antibiotice cum ar fi claritromicina (Clar, Fromilid, Klacid), eritromicina (Eritro, Eritromagis), itraconazol (Orungal), ketoconazol (Kefungin, Nizoral).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să afecteze fătul dacă se administrează pe durata sarcinii. Totuși, nu administrați medicamentul în sarcină fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă oxibutinin trece sau nu în laptele matern sau dacă afectează sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală este de 5 mg de 2-3 ori/zi.

Copii

Se recomandă administrarea a 5 mg de 2 ori/zi. În cazul enurezisului nocturn se pot administra 5 mg de 2-3 ori/zi, cu ultima doză administrată înainte de culcare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu oxibutinin pot include: neliniște, senzație de furnicături, febră, bătăi cardiace neregulate, vărsături, scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia.

Dropil vezi Pilocarin

Duador vezi Zentel

Duomox vezi Amoxicilina

Duphalac vezi Lactulose

Duphaston

Denumire comună internațională: Dydrogesteronum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Medicamentul este un progesteron activ pe cale orală, similar ca structură chimică și efecte farmacologice cu progesteronul natural (un hormon sexual feminin). Duphaston se recomandă la persoanele cu insuficiență endogenă de progesteron, ca în cazul tulburărilor menstruale, endometriozei, sindromului premenstrual, infertilității sau postmenopauză.

Important de știut

Medicamentul nu se utilizează pentru prevenirea apariției sarcinii. Utilizați o formă contraceptivă adecvată pe durata tratamentului dacă doriți să preveniți apariția unei sarcini.

Administrarea corectă

Duphaston se administrează oral, conform indicațiilor medicului. În funcție de afecțiunea tratată, poate fi necesară administrarea acestuia într-o anumită perioadă a ciclului menstrual. Asigurați-vă că ați înțeles indicațiile medicului în ceea ce privește administrarea. Dacă aveți neclarități cereți sfatul medicului sau farmacistului.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în recipientul original, la temperatura camerei, ferit de căldură sau umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de așteptat apariția unei reacții adverse severe. Dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) anunțați imediat medicul.

Este posibilă apariția unei sângerări de privație (apariția unei hemoragii vaginale la întreruperea administrării medicamentului) care poate fi prevenită prin creșterea dozei. Anunțați medicul

dacă observați acest lucru.

Când nu se administrează?

Duphaston nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

D

Atenționări speciale

Luați medicamentul strict conform prescripției. Nu administrați medicamentul într-o cantitate mai mare sau pentru o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Dismenoree

Se recomandă administrarea a 10 mg de 3 ori/zi din ziua a 5-a până în ziua 25 a ciclului menstrual.

Endometrioză

Doza uzuală este de 10 mg de 2-3 ori/zi din ziua 5 până în ziua 25 a ciclului menstrual, sau continuu.

Sindrom premenstrual, infertilitate

Se recomandă administrarea a 10 mg de 2 ori/zi din ziua 11 până în ziua 25 a ciclului.

Postmenopauză

Se recomandă administrarea în combinație cu terapie estrogenică continuă, 10-20 mg didrogesteron pe zi în ultimele 12-14 zile ale fiecărui ciclu de 28 de zile, sau în combinație cu terapie estrogenică ciclică 10-20 mg didrogesteron în ultimele 12-14 zile ale ciclului de terapie estrogenică.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea cu didrogesteron.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Duphaston.

Durogesic vezi Fentanyl

Duspatalin vezi Colospasmin

E-Mox vezi Amoxicilina

Ebixa

Denumire comună internațională: Memantinum

Alte denumiri comerciale: Axura

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Soluție orală în picături

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ebixa este un medicament ce acționează prin inhibarea anumitor substanțe la nivelul creierului ce contribuie la apariția simptomelor bolii Alzheimer. Ebixa se utilizează pentru tratamentul demenței moderate sau severe din cadrul bolii Alzheimer.

Important de știut

Memantina nu vindecă și nu încetinește progresia bolii Alzheimer ci doar ameliorează simptomatologia.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se poate administra înainte sau după masă.

Nu amestecați soluția orală cu alte lichide.

Este importantă administrarea regulată a medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic pentru a obține efectele dorite. Nu modificați doza de medicament administrată și nu întrerupeți administrarea fără acordul medicului.

Luați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea buzelor, a limbii, a feței, a gâtului)
- tuse, senzație de constricție toracică, febră, dificultate la respirație
- durere toracică, ritm cardiac rapid
- amorțeală sau slăbiciune apărută spontan, în special pe o parte a corpului
- lipsa coordonării mișcărilor

E

- leșin sau convulsii
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia
- paloare cutanată, hemoragii sau hematoame apărute spontan, oboseală neobișnuită
- creșterea tensiunii arteriale (cefalee severă, tulburări de vedere, dificultăți de concentrare a atenției, durere toracică, amorteală, convulsii).

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: greață, vărsături, diaree, constipație, pierderea apetitului; amețeli, oboseală; scădere ponderală; umflarea mâinilor sau a picioarelor; bătăi cardiace rapide; dureri articulare; anxietate, agresiune; rash cutanat; umflare și înroșire în jurul ochilor; creșterea cantității de urină eliminată.

Când nu se administrează?

Ebixa nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul, informați medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special asupra prezenței epilepsiei sau a altor afecțiuni convulsive, a cataractei, a afecțiunilor hepatice sau renale, a infecțiilor renale sau ale vezicii urinare. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Memantina poate avea efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidina
- nicotina (Nicorette, Nicotinell, Niquitin)
- ranitidina (Histac, Ranitin, Zantac)
- chinidina
- bicarbonat de sodiu
- antivirale cum ar fi amantadina (Viregy-Kt)
- medicamente antitusive sau împotriva răcelii ce include dextrometorfan
- antiglaucomatoase cum ar fi acetazoalmida, metazolamida
- antidiabetice orale ce conțin metformin (Avandamet, Bidiab, Competact, Glibomet).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuși, nu se recomandă administrarea acestuia pe durata sarcinii fără acordul medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Doza recomandată este de 10 mg de două ori/zi. Medicul va începe tratamentul cu 5 mg/zi timp de o săptămână și va crește apoi treptat doza cu 5 mg la fiecare 7 zile până la o doză totală de 20 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu memantină pot include: neliniște, letargie, comportament bizar, halucinații, amețeli severe sau leșin.

Ecobec vezi Becloforte Inhaler

Ecobec Easi-Breathe vezi Becloforte Inhaler

Ecosal Easi-Breath vezi Salbutamol

Ecosal Inhaler vezi Salbutamol

Ednyt vezi Enalapril

Efectin vezi Venlafaxina

Eferalgan vezi Paracetamol

Efferalgan vezi Paracetamol

Efloran vezi Metronidazol

Efudix

Denumire comună internațională: Fluorouracilum

Forme de prezentare: Unguent

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fluorouracil interferează cu creșterea celulelor pielii. Acționează prin distrugerea celulelor cu creștere accelerată, cum sunt celulele cutanate anormale. Efudix este utilizat pentru tratamentul keratozelor solare sau actinice. Se mai poate utiliza pentru tratamentul carcinoamelor bazocelulare superficiale.

Important de știut

Dacă utilizați un bandaj ocluziv la nivelul zonei tratate, poate apărea o reacție inflamatorie a zonei cutanate înconjurătoare. Dacă este necesară acoperirea zonei tratate, utilizați un bandaj neocluziv (care permite circulația aerului) pentru a evita reacțiile cutanate.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează topic, conform instrucțiunilor medicului. Spălați zona unde urmează a aplica medicamentul și uscați bine. Așteptați 10 minute înainte de a aplica unguentul. Spălați-vă pe mâini înainte și după aplicarea medicamentului, doar dacă nu este utilizat pentru tratamentul unei afecțiuni a mâinilor.

Aplicați unguentul la nivelul zonei afectate și masați ușor până la încorporarea acestuia în piele. Acoperiți întreaga zonă cu o peliculă subțire de unguent.

Nu aplicați medicamentul pe pleoape, în ochi nas sau gură. Aveți grijă la aplicarea medicamentului în jurul ochilor, gurii sau nasului.

Nu aplicați medicamentul pe pielea iritată, descumată, infectată sau cu răni deschise.

La două ore după aplicarea medicamentului puteți folosi emoliente sau creme pentru protecție solară. Nu utilizați alte produse pentru îngrijirea pielii, inclusiv creme, loțiuni, medicamente sau cosmetice, decât la recomandarea medicului.

Dacă săriți o doză – aplicați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu aplicați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive. Nu lăsați medicamentul al îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu sunt de așteptat apariția unor reacții adverse severe la administrarea medicamentului. Dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) anunțați imediat medicul.

Fluorouracil topic poate provoca iritație cutanată, uscarea pielii, descumare, rash sau alte reacții locale. De asemenea au fost raportate iritații oculare. Dacă aceste efecte adverse devin persistente sau supărătoare, consultați medicul.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează pacienților cunoscuți cu alergii la Efudix. De asemenea, persoanele cunoscute cu deficit enzimatic de DPD (dihidropirimidin dehidrogenază), o enzimă cu rol în catabolizarea fluorouracilului, nu pot urma tratament cu Efudix.

Atenționări speciale

Nu utilizați alte produse topice cu eliberare OTC (fără rețetă) pe durata tratamentului cu fluorouracil decât la indicația medicului. Acestea pot interfera cu tratamentul sau pot crește iritația cutanată.

Evitați expunerea la lumina solară sau raze UV artificiale (de ex. solarii pentru bronzat) în timpul și imediat după tratamentul cu fluorouracil. Utilizați creme pentru protecție solară cu un factor de protecție (SPF) de minim 15 și purtați îmbrăcăminte protectoare atunci când expunerea la soare este inevitabilă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul are efecte nocive asupra fătului dacă este administrat pe durata sarcinii, fiind contraindicat. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă fluorouracilul poate trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Keratoză actinică sau solară

Se aplică unguentul de 2 ori pe zi la nivelul zonei afectate. Se continuă tratamentul până când reacția inflamatorie ajunge la stadiul în care pielea se descumează, se formează o leziune și

celulele cutanate mor. Durata uzuală a tratamentului variază între 2-4 săptămâni. Vindecarea completă a pielii poate apare după 1-2 luni de la sfârșitul tratamentului.

Carcinoame bazocelulare superficiale

Se aplică o cantitate suficientă de unguent de 2 ori/zi la nivelul zonei afectate. Tratamentul se continuă timp de cel puțin 3-6 săptămâni; pot trece până la 10-12 săptămâni de tratament până la vindecarea leziunilor.

E

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Este puțin probabilă apariția supradozării cu Efudix. Nu sunt disponibile informații cu privire la supradozare.

Egilok vezi Metoprolol

Elantan Long vezi Isodinit

Elbat vezi Flutamide

Elidel

Denumire comună internațională: Pimecrolimus

Forme de prezentare: Cremă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Pimecrolimus este un imunosupresiv. Acționează prin scăderea sistemului imunitar al organismului pentru a încetini dezvoltarea dermatitei atopice la nivelul pielii. Se utilizează pentru tratamentul dermatitei atopice severe ce nu a răspuns la alte tratamente.

Important de știut

Deoarece medicamentul poate crește sensibilitatea pielii la lumina solară sau la razele UV artificiale (de ex. solarii pentru bronzat), se recomandă evitarea expunerii excesive pe durata tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează topic, conform instrucțiunilor medicului.

Spălați-vă pe mâini înainte și după aplicarea medicamentului, doar dacă nu este utilizat pentru tratamentul unei afecțiuni a mâinilor. Aplicați crema pe pielea curată și uscată. Utilizați cantitatea minimă necesară pentru a acoperi întreaga suprafață cu un strat subțire de medicament. Masați ușor până la incorporarea

cremei în piele. Nu acoperiți zona tratată cu un bandaj.

Nu faceți baie sau duș imediat după aplicarea medicamentului. Poate fi necesară utilizarea unui emolient pentru a preveni uscarea excesivă a pielii. Consultați medicul asupra produsului ce urmează a fi folosit.

Dacă săriți o doză – aplicați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei. Nu congelați medicamentul. Nu păstrați medicamentul fără a avea capacul tubului.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- agravarea simptomelor cutanate
- semne ale unei infecții cutanate (înroșire, umflare, mâncărimi, supurare)
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: arsuri, înțepături, furnicături sau dureri la nivelul zonei tratate (în special în primele zile de tratament); umflarea foliculilor de păr; acnee sau veruci; dureri de stomac; dureri musculare; nas înfundat sau curgător; cefalee; sensibilitate crescută la temperaturi extreme.

Când nu se administrează?

Elidel nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței cancerului de piele, infecțiilor cutanate (inclusiv herpes sau varicelă), sindromului Netherton (o afecțiune cutanată genetică), deprimării sistemului imun, afecțiunilor renale. Pot fi necesare reducerea dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecțiuni.

Nu utilizați pimecrolimus topic la copiii cu vârsta mai mică de 2 ani.

Evitați expunerea la lumina solară, lămpi pentru bronzat, solarii

E

sau fototerapie cu radiații UVB sau UVA. Dacă expunerea la soare este inevitabilă, purtați îmbrăcăminte protectoare. Nu utilizați creme pentru protecție solară pe zonele tratate decât la indicația medicului.

Anunțați medicul dacă afecțiunea tratată nu se ameliorează după 2 săptămâni de tratament.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidina
- eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- medicamente antifungice cum ar fi ketoconazol (Kefungin, Nizoral), itraconazol (Orungal), fluconazol (Diflucan, Flucoric, Fungolon, Mycomax)
- medicamente pentru afecțiuni cardiace cum ar fi verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Diltzem), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Nu administrați medicamentul fără acordul medicului pe durata sarcinii.

Pimecrolimus trece în laptele matern putând afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 2 ani

Aplicați un strat subțire de cremă la nivelul zonei afectate, de 2 ori/zi. Masați ușor până la incorporarea în piele.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu pimecrolimus.

Elocom

Denumire comună internațională: Mometasonum

Forme de prezentare: Unguent, Cremă, Soluție cutanată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Mometasona este un corticosteroid topic. Reduce sau inhibă acțiunea anumitor substanțe din organism ce produc inflamație, înroșire sau umflare. Mometasona este utilizată pentru tratamen-

ul inflamațiilor provocate de un număr de afecțiuni cum ar fi reacțiile alergice, eczele și psoriazisul.

Important de știut

Nu acoperiți zona tratată cu bandaje ocluzive, îmbrăcăminte sau scutece ce nu permit circulația aerului, doar dacă medicul nu vă recomandă altfel. Utilizarea bandajelor ocluzive poate crește semnificativ cantitatea de medicament absorbită în organism ceea ce poate provoca efecte adverse sistemice.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează topic, conform indicațiilor medicului.

Spălați-vă pe mâini înainte și după aplicarea medicamentului, doar dacă nu se utilizează pentru tratamentul unei afecțiuni a mâinilor. Aplicați o mică cantitate de cremă și masați ușor până la incorporarea acesteia în piele.

Dacă săriți o doză – aplicați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți a programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de așteptat apariția unor efecte adverse severe decât dacă se absorb în organism cantități mari de medicament. În acest caz pot apare tulburări de vedere, ritm cardiac neregulat, insomnie, modificări ale dispoziției, creștere ponderală, fatigabilitate. Anunțați medicul dacă observați apariția acestora.

Alte efecte adverse mai puțin severe pot include: înroșire, apariția de vezicule, senzație de arsură, mâncărimi sau descuamare locală. Continuați administrarea medicamentului și informați medicul.

În special la utilizarea pe termen lung a mometasonei pot apare unele efecte adverse cum ar fi subțierea pielii, înroșire persistentă a acesteia, vergeturi.

Când nu se administrează?

Elocom nu se administrează persoanelor cuñoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Anunțați medicul dacă afecțiunea nu se ameliorează sau dacă aceasta se agravează. Doar mometasona topică nu va fi de ajuns pentru tratarea unei infecții locale, bacteriene fungice sau virale.

Medicamentul este destinat exclusiv uzului extern. Evitați aplicarea medicamentului în ochi. Evitați aplicarea pe față, axile sau zona inghinală, doar dacă medicul nu vă recomandă acest lucru.

Nu utilizați medicamentul pentru tratamentul altei afecțiuni decât cea pentru care v-a fost prescris.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Evitați utilizarea altor medicamente cu administrare topică, săpunuri dure sau abrazive sau produse cosmetice la nivelul zonei tratate, doar dacă medicul nu vă recomandă altfel.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc în totalitate efectele mometasonei asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul. Dacă administrarea este absolut necesară, se va administra cea mai mică cantitate pe durata de timp cea mai scurtă necesară pentru remiterea afecțiunii.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizați mometasona pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă aplicarea cremei o dată pe zi.

Copii

Se recomandă aplicarea celei mai mici cantități de medicament necesară. Utilizarea steroizilor pe durata lungi de timp poate afecta creșterea și dezvoltarea.

Elocom se poate utiliza la copiii cu vârsta peste 2 ani însă nu mai mult de 3 săptămâni.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Este puțin probabilă apariția supradozării cu mometasonă.

Emeset vezi Zofran

Emetiral

Denumire comună internațională: Prochlorperazinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Prochlorperazina face parte dintr-un grup de medicamente de

numite fenotiazine. Este utilizată cel mai frecvent pentru tratamentul greței și vărsăturilor. Mai poate fi administrat în unele afecțiuni psihice cum ar fi stări anxioase, tulburări de comportament, schizofrenie, manie acută.

Important de știut

Prochlorperazina poate provoca diskinezie tardivă, o afecțiune caracterizată prin mișcări involuntare, spasme și fasciculații ale mușchilor feței și corpului. Această afecțiune poate fi permanentă și pare a fi mai frecventă la vârstnici, în special femei. Consultați medicul în privința posibilului risc de apariție al afecțiunii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare doză cu un pahar mare de apă. Emetiral se poate administra cu sau fără alimente sau lapte.

Dacă săriți o doză – dacă luați prochlorperazină la nevoie pentru combaterea greții și a vărsăturilor, luați doza uitată imediat ce vă amintiți, dacă administrarea acesteia este necesară, și așteptați cel puțin 4 ore până la administrarea altei doze.

- dacă administrați Emetiral o dată pe zi pentru orice altă afecțiune, luați doza uitată imediat ce vă amintiți, apoi a doua zi continuați conform programului normal de administrare. Dacă nu vă amintiți decât a doua zi, săriți peste doza uitată și luați doar doza programată pentru ziua respectivă. Nu administrați o doză dublă de medicament
- dacă luați Emetiral de mai multe ori pe zi pentru o afecțiune alta decât greață și vărsături, luați doza uitată în decurs de 1 oră de când trebuia administrată. Dacă a trecut mai mult de 1 oră, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- mișcări necontrolabile ale limbii, feței, buzelor, membrelor sau picioarelor
- spasme musculare ale feței sau gâtului

- neliniște severă sau tremor
- letargie severă sau leșin
- rash cutanat

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: reducerea transpirației, uscarea gurii și nas înfundat; constipație; tulburări de vedere; ușoară neliniște, slăbiciune, tremor; dificultate la urinare sau închiderea la culoare a urinei; scăderea libidoului; amețeli; creșterea apetitului.

Când nu se administrează?

Emetiral nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la orice altă fenotiazină (de ex. Plegomazin). De asemenea nu trebuie administrată copiilor ce suferă intervenții chirurgicale.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul, informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței unei afecțiuni a măduvei spinării, a glaucomului, afecțiunilor convulsive, bolii Parkinson, afecțiunilor hepatice, afecțiunilor renale, hipertrofiei de prostată. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Proclorperazina poate provoca amețeli sau letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor.

Pot apare amețeli, mai ales la ridicarea din poziție șezândă. Ridicați-vă lent în picioare pentru a preveni amețeala sau căderea.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Alcoolul poate accentua amețeala și letargia provocate de proclorperazina.

Evitați expunerea prelungită la soare. Emetiral poate crește sensibilitatea cutanată la lumina solară. Utilizați creme de protecție solară și purtați îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Nu încetați brusc administrarea medicamentului deoarece poate apărea modificarea apetitului, amețeli, greață, vărsături, tremor. Tratamentul trebuie întrerupt doar sub supravegherea unui medic.

Datorită proprietății medicamentului de a preveni vărsăturile, acesta poate masca simptomele supradozării cu alte medicamente. De asemenea poate masca simptomele unei tumori cerebrale, blocajului intestinal sau afecțiunii neurologice cunoscute sub denumirea de sindrom Reye.

Proclorperazina poate determina teste fals pozitive pentru fenilcetonurie.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- antiacide (Maalox, Dicarbocalm)
- alcool; medicamente OTC (eliberate fără rețetă) împotriva tusei, răcelii sau alergiilor; antidepresive; relaxante musculare; barbiturice; anticonvulsivante. Aceste medicamente pot accentua efecte adverse ale proclorperazinei, în special amețeala și letargia)
- antihipertensive cum ar fi propranolol, metildopa (Dopegyt), clonidina
- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- fenitoina.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sugarului. Consultați mai întâi medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Controlul greței și vărsăturilor

Doza uzuală este de 5-10 mg de 2-3 ori/zi

Anxietate

Se recomandă administrarea a 5 mg de 3-4 ori/zi. Nu se administrează pe o perioadă mai lungă de 12 săptămâni iar doza zilnică nu trebuie să depășească 20 mg.

Schizofrenie

Dozele variază în funcție de intensitatea simptomelor între 5-10 mg de 3-4 ori pe zi, putând ajunge până la 100-150 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Emetiral pot include: mișcări musculare necontrolabile, agitație, convulsii, amețeli severe sau leșin, comă, somn profund, bătăi cardiace neregulate, creșterea sau scăderea temperaturii corpului.

Emetostop

Denumire comună internațională: Meclozinum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Emetostop face parte din clasa antihistaminicelor. Acesta blochează acțiunea histaminei, o substanță naturală din organism. Este utilizat pentru tratamentul greței și vărsăturilor asociate răului de mișcare. Pot fi de asemenea utili pentru combaterea vertijului.

Important de știut

Medicamentul poate provoca amețeli, letargie sau tulburări de vedere. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită, cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate accentua aceste efecte adverse.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Administrați fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – deoarece medicamentul se administrează de obicei la nevoie, nu este atât de important dacă săriți peste o doză. Dacă luați medicamentul regulat și săriți peste o doză, luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția unei reacții alergice la administrarea medicamentului (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați administrarea acestuia și anunțați imediat medicul.

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli, letargie; uscarea gurii; tulburări de vedere; nervozitate; insomnie; constipație.

Când nu se administrează?

Emetostop nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de administrarea medicamentului informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței astmului, bronșitei, emfizemului sau altor afecțiuni respiratorii, glaucomului, hipertrofiei de prostată sau dificultății la urinare, prezenta constipației severe sau cronice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Emetostop poate crește efectele altor medicamente ce provoacă amețeli sau letargie, cum ar fi antidepresive, alcool, antihistaminice, sedative, analgice, anxiolitice sau relaxante musculare. Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special asupra produselor OTC (eliberate fără rețetă).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuși, nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 12 ani

Rău de mișcare

Se recomandă administrarea a 25-50 mg cu o oră înaintea călătoriei. Se poate repeta administrarea la fiecare 24 de ore pe durata călătoriei.

Vertij

Doza recomandată este de 25-100 mg pe zi, administrată în mai multe prize.

Copii

Nu au fost stabilite siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 12 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Emetostop pot include: letargie extremă, convulsii, halucinații, scăderea frecvenței respiratorii.

Emzok vezi Metoprolol

Enahexal vezi Enalapril

Enala Tad vezi Enalapril

Enalap vezi Enalapril

E Enalapril

Denumire comună internațională: Enalaprilum

Alte denumiri comerciale: Berlipril, Ednyt, Enahexal, Enala Tad, Enalap, Enam, Enap, Enazil, Ephicord, Invoril, Olinapril, Renitec

Forme de prezentare: Comprimate, Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Enalapril face parte dintr-un grup de medicamente denumite inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei. Este utilizat pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, insuficienței cardiace congestive, afecțiuni renale provocate de diabet și pentru creșterea supraviețuirii după un infarct miocardic.

Important de știut

Dacă luați Enalapril pentru tratamentul hipertensiunii, amintiți-vă să-l administrați regulat pe toată perioada de timp prescrisă de către medic pentru ca acesta să fie eficient. Pot trece câteva săptămâni până la apariția completă a efectelor medicamentului. Nu întrerupeți administrarea chiar dacă sunteți asimptomatic; hipertensiunea arterială este o afecțiune adesea lipsită de simptome însă cu efecte severe pe termen lung.

Medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control, administrarea acestuia putând fi necesară toată viața.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform prescripției medicului. Înghițiți fiecare doză cu un pahar mare de apă. Se poate administra înainte sau după masă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- amețeli severe sau leșin
- creșterea sau scăderea semnificativă a cantității de urină eliminată
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale
- piele palidă, hemoragii sau hematoame apărute spontan
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- durere toracică
- umflare, creștere ponderală rapidă

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: tuse; modificarea gustului, pierderea apetitului; amețeli, letargie, cefalee; tulburări de somn; uscarea gurii; greață, vărsături, diaree; rash sau prurit cutanat ușor.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la enalapril sau la alți inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei. De asemenea nu se administrează persoanelor cu istoric de angioedem la administrarea anterioară a inhibitorilor ECA.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul cu privire la istoricul dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor renale sau hepatice, afecțiunilor cardiace, diabetului sau a unei afecțiuni a țesutului conjunctiv cum ar fi sindromul Marfan, sindromul Sjogren, lupus eritematos, sclerodermie sau poliartrită reumatoidă. Pot fi necesare reducerea dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Vărsăturile, diareea sau transpirația excesivă pot provoca deshidratare. Acest lucru poate duce la scăderea tensiunii arteriale, dezechilibre electrolitice sau insuficiență renală în asociație cu tratamentul cu inhibitori ECA. Asigurați-vă că beți suficiente lichide pe durata tratamentului pentru a preveni apariția acestor afecțiuni.

Pentru ca tratamentul să fie eficient este necesară măsurarea regulată a tensiunii arteriale. De asemenea poate fi necesară efectuarea regulată a testelor renale. Respectați programul vizitelor la medic.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poa-

te scădea tensiunea arterială și poate accentua unele efecte adverse ale enalaprilului.

Nu luați suplimente de potasiu sau substituenți ai sării de bucătărie pe durata tratamentului decât la indicația medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- suplimente de potasiu
- substituenți ai sării de bucătărie ce conțin potasiu
- aspirină sau alte AINS cum ar fi ibuprofen (Advil, Ibalgin, Nurofen), diclofenac (Arthrotec, Refen, Tratul), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketonal), naproxen (Aleve, Momendol, Rexusen)
- diuretice.

Sarcina și alăptarea

Enalapril poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului dacă se administrează în sarcină. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați prezenta unei sarcini. Utilizați o formă contraceptivă eficientă pe durata tratamentului cu enalapril pentru a preveni apariția sarcinii.

Medicamentul poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Hipertensiune

Doza uzuală inițială pentru persoanele ce nu iau diuretice este de 5 mg o dată pe zi. Doza uzuală este de 10-40 mg pe zi administrată în una sau mai multe prize.

Insuficiență cardiacă

Doza uzuală inițială este de 2,5 mg de 2 ori/zi. Doza uzuală zilnică poate varia între 2,5-20 mg administrată în 2 doze separate. Doza maximă recomandată este de 40 mg/zi.

Prevenirea infarctului cardiac

Se recomandă administrarea inițială a 2,5 mg de 2 ori/zi, putând crește apoi doza până la 20 mg/zi administrată în mai multe prize.

Copii

Enalapril se poate administra pentru tratamentul hipertensiunii copiilor cu vârsta cuprinsă între 1 lună și 16 ani. Doza uzuală inițială este de 0,08 mg/kg corp/zi. Nu au fost testate doze peste 40

mg/zi la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu enalapril pot include: amețeli severe, leșin.

Enam vezi Enalapril

Enap vezi Enalapril

Enazil vezi Enalapril

Enbrel

Denumire comună internațională: Etanerceptum

Forme de prezentare: Soluție injectabilă, Pulbere + solvent pentru soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Etanercept acționează prin reducerea activității anumitor substanțe din organism (TNF – factorul de necroză tumorală) implicate în răspunsul inflamator și imun. Enbrel se utilizează pentru tratamentul unui număr de afecțiuni inflamatorii cum ar fi poliartrita reumatoidă moderată sau severă, poliartrita reumatoidă juvenilă, artrita psoriazică, spondilita ankilopoietică sau psoriazisul.

Important de știut

Prin blocarea TNF (factorul de necroză tumorală), medicamentul reduce eficacitatea sistemului imunitar scăzând astfel capacitatea organismului de a combate infecțiile. Au fost raportate cazuri de apariție a unor infecții severe, potențial fatale în special la persoanele a căror sistem imunitar era redus anterior datorită unor condiții clinice cum ar fi vârsta înaintată, insuficiența cardiacă, diabet sau tratament cu medicamente. Datorită acestei posibilități, copiilor cu poliartrită reumatoidă juvenilă li se vor efectua toate vaccinurile înaintea începerii tratamentului cu etanercept.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează subcutanat conform indicațiilor medicului. Acesta sau asistenta vă vor explica procedura de injectare a medicamentului și vor supraveghea prima injectare pe care o faceți. Cereți lămuriri suplimentare dacă nu ați înțeles un anumit lucru.

Etanercept se poate injecta la nivelul coapsei, al abdomenului

(exceptând zona din jurul ombilicului) sau în zona superioară a brațului. Este importantă alternarea locului de injectare a medicamentului la fiecare administrare pentru a reduce riscul apariției reacțiilor locale. Nu injectați medicamentul dacă zona respectivă este înroșită, dureroasă sau indurată (tare).

Nu injectați medicamentul dacă culoarea acestuia este modificată, are flocoane sau particule.

Nu utilizați niciodată a doua oară un ac sau o seringă. Aruncați acele și seringile folosite în recipiente speciale.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu injectați niciodată o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – pulberea liofilizată se păstrează la frigider, fără a o congela. După mixarea pulberei cu ser fiziologic, amestecul poate fi păstrat la frigider timp de maxim 14 zile.

Ce efecte adverse pot apare?

În cazuri rare, etanercept a provocat unele efecte adverse hematologice severe. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția febrei persistente, oboselii neobișnuite sau extreme, hemoragiilor sau hematoamelor apărute spontan, scaunelor negre sau cu aspect de păcură, semnelor unei infecții.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- apariția sau agravarea unor simptome neurologice cum ar fi agravarea durerilor musculare, slăbiciune sau amorțeli, tulburări de vedere, convulsii
- depresie sau alte simptome psihice

Continuați administrarea medicamentului și informați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: cefalee, infecții sinusale.

Sunt posibile apariția reacțiilor la locul injectării. Acestea sunt de obicei ușoare și pot include înroșire, rash, umflare, mâncărime, hematoame. Reacțiile locale dispar de obicei în 3-5 zile. În caz contrar apălați la sfatul medicului.

Când nu se administrează?

Etanercept nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: istoric de alergie la alcool benzilic; scăderea sistemului imunitar; afecțiuni ale măduvei spinării; afecțiuni demielinizante cum ar fi scleroza multiplă, mielita sau nevrita optică; afecțiuni convulsive; insuficiență cardiacă congestivă; prezența unei infecții; istoric de infecții repetate sau alte afecțiuni ce pot crește riscul de apariție a infecțiilor cum ar fi diabetul; istoric de tuberculoză; vaccinări recente; diabet prost controlat. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu efectuați vaccinuri cu virusuri vii pe durata tratamentului cu etanercept fără a consulta mai întâi medicul. Etanercept poate afecta sistemul imunitar iar injectarea unui vaccin cu virusuri vii poate provoca apariția unei infecții.

Informați medicul dacă urmați tratament cu anakinra (Kineret) înainte începerii tratamentului cu etanercept. Pot fi necesare ajustări ale dozelor.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuși, nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra etanercept pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți peste 18 ani

Poliartrită reumatoidă, artrită psoriazică

Se recomandă administrarea unei doze totale de 50 mg pe săptămână, administrată în două injecții separate de 25 mg. Injecțiile se vor administra subcutanat, fie în aceeași zi, fie la 3-4 zile distanță.

Psoriazis în plăci

Doza recomandată este de 50 mg subcutanat, de 2 ori/săptămână (la distanță de 3-4 zile) timp de 3 luni. Se va reduce apoi doza la 50 mg/săptămână.

Copii între 4 și 17 ani

Poliartrită reumatoidă

Doza recomandată este de 0,4 mg/kg corp până la maxim 25

mg, administrată subcutanat de 2 ori/săptămână. Nu au fost studiate eficacitatea și siguranța administrării medicamentului la copii cu vârsta sub 4 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu etanercept. Nu au fost raportate efecte nocive în urma administrării a doze mari de medicament.

Encephabol vezi Piritinol

Endoxan

Denumire comună internațională: Cyclophosphamidum

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ciclofosfamida este un medicament chimioterapic utilizat în tratamentul cancerului. Acesta interferează cu creșterea celulelor canceroase, împiedicând dezvoltarea și răspândirea lor în organism. Endoxan este utilizat pentru tratamentul următoarelor tipuri de cancer: cancer de sân, leucemii, limfoame maligne, mielom multiplu, neuroblastom, cancer ovarian, retinoblastom și altele.

Important de știut

Endoxan poate afecta vezica urinară, probabil prin produși de metabolism ce se excretă în urină. Potențiale probleme includ infecții vezicale cu hemoragii și fibroza vezicii urinare.

Consumați 3-4 litri de lichide pe zi pe durata tratamentului cu Endoxan pentru a preveni apariția afecțiunilor vezicale. Excesul de lichide va dilua urina și va determina micțiuni mai frecvente, micșorând astfel concentrația de metaboliți ai medicamentului în urină.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare drajeu cu un pahar mare cu apă. Se recomandă administrarea medicamentului pe stomacul gol, însă dacă apar tulburări gastrice se poate administra cu alimente.

Nu încetați administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Continuați administrarea acestuia chiar dacă observați apariția grețurilor sau a vărsăturilor. Anunțați medicul în cazul apariției vărsăturilor la scurt timp după administrarea medi-

camentului deoarece poate fi necesară modificarea dozei.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei (sub 30°C), ferit de căldură și umezeală excesivă. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a gâtului, a limbii)
- prezența sângelui în urină
- scaune negre sau cu aspect de păcură
- durere sau dificultate la urinare
- semne ale unei infecții cum ar fi febră, frisoane sau dureri în gât
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- dureri lombare sau în flanc
- dureri toracice, dificultate la respirație sau umflare a extremităților
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- modificarea funcției măduvei spinării (detectabilă prin teste de laborator)

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: greață, vărsături, scăderea apetitului; dureri în gură; dureri abdominale; diaree; căderea temporară a părului; sterilitate permanentă sau temporară; rash; modificarea culorii pielii; modificarea unghiilor.

Când nu se administrează?

Endoxan nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte chimioterapice. De asemenea este contraindicată administrarea la persoanele cu afectare a funcției măduvei spinării.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: infecții sau vaccinări recente; nivele scăzute ale leucocitelor sau trombocitelor; afecțiuni ale măduvei spinării; istoric de radioterapie; istoric de chimioterapie; afecțiuni ale

suprarenalelor; istoric de afecțiuni cardiace; afecțiuni renale sau hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Ciclofosfamida poate scădea eficacitatea sistemului imunitar al organismului, crescând astfel susceptibilitatea la infecții. Evitați contactul cu persoanele răcite, gripate sau cu alte infecții contagioase. În plus, nu efectuați vaccinări cu virusuri vii și evitați contactul cu persoanele vaccinate recent.

E Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- fenobarbital
- alopurinol (Allopurinol, Milurit)
- digoxin (Lanoxin)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- diuretice tiazidice cum ar fi hidroclorotiazida (Ampril, Coaprovel, Co-Diovan), indapamid (Indapmag, Indater)
- alt medicament împotriva cancerului.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă se administrează pe durata sarcinii. Ciclofosfamida poate de asemenea afecta producerea ovulelor la femeie sau spermatozoizilor la bărbat. Nu administrați Endoxan fără a consulta mai întâi medicul dacă sunteți însărcinată sau vă doriți o sarcină. Utilizarea ciclofosfamidei de către tată înaintea concepției a fost de asemenea asociată cu apariția defectelor congenitale la făt. Se recomandă utilizarea măsurilor contraceptive eficiente pe durata tratamentului, atât pentru femei cât și pentru bărbați.

Endoxan poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Medicul va recomanda dozele potrivite pentru fiecare persoană în funcție de afecțiunea tratată și de alte medicamente asociate.

Doza uzuală este de 1-5 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Endoxan pot include: scăderea funcției măduvei spinării, infecții, afecțiuni cardiace.

Enhancin vezi Augmentin

Epalfen vezi Lactulose

Ephamox vezi Amoxicilina

Ephicilin vezi Ampicilina

Ephicord vezi Enalapril

Epicocilin vezi Ampicilina

Epifenac vezi Diclofenac

Epilat Retard vezi Nifedipin

Epimil vezi Lamictal

Epinor vezi Norfloxacină

Epiral vezi Lamictal

Epirax

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Epirax este o combinație de clordiazepoxid (o benzodiazepină) și bromură de clidinium (un antispastic). Prin efectul sedativ ale clordiazepoxidului și cel anticolinergic al bromurei de clidinium, medicamentul normalizează funcțiile visceromotorii.

Epirax este utilizat pentru tratamentul ulcerului peptic, sindromului de colon iritabil (colon spastic), enterocolitei acute (inflamație a colonului și intestinului subțire) și a altor afecțiuni.

Important de știut

Datorită efectelor sedative, medicamentul poate afecta capacitatea de judecată sau reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Poate fi administrat în asociație cu alte medicamente pentru afecțiunea tratată. Se administrează de obicei înainte de masă sau la culcare.

Epirax poate provoca uscarea gurii. Acest lucru poate fi combătut

tut prin mestecarea gumei sau a bomboanelor.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesivă.

E

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- confuzie
- stări depresive, ideeație suicidară sau autolitică (a vă face rău)
- mișcări necontrolate ale ochilor, limbii, mandibulei sau gâtului
- hiperactivitate, agitație, ostilitate
- halucinații
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: letargie, oboseală; rash cutanat; tulburări de vedere; uscarea gurii; greață, vărsături, constipație; tulburări menstruale.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cu glaucom (presiune crescută în interiorul ochilor), hipertrofie prostatică (mărirea prostatei) sau obstrucție a vezicii urinare. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special în privința următoarelor afecțiuni: astm, emfizem, bronșită, boală pulmonară obstructivă cronică sau alte afecțiuni respiratorii; miastenia gravis; colită ulcerativă sau blocaj intestinal; afecțiuni hepatice sau renale; istoric de depresie sau ideeație suicidară; istoric de dependență de alcool. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului.

Clordiazepoxidul poate provoca dependență și de aceea trebuie utilizat doar de către persoana căruia i-a fost prescris. Nu administrați medicamentul unei alte persoane, în special dacă este

cunoscut cu dependență de substanțe. Păstrați medicamentul într-un loc ferit de acțiunea copiilor.

Anunțați medicul dacă observați lipsa efectului medicamentului. Nu încetați administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Poate fi necesară întreruperea treptată a administrării acestuia.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului.

Epirax poate avea efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- barbiturice cum ar fi amobarbital (Amital), fenobarbital
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- inhibitori ai monoaminoxidazei (IMAO)
- medicamente pentru afecțiuni psihiatrice cum ar fi clorpromazina (Plegomazin), haloperidol (Haldol)
- medicamente narcotice de genul codeinei, metadonei, morfinei
- antidepresive cum ar fi escitalopram (Cipralex), doxepin, fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), imipramină, paroxetină (Arketis, Paroxat), sertralină (Stimuloton, Zoloft).

Sarcina și alăptarea

Clordiazepoxidul poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul. Utilizați o formă eficientă de contracepție pe durata tratamentului.

Epirax poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării

Doze recomandate

Doza uzuală este de 1-2 comprimate de 3-4 ori/zi înainte de masă și la culcare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Epirax pot include: letargie, uscarea gurii, tulburări de vedere, confuzie, slăbiciune musculară, dificultate la respirație, amețeli sau leșin.

E

Epitrim vezi Biseptol

Epivir

Denumire comună internațională: Lamivudinum

Alte denumiri comerciale: Zeffix

Forme de prezentare: Comprimate, Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lamivudina este un medicament antiviral ce previne multiplicarea virusului imunodeficienței umane (HIV) în organism. Epivir se utilizează pentru tratamentul infecției HIV ce poate provoca sindromul imunodeficienței dobândite (SIDA). De obicei se administrează în combinație alt medicament antiviral.

Important de știut

Combinația de medicamente antivirale administrate pentru tratamentul infecției HIV nu elimină complet virusul din organism și nu reface în totalitate sistemul imun. Este în continuare posibilă apariția infecțiilor severe, de aceea este important să respectați programările la medic pentru teste și monitorizarea afecțiunii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Nu administrați medicamentul în cantitate mai mare sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Medicamentul se poate administra înainte sau după masă.

Măsurați soluția orală de lamivudină cu dispozitivul special, grațiat, inclus în cutie. Dacă nu aveți o măsură dozatoare gradată, cereți una farmacistului.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive. Puteți păstra soluția orală la frigider, însă fără a o congela.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului).

- afectare hepatică – greață, dureri de stomac, febră joasă, scăderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, scaune decolorate, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- acidoză lactică – dureri sau slăbiciune musculară, amorțeală sau senzație de rece în membre, dificultate la respirație, greață și vărsături, ritm cardiac rapid sau neregulat
- pancreatită – durere severă în partea superioară a abdomenului ce iradiază către spate, greață și vărsături, ritm cardiac accelerat
- neuropatie periferică – amorțeli, furnicături sau durere la nivelul membrelor
- hemoragii sau hematoame apărute spontan, oboseală neobișnuită, paloare tegumentară
- pete albe dureroase la nivelul gurii sau a buzelor
- febră, frisoane, dureri generalizate, simptome gripale
- alte semne ale unei infecții.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: tuse; tulburări ale somnului (insomnie), vise bizare; greață, vărsături, diaree; dureri musculare sau articulare; amețeli, cefalee, fatigabilitate; modificarea distribuției țesutului adipos în organism.

Când nu se administrează?

Epivir nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul despre istoricul dumneavoastră medical, în special cu privire la prezența următoarelor afecțiuni: istoric de pancreatită, afecțiuni renale sau hepatice (inclusiv hepatită B), alte tratamente anterioare cu medicamente similare lamivudinei. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Lamivudina poate provoca acidoză lactică (acumularea de acid lactic în organism). Această afecțiune începe treptat și se agravează odată cu trecerea timpului. Simptomele includ dureri musculare neobișnuite, slăbiciune musculară, dificultate la respirație, ritm cardiac accelerat sau neregulat, greață, vărsături, dureri de stomac, amorțeli și senzație de rece în mâini și picioare. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția acestor efecte adverse deoarece acidoza lactică poate fi fatală.

Medicamentul nu vindecă infecția HIV din organism, riscul transmiterii la celelalte persoane fiind în continuare prezent. Lu-

ați măsurile de precauție necesare pentru a preveni transmiterea virusului prin contact sexual sau prin produse contaminate cu sânge.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Alcoolul poate crește riscul apariției leziunilor pancreatice și/sau hepatice.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- interferon alfa (Alfaferone, Multiferon)
- trimethoprim (Biseptol, Bisptrim, Tagremin)
- ribavirina (Copegus, Rebeto).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra sugarului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați prezența unei sarcini. Infecția HIV poate trece la copil dacă mama nu urmează tratamentul adecvat pe durata sarcinii. De asemenea tratamentul cu lamivudină la gravide poate avea un risc crescut de apariție a pancreatitei.

Alăptatul pe durata tratamentului cu lamivudină este contraindicat. Femeile cu infecție HIV sau SIDA nu trebuie să alăpteze. Chiar dacă copilul se naște fără a avea infecția HIV, aceasta se poate transmite în continuare prin laptele matern.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală este de 150 mg de 2 ori pe zi, sau 300 mg/zi. Medicul va ajusta doza dacă suferiți de afecțiuni renale sau dacă aveți greutatea sub 50 kg.

Copii între 3 luni și 16 ani

Doza uzuală inițială este de 4 mg/kg corp de 2 ori/zi, până la maxim 150 mg de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu lamivudină.

Epizol vezi Lamictal

Epoetin Alfa vezi Epokine

Epokine

Denumire comună internațională: Epoetinum alfa

Alte denumiri comerciale: Abseamed, Binocrit, Epoetin Alfa, Epophar, Eprex

Forme de prezentare: Soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Epoetina alfa este o formă sintetică a unei proteine umane (eritropoietina) cu rol în producerea celulelor roșii în organism. Nivelele acestei proteine poate fi scăzut în urma insuficienței renale sau a anumitor tratamente urmate. Atunci când producția de celule roșii (eritrocite) a organismului este deficitară, apare anemia. Epokine se utilizează pentru tratamentul anemiei de cauză renală.

Important de știut

Acest medicament poate crește riscul apariției afecțiunilor cardiace sau circulatorii severe sau cu risc vital, inclusiv a infarctului miocardic sau a accidentului vascular cerebral. Riscul crește proporțional cu durata tratamentului cu epoetină. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția efectelor adverse cardiovasculare cum ar fi durere toracică ce iradiază spre umăr sau spre mână, dificultate la respirație, vorbire greoaie, tulburări de vedere sau de echilibru.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează parenteral, conform indicațiilor medicului.

Epoetin alfa se administrează prin injectare subcutanată (sub piele) sau intravenoasă. Medicul sau asistenta vă vor explica în detaliu cum și unde să administrați medicamentul. Nu administrați medicamentul acasă dacă nu ați înțeles pe deplin instrucțiunile de administrare.

Nu agitați fiola cu medicament. Agitarea severă a acesteia poate distruge medicamentul. Nu extrageți medicamentul în seringă până când nu sunteți pregătit să administrați injecția. Nu utilizați medicamentul dacă observați modificarea culorii sau prezența de particule în suspensie.

Utilizați fiecare ac și seringă o singură dată. Aruncați acul și seringă în recipientele speciale.

Dacă săriți o doză – consultați medicul dacă uitați administrarea unei doze de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – păstrați fiolele la frigider, fără a le congela.

Ce efecte adverse pot apare?

Contactați medicul dacă observați apariția amețelilor, oboselii, respirației dificile sau palorii tegumentare. Aceste pot fi semne ale ineficienței tratamentului.

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- respirație dificilă, oboseală chiar și la eforturi ușoare
- creșterea tensiunii arteriale (cefalee severă, tulburări de vedere, dificultăți de concentrare, durere toracică, amorțeală)
- amețeli severe sau leșin
- convulsii.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: amețeli, cefalee ușoară; febră, dureri în gât, dureri în tot corpul, simptome gripale; greață, vărsături, diaree, constipație; durere sau sensibilitate la locul de administrare al medicamentului.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la epoetină. De asemenea este contraindicat în prezența hipertensiunii arteriale severe, necontrolate.

Atenționări speciale

Înainte administrării medicamentului informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: insuficiență cardiacă congestivă, alte afecțiuni cardiace sau hipertensiune arterială; afecțiuni renale; istoric de AVC (accident vascular cerebral), infarct miocardic sau afecțiuni tromboembolice; afecțiuni hematologice cum ar fi anemie sau hemofilie; afecțiuni neoplazice (cancer); epilepsie sau alte afecțiuni convulsive. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecțiuni.

Epoetina alfa poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Unele femei au observat reapariția ciclului menstrual în urma administrării tratamentului, chiar dacă anterior acesta a lipsit datorită unei afecțiuni medicale. Dacă reapare ciclul menstrual, există posibilitatea apariției unei sarcini. Discutați cu medicul despre necesitatea utilizării unei metode contraceptive pe durata tratamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Dozele necesare pentru tratamentul afecțiunii respective vor fi hotărâte de către medic.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu epoetină alfa pot include: cefalee severă, amețeli, prurit (mâncărimi) în special după baie, senzație de plenitudine în partea superioară a abdomenului, înroșirea feței, dificultate la respirație, tulburări de vedere.

Epophar vezi Epokine

Eporex vezi Epokine

Equoral vezi Cicloral

Eitro vezi Eritromicina

Eitromagis vezi Eritromicina

Eritromicina

Denumire comună internațională: Erythromycinum

Alte denumiri comerciale: Eritro, Eitromagis

Forme de prezentare: Comprimate, Pulbere pentru suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Eritromicina face parte dintr-un grup de medicamente denumite antibiotice macrolide. Este utilizată pentru tratamentul multor tipuri de infecții bacteriene din organism, printre care boala inflamatorie pelvină, gonoreea, infecții parazitare intestinale, infecții rectale, infecții ale tractului reproducător, infecții cutanate, sifilis,

infecții ale tractului respirator, infecții ale tractului urinar.

Important de știut

Eritromicina, ca orice alt antibiotic acționează cel mai eficient atunci când concentrația de medicament din organism este constantă. De aceea este importantă administrarea regulată a medicamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeți tratamentul fără acordul medicului, chiar dacă observați dispariția simptomelor infecției.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicației medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se poate administra cu sau fără alimente.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- durere toracică, ritm cardiac neregulat, amețeli severe sau leșin
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- diaree apoasă sau cu sânge.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: ușoară greață, vărsături, diaree sau dureri de stomac; amețeli, cefalee, oboseală; prurit sau scurgeri vaginale; prurit cutanat ușor sau rash cutanat.

Când nu se administrează?

Eritromicina nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul, informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor hepatice sau a miasteniei gravis. Pot fi necesare

ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Eritromicina poate crește sensibilitatea cutanată la lumina solară, putând apare arsuri solare. Utilizați creme pentru protecție solară (cu un factor de protecție – SPF – de minim 15) și purtați îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea la soare nu poate fi evitată.

Antibioticele pot provoca diaree, ceea ce este un semn al apariției unei noi infecții. Dacă aveți diaree apoasă sau cu sânge, anunțați medicul. Nu administrați alte medicamente pentru combaterea acesteia decât la recomandarea medicului.

Atunci când medicamentul se utilizează pentru tratamentul sifilisului la femeile gravide, acesta nu previne transmiterea infecției la făt. Nou-născuții vor fi tratați cu penicilină după naștere

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- digoxin
- sildenafil (Revatio, Viagra)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- teofilina (Teotard, Theo SR)
- alprazolam (Frontin, Neurol, Xanax)
- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver) sau acidul valproic (Convulex, Depakine)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf, Protopic)
- ciclosporina (Cicloral, Equoral, Sandimmun Neoral)
- lovastatin (Holetar, Medostatin)
- bromocriptina (Brocriptin)
- chinidina
- alte antibiotice.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte severe asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuși, nu se recomandă administrarea pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului.

Eritromicina poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

În funcție de severitatea infecției se recomandă administrarea a 400-600 mg la fiecare 6 ore. Doza poate fi crescută până la maxim

4 g/zi.

Copii

Se recomandă administrarea a 30-50 mg/kg/zi divizat în 4-6 prize. În funcție de severitatea infecției doza poate fi crescută până la 60-100 mg/kg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu eritromicină pot include: greață, vărsături, diaree, dureri de stomac, scăderea auzului.

Erolin vezi Claritine

Eryfluid

Denumire comună internațională: Erythromycinum

Forme de prezentare: Soluție cutanată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Eritromicina cu administrare topică este un antibiotic ce combate infecțiile bacteriene ale pielii. Se utilizează pentru tratamentul acneei.

Important de știut

Pentru a obține rezultate maxime, este necesară continuarea tratamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeți administrarea medicamentului fără acordul medicului chiar dacă observați dispariția simptomatologiei. Este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a menține constante nivelele acestuia în organism.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare topică, conform instrucțiunilor medicului.

Spălați-vă pe mâini înainte și după aplicarea medicamentului. Spălați și uscați zona tratată înainte de aplicarea soluției cutanate de eritromicină.

Dacă săriți o doză – aplicați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, în ambalajul original.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- supurație, înroșire sau alte semne ale unei infecții cutanate
- agravarea afecțiunii pentru care urmați tratament
- diaree apoasă sau cu sânge

Continuați administrarea tratamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: arsuri, înțepături locale; uscarea pielii sau îngrășarea acesteia; prurit (mâncărime); descuamare; ușoară iritație oculară.

Când nu se administrează?

Eritromicina topică nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Medicamentul este destinat utilizării topice externe. Evitați aplicarea acestuia la nivelul ochilor, al nasului sau a gurii. Dacă medicamentul ajunge în contact cu aceste zone, clătiți cu apă din abundență.

Pot trece câteva săptămâni de tratament până la observarea ameliorării simptomatologiei. Dacă acneea nu se ameliorează după 6-8 săptămâni de tratament sau dacă se agravează, încetați utilizarea medicamentului și consultați medicul.

Evitați utilizarea unor produse ce provoacă iritarea pielii cum ar fi săpunuri abrazive sau creme exfoliante, produse pentru epilat sau cosmetice ce conțin alcool. Nu utilizați alte medicamente cu aplicare topică decât la recomandarea medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Dacă eritromicina topică se administrează în paralel cu alte medicamente cu administrare topică, este posibilă creșterea sau scăderea efectelor ambelor medicamente. Informați medicul asupra altor tratamente topice urmate.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează pe durata sarcinii. Totuși, nu se recomandă administrarea pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Eritromicina poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii decât la reco-

mandarea medicului.

Doze recomandate

Aplicați soluția cutanată la nivelul zonei respective de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu eritromicină topică nu sunt cunoscute.

Escapelle vezi Postinor

Eskazole vezi Zentel

Esprital vezi Remeron

Estima vezi Urogestan

Estival vezi Humex Expectorant

Estradot vezi Climara

Eucar vezi Carnil

Euciprin vezi Ciprofloxacina

Eurespal

Denumire comună internațională: Fenspiridum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Sirop

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Eurespal este un antiinflamator cu acțiune asupra aparatului respirator. Se utilizează pentru tratamentul tusei și a altor simptome asociate unor afecțiuni pulmonare sau bronșice cum ar fi astmul sau bronșitele cronice.

Important de știut

Tratamentul cu Eurespal nu trebuie să întârzie instalarea unui tratament antibiotic atunci când este nevoie. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului.

Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Măsurați

cantitatea de sirop necesară pentru administrare cu un dispozitiv special, gradat.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de așteptat apariția unor efecte adverse severe la administrarea medicamentului. Dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: tulburări digestive, greață, vărsături, somnolență.

Când nu se administrează?

Eurespal nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Datorită prezenței zaharozei în compoziția siropului, medicamentul nu trebuie utilizat la persoanele cu intoleranță la fructoză, sindrom de malabsorbție al glucozei sau al galactozei.

Comprimatele sunt rezervate administrării adulților.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Ca urmare, nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii însă apariția unei sarcini în timpul tratamentului nu este un motiv pentru întreruperea acestuia. Totuși, apelați la sfatul medicului dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Nu se știe dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

• Comprimate

Doza recomandată pentru adulți este de 1 comprimat de 2-3

ori/zi.

- Sirop

Pentru copii se recomandă administrarea a 4 mg/kg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Eurespal.

Europirin vezi Acid Acetilsalicilic

Euthyrox

Denumire comună internațională: Levothyroxinum

Alte denumiri comerciale: L-Thyroxin, Thyro

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Levotiroxina este un hormon tiroidian sintetic cu rol în reglarea metabolismului. Se poate administra în cazul prezenței hipotiroidismului (tiroida nu produce o cantitate suficientă de hormon), pentru tratamentul sau prevenția gușei (mărirea de volum a glandei tiroidiene) datorată dezechilibrelor hormonale, radioterapiei, intervențiilor chirurgicale sau cancerului.

Important de știut

Dacă administrați Euthyrox ca tratament de substituție (pentru a compensa deficitul de hormon în organism) este importantă administrarea regulată a acestuia pe toată durata de timp scrisă de către medic. Nu încetați administrarea fără acordul medicului. Poate fi necesară continuarea tratamentului pentru tot restul vieții.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se recomandă administrarea medicamentului pe stomacul gol, de obicei cu ½-1 oră înaintea micului dejun.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesivă. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul și încetați administrarea medicamentului dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- cefalee severă
- tulburări severe ale somnului
- nervozitate sau iritabilitate accentuate
- febră, bufeuri, transpirație abundentă
- tulburări ale menstruației
- modificarea apetitului, variații ponderale semnificative.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și informați medicul: căderea părului, în special la începutul tratamentului.

Când nu se administrează?

Euthyrox nu se administrează în următoarele situații: alergie cunoscută la medicament sau la hormoni tiroidieni; nivele crescute ale hormonilor tiroidieni în organism; infarct miocardic recent; insuficiență corticosuprarenală (producție insuficientă de corticosteroidi).

Deși Euthyrox accelerează metabolismul, nu este eficient ca medicament pentru scăderea greutatei și nu trebuie niciodată administrat în acest scop. Supradozarea poate provoca efecte adverse cu risc vital, în special dacă se asociază cu medicamente ce suprimă apetitul.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor cardiace, bolii coronariene, anemiei, diabetului, afecțiunilor hipofizare sau suprarenale, istoricului de tromboembolism. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Dacă faceți tratament cu insulină sau antidiabetice orale întrebați medicul dacă sunt necesare ajustări ale dozelor înainte de a începe tratamentul cu levotiroxină.

Medicamentul se administrează cu precauție și sub monitorizarea atentă persoanelor în vârstă, celor cu hipertensiune arterială, angină pectorală (durere toracică provocată de o afecțiune cardiacă) sau alte afecțiuni cardiace. Dacă observați apariția durerilor toracice sau a tulburărilor circulatorii, pot fi necesare ajustări ale dozelor.

La femeile la menopauză aflate în tratament cronic cu Euthyrox poate apare scăderea densității minerale osoase cu creșterea

riscului de osteoporoză (oase friabile). Pentru a reduce acest risc, medicul va administra cea mai mică doză necesară pentru controlul simptomelor.

Informați chirurgul sau stomatologul despre tratamentul cu Euthyrox înaintea unei intervenții chirurgicale.

Nu schimbați firma producătoare de medicament fără a informa mai întâi medicul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Următoarele medicamente pot provoca diferite afecțiuni medicale la asocierea cu levotiroxină: litiu, amiodaronă, antidepressive. Anunțați medicul dacă ați făcut recent radioterapie.

Anumite medicamente pot fi administrate însă pot reduce eficiența levotiroxinei. Dacă utilizați unul dintre următoarele medicamente, administrați-le cu cel puțin 4 ore înainte sau 4 ore după administrarea levotiroxinei:

- carbonat de calciu (Antacid, Calciu)
- sulfat feros (Ferro-Gradumet, Tardyferon) sau suplimente de fier
- sucralfat (Gastrofait, Sucralan, Venter)
- antiacide ce conțin aluminiu (Maalox)
- colestiramină sau colestipol.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul se poate administra pe durata sarcinii. Anunțați însă medicul dacă constatați apariția unei sarcinii pe durata tratamentului deoarece poate fi necesară creșterea dozei.

Medicamentul trece în laptele matern însă nu are efecte nocive asupra sugarului, putând fi administrat în siguranță pe durata alăptării.

Doze recomandate

Dozele administrate vor fi hotărâte de către medic individual pentru fiecare pacient. Acesta va lua în considerație statusul tiroidian și alte afecțiuni asociate. Vârstnicii pot necesita doze mai mici. Pentru a fi sigur că dozele sunt cele potrivite, medicul va efectua periodic nivelele hormonului în organism prin teste sanguine.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu levotiroxină pot include: dureri toracice, dificultate la respirație, tremor, crampe musculare, confu-

zie, vărsături, diaree, convulsii, comă.

Euvirox vezi Aciclovir

Evista

Denumire comună internațională: Raloxifenum

Alte denumiri comerciale: Optruma

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Raloxifen acționează asupra metabolismului osos reducând pierderea de țesut osos. Evista se utilizează pentru tratamentul și prevenția osteoporozei, o afecțiune caracterizată prin scăderea densității minerale osoase și friabilitate osoasă. Această afecțiune apare mai frecvent la femeile post-menopauză.

Important de știut

Ca și estrogenii, Evista reduce pierderea osoasă și crește densitatea minerală osoasă. Totuși, Evista nu are efectele estrogenice asupra uterului și sânilor și de aceea este puțin probabil a crește riscul de apariție a cancerului (efect cunoscut pentru estrogeni).

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți comprimatele cu un pahar mare de apă. Se poate administra înainte sau după masă.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- durere acută în picioare
- umflarea picioarelor
- durere brusc apărută în piept
- tuse cu sânge
- tulburări de vedere
- hemoragii vaginale inexplicabile.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: crampe musculare; dureri musculare; creștere ponderală; transpirație; bufeuri; rash cutanat.

Când nu se administrează?

Evista nu se administrează femeilor care sunt însărcinate sau pot deveni însărcinate. De asemenea se recomandă administrarea persoanelor cunoscute cu istoric de afecțiuni tromboembolice, inclusiv tromboză venoasă profundă sau embolism al retinei.

Evista este contraindicat persoanelor cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a administra medicamentul informați medicul în legătură cu istoricul dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: embolii sanguine, istoric de accident vascular cerebral, cancer, hipertrigliceridemie (creștere trigliceridelor în sânge), afecțiuni hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Medicamentul nu combate apariția bufeurilor (de fapt poate provoca la rândul său bufeuri). Nu trebuie combinate niciodată însă Evista și terapia estrogenică.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- colestiramina sau colestipolul
- anticoagulante de genul warfarinei (Sintrom, Trombostop)
- produse estrogenice sau progesteronice administrate pentru contracepție sau ca terapie de substituție hormonală.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul va provoca defecte congenitale ale nou-născutului dacă se administrează în sarcină. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Doza recomandată pentru femeile la menopauză este de 1 comprimat pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu raloxifen nu sunt cunoscute.

Ewofex vezi Telfast

Exelon

Denumire comună internațională: Rivastigminum

Alte denumiri comerciale: Prometax

Forme de prezentare: Capsule, Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Rivastigmina ameliorează funcția celulelor nervoase în creier. Acționează prin prevenirea descompunerii unei substanțe denumite acetilcolină. Persoanele ce suferă de demență au de obicei nivele scăzute ale acestei substanțe în creier, lucru care afectează procesele memoriei, gândirii sau judecății.

Rivastigmina este utilizată pentru tratamentul demenței ușoare sau moderate provocate de boala Alzheimer sau Parkinson.

Important de știut

Pentru a obține beneficiile maxime ale medicamentului, este importantă administrarea regulată a acestuia. Pot trece până la 12 săptămâni până la apariția completă a efectelor medicamentului. Nu întrerupeți administrarea fără a consulta mai întâi medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, cu un pahar mare de apă. Se recomandă administrarea cu alimente.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri de stomac, greață, vărsături, pierderea apetitului

- scaune negre, cu sânge sau cu aspect de păcură
- tuse cu sânge sau vărsături cu aspect de zaț de cafea
- amețeli severe, leșin
- dureri toracice
- confuzie, agitație, frică extremă
- durere sau arsuri la urinare.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: tulburări gastrice, diaree; scădere ponderală; slăbiciune, amețeli; umflarea mâinilor și picioarelor; dureri articulare; tuse, nas înfundat sau curgători; transpirație accentuată; tulburări de somn sau cefalee.

Când nu se administrează?

Exelon nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special în legătură cu următoarele afecțiuni: aritmii cum ar fi "sindromul sinusului bolnav", mărirea de volum a prostatei sau probleme urinare, epilepsie sau afecțiuni convulsive, astm sau alte afecțiuni pulmonare. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Dacă încetați administrarea medicamentului din orice motiv, nu reîncepeți administrarea fără a consulta mai întâi medicului. Poate fi necesară administrare unei doze mai mici la început.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- atropină (Sulfat de Atropină)
- butilscolamina (Buscotil, Buscopan, Scobutil).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive în sarcină. Totuși, nu este recomandată administrarea medicamentului pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Doza uzuală inițială recomandată este de 1,5 mg de 2 ori/zi. Medicul poate crește apoi doza la intervale de 2 săptămâni până la

maxim 6 mg de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu rivastigmină pot include: greață și vărsături severe, transpirații abundente, tulburări de vedere, amețeli, scăderea ritmului cardiac, respirație superficială, fatigabilitate musculară, leșin sau convulsii.

Extraveral

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Extraveral conține o combinație de extract de valeriană și fenobarbital. Fenobarbitalul este un barbituric ce deprimă sistemul nervos central asigurând relaxare. Extractul de valeriană se folosește pentru combaterea anxietății, neliniștii, insomniei, lipsei de concentrare.

Extraveral se recomandă pacienților cu hiperexcitabilitate nervoasă, tulburări neuro-vegetative, hipertiroidie, hipertensiune arterială.

Important de știut

Fenobarbitalul poate provoca efecte adverse severe la făt. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesivă. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Fenobarbitalul poate provoca reacții alergice severe. Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă

observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- mișcări musculare necontrolabile ale ochilor, limbii, mandibulei sau gâtului
- reducerea ritmului cardiac, respirații superficiale
- amețeli severe, leșin
- dureri în cavitatea bucală
- hematoame sau hemoragii apărute spontan

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: amețeli. Letargie; tulburări de memorie sau de concentrare; iritabilitate, agresivitate, confuzie; pierderea echilibrului sau lipsa coordonării mișcărilor; greață, constipație; cefalee.

Când nu se administrează?

Extraveral nu se administrează persoanelor cu insuficiență renală sau hepatică grave, copiilor. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua Extraveral informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: astm sever, boală pulmonară obstructivă cronică sau alte afecțiuni respiratorii; afecțiuni hepatice; afecțiuni renale; afecțiuni suprarenaliene cum ar fi feocromocitom; istoric de depresie, afecțiuni psihiatrice sau tentative de suicid; istoric de dependență de alcool sau alte substanțe. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Fenobarbitalul poate crea dependență și trebuie utilizat strict conform indicațiilor medicului. Nu administrați medicamentului în cantitate mai mare sau pentru o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic. Dacă nu observați ameliorarea simptomatologiei sau reapariția acesteia, consultați medicul.

Extraveral poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitați asocierea de medicamente ce provoacă somnolență (cum ar fi cele pentru răceală, împotriva durerii, relaxantele musculare, medicamente pentru tratamentul depresiei sau anxietății). Acestea pot accentua sedarea și somnolența provocate de

fenobarbital.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate accentua unele efecte adverse ale fenobarbitalului.

Fenobarbitalul poate reduce eficacitatea contraceptivelor hormonale. Dacă luați contraceptive orale pentru prevenirea sarcinii, utilizați o formă adițională de contracepție pe durata tratamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă includ unul dintre următoarele medicamente:

- doxiciclină (Unidox, Vibramycin)
- anticonvulsivante cum ar fi fenitoina (Phenydrin), acidul valproic (Convulex, Depakine, Orfiril)
- contraceptive orale sau terapie de substituție hormonală cu estrogen, estradiol, progesteron sau altele
- tratament corticosteroid cum ar fi prednison, prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin H), metilprednisolon (Advantan, Depo-Medrol, Lemod Solu, Solu-Medrol).

Sarcina și alăptarea

Fenobarbitalul poate avea efecte severe asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Fenobarbitalul poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea a 2-3 comprimate pe zi. Dacă se utilizează pentru combaterea insomniei, se recomandă administrarea a 2-3 comprimate cu ½ oră înainte de culcare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Extraveral pot include: respirație superficială sau ritm respirator redus, tulburări de vedere, sedare extremă, scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia, amețeli severe, leșin.

Ezetrol

Denumire comună internațională: Ezetimibum
Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ezetimib este un nou tip de medicament cu acțiune hipocolesterolemiantă. Spre deosebire de alte medicamente ce scad nivelele colesterolului intervenind în sinteza acestuia, ezetimib împiedică absorbția colesterolului în organism la nivel intestinal.

Colesterolul, în special cel "rău" (sau LDL colesterol) provoacă tromboza arterelor crescând riscul de infarct cardiac și accident vascular cerebral. Colesterolul "bun" ajută la prevenirea aterosclerozei. Ezetimibul scade colesterolul nociv și îl crește pe cel bun. De asemenea scade colesterolul total și nivelele trigliceridelor din organism.

Ezetrol este recomandat pentru tratamentul hipercolesterolemiei.

Important de știut

Ezetrol face parte de obicei dintr-un program de tratament complet ce implică respectarea unei diete, efectuarea unui program de exerciții fizice și controlul greutății corporale. Respectați indicațiile medicului în ceea ce privește dieta, urmarea tratamentului și efectuarea exercițiilor fizice.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului.

Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Se poate administra înainte sau după masă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- slăbiciune musculară neobișnuită, sensibilitate, durere
- durere toracică
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, în-

chiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor).

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: fatigabilitate; dureri de stomac, diaree; nas înfundat sau curgător, simptome gripale; dureri musculare sau articulare; cefalee, amețeli; tuse.

Când nu se administrează?

Ezetrol nu se administrează pacienților cunoscuți cu alergie la medicament. Asocierea ezetimibului cu statine trebuie evitată la persoanele cu afecțiuni hepatice sau la gravide.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: afecțiuni renale, diabet, hipertiroidism, tratament cu corticosteroizi sau tratament hormonal (inclusiv contraceptive orale). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea aten-tă a tratamentului în prezenta acestor afecțiuni.

Nu încetați administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Pot trece câteva săptămâni de tratament până la apariția completă a efectelor acestuia.

Unele medicamente pentru scăderea colesterolului nu trebuie administrate în asociație cu ezetimib. Acestea includ colestiramina, colestipol, colexelam. Așteptați cel puțin 4 ore după administrarea acestora înainte să luați ezetimib, sau administrați ezetimib cu două ore înaintea administrării acestor medicamente.

Ezetimib poate fi luat în același timp cu fenofibrat (Lipanthyl, Lipofib, Tricor) sau cu statine cum ar fi lovastatin (Holetar, Medostatin), simvastatin (Clerivas, Mivastin, Simcor), pravastatin (Lipostat, Pralip, Pravator), fluvastatin (Lescol), atorvastatin (Sortis).

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- ciclosporina (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați prezența sarcinii.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți**

Doza recomandată este de 10 mg o dată pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Ezetrol nu sunt cunoscute. Este puțin probabilă apariția unui efect advers cu risc vital la supradozarea cu ezetimib.

Famodar vezi Famotidina

Famodin vezi Famotidina

Famotak vezi Famotidina

Famotidina

Denumire comună internațională: Famotidinum

Alte denumiri comerciale: Famodar, Famodin, Famotak, Gastrosidin, Quamatel, Ulceran

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Famotidina face parte dintr-un grup de medicamente numite antagoniști ai receptorilor histaminici. Aceștia acționează prin scăderea cantității de acid de la nivelul stomacului.

Famotidina se utilizează pentru tratamentul ulcerelor gastrice. De asemenea se utilizează pentru tratamentul afecțiunilor ce implică hiperaciditate gastrică sau în boala de reflux gastro-esofagian.

Important de știut

Pentru a trata eficient ulcerul, este necesară administrarea regulată a medicamentului pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Continuați administrarea medicamentului chiar dacă observați dispariția simptomelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare.

Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- hemoragii gingivale
- bătăi cardiace neregulate
- îngălbenirea pielii sau a ochilor
- apariția rashului cutanat

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli; cefalee; diaree, greață sau constipație.

Când nu se administrează?

Famotidina nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alți antagoniști histaminici.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special în privința următoarelor afecțiuni: afecțiuni renale sau hepatice, dificultate sau durere la deglutiție (înghițire); vărsături cu sânge sau scaune negre sau cu sânge. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atenției a tratamentului în prezenta acestor afecțiuni.

Dacă aveți cancer gastric, famotidina poate ameliora simptomatologia fără a trata afecțiunea. Medicul va dori să excludă această afecțiune prin efectuarea unor investigații înainte de administrarea medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu administrați antiacide în decurs de o oră de la administrarea famotidinei. Acestea pot reduce eficacitatea famotidinei.

Famotidina poate afecta acțiunea altor medicamente prin modificarea acidității gastrice. Informați medicul asupra altor tratamente urmate, inclusiv asupra produselor OTC (eliberate fără rețetă) sau a produselor din plante.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte severe asupra fătului. Totuși, nu administrați medicamentul pe durata sarcii.

nii decât la recomandarea medicului.

Famotidina trece în laptele matern însă nu se cunosc efectele acesteia asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Ulcer duodenal

Doza uzuală inițială este de 40 mg o dată pe zi la culcare. Rezultatele apar de obicei în 4 săptămâni iar medicamentul nu trebuie administrat la doză maximă mai mult de 6-8 săptămâni. Doza uzuală de întreținere după vindecarea ulcerului este de 20 mg o dată pe zi la culcare.

Ulcer gastric benign

Doza recomandată este de 40 mg o dată pe zi la culcare.

Boală de reflux gastro-esofagian

Doza uzuală este de 20 mg de 2 ori pe zi timp de 6 săptămâni. Pentru inflamația esofagului datorată bolii de reflux se recomandă 20-40 mg de 2 ori/zi timp de până la 12 săptămâni.

Hipersecreție acidă

Doza uzuală inițială este de 20 mg la fiecare 6 ore, deși unele persoane necesită doze mai mari. Nu se administrează mai mult de 40 mg pe zi.

Copii între 1 și 16 ani

Ulcer peptic

Doza uzuală este de 0,5 mg/kg corp/zi. Se poate administra toată doza odată, la culcare, sau se poate diviza în 2 prize.

Boală de reflux gastroesofagian

Doza uzuală este de 1 mg/kg corp/zi, administrată în 2 prize. Nu se vor depăși 40 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu famotidină pot include: greață, vărsături, diaree, salivă excesivă, dificultate la respirație, bătăi cardiace rapide.

Farcorelaxin vezi Scobutil

Farluta

Denumire comună internațională: Medroxyprogesteronum

Alte denumiri comerciale: Medroxiprogesteron Acetat

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Farluta reprezintă un derivat de progesteron cu structură similară celei a hormonului natural. Este indicat ca tratament hormonal în terapia cancerului de sân la femeile aflate la menopauză, în terapia cancerului de endometru, prostată sau rinichi. Modul prin care acționează Farluta nu este pe deplin înțeles, dar se știe că interferează acțiunea estrogenilor, hormoni care favorizează dezvoltarea celulelor tumorale cu receptori pentru hormonii sexuali. Medicamentul împiedică menținerea receptorilor pe suprafața celulelor tumorale, inhibându-le creșterea și într-o anumită măsură chiar distrugându-le.

Farluta este indicat în principal femeilor cu cancer de sân la care s-au obținut succese după terapia cu tamoxifen dar la care au apărut după un timp recăderi. Poate fi de folos și celor cu tumori ale sânelor care nu au răspuns la alte tratamente hormonale dar care au receptori pentru estrogeni.

În cancerul de endometru sau rinichi se poate administra în cazurile în care tumora nu poate fi îndepărtată complet prin intervenție chirurgicală sau a reapărut după operație.

Farluta poate fi administrat de asemenea femeilor ajunse la menopauză care experimentează bufeuri și alte simptome greu de suportat, precum și bărbaților cu bufeuri secundare tratamentului pentru cancer de prostată.

În doze mici poate fi de folos femeilor cu tulburări menstruale.

Important de știut

Chiar dacă este posibil ca tratamentul cu Farluta să elimine sângerările menstruale, există totuși riscul de a rămâne însărcinată. Pentru a preveni sarcina este recomandat să folosiți metode contraceptive de barieră eficiente.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală o dată sau de mai multe ori pe zi, conform prescripției medicului, împreună cu un pahar mare de apă. Dacă este necesar puteți rupe tabletele pe jumătate pentru a le putea înghiți mai ușor.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic.

Solicitați informații suplimentare medicului sau farmacistului

dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri toracice intense
- tuse și expectorație cu sânge
- dificultăți în respirație instalate brusc
- dureri de cap severe debutate brusc
- tulburări de vedere sau de vorbire, slăbiciune sau amorțeli la nivelul unei mâini sau unui picior, amețeli puternice, pierderea conștienței
- dureri atroce și tumefacție instalate brusc la nivelul gambei
- sângerări vaginale anormale
- noduli la nivelul sânnului, sângerări ale areolei mamare, tumoră la nivelul axilei
- îngălbenirea ochilor și pielii
- depresie psihică

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, dureri la nivelul sânilor, galactoree (secreție lactată), sângerări vaginale, modificări ale fluxului menstrual, amenoree (lipsa menstruelor), modificări ale greutății, retenție de lichide, modificări ale secreției cervicale, crampe musculare, oboseală, dureri de cap, schimbări de dispoziție.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, tromboflebită profundă (inflamație a venelor cu dezvoltarea unor cheaguri de sânge în interior) sau trombembolie (migrarea unor cheaguri în vasele de sânge cu blocarea circulației), iminență de avort, nivele crescute ale calciului determinate de metastazele osoase, sângerări vaginale masive și neinvestigate.

Atenționări speciale

Înainte începerii tratamentului cu Farluta informați medicul dacă aveți cicluri menstruale neregulate, migrene, epilepsie, boli de inimă sau de rinichi, afecțiuni ce evoluează cu retenție de lichide în organism, hipertensiune arterială, nivele crescute ale colesterolului în sânge, antecedente personale sau familiale de cancer mamar, lupus eritematos sistemic, diabet zaharat sau depresie întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Vârsta nu constituie un factor limitant al terapiei deși tratamentul cu progestative poate masca semnele menopauzei.

Persoanele cunoscute cu probleme de coagulare a sângelui trebuie să cântărească bine riscurile la care se expune prin tratamentul cu Farluta întrucât acesta poate favoriza formarea de cheaguri de sânge.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Continuați tratamentul până la terminarea prescripției, chiar dacă vă simțiți bine.

În cazul apariției de sângerări vaginale anormale se va consulta medicul în vederea întreruperii tratamentului și stabilirii unui diagnostic. Dacă se impune biopsie și examinare histologică, trebuie să se informeze laboratorul că urmați tratament cu progestative.

Persoanele cu diabet zaharat sau depresie psihică în antecedente trebuie atent supravegheate. Poate fi necesară modificarea dozelor de antidiabetice în concordanță cu valorile glicemiilor. În cazul reapariției depresiei se va analiza necesitatea continuării tratamentului.

Dacă apare icter sau se modifică testele funcționale hepatice în timpul tratamentului este necesară întreruperea administrării.

Studiile pe animale au arătat în rare cazuri dezvoltarea de noduli mamari, unii dintre ei chiar cu evoluție malignă.

Unele studii au demonstrat că Farluta poate stimula apetitul la persoanele care au scăzut în greutate datorită cancerului.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatic.

Deoarece progestativele pot modifica rezultatele unor teste de laborator, este important ca acestea să se interpreteze în contextul administrării Farluta.

Nu uitați să reînnoiți prescripția cu 1-2 săptămâni înainte de

epuizarea tabletelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene
- medicamente pentru hipertensiune arterială
- anticoagulante
- fenobarbital, fenitoin, carbamazepină
- rifampicină, rifabutin
- efavirenz (Stocrin), ritonavir (Norvir), nelfinavir (Viracept)
- aminoglutetimid (Roglutin)
- ciclosporină (Cicloral)

Sarcina și alăptarea

Folosirea produsului în timpul sarcinii nu este recomandată deoarece există riscul dezvoltării cardiopatiilor congenitale (malformații severe ale inimii).

Farlutal poate trece în laptele matern, de aceea nu se recomandă administrarea în timpul lactației.

Doze recomandate

Tratamentul cancerului mamar, uterin, renal sau de prostată, tratamentul adenomului de prostată

Farlutal poate fi combinat cu alte tratamente antineoplazice cum ar fi chimioterapia și radioterapia. Dozele pot varia între 100 și 1000 mg pe zi, putând fi administrate o dată pe zi sau divizate în 2-3 prize zilnice, timp de câteva luni sau câțiva ani.

Supradozare

Nu au fost raportate date privind supradozarea, totuși contactați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Fasconal P

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fasconal P este o combinație de aspirină, paracetamol, cafeină, fosfat de codeină și fenobarbital. Are acțiune analgezică, antipiretică, sedativă, slab stimulent psihomotor și antimigrenos.

Este indicat pentru cefalee, mialgii, stări febrile de diferite cauze.

Important de știut

Medicamentul poate modifica capacitatea de judecată sau de

reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – de obicei medicamentul se administrează la nevoie, de aceea neadministrarea unei doze nu constituie o problemă.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesivă. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- hemoragii sau hematoame spontane apărute
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: dureri sau arsuri gastrice.

Când nu se administrează?

Fasconal nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la oricare dintre componentele medicamentului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei următoarelor afecțiuni: afecțiuni renale, afecțiuni hepatice, anemie, stări hemoragipare (predispoziție la sângerare). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului.

Se va evita administrarea la copii mici.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate deoarece pot fi necesare ajustări ale dozelor.

Sarcina și alăptarea

Nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata alăptării și a sarcinii, în special a ultimului trimestru de sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sar-

cini.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea a 1 comprimate la nevoie, fără a depăși 3-5 comprimate pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Fasconal P.

Fasigyn vezi Tinizol

Faspic vezi Ibuprofen

Fastum Gel vezi Ketoprofen

Febret

Denumire comună internațională: Etodolacum

Forme de prezentare: Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Etodolac face parte din clasa antiinflamatoarelor nesteroidiene. Acționează prin reducerea nivelului unor substanțe din organism ce provoacă inflamația și durerea.

Febret se utilizează pentru ameliorarea inflamației, umflării, re-dorii și durerii din poliartrita reumatoidă sau alte artrite.

Important de știut

Medicamentul poate crește riscul de apariția a afecțiunilor severe cardiovasculare, inclusiv infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Riscul crește direct proporțional cu durata tratamentului. Nu utilizați medicamentul imediat înainte sau după ce ați suferit o intervenție chirurgicală de bypass cardiac.

De asemenea medicamentul poate crește riscul de apariție a efectelor severe gastrice sau intestinale, inclusiv hemoragii sau perforație. Aceste afecțiuni pot fi fatale și pot apare fără avertisment pe durata tratamentului cu etodolac.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului.

Înghițiți fiecare capsulă cu un pahar mare cu apă. Medicamentul se poate administra cu alimente sau cu antiacide la indicația

medicului.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
 - dureri toracice, fatigabilitate, dificultate la respirație, vorbire greoaie, tulburări de vedere sau de echilibru
 - scaune negre, cu sânge sau cu aspect de păcură
 - umflare sau creștere rapidă în greutate
 - greață, dureri de stomac, febră joasă, scăderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
 - febră, dureri în gât, cefalee însoțite de rash sever cu vezicule, înroșire și descuamarea pielii
 - hematoame, amorțeli, furnicături, dureri sau slăbiciune la nivelul mușchilor
 - febră, cefalee, rigiditatea cefei, frisoane, creșterea sensibilității la lumină, apariția de pete vinetii pe piele și/sau convulsii
- Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: tulburări gastrice, ușoare arsuri sau dureri de stomac, diaree, constipație; balonare, gaze; amețeli, cefalee, nervozitate; prurit (mâncărimi) cutanat sau rash; dureri în gât, nas înfundat; tulburări de vedere; țiuțuri în urechi.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor la care au apărut anterior atacuri de astm, urticarie sau alte reacții alergice la administrarea aspirinei sau a altor AINS. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: istoric de infarct miocardic, accident vascular cerebral sau tromboembolism; afecțiuni cardiace, insuficiență car-

diacă congestivă sau hipertensiune arterială; afecțiuni hepatice sau renale; astm bronșic; polipi nazali; afecțiuni trombotice sau hemoragice; fumat. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Nu administrați alte medicamente cu eliberare OTC (fără rețetă) pentru alergii, durere, gripă, fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Multe dintre aceste medicamente conțin aspirină sau alte medicamente similare etodolacului (cum ar fi ibuprofen, ketoprofen sau naproxen). Dacă le administrați în asociație cu etodolac poate crește riscul apariției efectelor adverse severe.

Nu consumați alcool pe durata tratamentului cu etodolac. Acesta poate crește riscul apariției hemoragiilor gastrice.

Evitați expunerea prelungită la lumina solară. Etodolac poate crește sensibilitatea pielii la lumina solară. Utilizați creme pentru protecție solară și purtați îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- litiu
- metotrexat (Antifolan, Methotrexat)
- diuretice cum ar fi furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- corticosteroizi (prednison sau altele)
- aspirină sau alte AINS (antiinflamatoare nesteroidiene) cum ar fi diclofenac (Arthrotec, Clafen, Diclogesic), indometacin, ketoprofen (ketalgon, Ketomag, Ketonal), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Mommendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal) sau altele
- inhibitori ai enzimei de conversie ai angiotensinei cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enap), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Medopril), ramipril (Ampril, Emren, Piramil).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte adverse asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Nu administrați medicamentul în sarcină decât la recomandarea medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Poliartrită reumatoidă

Doza uzuală inițială este de 300 mg de 2-3 ori/zi sau 400-500 mg de 2 ori/zi. Dozele uzuale variază între 600-1000 mg/zi deși medicul vă poate recomanda până la 1200 mg/zi.

Ameliorarea durerii

Se recomandă administrarea a 400 mg la fiecare 6-8 ore la nevoie. Nu se recomandă a depăși o doză de 1200 mg/zi.

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozări cu Febret pot include: greață, vărsături, dureri de stomac, letargie, scaune negre sau cu sânge, tuse cu sânge, respirație superficială, leșin sau comă.

Feldene vezi Piroxicam

Felocord vezi Felodipin AL Retard

Felodipin AL Retard

Denumire comună internațională: Felodipinum

Alte denumiri comerciale: Auralon, Felocord, Felohexal, Mivara, Plendil, Pratul, Presid, Sistar

Forme de prezentare: Comprimate eliberare prelungită, Comprimate filmate eliberare modificată, Drajeuri eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Felodipina face parte dintr-o clasă de medicamente denumite blocante ale canalelor de calciu. Acționează prin relaxarea musculaturii vaselor sanguine (arterelor și venelor), dilatându-le și facilitând circulația sângelui la acest nivel.

Felodipina se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, singură sau în combinație cu alte medicamente.

Important de știut

Dacă administrați medicamentul pentru combaterea hipertensiunii arteriale, este importantă administrarea regulată a acestuia pe toată durata de timp prescrisă de către medic, chiar și în lipsa simptomelor. Hipertensiunea arterială este o boală adeseori lipsită de simptome însă care poate avea consecințe severe pe termen

diacă congestivă sau hipertensiune arterială; afecțiuni hepatice sau renale; astm bronșic; polipi nazali; afecțiuni trombotice sau hemoragice; fumat. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Nu administrați alte medicamente cu eliberare OTC (fără rețetă) pentru alergii, durere, gripă, fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Multe dintre aceste medicamente conțin aspirină sau alte medicamente similare etodolacului (cum ar fi ibuprofen, ketoprofen sau naproxen). Dacă le administrați în asociație cu etodolac poate crește riscul apariției efectelor adverse severe.

Nu consumați alcool pe durata tratamentului cu etodolac. Acesta poate crește riscul apariției hemoragiilor gastrice.

Evitați expunerea prelungită la lumina solară. Etodolac poate crește sensibilitatea pielii la lumina solară. Utilizați creme pentru protecție solară și purtați îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- litiu
- metotrexat (Antifolan, Methotrexat)
- diuretice cum ar fi furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- corticosteroizi (prednison sau altele)
- aspirină sau alte AINS (antiinflamatoare nesteroidiene) cum ar fi diclofenac (Arthrotec, Clafen, Diclogesic), indometacin, ketoprofen (ketalgon, Ketomag, Ketonal), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momenol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal) sau altele
- inhibitori ai enzimei de conversie ai angiotensinei cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enap), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Medopril), ramipril (Ampril, Emren, Piramil).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte adverse asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Nu administrați medicamentul în sarcină decât la recomandarea medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Poliartrită reumatoidă

Doza uzuală inițială este de 300 mg de 2-3 ori/zi sau 400-500 mg de 2 ori/zi. Dozele uzuale variază între 600-1000 mg/zi deși medicul vă poate recomanda până la 1200 mg/zi.

Ameliorarea durerii

Se recomandă administrarea a 400 mg la fiecare 6-8 ore la nevoie. Nu se recomandă a depăși o doză de 1200 mg/zi.

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozări cu Febret pot include: greață, vărsături, dureri de stomac, letargie, scaune negre sau cu sânge, tuse cu sânge, respirație superficială, leșin sau comă.

Feldene vezi Piroxicam

Felocord vezi Felodipin AL Retard

Felodipin AL Retard

Denumire comună internațională: Felodipinum

Alte denumiri comerciale: Auralon, Felocord, Felohexal, Mivara, Plendil, Pratul, Presid, Sistar

Forme de prezentare: Comprimate eliberare prelungită, Comprimate filmate eliberare modificată, Drajeuri eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Felodipina face parte dintr-o clasă de medicamente denumite blocante ale canalelor de calciu. Acționează prin relaxarea musculaturii vaselor sanguine (arterelor și venelor), dilatându-le și facilitând circulația sângelui la acest nivel.

Felodipina se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, singură sau în combinație cu alte medicamente.

Important de știut

Dacă administrați medicamentul pentru combaterea hipertensiunii arteriale, este importantă administrarea regulată a acestuia pe toată durata de timp prescrisă de către medic, chiar și în lipsa simptomelor. Hipertensiunea arterială este o boală adeseori lipsită de simptome însă care poate avea consecințe severe pe termen

lung, cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral.

Felodipina nu tratează hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control, administrarea unui antihipertensiv putând fi necesară pentru tot restul vieții.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului.

Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Medicamentul se administrează pe stomacul gol sau după o masă ușoară. Nu zdrobiți, tăiați sau mestecați comprimatele cu eliberare prelungită. Acestea trebuie înghițite întregi.

Administrați medicamentul la aceeași oră în fiecare zi pentru a reduce posibilitatea uitării unei doze. Dacă săriți peste o doză, poate apare creșterea tensiunii arteriale.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- bătăi cardiace neobișnuit de rapide sau lente
- dureri toracice
- amețeli severe sau leșin
- comportament anormal sau psihotic
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- umflarea picioarelor, a gleznelor sau feței.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: fatigabilitate; cefalee; insomnie sau tulburări ale somnului; umflarea gingiilor; greață sau diaree; creșterea dificultății la urinare; dureri musculare sau disconfort articular.

Când nu se administrează?

Felodipin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la orice alt blocant de canale de calciu.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istori-

cului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: afecțiuni hepatice, alte afecțiuni cardiovasculare cum ar fi sindrom de sinus bolnav, stenoză aortică, insuficiență cardiacă, hipotensiune arterială sau boală coronariană. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Efectuați igiena orală în mod regulat. Rar, în urma tratamentului cu felodipină poate apare umflarea gingiilor. Igiena orală efectuată corespunzător poate ameliora acest simptom.

Grefele sau sucul de grefe pot interacționa cu medicamentul provocând efecte severe. Discutați acest lucru cu medicul dumneavoastră. Nu modificați aportul de grefe în alimentația dumneavoastră fără a consulta mai întâi medicul.

Aveți grijă la ridicare dintr-o poziție șezândă, în special dacă vă treziți în timpul nopții. Pot apare amețeli la schimbarea poziției. Evitați consumul de alcool. Alcoolul poate scădea suplimentar tensiunea arterială și accentua amețeala sau letargia ce pot apare pe durata tratamentului cu felodipină.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- alt medicament cardiac
- eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- itraconazol (Orungal)
- cimetidina
- carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil)
- fenitoina
- rifampicina (Sinerdol) sau rifabutin (Mycobutin).

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală inițială este de 5 mg o dată pe zi; în funcție de răspunsul la tratament medicul va ajusta doza la intervale nu mai mici de 2 săptămâni.

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu felodipină pot include: amețeli, slăbiciune, dureri toracice, dificultate la respirație, leșin, bătăi cardiace neobișnuit de rapide sau lente, comă, vorbire greoaie, confuzie.

F

Felohexal vezi Felodipin AL Retard

Femseven vezi Climara

Fenitoin

Denumire comună internațională: Phenytoinum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fenitoina este un medicament anticonvulsivant. Acționează prin încetinirea impulsurilor nervoase la nivelul creierului, care sunt responsabile de apariția convulsiilor.

Este utilizat pentru tratamentul epilepsiei sau a altor afecțiuni convulsive.

Important de știut

Dacă luați fenitoină pentru prevenirea convulsiilor, este importantă administrarea regulată a medicamentului pe toată durata de timp prescrisă de către medic. Nu încetați brusc administrarea medicamentului deoarece este posibilă reapariția convulsiilor. Continuați administrarea conform recomandărilor medicului chiar și în lipsa simptomelor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Nu administrați o cantitate mai mare de medicament sau pentru o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- umflarea ganglionilor
- febră, dureri în gât, cefalee însoțite de rash cutanat severe cu vezicule, înroșirea și descumarea pielii
- confuzie, halucinații, comportament neobișnuit sau gânduri bizare
- mișcări incontrolabile ale mușchilor oculari, limbii, mandibulei sau gâtului
- sete sau senzație de foame extreme, creșterea cantității de urină eliminată
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- hemoragii sau hematoame apărute spontan

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: rash cutanat ușor sau mâncărime; amețeli, nervozitate, tulburări ale somnului; fasciculații musculare; greață, vărsături, constipație; cefalee; dureri articulare.

Când nu se administrează?

Fenitoina nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte anticonvulsivante similare.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: porfirie, afecțiuni hepatice, diabet, deficit de vitamina D sau alte afecțiuni ce provoacă osteoporoză (pierderea masei osoase). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Fenitoina poate scădea glicemia. Dacă suferiți de diabet, verificați regulat nivelul glicemiei pe durata tratamentului.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Poate crește riscul de apariție a unor efecte adverse a medicamentului și poate crește chiar riscul de apariție a convulsiilor.

Evitați administrarea antiacidelor în același timp cu fenitoina. Acestea pot interfera cu absorbția medicamentului în organism.

Fenitoina poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul

F

autovehiculelor.

Efectuați regulat igiena orală pentru a evita apariția problemelor gingivale pe durata tratamentului cu fenitoină.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente.

Medicamente ce cresc nivelele fenitoină în sânge:

- medicamente ce reduc cantitatea de acid gastric cum ar fi cimetidina, ranitidina (Histac, Ranital, Zantac), famotidina (Famodar, Famotak, Ulceran) sau nizatidina (Axiid, Nizatidin, Nizotin)
- unele sedative cum ar fi diazepam sau antidepresive cum ar fi Prozac
- terapie de substituție hormonală
- clorpromazina (Plegomazin) sau alte fenotiazine
- disulfiram (Antalcol)
- metilfenidat (Concerta XL)
- antibiotice sulfamidice cum ar fi trimetoprim sulfametoxazol (Biseptol, Co-Trim, EpiTrim)

Medicamente ce scad eficacitatea fenitoină în ceea ce privește controlul convulsiilor:

- carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- sucralfat (Gastrofait, Sucralan, Venter)
- Alte medicamente ce interacționează cu fenitoina:
- acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril)
- fenobarbital
- corticosteroizi cum ar fi prednison (N-Prednison), metilprednison (Depo-Medrol, Lemod Solu, Medrol) sau alții
- antidepresive cum ar fi amitriptilina (Amitriptilin Desitin), paroxetina (Arketis, Seroxat)
- antibiotice cum ar fi rifampicina (Sinerdol) sau doxiciclina (Undox Solutab, Vibramycin D)
- furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- teofilina (Teotard, Theo SR).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. De asemenea, eficacitatea fenitoină în controlul convulsiilor poate scădea pe durata sarcinii. Nu utilizați fenitoina pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Utilizați o formă de contracepție eficientă pe durata tratamentului.

Fenitoina poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizați o formă de contracepție non-hormonală (cum ar fi prezer-

vativul, diafragma sau spermicidele) pentru a preveni apariția sarcinii.

Fenitoina poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Dacă nu ați urmat anterior un alt tratament anticonvulsivant, medicul va recomanda de obicei administrarea unui comprimat de 100 mg de 3 ori/zi. De obicei, doza uzuală pentru majoritatea adulților este de 1 comprimat de 100 mg de 3-4 ori/zi. La nevoie medicul poate crește doza la 2 comprimate de 3 ori/zi.

Dacă se obține controlul convulsiilor cu doze de 100 mg de 3 ori/zi, medicul poate hotărî administrarea medicamentului într-o singură doză zilnică de 300 mg.

Copii

Doza inițială uzuală este de 5 mg/kg corp/zi administrată în mai multe prize. Doza maximă recomandată pentru copii este de 300 mg/zi. Doza uzuală zilnică variază între 4-8 mg/kg corp.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu fenitoină pot include: mișcări oculare necontrolabile, vorbire greoaie, pierderea echilibrului, tremor, rigiditate musculară, slăbiciune, greață, vărsături, senzație de amețeli, leșin, respirație lentă sau superficială.

Fenobarbital

Denumire comună internațională: Phenobarbitalum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fenobarbital face parte dintr-un grup de medicamente denumite barbiturice. Acesta scade activitatea cerebrală și a sistemului nervos. Este utilizat pentru tratamentul și prevenirea convulsiilor. De asemenea se poate utiliza pentru tratamentul pe termen scurt al insomniei sau ca sedativ înaintea unei intervenții chirurgicale.

Important de știut

Fenobarbital poate da dependență. Poate apare toleranța la medicament (nevoia de doze crescute pentru obținerea aceluiași efect) sau dependența fizică și psihică la administrarea prelungi-

tă a medicamentului. Nu creșteți niciodată doza de medicament fără a consulta mai întâi medicul. Nu administrați medicamentul pe o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului.

Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Luați medicamentul doar când sunteți pregătit să dormiți timp de câteva ore. Poate apare somnolență imediat după administrarea medicamentului.

Dacă luați fenobarbital pentru insomnie, administrați medicamentul doar la culcare. Nu administrați fenobarbital pe o durată mai lungă de 2 săptămâni pentru tratamentul insomniei decât la recomandarea medicului.

Dacă luați fenobarbital pentru tratamentul convulsiilor, administrați medicamentul chiar și în lipsa simptomelor. Nu încetați administrarea fără acordul medicului deoarece pot reapare convulsiile.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- mișcări musculare necontrolabile ale mușchilor ochilor, limbii, mandibulei sau gâtului
- încetinirea ritmului cardiac, respirație superficială
- amețeli severe, leșin
- dureri în cavitatea bucală
- hemoragii sau hematoame apărute spontan

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: amețeli, letargie; tulburări ale memoriei sau concentrării atenției; iritabilitate, agresiune, confuzie (în special la vârstnici sau copii); pierderea echilibrului sau lipsa coordonării mișcărilor;

greață, constipație; cefalee; efect de "mahmureală" (letargie a doua zi după administrarea unei doze).

Când nu se administrează?

Fenobarbital nu se administrează persoanelor cunoscute cu profirie (o afecțiune metabolică congenitală), insuficiență hepatică, afecțiuni pulmonare ce provoacă obstrucție a căilor aeriene. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament sau la alte barbiturice.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: astm sever, boală pulmonară obstructivă cronică sau alte afecțiuni respiratorii; afecțiuni hepatice; afecțiuni renale; afecțiuni suprarenaliene cum ar fi feocromocitom; istoric de depresie, afecțiuni psihiatrice sau tentative de suicid; istoric de dependență de alcool sau de alte substanțe. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Fenobarbital poate crea dependență și nu trebuie administrat decât persoanei căreia i-a fost prescris. Nu recomandați medicamentul altor persoane, chiar dacă au aceleași simptome ca și dumneavoastră. Păstrați medicamentul într-un loc ferit de acțiunea copiilor.

Unele persoane în tratament cu fenobarbital au efectuat activități cum ar fi condusul autovehiculelor, apeluri telefonice, luarea mesei, fără a-și aminti ulterior de aceste lucruri. Dacă observați apariția acestor lucruri, încetați administrarea medicamentului și cereți medicului un alt medicament pentru combaterea insomniei.

Medicamentul poate avea efecte adverse ce modifică capacitatea de a judeca sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitați administrarea altor medicamente ce pot provoca somnolență (cum ar fi medicamente pentru răceală, pentru durere, relaxante musculare sau pentru tratamentul depresiei și anxietății). Acestea pot accentua somnolența provocată de fenobarbital.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate crește riscul apariției unor efecte adverse ale fenobarbitalului.

Fenobarbital poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale. Utilizați o formă contraceptivă non-hormonală (cum ar fi prezervativul, diafragma sau spermicide) pentru a preveni apariția unei sarcini pe durata tratamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- doxiciclină (Unidox Solutab, Vibramycin)
- alte medicamente anticonvulsivante cum ar fi fenitoină, acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril)
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- contraceptive orale sau terapie de substituție hormonală ce include estrogen, estradiol, progesteron sau alți hormoni
- corticosteroizi cum ar fi prednison (N-Prednison), prednison (Decortin H, Ultracortol), metilprednisolon (Advantan, Depo-Medrol, Lemod-Solu).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului. Utilizați o formă de contracepție eficientă pe durata tratamentului și anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Fenobarbital poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți****Sedare**

Doza uzuală inițială este de 30-120 mg administrată o singură dată. În funcție de răspuns, medicul va repeta doza la diferite intervale.

Nu se recomandă administrarea a mai mult de 400 mg în 24 de ore.

Sedare pe durata zilei

Doza uzuală este de 30-120 mg divizată în 2-3 prize pe zi.

Inducerea somnului

Se recomandă administrarea a 100-200 mg înainte de culcare.

Controlul convulsiilor

Doza trebuie individualizată în funcție de rezultatul testelor de laborator specifice. Doza uzuală este de 60-200 mg/zi.

Copii**Anticonvulsivant**

Doza va fi hotărâtă de către medic pentru fiecare pacient în parte în funcție de rezultatul testelor de laborator specifice. Doza uzuală recomandată este de 3-6 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă observați supra-dozarea.

Simptomele supradozării cu fenobarbital pot include: respirație lentă sau superficială, tulburări de vedere, letargie extremă, scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia, amețeli severe, leșin.

Fenox vezi Lipanthyl

Fentanyl

Denumire comună internațională: Fentanylum

Alte denumiri comerciale: Durogesic

Forme de prezentare: Plasture transdermic

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fentanil este un analgezic narcotic (opioid). Patch-urile transdermale de fentanil se utilizează pentru tratamentul durerii cronice moderate sau severe. Acestea asigură o doză continuă de medicament pentru o perioadă de până la 3 zile.

Important de știut

Păstrați patch-urile de medicament, atât cele folosite cât și cele noi într-un loc ferit de acțiunea copiilor sau a animalelor de casă. Cantitatea de fentanil din acestea poate fi fatală unui copil sau animal de casă care ingeră sau sug aceste patch-uri.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare pe suprafața pielii, conform instrucțiunilor medicului. Evitați atingerea părții adezive a patch-ului sau gelul de pe suprafața acestuia. Evitați contactul medicamentului cu ochii, gura, nasul sau buzele. Dacă se întâmplă acest lucru spălați imediat zona respectivă cu apă din abundență. Nu utilizați săpunuri sau alte chimicale.

Utilizați medicamentul strict conform prescripției medicului. Administrarea unei cantități prea mari de medicament poate fi nocivă.

Dacă este necesară spălarea zonei unde urmează a aplica patch-ul, folosiți doar apă simplă, fără săpun sau alte chimicale. Uscați bine zona respectivă înainte de a aplica patch-ul.

Aplicați patch-ul pe o zonă dreaptă, uscată, lipsită de păr de la nivelul pieptului, spatelui, pe flancuri sau zona externă a brațului. Pentru a îndepărta părul din aceste zone, tăiați-l cât mai scurt

fără însă a rade zona respectivă. Apăsați ferm patch-ul pe zona respectivă timp de 30 secunde. Asigurați-vă că patch-ul s-a aderă ferm la suprafața pielii, în special pe marginile acestuia. Patch-ul se poate purta timp de până la 72 de ore. Nu aplicați mai mult de un patch o singură dată.

După ce îndepărtați patch-ul, pliați-l în două cu partea adezivă înăuntru și aruncați-l în toaletă. Aplicați un nou patch dacă este nevoie într-o altă zonă a pielii. Nu aplicați două patch-uri la rând pe aceeași suprafață a pielii.

Dacă săriți o doză – deoarece fentanilul topic se utilizează la nevoie, administrarea regulată a acestuia poate să nu fie necesară. Dacă utilizați regulat medicamentul, atunci aplicați patch-ul imediat ce vă amintiți. Purtați patch-ul timp de 72 de ore și apoi aplicați un altul. Nu aplicați niciodată două patch-uri în același timp.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesivă. Păstrați fiecare patch în ambalajul original până la utilizarea acestuia. Nu utilizați patch-urile care au fost desfăcute sau a căror ambalaj nu este intact.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- fatigabilitate, respirație superficială
- slăbiciune severă, amețeli severe sau leșin
- piele rece, umedă
- piele palidă, hemoragii sau hematoame apărute spontan.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: greață, vărsături, dureri de stomac, constipație, gaze, amețeli, letargie, anxietate, tulburări ale somnului; rigiditate musculară, dureri lombare; prurit, vezicule, înroșire sau umflare la locul unde a fost aplicat patch-ul; transpirație abundent, scăderea cantității de urină eliminată.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu trebuie utilizat în situații unde doza necesară nu a fost stabilită în prealabil – cum ar fi după o intervenție chirurgicală sau după un accident. Medicamentul nu trebuie utilizat pentru tratamentul durerilor ușoare sau intermitente ce răspund la alte analgezice.

Fentanilul nu trebuie administrat copiilor sub 2 ani sau celor ce nu tolerează analgezicele narcotice.

De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu

alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei următoarelor afecțiuni: afecțiuni pulmonare cum ar fi boala pulmonară obstructivă cronică; istoric de leziuni cerebrale sau tumori cerebrale; prezența aritmiilor; afecțiuni hepatice; afecțiuni renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Nu se recomandă utilizarea medicamentului decât dacă organismul este obișnuit cu analgezice opioide. Alte opioide, includ morfina, oxycodona, hidromorfona. Discutați cu medicul dacă nu sunteți sigur în privința toleranței opioidelor.

Fentanilul poate crea dependență și nu trebuie utilizat de către alte persoane decât cei cărora le-a fost prescris. Nu recomandați medicamentul altor persoane, în special celor cunoscuți cu istoric de dependență de medicamente.

Fentanilul poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată și de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitați expunerea patch-ului cu medicament la căldură în timp ce îl purtați. Acest lucru include băile fierbinți, sauna sau alte situații. Căldura excesivă poate crește cantitatea de medicament absorbită în organism ceea ce poate avea efecte severe.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- fenitoina
- rifampicina (Sinerdol)
- antibiotice de genul claritromicinei (Fromilid, Klacid), eritromicinei (Eritro, Eritromagis), itrazonazolului (Orungal) sau ketconazolului (Kefungin, Nizoral)
- medicamente pentru tratamentul infecției HIV cum ar fi amprenavir (Agenerase), indinavir (Crixivan), saquinavir (Invirase), lopinavir/ritonavir (Kaletra), fosamprenavir (Telzir), nelfinavir (Viracept).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului și poate provoca sindrom de abținere la nou-născut. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Fentanil poate de asemenea provoca sindrom de abstenență la sugar. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Medicul va recomanda inițial cea mai mică doză dacă nu ați mai urmat tratamente narcotice. Dacă este necesar, se poate crește doza după 6 zile de tratament.

Pentru persoanele de vârstă în tratamentul cu analgezice narcotice, doza va fi determinată de tipul de analgezic utilizat, de potența acestuia și de doza administrată.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu fentanil pot include: respirație lentă, slăbiciune extremă, amețeli severe, mioză (reducerea diametrului pupilelor), piele rece și umedă, leșin.

Ferrum Hausmann vezi Maltofer

Fervex

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Granule pentru soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fervex este o combinație de maleat de feniramină, paracetamol și vitamina C. Prin maleatul de feniramină, Fervex permite diminuarea secreției nazale și lacrimale, a strănutului, a pruritului (mâncărimilor). Paracetamolul are o acțiune analgezică și anti-piretică (combate febra). Aportul de vitamina C îmbunătățește procesele de oxido-reducere de la nivel celular, procesele metabolice și crește rezistența organismului la infecții.

Fervex, atât pentru adulți cât și pentru copii, se utilizează pentru combaterea durerilor, cefaleei, febrei și congestiei nazale asociate răcelii, gripei sau alergiilor.

Important de știut

Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Fervex poate provoca amețeli sau letargie. Dacă observați apariția letargiei, evitați aceste activități. Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate accentua aceste manifestări. De asemenea alcoolul poate crește riscul apariției leziunilor hepatice

asociat administrării paracetamolului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului.

Granulele pentru suspensie orală se vor dizolva într-o cană sau un pahar cu apă sau ceai. Dacă se administrează pentru combaterea simptomelor gripale este recomandată administrarea la apariția primelor simptome, dizolvat în ceai cald și luat înainte de culcare pentru a favoriza diureza și transpirația.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, la temperatura camerei, ferit de umezeală excesivă. Nu desfaceți plicurile cu granule decât imediat înainte de administrare.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- afectare hepatică (îngălbenirea pielii sau a ochilor, greață, durere sau disconfort abdominal, hemoragii sau hematoame apărute spontan, oboseală severă)
- tulburări de coagulare (hemoragii sau hematoame apărute spontan)
- scăderea glicemiei (fatigabilitate, senzație de foame sau sete accentuate, amețeli, leșin).

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: uscarea ochilor, a nasului, a gurii; amețeli, letargie; tulburări de vedere; dificultate la urinare; agitație, neliniște la copii.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezența insuficienței hepatice, glaucomului sau a adenomului de prostată. De asemenea este contraindicat persoanelor cunoscute cu alergii la unul dintre componentele medicamentului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei urmă-

toarelor afecțiuni: afecțiuni renale sau hepatice; diabet; glaucom; dificultate la urinare datorită măririi de prostată, constrictiei colului vezical; ulcer gastric; hipertensiune arterială sau altă afecțiune cardiacă; hipertiroidism. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Fervex poate provoca amețeli, letargie. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. De asemenea evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate accentua aceste efecte adverse.

Fervex poate accentua efectele medicamentelor ce provoacă sedare, letargie, cum ar fi antidepresivele, alte antihistaminice, analgezice, anxiolitice, anticonvulsivante sau relaxante musculare. Poate apare sedare severă la asocierea acestor medicamente. Consultați medicul sau farmacistul înainte de a lua alte medicamente.

Paracetamolul poate modifica testele urinare pentru glucoză la pacienții diabetici, provocând rezultate fals pozitive. Anunțați medicul dacă suferiți de diabet și observați creșterea glicemiei pe durata tratamentului cu Fervex.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică următoarele medicamente:

- inhibitori ai monoaminoxidazei
- medicamente OTC (eliberate fără rețetă) pentru combaterea tusei, răcelii, alergiilor, durerii sau pentru insomnie. Multe dintre acestea pot conține paracetamol ceea ce poate crește riscul efectelor adverse
- alte medicamente ce provoacă sedare, letargie cum ar fi antidepresive, antihistaminice, analgezice, anxiolitice, anticonvulsivante sau relaxante musculare.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Medicamentul trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea a un plic cu granule Fervex "pen-

tru adulți" de 2-3 ori/zi.

Copii

Se recomandă administrarea Fervex "pentru copii" astfel: pentru copii între 6-10 ani – 1 plic de 2 ori/zi; între 10-12 ani – 1 plic de 3 ori/zi; între 12-15 ani – 1 plic de 4 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Fervex pot include: greață, vărsături, diaree, dureri abdominale, transpirații, convulsii, confuzie, sedare, insomnie, tremor, halucinații, bătăi cardiace neregulate.

Fevarin

Denumire comună internațională: Fluvoxaminum

Alte denumiri comerciale: Fluvoxamin, Fluvoxamine

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fluvoxamina face parte din grupul antidepresivelor denumite inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei. Aceasta are efecte asupra unor substanțe de la nivel cerebral a căror dezechilibru provoacă afecțiuni psihice.

Fevarin se recomandă pentru tratamentul afecțiunilor depresive și al tulburărilor obsesiv-compulsive.

Important de știut

Anunțați medicul dacă observați apariția sau agravarea simptomelor afecțiunii tratate, cum ar fi modificări ale dispoziției sau comportamentului, anxietate, atacuri de panică, tulburări ale somnului, impulsivitate, iritabilitate, agitație, ostilitate, agresivitate, neliniște, hiperactivitate (mentală sau fizică), accentuarea depresiei, idei de suicid sau de autoagresiune.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Încercați să administrați medicamentul la aceleași ore în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură

și umezeală excesive. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- tremor, rigiditate musculară, fasciculații musculare
- convulsii
- tulburări de echilibru sau de coordonare a mișcărilor
- gânduri sau comportamente bizare
- agitație, confuzie, transpirații abundente, bătăi cardiace rapide.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: nervozitate, neliniște; tulburări ale somnului; letargie, fatigabilitate; creșterea cantității de urină eliminată; pierderea apetitului, creșterea sau scăderea ponderală; greață, vărsături, diaree, gaze, constipație sau tulburări gastrice; scăderea libidoului, impotență sau dificultatea ajungerii la orgasm; uscarea gurii, gust neplăcut în gură.

Când nu se administrează?

Fevarin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor hepatice, a convulsiilor sau epilepsiei, a tulburării afective bipolare, a istoricului de abuz de medicamente sau prezența ideilor de suicid. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

În special la persoanele sub 24 de ani pot apare idei suicidare la prima administrare a unui antidepresiv. Anunțați medicul dacă observați agravarea simptomelor depresiei sau apariția gândurilor de suicid în timpul primelor săptămâni de tratament sau la modificarea dozelor.

Nu administrați medicamentul în asociație cu un inhibitor al monoaminooxidazei. Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate crește riscul apariției unor reacții adverse.

Fluvoxamina poate provoca efecte adverse ce modifică capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul

autovehiculelor.

Evitați administrarea altor medicamente ce provoacă somnolență (remedii pentru răceală, durere, relaxante musculare, anti-convulsivante sau antidepresive, anxiolitice). Acestea pot accentua somnolența provocată de fluvoxamină.

Fluvoxamina poate reduce rezervele de sare ale organismului, în special la persoanele în vârstă, cele ce urmează tratament cu diuretice sau care suferă de deshidratare. În prezența acestor afecțiuni, medicul va dori să verifice regulat nivelele de sare ale organismului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- clozapina (Leponex)
- litiu
- propranolol (N-Propranolol) sau metoprolol (Betoloc, Bloxan, Egilok)
- carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- mexiletina (Mexiletin, Mexitil)
- teofilina (Teotard, Theo SR)
- metadonă
- eletriptan (Replax), frovatriptan (Fromena), sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra), rizatriptan (Maxalt)
- benzodiazepine cum ar fi diazepam, alprazolam (Frontin, Neurrol, Xanax), midazolam (Dormicum)
- alte antidepresive cum ar fi clomipramina (Anafranil), escitalopram (Ciprallex), fluoxetina (Flozet, Fluoxin, Fluran, Prozac), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat), sertralina (Stimuloton, Zoloft).

Sarcina și alăptarea

Antidepresivele ISRS pot provoca afecțiuni pulmonare severe, cu risc vital la nou-născuții a căror mame urmează acest tratament pe durata sarcinii. Totuși, poate apare o recurență a depresiei dacă încetați administrarea medicamentului. Dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini pe durata tratamentului, consultați mai întâi medicul înainte de a întrerupe tratamentul antidepresiv.

Fluvoxamina poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate*Afecțiuni depresive*

Inițial se recomandă administrarea unei doze de 50-100 mg în priză unică seara. În funcție de răspuns medicul va ajusta doza. Doza maximă recomandată este de 300 mg/zi.

Tulburare obsesiv-compulsivă

Doza inițială recomandată este de 50 mg/zi timp de 3-4 zile. Doza eficientă se situează de obicei între 100-300 mg/zi. Doza ar trebui crescută treptat până la atingerea dozei eficiente, cu un maximum de 300 mg/zi pentru adulți, respectiv 200 mg/zi pentru copii cu vârsta mai mare de 8 ani/adolescenți. Dozele până la 150 mg pot fi administrate în priză unică, de preferat seara. Este recomandabil ca dozele zilnice totale de peste 150 mg să fie administrate în 2 sau 3 prize.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu fluvoxamină pot include: greață, vărsături, tulburări de vedere, bătăi cardiace rapide, lipsa coordonării mișcărilor, dificultate la respirație, letargie, leșin, comă.

Finalgel vezi Piroxicam

Finalgon

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Unguent

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Finalgon conține două substanțe cu acțiune vasodilatatoare, nonivamid și nicoboxil. Unguentul, are la nivelul tegumentului o acțiune revulsivă și de încălzire prin creșterea fluxului sanguin la suprafața pielii și în profunzime, ameliorând durerea locală. Finalgon este recomandat pentru combaterea durerilor la nivelul articulațiilor și mușchilor apărute în urma lezării prin practicarea sporturilor, contuzii, luxații sau alte afecțiuni.

Important de știut

Nu aplicați unguentul pe zone de piele iritate sau care prezintă leziuni.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare topică conform indicațiilor medicului.

Spălați-vă pe mâini înainte și după aplicarea unguentului. Folosiți aplicatorul inclus pentru a întinde unguentul pe suprafața tratată.

Respectați instrucțiunile medicului în ceea ce privește cantitatea aplicată și durata tratamentului. Dacă ați aplicat prea mult medicament odată, îl puteți șterge cu ajutorul unui tampon înmuiat în ulei.

Dacă săriți o doză – aplicați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu aplicați o cantitate dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: senzație de arsură locală, înțepături, înroșirea pielii, iritația pielii.

Când nu se administrează?

Finalgon nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Evitați contactul medicamentului cu ochii, nasul, gura sau alte mucoase. Poate apare o senzație de arsură dezagreabilă. Clătiți imediat zona respectivă cu apă din abundență.

Evitați băile sau dușurile fierbinți înainte sau după administrarea medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu sunt cunoscute efectele medicamentului asupra sarcinii sau a alăptării. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării.

Doze recomandate

Se recomandă aplicarea unei mici cantități de medicament (aproximativ cât un bob de mazăre pe o suprafață de dimensi-

unea mâinii) la nivelul zonei afectate. Se poate acoperi zona respectivă cu un material din lână sau ceva asemănător pentru a intensifica efectul revulsiv.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Finalgon.

Finasterid vezi Proscar

Finlepsin vezi Carbamazepina

Flagyl vezi Metronidazol

Flamexin vezi Piroxicam

Flavotan vezi Bilobil

Flexen vezi Ketoprofen

Flixonase vezi Flixotide

Flixotide

Denumire comună internațională: Fluticasonum

Alte denumiri comerciale: Flixonase

Forme de prezentare: Spray nazal suspensie, Pulbere inhalatorie, Suspensie inhalatorie presurizată, Suspensie inhalatorie

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fluticasona este un corticosteroid. Previne eliberarea anumitor substanțe în organism care provoacă inflamația.

Fluticasona inhalatorie se utilizează pentru prevenirea atacurilor de astm. Nu va ameliora însă un atac astmatic după debutul acestuia.

Spray-ul nazal se utilizează pentru ameliorarea nasului înfundat, curgător sau pruriginos (mâncărimi) care apare în cadrul diferitelor alergii.

Important de știut

Fluticasona nu este un remediu instant. Pot trece câteva zile până la apariția completă a efectelor medicamentului și necesită o administrare regulată pentru a menține beneficiile acestuia. Nu modificați dozele recomandate de către medic și întrerupeți brusc tratamentul, fără acordul medicului.

Administrarea corectă

Spray-ul nazal se administrează prin pulverizarea medicamentului în fiecare nară. Pentru a obține efectele maxime, administrați dozele recomandate la intervale regulate. Înainte de administrare, suflați nasul. Apoi, agitați spray-ul și acționați de câteva ori pompa, în aer, până la apariția unui spray fin, dacă nu ați mai folosit până acum recipientul respectiv. Înclinați capul pe spate și apăsați cu degetul una dintre nări. Introduceți vârful dispozitivului în cealaltă nară și apăsați o dată. Scoateți dispozitivul și inhalați adânc pe nara respectivă. Repetați și pentru nara opusă.

Suspensia inhalatorie se administrează pe cale orală. Agitați flaconul înaintea fiecărei utilizări. Inspirați adânc apoi expirați complet. Apoi, pe măsură ce inspirați iar, introduceți dispozitivul în gură și apăsați flaconul. Clătiți gura cu apă după fiecare administrare.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de lumina solară directă sau în frigider.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- slăbiciune, oboseală severă, greață, pierderea apetitului, scădere ponderală
- wheezing sau dificultate la respirație după utilizarea medicamentului
- rash cutanat, hematoame, furnicături severe, amorțeli, durere sau slăbiciune musculară
- agravarea simptomelor astmului

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: cefalee; uscarea gurii, a nasului, a gâtului; apariția de pete albe, dureroase în interiorul gurii sau pe buze; nas înfundat, dureri sinusale, tuse; răgușeală sau îngroșarea vocii.

Când nu se administrează?

Fluticasona nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alți corticosteroizi. Fluticasona inhalatorie nu trebuie utilizată pentru tratamentul atacurilor de astm.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul dacă ați fost recent bolnav sau dacă ați avut o infecție de orice fel. Este posibil să nu puteți lua medicamentul până când afecțiunea respectivă nu a fost tratată.

Fluticasona poate afecta creșterea la copii. Consultați medicul dacă observați o încetinire a creșterii copilului dumneavoastră pe durata utilizării medicamentului.

Nu administrați medicamentul copiilor sub 4 ani.

Utilizarea pe termen lung a corticosteroizilor poate duce la pierderea masei osoase (osteoporoză) în special la persoanele care fumează, la cei sedentari, cu deficite alimentare de calciu și vitamina D sau la cei cu istoric familial de osteoporoză. Discutați cu medicul în privința riscului apariției osteoporozei.

Dacă simptomele nu se ameliorează după primele zile de tratament cu fluticasonă, consultați medicul. Nu administrați niciodată doze mai mari decât cele recomandate. Dozele mari de corticosteroizi pot provoca sindrom Cushing. Semnele acestei afecțiuni includ creștere ponderală și modificarea fizionomiei (față în lună plină).

Dacă treceți de la o formă orală a corticosteroizilor la fluticasona inhalatorie, pot apare dureri articulare, musculare, slăbiciune, depresie sau fatigabilitate până când organismul se adaptează la lipsa comprimatelor de corticosteroizi și crește producția proprie a acestora. Pot apare inflamația ochilor, eczeme, artrite sau inflamație nazală.

Persoanele în tratament cu corticosteroizi au un risc crescut de apariție al infecțiilor de genul varicelei, pojarului iar atunci când apare o infecție este mai probabil să fie severă. Dacă nu ați avut aceste boli și nu ați fost vaccinat împotriva acestora, evitați orice persoană cunoscută cu infecție. Dacă ați fost expus prin orice împrejurare, contactați imediat medicul.

În rare cazuri, fluticasona a favorizat apariția unei infecții fungice la nivelul nasului sau au gâtului. Tratamentul corticosteroid poate de asemenea agrava orice infecție prezentă. Anunțați medicului prezența oricărei infecții, inclusiv a tuberculozei sau a infecțiilor virale oculare.

În rare cazuri, corticosteroizii inhalatori au provocat cataractă sau creșterea presiunii intraoculare (glaucom). Anunțați medicul dacă suferiți de oricare dintre aceste afecțiuni.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Dacă este necesară administrarea unui bronhodilatator (un medicament ce dilată bronhiile și ameliorează respirația), adminis-

trați-l înaintea inhalării fluticasoniei. Acest lucru va permite unei cantități mai mari de medicament să ajungă în plămâni.

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- amiodarona (Amiokordin, Cordarone, Daritmin, Mioritmin)
- medicamente pentru infecția HIV cum ar fi ritonavir (Norvir)
- unele antibiotice cum ar fi ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral), itraconazol (Orungal), claritromicina (Clar, Fromilid, Klacid), eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- tratament antidepresiv, cum ar fi fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac) sau fluvoxamina (Fevarin).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate afecta fătul dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

- Spray nazal

Pentru adulți se recomandă administrarea a două pufuri în fiecare nară o dată pe zi. Odată ce se obține controlul simptomelor, medicul va reduce doza administrată la 1 puf în fiecare nară o dată pe zi.

Nu se recomandă administrarea la copiii sub 4 ani. Pentru copii doza recomandată este de 1 puf în fiecare nară o dată pe zi.

- Suspensie inhalatorie, pubere inhalatorie

Pentru adulți și copiii peste 16 ani se recomandă administrarea a 100-1000 µg de 2 ori/zi în funcție de severitatea simptomelor și de tratamentul corticosteroid urmat anterior.

Pentru copiii peste 4 ani se recomandă administrarea a 50-100 µg de 2 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării fluticasoniei.

Flonidan vezi Claritine

Floxet vezi Fluoxetina

Flucinom vezi Flutamide

Fluconazol

Denumire comună internațională: Fluconazolum

Alte denumiri comerciale: Diflazon, Diflucan, Fluconazole, Fluconimed, Flucoric, Flucovim, Fungolon, Medoflucon, Mycomax, Mycosyst

Forme de prezentare: Capsule, Pulbere pentru soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fluconazol este un antibiotic antifungic. Se utilizează pentru tratamentul infecțiilor provocate de fungi ce pot afecta orice parte a organismului, inclusiv gura, faringele, esofagul, plămânii, vezica urinară, zona genitală, sistemul circulator. Este utilizat de asemenea pentru prevenirea apariției infecțiilor fungice la persoanele cu sistemul imunitar deprimat datorită tratamentului antineoplazic, deprimării măduvei osoase sau afecțiuni cum ar fi SIDA.

Important de știut

Deși rare, au fost raportate unele reacții alergice severe la administrarea fluconazolului. Simptomele pot include urticarie, prurit, umflare, scădere bruscă a tensiunii arteriale, dificultate la respirație sau la înghițire, diaree, dureri abdominale. Dacă observați apariția acestor simptome anunțați imediat medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare capsulă cu un pahar mare cu apă.

Luați medicamentul în mod regulat pe toată durata de timp recomandată de către medic. Simptomele afecțiunii se pot ameliora înaintea eradicării complete a infecției din organism.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- greață, dureri de stomac, febră joasă, scăderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale

- rash cutanat sever cu apariția de vezicule, descuamare și înroșirea pielii
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- convulsii.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: ușoară greață, vărsături, diaree, dureri de stomac; cefalee; amețeli; gust neobișnuit sau neplăcut în gură; rash cutanat sau prurit (mâncărimi).

Când nu se administrează?

Fluconazol nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte medicamente similare.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: aritmii cardiace, afecțiuni hepatice, afecțiuni renale, istoric familial de sindrom de QT prelungit. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența următoarelor afecțiuni.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- antidiabetice orale cum ar fi glipizid (Glucotrol), tolbutamida (Tolbutamid)
- rifampicina (Sinerdol)
- sedative cum ar fi diazepam, lorazepam (Anxiar), alprazolam (Frontin, Neurol, Xanax)
- anticonvulsivante cum ar fi fenitoina, acid valproic (Convulex, Orfiril, Depakine)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf)
- teofilina (Teotard, Theo SR).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului.

Fluconazol poate trece în laptele matern și poate avea efecte nocive asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți***Infecții vaginale*

Se recomandă de obicei o singură doză de 150 mg.

Infecții fungice faringiene

Se recomandă administrarea a 200 mg în prima zi urmate de 100 mg o dată/zi. Rezultatele pot apărea în câteva zile însă tratamentul trebuie continuat timp de cel puțin 2 săptămâni.

Pentru candidoza esofagiană se recomandă administrarea a 200 mg în prima zi, apoi 100 mg/zi. Dacă infecția este mai severă se poate începe cu o doză de 400 mg. Tratamentul trebuie continuat timp de cel puțin 3 săptămâni și timp de cel puțin 2 săptămâni după dispariția simptomelor.

Infecții sistemice

Se pot prescrie doze de până la 400 mg/zi.

Infecții urinare și peritonită

Se recomandă administrarea a 50-200 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu fluconazol pot include confuzie, gânduri sau comportamente bizare.

Fluconazole vezi Fluconazol

Fluconimed vezi Fluconazol

Flucoric vezi Fluconazol

Flucovim vezi Fluconazol

Fluidol vezi Humex Expectorant

Fluifort vezi Humex Expectorant

Fluocim vezi Fluoxetina

Fluocinolon

Denumire comună internațională: Fluocinoloni Acetonidum, Combinații

Alte denumiri comerciale: Fluocinolon Acetonid, Fluocinolon N

Forme de prezentare: Cremă, Unguent

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fluocinolon acetonid este un glucocorticoid sintetic pentru uz topic ce are acțiuni antiinflamatorie, antipruriginoasă și antialergică. De asemenea, normalizează procesul de keratinizare. Fluocinolon N conține și un antibiotic eficient împotriva celor mai frecvenți germeni întâlniți în infecțiile cutanate.

Medicamentul este indicat în tratamentul a diverse afecțiuni cutanate cum ar fi dermatitele (atopică, de contact, seboreică, de stază, exfoliativă), unele eczeme, lichen, intertrigo, psoriazis.

Fluocinolon N se utilizează pentru aceleași afecțiuni peste care se suprapune o infecție cu germeni sensibili.

Important de știut

Nu acoperiți zona tratată cu bandaje ocluzive, îmbrăcăminte strânsă pe corp sau scutece ce nu permit circulația aerului decât la recomandarea medicului. Utilizarea bandajelor ocluzive poate crește semnificativ cantitatea de medicament absorbită în organism. Dacă utilizați un bandaj ocluziv, nu îl păstrați mai mult de 12 ore pe zi.

Administrarea corectă

Fluocinolon acetonid se administrează prin aplicare topică conform indicațiilor medicului.

Spălați-vă pe mâini înainte și după fiecare aplicare a medicamentului, doar dacă nu este utilizat pentru tratamentul unei afecțiuni a mâinilor. Aplicați o mică cantitate de unguent și masați ușor până la încorporarea acestuia în piele.

Dacă săriți o doză – aplicați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu aplicați o cantitate dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apărea?

Nu este de așteptat apariția unui efect advers sever la utilizarea topică a fluocinolonului acetonid decât dacă se administrează doze mari pe o durată lungă de timp. Dacă medicamentul se absoarbe în organism, pot apărea tulburări de vedere, halouri în

jurul luminilor, bătaie cardiacă neregulate, insomnie, modificarea dispoziției, creștere ponderală, fatigabilitate. Dacă observați apariția acestora anunțați medicul.

Este mai probabilă apariția efectelor adverse mai puțin severe, cum ar fi înroșirea pielii, apariția veziculelor, senzație de arsură, mâncărime, descuamare. Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul.

La utilizarea prelungită a fluocinolonului pot apare subțierea pielii, înroșirea de durată a pielii, vergeturi.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezența leziunilor cutanate tuberculoase, în micozele pielii și majoritatea virozelor cutanate (inclusiv Herpes simplex, vaccina, varicela). De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Anunțați medicul dacă nu observați ameliorarea simptomatologiei, sau din contră, observați agravarea acesteia. Fluocinolon acetamid nu va trata o afecțiune dacă aceasta implică o infecție.

Utilizați cu precauție medicamentul în zonele cu pliuri ale pielii cum ar fi axila, genunchii sau coatele. Aceste zone pot absorbi o cantitate mai mare de medicament. Evitați contactul medicamentului cu ochii, gura sau orice altă mucoasă.

Nu utilizați medicamentul în alte zone ale corpului decât cele pentru care v-a fost prescris.

Nu utilizați medicamentul pentru tratamentul copiilor decât la indicația medicului. Copii sunt mai sensibili la efectele fluocinolonului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu utilizați alte medicamente cu administrare topică la nivelul zonei tratate cu fluocinolon acetamid decât la recomandarea medicului.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul. Dacă este necesară utilizarea acestuia, administrați cea mai mică cantitate eficientă și pentru o perioadă de timp cât mai scurtă.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la indicația medicului.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă aplicarea unui strat subțire de unguent la nivelul zonei afectate de 2-3 ori/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Supradozarea cu fluocinolon nu este de așteptat să provoace efecte adverse cu risc vital.

Fluohexal vezi Fluoxetina

Fluoxetina

Denumire comună internațională: Fluoxetinum

Alte denumiri comerciale: Anxetin, Floxet, Fluocim, Fluohexal, Fluoxetine, Fluoxin, Fluran, Fluval, Framex, Magrilan, Portal, Prozac

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate, Comprimate dispersabile

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fluoxetina este un antidepresiv din grupul inhibitorilor selectivi ai recaptării serotoninei (ISRS). Aceasta influențează acțiunea unor substanțe la nivel cerebral a căror dezechilibru este responsabil de apariția afecțiunilor psihice.

Medicamentul se recomandă pentru tratamentul tulburării depresive majore, bulimiei nervoase (tulburare a apetitului), tulburării obsesiv convulsive, tulburării de panică.

Important de știut

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția unor noi simptome sau agravarea celor preexistente, cum ar fi modificări ale dispoziției, anxietate, atacuri de panică, tulburări ale somnului, impulsivitate, iritabilitate, agitație, ostilitate, agresivitate, neliniște, hiperactivitate, accentuarea depresiei, idei de suicid sau de autoagresiune.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat sau capsulă cu un pahar mare cu apă. Încercați să administrați medicamentul la aceleași ore în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Nu încetați administrarea medicamentului decât la recomandarea medicului. Pot trece 4 săptămâni sau mai mult până la ameliorarea simptomelor.

orarea simptomelor. Continuați administrarea regulată a medicamentului toată această perioadă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- convulsii
- tremor, rigiditate musculară sau fasciculații musculare
- rash cutanat sever cu înroșirea pielii, apariția de vezicule și de scumare
- agitație, confuzie, transpirații abundente, bătăi cardiace rapide.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: amețeli, letargie, fatigabilitate; nas curgător sau înfundat, cefalee, simptome gripale; greață, diaree, modificarea apetitului; modificarea greutateii; scăderea libidoului, impotență, dificultatea ajungerii la orgasm; uscarea gurii, transpirație abundentă.

Când nu se administrează?

Fluoxetina nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei următoarelor afecțiuni: ciroză hepatică, afecțiuni renale, diabet, convulsii sau epilepsie, tulburare afectivă bipolară, istoric de abuz de medicamente sau idei de suicidare. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Nu utilizați fluoxetina în asociație cu următoarele medicamente: tioridazină, pimozid sau un inhibitor al monoaminooxidazei (MAO). Pot apare efecte adverse severe, potențial fatale la asocierea cu aceste medicamente.

În special la persoanele sub 24 de ani pot apare idei de suicid

mai ales la începutul tratamentului cu un antidepresiv. Anunțați imediat medicul dacă observați acest lucru.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate crește riscul de apariție a unor efecte adverse a medicamentului.

Fluoxetina poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitați administrarea altor medicamente ce provoacă somnolență (cum ar fi medicamente pentru răceală, analgezice, relaxante musculare, anticonvulsivante sau medicamente pentru depresie și anxietate). Acestea pot accentua somnolența provocată de fluoxetină.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- alprazolam (Frontin, Neurol, Xanax)
- clozapina (Leponex)
- flecainida (Tambocor)
- haloperidol (Haldol)
- anticonvulsivante cum ar fi fenitoina sau carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- eletriptan (Replax), frovatriptan (Fromena), sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra), rizatriptan (Maxalt)
- orice alt antidepresiv cum ar fi clomipramina (Anafranil), escitalopram (Cipralex), fluvoxamina (Fevarin), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zolof), paroxetina (Arketis, Seroxat, Paroxat).

Sarcina și alăptarea

Antidepresivele ISRS pot provoca afecțiuni pulmonare severe, cu risc vital la nou-născuții a căror mame urmează acest tratament pe durata sarcinii. Totuși, poate apare o recurență a depresiei dacă încetați administrarea medicamentului. Dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini pe durata tratamentului, consultați mai întâi medicul înainte de a întrerupe tratamentul antidepresiv.

Fluoxetina poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate*Depresie*

Pentru adulți se recomandă administrarea inițială a 20 mg/zi, de obicei dimineața. La nevoie se poate crește apoi doza până la maxim 80 mg/zi. Doza uzuală zilnică este de 20-60 mg.

Pentru copiii peste 8 ani, doza uzuală inițială este de 10-20 mg/zi. Cei care încep cu o doză de 10 mg, pot crește doza la 20 mg/zi după o săptămână dacă răspunsul este nesatisfăcător.

Tulburarea obsesiv-compulsivă

Doza inițială recomandată pentru adulți este de 20 mg/zi, de obicei administrată dimineața. La nevoie, medicul poate crește treptat doza până la 80 mg/zi. Doza uzuală zilnică variază între 20-60 mg.

Pentru copiii peste 7 ani se recomandă o doză inițială de 10 mg/zi. După 2 săptămâni de tratament medicul va crește doza la 20 mg/zi. La nevoie se pot administra maxim 60 mg/zi.

Bulimie

Doza recomandată pentru adulți este de 60 mg/zi administrată dimineața.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu fluoxetina pot include: greață, bătăi cardiace rapide, convulsii, somnolență, vărsături, comă, delir, febră înaltă, scăderea tensiunii arteriale, leșin, manie, rigiditate musculară, stupor.

Fluoxetine vezi Fluoxetina

Fluoxin vezi Fluoxetina

Fluran vezi Fluoxetina

Fluseminal vezi Norfloxacină

Flutamide

Denumire comună internațională: Flutamidum

Alte denumiri comerciale: Elbat, Flucinom, Flutan, Flutasin

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Flutamida este un antiandrogenic. Acțiunea sa în organism este aceea de a combate activitatea androgenilor (hormoni mascu-

lini). Medicamentul este utilizat pentru tratamentul cancerului de prostată.

Important de știut

În rare cazuri flutamida a provocat insuficiență hepatică severă ce au dus la spitalizarea pacientului sau chiar la moartea acestuia. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția greței, a vărsăturilor, durerilor abdominale, oboselii neobișnuite, îngălbenirea pielii sau a ochilor, mâncărimi, decolorarea scaunelor sau închiderea la culoare a urinei. Acestea pot fi simptome ale insuficienței hepatice.

Medicul va dori monitorizarea funcției hepatice prin intermediul testelor sanguine pe durata tratamentului cu flutamidă, în fiecare lună în primele 4 luni de tratament și periodic după aceea.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Administrați fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Flutamida se administrează de obicei de 3 ori pe zi (la fiecare 8 ore). Nu încetați administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: bufeuri, diaree, rash cutanat, creșterea sensibilității la lumină, scăderea libidoului, impotență, mărirea de volum a sânilor, modificarea culorii urinei spre verzui, hemoragii sau inflamație rectală, prezența sângelui în urină.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează femeilor sau persoanelor cunoscute cu insuficiență hepatică gravă. De asemenea cu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul, informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: insuficiență hepatică, deficit de G6PD (glucozo-6-fosfat dehidrogenază), deficit de hemoglobină M, prezența fumatului. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Dacă observați apariția diareei, un efect advers des întâlnit al medicamentului, puteți face următoarele lucruri pentru ameliorarea acesteia: consumați multe lichide; evitați consumul produselor lactate; creșteți aportul cerealelor integrale, a fructelor și vegetalelor în dietă; evitați laxativele; evitați administrarea medicamentelor antidiareice OTC (eliberate fără rețetă). Dacă diareea se agravează, consultați medicul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul dacă urmați tratament anticoagulant cu warfarină. Pot apare hemoragii la asocierea warfarinei cu flutamida.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul este destinat exclusiv utilizării de către bărbați. Totuși, acesta are efecte severe asupra sarcinii și nu se va administra în prezența acesteia.

Doze recomandate

Doza recomandată este de 1 comprimat de 3 ori/zi, pentru o doză totală zilnică de 750 mg.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu flutamidă pot include: scăderea activității, respirație lentă, amețeli, lăcrimarea ochilor, scăderea apetitului, vărsături, sedare.

Flutan vezi Flutamide

Flutasin vezi Flutamide

Fluval vezi Fluoxetina

Fluvoxamin vezi Fevarin

Fluvoxamine vezi Fevarin

Fokusin vezi Omnic

Forcaltonin vezi Micalcic

Forcid Solutab vezi Augmentin

Formiran vezi Metformin

Formoterol

Denumire comună internațională: Formoterolum

Alte denumiri comerciale: Atimos, Oxis Turbuhaler

Forme de prezentare: Capsule cu pulbere inhalatorie, Soluție de inhalat presurizată, Pulbere inhalatorie

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Formoterol este un bronhodilatator beta-adrenergic ce relaxează musculatura căilor respiratorii, îmbunătățind respirația. Este folosit ca tratament pe termen lung pentru prevenirea spasmului bronșic, inclusiv a celui indus de efort, la persoanele cu astm bronșic sau BPOC (boală pulmonară obstructivă cronică).

Important de știut

Formoterol este indicat doar pentru prevenirea pe termen lung a simptomelor de astm. Nu-l utilizați pentru a trata crizele de astm deja declanșate deoarece acțiunea sa nu este atât de rapidă încât să amelioreze imediat simptomele. Purtați întotdeauna la dumneavoastră celălalt bronhodilatator cu acțiune scurtă prescris special de medic pentru astfel de situații.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează doar prin inhalare. Nu înghițiți capsulele cu pulbere inhalatorie.

Utilizați doar inhalatorul furnizat de producător; nu încercați să-l înlocuiți cu un inhalator diferit. Nu reutilizați inhalatoarele vechi. Nu folosiți spacer pentru administrare.

Nu spălați niciodată dispozitivul inhalator. Asigurați-vă ca aveți mâinile uscate înainte de manevrarea capsulelor.

Dacă aveți prescrise mai multe medicamente inhalatorii, administrați mai întâi bronhodilatatorul cu acțiune scurtă și apoi Formoterol. Administrați corticosteroizii inhalatori la sfârșit.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Nu scoateți ambalajul decât doar înainte de folosire. Asigurați-vă că aveți mâinile uscate înainte de a manevra

capsulele. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Țineți evidența numărului de inhalări rămase pentru fiecare flacon, luând în calcul și primele spray-uri pentru armare. Aruncați flaconul după ce ați epuizat numărul de inhalări marcate de producător pe ambalaj.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate, tremor, nervozitate
- wheezing, dificultăți respiratorii, tuse, dureri în gât, febră, frisoane, stare generală proastă
- crampe musculare
- tumefacții, creștere rapidă în greutate
- pete albe sau dureri în cavitatea bucală sau pe buze

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, dureri de stomac, uscăciunea gurii, dureri în gât, amețeli, nervozitate, tremor, dureri de cap, probleme de somn, candidoză orală (depozite albe în gură), modificări ale vocii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau alte medicamente simpatomimetice, tratament cu alte medicamente beta-agoniste cu acțiune lungă (ex. salbutamol – Ventolin) sau inhibitori ai monoaminoxidazei, criză de astm în desfășurare, tahiaritmii (aritmii cardiace cu puls rapid), boli cardiace severe.

Atenționări speciale

Formoterol nu substituie corticosteroizii inhalatori sau orali de aceea nu opriți brusc și nu reduceți doza de corticosteroid la începerea acestui tratament fără aprobarea medicului.

Întrucât agoniștii beta-adrenergici cu durată lungă de acțiune pot crește rata de deces prin astm, medicamentul ar trebui prescris doar persoanelor al căror astm bronșic nu poate fi controlat adecvat cu doze mici sau medii de corticosteroizi inhalatori și ocazional (în crize) cu agoniști beta-adrenergici cu acțiune scurtă.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți boli de inimă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, afecțiuni ale tiroidei, tuberculoză, glaucom cu unghi îngust, infecție ocu-

lară cu herpes sau orice tip de infecție activă, epilepsie sau istoric de convulsii.

Dacă ați folosit regulat un inhalator cu acțiune rapidă (de 4 ori pe zi), la trecerea pe Formoterol va trebui să opriți acest medicament și să-l folosiți doar în episoadele acute de astm.

Administrați Formoterol exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Exersați inspirația pe nas și expirația pe gură spre a prelungi expirația și a menține căile aeriene deschise un timp mai lung, în vederea reducerii efortului respirator.

Opriți fumatul și evitați factorii care ar putea să precipite criza astmatică.

Prezentați-vă imediat la medic dacă observați că medicația nu-și mai face efectul, luați doze mai mari decât cele prescrise sau mai des de 2 ori pe zi iar simptomele se agravează în câteva ore sau zile. În aceste condiții este necesară reevaluarea bolii și reconsiderarea tratamentului urmat, luându-se în considerare posibilitatea creșterii dozei de Formoterol, adăugarea altor corticosteroizi inhalatori sau începerea administrării corticosteroizi sistemici (administrați pe cale orală).

Întrucât acest medicament vă poate da amețeli, evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului.

Siguranța și eficacitatea administrării la copiii sub 5 ani nu au fost stabilite.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte bronhodilatatoare: salbutamol (Ventolin), terbutalină (Aironyl)
- medicamente simpatomimetice: epinefrină (Adrenalină), pseudoefedrină (Sudafed)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol, atenolol, bisoprolol (Concor), timolol
- corticosteroizi: prednison
- decongestionante nazale
- teofilină (Theo SR)
- diuretice
- inhibitori ai monoaminoxidazei: selegilină (Cognitiv)
- antidepressive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil)

Sarcina și alăptarea

Acest medicament poate afecta fătul de aceea anunțați imediat medicul dacă sunteți gravidă sau intenționați să rămâneți însă-

cinată.

Nu se cunoaște dacă Formoterol poate trece în laptele matern, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 5 ani

Prevenirea crizei astmatice și tratamentul de întreținere în astmul bronșic sau bronhospasmul asociat BPOC

Doza uzuală este de 1 capsulă cu soluție inhalatorie la fiecare 12 ore. Pentru prevenirea crizei astmatice induse de efort la persoanele care nu iau zilnic Formoterol, se recomandă administrarea unei capsule cu circa 15 minute înaintea efortului preconizat și apoi dacă mai este nevoie – a celei de-a doua capsule după 12 ore.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: puls accelerat sau neregulat, dureri în piept, crampe musculare, nervozitate, tremor, greață, vărsături, uscăciunea gurii, dureri de cap.

Fortinol vezi Carteol

Fosamax

Denumire comună internațională: Acidum alendronicum

Alte denumiri comerciale: Teva Nat

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Acidul alendronic face parte dintr-un grup de medicamente denumite bisfosonați. Acesta acționează asupra metabolismului osos, modificând ciclul formării și distrugerii țesutului osos. Acidul alendronic încetinește pierderea țesutului osos și crește masa osoasă ceea ce poate preveni apariția fracturilor.

Fosamax se utilizează pentru tratamentul și prevenirea osteoporozei la femeile la menopauză sau a osteoporozei induse de steroizi. Acidul alendronic se mai utilizează pentru tratamentul boli Paget osoase.

Important de știut

Pentru ca medicamentul să fie eficient, acesta trebuie administrat fără alimente sau alte medicamente, conform indicațiilor medicului.

Administrarea corectă

Fosamax se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului.

lui. Nu luați medicamentul dacă nu puteți rămâne în poziție verticală cel puțin 30 de minute după administrarea acestuia. În caz contrar, acidul alendronic poate provoca efecte severe la nivelul stomacului sau esofagului.

Luați medicamentul dimineața la trezire, cu cel puțin 30 de minute înainte să beți sau să mâncați ceva. Nu luați alt medicament în acest interval.

Înghițiți medicamentul cu un pahar mare cu apă. Utilizați doar apă plată. Nu zdrobiți, mestecați sau tăiați comprimatele; înghițiți-le întregi.

Dacă săriți o doză – dacă luați acid alendronic o dată pe zi și uitați administrarea unei doze în cursul dimineții, nu luați medicamentul mai târziu în decursul zilei ci săriți peste doza uitată. Luați următoarea doză a doua zi dimineață. Nu luați două comprimate în aceeași zi.

• dacă luați acid alendronic o dată pe săptămână și uitați administrarea unei doze în ziua programată, luați doza uitată în dimineața imediat următoare apoi continuați administrarea conform programului normal. Nu luați două comprimate în aceeași zi.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- durere toracică
- dificultate sau durere la înghițire
- durere sau senzație de arsură sub rebordul costal
- agravarea sau apariția arsurilor retrosternale (pe coșul pieptului)
- dureri severe articulare, osoase sau musculare
- durere la nivelul mandibulei, amorțire, umflare locală.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: tulburări gastrice sau arsuri retrosternale (pe coșul pieptului) ușoare; diaree, gaze, constipație; dureri articulare sau umflare; umflarea mâinilor sau a picioarelor; dureri lombare; amețeli, slăbiciune, cefalee.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezenta hipocalcemiei

(nivele scăzute ale calciului în sânge). De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la acid alendronic.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special în privința următoarelor afecțiuni: hipocalcemie (nivele scăzute ale calciului în sânge), deficit de vitamina D, afecțiuni renale, prezența ulcerului gastric sau esofagian. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

La unele persoane în tratament cu acid alendronic a apărut o pierdere a masei osoase la nivelul mandibulei denumită osteonecroza mandibulei. Simptomele acestei afecțiuni pot include durere mandibulară, umflare sau amorteală locală, căderea dinților, infecția gingiilor, vindecare lentă după lezări sau intervenții chirurgicale locale.

Osteonecroza mandibulară poate apare mai frecvent la persoanele cu cancer sau în tratament chimioterapic, radioterapic sau corticosteroid. Alte afecțiuni asociate cu osteonecroza mandibulară includ afecțiuni tromboembolice, anemie, intervenții chirurgicale stomatologice sau afecțiuni stomatologice preexistente.

Nu administrați alte medicamente, inclusiv vitamine, calciu sau antiacide timp de cel puțin 30 de minute după administrarea comprimatelor de Fosamax. Nu vă așezați în poziție orizontală timp de 30 de minute după ce ați luat medicamentul.

Fosamax nu se recomandă femeilor în tratament de substituție hormonală sau pentru femeile cu afecțiuni renale.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Antiacidele, suplimentele alimentare sau medicamentele ce conțin aluminiu, calciu, magneziu sau alte minerale pot interfera cu absorbția acidului alendronic. Dacă este necesară administrarea acestora, așteptați cel puțin 30 de minute după ce ați luat Fosamax înainte de a le administra.

Înainte de a lua medicamentul informați medicul dacă luați aspirină sau alte AINS (antiinflamatoare nesteroidiene) cum ar fi celecoxib (Celebrex, Onsenal), diclofenac (Clafen Diclac, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Nurofen), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketonal, Tador), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam Bruxicam, Flamexin, Piroxal) sau altele.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu se recomandă administrarea pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Tratamentul osteoporozei postmenopauză

Doza uzuală este de 1 comprimat de 10 mg o dată pe zi sau 1 comprimat de 70 mg o dată pe săptămână.

Prevenția osteoporozei postmenopauză

Doza uzuală este de 5 mg o dată pe zi sau 35 mg o dată pe săptămână.

Osteoporoză la bărbați

Se recomandă administrarea unui comprimat de 10 mg o dată pe zi sau un comprimat de 70 mg o dată pe săptămână.

Osteoporoză indusă de corticosteroizi

Doza uzuală este de un comprimat de 5 mg o dată pe zi, cu excepția femeilor la menopauză ce nu sunt în tratament cu estrogeni, cărora li se administrează un comprimat de 10 mg o dată pe zi.

Boala Paget

Doza recomandată este de 40 mg o dată pe zi timp de 6 luni.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu acid alendronic pot include: greață, arsuri retrosternale, dureri de stomac, diaree, crampe musculare, amorteală sau furnicături, convulsii, iritabilitate, tulburări de comportament sau de gândire.

Fosinopril

Denumire comună internațională: Fosinoprilum

Alte denumiri comerciale: Fosipril, Fosypril, Monopril

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fosinopril face parte dintr-un grup de medicamente denumite inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei. Acționează prin prevenirea conversiei angiotensinei I, o substanță întâlnită în organism, la angiotensina II, o formă mai potentă a acestei substanțe ce crește retenția de apă și sodiu.

Fosinopril se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de știut

Este necesară administrarea regulată a medicamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Pot trece câteva săptămâni până la apariția completă a efectelor medicamentului. Nu încetați administrarea fără acordul medicului.

Continuați administrarea medicamentului chiar și în absența simptomelor. Hipertensiunea arterială* este adesea o boală asimptomatică însă cu efecte severe pe termen lung, cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Amintiți-vă că medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control și de aceea administrarea unui antihipertensiv poate fi necesară pentru tot restul vieții.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform recomandărilor medicului. Nu modificați dozele prescrise de către medic și nu întrerupeți tratamentul fără acordul acestuia.

Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Fosinopril se poate administra cu sau fără alimente.

Evitați administrarea antiacidelor timp de 2 ore după ce ați luat medicamentul.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dureri gastrice severe, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- amețeli severe sau leșin
- scăderea sau creșterea semnificativă a cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale
- paloare a pielii, hemoragii sau hematoame apărute spontan
- rash cutanat sever cu apariția de vezicule, descumare și înroșirea pielii
- oboseală severă, slăbiciune musculară, bătăi cardiace rapide
- dureri toracice
- umflare, creștere rapidă în greutate
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: tuse; dureri musculare sau articulare; amețeli, letargie, cefalee; greață, constipație; rash cutanat ușor, prurit (mâncărime).

Când nu se administrează?

Fosinopril nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la orice alt IECA cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enap, Renitec), lisinopril (Lisidene, Lisigamma), perindopril (Coverex, Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Ampril, Piramil, Tritace).

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: insuficiență renală sau hepatică; afecțiuni cardiace sau insuficiență cardiacă congestivă; diabet; afecțiuni ale țesutului conjunctiv cum ar fi sindromul Marfan, sindromul Sjogren, lupus eritematos, sclerodermie, poliartrită reumatoidă. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Evitați consumul de alcool. Acesta poate scădea suplimentar tensiunea arterială și poate crește riscul apariției unor efecte adverse ale fosinoprilului. Nu administrați suplimente de potasiu sau substituenți ai sării de bucătărie ce conțin potasiu pe durata tratamentului decât la recomandarea medicului.

Vărsăturile, diareea sau transpirația excesivă pot provoca deshidratarea. Aceasta poate duce la scăderea severă a tensiunii arteriale, dezechilibre electrolitice sau insuficiență renală pe durata tratamentului cu fosinopril. Asigurați un aport suficient de lichide pe durata tratamentului.

Dacă este necesară efectuarea unei intervenții chirurgicale, informați medicul cu mai mult timp înainte de operație că sunteți în tratament cu fosinopril. Poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului.

Medicamentul poate modifica unele teste medicale. Informați medicul care vă tratează despre tratamentul cu fosinopril.

Pot apare amețeli la administrarea fosinoprilului, în special în primele zile de tratament. Dacă apare acest lucru, informați medicul.

Medicamentul trebuie utilizat cu precauție la persoanele sub dializă. Au fost raportate reacții alergice severe în timpul dializei la persoanele în tratament cu inhibitori ai ECA cum este fosinopril.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- suplimente de potasiu
- substituenți ai sării de bucătărie ce conțin potasiu
- diuretice.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a anunța mai întâi medicul. Utilizați o formă eficientă de contracepție pe durata tratamentului. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Fosinopril poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la indicația medicului.

Doze recomandate*Hipertensiune arterială*

Doza uzuală inițială este de 10 mg o dată/zi. În funcție de răspunsul la tratament doza uzuală de întreținere este de 20-40 mg/zi administrat într-o singură doză.

Insuficiența cardiacă

Doza uzuală inițială este de 10 mg/zi în asociație cu diuretice și posibil digitalice. Medicul va crește treptat doza în funcție de răspuns. Doza uzuală de întreținere este de 20-40 mg/zi. În prezența insuficienței renale doza inițială recomandată este de 5 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu fosinopril pot include: amețeli severe, leșin.

Fosipril vezi Fosinopril

Fosypril vezi Fosinopril

Framex vezi Fluoxetina

Frenasma vezi Ketotifen

Frenolyn vezi Pulmicort Turbuhaler

Fromena

Denumire comună internațională: Frovatriptanum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fromena se utilizează pentru tratamentul cefaleei migrenoase. Este eficient indiferent dacă cefaleea este precedată sau nu de aură (tulburări de vedere, cum ar fi halouri în jurul luminilor sau alte fenomene însoțitoare).

Migrenele sunt provocate de dilatarea vaselor de la nivelul creierului provocată de scăderea nivelului serotoninei, o substanță importantă din organism. Fromena acționează prin readucerea la normal a nivelului serotoninei. Aparține unei clase de medicamente denumite agoniști serotoninici.

Important de știut

Fromena poate ameliora atacurile migrenoase după debutul acestora însă nu poate preveni apariția acestora. Nu trebuie utilizată pentru tratamentul anumitor tipuri rare de migrene cum ar fi migrenele hemiplegice, migrenele bazilare și nu se recomandă pentru migrenele tip cluster ce apar mai ales la persoanele în vârstă.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Se recomandă administrarea medicamentului imediat ce observați apariția simptomelor cefaleei, sau imediat după declanșarea atacului migrenos.

Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă.

Dacă săriți o doză – medicamentul se utilizează la nevoie și nu conform unui orar prestabilit.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri toracice sau senzație de apăsare, ce iradiază în brațe sau umeri, însoțite de greață, transpirații sau stare generală de rău
- senzație de amorțeală sau slăbiciune brusc apărută în special pe o jumătate a corpului
- cefalee bruscă, confuzie, tulburări de vedere, de vorbire sau de

echilibru

- bătăi cardiace rapide, agitație, rigiditate musculară, halucinații, tulburări de coordonare a mișcărilor însoțite de greață, vărsături sau diaree
- dureri de stomac severe, apărute brusc, diaree cu sânge
- senzație de amorțeală sau furnicături, paloare și colorație albastruie a degetelor de la mâini sau picioare.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli, oboseală; cefalee ușoară (nu migrenă); uscarea gurii, dureri de stomac; senzație de rece sau cald; dureri articulare sau osoase; durere sau senzație de apăsare la nivelul cefei sau gâtului; anxietate, tulburări ale somnului; nas curgător sau înfundat; transpirații abundente.

Când nu se administrează?

Frovatriptan nu se administrează persoanelor cunoscute cu afecțiuni cardiace sau cu istoric de accident vascular cerebral, infarct cardiac sau alte probleme circulatorii. De asemenea nu se recomandă persoanelor cu hipertensiune arterială necontrolată.

Medicamentul nu se administrează la persoanele alergice la frovatriptan. Nu se recomandă administrarea timp de 24 de ore de la administrarea unui alt agonist serotoninergic sau derivat de ergotamină.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: hipertensiune arterială; afecțiuni hepatice; boală coronariană (sau factori de risc ce includ diabet, menopauză, fumat, obezitate, hipertensiune arterială, hipercolesterolemie, istoric familial de afecțiuni coronariene, vârsta peste 40 de ani, femei cu histerectomie). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Dacă există riscul apariției unei afecțiuni cardiace, medicul va administra prima doză în spital și va monitoriza răspunsul la tratament. Dacă observați apariția durerii, senzației de apăsare, constricție, greutate la nivelul toracelui la administrarea ulterioară a medicamentului, anunțați imediat medicul.

Medicamentul nu se recomandă a se administra copiilor sau adolescenților sub 18 ani.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- propranolol
- antidepresive cum ar fi escitalopram (Ciprallex), fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft), venlafaxina (Efectin, Velaxin), duloxetina (Ariclaim, Cymbalta)
- alte antimigrenozice cum ar fi eletriptan (Replax), sumatriptan (Imigran, Sumacta, Sumigra), rizatriptan (Maxalt).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte adverse severe asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât la indicația medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea unui comprimat de 2,5 mg la debutul migrenei. Dacă nu observați ameliorarea cefaleei după o doză, nu administrați o a doua doză deoarece nu va crește eficacitatea medicamentului.

Dacă cefaleea revine, o a doua doză poate fi administrată după cel puțin 2 ore de la administrarea primei doze. Nu administrați mai mult de 3 comprimate de 2,5 mg în decurs de 24 de ore.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu frovatriptan pot include: cefalee severă, tulburări de vedere, dificultăți de concentrare, dureri toracice, amorțeli, convulsii, rigiditate a cefei, oboseală, lipsa coordonării mișcărilor, amețeli severe, leșin.

Fromilid vezi Claritromicina

Frontin vezi Xanax

Fucidin

Denumire comună internațională: Acidum Fusidicum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Cremă, Unguent

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Acidul fusidic este un antibiotic utilizat pentru tratamentul anu-

mitor infecții cu germeni sensibili. Acționează asupra celulei bacteriene și previne producția de proteine necesare supraviețuirii acesteia.

La administrarea topică (cremă, unguent), acidul fusidic se utilizează pentru tratamentul infecțiilor cutanate cum ar fi impetigo (aparitia de vezicule și cruste galben-maronii), paronichie (infecții ale unghiilor), inflamarea foliculilor piloși. Se utilizează de asemenea pentru tratamentul eczemelor sau dermatitelor asociate infecțiilor bacteriene.

Administrarea orală se utilizează pentru tratamentul osteomielitelor sau infecțiilor cutanate și ale țesuturilor moi.

Important de știut

Este importantă administrarea regulată a medicamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeți administrarea medicamentului chiar dacă observați dispariția simptomelor. Simptomele unei infecții pot dispărea înaintea eradicării complete a acesteia din organism.

Administrarea corectă

Crema și unguentul se administrează prin aplicare topică conform instrucțiunilor medicului. Spălați-vă pe mâini înainte și după aplicarea medicamentului, doar dacă acesta nu se utilizează pentru tratamentul unei infecții a mâinilor. Aplicați un strat subțire de unguent sau cremă și masați ușor până la încorporarea acestuia în piele. Evitați contactul medicamentului cu ochii, gura, nasul sau alte mucoase.

Comprimatele se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- oboseală sau slăbiciune severe, neobișnuite
- apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor).

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: pierderea apetitului, dureri abdominale, tulburări gastrice, creșterea mișcărilor intestinale, scaune moi.

La administrarea topică a medicamentului pot apare: iritația pielii, rash cutanat, senzație de arsură, înțepături la locul de aplicare.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează pentru tratamentul unei infecții cu *Pseudomonas aeruginosa*. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Nu întrerupeți administrarea medicamentului fără a consulta mai întâi medicul. Dacă nu observați ameliorarea simptomelor în decurs de câteva zile, sau dacă observați agravarea acestora, anunțați medicul.

Medicamentul este un antibiotic, fiind activ în infecțiile bacteriene cu germeni sensibili. Nu administrați medicamentul pentru tratamentul unor infecții virale cum ar fi răceala sau gripa.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- lincomicină (Lincocin, Lincodar)
- rifampicină (Sinerdol).

Nu administrați alte medicamente topice în asociație cu acidul fusidic unguent sau cremă, decât la recomandarea medicului.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc exact efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern și dacă are efecte nocive asupra sugarului. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără acordul medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Se recomandă administrarea unei doze de 500 mg (2 comprimate) de 3 ori/zi.

• Topic

Aplicați o cantitate suficientă de medicament pentru a acoperi zona afectată o dată sau de două ori pe zi conform indicațiilor medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu acid fusidic.

Fungicide vezi Ketoconazol

Fungisil vezi Lamisil

Fungolon vezi Fluconazol

Furosemid

Denumire comună internațională: Furosemidum

Alte denumiri comerciale: N-Furosemid

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Furosemid este un diuretic de ansă ce previne reabsorbția excesivă a sodiului din urină, favorizând eliminarea acestuia și implicit a apei din organism. Se utilizează pentru tratamentul retenției de lichide în organism (edeme) la persoanele cu insuficiență cardiacă congestivă, afecțiuni hepatice sau afecțiuni renale cum ar fi sindromul nefrotic. De asemenea se poate utiliza pentru tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de știut

Furosemidul acționează rapid, de obicei în mai puțin de 1 oră. Totuși, deoarece tensiunea arterială scade treptat, pot trece câteva săptămâni până la apariția completă a efectelor medicamentului. Administrați regulat medicamentul pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Nu întrerupeți tratamentul chiar dacă observați dispariția simptomelor. Furosemid cu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Nu modificați doza administrată și nu luați medicamentul pe o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă.

Dacă săriți o doză – dacă administrați medicamentul în mod regulat, luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură, lumină sau umezeală.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- uscarea gurii, sete accentuată, greață, vărsături
- slăbiciune excesivă, letargie, neliniște, amețeli
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- rash cutanat sever cu apariția de vezicule, descumare sau înroșirea pielii
- pierderea auzului
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: diaree, constipație, dureri de stomac; cefalee; senzație de amorțeală, arsură, durere sau furnicături; amețeli; tulburări de vedere.

Când nu se administrează?

Furosemid nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau persoanelor cu retenție urinară (imposibilitatea de a urina).

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: gută, lupus eritematos, diabet, afecțiuni renale sau hepatice, alergie la antibiotice sulfamidice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Pentru a se asigura că medicamentul nu provoacă efecte nedorite, medicul va dori monitorizarea tratamentului prin efectuarea

regulată a unor teste sanguine. Este important să respectați programul consultațiilor la medic.

Furosemid va crește cantitate de urină eliminată, astfel că este posibilă apariția deshidratării. Urmați sfatul medicului în privința cantității și tipului de lichide ce trebuie consumate pe durata tratamentului.

Consultați medicul în privința necesității administrării suplimentelor de potasiu și sare din dietă.

Evitați expunerea prelungită la lumina solară sau radiații UV (solarii pentru bronzat). Furosemid poate crește sensibilitatea pielii la lumina solară, putând apare arsuri. Utilizați creme pentru protecție solară (cu factor de protecție de minim 15) și purtați îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea la soare este inevitabilă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- digoxin (Lanoxin)
- corticosteroizi cum ar fi prednison, metilprednisolon (Advantan, Medrol, Solu-Medrol)
- alte antihipertensive
- amikacin (Amikin, Orlobin, Pierami), gentamicină (Diakarmon, Lyracylin), netilmicină (Netromycine, Nettacin), streptomycină (Strevital), tobramicină (Tobi, Tobradex, Tobrex)
- salicilați cum ar fi aspirina
- indometacin.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Furosemid poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Retenție de lichide

Doza uzuală inițială este de 20-80 mg. La nevoie se poate repeta după 6-8 ore. Medicul poate crește doza cu 20-40 mg la fiecare administrare succesivă până când se obține efectul dorit. Apoi, medicamentul se administrează o dată sau de două ori pe zi. Doza maximă zilnică este de 600 mg.

Hipertensiune arterială

Doza uzuală inițială este de 80 mg/zi administrată în două prize. Medicul poate ajusta doza sau poate adăuga alte antihipertensive dacă nu se obține controlul hipertensiunii arteriale.

Copii

Doza uzuală inițială este de 2 mg/kg corp administrată într-o singură priză. Se poate crește apoi doza cu 1-2 mg/kg corp. Dozele se administrează la interval de 6-8 ore. Dozele pentru copii se vor ajusta astfel încât să se administreze cea mai mică doză eficientă, fără a depăși 6 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu furosemid pot include: tinitus (țiuțuri în urechi), pierderea apetitului, slăbiciune, amețeli, confuzie, leșin.

Gabagamma

Denumire comună internațională: Gabapentinum

Alte denumiri comerciale: Gabalept, Gabapentin, Gabaran, Gaboton, Gordius, Neurontin

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Gabapentin se poate utiliza în asociație cu alte medicamente pentru tratamentul convulsiilor parțiale (un tip de convulsii cu simptome limitate). Poate fi utilizat chiar dacă acestea devin generalizate în timp și se manifestă prin pierderea cunoștinței.

De asemenea se mai poate utiliza pentru ameliorarea nevralgiei postherpetice – durere de origine nervoasă cu caracter de arsură ce persistă uneori luni sau chiar ani de zile după un episod de zona zoster.

Important de știut

Dacă luați gabapentin pentru controlul convulsiilor, este importantă administrarea regulată a acestuia, conform prescripției medicului, chiar și în absența simptomelor. Este importantă administrarea medicamentului pentru prevenirea apariției convulsiilor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Luați fiecare capsulă sau comprimat cu un pahar mare cu apă. Se poate administra cu sau fără alimente. Nu încetați ad-

ministrarea fără a anunța mai întâi medicul.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția unei reacții alergice la administrarea medicamentului (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului), încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe la copiii cu vârsta între 3 și 12 ani, anunțați imediat medicul:

- labilitate emoțională (anxietate, tulburări de comportament, plâns facil, depresie, impulsivitate, modificări rapide ale dispoziției, reacții exagerate sau nemotivat de emotive)
- ostilitate (comportament agresiv, suspiciozitate, neîncredere)
- neliniște, hiperactivitate
- amnezie (pierderea memoriei)
- tulburări ale gândirii (tulburări de concentrare, modificarea performanței școlare)

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli, tulburări de coordonare, letargie; tulburări de vedere sau diplopie (vedere dublă); mișcări neregulate ale ochilor; greață, vărsături; tremor.

Când nu se administrează?

Gabapentin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor hepatice sau renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Medicamentul poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Alcoolul poate crește riscul apariției unor efecte adverse ale medicamen-

tului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Antiacidele pot reduce absorbția gabapentinului. Nu administrați medicamentul la un interval mai mic de 2 ore după o doză de antiacid.

Gabapentinul poate crește efectele altor medicamente ce provoacă letargie, inclusiv antidepresivele, alcoolul, antihistaminicele, sedativele (pentru tratamentul insomniei), calmante ale durerii, anxiolitice sau relaxante musculare.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Gabapentin trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Epilepsie

Adulți și copii peste 12 ani

Doza inițială recomandată este de 300 mg de 3 ori/zi. Apoi se poate crește doza până la 900-1800 mg/zi administrată în trei prize.

Copii între 3 și 12 ani

Doza se va calcula în funcție de greutatea corporală. Doza uzuală inițială este de 10-15 mg/kg corp/zi. Se poate crește apoi doza la 40 mg/kg corp. Doza totală zilnică se administrează de obicei în trei prize.

Nevralgie postherpetică

De obicei se recomandă administrarea a 300 mg în prima zi, apoi două doze de 300 mg în ziua a doua și trei doze de 300 mg în cea de-a treia zi. La nevoie, medicul poate crește doza până la 1800 mg pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu gabapentin pot include: diplopie (vedere dublă), letargie, vorbire greoaie, diaree, tulburări de coordonare a mișcărilor, dificultate la respirație.

Gabalept vezi Gabagamma

Gabapentin vezi Gabagamma

Gabaran vezi Gabagabba

Gaboton vezi Gabagamma

Gastrofait vezi Sucralan

Gastrosidin vezi Famotidinum

Gentamicin Sulphate vezi Genticol

Genticol

Denumire comună internațională: Gentamicinum

Alte denumiri comerciale: Gentamicin Sulphate, Ophtagram

Forme de prezentare: Picături oftalmice soluție, Soluție oftalmică, Unguent oftalmic

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Gentamicina pentru administrare oftalmică este un antibiotic. Se utilizează pentru tratamentul infecțiilor bacteriene oculare, cum ar fi conjunctivitele.

Important de știut

Pentru a combate eficient infecția, continuați administrarea medicamentului regulat pe toată perioada de timp recomandată de către medic, chiar și în absența simptomelor. Simptomele unei infecții pot dispărea înainte ca infecția să fi fost complet eradicată din organism.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează ocular, conform indicațiilor medicului. Spălați-vă pe mâini înainte de a aplica unguentul sau soluția oftalmică.

Pentru a administra soluția oftalmică:

- agitați ușor flaconul pentru a asigura dizolvarea omogenă a medicamentului. Înclinați ușor capul pe spate și trageți în jos de pleoapa inferioară. Poziționați picurătorul deasupra ochiului. Priviți în sus și în exterior. Aplicați o picătură de soluție și închideți ochiul. Apăsăți ușor pe colțul intern al ochiului (spre nas) timp de aproximativ 1 minut pentru a preveni scurgerea lichidului în canalul lacrimal. Dacă este nevoie să aplicați mai mult de o picătură în același ochi sau în ambii ochi, repetați procedeul la interval de aproximativ 5 minute între picături. Pentru a administra unguentul:
- țineți tubul în mâini timp de câteva minute pentru a-l încălzi. Înclinați capul pe spate și trageți ușor în jos de pleoapa inferioară.

Aplicați o mică cantitate de unguent pe pleoapa inferioară. Închideți pleoapele și rotiți ochiul în orbită timp de aproximativ 1-2 minute. Dacă utilizați și alt medicament cu aplicare oftalmică, așteptați cel puțin 10 minute înainte de a-l administra.

Nu atingeți vârful aplicatorului sau picurătorului de nici o altă suprafață, inclusiv de suprafața ochiului. Picurătorul sau aplicatorul sunt sterile. Dacă se contaminează poate provoca apariția unei infecții oculare.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea administrare, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive. Puneți întotdeauna capacul tubului după fiecare utilizare.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de așteptat apariția unei reacții adverse severe la administrarea gentamicinei oftalmice.

Efectele adverse mai puțin severe pot include: senzație de arsură, înțepături, iritație, prurit, înroșire, tulburări de vedere, umflarea pleoapelor, creșterea sensibilității la lumină. Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția acestora.

Când nu se administrează?

Gentamicina oftalmică nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament sau la alte medicamente similare, cum ar fi tobramicina (Tobrex).

Atenționări speciale

Medicamentul este un antibiotic și nu va avea efect asupra unei infecții fungice sau virale. Nu administrați medicamentul pentru tratamentul unei alte infecții decât la recomandarea medicului.

Gentamicina oftalmică poate provoca tulburări de vedere. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Dacă folosiți lentile de contact, întrebați medicul dacă le puteți purta pe durata tratamentului. După administrarea medicamentului așteptați cel puțin 15 minute până la reaplicarea lentilelor, doar dacă medicul nu vă recomandă altfel.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu utilizați alte medicamente cu administrare oftalmică pe durata tratamentului decât la recomandarea medicului.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra sarcinii. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii.

De asemenea nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta medicul.

Doze recomandate*Soluție oftalmică*

Se recomandă administrarea a 1-2 picături în ochiul afectat la fiecare 4 ore. Pentru infecțiile mai severe medicul poate recomanda administrarea a maxim 2 picături o dată la fiecare oră.

Unguent oftalmic

Aplicați o mică cantitate de unguent în ochiul afectat de 2-3 ori pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu gentamicină oftalmică.

Gerovital H3

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Drajeuri, Soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Gerovital H3 este o combinație de clorhidrat de procaină, acid benzoic, metabisulfid de potasiu și fosfat de sodiu bibazic. Acționează la nivelul sistemului nervos central și neurovegetativ cât și la nivel celular prin stimularea regenerării țesuturilor și ameliorarea proceselor metabolice.

Gerovital se utilizează pentru profilaxia și tratamentul fenomenelor asociate îmbătrânirii cum ar fi sindroame parkinsoniene, depresie ușoară-moderată, reumatism cronic degenerativ, ateroscleroză sistemică însoțită de hipercolesterolemie, cardiopatie ischemică, ateroscleroză cerebrală.

Important de știut

Înainte de începerea tratamentului cu Gerovital, este obligatoriu să fie testată sensibilitatea la clorhidratul de procaină, după cum urmează: se va administra subcutanat 1 ml soluție injectabilă Gerovital H3, iar după 24 de ore testul se va repeta cu 1,5 ml

soluție injectabilă administrată intramuscular. Dacă apare orice reacție alergică tratamentul este contraindicat.

Administrarea corectă

Medicamentul se va administra oral (drajeuri) sau injectabil (soluție injectabilă) în funcție de forma de prezentare, conform indicațiilor medicului.

Înghițiți fiecare drajeu cu un pahar mare cu apă. Acestea se vor administra de preferat după mese.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive. Nu lăsați medicamentul al îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului), încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli, stare de slăbiciune, leșin, palpitații.

Când nu se administrează?

Gerovital nu se administrează în prezența următoarelor afecțiuni: hipotensiune arterială severă, epilepsie necontrolată medicamentos, bloc atrio-ventricular de grad II sau III fără stimulator cardiac, tratament concomitent cu sulfamide (exceptând antidiabeticile) sau cu agenți anticolinesterazici: neostigmina (Miostin), fizostigmina, piridostigmina (Mestinon). De asemenea Gerovital este contraindicat a se injecta intravascular (soluția injectabilă) și nu se va administra persoanelor cunoscute cu alergii la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Produsul trebuie să fie administrat cu prudență la pacienții cu hipotensiune ortostatică.

Deși nu s-a demonstrat un efect carcinogen pentru clorhidratul de procaină, medicamentul nu se recomandă pacienților cu cancer, deoarece nu este exclus efectul de stimulare asupra potențialului mitotic al celulelor neoplazice (creșterea ratei de multiplicare a celulelor canceroase).

Clorhidratul de procaină trebuie utilizat cu precauție la pacienții

cu interval QT prelungit. Dozele și modul de administrare trebuie adaptate pentru a evita orice risc de concentrații plasmatice mari, care pot fi la originea unor tulburări de ritm ventriculare severe. Produsul poate pozitiva testele antidoping.

După administrarea soluției injectabile pot apare amețeli. Se recomandă să rămâneți în pat timp de 10-15 minute după administrare.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- sulfamide (exceptând antidiabeticele)
- anticolinesterazice cum ar fi neostigmina (Miostin), fizostigmina, piridostigmina (Mestinon).

Gerovital nu se va administra în asociație cu oricare dintre aceste medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii sau a alăptării. Nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii sau a alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

- Drajeuri
Se recomandă administrarea a 2 drajeuri pe zi, după mese, dimineața și după amiază timp de 12 zile.
- Soluție injectabilă

Doza recomandată este de 5 ml (1 fiolă) soluție injectabilă Gerovital, intramuscular de 3 ori/săptămână (o dată la 2 zile), timp de 4 săptămâni.

Seriile de tratament se vor succeda anual, continuu sau cu o lună de pauză între ele. Schema și frecvența pauzelor va fi decisă de medicul geriatru, în funcție de starea pacientului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Gerovital pot include: nervozitate, tremurături, nistagmus, cefalee, logoree, vertij, zgomote în urechi, convulsii, respirație rapidă, bătăi cardiace rapide, ritm cardiac neregulat.

Gertocalm vezi Ranitidina

Gincosan

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Gincosan conține extracte de ginkgo biloba și ginseng. Are acțiune stimulatorie asupra randamentului cerebral. Este indicat pentru îmbunătățirea funcțiilor cognitive, cum ar fi capacitatea de memorare, prevenirea oboselii mentale, ameliorarea tulburărilor de concentrare a atenției.

Important de știut

Înainte de începerea tratamentului cu Gincosan, medicul va dori să excludă posibilitatea ca simptomele existente să fie provocate de o afecțiune ce necesită un tratament specific.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția unei reacții alergice la medicament (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: tulburări gastrointestinale cum ar fi greață, durere abdominală, diaree; cefalee; rash cutanat; palpitații, hipotensiune.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la oricare dintre componentele produsului, copiilor sub 12 ani sau persoanelor aflate în tratament anticoagulant.

Atenționări speciale

Au fost raportate unele cazuri în care ginseng a provocat o scădere a glicemiei, de aceea administrarea la pacienții diabetici trebuie făcută cu precauție.

Datorită efectelor stimulante ale ginseng medicamentul se va

utiliza cu precauție la pacienții cu hipertensiune.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Asocierea ginkgo biloba cu aspirina poate provoca tulburări ale agregării plachetare (tulburări de coagulare a sângelui).

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii sau a alăptării. Nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii sau a alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea a 2 capsule pe zi, dimineața și la prânz. Tratamentul trebuie continuat timp de minim 4 săptămâni. Nu este necesară o ajustare a dozelor la pacienții în vârstă.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Până în prezent nu au fost raportate cazuri de supradozare cu Gincosan.

Gingium vezi Bilobil

Ginkogink vezi Bilobil

Ginsavit

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Capsule moi

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ginsavit este o combinație de multivitamine și minerale cu extract de ginseng. Ginseng este recunoscut ca întăritor al rezistenței naturale a organismului uman. Acesta îmbunătățește funcțiile generale ale organismului și crește capacitatea pentru munca fizică și intelectuală.

Ginsavit este indicat pentru tratamentul deficitelor vitaminice și minerale, la pacienții ce urmează o dietă severă, la bătrâni, pentru înlăturarea oboselii și stimularea activității fizice și mentale și în afecțiuni ce scad rezistența organismului.

Important de știut

Nu administrați medicamentul fără a consulta mai întâi medicul

dacă suferiți de tulburări de coagulare a sângelui, diabet, hipertensiune arterială sau afecțiuni cardiace.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare capsulă cu un pahar mare de apă. Medicamentul se poate administra cu sau fără alimente.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de lumină și umezeală. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția unor reacții alergice la administrarea medicamentului (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Când nu se administrează?

Ginsavit nu se administrează în prezența următoarelor afecțiuni: hipervitaminoză A și D, insuficiență renală, tratament cu retinoizi, hipercalcemie, hipercalcemie, hiperfosfatemie, boala Addison, Boala Wilson, hemocromatoză, hemosideroză, anemie hemolitică. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Au fost raportate unele cazuri în care ginseng a provocat o scădere a glicemiei, de aceea administrarea la pacienții diabetici trebuie făcută cu precauție.

Datorită efectelor stimulante ale ginseng medicamentul se va utiliza cu precauție la pacienții cu hipertensiune.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele produse:

- produse care conțin cafeină - crește probabilitatea reacțiilor adverse
- medicamente cu acțiune nervos centrală - accentuează reacțiile adverse ale inhibitorilor de monoaminoxidază cum sunt cefaleea, tremorul și mania
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop) – poate potența acțiunea acestora
- levodopa (Duodopa, Isicom, Sinemet) și fenitoina (Phenydan)

- piridoxina poate să scadă concentrația plasmatică a acestora
- colchicina, acidul para-aminosalicilic și ingestia de alcool etilic pentru mai mult de 2 săptămâni determină malabsorbția vitaminei B12
- uleiurile minerale pot să scadă absorbția gastro-intestinală a vitaminelor A și D
- vitamina D poate să crească riscul de hipermagnezie la pacienții dializați care utilizează antiacide conținând magneziu
- colestiramina poate să scadă absorbția intestinală a vitaminei D
- hipercalcemia indusă de tiazide poate fi amplificată prin suplimentarea cu calciu
- sărurile de calciu scad biodisponibilitatea atenololului (Atenocor, Blocotenol, Hypoten), norfloxacinii (Epinor, Grenis) și tetraciclinii și pot să scadă efectele verapamilului (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- absorbția fierului poate fi scăzută prin administrarea concomitentă cu tetraciline, antiacide sau cimetidina; absorbția poate fi crescută prin administrarea concomitentă de vitamina C în doze mai mari (200 mg)
- sărurile de fier scad absorbția levodopei, metildopei, penicilaminei, chinolonelor și tetraciclinei, precum și eficacitatea L-tiroxinei.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc cu exactitate efectele medicamentului asupra sarcinii sau a alăptării. Nu se recomandă administrarea medicamentului pe durata sarcinii sau a alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea a 1-2 capsule pe zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Ginsavit.

Glempid vezi Amaryl

Glibenclamid vezi Maninil

Glibomet

Denumire comună internațională: Combinații

Alte denumiri comerciale: Bidiab, Gliformin, Glucovance

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Glibomet este o combinație de metformin și glibenclamidă, două medicamente antidiabetice orale. Se utilizează pentru tratamentul diabetului zaharat tip II ce nu poate fi controlat adecvat doar prin dietă și sulfonilureice.

Important de știut

Metformin a provocat în unele cazuri, deși foarte rare, un efect advers sever, cu risc vital, cunoscut sub denumirea de acidoză lactică. Aceasta apare ca urmare a acumulării de acid lactic în sânge. Este mai probabilă apariția la persoanele cu insuficiență renală sau hepatică, la cei cu multiple afecțiuni, care iau mai multe medicamente sau care au insuficiență cardiacă congestivă. Riscul este de asemenea mai mare la persoanele în vârstă sau care consumă alcool. Acidoza lactică este o urgență medicală și trebuie tratată în spital. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor simptome: amețeli, oboseală extremă, scăderea temperaturii corpului, respirație rapidă sau dificilă la respirație, somnolență, bătăi cardiace rapide sau neregulate, dureri gastrice neobișnuite sau neașteptate, dureri musculare neobișnuite.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Luați medicamentul după masă, doar dacă medicul nu vă recomandă altfel.

Pentru menținerea sub control a glicemiei este necesară administrarea regulată a medicamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- dificultate la respirație sau oboseală chiar și la eforturi ușoare

- umflare sau creștere rapidă în greutate
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse: cefalee, dureri musculare, fatigabilitate, ușoară greață, vărsături, diaree, gaze, dureri de stomac.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezența următoarelor afecțiuni: diabet gestațional, diabet zaharat tip I (insulino-dependent), comă sau precomă diabetică, concentrație serică a creatininei peste 12 mg/l, istoric de acidoză lactică la diabetici, insuficiență renală sau hepatică gravă, afecțiuni cardiovasculare grave, afecțiuni respiratorii grave, insuficiență suprarenală, alcoolism cronic, regim hipocaloric sever, hemoragii acute grave, șoc, gangrenă. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu hipersensibilitate la oricare dintre componentele produsului.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei afecțiunilor hepatice sau istoricului de afecțiuni cardiace. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Tratamentul cu Glibomet este doar o parte a unei strategii complexe de combatere a diabetului, care mai include respectarea unei diete, exerciții fizice și controlul greutății. Este importantă respectarea indicațiilor medicului în privința strategiei de tratament a diabetului zaharat.

Pot fi necesare ajustări ale dozelor în prezența anumitor afecțiuni sau a traumatismelor. Consultați medicul pentru orice modificare importantă a stării dumneavoastră de sănătate.

La administrarea antidiabeticelor orale există riscul apariției hipoglicemiei. Aceasta poate apare dacă săriți peste mese, faceți eforturi fizice extenuante, consumați alcool sau nivelele stresului sunt ridicate. Învățați să recunoașteți semnele hipoglicemiei. Acestea pot include: foame, cefalee, confuzie, iritabilitate, letargie, oboseală, amețeli, tremor, transpirație, bătăi cardiace rapide, convulsii sau chiar leșin, comă (hipoglicemia severă poate fi fatală).

Păstrați întotdeauna la îndemână o sursă de zahăr. Acestea pot include sucuri de fructe (în special de portocale), bomboane, glucoză. Dacă aveți hipoglicemie severă și nu puteți mânca sau bea, este necesară injectarea de glucagon. Medicul vă poate prescrie un kit de urgență ce conține o injecție cu glucagon și vă poate

explica cum să vă administrați medicamentul.

Pe durata tratamentului medicul vă poate prescrie un supliment de vitamină B12. Luați doar cantitatea prescrisă de către medic fără a modifica dozele.

Dacă este necesară efectuarea unei radiografii sau a unei tomografii computerizate ce necesită utilizarea unei substanțe de contrast, poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului. Informați medicul în privința tratamentului urmat.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Următoarele medicamente pot crește nivelul glucozei în sânge, provocând hiperglicemie:

- izoniazida (Rifinah, Sinerdol)
- diuretice
- corticosteroizi (prednison, prednisolon)
- fenotiazine (Plegomazin)
- medicamente pentru afecțiuni tiroidiene (Euthyrox sau altele)
- contraceptive orale sau alți hormoni
- anticonvulsivante
- medicamente pentru tratamentul astmului, pentru răceală sau pentru alergii.
- Următoarele medicamente pot scădea nivelul glucozei în sânge, provocând hipoglicemie:
- unele antiinflamatoare nesteroidiene
- aspirină sau alți salicilați
- antibiotice sulfamidice
- beta-blocanți
- probenecid.

Unele medicamente pot interacționa cu Glibomet dacă sunt administrate în asociație. Informați medicul dacă urmați tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- nifedipina (Adalat, Corinfar, Epilat Retard)
- cimetidina sau ranitidina (Ranitin, Ulcoran, Zantac)
- digoxin
- morfina (Sevredol, Vendal)
- chinidina
- trimetoprim (Berlocid, Biseptim, Biseptol)
- vancomicina (Edicin).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul nu se administrează pe durata sarcinii sau a alăptării. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Doze recomandate

Doza zilnică, modul și durata tratamentului trebuie stabilite de medic, în conformitate cu statusul metabolic al pacientului. De regulă, doza inițială este de 2 tablete pe zi, în timpul meselor principale. Totuși, nu se recomandă depășirea dozei de 2 g/zi de metformin (5 comprimate). Ulterior, doza zilnică va fi treptat scăzută, până la doza minimă suficientă pentru a obține controlul glicometabolic.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate avea efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Glibomet pot include: hipoglicemie (foame accentuată, cefalee, confuzie, iritabilitate, letargie, slăbiciune, amețeli, tremor, transpirație abundentă, ritm cardiac accelerat, convulsii, leșin sau comă).

Gliformin vezi Glibomet

Glime Tad vezi Amaryl

Glimegamma vezi Amaryl

Glimepirid vezi Amaryl

Glimepiride vezi Amaryl

Glimeran vezi Amaryl

Glipizid

Denumire comună internațională: Glipizidum

Alte denumiri comerciale: Glucotrol XL

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate filmate eliberare modificată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Glipizid face parte dintr-o clasă de medicamente denumite sulfonilureice. Aceste se utilizează pentru controlul nivelului glucozei în sânge. Glipizid se utilizează pentru tratamentul diabetului zaharat tip II pe lângă dietă, exerciții fizice și tratament cu insulină la nevoie.

Important de știut

Trebuie să vă amintiți întotdeauna că medicamentul este un adjuvant al dietei și exercițiilor fizice și un substituent al acestora.

ra. Este important să continuați respectarea unei diete și a unui program de exerciții fizice hotărât împreună cu medicul dumneavoastră, ca și o strategie pentru controlul greutateii.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. De obicei, pentru a obține un control optim al glicemiei se recomandă administrarea medicamentului cu 30 de minute înainte de masă.

Glucotrol XL se recomandă a se administra la micul dejun. Înghiți comprimatul întreg fără a-l mesteca, zdrobi sau sfărma.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Alte efecte adverse mai puțin severe pot apare datorită creșterii sau scăderii nivelului glucozei în sânge. Învățați să recunoașteți simptomele hipoglicemiei sau ale hiperglicemiei pentru a le putea combate. De asemenea, instruiți familia și pe cei apropiați pentru a ști cum să vă ajute în cazul unei hipo sau hiperglicemii.

Scăderea nivelului glicemiei poate apare atunci când administrați o cantitate prea mare de medicament, când faceți un efort fizic intens, în timpul unor boli în special care implică diaree sau vărsături, dacă săriți peste mese, după consumul de alcool, după administrarea unor medicamente sau în alte situații. Simptomele hipoglicemiei pot include: tremor, cefalee, transpirații reci, piele palidă și umedă, anxietate, dificultăți de concentrare.

Hiperglicemia poate apare dacă nu se administrează o cantitate suficientă de medicament, dacă mâncați mai mult decât de obicei, dacă efectuați mai puțin efort fizic, dacă luați unele medicamente, în prezența febrei sau a altor boli. Simptomele hiperglicemiei pot include: sete accentuată, senzație crescută de foame, creșterea cantității de urină eliminată.

Când nu se administrează?

Glipizid nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Medicamentul va fi oprit în prezența cetoacidozei (o afecțiune

cu risc vital provocată de insuficiența insulinei în organism și care se manifestă prin sete excesivă, greață, fatigabilitate, durere în epigastru, respirație cu miros de fructe).

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: diabet zaharat tip I, afecțiuni renale, afecțiuni hepatice, afecțiuni tiroidiene, infecții severe, alte boli sau traumatisme, necesitatea unei intervenții chirurgicale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Pacienții cu vârsta peste 65 de ani pot avea un răspuns mai accentuat la tratament și pot necesita doze mai reduse.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate reduce nivelele glicemiei și poate interfera cu tratamentul antidiabetic.

Înainte a unei intervenții chirurgicale, informați din timp medicul asupra tratamentului urmat. Poate fi necesară întreruperea temporară a acestuia.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- aspirină sau alți salicilați cum ar fi salicilat de bismut, salicilat de magneziu
- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), ketoprofen (Ketalgon, Ketonal), diclofenac (Clafen, Epifenac, Refen), indometacin, naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen)
- antibiotice sulfamidice cum ar fi trimetoprim-sulfametoxazol (Biseptol, Sumetrolim, Tagremin), sulfasalazina (Salazidin, Salazopyrin)
- beta-blocante cum ar fi propranolol, atenolol (Atenocor, Blocotenol, Vascoten), metoprolol (Betoloc, Betaprol, Bloxan)
- diuretice cum ar fi hidroclorotiazida
- corticosteroizi cum ar fi prednison, prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin H), metilprednisolon (Advantan, Lemod Solu)
- fenotiazine cum ar fi clorpromazina (Plegomazin)
- fenitoina
- izoniazida (Rifinah, Sinerdol)
- alte medicamente eliberate fără rețetă pentru tratamentul răcelii, gripei, alergiilor sau pentru slăbit.

Sarcina și alăptarea

Nu se știe dacă medicamentul are efecte nocive asupra fătului la administrarea în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

- Glipizid

Doza uzuală inițială este de 5 mg administrată înainte de micul dejun. În funcție de răspunsul la tratament medicul poate crește doza cu câte 2,5-5 mg odată. Doza maximă recomandată este de 40 mg/zi. Dozele zilnice peste 15 mg se administrează de obicei în două prize înainte de masă.

- Glucotrol XL

Doza inițială este de 5 mg la micul dejun. După 3 luni de tratament, medicul poate crește doza la 10 mg/zi. Doza maximă zilnică este de 20 mg.

Nu au fost stabilite siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii. Poate fi necesară reducerea dozelor la vârstnici și la persoanele cu afecțiuni hepatice.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu glipizid pot include: foame accentuată, greață, anxietate, transpirații reci, slăbiciune, letargie, pierderea cunoștinței, comă.

Gliprex vezi Amaryl

Glucobay

Denumire comună internațională: Acarbosum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Glucobay este un antidiabetic oral utilizat pentru tratamentul diabetului zaharat de tip II (non-insulino dependent) atunci când glicemia nu poate fi controlată adecvat doar prin dietă și exerciții fizice. Glucobay împiedică absorbția carbohidraților în organism. Acest lucru reduce cantitatea de zahăr ce trece în sânge după o

masă și previne apariția hiperglicemiei.

Important de știut

Amintiți-vă întotdeauna că medicamentul este un adjuvant al dietei și al exercițiilor fizice și nu un substituent al acestora. Nerespectarea dietei și al programului de exerciții fizice poate duce la lipsa de control a diabetului. Dacă sunteți supraponderal, scăderea în greutate și exercițiile fizice sunt foarte importante pentru evoluția diabetului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Luați medicamentul imediat ce începeți să mâncați.

Este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a obține efectele maxime.

Dacă săriți o doză – pentru a fi eficace medicamentul trebuie luat imediat ce vă așezați la masă. Dacă uitați să administrați doza însă nu au trecut mai mult de 15 minute de la începerea mesei, atunci o puteți lua imediat ce vă amintiți, medicamentul păstrându-și eficacitatea. Dacă au trecut mai mult de 15 minute de la începerea mesei, puteți încă administra medicamentul deși eficacitatea acestuia va fi redusă. Dacă nu vă amintiți să administrați doza de medicament decât la următoarea masă, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului), încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul. Nu au fost raportate alte reacții alergice severe. Consultați medicul dacă observați apariția oricărui efect advers neobișnuit sau suferitor.

Învățați să recunoașteți semnele și simptomele hipoglicemiei ce pot include: tremor, cefalee, transpirații reci, piele palidă și rece, accelerarea ritmului cardiac, letargie, amețeli, slăbiciune, foame, confuzie, greață, nervozitate, anxietate, dificultăți de concentrare. Purtați întotdeauna la dumneavoastră o sursă de zahăr (non-dietetic) cum ar fi bomboane sau tablete de glucoză pentru a combate hipoglicemia.

Pot apare gaze intestinale, balonare, discomfort abdominal sau durere. De asemenea poate apare diaree pe durata tratamentului.

tului. Aceste simptome dispar în timp. Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul.

Când nu se administrează?

Glucobay nu se administrează pacienților cu cetoacidoză (o afecțiune medicală cu risc vital provocată de insuficiența insulinei și caracterizată prin confuzie mentală, sete excesivă, greață, vărsături, cefalee, fatigabilitate și respirație cu miros de fructe).

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu ciroză (afecțiune hepatică cronică degenerativă). De asemenea este contraindicat persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: boli inflamatorii intestinale cum ar fi colită ulcerativă, boală Chron sau orice altă afecțiune intestinală; ulcere ale colonului; obstrucție intestinală, afecțiuni hepatice sau renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor și monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Anunțați medicul dacă observați apariția unei infecții, dacă este necesară efectuarea unei intervenții chirurgicale sau pentru orice afecțiune severă. Apariția unei boli sau a unui traumatism sever pot provoca pierderea controlului glicemiei și pot necesita ajustarea dozelor de medicament.

Poate fi necesară monitorizarea frecventă a glicemiei sau glicozuriei prin efectuarea unor teste de laborator. Respectați programul consultațiilor la medic.

Respectați dieta și programul de exerciții fizice recomandate de către medic. Nerespectarea acestora poate duce la pierderea controlului glicemiei.

Evitați utilizarea medicamentelor cu eliberare fără rețetă pentru tuse, răceală, alergii, durere sau pentru slăbit fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Acestea pot interfera cu acțiunea medicamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Medicamentele ce conțin enzime digestive cum ar fi pancreatina (amilază, protează, lipază) în produse cum ar fi Digestal, Kreon, Mezylm, Pangrol, Pankreoflat, Triferment, Zymogen, scad efectele medicamentului. Aceste medicamente nu trebuie asociate cu Glucobay.

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- un diuretic tiazidic cum ar fi hidroclorotiazida (Ampril, Coaprovel), indapamid (Indapmag, Noliprel, Rawel, Tertensif)
- corticosteroizi cum ar fi prednison, metilprednisolon (Advantan, Medrol, Solu-Medrol)
- estrogeni (Premarin) sau anticoncepționale orale
- fenotiazine cum ar fi clorpromazina (Plegomazin)
- medicamente pentru afecțiuni tiroidiene (Euthyrox)
- fenitoina
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (corzem, Dilmacor, Dilzem), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard).

G

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. De obicei insulina este medicamentul de elecție pentru femeile însărcinate ce suferă de diabet. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Glucobay trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza inițială recomandată este de 25 mg de 3 ori/zi, la fiecare masă. Medicul va ajusta doza la intervale de 4-8 săptămâni în funcție de nivelele glicemiei și răspunsul individual la tratament. Nu se recomandă administrare unei doze mai mari de 100 mg de 3 ori/zi.

Copii

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Glucobay pot include: dureri de stomac, gaze intestinale, balonare, diaree.

Glucophage vezi Metformin

Glucotrol XL vezi Glipizid

Glucovance vezi Glibomet

Gluformin vezi Metformin

Glustin vezi Actos

Gopten

Denumire comună internațională: Trandolaprilum

Forme de prezentare: Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Trandolapril face parte dintr-un grup de medicamente numite inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei (IECA). Se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale. Poate fi administrat singur sau în asociație cu alte antihipertensive cum ar fi diureticele. Poate fi administrat de asemenea pentru tratamentul insuficienței cardiace sau al disfuncției în urma unui infarct miocardic.

Important de știut

Este importantă administrarea regulată a medicamentului pe toată durata de timp recomandată de către medic. Efectele medicamentului apar în aproximativ o săptămână; nu încetați administrarea acestuia. Nu încetați administrarea medicamentului, chiar și în absența simptomelor, decât la recomandarea medicului. Hipertensiunea arterială este o boală adesea asimptomatică însă cu efecte adverse severe pe termen lung cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Amintiți-vă că tratamentul antihipertensiv nu vindecă boala ci doar menține tensiunea arterială sub control și de aceea poate fi necesară administrarea acestuia pentru tot restul vieții.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare capsulă cu un pahar mare cu apă. Se poate administra indiferent de orarul meselor.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

G

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- senzație severă de amețelă sau leșin
- febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome gripale
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- oboseală excesivă, slăbiciune musculară și ritm cardiac accelerat sau neregulat
- dureri toracice
- umflare, creștere rapidă în greutate.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: tuse; dureri musculare; amețeli, letargie, cefalee; tulburări ale somnului; greață, tulburări gastrice; prurit cutanat ușor sau rash.

Când nu se administrează?

Gopten nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alți inhibitori ECA cum ar fi enalapril, captopril, lisinopril etc.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: necesitatea dializei sau alte afecțiuni renale; afecțiuni hepatice; afecțiuni cardiace sau insuficiență cardiacă congestivă; diabet; afecțiuni ale țesutului conjunctiv cum ar fi sindromul Marfan, sindromul Sjogren, lupus, sclerodermia, poliartrita reumatoidă. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezenta acestor afecțiuni.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate reduce suplimentar tensiunea arterială și poate crește riscul apariției unor efecte adverse ale medicamentului.

Nu utilizați substituenți ai sării de bucătărie și nu administrați suplimente de potasiu decât la recomandarea medicului.

Vărsăturile, diareea sau transpirația excesivă pot provoca deshidratarea organismului. Acest lucru poate provoca scăderea suplimentară a tensiunii arteriale, dezechilibre electrolitice sau pot precipita insuficiența renală pe durata tratamentului cu trandolapril. Asigurați un aport suficient de lichide pe durata tratamentului.

Pentru a monitoriza eficacitatea tratamentului medicul va verifica frecvent tensiunea arterială. De asemenea poate fi necesară monitorizarea funcției renale prin teste de laborator. Respectați programul consultațiilor la medic.

Dacă este necesară efectuarea unei intervenții chirurgicale, in-

formați din timp medicul chirurg în legătură cu tratamentul urmat. Poate fi necesară întreruperea temporară a acestuia.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- suplimente de potasiu (Clorură de Potasiu, Tranxene)
- substituenți ai sării de bucătărie de conțin potasiu
- diuretice.

Sarcina și alăptarea

Trandolapril poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără acordul medicului. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Utilizați o formă eficientă de contracepție pe durata tratamentului.

Trandolapril poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Hipertensiune arterială

Doza uzuală inițială este de 1 mg o dată pe zi. În funcție de răspunsul la tratament medicul poate crește doza la intervale de o săptămână până la 2-4 mg o dată pe zi. Dacă tot nu se obține controlul tensiunii arteriale medicul poate administra 4 mg de 2 ori/zi sau poate adăuga un diuretic.

Tratamentul infarctului miocardic

Doza uzuală inițială este de 1 mg o dată pe zi. Medicul va crește treptat doza până la maxim 4 mg o dată pe zi.

Copii

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu trandolapril pot include: amețeli severe, leșin.

Gordius vezi **Gabagamma**

Grenis vezi Norfloxacină

Grenis-Cipro vezi Ciprofloxacină

Grenis Oflo vezi Zanolin

Grinazole vezi Metronidazol

Gynozol vezi Miconazol Nitrat

H-Ketotifen vezi Ketotifen

H-Norfloxacin vezi Norfloxacină

Haldol vezi Haloperidol

H

Haloperidol

Denumire comună internațională: Haloperidolum

Alte denumiri comerciale: Haldol

Forme de prezentare: Comprimate, Picături orale – soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Haloperidol este un medicament antipsihotic. Acționează prin modificarea activității unor substanțe de la nivel cerebral. Haloperidol se utilizează pentru tratamentul simptomelor afecțiunilor psihotice, inclusiv a halucinațiilor, delirului, confuziei. Haloperidol se utilizează de asemenea pentru tratamentul sindromului Tourette ca și al afecțiunilor cu hiperactivitate la copii.

Important de știut

Haloperidol poate provoca diskinezie tardivă, o afecțiune caracterizată prin spasme musculare involuntare și fasciculații la nivelul feței sau al corpului. Această afecțiune poate fi permanentă și pare a fi mai frecventă în rândul vârstnicilor, în special femeii. Discutați cu medicul despre posibilitate apariției acestei afecțiuni în cazul dumneavoastră.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Medicamentul se poate administra indiferent de orarul meselor.

Respectați indicațiile medicului în ceea ce privește doza de medicament administrată și durata administrării. Nu modificați doza și nu întrerupeți tratamentul fără acordul medicului.

Pentru administrarea soluției orale este necesar să numărați picăturile administrate.

Dacă săriți o doză – administrați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei ferit de căldură sau umezeală excesive. Nu lăsați medicamentul la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- mișcări involuntare, necontrolabile ale gurii, limbii, obrazilor, mandibulei, mâinilor sau picioarelor
- îngălbenirea pielii sau a ochilor.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli, letargie; cefalee; slăbiciune musculară sau tremor; agitație; creșterea ritmului cardiac; constipație; uscarea gurii; creștere ponderală.

Când nu se administrează?

Haloperidol nu se administrează persoanelor cunoscute cu boală Parkinson sau cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei următoarelor afecțiuni: boli hepatice; afecțiuni renale; istoric de afecțiuni cardiace cum ar fi hipertensiunea arterială, infarct miocardic, aritmii cardiace; convulsii sau epilepsie; hipertrofie de prostată (mărirea de volum a prostatei) sau dificultăți la urinare; glaucom. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Medicamentul poate avea efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Haloperidol poate crește sensibilitatea pielii la lumina solară. Utilizați creme pentru protecție solară și purtați îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Evitați expunerile la temperaturi foarte ridicate sau foarte scăzute. Haloperidol poate afecta mecanismul de termoreglare al

H

organismului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- barbiturice cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital)
- carbamazepina (Finlepsil, Neurotop, Taver, Tegretol)
- fluoxetina (Anxetin, Floxet, Framex, Prozac)
- litiu
- metildopa (Dopegyt)
- fenitoina
- antidepressive triciclice cum ar fi clomipramina (Anafranil), doxepin.

Sarcina și alăptarea

Nu se știe dacă medicamentul are efecte nocive asupra fătului la administrarea în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Haloperidol trece în laptele matern însă nu se cunosc efecte acestuia supra sugarului. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Adulți

Simptome moderate

Doza uzuală este de 1-6 mg/zi. Cantitatea totală zilnică trebuie administrată în mai multe prize.

Simptome severe

Doza uzuală variază între 6-15 mg/zi, împărțită în 2-3 prize zilnice.

Copii

Nu se recomandă administrarea medicamentului copiilor cu vârsta sub 3 ani.

Pentru copiii cu vârsta între 3 și 12 ani, se recomandă o doză inițială de 0,5 mg/zi. Medicul va crește doza în funcție de necesități.

Tulburări psihotice

Doza zilnică poate varia între 0,05-0,15 mg/kg cor/zi.

Tulburări non-psihotice, sindrom Tourette

Se recomandă o doză zilnică între 0,05-0,075 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu haloperidol pot include: letargie,

vorbire greoaie, agitație, neliniște, convulsii, febră, bătăi cardiace neregulate, comă, deces.

Hartril vezi Ramipril

Helex vezi Xanax

Helicid vezi Omeprazol

Helicocin

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Helicocin este o combinație de antibiotice, amoxicilină și metronidazol. Se utilizează pentru eradicarea infecției cu *Helicobacter pylori* din mucoasa gastrică, fiind indicat în tratamentul gastritelor cronice acutizate sau al ulcerului duodenal.

Important de știut

Este importantă administrarea regulată a tratamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Poate fi necesară administrarea în paralel a antiacidelor. Respectați strict indicațiile medicului și nu întrerupeți tratamentul decât la recomandarea acestuia.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Se poate administra pe stomacul gol sau în timpul mesei.

Medicamentul conține un comprimat oval de amoxicilină și un comprimat rotund de metronidazol. Cele două comprimate trebuie administrate unul după altul, imediat, conform recomandărilor medicului.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză la ora normală și continuați conform programului normal de administrare până la terminarea tratamentului. Nu încercați să recuperați doza uitată prin administrarea unei doze duble. Dacă săriți mai mult de 4 doze, cereți sfatul medicului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apărea?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- febră, dureri în gât și cefalee însoțite de rash cutanat sever cu apariția de vezicule, descuamare și înroșirea pielii
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- diaree apoasă sau cu sânge
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia
- agitație, confuzie, gânduri sau comportamente bizare
- convulsii

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: greață, inapetență, constipație; uscarea gurii; cefalee; pete albe sau dureroase în interiorul gurii sau gâtului; tuse, strănut, nas înfundat sau curgător.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezența afecțiunilor acute ale sistemului nervos central sau a discraziilor sanguine. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la amoxicilină sau metronidazol.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: astm; afecțiuni hepatice; afecțiuni renale; afecțiuni hemoragice; mononucleoză; istoric de diaree provocată de antibiotice; afecțiuni ale sistemului nervos, epilepsie sau afecțiuni convulsivante. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului și timp de cel puțin 3 zile după terminarea acestuia. Pot apare accelerarea ritmului cardiac, senzație de căldură și înroșire la nivelul pielii, furnicături, greață vărsături la asocierea alcoolului cu metronidazolul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidina
- anticonvulsivante cum ar fi fenitoina (Phenhydan), fenobarbital
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)

- litiu
- disulfiram (Antalcool)
- metotrexat (Antifolan, Methotrexat)
- probenecid
- antibiotice sulfamidice cum ar fi trimetoprim-sulfametoxazol (Berlocid, Biseptol, Sumetrolim, Tagremin), sulfasalazina (Salazidin, Salazopyrin)
- antibiotice cum ar fi azitromicina (Azatril, Azibiot, Azitrox, Sumamed), claritromicina (Clar, Fromilid, Klacid), eritromicina (Eritro, Eritromagis)
- antibiotice tetraciclinice cum ar fi doxiciclina (Unidox Solutab, Vibramycin D), tetraciclina.

Sarcina și alăptarea

Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii sau alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Se recomandă administrarea a unui comprimat oval (750 mg amoxicilină) și un comprimat rotund (500 mg metronidazol) de trei ori pe zi timp de 12 zile. În cazul prezenței insuficienței renale medicul va administra doze mai mici.

Nu se recomandă administrarea medicamentului persoanelor cu vârsta sub 18 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu Helicocin pot include: confuzie, tulburări de comportament, rash cutanat sever, convulsii, scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia, tulburări de echilibru sau de coordonare a mișcărilor, amorteală sau furnicături.

Hermes Cevitt vezi Ascovit

Herpesin vezi Aciclovir

Hidrasec

Denumire comună internațională: Racecadotrilum

Forme de prezentare: Capsule, Pulbere pentru soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Racecadotril face parte din clasa medicamentelor antidiareice

antisecretoarii. Se utilizează pentru tratamentul diareei acute la copii și adulți

Important de știut

Dacă diareea nu încetează după câteva zile de tratament sau dacă observați agravarea acesteia, anunțați medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Nu administrați o doză mai mare de medicament sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Înghițiți fiecare capsulă cu o cantitate suficientă de apă. Pulberea pentru soluție orală se dizolvă în apă sau alt lichid, sau se amestecă cu alimente fiind administrată o dată toată cantitatea preparată.

Dacă săriți o doză – medicamentul se administrează de obicei la nevoie, după fiecare scaun diareic.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură sau umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Nu este de așteptat apariția unor efecte adverse severe la administrarea medicamentului. Dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) anunțați imediat medicul.

Când nu se administrează?

Medicamentul este contraindicat în prezența insuficienței renale sau hepatice, în cazul intoleranței la fructoză, sindrom de malabsorbție a glucozei și galactozei sau deficit de sucrază-izomaltază. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Este importantă rehidratarea pe durata tratamentului diareei acute la sugari și la copii în general. Aceasta se poate face cu soluții pentru rehidratare orală. Cereți informații suplimentare medicului și respectați indicațiile acestuia.

Este necesar ca sugarul să bea lichide frecvent, de exemplu la fiecare sfert de oră pentru a preveni deshidratarea.

În cazul prezenței unei diareei infecțioase cu manifestări clinice ce sugerează un mecanism invaziv, este necesară instituirea unui tratament antibiotic. Urmați sfatul medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii sau a alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza inițială recomandată este de 100 mg (o capsulă). Doza se poate repeta la interval de 8 ore până la încetarea diareei. Doza zilnică nu trebuie să depășească 400 mg iar durata tratamentului nu trebuie să fie mai mare de 7 zile.

Copii între 1-9 luni

Se recomandă administrarea a 1 plic de 4 ori pe zi în prima zi, apoi 1 plic de 3 ori pe zi în zilele următoare.

Copii între 9-30 de luni

Doza recomandată este de 2 plicuri de 4 ori pe zi în prima zi, apoi 2 plicuri de 3 ori pe zi în zilele următoare.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu Hidrasec.

Hidrocortizon

Denumire comună internațională: Hydrocortisonum

Forme de prezentare: Unguent

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Hidrocortizon este un corticosteroid topic. Reduce activitatea unor substanțe din organism responsabile de apariția inflamației, înroșirii și umflării. Hidrocortizon topic se utilizează pentru tratamentul inflamațiilor cutanate provocate de un număr de afecțiuni cum ar fi reacțiile alergice, eczemele, psoriazis.

Important de știut

La aplicarea topică a hidrocortizonului, inevitabil o anumită cantitate se absoarbe prin piele în circulația sistemică. O absorbție crescută poate provoca efecte adverse nedorite la distanță de locul aplicării. Pentru a evita acest lucru, evitați utilizarea cantităților mari de medicament, pe zone extinse ale pielii și nu acoperiți zona tratată cu bandaje ocluzive (ce nu permit circulația aerului) decât la indicația medicului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează prin aplicare topică conform indicațiilor medicului. Nu utilizați o cantitate mai mare de medicament sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Spălați-vă pe mâini înainte și după fiecare aplicare, doar dacă nu utilizați medicamentul pentru tratamentul unei afecțiuni a mâinilor. Aplicați o mică cantitate de unguent pe zona respectivă și masați ușor până la încorporarea acesteia în piele. Evitați contactul medicamentului cu ochii, gura, cu zonele cu pliuri ale pielii sau zone unde pielea este subțiată. Nu acoperiți zona tratată cu bandaje sau orice altceva decât la indicația medicului.

Dacă săriți o doză – aplicați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală sau căldură excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- tulburări de vedere, halouri în jurul luminilor
- bătăi cardiace neregulate
- tulburări ale somnului (insomnie)
- creștere ponderală, umflarea feței
- oboseală excesivă.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: înroșirea pielii, senzație de arsură, înțepături, mâncărimi, descuamarea pielii; subțierea pielii; apariția de vezicule; vergeturi.

Când nu se administrează?

Hidrocortizon nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Dacă medicamentul se utilizează pe o suprafață întinsă de piele timp îndelungat – sau dacă acoperiți zona tratată cu bandaje ocluzive – cantitatea de medicament absorbită în organism poate provoca eventual apariția sindromului Cushing. Semnele și simptomele acestei afecțiuni pot include: față "în lună plină"

(rotundă și pufoasă), depunerea de grăsime pe trunchi și ceafă, vergeturi violacee pe piele. Pot de asemenea apare alte probleme endocrine sau creștere cantității de glucoză în sânge sau urină. Copiii, datorită raportului crescut al suprafeței corporale față de greutatea corpului sunt în special susceptibili la aceste efecte adverse.

Utilizarea pe termen lung a medicamentului la copii poate afecta creșterea și dezvoltarea.

Dacă observați apariția iritației pielii, încetați administrarea medicamentului și consultați medicul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Administrați medicamentul pe durata sarcinii numai la indicația medicului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți**

Se aplică o cantitate suficientă de unguent la nivelul zonei afectate de 2-4 ori pe zi în funcție de severitatea afecțiunii.

Copii

Se va aplica cantitatea minimă de medicament necesară pentru tratamentul afecțiunii, conform sfatului medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu hidrocortizon pot include: sindrom Cushing, afecțiuni endocrine, creșterea glicemiei sau a glucozei (cantității de glucoză din urină).

Hidroxizin

Denumire comună internațională: Hydorxyzinum

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Hidroxizin are activitate deprimantă asupra sistemului nervos central (creier și măduva spinării) ceea ce are ca efect relaxarea

și ameliorarea anxietății. Medicamentul este indicat pentru tratamentul tulburărilor anxioase sau a tensiunii și stresului înaintea unei intervenții chirurgicale de exemplu. Aceasta poate crește efectele sedativelor și analgezicelor, fiind deci benefică și după operație.

Hidroxizin este de asemenea un antihistaminic. Blochează efectele histaminei, o substanță întâlnită în mod normal în organism. Această acțiune face hidroxizina utilă pentru tratamentul unor afecțiuni alergice, în special cele cutanate cum ar fi urticaria, pruritul, rash-ul cutanat.

Important de știut

H Medicamentul nu este destinat utilizării prelungite (mai mult de 4 luni). Medicul va reevalua periodic necesitatea continuării tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Administrați fiecare drajeu cu o cantitate suficientă de apă. Nu administrați medicamentul în cantitate mai mare sau pentru o perioadă mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirația, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului).

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: amețeli, letargie, somnolență, confuzie; tulburări de vedere, uscarea gurii; greață, vărsături.

Când nu se administrează?

Hidroxizin nu se administrează persoanelor însărcinate sau celor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor cardiace, hepatice sau renale. Pot fi necesare ajustări ale

dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Hidroxizin poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc crescut sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate accentua amețelile și letargia provocate de hidroxizin.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- alte antihistaminice cum ar fi cetirizina (Alerid, Analergin, Celerger), ciproheptadina (Peritol), loratadina (Claritine, Erolin, Flonidan), prometazina (Romergan) sau altele
- analgezice narcotice cum ar fi morfina (Sevredol, Vendal), oxycodona (Oxycontin), fentanil (Durgesic, Fentanyl, Ionsys), codeina (Codeina Fosfat, Fosfat de Codeină)
- sedative cum ar fi fenobarbital, amobarbital (Amital) sau altele
- fenotiazine cum ar fi clorpromazina (Plegomazin)
- antidepressive cum ar fi clomipramina (Anafranil), doxepin, fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), paroxetina (Arketis, Paroxat, Seroxat), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft) sau altele.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunosc efectele medicamentului asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

De asemenea nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Tulburări anxioase, stare de tensiune și stress

Pentru adulți se recomandă administrarea unei doze de 50-100 mg de 4 ori/zi. Pentru copii cu vârsta sub 6 ani se recomandă administrarea a 50 mg/zi în mai multe prize. Pentru copiii cu vârsta peste 6 ani se recomandă 50-100 mg/zi divizate în mai multe prize.

Prurit datorat afecțiunilor alergice

Doza uzuală pentru adulți este de 25 mg de 3-4 ori/zi. Pentru copii sub 6 ani se recomandă o doză zilnică totală de 50 mg împărțită în mai multe prize. Copiilor peste 6 ani li se recomandă o doză de 50-100 mg/zi împărțită în mai multe prize.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptome supradozării cu Hidroxizin pot include: letargie extremă, greață, vărsături, convulsii, halucinații, reducerea ritmului respirator.

Hirudoid vezi Lasonil

Histac vezi Ranitidina

H**Hivid**

Denumire comună internațională: Zalcitabinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Zalcitabina este un medicament antiviral ce previne multiplicarea celulelor virusului imunodeficienței umane (HIV) în organism. Hivid se utilizează pentru tratamentul infecției HIV ce poate provoca boala SIDA (sindromul imunodeficienței dobândite).

Important de știut

Deși zalcitabina poate încetini progresia infecției HIV, medicamentul nu vindecă infecția. Există în continuare riscul apariției infecțiilor oportuniste. Sunt în continuare necesare efectuarea regulată a examenelor medicale și de laborator pentru evaluarea stării de sănătate. De asemenea anunțați imediat medicul dacă observați orice modificare a stării de sănătate pe durata tratamentului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. De obicei se administrează la fiecare 8 ore însă în prezența afecțiunilor renale se poate administra la 12 sau 24 de ore.

Luați medicamentul pe stomacul gol cu cel puțin o oră înainte sau 2 ore după masă. Acest lucru va favoriza absorbția medicamentului în organism. Înghițiți fiecare comprimat cu o cantitate suficientă de lichid.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- afectare hepatică – greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunului, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- acidoză lactică – durere sau slăbiciune musculară, senzație de rece sau amorțeală în mâini sau picioare, respirație greoaie, greață și vărsături, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- pancreatită – durere severă în partea superioară a abdomenului ce iradiază în spate, greață, vărsături, accelerarea ritmului cardiac
- neuropatie periferică – amorțeli, furnicături sau durere la nivelul mâinilor sau picioarelor
- hemoragii sau hematoame apărute spontan, oboseală neobișnuită, piele palidă
- pete albe, dureroase în interiorul gurii sau pe buze
- convulsii
- febră, frisoane, dureri generalizate, simptome gripale
- orice alt semn sau simptom al unei infecții.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: ușoară greață, vărsături, dureri de stomac, diaree, constipație; cefalee, oboseală; rash cutanat; modificarea distribuției țesutului adipos (grăsimii) în organism (depunerea acestora pe mâini, picioare, față, ceafă, sâni, trunchi).

Când nu se administrează?

Hivid nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: istoric de pancreatită; tratamente similare cu zalcitabina cum ar fi abacavir, didanozină, lamivudină, stavudină, tenofovir, zidovudină; afecțiuni renale; afecțiuni hepatice (inclusiv hepatită virală B). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Zalcitabina poate provoca acidoză lactică (acumularea de acid lactic în organism). Simptomele acestei afecțiuni pot începe treptat, agravându-se pe măsura trecerii timpului. Acestea pot include slăbiciune sau dureri musculare neobișnuite, respirație dificilă, ritm cardiac accelerat sau neregulat, greață, vărsături, dureri de stomac, senzație de rece sau amorțeli în mâini sau picioare. Anun-

H

tați imediat medicul dacă observați apariția acestor simptome.

Zalcitabina poate provoca de asemenea efecte adverse severe sau cu risc vital la nivelul pancreasului sau ficatului. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor simptome: durere severă în partea superioară a abdomenului ce iradiază către spate, bătăi cardiace rapide, greață, vărsături, diaree, pierderea apetitului, febră joasă, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor).

Boala HIV/SIDA se tratează de obicei cu o combinație de medicamente. Pentru ca tratamentul să fie eficient este necesară administrarea regulată a acestora pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Nu modificați dozele de medicament fără acordul medicului.

Evitați administrarea antiacidelor fără acordul medicului. Acestea pot împiedica absorbția medicamentului. Utilizați doar tipul de antiacid recomandat de către medic și conform instrucțiunilor acestuia.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate crește riscul apariției leziunilor pancreatice sau hepatice.

Administrarea medicamentului nu va preveni transmiterea infecției HIV la alte persoane prin contacte sexuale neprotejate sau prin contaminare cu sânge infectat. Discutați cu medicul asupra măsurilor de prevenire a transmiterii infecției la alte persoane și respectați-le cu strictețe pe toată durata tratamentului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente, urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- cimetidina
- nitrofurantoin
- probenecid
- amfotericina B
- antibiotice cum ar fi amikacina, gentamicina, kanamicina, neomicina, netilmicina, streptomycină, tobramicina
- alte medicamente ce pot afecta pancreasul cum ar fi asparaginaza (Asparaginase), azatioprina (Imuran), estrogeni (anticoncepționale orale sau terapie de substituție hormonală), furosemid (Diurex, N-Furosemid), metildopa (Dopegyt), acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril), diuretice, antibiotice sulfamidice, antibiotice tetraciclinice.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Infecția cu HIV poate trece

fătului dacă nu se urmează un tratament adecvat pe durata sarcinii.

Este contraindicată alăptarea pe durata tratamentului. De fapt, femeile cu HIV/SIDA nu trebuie să alăpteze deoarece infecția se poate transmite prin laptele matern chiar dacă nu a fost transmisă pe durata sarcinii.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală este de 0,75 mg la fiecare 8 ore. În prezența insuficienței renale medicul poate ajusta dozele.

Copii

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 13 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu zalcitabină pot include: letargie, vărsături, senzație de arsură, furnicături sau durere la nivelul mâinilor sau picioarelor.

Holetar vezi Lovastatin

Hotemin vezi Piroxicam

Humalog

Denumire comună internațională: Insulinum Lispro

Alte denumiri comerciale: Lyprolog

Forme de prezentare: Soluție injectabilă, Suspensie injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Insulina este un hormon produs în mod natural în organism de către pancreas. Insulina permite corpului să utilizeze glucoza din alimente sub formă de energie. Atunci când cantitatea de insulină produsă în organism este insuficientă sau când aceasta este ineficientă, apare diabetul zaharat. Această afecțiune este caracterizată de nivele crescute ale glicemiei (glucoza din sânge). Persoanele ce suferă de diabet au nevoie de insulină obținută în laborator sau obținută de la porci (care este similară cu cea umană) pentru a reduce nivelele glucozei în sânge.

Humalog se utilizează în tratamentul diabetului zaharat.

Important de știut

Insulina lispro diferă de insulina normală prin rapiditatea debutului acțiunii sale și prin perioada de timp în care aceasta este eficientă. Deoarece insulina lispro își începe activitatea imediat după ce este injectată, administrarea acesteia trebuie făcută cu 15 minute înainte sau imediat după masă. Dacă se întârzie servirea mesei, poate apare hipoglicemie.

Administrarea corectă

Administrați insulina lispro strict conform prescripției medicului. Dacă nu înțelegeți explicațiile medicului, cereți medicului sau farmacistului informații suplimentare.

Nu utilizați insulina ce are culoarea modificată, pare densă, are particule în suspensie sau are aspect diferit față de celelalte flacoane, cartușe sau pen-uri.

Dacă amestecați diferite tipuri de insulină în aceeași seringă, urmați instrucțiunile medicului și extrageți întotdeauna formele diferite de insulină în aceeași ordine (de obicei prima dată cea clară). Aceasta va preveni erorile de dozare. Nu amestecați diferite tipuri de insulină în aceeași seringă decât la indicația medicului. Unele tipuri de insulină nu trebuie amestecate.

Alternați locurile de injectare conform indicațiilor medicului. De obicei nu trebuie reinjectată insulina la o distanță mai mică de 2,5 cm de o injectare anterioară în decurs de o lună.

Dacă săriți o doză – urmați sfatul medicului. Dacă săriți o doză de insulină. Pentru a preveni neadministrarea unei doze asigurați-vă că aveți întotdeauna o rezervă de insulină disponibilă, în special atunci când plecați în concediu.

Cum păstrăm medicamentul - insulina lispro trebuie păstrată la rece, la frigider (între 2° și 8°C), dar nu la congelator. Dacă nu este posibil păstrarea acesteia la frigider, flaconul de insulină lispro pe care îl utilizați poate fi păstrat și la temperatura camerei (sub 30°C) până la 28 de zile, atâta timp cât nu este expus la o sursă directă de căldură și lumină. Nu utilizați insulina lispro dacă în prealabil a fost congelată.

Ce efecte adverse pot apare?

Rar, unele persoane pot avea o reacție alergică la administrarea insulinei. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor simptome: dificultate la respirație, urticarie, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului.

Efectele adverse ale insulinei rezultă în majoritatea cazurilor în urma fluctuațiilor nivelului glicemiei în organism. Învățați să recunoașteți și să combateți hiperglicemia (nivelele crescute ale glicemiei) sau hipoglicemia (nivelele scăzute ale glicemiei). De ase-

menea explicați familiei și celor apropiați manifestările acestora și modul de combatere.

Scăderea glicemiei poate apare atunci când se utilizează o cantitate prea mare de insulină, când se sare sau se întârzie administrarea mesei, la efort fizic intens, în timpul unor boli în special care implică vărsături sau diaree, la administrarea altor medicamente, după consumul de alcool sau în alte situații. Simptomele hipoglicemiei pot include: tremor, greață, cefalee, letargie, slăbiciune, amețeli, ritm cardiac accelerat, piele palidă, rece, transpirații reci, anxietate, dificultăți de concentrare. Păstrați întotdeauna la îndemână o formă de zahăr cum ar fi bomboane, ciocolată, tablete de glucoză pentru a le administra atunci când observați apariția hipoglicemiei.

Creșterea glicemiei poate apare atunci Când nu se administrează? suficientă insulină, dacă mâncați semnificativ mai mult decât de obicei, dacă faceți efort fizic mai puțin, dacă luați alte medicamente, în prezența unor boli sau în alte situații. Simptomele hiperglicemiei pot include: sete accentuată, foame accentuată, creșterea cantității de urină eliminată. Monitorizați nivelele insulinei și apelați la medic dacă aceste sunt constant crescute.

Pot apare unele efecte adverse la locul de injectare. Dacă zona respectivă devine dură, împăstată sau cu multiple mici depresiuni, consultați medicul înainte de a reinjecta insulină în zona respectivă.

Când nu se administrează?

Insulina se administrează doar pentru controlul diabetului zaharat.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra altor afecțiuni prezente sau a altor tratamente urmate, chiar și cu medicamente OTC (eliberate fără prescripție), inclusiv vitamine, minerale sau produse din plante. Anunțați medicul dacă aveți afecțiuni renale deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor de insulină.

Nu schimbați forma comercială a insulinei utilizate fără a anunța mai întâi medicul. Unele mărci sunt interschimbabile, altele nu.

Respectați în continuare dieta și programul de exerciții fizice hotărât împreună cu medicul dumneavoastră. Modificarea dietei și a efortului fizic pot necesita modificarea cantității de insulină administrată.

Purtați întotdeauna o formă de identificare asupra dumneavoastră care să specifice că sunteți diabetic și în tratament cu insulină.

Îngrijirea și igiena corectă a picioarelor, ochilor, dinților și a tot corpului în general sunt foarte importante pentru pacienții diabetici. Respectați programul vizitelor la medicul generalist, stomatolog sau oftalmolog după recomandările medicului dumneavoastră.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta scade nivelele glucozei în sânge putând apare hipoglicemie severă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Multe alte medicament pot interacționa cu insulina și afecta nivelele glicemiei. Nu administrați nici un alt medicament, inclusiv produse OTC, vitamine, minerale sau produse din plante fără a consulta mai întâi medicul.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Medicul va prescrie tipul de insulină utilizat, doza, numărul de injecții necesare pe parcursul unei zile și intervalul de administrare al acestora. Fiecare caz de diabet are particularitățile sale și de aceea este necesară realizarea unui program individual pentru fiecare pacient în parte.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu insulină lispro reflectă nivelele scăzute ale glicemiei și includ: cefalee, bătăi cardiace neregulate, creșterea frecvenței cardiace sau a pulsului, transpirații, tremor, greață, foame accentuată, anxietate.

Humex Expectorant

Denumire comună internațională: Carbocistein

Alte denumiri comerciale: Carbocisteina, Estival, Fluidol, Flufort, Mucotreis, Pectodril, Rhinathiol

Forme de prezentare: Sirop, Soluție orală, Pulbere pentru soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Carbocisteina este un mucolitic. Acesta acționează prin desfacerea unor legături chimice din interiorul mucusului ce are ca rezultat fluidifierea acestuia. Acest lucru favorizează expectorația mucusului prin tuse.

Carbocisteina se utilizează pentru afecțiuni respiratorii cum ar fi bronșite, astm sau fibroză cistică sau în orice altă afecțiune caracterizată prin hipersecreție de mucus inclusiv otita medie supurativă și bolile pulmonare obstructive cronice.

Important de știut

Nu administrați un medicament cu acțiune antitusivă (cum ar fi pseudoefedrină sau codeină) sau antisecretoare (cu acțiune atropinică) în asociație cu un mucolitic cum este carbocisteina. Pot apare efecte adverse severe.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Măsurați cantitatea de sirop sau soluție orală ce urmează a fi administrată. Nu administrați o cantitate mai mare sau pentru o durată mai lungă de timp decât cea recomandată de către medic.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de acțiunea copioilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția unei reacții alergice la administrarea medicamentului (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: tulburări gastrice, greață, diaree, rash.

Când nu se administrează?

Humex Expectorant nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament sau cu ulcer peptic.

Atenționări speciale

La pacienții cu diabet zaharat se va ține cont de conținutul de 5 g de zahăr dintr-o lingură de sirop.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata sarcinii.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți**

Doza uzuală este de 750 mg carbocisteină (15 ml Humex Expectorant sirop pentru adulți – o lingură) de 3 ori/zi.

Copii

Se recomandă administrarea zilnică a 1-4 lingurițe Humex Expectorant sirop pentru copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu carbocisteină pot include: dureri în partea superioară a abdomenului, greață, diaree.

Humulin

Denumire comună internațională: Insuline Umane

Alte denumiri comerciale: Actraphane, Actrapid, Insulatard, Insulin Human, Insuman Basal, Insuman Comb, Insuman Rapid, Mixtard, Protaphane, Velosulin

Forme de prezentare: Soluție injectabilă, Suspensie injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Insulina se utilizează pentru tratamentul diabetului zaharat atunci când modificările dietei și medicația orală nu controlează adecvat afecțiunea. Insulina este un hormon produs de către pancreas, fiind necesar organismului la metabolizarea glucidelor.

Insulina ajută la trecerea glucidelor prin membrana celulară unde apoi sunt prelucrate. La persoanele cu diabet, organismul fie nu produce destulă insulină, fie insulina produsă nu poate fi utilizată în mod corespunzător.

Important de știut

Indiferent de tipul de insulină prescris de către medic, este necesară respectarea cu atenție a dietei recomandate de către acesta. Nerespectarea dietei poate avea consecințe severe putând duce la apariția hipoglicemiei care dacă este severă poate amenința viața.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul conform prescripției medicului. Înainte de a administra injecția citiți cu atenție instrucțiunile producătorului în privința preparării și injectării pen-ului sau seringii.

Dacă săriți o doză – urmați sfatul medicului Dacă săriți o doză de insulină. Pentru a evita neadministrarea unei doze asigurați-vă că aveți întotdeauna la dumneavoastră suficientă insulină, în special dacă mergeți în vacanță.

Cum păstrăm medicamentul – păstrați insulina la frigider (însă nu în congelator) sau în alt loc răcoros și întunecos. Nu expuneți insulina la căldură sau lumină solară directă. Unele tipuri de seringi preumplute pot fi păstrate la temperatura camerei pentru o săptămână sau o lună. Nu utilizați insulina ce a fost congelată sau al cărei termen de garanție a expirat.

Ce efecte adverse pot apare?

Rar, unele persoane pot avea o reacție alergică la administrarea insulinei. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor simptome: dificultate la respirație, urticarie, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului.

Efectele adverse ale insulinei rezultă în majoritatea cauzelor în urma fluctuațiilor nivelurilor glicemiei în organism. Învățați să recunoașteți și să combateți hiperglicemia (nivelele crescute ale glicemiei) sau hipoglicemia (nivelele scăzute ale glicemiei). De asemenea explicați familiei și celor apropiați manifestările acestora și modul de combatere.

Scăderea glicemiei poate apare atunci când se utilizează o cantitate prea mare de insulină, când se sare sau se întârzie administrarea mesei, la efort fizic intens, în timpul unor boli în special care implică vărsături sau diaree, la administrarea altor medicamente, după consumul de alcool sau în alte situații. Simptomele hipoglicemiei pot include: tremor, greață, cefalee, letargie, slăbiciune, amețeli, ritm cardiac accelerat, piele palidă, rece, transpirații reci,

anxietate, dificultăți de concentrare. Păstrați întotdeauna la îndemână o formă de zahăr cum ar fi bomboane, ciocolată, tablete de glucoză pentru a le administra atunci când observați apariția hipoglicemiei.

Creșterea glicemiei poate apare atunci Când nu se administrează? suficientă insulină, dacă mâncați semnificativ mai mult decât de obicei, dacă faceți efort fizic mai puțin, dacă luați alte medicamente, în prezența unor boli sau în alte situații. Simptomele hiperglicemiei pot include: sete accentuată, foame accentuată, creșterea cantității de urină eliminată. Monitorizați nivelele insulinei și apelați la medic dacă aceste sunt constant crescute.

Pot apare unele efecte adverse la locul de injectare. Dacă zona respectivă devine dură, împăstată sau cu multiple mici depresiuni, consultați medicul înainte de a reinjecta insulină în zona respectivă.

Când nu se administrează?

Insulina trebuie utilizată doar pentru tratamentul diabetului zaharat.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra altor afecțiuni prezente sau a altor tratamente urmate, chiar și cu medicamente OTC (eliberate fără prescripție), inclusiv vitamine, minerale sau produse din plante. Anunțați medicul dacă aveți afecțiuni renale deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor de insulină.

Nu schimbați forma comercială a insulinei utilizate fără a anunța mai întâi medicul. Unele mărci sunt interschimbabile, altele nu.

Respectați în continuare dieta și programul de exerciții fizice hotărât împreună cu medicul dumneavoastră. Modificarea dietei și a efortului fizic pot necesita modificarea cantității de insulină administrată.

Purtați întotdeauna o formă de identificare asupra dumneavoastră care să specifice că sunteți diabetic și în tratament cu insulină.

Îngrijirea și igiena corectă a picioarelor, ochilor, dinților și a tot corpului în general sunt foarte importante pentru pacienții diabetici. Respectați programul vizitelor la medicul generalist, stomatolog sau oftalmolog după recomandările medicului dumneavoastră.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta scade nivelele glucozei în sânge putând apare hipoglicemie severă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Multe alte medicament pot interacționa cu insulina și afecta nivelele glicemiei. Nu administrați nici un alt medicament, inclusiv produse OTC, vitamine, minerale sau produse din plante fără a consulta mai întâi medicul.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu utilizați medicamentul pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece sau nu în laptele matern. Consultați medicul înainte de a administra medicamentul pe durata alăptării.

Doze recomandate

Medicul va prescrie tipul de insulină utilizat, doza, numărul de injecții necesare pe parcursul unei zile și intervalul de administrare al acestora. Fiecare caz de diabet are particularitățile sale și de aceea este necesară realizarea unui program individual pentru fiecare pacient în parte.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu insulină reflectă nivelele scăzute ale glicemiei și includ: cefalee, bătăi cardiace neregulate, creșterea frecvenței cardiace sau a pulsului, transpirații, tremor, greață, foame accentuată, anxietate.

Hypnogen vezi Stilnox

Hypoten vezi Atenolol

Hytrin

Denumire comună internațională: Terazosinum

Alte denumiri comerciale: Kornam, Terazosin

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Terazosin face parte dintr-un grup de medicamente numite blocante alfa-adrenergice. Terazosin provoacă dilatarea vaselor de sânge (arterelor și venelor) ameliorând circulația sanguină. Terazosin provoacă de asemenea relaxarea musculaturii prostatei și a colului vezical ameliorând micțiunile (urinarea).

Terazosin se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii sanguine și al hipertrofiei benigne de prostată.

Important de știut

Dacă luați terazosin pentru tratamentul hipertensiunii arteriale este necesară administrarea regulată a acestuia pentru a menține eficiența medicamentului. Deoarece presiunea arterială scade treptat, pot fi necesare câteva săptămâni până la apariția completă a efectelor medicamentului. Continuați administrarea medicamentului chiar și în lipsa simptomelor; hipertensiunea arterială este o boală adesea asimptomatică însă cu efecte severe pe termen lung, cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Amintiți-vă că medicamentul nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o menține sub control, administrarea medicamentului putând fi necesară toată viața.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul oral conform indicațiilor medicului. Se poate administra indiferent de orarul meselor.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, Săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament. Dacă săriți peste mai mult doze la rând consultați medicul înainte de a readministra medicamentul. Poate fi necesară ajustarea dozelor.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- amețeli severe sau leșin
- umflarea mâinilor, a gleznelor sau a picioarelor
- erecție dureroasă sau care durează mai mult de 4 ore.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: fatigabilitate, dureri de cap, senzație de furnicături sau amorțeală, nas înfundat, tulburări de vedere.

Când nu se administrează?

Terazosin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie

la medicament.

Atenționări speciale

Terazosin poate avea efecte adverse asupra pupilelor în timpul intervenției chirurgicale pentru cataractă. Dacă suferiți o intervenție oftalmologică pe durata tratamentului cu terazosin, informați din timp medicul în privința tratamentului urmat. Nu încetați administrarea medicamentului decât la sfatul medicului.

Terazosin reduce tensiunea arterială și poate provoca amețeli sau leșin, în special la începutul tratamentului. Pentru a evita acest lucru, administrați medicamentul la culcare. Puteți continua administrarea medicamentului la culcare dacă amețelile continuă să apară.

Pot apare amețeli la trezirea din somn. Aveți grijă la ridicarea în picioare.

Terazosin poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitați administrarea altor medicamente ce provoacă somnolență (cum ar fi cele pentru răceală, durere, relaxante musculare, anticonvulsivante, împotriva depresiei sau anxietății). Acestea pot accentua somnolența provocată de terazosin.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special asupra altor medicamente pentru hipertensiune. Poate fi necesară ajustarea dozelor de medicament.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Nu se știe dacă medicamentul poate trece în laptele matern sau dacă afectează sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Hipertensiune arterială

Doza uzuală inițială este de 1 mg/zi administrată la culcare. Medicul poate crește lent doza până la obținerea controlului tensiunii arteriale. Doza uzuală recomandată este de 1-5 mg administrată o dată pe zi. Totuși, la unii pacienți poate fi necesară o doză de până la 20 mg/zi.

Hiperplazia benignă de prostată

Doza uzuală inițială este de 1 mg la culcare. Medicul va crește doza treptat până la 10 mg/zi administrate într-o singură priză, de obicei timp de 4-6 săptămâni.

Dacă încetați administrarea medicamentului timp de câteva zile, medicul va reîncepe tratamentul cu 1 mg/zi.

Copii

Siguranța și eficacitatea administrarea medicamentului la copii nu a fost stabilită.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu terazosin pot include: amețeli severe, leșin, respirație superficială, puls slab și rapid, piele rece, umedă.

Ibalglin vezi Ibuprofen

Ibufen vezi Ibuprofen

Ibugesic vezi Ibuprofen

Ibuprofen

Denumire comună internațională: Ibuprofenum

Alte denumiri comerciale: Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen, Ibugesic, Ibuprom, Ibutop, Imet, Macrofen, Nurofen, Paduden, Profinal, Reuprofen, Rupan, Sarixell, Solpaflex, Upfen, Volini

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate efervescente, Comprimate orodispersabile, Capsule, Capsule eliberare prelungită, Capsule moi, Drajeuri, Suspensie orală, Granule pentru soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ibuprofen face parte dintr-un grup de medicamente numite antiinflamatoare nesteroidiene (AINS). Acesta acționează prin reducerea nivelului unor substanțe ce provoacă inflamația și durerea.

Ibuprofen se utilizează pentru combaterea durerii sau inflamației cum ar fi cefalee, dureri de dinți, dureri lombare. Artrite, crampe menstruale, leziuni minore sau altele.

Important de știut

Dacă administrați regulat medicamentul pentru o perioadă prelungită de timp, sunt necesare controale medicale periodice.

Pot apare ulcere sau hemoragii intestinale, uneori fără nici un alt simptom prevestitor.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului.

Dacă apare discomfort gastric, medicamentul se poate administra cu alimente sau cu lapte.

Dacă utilizați medicamentul pentru combaterea artritei, este necesară administrarea regulată a acestuia. De asemenea respectați programul consultațiilor la medic pentru evaluarea reacțiilor adverse ale medicamentului.

Dacă săriți o doză – deoarece ibuprofen se administrează de obicei la nevoie, neadministrarea unei doze nu este o problemă. Dacă administrați regulat ibuprofen, luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
 - dureri toracice, dificultate la respirație, vorbire greoaie, tulburări de vedere sau de echilibru
 - scaune negre, cu sânge sau cu aspect de păcură
 - tuse cu sânge sau vărsături în zaț de cafea
 - umflare sau creștere rapidă în greutate
 - scăderea sau creșterea cantității de urină eliminată
 - greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
 - febră, dureri în gât și cefalee însoțite de rash cutanat sever cu apariția de vezicule, descumare și înroșirea pielii
 - hematoame, senzație de amorțeală, furnicături, durere sau slăbiciune musculară severă
 - cefalee, febră, rigiditatea cefei, frisoane, creșterea sensibilității la lumină, apariția de pete violacee pe piele și/sau convulsii.
- Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: dureri de stomac, ușoare arsuri retrosternale (pe coșul pieptului), diaree, constipație; balonare, gaze intestinale; amețeli,

cefalee, nervozitate; rash cutanat sau rash; tulburări de vedere; tuiuri în urechi.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cunoscute cu angioedem sau istoric de astm provocat de administrarea aspirinei sau a altor medicamente similare. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament.

Atenționări speciale

Antiinflamatoarele nesteroidiene pot crește riscul apariției afecțiunilor cardiovasculare cu risc vital, cum ar fi infarct cardiac sau accident vascular cerebral. Riscul va crește proporțional cu durata administrării medicamentului. Nu administrați medicamentul imediat înainte sau după o intervenție coronariană (grefă coronariană sau operație de bypass coronarian).

Antiinflamatoarele nesteroidiene pot de asemenea crește riscul de apariție a efectelor adverse severe gastrointestinale cum ar fi hemoragii sau perforații. Acestea pot fi fatale și pot apare fără a fi precedate de alte simptome prevestitoare. Persoanele în vârstă au un risc mai mare de apariție a acestor efecte adverse.

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: istoric de infarct miocardic, accident vascular cerebral sau afecțiuni tromboembolice; afecțiuni cardiace, insuficiență cardiacă congestivă sau hipertensiune arterială; istoric de ulcer gastric sau hemoragii gastrointestinale; astm; polipi nazali; afecțiuni renale sau hepatice; lupus eritematos sistemic; afecțiuni hemoragice; prezența fumăturii. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în privința acestor afecțiuni.

Dacă luați aspirină pentru prevenirea unui infarct miocardic sau al unui accident vascular cerebral, evitați administrarea ibuprofenului. Acesta poate reduce eficacitatea aspirinei de a proteja inima și vasele de sânge. Dacă este necesară administrarea ambelor medicamente, luați ibuprofen cu cel puțin 8 ore înainte sau 30 de minute după administrarea aspirinei.

Nu administrați alte medicamente cu eliberare OTC (fără rețetă) pentru tratamentul răcelii, gripei, alergiilor sau durerii, fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Multe dintre acestea conțin aspirină sau alte medicamente similare ibuprofenului și pot crește riscul apariției reacțiilor adverse severe.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta crește riscul de apariție a hemoragiilor intestinale.

Evitați expunerea prelungită la lumina solară. Ibuprofen poate

crește sensibilitatea pielii la soare. Utilizați creme pentru protecție solară (cu factor de protecție de minim 15) și purtați îmbrăcăminte protectoare dacă expunerea este inevitabilă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- aspirină sau alte AINS cum ar fi diclofenac (Almiral, Clafen, Voltaren), etodolac (Febret), flurbiprofen (Strepsils Intensiv), indometacin, ketorolac (Ketanov, Ketorol), ketoprofen (Fastum, Ket-algon, Ketonal), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Flamexin, Piroxal) sau altele
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei cum ar fi benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), fosinopril (Fosipril, Monopril), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enap), lisinopril (Lisdene, Lisigamma), ramipril (Ampril, Emren, Piramil)
- litiu
- diuretice cum ar fi furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- metotrexat (Antifolan)
- corticosteroizi (prednison sau altele)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte adverse dacă se administrează la începutul sarcinii. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini. Totuși, dacă medicamentul se administrează în ultimele 3 luni de sarcină pot apare defecte congenitale ale nou-născutului. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât la indicația medicului.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Poliartrită reumatoidă sau alte artrite inflamatorii

Doza uzuală este de 1200-3200 mg/zi divizate în 3-4 prize zilnice. Medicul va ajusta dozele în funcție de nevoile individuale. Ameliorarea simptomelor se observă de obicei în aproximativ 2 săptămâni.

Durere ușoară sau moderată

Doza uzuală este de 400 mg la fiecare 4-6 ore la nevoie.

Dureri menstruale

Doza uzuală este de 400 mg la fiecare 4 ore. Începeți tratamen-

tul la apariția primelor simptome.

Copii

Scăderea febrei

Doza recomandată este de 5 mg/kg corp dacă temperatura corpului este mai mică de 39° Celsius sau 10 mg/kg corp dacă temperatura corpului este peste 39° Celsius. Febra trebuie să scadă timp de 6-8 ore. Nu administrați o doză mai mare de 40 mg/kg corp în decurs de 24 de ore.

Dureri ușoare sau moderate

Doza uzuală este de 10 mg/kg corp la fiecare 6-8 ore. Nu administrați mai mult de 4 astfel de doze în decurs de 24 de ore.

Poliartrită juvenilă

Doza uzuală inițială este de 30-40 mg/kg corp/zi împărțită în 3-4 prize. Unii copii pot necesita doar 20 mg/kg corp/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu ibuprofen pot include: greață, vărsături, dureri de stomac, letargie, scaune negre sau cu sânge, tuse cu sânge, respirație superficială, leșin sau comă.

Ibuprom vezi Ibuprofen

Ibutin vezi Colobutine

Ibutop vezi Ibuprofen

Imet vezi Ibuprofen

Ikobel vezi Tobrex

Imigran

Denumire comună internațională: Sumatriptanum

Alte denumiri comerciale: Sumacta, Sumatriptan, Sumigra

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Sumatriptan se utilizează pentru combaterea cefaleei. Acționează prin îngustarea vaselor de sânge de la nivelul creierului. De asemenea sumatriptan reduce acțiunea unor substanțe din organism ce pot declanșa cefaleea, greața, sensibilitatea la lumină și sunete sau alte simptome ale migrenei.

Important de știut

Sumatriptan combate un episod de cefalee ce a apărut deja. Nu va preveni cefaleea și nu va reduce numărul atacurilor migrenoase.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Nu utilizați medicamentul în doze mai mari sau pentru perioade de timp mai lungi decât cele recomandate de către medic. Administrați medicamentul imediat ce observați apariția simptomelor migrenei sau după debutul atacului migrenos.

Înghițiți comprimatele cu un pahar mare cu apă. Nu divizați comprimatele.

Dacă săriți o doză – deoarece sumatriptan se utilizează la nevoie, nu este necesară administrarea regulată a medicamentului.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesivă.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- dureri toracice, senzație de apăsare în piept, durere ce iradiază în mâini și umeri, greață, transpirații, senzație generală de rău
- slăbiciune sau senzație de amorțeală apărută brusc în special pe o parte a corpului
- cefalee apărută brusc, confuzie, tulburări de vedere, tulburări de limbaj sau de echilibru
- bătăi cardiace rapide, agitație, rigiditate musculară, halucinații, tulburări de coordonare a mișcărilor însoțite de greață, vărsături, diaree
- durere gastrică brusc apărută și severă, diaree cu scaun
- convulsii
- amorțeli sau furnicături și colorație palidă-violacee a degetelor de la mâini sau picioare.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: greață, vărsături, diaree; dureri musculare; senzație de căldură sau înroșirea pielii; presiune sau senzație de apăsare în orice zonă a corpului; nas curgător, înfundat, congestionat, tuse; amețeli, somnolență, salivă excesivă sau transpirație.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu trebuie administrat pentru formele hemiple-gice sau bazilare ale migrenei. De asemenea nu trebuie adminis-

trat persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

În plus, medicamentul nu trebuie utilizat în prezența anumitor afecțiuni cardiovasculare, inclusiv angină pectorală (dureri toracice), istoric de infarct miocardic, accident vascular cerebral sau alte afecțiuni circulatorii. Nu trebuie administrat în prezența insuficienței hepatice severe sau hipertensiune arterială necontrolată.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: epilepsie sau alte afecțiuni convulsive; hipertensiune arterială; afecțiuni hepatice; afecțiuni renale; afecțiuni coronariene (inclusiv prezența factorilor de risc ce includ diabet, menopauza, fumat, obezitate, hipertensiune, hipercolesterolemie, istoric familial de afecțiuni coronariene, vârsta peste 40 de ani, histerectomie la femei). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Sumatriptan poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- antidepresive cum ar fi escitalopram (Ciprallex), duloxetine (Ariclaim, Cymbalta, Xeristar, Yentreve), fluoxetine (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arkedis, Seroxat, Paroxat), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zolof), venlafaxina (Efecetin, Velaxin)
- alt antimigrenos cum ar fi eletriptan (Replax), frovatriptan (Fromena), rizatriptan (Maxalt).

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Sumatriptan poate trece în laptele matern și poate afecta sugarul. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală este un comprimat de 50 sau 100 mg administrat

cu apă sau alt lichid. Doza maximă administrată o dată este de 100 mg iar doza maximă în decurs de 24 de ore este de 200 mg. Administrați două doze succesive la cel puțin 2 ore distanță. Dacă simptomele nu dispar, contactați medicul.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu sumatriptan pot include: convulsii, tremor, înroșirea pielii, probleme respiratorii, colorarea albăstrui a buzelor sau degetelor, tulburări de vedere, lăcrimare sau salivare excesivă, slăbiciune sau lipsa coordonării mișcărilor.

Imodium

Denumire comună internațională: Loperamidum

Alte denumiri comerciale: Lopedium, Loperamid, Loperamidum Clorhidrat, Neo-Enteroseptol

Forme de prezentare: Capsule, Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Loperamid încetinește ritmul digestiei astfel încât intestinul subțire are mai mult timp la dispoziție pentru a absorbi lichidele și substanțele nutritive din alimentele consumate.

Loperamid se utilizează pentru tratamentul diaree. Medicamentul este folosit de asemenea pentru a reduce cantitatea scaunului la persoanele cu ileostomă (anus contra naturii).

Important de știut

Dacă diareea nu dispare în timp de câteva zile sau dacă se agravează, anunțați medicul.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform indicațiilor medicului. Nu administrați medicamentul în doze mai mari sau pentru perioade mai lungi de timp decât cele recomandate de către medic.

Dacă săriți o doză – deoarece medicamentul se ia de obicei la nevoie, administrarea regulată nu este necesară. Totuși, dacă administrați medicamentul în mod regulat, luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- durere de stomac severă, balonare
- diaree ce nu răspunde la tratament sau se agravează
- diaree apoasă, în cantitate mare sau cu sânge
- febră, dureri în gât și cefalee însoțite de rash cutanat sever cu apariția de vezicule, descuamare și înroșirea pielii

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli, letargie, oboseală, constipație, dureri ușoare de stomac, rash cutanat minor sau prurit (mâncărimi).

Când nu se administrează?

Medicamentul se va evita în prezența diareei cu sânge sau de culoare neagră. De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament.

Atenționări speciale

Informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: febră, mucus în scaun, istoric de afecțiuni hepatice, tratament antibiotic. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului.

Asigurați un aport suficient de lichide pe durata tratamentului pentru a preveni deshidratarea.

Pot trece până la 48 de ore până la apariția efectelor medicamentului. Continuați administrarea acestuia conform prescripției.

Anunțați medicul dacă simptomele nu se ameliorează după 10 zile de tratament.

Loperamid poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Tratamentul cu antibiotice poate provoca diaree care poate fi un semn al unei noi infecții. Dacă aveți diaree apoasă sau cu sânge anunțați medicul. Nu utilizați loperamid pentru combaterea diareei decât la indicația medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de a lua medicamentul informați medicul dacă sunteți

sub tratament cu saquinavir (Invirase). Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau poate fi necesară evitarea tratamentului cu loperamid.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini pe durata tratamentului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate**Adulți și copii peste 5 ani***Diaree acută*

Doza inițială recomandată este de 2 capsule pentru adulți și o capsulă pentru copii, urmată de o capsulă după fiecare scaun diareic.

Diaree cronică

Doza inițială este de 2 capsule pentru adulți și o capsulă pentru copii. Această doză va fi ajustată până la obținerea a 1-2 scaune solide pe zi, doza uzuală fiind de 1-6 capsule pe zi.

Doza maximă zilnică recomandată pentru diareea acută sau cronică este de 8 capsule pe zi pentru adulți sau 3 capsule/20 kg la copii.

Copii sub 5 ani

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 5 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu loperamid pot include: amețeli, letargie, scăderea cantității de urină eliminată, crampe severe, balonare, vărsături.

Impamid vezi Indapamid

Imusporin vezi Cicloral

Indapamid

Denumire comună internațională: Indapamidum

Alte denumiri comerciale: Impamid, Indapamida, Indapamide, Indapmag, Indater, Rawel, Tertensif, Valutens

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Drajeuri, Drajeuri eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Indapamid face parte din clasa diureticelor tiazidice. Acesta previne absorbția excesivă a sării din urină, ceea ce poate cauza retenția de lichide. Indapamid se utilizează pentru combaterea retenției de lichide (a edemelor) la pacienții cu insuficiență cardiacă congestivă. De asemenea se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de știut

Dacă luați indapamid pentru tratamentul hipertensiunii arteriale, este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a menține eficacitatea acestuia. Deoarece tensiunea arterială se reduce treptat, continuați administrarea medicamentului pe toată această perioadă, chiar și în absența simptomelor. Hipertensiunea arterială este o boală adesea asimptomatică însă cu efecte severe pe termen lung, cum ar fi infarct miocardic, accident vascular cerebral. Amintiți-vă că medicamentul nu vindecă tensiunea arterială ci doar o menține sub control.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform instrucțiunilor medicului. Nu administrați o cantitate mai mare de medicament decât cea recomandată de către medic.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- uscarea gurii, sete accentuată, greață, vărsături
- senzație de slăbiciune, letargie, neliniște, sau amețeli excesive
- bătăi cardiace rapide sau neregulate
- dureri musculare sau slăbiciune.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: amețeli; cefalee; rash cutanat minor.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cu retenție urinară sau insuficiență renală severă, celor cu insuficiență hepatică severă sau cu hipokaliemie (nivele scăzute ale potasiului în sânge). De asemenea nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alte sulfamide.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezentei următoarelor afecțiuni: gută, lupus eritematos, afecțiuni renale sau hepatice, diabet zaharat. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Evitați supraîncălzirea organismului sau apariția deshidratării în timpul efortului fizic sau pe vreme caniculară. Urmați indicațiile medicului în privința tipului și a cantității de lichide ce trebuie consumată în fiecare zi. În unele cazuri un consum exagerat de lichide poate fi la fel de nociv ca și neconsumarea deloc a acestora.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- litiu
- baclofen
- alte medicamente antihipertensive
- corticosteroizi (cum ar fi prednison sau altele)
- insulină sau antidiabetice orale
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei cum ar fi benazepril, captopril, enalapril, lisinopril, ramipril sau altele
- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi aspirina, ibuprofen, diclofenac, indometacin, naproxen, piroxicam
- amiodarona (Cordaron, Mioritmin, Sedacoron), hidroxicloroquina (Plaquenil), claritromicina (Clar, Fromilid, Klabax), eritromicina (Eritro, Eritromagis), haloperidol (Haldol), chinidina, sotalol (Darob, Sotagamma).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medi-

cul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini pe durata tratamentului.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul. Nu administrați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Hipertensiune arterială

Doza uzuală inițială este de 1,25 mg în doză unică zilnică administrată dimineața. Dacă nu se obține controlul adecvat al tensiunii arteriale, medicul poate crește doza până la 5 mg/zi într-o singură priză.

Insuficiență cardiacă congestivă

Doza uzuală inițială este de 2,5 mg, într-o singură priză zilnică dimineața. Medicul poate crește doza până la 5 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu indapamid pot include: greață, fatigabilitate excesivă, amețeli, uscarea gurii, sete accentuată, dureri sau slăbiciune musculară.

Indapamida vezi Indapamid

Indapamide vezi Indapamid

Indapmag vezi Indapamid

Indater vezi Indapamid

Indometacin

Denumire comună internațională: Indometacinum

Forme de prezentare: Capsule, supozitoare

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Indometacin face parte din clasa antiinflamatoarelor nesteroidiene (AINS). Acesta acționează prin reducerea nivelelor unor substanțe responsabile de apariția inflamației și durerii în organism. Indometacin este utilizat pentru combaterea durerii și a inflamației provocate de mai multe afecțiuni cum ar fi artritele, guta, spondilita ankilopoietică, bursite sau tendinite.

Important de știut

Este importantă respectarea programului consultațiilor la medic pentru efectuarea testelor de laborator necesare urmăririi regulate a evoluției tratamentului. Pot apare ulcere sau hemoragii gastrointestinale pe durata tratamentului, chiar și în lipsa unor simptome prevestitoare.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează sistemic, conform indicațiilor medicului. Nu administrați o doză mai mare de medicament sau pentru o perioadă de timp mai lungă decât cea recomandată de către medic.

Înghițiți fiecare capsulă cu un pahar mare cu apă. Medicamentul se poate administra cu alimente sau lapte dacă apar tulburări gastrice.

Dacă utilizați supozitoare rectale, asigurați-vă că acesta nu este prea moale pentru a fi introdus; îl puteți ține sub apă rece sau răci înainte de a desface folia. Îndepărtați apoi folia și umezați zona rectală cu apă de la robinet. Așezați-vă pe o parte și împingeți supozitorul în rect cu ajutorul degetului. Supozitorul cu indometacin trebuie menținut în rect timp de cel puțin 1 oră pentru a permite absorbția completă a medicamentului.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- dureri toracice, slăbiciune, respirație superficială, vorbire greoaie, tulburări de vedere sau de echilibru
- scaune negre, cu sânge sau cu aspect de păcură
- tuse cu sânge sau vărsături cu aspect de zaț de cafea
- umflare sau creștere ponderală rapidă
- scăderea cantității de urină eliminată sau lipsa acesteia
- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor)
- febră, dureri în gât, dureri în zona de răch, cutanat cu apariția

- de vezicule, descuamare și înroșirea pielii
- hematoame, senzație de furnicături, amorțeală, durere, slăbiciune musculară severă.

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: tulburări gastrice, diaree, constipație; balonare, gaze intestinale; amețeli, nervozitate, cefalee; rash cutanat, prurit (mâncărimi); tulburări de vedere; țiuțuri în urechi.

Când nu se administrează?

Indometacin nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergii la medicament, aspirină sau alte medicamente similare, sau dacă au avut în antecedente atacuri de astm la administrarea de aspirină sau alte medicamente din aceeași clasă.

Nu utilizați indometacin supozitoare dacă aveți un istoric recent de inflamații rectale sau sângerări rectale.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: istoric de infarct cardiac, accident vascular cerebral sau alte afecțiuni tromboembolice; afecțiuni cardiovasculare cum ar fi insuficiența cardiacă congestivă sau hipertensiunea arterială; istoric de ulcer gastric sau hemoragii gastrice; afecțiuni renale sau hepatice; afecțiuni convulsive cum ar fi epilepsia; astm; polipi nazali; tulburări de coagulare a sângelui; prezența fumatu-lui. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Administrarea AINS poate crește riscul apariției afecțiunilor cardiovascularare severe cum ar fi infarctul cardiac sau accidentul vascular cerebral. Riscul crește proporțional cu durata tratamentului. Nu utilizați medicamentul imediat înainte sau după ce ați suferit o intervenție de bypass coronarian.

AINS pot crește de asemenea riscul de apariție a efectelor adverse gastrointestinale, inclusiv hemoragii sau perforații. Acestea pot fi fatale iar efectele gastrointestinale pot apare fără avertisment pe toată durata tratamentului. Persoanele în vârstă pot avea un risc crescut de apariție a acestora.

Nu consumați alcool pe durata tratamentului cu indometacin. Acesta poate crește riscul apariției hemoragiilor digestive la administrarea medicamentului.

Nu administrați nici un alt medicament cu eliberare OTC (fără rețetă) cum ar fi cele împotriva răcelii, pentru alergii, analgezice, fără a consulta mai întâi medicul sau farmacistul. Multe dintre acestea conțin aspirină sau alte medicamente similare indome-

tacinului (cum ar fi ibuprofen, ketoprofen, naproxen). Administra-re în asociație cu indometacinul poate provoca o supradozare accidentală sau poate crește riscul apariției reacțiilor adverse.

Medicamentul poate modifica unele teste de laborator. Informați medicul de efectuează aceste teste asupra tratamentului urmat.

Evitați expunerea prelungită la lumina solară sau raze UV arti-ficiale (solarii pentru bronzat). Indometacin poate crește sensibili-tatea pielii la lumina solară și pot apare arsuri. Utilizați creme de protecție solară și purtați îmbrăcăminte protectoare dacă expu-nera este necesară.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- aspirină sau alte AINS cum ar fi diclofenac (Almiral, Clafen, Di-clac), etodolac (Febret), ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), keto-profen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Mo-mendol, Reuxen), piroxicam (Finalgen, Flamexin, Hotemin) sau altele
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- ciclosporina (Cicloral, Equoral, Sandimmun Neoral)
- digoxin (Lanoxin)
- diuretice cum ar fi furosemid (Diurex, N-Furosemid)
- litiu
- metotrexat (Antifolan)
- corticosteroizi cum ar fi prednison
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atecor, Atenocor, Blocote-nol), bisoprolol (Bisoblock, Bisogamma, Concor), metoprolol (Betoloc, Bloxan, Egilok), propranolol (N-Propranolol), sotalol (Darob, Sotagamma) sau altele.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra sugarului dacă se administrează pe durata sarcinii. Anunțați medicul dacă sus-pectați sau constatați apariția unei sarcini. Administrarea medi-camentului în ultimele 3 luni de sarcină poate provoca defecte congenitale ale nou-născutului. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii fără acordul medicului.

Indometacin trece în laptele matern putând afecta sugarul. Nu luați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate**Adulți**

Poliartrită reumatoidă moderată sau severă, boală artrozică, spondilită ankilozantă

Doza uzuală recomandată este de 25 mg de 2-3 ori pe zi, putându-se crește doza până la 150-200 mg/zi. Este necesară monitorizarea regulată a efectelor adverse ale tratamentului.

Bursite sau tendinite

Se recomandă 75-150 mg pe zi administrate în 3-4 prize timp de 1-2 săptămâni până la dispariția simptomelor.

Artrită gutoasă acută

Doza uzuală este de 50 mg de 3 ori/zi până la reducerea durerii (de obicei 3-5 zile).

Copii

Nu a fost stabilită siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 14 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu indometacin pot include: greață, vărsături, dureri de stomac, letargie, scaune negre sau cu aspect de păcură, tuse cu sânge, respirație superficială, leșin sau comă.

Inspra

Denumire comună internațională: Eplerenonum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Eplerenona blochează acțiunea aldosteronului în organism. Aldosteronul este un hormon important pentru reglarea tensiunii arteriale. Eplerenona se utilizează pentru tratamentul hipertensiunii arteriale sau al insuficienței cardiace congestive în urma unui infarct miocardic.

Important de știut

Eplerenona poate crește nivelele potasiului în organism, putând apare hiperkaliemie severă. Medicul va dori efectuarea periodică a testelor de laborator pe durata tratamentului pentru a măsura nivelele potasiului în sânge. Evitați administrarea de suplimente de potasiu și evitați utilizarea substituenților sării de bucătărie ce conțin potasiu. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția grețurilor, diareei, oboselii excesive deoarece acestea pot fi sem-

ne ale hiperkaliemiei.

Administrarea corectă

Inspra se administrează oral conform indicațiilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare cu apă. Medicamentul poate fi administrat indiferent de orarul meselor. Este importantă administrarea regulată a medicamentului pentru a obține efectele maxime.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de căldură și umezeală excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- creșterea nivelului de potasiu în sânge (greață, diaree sau senzație de slăbiciune pot fi primele semne ale hiperpotasemiei sau se poate detecta prin teste de laborator).

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: cefalee, amețeli, fatigabilitate, tuse.

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează persoanelor cu insuficiență renală severă sau celor cu hiperpotasemie. De asemenea nu trebuie administrat în asociație cu alte medicamente ce afectează funcția hepatică.

Pacienți cu hipertensiune arterială ce sunt în tratament cu diuretice ce economisesc potasiul, cum ar fi amilorid, spironolactonă (Alspiron, Verospiron) sau triamteren, nu pot lua Inspra. De asemenea medicamentul nu se poate utiliza în tratamentul hipertensiunii arteriale la pacienții cu diabet zaharat tip II ce au nivele crescute ale proteinelor în urină (microalbuminurie), o situație ce poate anunța insuficiența renală.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței afecțiunilor hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitoriza-

rea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Nu încetați administrarea medicamentului fără acordul medicului, chiar dacă observați dispariția simptomatologiei. Încetarea bruscă a tratamentului poate agrava afecțiunea.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- suplimente de potasiu (Clorură de Potasiu, Jodid, Jodthyrox, Tranxene)
- substituenți ai sării de bucătărie ce conțin potasiu
- diuretice ce economisesc potasiu cum ar fi spironolactona (Aldacton, Verospiron), triamteren sau amilorid
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei cum ar fi captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enalap, Enap), fosinopril (Fosypril, Monopril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Medapril), perindopril (Coverex, Prenessa, Prestarium), ramipril (Ampril, Piramil, Tritace)
- inhibitori ai receptorilor angiotensinei II cum ar fi candesartan (Atacand), irbesartan (Aprovel, Karvea), losartan (Cozaar, Loriga), olmesartan (Santini), telmisartan (Kinzalmono, Micardis, Pritor), valsartan (Diovan)
- antifungice cum ar fi fluconazol (Diflucan, Flucoric, Flucovim, Fungolon), ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Ketostin, Nizoral) sau itraconazol (Orungal, Sporilin)
- verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis)
- litiu
- inhibitori de protează cum ar fi amprenavir (Agenerase), ritonavir (Kaletra, Norvir), nelfinavir (Viracept), saquinavir (Invirase), indinavir (Crixivan).

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Nu administrați eplerenon pe durata sarcinii fără a consulta mai întâi medicul.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu luați medicamentul pe durata alăptării decât la recomandarea medicului.

Doze recomandate

Adulți

Insuficiență cardiacă congestivă după un infarct cardiac

Doza zilnică recomandată este de 50 mg. Medicul va începe tratamentul cu 25 mg/zi și va crește treptat doza la 50 mg/zi adminis-

trat pe o perioadă de până la 4 săptămâni.

Hipertensiune arterială

Doza inițială recomandată este de 50 mg o dată pe zi. În funcție de răspunsul la tratament medicul poate crește doza până la maxim 50 mg de 2 ori/zi. Dacă luați în asociație medicamente ce afectează funcția hepatică, doza inițială recomandată este de 25 mg/zi.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu eplerenonă pot include: vărsături, tremor, letargie sau convulsii.

Insulatard vezi Humulin

Insuman Basal vezi Humulin

Insuman Comb vezi Humulin

Insuman Rapid vezi Humulin

Intrinsa vezi Undestor

Intron A

Denumire comună internațională: Interferonum alfa 2b

Alte denumiri comerciale: Viraferon

Forme de prezentare: Soluție injectabilă, Pulbere + solvent pentru soluție injectabilă IM/IV

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Interferonul alfa 2b este o proteină. Interferonul este eliberat în organism ca răspuns la o infecție virală. Acesta este important pentru combaterea infecțiilor virale, are rol în multiplicarea celulelor și în reglarea sistemului imun.

Interferonul alfa 2b este un interferon specific utilizat pentru tratamentul leucemiei cu celule păroase, a unor cazuri de veruci genitale, sarcomului Kaposi din boala SIDA, hepatitei cronice C, hepatitei cronice B sau al melanomului malign.

Important de știut

În unele cazuri, interferonul alfa 2b a provocat tulburări severe de dispoziție sau comportament. Anunțați medicul dacă observați simptome depresive, gânduri de suicid, iritabilitate, anxietate (nervozitate), agresivitate sau alte tulburări de dispoziție sau

comportament.

La persoanele în tratament cu interferon alfa 2b au apărut unele afecțiuni în diferite organe cum ar fi inima, plămânii sau ochii. Anunțați medicul dacă observați apariția dificultății la respirație, durerii în piept, tulburărilor de vedere sau pierderea vederii.

La unii pacienți în tratament cu interferon alfa 2b s-a observat o scădere a numărului celulelor albe (leucocitelor) din sânge și a trombocitelor. Dacă numărul acestora este prea scăzut, poate crește riscul de apariție al infecțiilor sau hemoragiilor spontane. Anunțați medicul dacă observați apariția febrei, simptomelor unei infecții sau hemoragii și hematoame spontan apărute.

Administrarea corectă

Interferonul alfa 2b se administrează prin injecție intramusculară, intravenoasă, subcutanată sau intralezoinală. Utilizați medicamentul strict conform indicațiilor medicului. Medicul sau asistenta vă vor explica în detaliu tehnica de injecție a medicamentului. Dacă nu înțelegeți aceste indicații, cereți explicații suplimentare. Nu injectați medicamentul dacă nu sunteți siguri în privința modului de administrare.

Consumați 6-8 pahare cu apă sau alte lichide zilnic pentru a asigura o hidratare adecvată, în special la începutul tratamentului.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la frigider între 2-8° Celsius. Nu congelați medicamentul. Intron A poate fi păstrat la temperatura camerei timp de maxim 1 oră în ziua administrării sau timp de maxim 1 lună la frigider.

Ce efecte adverse pot apare?

În unele cazuri, interferonul alfa 2b a provocat tulburări severe de dispoziție sau comportament. Anunțați medicul dacă observați simptome depresive, gânduri de suicid, iritabilitate, anxietate (nervozitate), agresivitate sau alte tulburări de dispoziție sau comportament.

La persoanele în tratament cu interferon alfa 2b au apărut unele afecțiuni în diferite organe cum ar fi inima, plămânii sau ochii. Anunțați medicul dacă observați apariția dificultății la respirație, durerii în piept, tulburărilor de vedere sau pierderea vederii.

La unii pacienți în tratament cu interferon alfa 2b s-a observat o scădere a numărului celulelor albe (leucocitelor) din sânge și a trombocitelor. Dacă numărul acestora este prea scăzut, poate crește riscul de apariție al infecțiilor sau hemoragiilor spontane.

Anunțați medicul dacă observați apariția febrei, simptomelor unei infecții sau hemoragii și hematoame spontan apărute.

Dacă observați apariția unei reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului) încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul.

Este foarte probabil apariția simptomelor gripale, mai ales la începutul tratamentului însă acestea scad de obicei în intensitate odată cu continuarea tratamentului. Administrarea unor medicamente OTC (eliberate fără rețetă) pentru combaterea febrei, consumul a multe lichide și administrarea medicamentului la culcare pot ameliora aceste simptome.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: febră sau frisoane; cefalee; dureri musculare; greață, vărsături, pierderea apetitului; diaree sau constipație; amețeli sau letargie pierdere sau subțierea părului.

Când nu se administrează?

Intron A nu se administrează persoanelor cunoscute cu istoric de reacții alergice la interferon sau la derivate de E. coli. De asemenea nu se administrează interferon persoanelor cunoscute cu alergie la alcool benzilic.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: istoric de depresie, ideeație suicidală, anxietate, abuz de alcool sau medicamente, alte afecțiuni psihiatrice; infecții active; afecțiuni cardiace sau istoric de infarct miocardic; afecțiuni autoimune cum ar fi poliartrita reumatoidă, lupus eritematos sistemic sau psoriazis; afecțiuni pulmonare; diabet zaharat; istoric de afecțiuni tromboembolice; supresia măduvei osoase; trombocitopenie; afecțiuni tiroidiene; afecțiuni hepatice. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Interferon alfa 2b poate provoca letargie sau tulburări de atenție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor. Evitați aceste activități până la dispariția efectelor medicamentului.

Nu injectați soluția de interferon dacă observați particule în suspensie sau dacă culoarea acesteia este modificată. Nu agitați fiola de medicament înaintea injectării. Dacă este necesară amestecarea acesteia, înclinați-o ușor dintr-o parte în alta.

Nu utilizați niciodată un ac sau o seringă mai mult de o singură dată. Aruncați seringile și acele utilizate în recipiente speciale, re-

zistente la găurire. Aruncați orice rest de medicament utilizat. O fiolă de medicament se va utiliza o singură dată. Nu păstrați fiola utilizată pentru o administrare ulterioară.

Medicul poate solicita efectuarea regulată a testelor de laborator pentru a monitoriza răspunsul la tratament. Respectați programul consultațiilor la medic.

Nu se cunoaște dacă tratamentul cu interferon va preveni transmiterea hepatitei la alte persoane. De asemenea nu se cunoaște dacă medicamentul va vindeca boala sau preveni apariția cirozei, insuficienței hepatice sau cancerului hepatic ce pot apare în urma infecției cu un virus hepatic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul dacă urmați un tratament cu teofilină (Teotard, Theo SR) înainte de a lua medicamentul. Intron A poate crește nivelele teofilinei în organism.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului la administrarea în sarcină. Nu administrați medicamentul pe durata sarcinii decât la recomandarea medicului.

Nu se știe dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Doza utilizată și durata tratamentului vor fi hotărâte de către medic pentru fiecare pacient în parte, în funcție de afecțiunea pentru care este prescris, de alte afecțiuni asociate sau alte tratamente urmate. Respectați indicațiile medicului.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu interferon alfa 2b.

Invirase

Denumire comună internațională: Saquinavirum

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Saquinavir este un medicament antiviral din clasa inhibitorilor de protează. Acesta previne multiplicarea virusului imunodeficienței umane (HIV) care provoacă sindromul imunodeficienței

dobândite (SIDA).

Important de știut

Saquinavir nu vindecă boala HIV/SIDA. Chiar dacă urmați tratament antiviral există în continuare riscul apariției complicațiilor bolii, inclusiv infecții oportuniste (infecții rare ce apar la persoanele cu sistemul imun deprimat, cum ar fi unele tipuri de pneumonie, tuberculoza sau infecții fungice). De aceea este important să rămâneți în continuare sub supravegherea unui medic și să respectați toate programările stabilite la medic.

Deși conțin același substanță activă, Invirase și Fortovase nu sunt interschimbabile. Atunci când se utilizează saquinavir ca singurul inhibitor de proteaze într-o combinație de medicamente antivirale, atunci se recomandă administrare Fortovase. Invirase se poate utiliza doar în combinație cu ritonavir (Norvir). Orice trecere de la Invirase la Fortovase sau invers trebuie făcută doar sub supravegherea medicului.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral conform instrucțiunilor medicului. Înghițiți fiecare comprimat cu un pahar mare de apă. Medicamentul se administrează cu alimente sau în decurs de 2 ore după masă.

Este importantă administrarea regulată a tratamentului pe toată perioada de timp recomandată de către medic. Luați medicamentul la aceleași ore în fiecare zi pentru a evita neadministrarea unei doze.

Dacă săriți o doză – luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe, încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- febră, dureri în gât, cefalee însoțite de rash cutanat sever cu apariția de vezicule, descumare și înroșirea pielii
- creșterea cantității de urină eliminată, sete extremă
- hemoragii sau hematoame apărute spontan
- semne și simptome ale unei noi infecții cum ar fi febră, frisoane,

tuse, simptome gripale

- greață, dureri de stomac, febră joasă, pierderea apetitului, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor, apariția icterului (îngălbenirea pielii sau a ochilor).

Continuați administrarea medicamentului și consultați medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe: ușoară greață, vărsături, diaree, dureri de stomac; amorteală sau furnicături, în special în jurul gurii; dureri musculare; cefalee, modificări ale dispoziției; modificarea distribuției grăsimii la nivelul corpului (în special pe mâini, picioare, față, ceafă, sâni și talie).

Când nu se administrează?

Medicamentul nu se administrează în prezența insuficienței hepatice. De asemenea nu se administrează la persoanele cunoscute cu reacții alergice la medicament.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: diabet, afecțiuni hepatice, afecțiuni hematologice (cum ar fi hemofilia), hipercolesterolemie sau hipertrigliceridemie. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Saquinavir poate reduce eficacitatea contraceptivelor orale. Consultați medicul în privința utilizării unei forme de contracepție non-hormonale eficiente pentru prevenirea sarcinii pe durata tratamentului.

Tratamentul cu saquinavir nu va preveni transmiterea infecției la alte persoane prin contact sexual neprotejat sau prin produse contaminate cu sânge. Discutați cu medicul în privința măsurilor ce trebuie luate pentru a preveni transmiterea infecției la alte persoane. Folosirea în comun a acelor de seringă nu este o practică sigură, nici măcar pentru persoanele sănătoase.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu administrați saquinavir în asociație cu unul dintre următoarele medicamente:

- amiodarona (Amio Tad, Cordarone, Mioritmin, Sedacoron)
- flecainida (Tambocor)
- midazolam (Dormicum, Fulsed)
- propafenona (Propanorm, Rytmonorm)
- chinidina
- derivați ergotaminici cum ar fi ergometrina
- Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- fluticasona (Flixonase, Flixotide)
- antibiotice cum ar fi claritromicina (Clar, Fromilid, Klacid), itraconazol (Orungal), ketoconazol (Kefungin, Nizoral), rifampicina (Sinerdol)
- antidepresive cum ar fi clomipramina (Anafranil)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi amlodipina (Amlo Tad, Norvasc, Tenox), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), felodipina (Auronal, Felocord, Felohexal), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- hipocolesterolemizante cum ar fi atorvastatin (Sortis), lovastatin (Holetar, Medostatin), simvastatin (Mivastin, Simcor, Simgal)
- medicamente ce scad sistemul imunitar cum ar fi ciclosporina (Cicloral, Equoral, Imusporin), sirolimus (Rapamune), tacrolimus (Advagraf, Prograf, Protopic)
- alte medicamente pentru HIV/SIDA cum ar fi lopinavir/ritonavir (Kaletra)
- insulină sau antidiabetice orale
- medicamente pentru disfuncția erectilă cum ar fi sildenafil (Revatio, Viagra), tadalafil (Cialis) sau vardenafil (Levitra, Vivanza)
- anticonvulsivante cum ar fi carbamazepina (Finlepsin, Neurotop, Taver, Timonil) fenobarbital sau fenitoina.

Sarcina și alăptarea

Nu este de așteptat ca medicamentul să aibă efecte adverse severe asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Totuși, infecția HIV poate trece la făt dacă mama nu urmează tratamentul corespunzător pe durata sarcinii. Anunțați imediat medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini.

Femeile cu boala HIV/SIDA nu trebuie să alăpteze deoarece infecția se poate transmite fătului prin laptele matern, chiar dacă acesta nu este infectat la naștere.

Doze recomandate

Adulți și copii peste 16 ani

Fortovase în combinație cu alte medicamente antivirale

Doza recomandată este de 1200 mg (6 capsule de 200 mg) administrate de 3 ori pe zi. Nu sunt recomandate doze mai mici de 1200 mg de 3 ori/zi deoarece nu au aceeași activitate antiretrovirală.

Invirase în combinație cu ritonavir

Doza recomandată este de 1000 mg (5 capsule de 200 mg) de două ori pe zi. Ritonavir se administrează odată cu Invirase.

Nu au fost stabilite eficacitatea și siguranța administrării saquinavirului la copii cu vârsta mai mică de 16 ani.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Nu se cunosc simptomele supradozării cu saquinavir.

Invoril vezi Enalapril

Ipaton vezi Ticlid

Ipravent vezi Atrovent

Irbesarton vezi Aprovel

Iscover vezi Plavix

Isicom vezi Zimox

Isodinit

Denumire comună internațională: Isosorbidi Dinitras

Alte denumiri comerciale: Diniter, Elantan Long, Isosorbid, Isosorbid Dinitrat, Isosorbide Dinitrate, Maycor Retard

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate eliberare prelungită, Capsule eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Isosorbid dinitrat face parte dintr-o clasă de medicamente numite nitrați. Acesta dilată vasele de sânge favorizând circulația sângelui și ușurând munca inimii. Isodinit se utilizează pentru tratamentul și prevenirea atacurilor de angină pectorală (dureri toracice de cauză cardiacă).

Important de știut

Isosorbid dinitrat poate provoca cefalee severă, în special la începutul tratamentului. Aceasta se poate ameliora pe măsura continuării tratamentului. Nu încetați administrarea medicamentului. Consultați medicul înainte de a administra orice medicament pentru controlul cefaleei.

Administrarea corectă

Medicamentul se administrează oral, conform indicațiilor medicului. Nu administrați o cantitate mai mare de medicament sau pentru o perioadă de timp mai lungă decât cea recomandată de către medic.

Dacă este posibil încercați să vă odihniți sau să rămâneți așezat atunci când administrați medicamentul. Acesta poate provoca

amețeli sau leșin.

Nu spargeți, zdrobiți sau desfaceți comprimatele sau capsulele cu eliberare prelungită. Înghițiți-le întregi. Acestea sunt special fabricate pentru a elibera medicamentul lent în organism. Zdrobirea acestora va provoca eliberarea unei cantități prea mari de medicament în organism.

Dacă săriți o doză – deoarece medicamentul se ia adesea la nevoie, administrarea regulată a acestuia poate să nu fie necesară. Totuși, dacă administrați regulat medicamentul, luați doza uitată imediat ce vă amintiți. Dacă însă sunt mai puțin de 2 ore până la următoarea doză, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Dacă utilizați o formă cu eliberare prelungită și sunt mai puțin de 6 ore până la următoarea doză, săriți peste doza uitată și continuați conform programului normal de administrare. Nu administrați o doză dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – la temperatura camerei, ferit de umezeală și căldură excesive.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse severe:

- reacții alergice (urticarie, dificultate la respirație, umflarea feței, a buzelor, a limbii, a gâtului)
- ritm cardiac neobișnuit de rapid, lent sau neregulat
- tulburări de vedere, uscarea gurii
- greață, vărsături, transpirații, paloare tegumentară, senzație de leșin.

Dacă observați apariția următoarelor efecte adverse mai puțin severe, continuați administrarea medicamentului și consultați medicul: senzație de căldură, înroșire sau furnicături la nivelul pielii; senzație de slăbiciune sau amețeli.

Când nu se administrează?

Isodinit nu se administrează persoanelor cunoscute cu alergie la medicament sau la alți nitriți. De asemenea este contraindicată asocierea medicamentului cu sildenafil (Viagra) datorită reacțiilor severe ce pot apare.

Atenționări speciale

Înainte de a lua medicamentul informați medicul asupra istoricului dumneavoastră medical, în special asupra prezenței următoarelor afecțiuni: semne și simptome ale unui infarct cardiac (dureri toracice sau senzație de apăsare ce iradiază către membre sau umăr, greață, transpirații, senzație de rău general); insuficiență cardiacă congestivă; anemie severă; tensiune arterială joasă;

afecțiuni renale. Pot fi necesare ajustări ale dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului în prezența acestor afecțiuni.

Dacă administrați regulat medicamentul pentru a preveni apariția anginei pectorale, nu încetați brusc administrarea medicamentului deoarece acest lucru poate provoca un atac brusc de angină. Păstrați întotdeauna medicamentul la îndemână în cazul apariției unui atac anginos. Reinnoiți-vă din timp prescripția pentru a nu rămâne fără medicament.

Isosorbid dinitrat poate provoca efecte adverse ce afectează capacitatea de judecată sau de reacție. Aveți grijă la efectuarea activităților cu risc sau care necesită atenție sporită cum ar fi condusul autovehiculelor.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului. Acesta poate crește riscul de apariția a unor efecte adverse ale medicamentului cum ar fi amețeli, letargie, leșin.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Informați medicul asupra altor tratamente urmate, în special dacă implică unul dintre următoarele medicamente:

- medicamente pentru tratamentul hipertensiunii arteriale
- medicamente pentru combaterea disfuncției erectile cum ar fi tadalafil (Cialis), vardenafil (Levitra, Vivanza)
- beta-blocante cum ar fi atenolol (Atecor, Atenocor, Blocotenol, Hypoten), carvedilol (Atram, Carvedigamma, Coryol, Dilatrend), metoprolol (Betoloc, Bloxan, Egilok), propranolol (N-Propranolol), sotalol (Darob, Sotagamma) sau altele
- blocante ale canalelor de calciu cum ar fi diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), nifedipina (Adalat, Corinfar, Nifecard), nimodipina (Dilceren, Nimodipin, Nimotop), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verapamil, Verogalid) sau altele.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în sarcină. Anunțați medicul dacă suspectați sau constatați apariția unei sarcini pe durata tratamentului.

Nu se cunoaște dacă medicamentul trece în laptele matern. Nu utilizați medicamentul pe durata alăptării fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Adulți

Tratamentul sau profilaxia imediată a crizelor de angină pectorală
Se recomandă administrarea a unui comprimat perlingual de 2,5 mg, putându-se crește doza până la 10 mg

Profilaxia pe termen lung a crizelor de angină pectorală

Doza recomandată este de 1-2 comprimate retard (20-40 mg) la intervale de 12 ore.

Insuficiență cardiacă congestivă

Doza uzuală este de 3 comprimate retard la interval de 12 ore, în asociație cu diuretice și tonice cardiace.

Copii

Nu au fost stabilite siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii.

Supradozare

Orice medicament administrat în exces poate provoca efecte adverse severe. Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Simptomele supradozării cu isosorbid dinitrat pot include: cefalee pulsatilă, confuzie, febră, ritm cardiac accelerat, amețeli, tulburări de vedere, greață, vărsături, diaree cu sânge, dificultate la respirație, piele rece și umedă, leșin, convulsii.

Isoptin vezi Verapamil

Isopto Carpine vezi Pilocarin

Isosorbid vezi Isodinit

Isosorbid Dinitrat vezi Isodinit

Isosorbide Dinitrate vezi Isodinit

Itraconazol vezi Orungal

Itraconazole vezi Orungal

Jeanine

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Jeanine este un contraceptiv oral combinat ce conține o cantitate redusă de hormoni feminini, dienogest (un progestativ) și etinilestradiol (un estrogen). Poate fi folosit atât ca metodă de prevenire a sarcinii cât și ca tratament al acneei și seboreei ușoare sau moderate, datorită efectelor sale antiandrogene.

Important de știut

Administrarea de hormoni poate crește riscul de coagulare a

sângelui, accident vascular cerebral sau infarct miocardic la femeile fumătoare și cu vârsta peste 35 ani.

Administrarea corectă

Începeți să luați Jeanine din prima zi de sângerare a ciclului menstrual, alegând din folie drajeul corespunzător zilei respective (ex. luați drajeul marcat 'S' dacă este sâmbătă). Continuați administrarea celor 21 drajeuri, câte 1 drajeu pe zi, în ordinea zilelor. Luați drajeul la aceeași oră din zi, preferabil seara (pentru a reduce din intensitatea efectelor secundare cum ar fi greața sau durerile de cap). După terminarea foliei urmează o pauză de 7 zile, timp în care ar trebui să apară sângerarea menstruală. Reîncepeți administrarea altei folii în aceeași zi a săptămânii în care ați început prima folie.

Dacă ați născut sau ați făcut un avort de curând, puteți începe administrarea pilulelor după prima menstruație normală sau chiar mai devreme dacă medicul v-o recomandă.

Dacă în mod excepțional nu apare menstruația în intervalul de 7 zile de pauză, nu se va relua administrarea și se va consulta medicul.

Dacă săriți o doză – luați pilula imediat ce vă amintiți, dar în interval de cel mult 12 ore. După depășirea acestui interval, săriți peste pilula pe care ați uitat să o luați și administrați Jeanine în continuare, conform programului normal, dar în asociere cu o metodă contraceptivă de barieră (ex. prezervativ). Nu luați două pilule deodată!

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați drajeurile expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri în piept cu sau fără iradiere pe brațul stâng, baza gâtului, umăr sau maxilar, greață, transpirații, dificultăți în respirație, stare generală alterată
- dureri brusc instalate la nivelul gambelor, coapselor sau picioarelor cu tumefacție și reducerea mișcărilor
- slăbiciune musculară sau amorțeli în special pe o parte a corpului, dureri de cap severe, dureri de ochi, tulburări de vedere, de vorbire, auz sau de echilibru, confuzie
- migrene nou-apărute sau mai frecvente decât înaintea admi-

nistrării Jeanine

- îngălbenirea ochilor și pielii, mâncărimi pe întreg corpul, urină închisă la culoare, scaune decolorate, oboseală
- formațiuni nodulare palpabile la nivelul sânilor
- depresie, tulburări de somn, schimbări ale dispoziției, slăbiciune generalizată
- convulsii
- semne de graviditate

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, balonare, dureri de stomac, sensibilitate și mărire a sânilor, modificări ale piloziției, schimbări ale apetitului și greutateii, tumefacții ale mâinilor sau picioarelor, prurit vaginal (mâncărimi), leucoree, modificări ale ciclului menstrual, cloasmă (pete gălbui maronii pe piele), dureri de cap, nervozitate, amețeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanțele active, sarcină, diabet zaharat complicat cu modificări ale vaselor de sânge, boli de ficat severe, istoric de îngălbenire a pielii sau mâncărimi severe pe întreg corpul în timpul unei sarcini anterioare, alte tipuri de icter ca sindrom Dubin-Johnson sau sindrom Rotor, tumori ale ficatului, pancreatită asociată cu nivele ridicate ale colesterolului în sânge, afecțiuni ale glandelor suprarenale, convulsii, epilepsie, depresie, cancer care se poate dezvolta sub influența hormonilor sexuali (ex. cancer de sân, uter sau ovare), sângeri vaginale neinvestigate medical, antecedente de tromboză venoasă profundă, embolie pulmonară, infarct miocardic sau accident vascular cerebral (afecțiuni determinate de formarea cheagurilor de sânge la nivelul membrelor inferioare, plămânilor, inimii respectiv creierului), angină pectorală cu dureri în piept, atac cerebral ischemic tranzitor, istoric cu migrene însoțite de tulburări de vorbire sau de vedere, slăbiciune sau amorțeală a oricărei părți.

Atenționări speciale

Înainte să începeți administrarea acestor pilule, mergeți la medic pentru examen clinic complet, inclusiv ginecologic.

Nu luați Jeanine fără aprobarea medicului dacă sunteți fumătoare, aveți peste 35 ani, sunteți supraponderală, aveți hipertensiune arterială, colesterol crescut, boli de inimă inclusiv stenoză sau insuficiență ale valvelor, aritmii cardiace, varice venoase, flebite superficiale (inflamații ale venelor superficiale), boli de ficat sau afecțiuni biliare, diabet zaharat, miarenă, epilepsie, scleroză

multiplă, otoscleroză (o formă de pierdere a auzului), o afecțiune a glandelor suprarenale, boală Crohn sau alte boli inflamatorii cronice ale intestinului, lupus eritematos sistemic, siclemie (anemie cu celule roșii în seceră), sindrom hemolitic uremic (tulburare de coagulare a sângelui care determină insuficiență renală), porfirie, antecedente familiale de tromboză, infarct miocardic, accident vascular, sângerări vaginale neinvestigate medical, cancer de uter sau de sân.

De asemenea evitați contraceptivele hormonale dacă nu aveți aprobarea medicului în cazul în care ați observat episoade cu porfirie, herpes gestațional, coreea Sydenham sau pierderea auzului apărute sau agravate în timpul sarcinii sau după folosirea de hormoni sexuali.

În primele luni de administrare pot apărea sângerări mici (spotting) între menstruații dar acestea dispar după ce organismul se obișnuiește cu Jeanine. Dacă continuă, devin mai severe sau reapar după un timp, contactați medicul pentru mai multe investigații.

Nu luați mai multe pilule deodată sau mai mult timp decât v-a fost recomandat de către medic.

Deoarece la femeile care utilizează contraceptive orale o perioadă mai lungă de timp au fost raportate mai frecvent cancere de col uterin, posibil secundare și altor factori, vizitați periodic medicul ginecolog pentru a efectua investigațiile necesare.

Întrerupeți fumatul pe durata administrării acestor pilule, mai ales dacă aveți peste 35 ani.

Examinați-vă lunar sânii pentru a detecta cât mai devreme apariția eventualilor noduli.

Unele medicamente pot reduce eficacitatea pilulelor. Se recomandă consultarea prospectului înaintea administrării oricărui alt medicament pentru a vedea dacă acesta interacționează cu efectele contraceptivelor orale. În cazul în care respectivul medicament alterează metabolismul contraceptivelor se recomandă utilizarea suplimentară și a altor metode contraceptive pe durata tratamentului. Sunt indicate prezervativele sau alte metode contraceptive de barieră. Nu vă bazați pe metoda calendarului sau pe temperatura bazală deoarece Jeanine modifică mucusul cervical și temperatura bazală.

În cazul unei intervenții chirurgicale programate poate fi necesară întreruperea pilulelor cu câteva săptămâni înaintea operației. Imobilizarea temporară la pat poate crește riscul de tromboză venoasă profundă. Consultați medicul pentru a vedea când puteți relua administrarea pilulelor.

Dacă aveți sau ați avut cloasma gravidei la o sarcină anterioară

(pete maronii dispuse mai ales pe față) evitați expunerea la soare sau ultraviolete.

Ca toate contraceptivele orale, Jeanine nu protejează împotriva transmiterii virusului HIV sau a altor boli cu transmitere sexuală.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- anticonvulsivante: fenitoin (Phenydan), fenobarbital, carbamazepină (Carbamim, Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol, Timonil), oxcarbazepina (Trileptal), topiramat (Topamax, Topran)
- antibiotice: ampicilina (Ampiplus, Ephicilin, Epicocillin), amoxicilina (Dispamox, Duomox), eritromicina (Eritro), tetraciclina, doxiciclina (Unidox, Vibramycin D), rifampicina (Sinerdol), rifabutina (Mycobutin)
- ciclosporina (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- antifungice: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), etodolac (Febret), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketoprofen (Artrosilene, Flexen, Ketalgol, Ketonal, Profenid), ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), naproxen (Reuxen), nimesulid (Aulin, Lemesil, Nimesil, Sulidam), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flamexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid niflumic (Nifluril), oxaprozin (Dayrun)
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: benazepril (Cibacen), captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen)
- antagoniști ai receptorului pentru angiotensina II: eprosartan (Teveten), irbesartan (Aprovel, Karvea), losartan (Cozaar, Lorista), olmesartan (Santini), telmisartan (Kinzalmono, Micardis, Pritor), valsartan (Diovan)
- blocante ale aldosteronului: eplerenon (Inspra)
- diuretice care economisesc potasiul în organism: spironolactona (Diurex)
- antibiotice: ampicilină, eritromicină, tetraciclina, rifampicină
- griseofulvină, ciclosporină
- antifungice: ketoconazol, itraconazol
- medicamente pentru infecția HIV: ritonavir (Norvir)

Sarcina și alăptarea

În prima lună de administrare a acestor pilule pot fi necesare măsuri contraceptive suplimentare (ex. prezervative, spermicide).

Nu se recomandă utilizarea contraceptivelor în sarcină sau în timpul alăptării datorită riscului de afectare a copilului.

Doze recomandate

- Drajeuri

Contracepție hormonală

1 drajeu în fiecare zi timp de 21 zile urmate apoi de o pauză de 7 zile, necesară apariției menstrui. Se reia administrarea cu o nouă folie de 21 drajeuri, luând în fiecare zi pilula corespunzătoare zilei din săptămână.

Supradozare

Consultați medicul în cazul în care ați luat mai multe pastile deodată decât în mod normal. Efectele supradozării pot include greață, vărsăturile și sângerările vaginale.

K

Julphamox vezi Amoxicilina

Jumex vezi Als-Selegilina

Kallidol vezi Carvedilol

K-Alma vezi Tramadol

Kamiren vezi Doxazosin

Kanamicina sulfat

Denumire comună internațională: Kanamycinum

Forme de prezentare: Unguent oftalmic

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Kanamicina este un antibiotic din clasa aminoglicozidelor care distruge bacteriile sensibile prin blocarea producției de proteine esențiale pentru supraviețuirea lor. Unguentul oftalmic este recomandat în tratamentul inflamațiilor acute ale ochiului, în blefarite ulcero-scuamoase și ulcero-crustoase, conjunctivite alergice, keratite superficiale nespecifice, keratite traumatiche, kerato-conjunctivite flictenulare, sclerokeratite, episclerite; în inflamațiile cronice unguentul este mai puțin eficient.

Important de știut

Continuați administrarea medicamentului până la terminare

curei și nu întrerupeți imediat după ameliorarea simptomelor deoarece pot apărea recăderi ale infecției.

Administrarea corectă

Înainte de aplicarea unguentului oftalmic spălați-vă bine pe mâini.

Dacă purtați lentile de contact, scoateți-le înainte de administrare și puneți-le la loc după cel puțin un sfert de oră de la aplicare.

Se recomandă totuși evitarea purtării lentilelor de contact în timpul tratamentului.

Inclinați capul pe spate, priviți în sus și trageți de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival.

Introduceți cu ajutorul spatulei furnizate de producător 1-1,5 cm unguent în sacul astfel format.

Închideți apoi ochiul și timp de 1-2 minute presați ușor colțul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercați să nu clipiți sau să vă frecați ochiul.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lamuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tuburile expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Deși toleranța față de unguent este în general bună, pot apărea fenomene iritative sau de sensibilizare care să impună întreruperea tratamentului. În cazul utilizării prelungite se poate înregistra rar formarea unei cataracte subcapsulare posterioare sau creșterea presiunii intraoculare.

Când nu se administrează?

Kanamicina sulfat este contraindicată în prezența afecțiunilor tuberculoase sau fungice (cu ciuperci) ale ochiului, supurațiilor acute ale ochiului, anumitor infecții virale (ex. herpes corneean, leziuni provocate de varicelă), ulcerelor corneene, glaucomului, antecedentelor de hipersensibilitate la vreuna din componentele unguentului.

K

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți insuficiență renală, boală Parkinson, miastenia gravis sau afecțiuni care evoluează cu distrucția nervilor cranieni, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei.

Pentru a elimina complet infecția continuați administrarea kanamicinei până la terminarea prescripției chiar dacă începeți să vă simțiți bine după câteva zile de tratament.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Utilizarea prelungită a Kanamicinei sulfat poate determina creșterea bacteriilor ce nu mai răspund la kanamicină, provocând infecții oculare secundare.

K**Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente**

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte aminoglicozide: gentamicin (Genticol, Lyramycin, Ophtagram), tobramicină (Tobi, Tobradex, Tobrex), amikacină (Amikin, Orlobin, Pierami)
- peniciline: penicilină (Ospen, Penicilina V), ampicilină (Ampiplex, Ephicilin, Epicocillin), amoxicilină (Dispamox, Duomox)
- cefalosporine: cefaclor (Cecloodyne, Ceclor, Ceclozone, Cloracef, Medoclor), cefalexin (Cefaklor, Keflex, Ospexin), cefadroxil (Ceforan, Cexyl), cefazolin (Lyzolin), cefamandol (Mandol)

În caz de tratament concomitent cu alte unguente sau soluții oftalmice, așteptați minim 15 minute între administrări.

Sarcina și alăptarea

Unguentul oftalmic cu kanamicină pare a nu dăuna fătului datorită probabilității reduse de a fi absorbit în organism. Totuși discutați mai întâi cu medicul dumneavoastră asupra riscurilor și beneficiilor administrării acestui medicament în timpul sarcinii.

Nu se cunoaște dacă kanamicina din unguent poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără consultarea prealabilă a medicului.

Doze recomandate

- Unguent oftalmic
Procese inflamatorii ale polului ocular anterior

Se introduce cu ajutorul spatulei o cantitate mică de unguent în sacul conjunctival din oră în oră în timpul zilei și din 2 în 2 ore în timpul nopții. După reducerea fenomenelor inflamatorii se poate trece la 3-4 aplicații pe zi, eventual sub pansament care se menține circa 30 minute.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: înroșirea ochiului, prurit și tu-mefacție a pleoapelor, lăcrimare excesivă.

Karvea vezi Aprovel

Keflex vezi Cefalexina

Kefungin vezi Ketoconazol

Keppra

Denumire comună internațională: Levetiracetamum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Keppra este un medicament antiepileptic utilizat în tratamentul convulsiilor parțiale cu sau fără generalizare secundară. Acestea reprezintă un tip de epilepsie în care activitatea cerebrală crește la nivelul unei emisfere provoacă mișcări bruște spasmodice pe o parte a corpului, perturbă auzul, mirosul sau văzul, determină amorteți sau atacuri neașteptate de panică. Keppra poate fi de asemenea administrat ca adjuvant la pacienții cu crize epileptice tip mioclonic (cu spasme musculare de scurtă durată asemănătoare șocurilor într-un mușchi sau grup de mușchi) sau crize tonico-clonice primar generalizate (cu accese grave inclusiv pierdere a conștienței).

Important de știut

Convulsiile sunt tratate frecvent cu combinații de medicamente. Pentru tratamentul optim al afecțiunii dumneavoastră administrați toate medicamentele prescrise de medic conform indicațiilor acestuia. Citiți cu atenție toate informațiile pentru pacient oferite de prospectele medicamentelor. Nu modificați dozajul sau programul de administrare fără a discuta mai întâi cu medicul.

Administrarea corectă

Luați comprimatele filmate sau soluția orală pe cale orală împreună cu un pahar mare de apă. Amestecați soluția orală într-un pahar cu apă înainte de administrare.

K

Keppra poate fi administrat ca infuzie cu aceeași frecvență și utilizând aceleași doze atunci când folosirea comprimatelor sau soluției orale este temporar imposibilă.

Medicamentul poate fi administrat cu sau fără alimente.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice: probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie, rash (roșeață), prurit (mâncărimi)
- gândire sau comportament neobișnuit, halucinații, anxietate, agitație, ostilitate
- febră, frisoane, simptome de răceală, dureri în tot corpul
- slăbiciune, lipsă de coordonare
- creșterea frecvenței sau severității convulsiilor
- dureri abdominale severe, greață, vărsături
- îngălbenirea ochilor și pielii, oboseală neobișnuită, scaune decolorate, urini închise la culoare
- tulburări de vedere, diplopie (vedere dublă).

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, slăbiciune, oboseală, somnolență, stare depresivă, dureri abdominale, diaree, greață, vărsături, apetit diminuat, modificări ale greutății corporale.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergii cunoscute la substanța activă.

Atenționări speciale

Acest medicament a fost prescris pentru dumneavoastră. Nu trebuie să-l dați și altor persoane. Le poate face rău chiar dacă au aceleași simptome cu ale dumneavoastră.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți probleme cu rinichii întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor,

monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximum de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Este important să luați medicamentul regulat pentru a obține cele mai multe beneficii. Dacă observați agravarea crizelor cu creșterea frecvenței sau a severității lor contactați imediat medicul.

Reînnoiți prescripția înainte de a rămâne fără medicament.

Nu opriți administrarea medicamentului fără a anunța medicul, chiar dacă vă simțiți mai bine. Întreruperea bruscă a tratamentului poate crește riscul de convulsii. Pentru mai multă siguranță se recomandă reducerea treptată a dozelor de medicament.

Purtați întotdeauna la dumneavoastră un card sau o brățară medicală care să atenționeze medicii în caz de urgență că sunteți în tratament cu Keppra.

Keppra poate determina uneori, mai ales în primele săptămâni de tratament, probleme psihice inclusiv psihoză, halucinații, agresivitate, ostilitate, iritabilitate, agitație, anxietate, apatie, instabilitate emoțională, depresie, tentative de sinucidere. De cele mai multe ori aceste probleme sunt trecătoare; anunțați medicul dacă acestea persistă întrucât poate fi necesară modificarea dozelor sau chiar renunțarea la medicament, prin reducerea treptată a dozelor.

Tot la începutul tratamentului este posibil să apară somnolență severă, slăbiciune neobișnuită sau dificultăți de coordonare a mișcărilor. Anunțați medicului aceste simptome.

Pentru a fi sigur că medicamentul nu provoacă reacții nedorite este necesar să vă prezentați la toate programările stabilite de medic. Pot fi efectuate analize de sânge, inclusiv analize ale funcțiilor ficatului.

Keppra poate determina reacții adverse care să afecteze gândirea și timpii de reacție, de aceea evitați șofatul și activitățile ce necesită atenție deosebită până la epuizarea acestor efecte.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului întrucât poate crește riscul de reacții adverse al medicamentului sau riscul de convulsii.

Evitați folosirea medicamentelor ce ar putea da somnolență cum ar fi medicamentele pentru răceală și gripă, analgezicele, relaxantele musculare, medicamentele pentru

convulsii, depresie sau anxietate. Rezultatul cumulat ar putea fi somnolența severă.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii cu vârsta sub 16 ani nu au fost încă studiate adecvat.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate până în momentul de față interacțiuni semnificative ale Kepprei cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Keppra poate dăuna fătului dacă este administrat în timpul sarcinii. Informați medicul dacă sunteți însărcinată sau plănuți o sarcină în viitorul apropiat.

Medicamentul poate trece în laptele matern cauzând probleme sugarului, de aceea nu folosiți Keppra fără a anunța mai întâi medicul.

Doze recomandate

Tratamentul epilepsiei

Adulți și adolescenți

Inițial se pot administra 500 mg Keppra de 2 ori pe zi, apoi se poate crește treptat doza în funcție de necesități, fără a depăși însă 3000 mg pe zi. La persoanele cu insuficiență renală sau la vârstnici pot fi folosite doze mai mici de medicament.

Copii cu vârsta de 4-16 ani

Doza inițială recomandată este de 20 mg/kg/zi divizată în 2 prize zilnice egale. Doza poate fi apoi crescută cu câte 20 mg/kg la fiecare 2 săptămâni până la atingerea dozei de 60 mg/kg.

Copii cu vârsta sub 4 ani

Indicația de utilizare și dozajul trebuie stabilite de medic.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: agitație, agresivitate, confuzie, slăbiciune, respirații rare, pierderea conștienței.

Ketalgon vezi Ketoprofen

Ketanov vezi Ketorol

Ketek

Denumire comună internațională: Telitromicinum

Alte denumiri comerciale: Levviax

Forme de prezentare: Comprimat filmat

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ketek este un antibiotic din clasa ketolidelor utilizat în tratamentul infecțiilor bacteriene acute ale sinusurilor, bronhiilor sau plămânilor. Medicamentul ajută organismul să lupte împotriva infecțiilor determinate de bacteriile susceptibile (ex. streptococ beta-hemolitic de grup A).

Important de știut

Ketek poate produce leziuni ale ficatului severe, în rare cazuri cu insuficiență hepatică severă și chiar deces. Întrerupeți tratamentul și anunțați imediat medicul dacă observați apariția durerilor de stomac, senzației de greață, lipsei poftei de mâncare, subfebrilității, icterului, urinelor închise, scaunelor decolorate.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceeași oră.

Înghițiți comprimatele împreună cu un pahar mare de apă, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Dacă urmați simultan tratament cu teofilină (Theo SR) evitați administrarea în interval de 1 oră față de Ketek.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice: probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie, rash (roșeață), prurit (mâncărimi)
- scaune diareice apoase sau cu sânge
- bătăi cardiace neregulate
- probleme de vedere, dificultăți de concentrare

- pierderea echilibrului și coordonării mișcărilor, incapacitatea de a urca scările sau de a te ridica de pe scaun
- dureri musculare, slăbiciune
- dificultăți la înghițire

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, dureri de cap, amețeli, prurit (mâncărimi) vaginal, secreție vaginală anormală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau la eritromicină, claritromicină, azitromicină sau roxitromicină, miastenia gravis.

Atenționări speciale

Ketek nu poate fi eficient în tratamentul infecțiilor virale, cum ar fi răceala comună sau gripa.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți boli de ficat sau rinichi, miastenia gravis (o afecțiune a nervilor și musculaturii), aritmii cardiace, bradicardie (bătăi cardiace rare, sub 50 pe minut), istoric familial de sindrom QT lung, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei.

Administrați cu prudență dacă aveți miastenia gravis deoarece Ketek poate agrava simptomele și poate determina reacții severe, unele chiar amenințătoare pentru viață. Fiți siguri că medicul care v-a prescris acest medicament știe că suferiți de miastenia gravis.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceeași oră.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Administrați întreaga doză prescrisă de medicul dumneavoastră chiar dacă începeți să vă simțiți mai bine după câteva zile de tratament. Simptomele pot începe să se amelioreze înainte ca infecția să fie complet tratată. Abandonarea tratamentului în orice moment poate reduce eficacitatea medicamentului și poate crește riscul de selectare a bacteriilor rezistente la Ketek și la alte antibiotice.

Ketek poate afecta ritmul cardiac, modificând aspectul electrocardiogramei. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția bătăilor cardiace neregulate sau a pierderilor de conștiență. Administrați Ketek cu prudență în cazul în care aveți orice tulburare

congenitală (înnăscută) a ritmului cardiac, bradicardie (o tulburare de ritm caracterizată prin bătăi cardiace sub 50 pe minut) sau alte condiții ce predispun la apariția aritmiilor cardiace (cum ar fi nivelele scăzute ale potasiului sau magneziului în sânge).

Ca și celelalte antibiotice, Ketek poate produce o inflamație severă a colonului (afecțiune cunoscută sub numele de colită pseudomembranoasă) datorită creșterii excesive a bacteriilor de la nivelul intestinului gros. Anunțați imediat medicul dacă apar dureri abdominale, scaune apoase sau cu sânge, zgomote intestinale accentuate datorită peristalticii intensificate, subfebrilitate (temperatură a corpului de 37-38° C). Nu administrați medicamente antidiareice decât dacă aveți aprobarea medicului.

Tratamentul poate determina tulburări de vedere cu vedere încețoșată, vedere dublă sau probleme de concentrare. Episoadele apar mai frecvent după prima sau a doua doză de medicament, dar pot apare oricând pe durata terapiei și pot dura câteva ore. Dacă observați aceste efecte ale medicamentului asupra dumneavoastră evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea lor. De asemenea evitați schimbarea bruscă a privirii de la un obiect la altul. Dacă apar probleme de vedere ce interferă cu activitățile zilnice, contactați medicul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok)
- amiodaronă (Cordarone, Sedacoron), sotalol (Sotagamma), chinidină, procainamidă
- digoxin
- anticoagulante
- medicamente pentru reducerea colesteroliei: simvastatin (Simgal, Simvacard, Simvagamma, Zocor), lovastatin (Medostatin), atorvastatin (Sortis, Caduet)
- diazepam, midazolam (Dormicum), alprazolam (Xanax, Prazolex, Zolarem), itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Nizoral, Fungicide, Kefungin)
- rifampicină (Sinerdol)
- anticonvulsivante: carbamazepină, fenitoină, fenobarbital
- derivați ergot: ergotamină, dihidroergotamină
- tacrolimus (Prograf), sirolimus (Rapamune)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral).

Sarcina și alăptarea

Înainte de a administra Ketek informați medicul dacă sunteți în-

sărcinată sau plănuieți o sarcină în viitorul apropiat deoarece medicamentul poate dăuna fătului dacă este administrat în timpul sarcinii.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptați fără aprobarea medicului în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Tratamentul infecțiilor bacteriene acute la persoanele cu sinuzită sau bronșită cronică

Adulți

Doza recomandată este de 800 mg o dată pe zi timp de 5 zile.

Copii

Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic.

Tratamentul pneumoniei dobândite în comunitate (în afara spitalelor)

Adulți

Se recomandă administrarea a câte 800 mg în fiecare zi, timp de 7-10 zile.

Copii

Indicația de utilizare și dozajul sunt decizii ce aparțin medicului.

Supradozare

Deși nu se așteaptă ca supradozarea acestui medicament să determine simptome totuși anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Keto Gal vezi Ketotifen

Keto Tis vezi Ketoconazol

Ketoconazol

Denumire comună internațională: Ketoconazolum

Alte denumiri comerciale: Fungicide, Kefungin, Keto-Tis, Ketostin, N-Ketoconazol, Nizoral

Forme de prezentare: Comprimate, Ovule, Cremă, Gel capilar, Șampon

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ketoconazol este un medicament antifungic destinat tratamentului infecțiilor provocate de ciuperci sau levuri. Poate fi utilizat în tratamentul infecțiilor cavității bucale, faringelui și esofagului, vulvovaginitei candidozice, infecțiilor fungice din întreg corpul, infecțiilor fungice severe ale pielii și unghiilor. Preparatele topice

pot fi folosite pentru diverse infecții ale pielii cu descumări la nivelul capului (mătreață), pete roșii-cafenii cu scuame albe sau galbene localizate de obicei la nivelul feței sau pieptului (dermatită seboreică), pete mici albe sau cafenii, cu contur neregulat, dispuse pe trunchi (pitiriazis versicolor).

Ovulele sunt indicate în tratamentul local al candidozelor vulvovaginale acute și cronice; în cazul vulvovaginitelor recurente se recomandă asocierea tratamentului local cu cel pe cale orală.

Important de știut

Continuați tratamentul conform prescripției până la terminarea lui chiar dacă infecția pare să fi dispărut. Dacă opriți administrarea prea devreme este posibil ca infecția să reapară.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele de ketoconazol o dată pe zi sau conform prescripție, împreună cu un pahar mare de apă.

Dacă aveți probleme cu stomacul luați Ketoconazol în timpul mesei, preferabil cu sucuri de fructe, ceai sau cafea pentru a crește aciditatea stomacului și a crea un mediu propice dizolvării și absorbției medicamentului.

Nu administrați medicamente care reduc aciditatea gastrică în interval de 2-3 ore față de Ketoconazol deoarece acestea scad absorbția Ketoconazolului.

Dacă aveți afecțiuni care diminuează cantitatea de acid produsă de stomac puteți folosi o mixtură specială cu 4 mL de soluție apoasă de acid clorhidric 0,2N la 1 comprimat de 200 mg Ketoconazol. Beți această soluție cu ajutorul unui pai, ținut în gură departe de dinți. Clătiți bine gura cu apă după fiecare administrare pentru a evita distrugerea smalțului dinților.

Înainte de aplicarea preparatelor topice, spălați bine mâinile și suprafața de piele infectată, apoi lăsați să se usuce; aplicați crema în strat subțire pe zona afectată și pielea înconjurătoare de 1-2 ori pe zi (conform prescripției), apoi masați ușor până la absorbție completă. Nu folosiți deasupra zonei afectate bandaje și pansamente ocluzive care să împiedice circulația aerului, decât la recomandarea medicului. Puteți folosi totuși tifoane subțiri din bumbac pentru a vă proteja îmbrăcămintea. Tratamentul durează de regulă 2-4 săptămâni.

Așteptați cel puțin 20 minute după aplicarea medicamentului pentru a folosi pe zonele tratate cosmetice sau creme cu protecție UV.

Nu spălați zona de piele tratată minim 3 ore după aplicare. Dacă folosiți șamponul cu ketoconazol spălați mai întâi părțile infectate ale pielii, apoi aplicați suficient șampon pentru a face

spumă și masați scalpul timp de 1 minut. Clătiți cu apă din abundență după care repetați procedura, lăsând șamponul pe scalp încă 3 minute. Clătiți din nou, asigurându-vă că ați spălat și pielea, nu numai părul.

Așteptați cel puțin 3 zile pentru a folosi din nou șamponul cu ketoconazol. Folosiți șamponul de 2 ori pe săptămână, dacă medicul nu v-a recomandat altceva.

La fel ca și pentru alte șampoane, evitați contactul cu ochii. Dacă accidental are loc contactul, spălați ochii cu apă din abundență, preferabil sub jet de apă.

Pentru administrarea ovulelor vaginale umeziți-le înainte cu puțină apă caldă. Așezați-vă pe spate cu genunchii strânși. Introduceți ovulul ușor și cât mai profund în vagin.

Gelul de ketoconazol este inflamabil de aceea nu-l folosiți atunci când fumați sau sunteți în apropierea unei flăcări.

Evitați contactul medicamentului cu ochii, nasul sau gura.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Gelul de ketoconazol este inflamabil; păstrați-l departe de surse de foc. Aruncați tuburile, ovulele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- iritație severă, mâncărimi, arsuri, dureri, înroșire a pielii
- înroșire a ochilor, tumefacție, iritație
- îngălbenirea ochilor și pielii, dureri abdominale, oboseală neobișnuită, scaune decolorate, urini închise
- sângerări anormale
- febră, frisoane, dureri persistente în gât.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, diaree, apetit redus, dureri de cap, amețeli, ginecomastie (mărire a sânilor), impotență. Produsele topice pot determina ușoară iritare a pielii, piele uscată, păr gras sau uscat, modificarea culorii părului (mai ales dacă este cărunt sau a fost degradat chimic), modificări ale firului de

păr, căderea părului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, tratament cu midazolam (Dormicum) sau medicamente care prelungesc intervalul QT pe electrocardiogramă.

Atenționări speciale

Înainte de a începe administrarea ketoconazolului comprimate informați medicul dacă aveți probleme cu ficatul, vă cunoașteți cu aclorhidrie (aciditate gastrică redusă) sau luați antiacide și alte medicamente pentru ulcer gastroduodenal, întrucât poate fi necesară reducerea dozelor, monitorizarea mai atentă a administrării sau chiar reconsiderarea tratamentului.

Nu folosiți medicamentul pentru orice afecțiune a pielii dacă nu ați fost mai întâi văzut de medic.

Nu permiteți altor persoane să utilizeze medicamentele ce v-au fost recomandate și nu utilizați niciodată medicamentele prescrise altor persoane.

Luați medicamentul exact așa cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Contactați medicul dacă problema dumneavoastră nu pare a se ameliora sau simptomele par chiar a se agrava în 2 săptămâni de tratament.

Administrați medicamentul pe toată durata de timp care v-a fost recomandată, chiar dacă simptomele infecției au dispărut; este foarte probabil ca infecția să nu fie complet tratată.

Dacă utilizați glucocorticoizi în creme, unguente sau soluții topice puteți începe tratamentul cu șampon imediat, dar nu întrerupeți tratamentul cu glucocorticoizi. Pielea poate reacționa prin roșeață sau mâncărime. Continuați tratamentul cu glucocorticoizi după cum urmează: aplicați aceleași cantități timp de 1 săptămână, reduceți treptat frecvența administrării în următoarele 1-2 săptămâni, apoi opriți medicația. Dacă aveți nelămuriri, consultați medicul sau farmacistul.

Purtați haine lejere, preferabil din bumbac până la vindecarea infecției; evitați îmbrăcămintea strânsă sau sintetică din nailon sau poliester care nu permite aerului să circule liber. Dacă tratați clupercă piciorului, purtați mereu șosete curate din bumbac și sandale sau pantofi care să permită aerului să circule nestânjenit. Păstrați picioarele cât mai uscate posibil.

Evitați utilizarea altor produse pentru păr sau ten care pot fi iri-

tante: produse de curățare a pielii, șampoane sau săpunuri dure, produse pentru ten cu alcool, astringenți sau lămâie, soluții de colorare a părului, soluții pentru permanent, creme epilatorii, ceară.

În caz de iritație locală sau reacții alergice, se recomandă întreruperea tratamentului. Se vor evalua măsurile de igienă generală pentru a controla sursele de infectare sau reinfectare. Partenerul sexual infectat poate necesita de asemenea un tratament adecvat.

Ovulele cu ketoconazol nu pătează pielea sau hainele. Nu utilizați tampoane intime deoarece acestea absorb medicamentul. Purtați lenjerie din bumbac; evitați hainele din vâscoză sau poliester. Lăsați să se usuce zona genitală după duș sau baie. Schimbați-vă imediat dacă costumul de baie sau echipamentul sport sunt ude deoarece umezeala favorizează creșterea ciupercilor. Nu vă ștergeți cu prosopul deoarece acesta poate irita zona și poate răspândi infecția.

Dacă infecția vaginală nu se ameliorează sau chiar se agravează în 3 zile, nu obțineți vindecarea în 7 zile sau simptomele reapar în 2 luni, este posibil să aveți și altceva decât o infecție fungică. Consultați medicul.

Dacă folosiți ovulele vaginale ar trebui fie să evitați contactele sexuale fie partenerul dumneavoastră să folosească prezervativ.

Totuși se recomandă evitarea folosirii produselor din latex (ex. diafragme contraceptive, prezervative) în timpul tratamentului cu ketoconazol ovule deoarece uleiurile din compoziția lor pot interacționa cu latexul, reducând eficacitatea

în prevenirea sarcinii și a bolilor cu transmitere sexuală.

În rare cazuri ketoconazol comprimate poate determina leziuni grave ale ficatului și uneori chiar deces. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția senzației de greață, vărsăturilor, durerilor abdominale, oboselii neobișnuite, pierderea apetitului, îngălbenirea pielii și ochilor, închiderea la culoare a urinei, decolorarea scaunelor. Semnele enumerate mai sus reprezintă semne precocce ale afectării ficatului.

Consumați alcool cu moderație pe durata tratamentului cu comprimate de ketoconazol, deoarece ambele substanțe pot afecta ficatul. Este posibil să apară greață, vărsături, dureri de cap, bufeuri, tumefacții și erupții pe piele dacă se consumă alcool concomitent cu administrarea ketoconazolului.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic deoarece pot fi necesare analize de sânge sau alte metode de evaluare în timpul tratamentului pentru a monitoriza progresele și efectele adverse.

Nu folosiți medicamentul la copiii cu vârsta sub 12 ani fără aprobarea medicului deoarece siguranța și eficacitatea administrării la această grupă de vârstă nu au fost stabilite.

Ketoconazolul poate da amețeli de aceea se recomandă precauție în șofat și efectuarea altor activități care necesită atenție sporită.

Întrucât medicamentul poate crește sensibilitatea la soare, evitați expunerea la soare sau lămpi de bronzat. Folosiți creme protectoare, ochelari de soare și îmbrăcăminte adecvată ori de câte ori urmează să vă expuneți la soare pentru o perioadă prelungită de timp.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului cu Ketoconazol comprimate anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiacide: Dicarbocalm, Maalox, Ulcerotrat
- cimetidină, ranitidină (Arnetin, Histac, Ulcoran, Zantac), famotidină (Gastrosidin, Quamatal, Ulceran)
- omeprazol (Helicid, Losec, Nexium, Omeran, Omez), lansoprazol (Lanzap, Lanzol, Levant), rabeprazol (Pariet)
- digoxin
- anticoagulante orale: Sintrom, Trombostop, Acenocumarol
- fenitoin
- rifampicină (Sinerdol)
- antidiabetice orale: glipizid (Glucotrol), tolbutamid
- isoniazidă
- teofilină (Theo SR, Teotard)
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf)
- metilprednisolon (Medrol, Solu-Medrol).

Sarcina și alăptarea

Ketoconazol comprimate poate fi dăunător fătului dacă se administrează în timpul sarcinii de aceea nu administrați înainte ca medicul dumneavoastră să fie informat că sunteți însărcinată sau planuiți o sarcină în viitorul apropiat.

În general substanța activă nu se absoarbe prin piele sau pereții vaginali. Se poate folosi medicamentul aplicat topic în sarcină și lactație, doar dacă medicul consideră că beneficiile potențiale depășesc eventualele riscuri. Nivelele medicamentului activ în laptele matern sunt prea scăzute pentru a avea semnificație clinică.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul infecțiilor cu ciuperci

Adulți și adolescenți

Doza recomandată este de 200-400 mg o dată pe zi, timp de câteva zile sau săptămâni, în funcție de infecția tratată.

Copii cu vârsta peste 2 ani

Doza zilnică de Ketoconazol trebuie calculată în funcție de greutatea copilului, ca 3,3-6,6 mg/kg într-o singură priză zilnică. Durata tratamentului variază de la câteva zile la câteva săptămâni, în funcție de tipul infecției.

Copii cu vârsta sub 2 ani

Dozajul trebuie stabilit de către medicul care îngrijește copilul.

- Cremă

Tinea (pecingine) corporis, tinea cruris, tinea versicolor, tinea pedis, candidoză cutanată

Aplicați crema în strat subțire pe pielea afectată și zona din jurul ei o dată pe zi (sau de 2 ori pe zi în cazurile severe, numai cu recomandarea medicului). Durata tratamentului este obișnuit de 2 săptămâni.

Dermatită seboreică

Aplicați pe zona afectată de 2 ori pe zi timp de 4 săptămâni, până la dispariția simptomelor.

- Șampon, gel capilar

Tratamentul mătreții și al dermatitei seboreice

Se aplică de 2 ori pe săptămână timp de 2-4 săptămâni. Pentru prevenirea recăderilor se poate administra o dată pe săptămână la fiecare 2 săptămâni.

Tratamentul pitiriazisului versicolor

Se recomandă administrarea o dată pe zi timp de 5 zile. Pentru prevenirea recăderilor se poate utiliza o dată pe zi, 3 zile consecutiv, în fiecare an înaintea venirii verii.

- Ovule

Episoade minore de candidoză vulvovaginală

Se recomandă administrarea unui ovul vaginal pe zi, timp de 3 zile consecutiv.

Candidoză vulvovaginală severă

Doza recomandată este de un ovul pe zi, timp de 5 zile consecutiv. Dacă infecțiile sunt cronice și recurente, se poate administra ketoconazol ovule intermitent timp de câteva luni: un ovul pe zi timp de 3 sau 5 zile consecutiv, din prima zi după terminarea ciclului menstrual.

Supradozare

Nu au fost raportate cazuri de supradozare totuși anunțați imediat medicul dacă credeți că ați folosit o cantitate mult prea mare de medicament față de cea normală sau dacă ați înghițit preparatele topice.

Ketof vezi Ketotifen**Ketomag vezi Ketoprofen****Ketonal vezi Ketoprofen****Ketoprofen**

Denumire comună internațională: Ketoprofenum

Alte denumiri comerciale: Artrosilene, Fastum gel, Flexen, Ketalgon, Ketomag, Ketonal, Ketonal, Ketoproxin, Ketospray, Oki, Profenid, Rubifen

Forme de prezentare: Capsule, Capsule cu eliberare prelungită, Comprimate filmate, Comprimate cu eliberare prelungită, Gel, Granule pentru soluție orală, Spray cutanat soluție, Spumă cutanată, Supozitoare

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ketoprofen, un antiinflamator nesteroidian, este indicat în tratamentul inflamației, tumefacției, rigidității și durerii articulare asociate poliartritei reumatoide și bolii artrozice. Poate fi folosit de asemenea în reducerea febrei și ameliorarea durerilor ușoare sau moderate, cum ar fi durerile de cap, dinți, spate, musculare, menstruale, durerile asociate răcelii banale.

Important de știut

Dacă administrați regulat Ketoprofen contactați medicul pentru evaluare medicală completă deoarece acest medicament poate crește riscul pentru ulcerări și sângerări gastrointestinale.

Administrarea corectă

Administrați capsulele, comprimatele și granulele pe cale orală de 1-4 ori pe zi, conform prescripției, preferabil după mese.

Pentru a minimaliza reacțiile adverse puteți lua Ketoprofen cu lapte, alimente sau antiacide.

Înghițiți comprimatele sau capsulele cu eliberare prelungită întregi, împreună cu un pahar mare de apă, fără a le diviza, mesteca sau zdrobi înainte de a le înghiți.

Aplicați gelul, spray-ul sau spuma cutanată pe zona dureroasă, masând ușor pentru absorbția completă.

Dacă folosiți supozitoare, scoateți-le din folie și umeziți-le cu puțină apă rece, apoi introduceți-le cât mai profund în rect.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – și luați regulat Ketoprofen, conform indicațiilor medicului, administrați doza sărită imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză renunțați la doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele, tuburile sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice: probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie, rash (roșeață), prurit (mâncărimi)
- dureri în piept, dificultăți respiratorii, slăbiciune, tulburări de vedere sau probleme cu echilibrul, dificultăți de vorbire, confuzie, tremor
- scaune, vărsături sau tuse cu sânge, vărsături cu aspect de za de cafea, scaune negre, sângerări anormale
- greață, dureri de stomac, apetit redus, subfebrilitate, îngălbenirea ochilor și pielii, urini închise, scaune decolorate
- febră, frisoane, dureri în gât, dureri de cap
- urinări mult mai rare decât de obicei sau chiar absente
- amorțeli sau furnicături severe, dureri și crampe musculare
- înroșire a pielii, vezicule (bășici) pe piele frecvente și întinse, descuamare

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: uscăciunea gurii, dureri ușoare de stomac, arsuri, diaree, constipație, balonare, gaze, amețeli, dureri de cap, nervozitate, transpirații, nas curgător, țiuțuri în urechi, vedere încețoșată.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene, afecțiuni severe ale ficatului sau rinichilor, ulcer gastric sau duodenal, hemoragii, afecțiuni cardiace severe și necontrolate, antecedente de crize de astm bronșic induse de antiinflamatoarele nesteroidiene, trimestrul III de sarcină, nou-născuți, copii.

Atenționări speciale

Administrarea antiinflamatoarelor nesteroidiene poate crește riscul pentru probleme cardio-circulatorii severe, amenințătoare pentru viață, inclusiv pentru atac de cord sau atac cerebral. Riscul crește proporțional cu durata folosirii lor. Nu administrați aceste medicamente imediat înainte sau după intervențiile chirurgicale pe cord tip bypass (ex. bypass graft al arterelor coronare).

Antiinflamatoarele pot avea de asemenea risc pentru reacții severe asupra stomacului sau intestinelor, inclusiv pentru perforații și sângerări. Aceste probleme pot apărea oricând în timpul tratamentului cu antiinflamatoare, fără semnale de avertizare. Riscul este relativ mai mare la persoanele vârstnice, la cele care au pierdut în greutate, la pacienții tratați cu anticoagulante sau antiagregante plachetare.

Înainte începerii tratamentului informați medicul dacă aveți afecțiuni ale ficatului sau rinichilor, astm bronșic, polipi nazali, sinuzită cronică, boli ale inimii, insuficiență cardiacă congestivă, hipertensiune arterială, istoric de atac de cord (infarct miocardic), atac cerebral (accident vascular cerebral) sau formare de cheaguri de sânge (tromboză), antecedente cu ulcer gastric sau duodenal, diverticuloză sau afecțiuni intestinale, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Nu combinați medicamentele pentru dureri fără a consulta medicul.

Medicamentul poate favoriza reținerea de lichide în organism de aceea se recomandă multă prudență în administrare dacă aveți hipertensiune arterială cu valori mari sau insuficiență cardiacă. Se impune o monitorizare strictă a funcției cardiace și renale.

Se recomandă monitorizarea diurezei (cantității de urină eliminată în 24 ore) și funcției rinichilor la persoanele aflate în tratament cu diuretice, la cele cu insuficiență cardiacă, hepatică sau renală cronică, după intervenții chirurgicale majore ce implică hipotermie (scăderea temperaturii corpului), vârstnici.

Ketoprofen poate prelungi timpii de sângerare. Administrați cu precauție în cazul în care sunteți în tratament cu anticoagulante.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului cu Ketoprofen.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flammexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid-mefenamic (Vidan)
- corticosteroizi: prednison
- methotrexat
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- anticoagulante orale: Trombostop, Sintrom
- antiplachetare: clopidogrel (Iscover, Plavix), ticlopidin (Ipaton, Ticlid, Ticloter), dipiridamol
- diuretice
- medicamente pentru hipertensiune arterială
- antidiabetice orale
- insulină
- fenitoin, acid valproic (Depakine, Orfiril, Petilin)
- probenecid
- pentoxifilin (Agapurin, Angiopent, Trental)
- zidovudină (Retrovir)
- dispozitiv intra-uterin contraceptiv

Sarcina și alăptarea

Antiinflamatoarele sunt contraindicate în ultimul trimestru de sarcină deoarece pot determina efecte toxice renale și cardio-pulmonare la făt (hipertensiune pulmonară și închiderea prematură a canalului arterial), inhibarea contracțiilor uterine și prelungirea travaliului la mamă, prelungirea sângerării la mamă și la făt.

În primele 2 trimestre de sarcină se recomandă administrarea cu prudență, numai dacă este absolut necesar și numai la recomandarea medicului.

Nu se cunoaște dacă Ketoprofen poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără a discuta mai întâi cu medicul.

Doze recomandate

- Capsule, comprimate
- Tratamentul artrozelor sau poliartritei reumatoide*

Doza inițială recomandată este de 75 mg de 3 ori pe zi sau 50 mg de 4 ori pe zi; doza de întreținere poate fi de 150-200 mg pe zi. La persoanele vârstnice sau cu insuficiență renală se administrează 1/2-1/3 din doza de întreținere.

- Capsule sau comprimate cu eliberare prelungită

Doza zilnică recomandată este de 200 mg o dată pe zi sau 150 mg de 2 ori pe zi, la interval de 12 ore. La vârstnici, persoane cu afecțiuni cardiace cronice, renale sau hepatice se recomandă administrarea a 100 mg Ketoprofen pe zi sub forme farmaceutice adecvate.

- Gel

Afecțiuni inflamatorii, traumatice, dureroase ale articulațiilor, tendoanelor, ligamentelor și mușchilor

Se aplică circa 3-5 cm de gel pe zona dureroasă, o dată sau de două ori pe zi, masând ușor pentru o mai bună absorbție.

- Supozitoare

Afecțiuni reumatice inflamatorii, degenerative și metabolice, durere post-traumatică, poliartrită reumatoidă, spondiloză, artroză

Doza recomandată este de 1-2 supozitoare pe zi, maxim 300 mg ketoprofen pe zi.

- Spray cutanat

Tratament simptomatic în tendinite superficiale, entorse, contuzii, artroză ale articulațiilor mici, lombalgie acută

Doza recomandată este de 3 aplicări zilnice pe zona dureroasă.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greață, vărsături, amețeli, somnolență, scaune negre sau cu sânge, tuse și expectorație cu sânge, urinări rare sau absente, respirații rare, convulsii, pierderea conștienței, comă.

Ketoproxin vezi Ketoprofen

Ketorol

Denumire comună internațională: Ketorolacum tromethamin

Alte denumiri comerciale: Ketanov

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ketorol este un antiinflamator nesteroidian indicat în ameliorarea durerii acute, moderate sau severe. Poate fi utilizat în durerea severă în asociere cu morfina sau meperidina pentru un efect

analgezic mai puternic. Tratamentul cu Ketorol trebuie să fie de scurtă durată: nu mai mult de 5 zile pentru adulți și o singură doză pentru copii.

Important de știut

Ketorol poate determina reacții adverse severe, inclusiv ulcer și hemoragie internă. Nu luați niciodată medicamentul mai mult de 5 zile consecutive.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală de 4-6 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil la intervale egale de timp.

Ketorol acționează mai rapid dacă se administrează pe stomacul gol, dar se acceptă și asocierea lui cu antiacide în cazul apariției durerilor de stomac.

Luați medicamentul împreună cu un pahar mare de apă.

Evitați culcarea pe spate minim 20 minute după ce ați luat medicamentul, pentru a nu irita mucoasa esofagului.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – și luați Ketorol conform unei scheme regulate, luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați comprimatele sau fiolele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice: probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie, rash (roșeață), prurit (mâncărimi)
- dureri abdominale severe, vărsături cu sânge sau cu aspect de zaț de cafea, scaune cu sânge sau negre lucioase
- sincopă (pierderea conștienței)
- tinitus (țuțituri în urechi), hipoacuzie (auz diminuat)
- dificultăți la urinat, urini cu sânge, urinări rare și în cantitate redusă
- sângerări anormale, hemoragii
- umflarea mâinilor și picioarelor datorită retenției de lichide, dificultăți respiratorii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe

continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, diaree, constipație, dureri de stomac, gură uscată, modificări ale gustului, amețeli, somnolență, dureri de cap.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, istoric cu reacții alergice (ex. polipi nazali, umflarea feței, gâtului și membrelor, dificultăți respiratorii, dureri de cap) la administrarea aspirinei sau a altor antiinflamatoare nesteroidiene, ulcer gastric sau duodenal, hemoragie digestivă, tulburări de coagulare a sângelui, boli severe ale rinichilor.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți afecțiuni cardiace, hepatice sau renale, boli gastrointestinale, afecțiuni hemoragice sau istoric de reacții alergice la antiinflamatoare nesteroidiene, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei.

Se recomandă administrarea cu prudență la persoanele cu boli de ficat sau rinichi deoarece poate provoca la unele persoane inflamația ficatului și probleme renale.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Ketorol poate favoriza retenția de lichide în organism de aceea se recomandă precauție în administrare la persoanele cu boli de inimă sau hipertensiune arterială.

Medicamentul poate prelungi timpii de sângerare. Dacă sunteți în tratament cu anticoagulante, monitorizați mai atent testele de coagulare a sângelui și eventual ajustați dozele de Trombostop sau Sintrom.

Tratamentul poate da amețeli, dureri de cap și chiar pierderi ale conștienței, de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea de medicamente ce v-ar putea accentua amețelile sau somnolența, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea, diareea sau vărsăturile severe. Pentru a preveni amețelile, așezați-vă sau ridicați-vă încet, mai ales dimineața.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament

înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare: diclofenac (Refen, Reumalin, Voltaren), ibuprofen (Advil, Ibalgin, Marcofen, Nurofen, Paduden), indometacin, ketorolac (Ketanov, Ketorol), meloxicam (Movalis, Moxcipam, Recoxa), piroxicam (Feldene, Finalgel, Flammexin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), acid mefenamic (Vidan)
- corticosteroizi: prednison
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: benazepril (Cibacen), captopril (Capocărd, Miniten), enalapril (Ednyt, Enahexal, Enap, Renitec), fosinopril (Monopril), imidapril (Tanatril), lisinopril (Lisdene, Lisigamma, Lisiren, Ranolip, Tonolysin), moexipril (Moex), perindopril (Prenessa, Prestarium), quinapril (Accupro, Quinaran), ramipril (Piramil, Ramigamma, Ramiran, Tritace, Vivace), trandolapril (Gopten), zofenopril (Zomen)
- diuretice
- medicamente ce conțin potasiu
- antidepresive
- tranchilizante
- antiepileptice: acid valproic (Depakine, Orfiril, Petilin)
- anticoagulante, clopidogrel (Iscover, Plavix), ticlopidin (Ipaton, Ticlid, Ticloter), trombolitice
- eptifibatide (Integrilin)
- cefamandol (Mandol), cefoperazonă (Cefozon, Lyzone, Medocel), cefaclor (Ceclocline, Ceclor, Ceclozone, Cloracef, Medoclor), cefalexin (Cefaklor, Keflex, Ospexin), cefadroxil (Ceforan, Cexyl)
- methotrexat
- ciclosporină (Cicloral Hexal, Equoral, Sandimmun Neoral)
- probenecid
- alcool.

Sarcina și alăptarea

Ketorol nu este recomandat în ultimul trimestru de sarcină deoarece poate dăuna fătului.

Dacă sunteți însărcinată sau plănuți o sarcină în viitorul apropiat, anunțați imediat medicul.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu este indicată alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Dureri moderate sau severe

Medicul poate recomanda administrarea Ketorolului inițial sub formă de injecție și apoi sub formă de comprimate. Pentru început se poate opta pentru injectarea intramusculară a unei singure doze de 60 mg sau pentru injectarea intramusculară respectiv intravenoasă a mai multor doze de 30 mg (la intervale de 6 ore, fără a depăși 120 mg/zi). Dacă se dorește injectarea intravenoasă în doză unică se pot folosi 30 mg. La persoanele vârstnice, la cele cu greutatea sub 50 kg sau cu insuficiență renală, se recomandă utilizarea a jumătate din dozele de mai sus. Trecerea de la soluția injectabilă la comprimate se face cu 20 mg ca primă doză orală la cei care au primit 60 mg intramuscular în doză unică, 30 mg intravenos în doză unică sau 30 mg doze multiple intramusculare sau intravenoase; apoi se continuă cu 10 mg la fiecare 4-6 ore, fără a depăși 40 mg pe zi. La adulții cu vârsta peste 65 ani, cu insuficiență renală sau greutatea sub 50 kg, se recomandă administrarea a 10 mg ca primă doză orală la cei care au primit 30 mg intramuscular ca doză unică, 15 mg intravenos în doză unică sau 15 mg în doze multiple intramusculare sau intravenoase; apoi 10 mg la intervale de 4-6 ore fără a depăși 40 mg pe zi.

Dacă se administrează la nevoie se ajustează doza în funcție de durata ameliorării durerii la doza precedentă. Spre exemplu, dacă durerea re apare în 3-5 ore după administrarea medicamentului, se poate crește următoarea doză cu până la 50% atât timp cât doza zilnică maximă recomandată nu este depășită. Dacă durerea nu re apare în 8-12 ore, se poate reduce următoarea doză la jumătate sau se poate crește intervalul între administrări la 8-12 ore. Reducerea intervalelor între doze conduce implicit la creșterea frecvenței și a duratei efectelor adverse.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greață, vărsături, dureri de stomac, somnolență.

Ketospray vezi Ketoprofen

Ketostin vezi Ketoconazol

Ketotifen

Denumire comună internațională: Ketotifenum

Alte denumiri comerciale: Frenasma, H-Ketotifen, Keto-Gal, Ketof, Zaditen

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate, Sirop, Soluție oftalmică

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Ketotifen este un antihistaminic ce inhibă eliberarea în organism a unei substanțe numită histamină, responsabilă în mare parte de simptomele alergice cum ar fi strănutul, curgerea nasului și a ochilor. Soluția oftalmică este indicată în ameliorarea pruritului (mâncărimilor) ocular determinat de praf, polen, animale sau alte substanțe alergice. Capsulele, comprimatele și siropul sunt recomandate pentru prevenirea pe termen lung a astmului bronșic, bronșitei alergice, simptomelor astmatice ale febrei de fân, prevenirea și tratarea alergiilor sistemice (ex. urticarie acută și cronică, dermatită atopică, rinită și conjunctivită alergică).

Important de știut

La începerea tratamentului de lungă durată cu Ketotifen se va avea grijă ca medicamentele antiastmatice simptomatice și profilactice deja în uz să nu fie brusc întrerupte. În cazul corticosteroidelor sistemici, se recomandă reducerea treptată a dozelor pentru a evita instalarea insuficienței corticosuprarenalei, în special la persoanele dependente de corticosteroizi.

Administrarea corectă

Luați capsulele, comprimatele sau siropul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceleași ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Administrați picăturile oftalmice în ochiul afectat de 2-3 ori pe zi, conform indicațiilor medicului.

Înainte de aplicarea picăturilor spălați-vă bine pe mâini.

Dacă purtați lentile de contact, scoateți-le înaintea administrării. Produsul conține un conservant (clorură de benзалconiu) care poate decolora lentilele. Așteptați minim 10 minute după administrare pentru a aplica lentilele de contact.

Înclinați capul pe spate, priviți în sus și trageți de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administrați în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideți apoi ochiul și timp de 1-2 minute presați ușor colțul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercați să nu clipiți sau să vă frecăți ochiul.

Nu lăsați picurătorul să atingă ochiul sau oricare suprafață!

Nu clătiți picurătorul. Puneți capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Nu folosiți soluțiile decolorate sau cu particule în interior. Contactați medicul pentru o nouă prescripție.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Păstrați flacoanele închise etanș atunci când nu le folosiți. Aruncați tabletele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice: probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie, rash (roșeață), prurit (mâncărimi)
- înroșire, secreție, umflare a pleoapelor sau orice alt semn de infecție a ochiului, dureri oculare, tulburări de vedere, prurit mai sever decât înaintea tratamentului (în cazul folosirii preparatelor oftalmologice)
- febră, frisoane, tremor, tuse, dureri în gât, stare generală proastă, dureri de cap, dureri articulare și musculare, lipsa poftei de mâncare, greață, vărsături, tulburări de somn
- dureri abdominale, urini închise la culoare, scaune decolorate, îngălbenirea ochilor și pielii
- vărsături cu sânge
- urini tulburi sau cu sânge, urinări dificile, dureroase, urinări frecvente
- spasme musculare ale extremităților
- pierderea subită a conștienței
- roșeață, descuamare, mâncărimi sau apariția de vezicule (bășici) pe piele

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: arsuri ușoare, înțepături sau iritație a ochilor, ochi uscați, sensibilitate la lumină (în cazul folosirii preparatelor oftalmologice), sedare, uscăciunea gurii, greață, vărsături, constipație, ușoare amețeli, agitație, iritabilitate, nervozitate,

somnolență, apetit crescut, creștere în greutate, sângerări din nas (dacă se folosesc celelalte forme de prezentare).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau infecții oftalmologice netratate. Ketotifen oftalmic nu este recomandat în tratarea iritației determinată de purtarea lentilelor de contact. Deși nu există dovezi ale efectului malformativ, se va administra femeilor însărcinate (în special în primele 3 luni de sarcină), celor care alăptează și copiilor cu vârsta sub 3 ani numai dacă este absolut necesar.

Atenționări speciale

Medicamentul reduce frecvența, durata și gravitatea crizelor astmatice dar nu este eficient în suprimarea crizelor deja instalate.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți diabet zaharat sau epilepsie,

întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau reconsiderarea terapiei. Ketotifen poate crește riscul de convulsii la pacienții cu epilepsie.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

În prevenirea astmului bronșic pot fi necesare până la câteva săptămâni de tratament pentru a atinge efectul terapeutic complet, de aceea se recomandă continuarea tratamentului minim 2-3 luni la persoanele care nu reacționează adecvat după câteva săptămâni.

Dacă se dorește întreruperea tratamentului cu Ketotifen, aceasta se va realiza progresiv, pe o durată de 2-4 săptămâni, pentru a nu precipita apariția simptomelor astmatice.

În cazuri rare s-a observat că asocierea Ketotifenului cu anti-diabetice orale poate reduce reversibil numărul de trombocite (elemente ale sângelui implicate în coagulare). Se recomandă efectuarea periodică a hemoleucogramei (care include și numărul de trombocite) la acești pacienți, pentru a detecta din timp eventualele efecte nedorite.

La pacienții diabetici trebuie luat în considerare conținutul în glucide al siropului (5 mL conține 4 g glucide), dar unele forme de sirop nu conțin zahăr.

În primele zile de tratament cu Ketotifen este posibil ca reacțiile

motorii ale pacientului să fie diminuate, de aceea se recomandă prudență la conducerea autovehiculelor și manevrarea utilajelor grele.

La începutul tratamentului pot apărea sedare, greață, uscăciunea gurii și ușoare amețeli, care dispar spontan pe măsura continuării tratamentului.

Dacă apar infecții repetate în timpul tratamentului cu Ketotifen, se va completa cu medicație antiinfecțioasă adecvată, conform recomandărilor medicului.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi orice tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Nu administrați medicamentul copiilor cu vârsta sub 3 ani dacă nu aveți aprobarea medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte antihistaminice
- sedative
- hipnotice
- alcool
- antidiabetice orale

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate dăuna fătului dacă este administrat pe durata sarcinii, de aceea este recomandat ca medicul să fie informat înainte de a vă prescrie Ketotifen că sunteți însărcinată sau planificați o sarcină în viitorul apropiat.

Nu se cunoaște dacă Ketotifen poate trece în laptele matern sau dacă poate dăuna sugarului. Nu folosiți medicamentul înainte de a-l spune medicului că alăptați.

Doze recomandate

- Capsule, comprimate

Doza recomandată este de 1 tabletă de 1 mg de 2 ori pe zi; dacă se consideră necesar se poate crește doza până la 4 mg pe zi administrată în 2 prize zilnice. La persoanele predispuse la sedare se poate începe cu ½ tabletă de 2 ori pe zi sau 1 tabletă seara, ajungând treptat la doza terapeutică completă, în decurs de 5 zile. La copiii cu vârsta peste 3 ani se folosesc uzual doze de 0,025 mg/kg/zi.

- Sirop

Adulți și copii cu vârsta peste 3 ani

Se administrează câte o linguriță de sirop de 2 ori pe zi, diminea-

ța și seara, în timpul meselor.

- **Soluție oftalmică**

Prevenirea pruritului ocular în conjunctivita alergică

Adulți și copii cu vârsta peste 3 ani

Se recomandă administrarea unei picături în fiecare ochi afectat la fiecare 8-12 ore.

Copii cu vârsta sub 3 ani

Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea.

Picăturile oftalmice nu determină simptome ale supradozării care să reprezinte o amenințare pentru viață.

Simptomele supradozării în cazul folosirii capsulelor, comprimatelor sau siropului pot include: vedere încețoșată, confuzie, dezorientare, amețeli, somnolență, dureri de cap la ridicarea în picioare, pierderea conștienței, convulsii, bătăi cardiace rapide sau neregulate, palpitații, transpirații, oboseală neobișnuită, slăbiciune.

K

Kinzalmono vezi Pritor

Klabax vezi Claritromicina

Klacid vezi Claritromicina

Klerimed vezi Claritromicina

Kornam vezi Hytrin

Kytril

Denumire comună internațională: Granisetronum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Soluție orală.

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Kytril blochează acțiunea în organism a substanțelor ce provoacă greață și vărsături. Este indicat în prevenirea și tratarea senzației de greață și vărsăturilor asociate chimioterapiei, radioterapiei sau anesteziei din timpul intervențiilor chirurgicale.

Important de știut

Utilizarea Kytrilului la persoanele operate recent în sfera abdominală sau aflate în tratament cu chimioterapice poate masca distensia stomacului și/sau ileusul progresiv (blocajul parțial sau complet al intestinelor prin lipsa mișcărilor care propagă bolusul alimentar), efecte deosebit de grave. Anunțați medicul dacă ob

servați oprirea tranzitului pentru gaze și materii fecale cu dureri abdominale, balonare, senzație de discomfort.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi, conform prescripției.

Pentru a fi sigur că administrați doza corectă de Kytril, măsurați soluția orală cu ajutorul măsurii dozatoare furnizate de producător. Nu dozați cu lingurița obișnuită de casă. Dacă nu ați găsit în cutie măsura dozatoare, întrebați farmacistul de unde puteți face rost de una.

Înghițiți medicamentul împreună cu un pahar mare de apă, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copioilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei (15-30° C), ferit de căldură și umezeală excesivă. Țineți flacoane închise ermetic, în poziție verticală și protejate de lumină. Aruncați comprimatele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice: probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie, rash (roșeață), prurit (mâncărimi)
- bătăi cardiace neregulate, rare sau rapide, dureri toracice, senzație de constricție toracică, dificultăți în respirație, transpirații, greață
- crampe musculare, mișcări necontrolate
- vedere încețoșată, nervozitate, febră
- confuzie, amețeli severe, pierderea conștienței.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: diaree, constipație, gust neobișnuit în gură, oboseală, somnolență, insomnii, amețeli, dureri de cap, anxietate, agitație.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța

K

activă

Atenționări speciale

Kytril nu stimulează peristaltica gastrică sau intestinală (mișcările stomacului și intestinelor), de aceea nu ar trebui fi folosit în locul aspirației naso-gastrice.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți intervenții chirurgicale abdominale recente sau vă aflați sub chimioterapie, deoarece Kytrilul poate uneori masca problemele de stomac severe.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost descrise interacțiuni semnificative ale Kytrilului cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Deși nu se așteaptă ca medicamentul să dăuneze fătului, nu administrați fără a discuta mai întâi cu medicul în cazul în care sunteți însărcinată sau planuiți o sarcină în viitorul apropiat.

Deoarece nu se cunoaște dacă Kytril poate trece în laptele matern, nu alăptați în timpul tratamentului fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Prevenirea senzației de greață și vărsăturilor determinate de tratament pentru cancer

Adulți și adolescenți

Doza uzuală este de 1 mg (1 comprimat sau o linguriță) administrată cu circa o oră înainte de tratamentul pentru cancer. După 12 ore de la prima doză se mai administrează încă 1 mg. Alternativ se poate administra o singură doză de 2 mg, cu o oră înainte de tratamentul pentru cancer.

Copii

Doza trebuie determinată de către medic.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Singurul simptom cunoscut al supradozării constă în dureri de cap.

Lacipil

Denumire comună internațională: Lacidipinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lacipil este un antagonist al canalelor de calciu cu selectivitate predominantă pentru canalele din musculatura netedă a vaselor de sânge. Principala sa acțiune constă în dilatarea vaselor de sânge cu reducerea consecutivă a rezistenței vasculare periferice și scăderea tensiunii arteriale. Lacipil poate fi folosit singur sau în combinație cu alte medicamente în tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de știut

Medicamentul este în general bine tolerat dar uneori pot apărea efecte neplăcute minore datorită dilatației vaselor de sânge periferice: dureri de cap, eritem al feței, edeme. Asemenea efecte sunt tranzitorii și dispar de regulă pe măsură ce tratamentul continuă la aceeași doză.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceeași oră, dimineața. Înghițiți tabletele împreună cu un pahar mare de apă.

Nu există nici o indicație expresă referitoare la momentul de administrare a Lacipilului în raport cu masa; puteți administra înainte sau după masă.

Nu consumați grapefruit pe durata tratamentului deoarece poate modifica absorbția medicamentului.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lamuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Tabletele de Lacipil trebuie protejate de lumină și nu trebuie scoase din folie decât în momentul administrării. Dacă se folosește doar o jumătate de tabletă, cealaltă jumătate trebuie să rămână în folia originală și să fie administrată în cel mult 48 ore. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacțiilor alergice severe: probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap, eritem al feței, edeme (tumefacții ale gambelor), palpitații, amețeli, oboseală, greață, vărsături, urinări frecvente, hiperplazia gingiilor.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă.

Atenționări speciale

Ca și în cazul celorlalți antagoniști ai canalelor de calciu se recomandă prudență în administrarea Lacipilului la persoanele cu bloc cardiac, insuficiență cardiacă sau angină pectorală instabilă. De asemenea se recomandă precauție și la administrarea medicamentului celor cu afecțiuni severe ale ficatului deoarece poate avea efecte antihipertensive importante. Administrarea după un infarct miocardic recent trebuie de asemenea cântărită înainte.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Măsurați periodic tensiunea arterială și pulsul. Raportați medicului la următoarea vizită valorile obținute.

Cântăriți-vă zilnic pentru a sesiza imediat creșterea în greutate anormală, prin reținerea de lichide în organism.

La fel ca și celelalte blocante ale canalelor de calciu, Lacipil poate agrava angina pectorală existentă în special la începutul tratamentului.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente pentru hipertensiune arterială: diuretice, beta-blocante, inhibitori ai enzimei de conversie
- cimetidină

Sarcina și alăptarea

Deși studiile pe animale nu au demonstrat că Lacipil poate determina malformații fetale sau întârzieri în creșterea copilului, nu există încă suficiente date privitoare la siguranța administrării în sarcină. Trebuie avută în vedere posibilitatea ca medicamentul să determine relaxarea musculaturii uterului în sarcina la termen.

S-ar părea că medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

• Comprimate

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Doza inițială recomandată este de 2 mg o dată pe zi. Ulterior se ajustează treptat doza în funcție de severitatea hipertensiunii și de răspunsul la tratament, preferabil la intervale de 3-4 săptămâni. Dozajul nu necesită modificări la persoanele cu afecțiuni ale ficatului sau rinichilor sau la persoanele vârstnice. Tratamentul poate fi continuat pe termen nedefinit.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: amețeli, dureri de cap, bătăi cardiace anormale.

Lactulose

Denumire comună internațională: Lactulosum

Alte denumiri comerciale: Duphalac, Epalfen, Laevolac

Forme de prezentare: Sirop, Soluție orală, Granule pentru soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lactulose conține un tip de zahăr care are proprietatea de a trece nedigerat prin stomac și intestinul subțire. Ajunge în intestinul gros (colon) unde este scindat de către flora bacteriană normală în fragmente mai mici. Aceste fragmente au calități osmotice și atrag apa în interiorul colonului, reducând consistența scaunului și măbind volumul acestuia. Lactulose poate fi utilizată pe termen relativ lung în tratamentul constipației cronice deoarece acțiunea sa este mai blândă comparativ cu cea a celorlalte laxative. Pe termen scurt Lactulose poate fi administrată în cazurile în care din considerente medicale este necesară obținerea unor scaune moi (ex. hemoroizi, după intervenții chirurgicale asupra colonului sau anusului). De asemenea poate fi utilizată la persoanele cu boli de

ficat severe deoarece reduce nivelele amoniacului în sânge, ameliorând astfel funcțiile mentale.

Important de știut

În cazul în care constipația nu se ameliorează după câteva zile de tratament sau reapare după întreruperea administrării, consultați medicul.

Administrarea corectă

1 măsură de sirop corespunde la 6 g de granule.

Pentru a fi siguri că administrați doza corectă, măsurați Lactulose cu lingura sau cupa dozatoare, nu cu lingura de bucătărie. Dacă nu ați primit cu pachetul măsura dozatoare, cereți-o farmacistului.

Lactulose poate fi amestecată cu apă, suc de fructe sau lapte pentru îmbunătățirea gustului; de asemenea poate fi mixată cu lichide calde sau reci, după preferință.

Doza trebuie administrată în priză unică, în timpul micului dejun.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Uneori Lactulose se poate închide ușor la culoare, dar poate fi folosită în continuare fără probleme. Nu utilizați doar dacă culoarea se închide foarte mult sau consistența devine grunjoasă.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacții alergice severe cu probleme respiratorii severe, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie, pierderea conștienței.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: crampe abdominale, diaree, greață, vărsături, flatulență (gaze).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanță

activă, rectocolită ulceroasă, boală Crohn, ocluzie sau subocluzie intestinală cu oprirea tranzitului pentru scaune și gaze și dureri abdominale severe, dureri abdominale neinvestigate medical, galactozemie congenitală, sindrom de malabsorbție a glucozei, galactozei sau deficit de lactază (enzimă implicată în metabolismul lactulozei).

Atenționări speciale

Utilizarea dozelor recomandate în constipație nu necesită prudență la persoanele cu diabet zaharat dar cele utilizate în tratamentul precomei și comei hepatice trebuie avute în vedere la aceștia, fiind în general mult mai mari.

Lactulose este doar un adjuvant al regimului igienico-dietetic în tratamentul constipației. Pentru consolidarea efectelor pe termen lung îmbogățiți alimentația cu fibre vegetale și apă și efectuați regulat exerciții fizice.

La persoanele vârstnice trebuie să se asigure un consum de lichide de minim 2 litri pe zi.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Pot fi necesare 24-48 ore până la observarea efectelor Lactulosei datorită modului său de acțiune. Dacă nu observați nici un efect după 2 zile de utilizare, consultați medicul în vederea creșterii dozelor sau frecvenței de administrare.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat. Dacă sunt utilizate doze mari și pe termen lung (indicate de obicei în tratamentul precomei și comei hepatice) pot apărea tulburări ale echilibrului electrolitic datorate diareei. În această situație este necesară măsurarea nivelelor în sânge ale sodiului, clorului și potasiului pentru o eventuală corecție.

În primele zile de tratament poate să apară flatulență (gaze), dar de obicei aceasta dispare după câteva zile. Dacă se administrează doze mai mari decât cele recomandate pot să apară dureri abdominale și diaree severă, caz în care se recomandă scăderea dozelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiacide gastrice (Dicarbocalm, Maalox)
- antibiotice cu spectru larg: tetraciline
- digoxin (Lanoxin).

Sarcina și alăptarea

Este puțin probabil ca Lactulose să dăuneze fătului atunci când

este administrată în sarcină, totuși nu luați medicamentul fără a informa medicul că sunteți însărcinată.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu luați Lactulose fără aprobarea medicului dacă alăptați.

Doze recomandate

- Soluție orală, lichid oral

Constipație cronică sau cazurile în care se consideră că reducerea consistenței scaunului are beneficii medicale

Adulți

Doza zilnică trebuie ajustată individual. Doza inițială uzuală este de 15-45 mL soluție, iar cea de întreținere poate fi de 15-30 mL. Doza poate fi scăzută după câteva zile în funcție de necesitățile pacientului.

Copii cu vârsta de 7-14 ani

Uzual doza de început este de 15 mL iar cea de întreținere de 10-15 mL.

Copii cu vârsta de 1-6 ani

Se recomandă utilizarea a 5-10 mL pe zi Lactulose.

Sugari

Doza recomandată este de 5 mL pe zi.

Precomă și comă hepatică

Doza inițială este de 30-45 mL soluție orală de 3-4 ori pe zi. Pentru a calcula doza de întreținere trebuie să se ia în vedere obținerea a maximum 2-3 scaune moi pe zi.

- Sirop, granule soluție orală

Constipație

Adulți

Doza inițială recomandată este de 12 g lactuloză pe zi (echivalent a 2 măsuri de sirop sau 2 plicuri de 6 g cu granule), iar cea de continuare – de 6 g lactuloză pe zi. Unele persoane pot avea nevoie de 12-24 g lactuloză ca doză inițială, dar apoi trebuie redusă treptat până la doza de întreținere.

Copii cu vârsta de 6-14 ani

Inițial se administrează 12 g lactuloză, apoi se continuă cu 6 g pe zi ca tratament de menținere.

Copii cu vârsta de 1-5 ani

Doza recomandată este de 3-6 g (1/2 -1 măsură) pe zi, cel mult 7 zile.

Sugari

Se recomandă administrarea a 3 g pe zi, fără a depăși 7 zile decât cu aprobarea medicului.

Infecții intestinale bacteriene

Uzual 6-12 g timp de 5-7 zile sau conform prescripției.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării nu sunt pe deplin cunoscute dar sunt posibile diareea, crampele abdominale și eventualele complicații ale deshidratării secundare diareei severe.

Ladinox vezi Stilnox

Laevolac vezi Lactulose

Lagosa vezi Silimarina

Lameptil vezi Lamictal

Lamictal

Denumire comună internațională: Lamotriginum

Alte denumiri comerciale: Epimil, Epiral, Epizol, Lameptil, Lamogine, Lamolep, Lamotiran, Lamotrigin, Lamotrigine, Lamotrin, Lamotrix, Plexxo

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate Dispersabile, Comprimate orodispersabile/masticabile

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Medicamentul este un antiepileptic utilizat singur sau în combinație cu alte medicamente în tratamentul convulsiei la adulți și copii cu vârsta peste 2 ani. Mecanismul anticonvulsivant nu este pe deplin cunoscut dar se presupune că acționează asupra centrilor cerebrali responsabili de inițierea convulsiei. Lamictal poate fi utilizat de asemenea pentru prevenirea episoadelor de manie și/sau depresie din tulburarea bipolară.

Important de știut

Lamictalul poate determina apariția unei erupții severe pe piele (rash) în special la copii și la persoanele care sunt alergice și la alte medicamente anticonvulsivante sau la cele aflate în tratament concomitent cu acid valproic (Depakine). Rash-ul apare în majoritatea cazurilor la 2-8 săptămâni de la începerea tratamentului dar uneori poate apare și în tratamentul cronic, după circa 6 luni. Anunțați de urgență medicul în cazul în care prezentați febră, dureri în gât, dureri de cap, piele roșie cu vezicule (bășici) și descuamare (decojire).

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală împreună cu un pahar

apă de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceleași ore, cu sau fără alimente.

Pentru administrarea comprimatelor dispersabile masticabile, puteți fie să le înghițiți întregi împreună cu un pahar de apă, fie mai întâi să le mestecați și apoi să le înghițiți. Puteți de asemenea să lăsați tableta să se dizolve timp de circa 1 minut într-o linguriță de apă sau suc de fructe diluat; amestecați ușor și înghițiți imediat mixtura. Nu păstrați amestecul pentru mai târziu.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lamuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- erupție pe piele, vezicule și descuamări, febră, dureri în gât, dureri de cap
- dureri toracice
- febră, frisoane, dureri musculare și articulare, simptome de răceală
- greață, dureri de stomac, subfebrilitate, pierderea poftei de mâncare, urini închise la culoare, scaune decolorate, icter (în galbenirea ochilor și pielii)
- paloare, sângerări anormale

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, diaree, dureri de stomac, amețeli, confuzie, vedere încețoșată, dureri de cap, scădere în greutate, anxietate, insomnii, vise neobișnuite, nas înfundat sau curgător.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, erupții pe piele la o administrare anterioară.

Atenționări speciale

Lamictalul nu poate vindeca epilepsia ci poate controla convulsiile atât timp cât este administrat.

Înainte începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de inimă, ficat sau rinichi, afecțiuni ale sângelui sau depresie severă cu gânduri de sinucidere, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Dacă treceți de pe un alt medicament anticonvulsivant pe Lamictal trebuie să respectați cu strictețe toate indicațiile medicului privind orarul de administrare și dozajul.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari decât cele recomandate deoarece crește riscul pentru erupțiile cutanate severe.

Pentru a vă asigura că luați dozele potrivite de medicament prezentați-vă la toate programările stabilite de medic. Pot fi efectuate analize de sânge și pot fi ajustate dozele de Lamictal în funcție de răspunsul terapeutic, pentru a obține cele mai bune rezultate ale medicației.

Nu întrerupeți brusc tratamentul cu Lamictal chiar dacă vă simțiți bine deoarece poate crește riscul pentru convulsii. Consultați medicul pentru a vă asista în reducerea progresivă a dozelor, uzul pe durata a minim 2 săptămâni.

Contactați medicul dacă convulsiile se agravează sau cresc ca frecvență sub tratament cu Lamictal.

Purtați întotdeauna asupra dumneavoastră un card sau o brățară medicală pe care să fie scris că aveți epilepsie și sunteți în tratament cu Lamictal. De asemenea orice medic care vă oferă servicii medicale ar trebui să fie informat că sunteți în tratament anticonvulsivant.

Reînnoiți prescripția cu cel puțin 1 săptămână înainte epuizării stocului de medicamente.

Lamictal poate afecta vederea sau reacțiile motorii, poate da amețeli, dureri de cap și somnolență, de aceea șofați și efectuați cu multă prudență activitățile ce necesită atenție deosebită.

Poate apare sensibilitate la razele UV se aceea evitați expunerea la soare sau folosiți creme cu factor protector adecvat, purtați ochelari de soare și haine adecvate ori de câte ori sunteți nevoit să vă expuneți.

Contraceptivele orale pot reduce eficacitatea Lamictalului, crescând frecvența convulsiilor. Consultați medicul deoarece este

necesară modificarea dozei de Lamictal atât la începerea cât și la oprirea pilulelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- oxcarbazepin (Trileptal)
- acid valproic (Convulex, Depakine chrono, Orfiril)
- fenitoină
- fenobarbital
- rifampicină (Sinerdol)
- methotrexat
- metode contraceptive hormonale: pilule, injecții, implanturi, plasturi.

Sarcina și alăptarea

Anunțați imediat medicul dacă rămâneți însărcinată sau intenționați să rămâneți însărcinată în viitorul apropiat deoarece Lamictalul poate dăuna fătului când se administrează în timpul sarcinii.

Utilizarea medicamentului în primele luni de sarcină poate crește riscul pentru malformații fetale, îndeosebi buză superioară și palat despicate.

Lamictalul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate, comprimate dispersabile și masticabile

Tratamentul epilepsiei

Adulți și copii cu vârsta peste 12 ani

Tratamentul inițial la persoanele care nu iau acid valproic dar sunt în tratament cu carbamazepină, fenobarbital, fenitoin și/sau primidonă se face cu 50 mg o dată pe zi timp de 2 săptămâni, apoi 100 mg pe zi divizate în 2 prize pentru încă 2 săptămâni. Ulterior se poate crește progresiv dozajul în funcție de necesități, fără a depăși însă doza zilnică de 500 mg pe zi.

În cazul în care se administrează acid valproic concomitent cu carbamazepină, fenitoin, fenobarbital și/sau primidonă, se începe tratamentul cu 25 mg Lamictal o dată la fiecare 2 zile timp de 2 săptămâni, apoi 25 mg o dată pe zi încă 2 săptămâni. După aceea se poate crește treptat doza în funcție de necesități, fără a depăși totuși doza zilnică de 400 mg Lamictal.

Copii cu vârsta de 2-12 ani

Copiii care nu iau acid valproic dar sunt în tratament cu carba-

mazepină, fenobarbital, fenitoin și/sau primidonă pot începe tratamentul cu 0,6 mg/kg Lamictal o dată pe zi timp de 2 săptămâni, apoi 1,2 mg/kg/zi în 2 prize timp de 2 săptămâni. Ulterior se pot face ajustări ale dozelor în funcție de necesități dar nu se vor administra doze mai mari de 400 mg pe zi.

Copiii în tratament concomitent cu acid valproic și carbamazepină, fenobarbital, fenitoin și/sau primidonă pot începe tratamentul cu Lamictal la doze de 0,15 mg/kg/zi administrate în 1-2 prize zilnice timp de 2 săptămâni, apoi pot continua încă 2 săptămâni cu 0,3 mg/kg/zi în 1-2 prize zilnice. Ulterior se poate crește treptat doza până la cel mult 200 mg pe zi.

Tratamentul tulburării bipolare

Adulți

În lipsa unui tratament cu acid valproic, carbamazepină, fenobarbital sau primidonă, se începe cu 25 mg o dată pe zi timp de 2 săptămâni, apoi se continuă cu 50 mg pe zi încă 2 săptămâni. După aceea se poate crește progresiv dozajul în funcție de necesități, fără a depăși 200 mg pe zi.

Persoanele care sunt în tratament cu acid valproic pot începe administrarea Lamictalului cu doze de 25 mg o dată la fiecare 2 zile pentru 2 săptămâni apoi pot continua cu 25 mg o dată pe zi încă alte 2 săptămâni. Ulterior se poate crește doza zilnică în trepte, fără a depăși însă doza recomandată de 100 mg pe zi.

Pacienții care nu sunt în tratament cu acid valproic dar iau carbamazepină, fenobarbital, fenitoin sau primidonă pot începe cu 50 mg Lamictal o dată pe zi timp de 2 săptămâni iar apoi pot administra 100 mg pe zi în 2 prize încă 2 săptămâni. Ulterior se poate crește progresiv dozajul în funcție de necesități, fără a depăși 400 mg pe zi.

Dozajul trebuie stabilit de către medic în cazul întreruperii tratamentului cu acid valproic, carbamazepină, fenobarbital, fenitoin sau primidonă.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: vedere încețoșată, probleme de coordonare, dureri de cap, pierderea conștienței, convulsii.

Lamisil

Denumire comună internațională: Terbinafinum

Alte denumiri comerciale: Amiada, Atifan, Fungisil MK, Onychon, Terbinafin, Terbinafina, Terbinafine, Terbinaran, Terbisil

Forme de prezentare: Comprimate, Cremă, Gel, Spray cutanat, Soluție cutanată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lamisil este un medicament antifungic indicat în tratamentul infecțiilor cu ciuperci, îndeosebi a unghiilor de la mâini și picioare, scalpului, picioarelor, zonei inghinale.

Important de știut

Efectele benefice maxime nu apar imediat după administrare ci pot întârzia 2-6 săptămâni după încetarea tratamentului dacă se folosește crema, gelul, spray-ul sau soluția cutanată. Dacă nu observați nici o modificare după 1 săptămână de folosire a medicamentului, contactați medicul întrucât problema poate fi altă decât fungică.

În cazul utilizării comprimatelor de terbinafină pot fi necesare chiar și câteva luni pentru observarea efectelor maxime.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripției, în timpul mesei, pentru a asigura absorbția maximă.

Înainte de aplicarea pe piele, spălați bine mâinile și suprafața infectată, apoi lăsați să se usuce. Acoperiți zona afectată și pielea înconjurătoare cu cremă, soluție, gel sau spray de 1-2 ori pe zi (conform prescripției), apoi masați ușor până la absorbție completă. Nu folosiți deasupra zonei afectate bandaje și pansamente ocluzive care să împiedice circulația aerului, decât la recomandarea medicului. Puteți folosi totuși tifoane subțiri din bumbac pentru a vă proteja îmbrăcămintea. Spălați-vă bine pe mâini după administrarea cremei, soluției sau gelului; utilizați un prosop curat personal.

Evitați contactul medicamentului cu ochii, nasul, gura sau vaginul. Dacă totuși contactul se produce accidental, spălați zona cu apă din abundență sub jet de apă; anunțați medicul în cazul în care apar simptome supărătoare.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste

doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- erupție pe piele, iritație, tumefacție, arsuri, mâncărimi, vezicule, secreție de lichid, descumare
- tulburări de vedere
- greață, vărsături, dureri abdominale, oboseală neobișnuită, apetit redus, icter, prurit, urini închise la culoare, scaune decolorate

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, dureri sau arsuri de stomac, diaree, flatulență (gaze), alterarea gustului, dureri de cap.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă.

Atenționări speciale

Nu luați Lamisil din proprie inițiativă, fără a discuta mai întâi cu medicul, în cazul în care ați avut în antecedente reacții alergice la terbinafină sau vă cunoașteți cu boli de ficat ori rinichi, probleme ale sistemului imunitar, afecțiuni ale sângelui. Poate fi necesară modificarea dozelor de Lamisil, monitorizarea atentă a tratamentului sau chiar reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximum de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Continuați tratamentul până la sfârșitul prescripției chiar dacă ați observat că semnele infecției cu ciuperci au dispărut. Semnele dispar de cele mai multe ori înainte ca infecția propriu zisă să fie complet tratată. Pot fi necesare până la câteva luni de tratament pentru a vindeca onicomicoza (ciuperca unghiilor).

Purtați haine lejere, preferabil din bumbac până la vindecarea

infecției; evitați îmbrăcăminte strânsă sau sintetică, din vâscoză sau poliester, care nu permite aerului să circule liber.

Schimbați-vă imediat dacă costumul de baie sau echipamentul sport sunt ude deoarece umezeala favorizează creșterea ciupercilor. Lăsați să se usuce zona inghinală după duș sau baie. Nu vă ștergeți cu prosopul deoarece acesta poate irita zona și poate răspândi infecția.

Evitați consumul de alcool sau consumați cu moderație pe durata tratamentului cu terbinafină. Ambele substanțe pot afecta sever ficatul.

Rareori este posibil ca terbinafina să deterioreze ficatul, putându-se ajunge în unele cazuri până la transplant hepatic sau deces. Anunțați imediat medicul dacă observați sub tratament semnele precoce ale lezării hepatice: greață, vărsături, dureri abdominale, lipsa poftei de mâncare, oboseală neobișnuită, îngălbenirea pielii și ochilor, urini închise la culoare, scaune decolorate, mâncărimi pe întreg corpul.

Dacă în timpul tratamentului cu Lamisil comprimate apar semnele unui alt tip de infecție, contactați medicul; medicamentul poate reduce capacitatea organismului de a lupta împotriva infecțiilor.

Siguranța și eficacitatea administrării la copii nu au fost încă stabilite.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- fluconazol (Diflucan, Flucovim, Fungolon), itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral)
- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol), acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril), fenobarbital, fenitoină
- cimetidină, ranitidină (Gertocalm, Histac, Ulcoran, Zantac)
- rifampicină (Sinerdol)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- cloramfenicol
- methotrexat (Antifolan)
- corticosteroizi cum ar fi prednison, metilprednisolon (Advantan, Lemod Solu, Medrol), prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin)
- săruri de aur (Tauredon)
- hidroxiclorochină (Plaquenil)
- mercaptopurină (Puri-Nethol)
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin, Sedacoron)
- medicamente pentru afecțiuni tiroidiene

- estrogeni, contraceptive orale (anticoncepționale)
- naltrexona (Revia)
- clorpromazin (Plegomazin)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- beta-blocante: propranolol, metoprolol (Betalog, Bloxan, Egi-lok), atenolol (Atecor, Blocotenol, Vascoten)
- isoniazidă (Sinerdol)
- disulfiram (Antalcol)
- antidepresive.

Sarcina și alăptarea

Deși nu există dovezi că Lamisilul ar putea dăuna fătului dacă se administrează în timpul sarcinii, totuși evitați administrarea lui fără aprobarea medicului în cazul în care sunteți însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate
- *Onicomicoză (infecție cu ciuperci a unghiilor)*
- Adulți și adolescenți**
- Doza zilnică recomandată este de 250 mg în priză unică, timp de 6-12 săptămâni.

Copii

- Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic.
- Tinea corporis (pecingine pe corp), tinea cruris (pecingine în zona inghinală)*

Adulți și adolescenți

- Doza recomandată este de 250 mg o dată pe zi, timp de 2-4 săptămâni.

Copii

- Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic.
- Tinea pedis (pecingine a piciorului, picior de atlet)*

Adulți și adolescenți

- Doza recomandată este de 250 mg o dată pe zi, timp de 2-6 săptămâni.

Copii

- Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic.
- Cremă, soluție, gel, spray cutanat
- Tinea corporis, tinea cruris, tinea pedis interdigital, tinea versicolor (infecție fungică caracterizată prin pete brune, cafenii sau albe pe trunchi)*

Se acoperă zonele afectate și cele din apropierea lor de 1-2 ori pe zi timp de 1 săptămână.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Deși simptomele supradozării nu sunt foarte bine cunoscute, este posibil ca acestea să includă somnolență, tulburări de coordonare, dificultăți respiratorii, erupție pe piele, dureri de cap, dureri abdominale, urinări frecvente.

Lamogine vezi Lamictal

Lamolep vezi Lamictal

Lamotiran vezi Lamictal

Lamotrigin vezi Lamictal

Lamotrigine vezi Lamictal

Lamotrin vezi Lamictal

Lamotrix vezi Lamictal

Lanol vezi Levant

Lanoxin vezi Digoxin

Lansogastro vezi Levant

Lansoprazol vezi Levant

Lantus

Denumire comună internațională: Insulinum Glargine

Alte denumiri comerciale: Optisulin

Forme de prezentare: Soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lantus reprezintă un analog al insulinei umane obținut prin recombinație, cu durată lungă de acțiune ce acoperă aproximativ 24 ore. Este indicat în tratamentul diabetului zaharat insulino-necesar deoarece scade nivelele glicemiei prin transportul glucozei din sânge în țesuturi și conversia ei în forma de depozit – glicogen. La unii pacienți poate fi necesară asocierea Lantusului cu alte tipuri de insulină cu acțiune rapidă sau cu antidiabetice orale.

Important de știut

Administrarea Lantusului constituie doar o parte a programului de tratament pentru diabet zaharat, alături de dietă, exerciții fizice, control al greutății corporale, monitorizare a glicemiilor, controale regulate oftalmologice și stomatologice, îngrijire a picioarelor.

Administrarea corectă

Lantusul se administrează doar injectabil subcutanat, o dată pe zi, preferabil seara la culcare.

În mod normal insulina este un lichid incolor, clar, subțire. Nu folosiți flacoanele colorate sau cu particule în interior; vizitați medicul pentru o nouă prescripție.

Nu încercați să mixați sau să diluați insulina glargine cu vreun alt tip de insulină.

Respectați tehnica de administrare arătată de asistentă sau medic. Pentru injectare alegeți o zonă de piele aflată la cel puțin 2,5 cm față de locul injectării anterioare.

Nu schimbați tipul de insulină (ex. glargine, lispro, regular) sau concentrația acesteia fără a consulta mai întâi medicul întrucât există diferențe în absorbție, disponibilitate și eficiență. Unele firme de insulină pot fi substituite cu altele, dar altele nu; consultați medicul dacă aveți neclarități.

Nu refolosiți acele sau seringile; aruncați-le în containere adecvate conform indicațiilor medicului.

Dacă săriți o doză – urmați indicațiile medicului privitoare la omiterea dozelor. Pentru a preveni această situație fiți siguri că aveți întotdeauna la dumneavoastră insulina, în special atunci când plecați în vacanță. Nu încercați să compensați doza uitată administrând o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiiilor. Dacă sunt neutilizate păstrați flacoanele în frigider la 2-8° C în ambalajul original, protejate de îngheț; înainte de folosire acestea trebuie aduse la temperatura camerei. Nu utilizați flacoanele de insulină Lantus care au fost înghețate. După deschiderea flacoanelor puteți opta între păstrarea la frigider sau menținerea la temperatura camerei, protejate de lumină. Insulina nefolosită poate fi păstrată la temperatura camerei până la 28 zile, ferită de căldură excesivă sau lumină soarelui. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacțiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie,

simptomelor severe de hipoglicemie, convulsiilor.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: tumefacție, roșeață sau mâncărimi la locul de injectare a insulinei, lipodistrofie și lipohipertrofie cu modificarea dispunerii stratului adipos la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la insulina glargine sau protamină.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți boli de ficat sau rinichi deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor de insulină.

Utilizați Lantus exact așa cu v-a fost prescris, la orele și în dozele indicate.

Nu administrați doze mai mari sau mai mult timp decât v-a recomandat medicul.

Dozele pot fi schimbate numai cu acordul medicului.

Limitați consumul de alcool deoarece acesta scade glicemia, crescând riscul de hipoglicemie în timpul insulinoterapiei.

Reacțiile adverse ale insulinoterapiei rezultă de cele mai multe din nivelele anormale ale glicemiilor. Ar trebui să fiți familiarizat cu simptomele hipoglicemiei sau hiperglicemiei pentru a ști cum să acționați eficient.

Semnele hipoglicemiei (tremor, greață, senzație de foame intensă, dureri de cap, amețeli, somnolență, vedere încețoșată, confuzie, slăbiciune, bătăi cardiace rapide, transpirații inexplicabile și generalizate, piele palidă și rece, anxietate, dificultăți de concentrare) apar cel mai probabil datorită folosirii unor doze prea mari de insulină, omiterii sau întârzierii meselor, dacă se efectuează exerciții fizice mai solicitante decât de obicei, în caz de boală mai ales dacă aceasta evoluează cu vărsături sau diaree, dacă se folosesc concomitent anumite medicamente care au efect hipoglicemiant, dacă se consumă alcool.

Deși durata lungă de acțiune a Lantusului poate întârzia recuperarea după un episod de hipoglicemie, totuși purtați în permanență la dumneavoastră o tabletă de glucoză, o bomboană cu zahăr, un fruct sau orice altă sursă de zahăr pentru a interveni rapid în caz de hipoglicemie.

Dacă observați că sunteți deshidratat, aveți gura uscată și vă este sete, urinați frecvent, aveți o senzație puternică de foame, vă este greață și vărsați, măsurați glicemia deoarece s-ar putea ca aceasta să fie foarte ridicată. Contactați medicul pentru ajustarea

dozelor de insulină.

Pot apare reacții locale la administrarea insulinei; dacă zona devine dură sau se ulcerează, contactați medicul înainte de a injecta în aceeași zonă.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării generale, măsurării glicemiei și Hb A1c (hemoglobinei glicozilate), eventual efectuării sumarului de urină, testării funcțiilor renale și hepatice, examinării oftalmologice ș.a.

Medicamentul poate da somnolență, dureri de cap, amețeli sau chiar pierderi ale conștienței. Evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte.

Informați medicul că sunteți în tratament cu insulină înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Eficacitatea și siguranța administrării la copiii de 6-15 ani cu diabet zaharat tip I nu au fost încă determinate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antidiabetice orale
- beta-blocante: atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten), metoprolol (Betalog, Bloxan, Egilok), propranolol, betaxolol (Betac, Lokren)
- steroizi anabolizanți
- hormoni tiroidieni cum ar fi levothyroxina (Euthyrox)
- clonidină.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunoaște dacă administrarea Lantusului în timpul sarcinii poate dăuna fătului. Totuși nu administrați insulina glargine dacă sunteți însărcinată sau plănuți o sarcină în viitorul apropiat fără a discuta mai întâi cu medicul.

Nu se cunoaște dacă Lantusul poate trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul, de aceea nu alăptați fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

• Soluție injectabilă

Tratamentul diabetului zaharat insulino-necesar

Lantus se administrează injectabil doar subcutanat, în doze individualizate și doar o singură dată pe zi (seara înainte de culcare). Inițial se administrează în medie 10 UI o dată pe zi iar ulterior se ajustează doza în funcție de nivelele glicemiei până la o doză zilnică totală de 2-100 UI.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării sunt cele ale hipoglicemiei: foame intensă, greață, dureri de cap, transpirații reci, tremor, dificultăți de concentrație, somnolență, confuzie iar în cazurile severe – convulsii și comă.

Lanzap vezi Levant

Lanzol vezi Levant

Lanzul vezi Levant

Lasonil N

Denumire comună internațională: Heparinoidum

Alte denumiri comerciale: Hirudoid

Forme de prezentare: Cremă, Gel, Unguent

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lasonil N conține o substanță similară heparinei ce acționează asupra circulației sangvine de la nivelul zonei de piele unde este aplicată. Lasonil N favorizează absorbția edemului (tumefacției), exsudatelor (secrețiilor) și hematoamelor (vânătăilor) prin reducerea vâscozității și coagulării sângelui în circulația locală și creșterea permeabilității țesutului conjunctiv, de sub piele. Medicamentul este indicat în tratamentul rănilor nedeschise cauzate de accidente sau activități sportive, contuzii, hematoame, entorse, cicatrici, hemoroizi, flebite sau tromboflebite (inflamații ale venelor cu sau fără formare de tromb – cheag de sânge – în interior), tromboze superficiale (trombi în venele superficiale), varice sau ulcer varicos.

Important de știut

Utilizați cu precauție în caz de răni deschise, tăieturi, zgârieturi, răni infectate, ulcere, zone întinse ale pielii, contact al leziunilor cu mucoasele, vârsta sub 12 ani.

Administrarea corectă

Înainte de administrare spălați bine mâinile și suprafața afectată, apoi lăsați să se usuce. Acoperiți zona respectivă cu cremă, gel sau unguent de 2-3 ori pe zi (conform prescripției), apoi masați ușor până la absorbție completă.

În caz de tromboză sau tromboflebită se pot folosi comprese după administrare.

Evitați contactul medicamentului cu ochii, nasul, gura sau vagi-

nul. Dacă totuși contactul se produce accidental, spălați zona cu apă din abundență sub jet de apă; anunțați medicul în cazul în care apar simptome supărătoare.

După administrare spălați bine mâinile.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tuburile expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Lasonil N este în general bine suportat. Rar poate apărea eritem (roșeață) dar acesta dispare la întreruperea tratamentului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau heparină, sângerări, plăgi deschise, secreții purulente la nivelul leziunii tratate.

Atenționări speciale

Preparatul este conceput doar pentru administrare externă. Nu înghițiți unguentul, gelul sau crema și nu aplicați în apropierea zonelor sensibile: gură, ochi, regiune ano-genitală.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu se cunosc interacțiuni cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Lasonil N trebuie folosit cu precauție în sarcină și doar dacă beneficiile așteptate la mamă depășesc net riscurile la care este expus fătul, îndeosebi în primele luni de viață intrauterină.

Nu există suficiente date privitoare la siguranța administrării medicamentului în timpul lactației, de aceea consultați mai întâi medicul înainte de a lua Lasonil N.

Doze recomandate

- Unguent, cremă, gel

Tratamentul plăgilor închise, cicatricelor, hemoroizilor, flebitelor sau tromboflebitelor, trombozelor superficiale, varicelor, ulcerului varicos

În general se aplică unguentul, crema sau gelul în strat subțire de 2-3 ori pe zi pe zona afectată și se asigură absorbția medicamentului prin masare blândă. În tromboze și tromboflebite se aplică sub compresă. În ulcere varicoase se aplică în jurul ulcerului prin masare ușoară de la exterior spre centru. În tratarea cicatricelor și hematoamelor (vânătăilor) se aplică de asemenea prin masare ușoară.

Supradozare

Nu au fost raportate cazuri de supradozare totuși anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Lasoprol vezi Lanzap

Legalon vezi Silimarina

Lekoklar vezi Claritromicina

Lemesil vezi Nimesulid

Lemod Solu vezi Medrol

Leponex

Denumire comună internațională: Clozapinum

Alte denumiri comerciale: Clozapin

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Leponex este un medicament antipsihotic ce acționează prin modificarea efectelor unor substanțe chimice asupra creierului. Este indicat în tratamentul simptomelor schizofreniei severe la persoanele care nu au răspuns la alte tratamente.

Important de știut

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării răspunsului la tratament. Poate fi necesară testarea săptămânală a sângelui în primele 6 luni de tratament și apoi din două în două săptămâni. Tratamentul trebuie astfel bine controlat datorită riscului de agranulocitoză, o problemă potențial letală a unui anumit tip de celule albe, manifestată prin febră, dureri în gât, slăbiciune, letargie, simptome de răceală, ulceratii ale gurii

buzelor sau altor mucoase. Dacă apar modificări ale hemoleucogramei se oprește tratamentul cu Leponex; aceasta poate fi temporară sau permanentă în funcție de rezultatele obținute după încă 4 săptămâni de testare.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției, cu sau fără alimente, împreună cu un pahar mare de apă.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lamuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dificultăți respiratorii, oboseală neobișnuită, dureri în piept, bătăi cardiace anormale, transpirații sau retenție de lichide
- slăbiciune, simptome de răceală, febră, dureri în gât, leziuni sau pete albe în cavitatea bucală
- sindrom neuroleptic malign: febră ridicată, rigiditate musculară, transpirații, bătăi cardiace rapide sau neregulate, confuzie
- diskinezie: mișcări necontrolate, lente și ritmice ale mușchilor
- greață, dureri de stomac, subfebrilitate, icter, urini închise la culoare, scaune decolorate
- dureri de cap severe, pierderea conștienței
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, dureri de stomac, constipație, hipersalivație (salivație excesivă), transpirații abundente, probleme de somn, coșmaruri.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, afecțiuni ale măduvei osoase, număr scăzut al leucocitelor

(celulelor albe) în sânge cu risc crescut pentru infecții, depresie severă a sistemului nervos central, epilepsie necontrolată, comă.

Atenționări speciale

Nu luați Leponex fără a informa mai întâi medicul dacă aveți diabet zaharat, convulsii, epilepsie, afecțiuni ale ficatului, rinichilor sau plămânilor, boli de inimă, atac de cord în antecedente, hipertensiune arterială, hipertrofie de prostată, dificultăți la urinat, glaucom, probleme ale măduvei osoase sau ale celulelor sângelui determinate de administrarea de clozapină în antecedente. Dacă aveți vreuna din afecțiunile enumerate mai sus poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Leponex poate favoriza căderea bruscă a tensiunii arteriale la ridicarea în picioare, mai ales la începutul tratamentului. Hipotensiunea ortostatică (reducerea abruptă a valorilor tensionale odată cu ridicarea în picioare) se poate manifesta prin amețeli, dureri de cap, colaps și chiar stop cardiac. În plus medicamentul poate tahicardiza cordul (poate crește frecvența bătăilor cardiace), reacție periculoasă pentru o inimă deja suferindă; de aceea este absolut necesar ca medicul dumneavoastră să fie informat în privința problemelor dumneavoastră cardiace.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari decât v-au fost recomandat.

Nu întrerupeți tratamentul cu Leponex fără a discuta mai întâi cu medicul.

Dacă nu ați luat Leponex mai mult de 2 zile consecutive, contactați medicul înainte de a relua administrarea. Poate fi necesară reînceperea tratamentului la doze mai mici decât cele pe care le luați de obicei.

Consumați zilnic cel puțin 2 litri de apă pentru a preveni constipația. Dacă aveți probleme cu tranzitul intestinal puteți contacta medicul pentru a vă prescrie un laxativ.

Evitați consumul de alcool pe durata terapiei.

Leponex poate crește riscul pentru convulsii și pierderea conștiinței de aceea fiți foarte atent dacă șofați sau efectuați alte activități ce necesită atenție; recomandarea ar fi să evitați aceste activități atunci când sunteți în tratament cu Leponex.

Medicamentul poate crește nivelele glicemiei, putându-se manifesta ca sete extremă, urinări frecvente, foame intensă, slăbiciune. Dacă aveți diabet zaharat și luați medicamente sau insulină pentru controlarea glicemiilor contactați medicul pentru a vă

ajustate dozele.

În prezența glaucomului cu unghi îngust sau hipertrofiei de prostată se recomandă monitorizarea mai atentă a tratamentului deoarece Leponex poate agrava ambele afecțiuni.

Leponex poate afecta extrem de rar inima, determinând miocardită (inflamație a mușchiului cardiac). Semnele de alarmă ale acestei afecțiuni pot fi oboseala inexplicabilă, respirația greoaie, durerile în piept, bătăile cardiace rapide sau neregulate, febra. Dacă observați aceste simptome anunțați imediat medicul. Tratamentul cu Leponex trebuie oprit chiar dacă există numai suspiciunea de cardită.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic. Poate fi necesară oprirea temporară a tratamentului înaintea intervențiilor chirurgicale.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte antipsihotice
- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol), fenitoină
- digoxin (Lanoxin)
- antiaritmice: amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin), chinidină
- anticoagulante warfarinice (Trombostop, Sintrom)
- lansoprazol (Levant)
- rifampicină (Sinerdol), cimetidină
- eritromicină (Eritro, Eritromagis)
- atropină (Sulfat de atropină)
- butilscopolamină (Buscopan, Buscotil, Scobutil)
- diuretice
- medicamente pentru afecțiuni tiroidiene
- chimioterapice, corticosteroizi (prednison, prednisolon, metilprednisolon) sau alte medicamente care afectează sistemul imunitar
- medicamente care pot da somnolență: analgezice, medicamente pentru răceală și gripă, relaxante musculare, medicamente pentru depresie sau anxietate, preparate cu alcool
- cafeină
- medicamente pentru glaucom cum ar fi timolol (Timoptil).

Sarcina și alăptarea

Deși se pare că Leponex poate fi administrat fără probleme în timpul sarcinii, totuși utilizați cu precauție dacă sunteți însărcinată și numai după ce discutați mai întâi cu medicul dumneavoastră.

tră.

Este posibil ca medicamentul să poată trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate
Tratamentul schizofreniei

Adulți

La început se administrează de obicei 12,5 mg o dată sau de două ori pe zi, apoi se crește treptat dozajul cu 25-30 mg pe zi în funcție de răspuns, până la 300-450 mg pe zi la sfârșitul a 2 săptămâni. Creșterea ulterioară a dozelor se va face în trepte, de cel mult 2 ori pe săptămână și cu doze mai mici de 100 mg. Doza zilnică nu trebuie să depășească 900 mg.

Copii cu vârsta sub 16 ani

Indicația de utilizare și dozajul trebuie determinate de medic.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: bătăi cardiace rapide, dificultăți respiratorii, confuzie, somnolență, pierderea conștienței, salivare excesivă, convulsii, comă.

Leridip

Denumire comună internațională: Lercanidipinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Leridip aparține clasei blocanților canalelor de calciu. Este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale esențiale ușoare sau moderate, singur sau în combinație cu alte medicamente antihipertensive. Acționează prin relaxarea și dilatarea vaselor de sânge, permițând sângelui să circule mai liber iar tensiunii din pereții arteriali să scadă.

Important de știut

Evitați consumul de grapefruit în timpul tratamentului pentru a nu crește nivelele medicamentului în sânge și implicit riscul de efecte adverse.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripției, cu minim 1 oră înaintea mesei (pe stomacul gol).

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri toracice severe, bătăi cardiace neregulate, palpitații
- tumefierea mâinilor și picioarelor
- dureri de cap persistente
- amețeli puternice, leșin.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, dureri de cap, bufeuri, înroșirea feței, greață, dureri abdominale, constipație, diaree, slăbiciune, oboseală, dureri musculare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la Leridip, angină pectorală instabilă, insuficiență cardiacă severă, stenoză aortică, atac de cord în ultima lună, insuficiență hepatică sau renală severă.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți probleme cu valvele cardiace, insuficiență cardiacă sau alte boli de inimă, bradicardie (bătăi cardiace sub 55 pe minut), bloc cardiac gradul II sau III, tensiune arterială scăzută, atac de cord în antecedentele recente (mai puțin de 1 lună), boli de ficat sau rinichi, dificultăți respiratorii, intervenții chirurgicale recente sau programate în viitorul apropiat.

Se recomandă atenție deosebită la inițierea tratamentului la vârstnici și la persoanele cu boli de ficat sau rinichi ușoare sau moderate.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține cele mai bune rezultate. Efectele maxime apar după

câteva săptămâni de administrare continuă. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceeași oră. Nu administrați doze mai mari decât cele recomandate.

La începutul tratamentului este posibil să apară dureri de cap, bufeuri și tumefacții ale gambelor, dar acestea dispar de cele mai multe ori după câteva zile.

Leridipul poate favoriza constipația. Aceasta poate fi combătută dacă consumați cât mai multe lichide, adoptați o dietă bogată în fibre, cu fructe și legume din abundență, respectiv efectuați periodic exerciții fizice.

Măsurați periodic tensiunea arterială și raportați medicului valorile obținute.

Cântăriți-vă săptămânal pentru a sesiza imediat creșterea în greutate anormală, prin reținerea de lichide în organism.

Leridip poate da amețeli, somnolență sau dureri de cap de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați consumul de alcool, cofeina sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitați ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameți.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Deoarece nu există experiență clinică la pacienții cu vârsta sub 18 ani, în prezent nu se recomandă utilizarea produsului la copii.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente antihipertensive: diuretice, inhibitori ai enzimelor de conversie a angiotensinei, beta-blocante
- digoxin (Lanoxin), chinidină

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt pentru dumneavoastră riscurile și beneficiile administrării în sarcină.

Nu se cunoaște dacă Leridip poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără a discuta în prealabil cu medicul dumneavoastră asupra riscurilor la care supuneți sugarul.

Doze recomandate

- Comprimat

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Uzual se începe cu 10 mg Leridip o dată pe zi, administrat cu cel puțin 15 minute înainte de mese. Doza poate fi crescută treptat în funcție de răspuns.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: amețeli severe, pierderea conștienței, bătăi cardiace rare, frecvente sau neregulate.

Lescol

Denumire comună internațională: Fluvastatinum

Forme de prezentare: Capsule, Comprimat eliberare prelungită

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lescol reprezintă un medicament hipocolesterolemiant ce blochează în organism producția de colesterol total și LDL-colesterol (lipoproteină cu densitate joasă). Reducerea nivelurilor de colesterol previne ateroscleroza (depunerea colesterolului pe pereții vaselor de sânge), bolile cardiovasculare, atacul de cord sau atacul cerebral, intervențiile pentru bypass sau angioplastie.

Important de știut

Tratamentul cu statine reprezintă doar un adjuvant al dietei, exercițiilor fizice și scăderii în greutate. Pentru a obține maximul de beneficii respectați întru totul recomandările medicului privind schimbarea modului de viață.

Evitați alimentele bogate în grăsimi sau colesterol; Lescol nu poate fi la fel de eficient în reducerea colesterolemiei dacă nu respectați o dietă săracă în colesterol.

Evitați consumul de alcool în timpul tratamentului cu Lescol deoarece alcoolul poate crește nivelele trigliceridelor și poate deteriora suplimentar ficatul.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală o dată pe zi (seara înainte de culcare sau odată cu masa de seară) sau conform prescripției. Dacă trebuie să administrați Lescol de mai multe ori pe zi, administrați-l în timpul meselor.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca sau zdrobi înainte de înghițire. Comprimatele sunt astfel concepute încât să elibereze lent substanța activă în organism. Zdrobirea comprimatelor poate elibera deodată o cantitate mult

prea mare de medicament.

Evitați consumul de grapefruit în timpul tratamentului deoarece acesta poate crește nivelele medicamentului în sânge și riscul de reacții adverse asociat.

Solicitați explicații suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- afectarea ficatului: icter (îngălbenirea pielii și ochilor), scaune decolorate, urini închise la culoare, oboseală
- sensibilitate sau dureri musculare, slăbiciune musculară, simptome de răceală și gripă, dureri articulare, urini închise la culoare
- dureri abdominale intense iradiate în spate, balonare, greață, vărsături
- sângerări neobișnuite
- febră, frisoane, dureri în gât persistente.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, constipație, diaree, dureri abdominale ușoare, arsuri de stomac, balonare, gaze, dureri de cap, amețeli, insomnii, oboseală, sensibilitate la razele UV.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, sarcină, lactație, boli de ficat.

Atenționări speciale

Se recomandă ca tratamentul cu Lescol să fie inițiat doar după eliminarea celorlalte cauze de creștere a colesterolului: diabet zaharat, afecțiuni ale rinichilor, hipotiroidie, boli ale ficatului, consum cronic de alcool.

Înainte de administrare informați medicul dacă aveți boli endo-

crine sau metabolice, diabet zaharat, hipo- sau hipertiroidie, hipotensiune arterială, boli de ficat sau rinichi, afecțiuni musculare, convulsii necontrolate, traumatisme, intervenții chirurgicale majore, transplant de organ, infecții acute sau boli de sânge, întrucât poate fi necesară reducerea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului sau chiar reconsiderarea terapiei.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

Continuați să luați Lescol chiar dacă vă simțiți bine întrucât nivele mari ale colesterolului nu determină simptome decât după apariția complicațiilor.

Medicamentul poate afecta ficatul. Înainte de începerea tratamentului și periodic după aceea se recomandă evaluarea enzimelor hepatice (TGO, TGP). Dacă acestea cresc semnificativ trebuie luată în considerare oprirea tratamentului.

Rareori Lescol poate deteriora musculatura scheletică, în special dacă este administrat în doze mari. Anunțați imediat medicul dacă apar sensibilitate sau dureri musculare inexplicabile, slăbiciune generalizată, simptome de răceală sau gripă, urini închise la culoare.

Contactați medicul în caz de traumatisme sau intervenții chirurgicale majore care cresc riscul de lezare a musculaturii sau rinichilor, hipotensiune arterială severă, infecții puternice sau convulsii deoarece poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului cu Lescol.

Consultați periodic un medic oftalmolog întrucât Lescol poate favoriza apariția cataractei.

Evitați expunerea prelungită la soare, purtați ochelari de soare și îmbrăcăminte adecvată când vă expuneți la soare deoarece medicamentul poate crește sensibilitatea la razele UV.

Eficacitatea și siguranța administrării la copiii cu vârsta sub 10 ani nu au fost determinate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente care reduc aciditatea gastrică: cimetidină, ranitidină (Histac, Ulcoran, Zantac), lansoprazol (Lanol, Lanzap, Levant)
- fibrati: bezafibrat (Regadrin), fenofibrat (Fenox, Lipanthyl, Lipo-fib), ciprofibrat (Lipanor)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)

- rifampicină (Sinerdol)
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin, Snadimmun Neoral)
- diclofenac (Almiral, Clafen, Diclac, Rheumavek, Tratul, Voltaren)
- fenitoină (Phenhydan)
- glibenclamid (Maninil)
- amiodaronă (Cordarone, Daritmin, Mioritmin), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin)
- digoxin (Lanoxin)
- antifungice: ketoconazol (Kefungin, Ketositn, Nizoral), itraconazol (Orungal), fluconazol (Diflazon, Diflucan, Fungolon)
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- medicamente pentru tratamentul infecției HIV: amprenavir (Agenerase), fosmaprenavir (Telzir), ritonavir (Norvir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), saquinavir (Invirase).

Sarcina și alăptarea

Lescol poate determina malformații fetale dacă este administrat în timpul sarcinii de aceea. Evitați administrarea medicamentului în cazul în care sunteți însărcinată. Folosiți metode contraceptive de barieră eficiente pe durata tratamentului și anunțați imediat medicul dacă suspectați sarcina.

Nu se cunoaște dacă Lescolul poate fi eliminat prin lapte, de aceea nu alăptați pe durata tratamentului fără consultarea prealabilă a medicului.

Doze recomandate

- Capsule, comprimate cu eliberare prelungită
Tratamentul hipercolesterolemiei sau dislipidemie mixte

Adulți

La cei ce necesită reducerea nivelurilor de colesterol cu cel puțin 25% se recomandă începerea tratamentului cu capsule de 40 mg sau comprimate cu eliberare prelungită de 80 mg, administrate seara. Alternativ se pot administra 80 mg pe zi în 2 prize.

Pentru cei la care se dorește scăderea LDL-colesterolului cu mult de 25% se începe uzual cu 20 mg. Dozele de întreținere pot varia între 20 și 80 mg.

Supradozare

Nu există date privind supradozarea totuși anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație. Nu se așteaptă ca administrarea unor doze foarte mari de medicament să determine simptome amenințătoare pentru viață.

Letizen vezi Zyrtec

Levant

Denumire comună internațională: Lansoprazolum

Alte denumiri comerciale: Lanol, Lansogastro, Lansoprazol, Lanzap, Lanzol, Lanzul, Lasoprol

Forme de prezentare: Capsule gastrorezistente

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Levant reduce aciditatea gastrică prin acțiunea sa inhibitorie asupra pompei de protoni care produce acid la nivelul stomacului. Medicamentul este indicat în tratamentul ulcerului gastric și duodenal activ, bolii de reflux gastro-esofagian, esofagitei erozive și afecțiunilor hipersecretante de acid clorhidric (ex. sindrom Zollinger-Ellison). Levant poate fi folosit de asemenea pentru prevenirea ulcerului gastroduodenal la cei care iau antiinflamatoare nesteroidiene. În combinație cu alte medicamente Levant poate contribui la eradicarea infecției cu *Helicobacter pylori*.

Important de știut

Modificarea stilului de viață cu reducerea programului de stress, oprirea fumatului, limitarea consumului de alcool, evitarea cafeinei și a condimentelor pot crește eficacitatea acestui medicament.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției, cu 30 minute înainte de mese.

Înghițiți comprimatele întregi împreună cu un pahar mare de apă, fără a le diviza, mesteca sau zdrobi înainte de a le înghiți. Comprimatele sunt gastrorezistente ceea ce înseamnă că prezintă un înveliș care le conferă rezistență în mediul acid al stomacului și devin active odată ajunse în mediul slab alcalin al intestinului subțire. Din acest motiv este necesară păstrarea integrității învelișului comprimatelor.

Dacă nu puteți înghiți întregi capsulele, deschideți-le și amestecați conținutul cu o lingură de mere rase, iaurt, brânză proaspătă, budincă etc. Înghițiți amestecul imediat după preparare, fără a-l mesteca. Nu păstrați amestecul pentru mai târziu.

O altă metodă de a administra capsulele constă în dizolvarea conținutului lor în circa un sfert de ceașcă de suc de mere, roșii sau portocale. Lichidul astfel pregătit trebuie consumat imediat după amestecare. Pentru a fi sigur că ați administrat întregul conținut al capsulei, mai turnați o cantitate mică de suc în ceașca folosită pentru mixare și după rotirea lichidului de câteva ori beți imediat.

Dacă sunteți în tratament concomitent și cu sucralfat (Gastrofai, Sucralan, Venter) așteptați minim 30 minute după Levant pentru a administra sucralfatul. Sucralfatul poate reduce absorbția Levantului.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați capsulele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- palpitații, dureri în piept, bătăi cardiace rare, transpirații, șoc
- slăbiciune pe o parte a corpului, tulburări de vedere sau de vorbire
- țiuiri în urechi, surditate
- dureri abdominale severe
- sângerări anormale, urini cu sânge
- febră, frisoane.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: dureri de stomac, balonare, greață, vărsături, gust alterat, diaree, constipație, amețeli, dureri de cap, pierdere sau creștere în greutate, impotență.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau lactație.

Atenționări speciale

Medicamentul nu ar trebui utilizat pe durată nelimitată deoarece efectele sale pe termen lung nu au fost îndeajuns studiate.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți dureri în piept frecvente, dificultăți la înghițire, vărsături cu sânge sau cu aspect de zăț de cafea, scaune negre sau cu sânge, tumori de stomac, transpirații foarte mult sau ați scăzut în greutate.

Urmați cu strictețe indicațiile medicului pentru a obține maxi-

mul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceeași oră.

În unele situații poate fi necesară asocierea cu antibiotice (ex. claritromicină, amoxicilină, tetraciclină, metronidazol). Administrați întreaga medicație conform schemei recomandate de medic, în dozele prescrise de acesta.

Continuați tratamentul cu Levant până la terminarea curei, chiar dacă vă simțiți bine.

După vindecarea ulcerului sau esofagitei puteți continua administrarea pe termen lung conform recomandărilor medicului, pentru a preveni recăderile.

Evitați consumul de alcool, aspirină, antiinflamatoare nesteroidiene și alte medicamente fără prescripție care pot crește iritația mucoasei gastrointestinale.

Unele simptome pot fi interpretate de dumneavoastră ca fiind provocate de stomac. Totuși arsurile însoțite de dureri de cap, amețeli, transpirații, dureri în piept, gât, umăr, braț și dificultăți respiratorii sunt semnale de alarmă și trebuie anunțate imediat medicului.

Întrucât acest medicament vă poate da amețeli, evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea acestora. De asemenea evitați exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Unele preparate cu lansoprazol pot conține fenilalanină. Verificați prospectul și evitați administrarea lui dacă aveți fenilcetonurie.

Eficiența și siguranța administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 1 an nu au fost determinate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- sucralfat (Gastrofai, Sucralan, Venter)
- ampicilină (Ampidar, Epicocillin, Pamecil, Standacillin)
- digoxin (Lanoxin)
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Kefungin, Ketostin, Nizoral)
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- preparate cu fier.

Sarcina și alăptarea

Deși administrarea Levantului în timpul sarcinii nu pare a determina probleme fătului, încercați să evitați administrarea acestui

medicament dacă sunteți însărcinată.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern dăunând sugarului, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Comprimate gastrorezistente

Tratamentul bolii de reflux gastroesofagian și a esofagitei erozive

Adulți și copii cu vârsta peste 1 an

Doza uzuală este de 15-30 mg o dată pe zi, preferabil cu 30 minute înainte de micul dejun, timp de 8 săptămâni. Dacă nu se vindecă în 8 săptămâni se poate relua cura de 8 săptămâni. Dacă apare recidiva se poate lua în considerare încă o cură de 8 săptămâni. Ca tratament de întreținere se poate continua cu 15 mg o dată pe zi încă 12 luni.

Tratamentul ulcerului duodenal

Adulți

La început se administrează 15 mg o dată pe zi, preferabil înainte de micul dejun. La nevoie se poate crește doza de medicament, conform indicațiilor medicului.

Copii până la 18 ani

Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic.

Tratamentul ulcerului duodenal datorat infecției cu Helicobacter pylori

În tratamentul acestei infecții pot fi folosite mai multe scheme terapeutice care să includă Levantul. Acesta se administrează odată cu celelalte medicamente înainte de mese în doză de 30 mg de 2 ori pe zi, timp de 10-14 zile. Alternativ se pot administra 30 mg Levant împreună cu 1 g de amoxicilină înainte de mese de 3 ori pe zi, timp de 14 zile. Urmați întocmai prescripția.

Copii până la 18 ani

Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic.

Tratamentul ulcerului gastric

Se recomandă administrarea a 15-30 mg o dată pe zi, preferabil înaintea micului dejun.

Copii până la 18 ani

Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic.

Tratamentul afecțiunilor stomacului care produc cantități excesive de acid clorhidric

Adulți

La început se administrează 60 mg o dată pe zi (preferabil dimineața înaintea micului dejun), ulterior se poate crește doza în funcție de necesități.

Copii până la 18 ani

Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic.

Prevenirea ulcerului gastroduodenal în caz de tratament cu antiinflamatoare nesteroidiene

Obişnuit se administrează 5 mg o dată pe zi timp de 12 săptămâni.

Tratamentul ulcerului gastric asociat antiinflamatoarelor nesteroidiene

Doza recomandată este de 30 mg o dată pe zi, preferabil înaintea micului dejun, timp de 8 săptămâni.

Supradozare

Nu există date privind supradozarea totuși anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație. Nu se așteaptă ca administrarea unor doze foarte mari de medicament să determine simptome amenințătoare pentru viață.

Levemir

Denumire comună internațională: Insulinum Detemir

Forme de prezentare: Soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Levemir este un analog al insulinei umane cu durată de acțiune ce acoperă aproape întreaga zi. Poate fi folosit în asociere cu alte tipuri de insulină cu acțiune rapidă sau cu antidiabetice orale pentru a reduce nivelele glicemiei la persoanele cu diabet zaharat insulino-necesar.

Important de știut

Administrarea insulinei constituie doar o parte a programului de tratament pentru diabet zaharat alături de dietă săracă în hidrocarburați, exerciții fizice regulate, control al greutății corporale, monitorizare a glicemiilor, controale regulate oftalmologice și stomatologice, îngrijire a picioarelor.

Administrarea corectă

Levemir se injectează subcutanat o dată pe zi, preferabil seara la culcare.

Respectați tehnica de administrare arătată de asistentă sau medic. Pentru injectare alegeți o zonă de piele aflată la cel puțin 2,5 cm față de locul injectării anterioare.

Administrați doar cartușele cu soluție incoloră, clară, subțire; aruncați cartușele colorate sau cu particule în interior.

Nu diluați și nu mixați insulina detemir cu alte tipuri de insulină sau alte soluții pentru a nu-i afecta eficacitatea.

Nu schimbați tipul de insulină (ex. detemir, lispro, regular) sau concentrația acesteia fără a consulta mai întâi medicul întrucât există diferențe în absorbție, disponibilitate și eficiență. Unele firme de insulină pot fi substituite cu altele, dar altele nu; consultați medicul dacă aveți neclarități.

Nu refolosiți acele sau seringile; aruncați-le în containere adecvate conform indicațiilor medicului.

Dacă săriți o doză – urmați indicațiile medicului privitoare la omiterea dozelor. Pentru a preveni această situație fiți sigur că aveți întotdeauna la dumneavoastră insulina, în special atunci când plecați în vacanță. Nu încercați să compensați doza uitată administrând o doză dublă.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Dacă sunt neutilizate păstrați cartușele la frigider (2-8° C) în ambalajul original, protejate de îngheț; înainte de folosire acestea trebuie aduse la temperatura camerei. Nu utilizați cartușele care au fost înghețate. După introducerea cartușului în pen, păstrați la temperatura camerei, nu la frigider. Aruncați cartușele expirate sau de care nu mai aveți nevoie, în saci care nu sunt lăsați la îndemâna copiilor.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacțiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie, simptomelor severe de hipoglicemie, convulsiilor.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: tumefacție, roșeață sau mâncărimi la locul de injectare a insulinei, lipodistrofie și lipohipertrofie cu modificarea stratului de țesut adipos la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergii cunoscute la insulina detemir sau hipoglicemie.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți infecții acute, boli de ficat sau rinichi, trăiți într-un mediu stresant sau aveți tulburări emoționale, deoarece poate fi necesară ajustarea dozelor de insulină, monitorizarea mai atentă a glicemiilor sau chiar reconsiderarea tratamentului.

Utilizați Levemir exact așa cu v-a fost prescris, la orele și în dozele indicate.

Nu administrați doze mai mari decât cele prescrise. Dozele pot fi

schimbate numai cu acordul medicului.

Reacțiile adverse ale insulinoterapiei rezultă de cele mai multe din nivelele anormale ale glicemiilor. Ar trebui să fiți familiarizat cu simptomele hipoglicemiei sau hiperglicemiei pentru a ști cum să acționați eficient.

Semnele hipoglicemiei (tremor, greață, senzație de foame intensă, dureri de cap, amețeli, somnolență, vedere încețoșată, confuzie, slăbiciune, bătăi cardiace rapide, transpirații inexplicabile și generalizate, piele palidă și rece, anxietate, dificultăți de concentrare) apar cel mai probabil datorită folosirii unor doze prea mari de insulină, omiterii sau întârzierii meselor, dacă se efectuează exerciții fizice mai solicitante decât de obicei, în caz de boală, dacă se folosesc concomitent o serie de medicamente cu efect hipoglicemiant, dacă se consumă alcool. Purtați în permanență la dumneavoastră o tabletă de glucoză, o bomboană cu zahăr, un fruct sau orice altă sursă de zahăr pentru a interveni rapid în caz de hipoglicemie.

Dacă observați că sunteți deshidratat, aveți gura uscată și vă este sete, urinați frecvent, aveți o senzație puternică de foame, vă este greață și vărsați, măsurați glicemia deoarece s-ar putea ca aceasta să fie foarte ridicată. Contactați medicul pentru ajustarea dozelor de insulină.

Pot apare reacții locale la administrarea insulinei; dacă zona devine dură sau se ulcerează, contactați medicul înainte de a injecta în aceeași zonă.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării generale, măsurării glicemiei și Hb A1c (hemoglobinei glicozilate), eventual efectuării sumarului de urină, testării funcțiilor renale și hepatice, examinării oftalmologice ș.a.

Medicamentul poate da somnolență, dureri de cap, amețeli sau chiar pierderi ale conștienței. Evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte.

Limitați consumul de alcool deoarece acesta scade glicemia, crescând riscul de hipoglicemie în timpul insulinoterapiei.

Informați medicul că sunteți în tratament cu insulină înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antidiabetice orale
- beta-blocante: atenolol (Atecor, Blocotenol, Hypoten, Vasco-ten), metoprolol (Betoloc, Bloxan, Egilok), propranolol

- diuretice cum ar fi furosemid
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Nerlipril, Ednyt, Enahexal), lisinopril (Lisidene, Lisiren, Medapril, Ranolip)
- steroizi anabolizanți
- corticosteroizi cum ar fi prednison (N-Prednison), prednisolon (Decortin H, Solu-Decortin H), metilprednisolon (Advantan, Lemod Solu, Medrol)
- hormoni tiroidieni cum ar fi levotiroxina (Euthyrox)
- estrogeni, progesteron
- clonidină
- isoniazidă
- fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac)
- inhibitori ai monoaminooxidazei
- analogi de somatostatina cum ar fi octreotid (Sandostatin), lanreotid (Somatuline)
- antibiotice sulfonamidice cum ar fi trimetoprim-sulfametoxazol (Biseptol, Biseptim, Tagremin).

Sarcina și alăptarea

Necesarul de insulină Levemir se modifică în timpul sarcinii de aceea este important ca nivelele glicemiei să fie atent monitorizate pe întreaga durată a sarcinii.

Nu se cunoaște dacă insulina Levemir poate trece în laptele matern, deși majoritatea tipurilor de insulină inclusiv insulina umană se secretă în cantități mici în lapte. Mamele care urmează tratament cu insulină și doresc să alăpteze ar trebui să consulte mai întâi medicul curant.

Doze recomandate

- Soluție injectabilă
Tratamentul diabetului zaharat insulino-necesar
Insulina Levemir se administrează injectabil subcutanat o dată pe zi (seara înainte de culcare), în doze individualizate. Inițial se administrează doze de 0,1-0,2 UI/kg/zi iar ulterior se ajustează în funcție de nivelele glicemiei.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării sunt cele ale hipoglicemiei: foame intensă, greață, dureri de cap, transpirații reci, tremor, dificultăți de concentrație, somnolență, confuzie iar în cazuri severe – convulsii și comă.

Levitra

Denumire comună internațională: Vardenafilum

Alte denumiri comerciale: Vivanza

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Levitra relaxează musculatura netedă, favorizând umplerea vaselor cu sânge în anumite zone ale corpului. Medicamentul poate fi utilizat pentru tratamentul disfuncției erectile. Important de știut

Nu luați Levitra în cazul în care sunteți în tratament cu nitrați (nitroglicerină, Isodinit, Maycor, Monoter, Olicard) deoarece pot apărea reacții severe cu scăderea importantă a tensiunii arteriale, pierderea conștienței, atac de cord sau atac cerebral.

Administrarea corectă

Administrați comprimatul pe cale orală împreună cu un pahar mare de apă, cu până la 60 minute înaintea actului sexual, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Nu administrați mai mult de un comprimat pe zi.

Evitați consumul de grapefruit atunci când luați Levitra deoarece poate interacționa cu medicamentul.

Solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – acesta nu este un medicament pentru utilizare regulată. Luați-l numai înainte de activitatea sexuală.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Nu păstrați la frigider. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apărea?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri puternice în piept iradiate în umărul sau brațul stâng asociate cu amețeli, slăbiciune generalizată, greață, transpirații profuze
- bătăi cardiace neregulate
- dispnee (dificultăți în respirație)
- edeme (tumefacții ale mâinilor, gleznelor, picioarelor)
- tulburări de vedere și chiar pierderea bruscă a vederii
- dureri de cap severe, pierderea conștienței

- erecții dureroase și prelungite ce durează mai mult de 4 ore.
- În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: căldură și roșeață a feței, gâtului sau pieptului, nas înfundat, dureri de cap, de stomac sau de spate.

Când nu se administrează?

Levitra ar trebui administrat doar cu aprobarea medicului. Nu se administrează în caz de sensibilitate cunoscută la nitrati.

Atenționări speciale

Dacă aveți probleme cardiace atât de severe încât activitatea sexuală să fie periculoasă, evitați utilizarea Levitrei.

Dacă după administrarea Levitrei și în timpul activității sexuale apar amețeli puternice, greață, dureri, amorțeli sau furnicături în piept, brațe, gât sau mandibulă, contactați medicul imediat ce va fi posibil deoarece poate fi o reacție adversă a medicamentului.

Deoarece administrarea Levitrei nu a fost studiată la persoanele cu boli cardiovasculare, cel mai sigur ar fi să evitați folosirea medicamentului dacă ați suferit un atac de cord sau atac cerebral în ultimele 6 luni.

Administrați de asemenea cu prudență în caz de aritmii cardiace, sindrom de QT lung (diagnosticat pe electrocardiogramă), antecedente de tromboze (cu formare spontană de cheaguri în interiorul vaselor), insuficiență cardiacă, hipo- sau hipertensiune arterială importantă, boli de ficat sau rinichi, boli de sânge (ex. hemofilie, leucemie, mielom multiplu, siclemie), ulcer gastric, retinită pigmentară, boală Peyronie (cu penis deformat), și numai cu indicația medicului.

Administrați Levitra exact cum v-a fost prescris; nu luați în doze mai mari sau pe perioade mai lungi de timp. Lăsați să treacă minim 24 ore între doze.

Erecția apare după administrare doar dacă există stimulare sexuală; Levitra nu are efect în absența stimulilor sexuali.

Nu folosiți concomitent alte medicamente pentru impotență fără a consulta mai întâi cu medicul.

Evitați consumul de alcool întrucât poate crește riscul unora dintre efectele adverse ale Levitrei.

Anunțați imediat medicul dacă erecția este dureroasă sau persistă mai mult de 4 ore deoarece erecția prelungită (priapismul) poate determina leziuni ale penisului.

Au fost semnalate pierderi subite ale vederii după Levitra, probabil prin scăderea fluxului de sânge la nivelul nervului optic. Nu este clar dacă Levitra reprezintă cauza reală a acestor pierderi de vedere. Riscul pare a fi mai mare la persoanele cu probleme cardi-

ace, hipertensiune arterială, diabet zaharat, nivele mari ale colesterolului seric, fumători sau cu vârsta peste 50 ani. În cazul în care vi se întâmplă să vă pierdeți vederea, anunțați imediat medicul.

Levitra nu protejează împotriva bolilor cu transmitere sexuală (ex. HIV, sifilis, gonoree, hepatită B). Folosiți prezervativele ca măsură de protecție.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă urmați un tratament cu unul dintre următoarele medicamente:

- nitrati cum ar fi nitroglicerina, isosorbid dinitrat (Diniter, Elantan, Isodinit, Isoket, Maycor), isosorbid mononitrat (Monoter, Olicard)
- cimetidină
- eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- rifampicină (Sinerdol), rifabutin (Mycobutin)
- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol), fenitoină (Phenydan), fenobarbital
- antiaritmice: amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Daritmin, Mioritmin), chinidină, procainamidă, sotalol (Darob, Sotagamma)
- doxazosin (Cardura, Kamiren, Zoxon), prazosin (Minipress), terazosin (Hytrin, Kornam)
- amlodipină (Norvasc, Tenox)
- antifungice: itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Ke-fungin, Nizoral)
- medicamente anti-HIV: amprenavir (Agenerase), fosamprenavir (Telzir), tipranavir (Aptivus), efavirenz (Stocrin), nevirapin (Viramune), indinavir (Crixivan), saquinavir (Invirase), lopinavir și ritonavir (Kaletra), ritonavir (Norvir), atazanavir (Reyataz), nefinavir (Viracept).

Sarcina și alăptarea

Acest medicament nu este destinat femeilor. Nu există suficiente date privind administrarea în sarcină sau lactație.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul disfuncției erectile

Adulți cu vârsta sub 65 ani

Doza uzuală este de 10 mg o dată pe zi cu circa 1 oră înaintea activității sexuale. Medicul poate modifica dozajul în funcție de necesități.

Adulți cu vârsta peste 65 ani

Doza recomandată este de 5 mg Levitra nu mai mult de o dată pe zi (cu circa 1 oră înainte de activitatea sexuală), dar la nevoie pot fi folosite alte doze conform indicațiilor medicale.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include dureri de spate, dureri musculare, tulburări de vedere, dureri în piept, greață, bătăi cardiace neregulate, pierderea conștienței.

Levviac vezi Ketek

Lexotanil vezi Bromazepam

Lidocain vezi Xilina

Lidocaina Infosint vezi Xilina

Lincocin vezi Lincodar

Lincodar

Denumire comună internațională: Lincomycinum

Alte denumiri comerciale: Lincocin

Forme de prezentare: Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lincodar inhibă sinteza de proteine în bacteriile susceptibile, provocând moartea acestora. Poate fi folosit în tratamentul infecțiilor grave cu streptococi, stafilococi, pneumococi, anaerobi (ex. infecții ale căilor respiratorii, ale pielii și țesuturilor moi, infecții osoase și articulare, infecții urinare, acnee vulgare) și în cazul în care nu pot fi utilizate alte antibiotice (ex. peniciline) datorită rezistenței microorganismelor la acestea.

Important de știut

Lincodar poate determina diaree la unele persoane. Diareea severă este un efect advers serios și nu ar trebui tratată medicamentos din proprie inițiativă. Unele medicamente antidiareice pot agrava sau prelungi diareea indusă de Lincodar. Contactați medicul pentru a vă prescrie medicamentele antidiareice potrivite.

Administrarea corectă

Luați capsulele pe cale orală împreună cu un pahar de apă, de 3 sau 4 ori pe zi sau conform prescripției, la intervale de timp egale.

Administrați Lincodar pe stomacul gol, cu 1 oră înainte sau 2 ore după mese.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- crampe abdominale, dureri de stomac severe, diaree apoasă, severă și/sau cu sânge, febră
- erupție pe piele, roșeață, mâncărimi
- dureri în gât, febră
- sângerări neobișnuite
- îngălbenirea pielii și ochilor

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: diaree ușoară, greață și vărsături, dureri de stomac, mâncărimi în zona ano-genitală, țiuțuri în urechi, amețeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă (lincomicină) sau clindamicină.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți boli gastrointestinale, afecțiuni ale ficatului sau rinichilor, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Lincodar acționează mai eficient dacă se păstrează nivele constante de medicament în sânge. Pentru a menține aceste nivele, administrați Lincodar la intervale de timp egale pe durata zilei și nopții; încercați să nu omiteți doze.

Pentru a elimina complet infecția, administrați întreaga cantitate de medicament prescrisă, chiar dacă ați început să vă simțiți mai bine.

În infecțiile cu streptococi este foarte important să administrați Lincodar minim 10 zile întrucât pot apare mai târziu probleme cardiace severe dacă infecția nu a fost eradicată pe deplin.

Anunțați medicul dacă simptomele nu se ameliorează după câteva zile de tratament sau se înrăutățesc.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- eritromicină (Eritro, Eritromagis)
- cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- antidiareice care conțin kaolin sau loperamid (Imodium, Neo-Interoseptol)
- săruri de aluminiu.

Sarcina și alăptarea

Deși nu au fost raportate malformații fetale sau alte probleme la administrarea Lincodarului în timpul sarcinii, se recomandă totuși utilizarea cu precauție la gravide.

Medicamentul poate fi secretat în lapte, fără a dăuna aparent sugarului. Consultați mai întâi medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Capsule

Tratamentul infecțiilor bacteriene cu microorganisme sensibile

Adulți și adolescenți

Doza recomandată este de 500 mg la intervale de 6 sau 8 ore.

Copii cu vârsta peste 1 lună

Dozajul se calculează în funcție de greutatea copilului ca 7,5-15 mg/kg la fiecare 6 ore sau 10-20 mg/kg la fiecare 8 ore.

Nou-născuți (copii cu vârsta sub 1 lună)

Utilizarea și dozajul trebuie determinate de medic.

Supradozare

Nu există suficiente informații privind supradozarea dar anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Lindaxa vezi Reductil

Lioresal

Denumire comună internațională: Baclofenum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lioresal este un agent antispastic și relaxant muscular ce acționează la nivelul sistemului nervos central. Este utilizat în tratarea simptomelor musculare determinate de scleroza multiplă sau anumite leziuni ale măduvei spinale, inclusiv dureri, spasme sau rigiditate musculară. Medicamentul nu vindecă aceste afecțiuni dar permite altor terapii (ex. fizioterapie) să fie mai eficiente în ameliorarea bolii tratate.

Important de știut

Nu administrați Lioresal în momentele în care aveți nevoie de tonus muscular pentru a asigura mișcarea și echilibrul stabil pentru anumite activități. Uneori medicamentul poate pune în pericol siguranță fizică tocmai datorită tonusului muscular redus.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală de 3 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceleași ore, cu sau fără alimente.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- confuzie, halucinații, depresie severă sau alte schimbări de dispoziție
- tulburări de vedere, vedere dublă
- convulsii
- respirații rare, dificultăți respiratorii
- dureri toracice, bătăi cardiace neregulate.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, somnolență, slăbiciune, oboseală, insomnii, dureri de cap, greață, constipație, urinări mai frecvente decât de obicei.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți afecțiuni ale rinichilor, epilepsie sau alte afecțiuni ce evoluează cu convulsii, diabet zaharat tip 2, istoric de atac de cord sau formare spontană de cheaguri de sânge în interiorul vaselor, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Anunțați medicul dacă simptomele musculare nu se ameliorează în 2 săptămâni de tratament.

Medicul vă poate modifica ocazional dozele pentru a fi sigur că beneficiați de cele mai bune rezultate ale medicației.

La întreruperea tratamentului de lungă durată cu Lioresal pot apărea simptome de sevraj, cu halucinații și convulsii în cazurile severe. Nu opriți brusc administrarea fără a discuta mai întâi cu medicul; acesta vă poate asista în reducerea progresivă a dozelor.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece poate crește riscul de reacții adverse.

Evitați de asemenea folosirea medicamentelor ce provoacă somnolență (ex. medicamente pentru răceală și gripă, medicamente pentru durere, relaxante musculare, anticonvulsivante, medicamente pentru anxietate sau depresie) deoarece poate accentua efectul sedativ al Lioresalului.

Medicamentul poate determina amețeli, somnolență și tulburări de vedere, poate afecta gândirea sau reacțiile motorii, de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte.

Dacă aveți diabet zaharat monitorizați mai atent nivelele glicemiei întrucât Lioresal poate crește glicemia. Contactați medicul pentru ajustarea dozelor de antidiabetice orale sau insulină, dacă

este cazul.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii cu vârsta sub 12 ani nu au fost determinate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente pentru răceală și gripă
- analgezice, narcotice, anestezice (inclusiv anestezice de uz dentar)
- relaxante musculare
- anticonvulsivante, barbiturice
- anxiolitice, tranchilizante
- antidepresive triciclice: amitriptilină, clomipramin (Anafranil), doxepin
- antihistaminice, antialergice
- alcool

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate dăuna fătului dacă se administrează în timpul sarcinii de aceea anunțați imediat medicul dacă rămâneți însărcinată sau plănuiți o sarcină în viitorul apropiat. Studiile pe animale au arătat că Lioresal poate crește riscul pentru hernii, creșterea incompletă sau lentă a oaselor fetale, greutate redusă la naștere.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern sau dacă poate afecta sugarul, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Relaxare musculare

Adulți și adolescenți

Doza inițială este de 5 mg de 3 ori pe zi. Ulterior fiecare priză poate fi crescută cu câte 5 mg la fiecare 3 zile până la obținerea răspunsului optim. Nu sunt acceptate totuși doze totale zilnice mai mari de 80 mg.

Copii

Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simp-

tomele supradozării pot include: slăbiciune musculară, vărsături, respirații rare, pupile dilatate sau punctiforme, pierderea conștiinței, comă.

Lipanthyl

Denumire comună internațională: Fenofibratum

Alte denumiri comerciale: Fenofibrat, Fenox, Lipantil Nano, Lipivim, Lipofib, Tricor

Forme de prezentare: Capsule, Capsule eliberare prelungită, Capsule pulbere micronizată, Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare modificată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lipanthyl este utilizat în combinație cu o dietă adecvată pentru reducerea nivelurilor foarte mari ale trigliceridelor (un tip de grăsimi) în sânge. În plus Lipanthyl poate reduce fracțiunea periculoasă a colesterolului (LDL-colesterol) și poate crește fracțiunea folositoare a colesterolului (HDL-colesterol). Acționează prin dizolvarea și eliminarea particulelor grase din organism.

Important de știut

Lipanthyl trebuie adăugat în programul de tratament al hipercolesterolemiei și hipertrigliceridemiei doar când celelalte măsuri nu au dat rezultate satisfăcătoare. De cele mai multe ori dieta și exercițiile fizice sunt suficiente pentru a readuce nivelele grăsimilor din sânge în parametrii normali. Uneori poate fi suficientă tratarea afecțiunii de bază, cum ar fi de pildă controlarea diabetului zaharat sau a afecțiunilor tiroidei, tratarea bolii de rinichi, disfuncției hepatice sau alcoolismului. În alte cazuri doar întreruperea administrării medicamentului care crește nivelele trigliceridelor (ex. diuretice, beta-blocante ca metoprolol sau propranolol, estrogeni) poate determina normalizarea grăsimilor.

Oricare ar fi celelalte măsuri de tratament recomandate, este important să conștientizați că Lipanthyl le poate mai degrăbi suplimenta decât înlocui.

Pentru a beneficia de efectele maxime ale medicamentului respectați dieta săracă în grăsimi, colesterol și/sau zahăr, efectuați regulat exerciții fizice, păstrați greutatea sub control, opriți fumața și evitați consumul de alcool.

Administrarea corectă

Administrați Lipanthyl pe cale orală o dată pe zi (seara) sau conform prescripției, odată cu alimentele pentru a facilita absorbția. Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mes-

teca, diviza sau zdrobi.

Nu folosiți suc de grapefruit pentru administrare deoarece acesta poate crește nivelul medicamentului în sânge și riscul de reacții adverse asociat.

Nu administrați tabletele care au fost zdrobite sau divizate accidental. Medicamentul zdrobit poate deveni periculos dacă vine în contact cu pielea, ochii, gura sau nasul. Dacă trebuie să manipulați o tabletă divizată, întrebați medicul sau farmacistul cum puteți manevra și arunca tabletele în siguranță.

Solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original împreună cu pliculețul cu conservant care absoarbe umezeala, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- îngălbenirea pielii și ochilor, scaune decolorate, urini închise la culoare, oboseală
- dureri abdominale severe, greață, vărsături
- crampe sau dureri musculare, rigiditate musculară, slăbiciune, febră
- febră, frisoane, dureri în gât
- sângerări neobișnuite.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, oboseală, insomnii, dureri de cap, greață, vărsături, constipație, diaree, dureri abdominale, balonare, gaze, apetit diminuat, dureri articulare, nas infundat, fotosensibilitate (sensibilitate la lumină), libido scăzut.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, hepatită, ciroză hepatică, afecțiuni severe ale rinichilor, probleme ale vezicii biliare.

Atenționări speciale

Se recomandă ca tratamentul cu Lipanthyl să fie luat în considerare atunci când nivelele LDL-colesterolului depășesc 130 mg/dL la persoanele cu risc ridicat pentru boli de inimă, 160 mg/dL la cei cu risc mai mic pentru boli cardiace și respectiv 190 mg/dL la cei cu risc minim sau absent.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți afecțiuni ale vezicii biliare inclusiv litiază biliară, hipotiroidie, diabet zaharat, boli de ficat sau rinichi, pancreatită, ulcer gastric sau duodenal, întrucât poate fi necesară reducerea dozelor, monitorizarea mai atentă a tratamentului prin teste de laborator sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

Continuați să luați Lipanthyl chiar dacă vă simțiți bine întrucât majoritatea oamenilor cu nivele ridicate ale grăsimilor nu au simptome.

Pentru a fi sigur că medicamentul acționează eficient, prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea efectuării unor analize de sânge care să includă printre altele hemoleucograma, colesterolul, trigliceridele și teste ale ficatului și vezicii biliare.

Dacă după 2 luni de utilizare a dozei maxime nu se obține un răspuns satisfăcător se recomandă întreruperea tratamentului.

Dacă valorile ALT (GPT) sau AST (GOT) cresc foarte mult, de 3 ori față de cele considerate normale, se va opri administrarea.

Lipanthyl poate determina pierderi ale musculaturii (rabdomicoliză), în special atunci când este administrat în doze mari sau în asociere cu alte medicamente hipocolesterolemizante ca statinele. Anunțați imediat medicul dacă apar sensibilitate și dureri musculare neobișnuite, slăbiciune generalizată, febră.

Medicamentul poate favoriza apariția calculilor biliari (pietrelor la fiere); se va lua în considerare întreruperea tratamentului în cazul apariției calculilor.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece acesta poate crește nivelele trigliceridelor și poate leza suplimentar ficatul.

Evitați expunerea la soare deoarece acest medicament poate crește sensibilitatea la razele UV. Folosiți creme cu factor de protecție adecvat, purtați ochelari de soare și îmbrăcăminte potrivită atunci când sunt nevoiți să vă expuneți la soare

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente pentru reducerea colesterolului: simvastatin (Zocor), fluvastatin (Lescol), atorvastatin (Sortis)
- ciclosporină (Cicloral, Equoral, Imusporin)
- chelatori ai acizilor biliari
- analgezice cu paracetamol și aspirină sau alți salicilați
- antiinflamatoare cum ar fi ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Finalgel, Flamexin)
- anticoagulante warfarinice (Sintrom, Trombostop)
- cisplatin (Platidiam, Sinplatin)
- deferoxamină (Desferal) în administrare de lungă durată
- săruri de aur (Tauredon)
- methotrexat (Antifolat).

Sarcina și alăptarea

Lipanthyl poate dăuna fătului dacă este administrat în timpul sarcinii. Informați medicul dacă sunteți însărcinată sau planuiți o sarcină în viitorul apropiat.

Medicamentul nu ar trebui folosit de către mamele care alăptează. Nu administrați Lipanthyl fără a informa mai întâi medicul că alăptați.

Doze recomandate

- Capsule, comprimate, capsule sau comprimate cu eliberare prelungită, capsule cu pulbere micronizată

Tratamentul hipercolesterolemiei și dislipidemie mixte

Adulți

Inițial se administrează 54-160 mg pe zi (comprimate) sau 67-200 mg (capsule) în timpul mesei pentru a crește absorbția, apoi doza se individualizează în funcție de răspunsul pacientului. Dacă este necesar se poate crește doza la fiecare 4-8 săptămâni până la obținerea efectului dorit.

În caz de insuficiență renală ușoară se începe tratamentul cu 54-67 mg/zi iar apoi se crește doza numai după evaluarea efectelor medicamentului asupra funcției rinichilor și a nivelelor trigliceridelor în sânge.

Supradozare

Nu există informații privind simptomele supradozării totuși anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Lipantil Nano vezi Lipanthyl

Lipivim vezi Lipanthyl

Lipofib vezi Lipanthyl

Lipostat

Denumire comună internațională: Pravastatinum

Alte denumiri comerciale: Apo-Pravastatin, Pralip, Pravastatin, Prava-tor

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lipostat reduce nivelele colesterolului în sânge prin blocarea unei enzime (HMG CoA reductaza) implicată în producția de colesterol în organism. Medicamentul este indicat persoanelor cu nivele mari ale colesterolului seric, la care dieta și celelalte măsuri pentru reducerea colesterolului s-au dovedit a fi insuficiente. Tratamentul cu Lipostat scade nu numai colesterolemia ci și riscul pentru formarea de plăci de aterom pe pereții vaselor de sânge (proces numit ateroscleroză), apariția sau agravarea bolilor de inimă, apariția atacului de cord, atacului cerebral sau a altor boli vasculare.

Important de știut

Pentru a obține maximul de beneficii oferite de medicament, respectați dieta săracă în grăsimi, colesterol și carbohidrați, efectuați regulat exerciții fizice, scădeți în greutate, opriți fumatul și reduceți consumul de alcool. Este important să conștientizați că Lipostat este un adjuvant al măsurilor menționate anterior și în nici un caz nu le poate înlocui.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală o dată pe zi, preferabil seara la culcare sau conform prescripției, cu sau fără alimente. Înghițiți tabletele împreună cu un pahar mare de apă.

Solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri în piept
- sensibilitate și dureri musculare, slăbiciune, febră sau simptome de răceală, urini închise
- greață, apetit scăzut, dureri abdominale, subfebrilitate, urini închise la culoare, scaune decolorate, icter cu îngălbenirea ochilor și pielii

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: ușoare dureri de stomac, diaree, constipație, balonare, gaze, oboseală, amețeli, dureri de cap, nas înfundat, simptome de răceală sau gripă, erupție cutanată.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, afecțiuni hepatice, sarcină, lactație.

Atenționări speciale

Se recomandă ca tratamentul cu Lipostat să fie luat în considerare atunci când nivelele LDL-colesterolului depășesc 130 mg/dL la persoanele cu risc ridicat pentru boli de inimă, 160 mg/dL la cei cu risc mai mic pentru boli cardiace și respectiv 190 mg/dL la cei cu risc minim sau absent.

Înainte începerii tratamentului informați medicul dacă aveți diabet zaharat, afecțiuni ale tiroidei, boli de rinichi sau afecțiuni musculare, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceeași oră. Nu administrați doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Evitați mâncărurile grase și bogate în colesterol deoarece Lipostat nu poate acționa la fel de eficient ca în cazul respectării unei diete sărace în grăsimi.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului întrucât acesta poate crește nivelele trigliceridelor și poate leza suplimentar ficatul.

Tratamentul hipocolesterolemiant trebuie evaluat periodic prin analize de sânge (recomandabil la fiecare 4 săptămâni la începutul terapiei) pentru a determina eficacitatea dozei. În unele cazuri medicul poate considera oportună asocierea unui alt medicament

hipocolesterolemiant care să reducă suplimentar colesterolemia. Dacă după 2 luni de utilizare a dozei maxime nu se obține un răspuns satisfăcător se recomandă întreruperea tratamentului.

Continuați să luați Lipostat chiar dacă vă simțiți bine întrucât nivelele mari ale colesterolului nu determină simptome decât după apariția complicațiilor.

Uneori medicamentul poate afecta ficatul. Dacă valorile ALT (GPT) sau AST (GOT) cresc de cel puțin 3 ori față de cele considerate normale, trebuie întreruptă administrarea.

În rare cazuri Lipostat poate determina leziuni ale musculaturii (rabdomioliză) și consecutiv insuficiență renală acută. Anunțați imediat medicul dacă observați sensibilitate sau dureri musculare inexplicabile, febră și simptome de răceală, urini închise la culoare.

Contactați medicul în caz de traumatisme sau intervenții chirurgicale majore care cresc riscul de lezare a musculaturii sau rinichilor, hipotensiune arterială severă, infecții puternice sau convulsii deoarece poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului cu Liostat.

Consultați periodic un medic oftalmolog întrucât Liostat poate favoriza apariția cataractei.

Evitați expunerea prelungită la soare pe durata tratamentului întrucât Liostat poate crește sensibilitatea la razele UV. Folosiți creme cu factor protector adecvat, purtați ochelari de soare și îmbrăcăminte potrivită atunci când sunteți nevoiți să vă expuneți la soare.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente pentru reducerea colesterolului: atorvastatin (Sortis), fluvastatin (Lescol), lovastatin (Holetar, Medostatin), simvastatin (Clerivas, Mivastin, Simcor, Simvacard), fenofibrat (Fenox, Lipanthyl, Lipivim)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), fluconazol (Diflazon, Diflucan, Flucoric, Fungolon), ketoconazol (Kefungin, Nizoral)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilzem)
- cimetidină
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)

Sarcina și alăptarea

Lipostat poate determina malformații fetale dacă este administrat în timpul sarcinii de aceea nu este recomandat a fi utilizat la

gravide.

Anunțați imediat dacă rămâneți însărcinată sau intenționați o sarcină în viitorul apropiat.

Folosiți metode contraceptive eficiente pentru a evita o posibilă sarcină în timpul tratamentului cu Lipostat.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

• Comprimate

Tratamentul hipercolesterolemiei

Adulți

Doza inițială uzuală este de 40 mg o dată pe zi, cu sau fără alimente. Dacă răspunsul obținut nu este satisfăcător se poate crește la 80 mg o dată pe zi.

La persoanele cu disfuncție renală sau hepatică, la vârstnici și la cei aflați în tratament cu imunosupresoare se recomandă începerea tratamentului cu 10 mg pe zi seara la culcare; pentru aceștia doza de întreținere nu ar trebui să depășească 20 mg/zi.

Copii

Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic. Copiii cu vârsta de 8-13 ani pot începe cu 20 mg pe zi, iar cei cu vârsta de 14-18 ani pot iniția tratamentul cu doze de 40 mg o dată pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Nu se așteaptă totuși ca simptomele supradozării să fie amenințătoare pentru viață.

Lisdene vezi Ranolip

Lisigamma vezi Ranolip

Lisinopril Sandoz vezi Ranolip

Lisiren vezi Ranolip

Livensa vezi Undestor

Locoid

Denumire comună internațională: Hydrocortisonum butyrum

Forme de prezentare: Cremă, Soluție cutanată, Emulsie cutanată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Locoid reprezintă un corticosteroid aplicat topic (local) pentru

ameliorarea semnelor și simptomelor de inflamație: roșeață, tumefacție, discomfort, prurit (mâncărimi). Medicamentul este disponibil sub formă de cremă (indicată în leziuni ale pielii uscate și umede), soluție și emulsie topică (indicate în leziuni cutanate întinse și în leziuni ale scalpului și pielii păroase).

Important de știut

Anumite reacții adverse pot fi mai frecvente la persoanele vârstnice întrucât acestea au pielea mai subțire și pot absorbi o cantitate mai mare de medicament. Aceste efecte pot include fisuri ale pielii și vezicule (bășici) pe piele pline cu sânge.

Administrarea corectă

Spălați bine mâinile și zona ce urmează a fi tratată. Lăsați să se usuce. Aplicați crema, soluția sau emulsia cutanată direct pe pielea afectată.

Evitați administrarea de doze mari pe suprafețe întinse.

Nu administrați pe față, axilă (subsuoară), zona genitală decât la recomandarea medicului.

Nu bandajați și nu acoperiți cu nimic zona tratată decât dacă medicul v-a recomandat să o faceți (spre exemplu pentru psoriazis sau alte afecțiuni care se vindecă mai greu). Folosirea pansamentelor ocluzive poate crește cantitatea de medicament absorbită prin piele și implicit riscul de efecte adverse.

Evitați contactul medicamentului cu ochii. Spălați atent mâinile după aplicare. Dacă medicamentul ajunge accidental în ochi, spălați cu apă din abundență, sub jet de apă rece.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – aplicați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea administrare, săriți peste aplicația omisă și reveniți la programul normal de administrare. Nu aplicați o cantitate dublă de medicament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tuburile expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- arsuri, iritație, mâncărimi, roșeață a pielii
- vezicule cu lichid sanguinolent (culoare roșie)

• semne locale de infecție supra-adăugată.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: uscăciune și descumare a pielii, fisuri, vergeturi, acnee, creșterea excesivă a părului, inflamație a foliculilor piloși.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, infecții cutanate bacteriene, virale sau fungice, acnee vulgaris, dermatită periorală, prurit perianal și genital.

Atenționări speciale

Înainte începerii tratamentului informați medicul sau farmacistul dacă zona ce urmează a fi tratată este infectată, dacă aveți afecțiuni ale pielii care predispun la subțierea pielii și la rănirea mai ușoară, dacă aveți diabet zaharat, glaucom, cataractă sau tuberculoză, întrucât corticosteroizii pot agrava aceste probleme.

Nu folosiți Locoid pentru alte probleme ale pielii fără a discuta mai întâi cu medicul specialist. Corticosteroizii topici nu ar trebui folosiți în caz de infecții bacteriene, virale sau fungice ale pielii deoarece pot agrava infecția.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați medicamentul mai frecvent sau pe o durată mai lungă decât v-a fost recomandat deoarece poate crește riscul de absorbție prin piele și probabilitatea de reacții adverse.

Utilizarea abuzivă a medicamentului în special pe pielea subțire de pe față, zona genitală sau din axilă poate subția excesiv pielea și poate da naștere vergeturilor sau altor semne de întindere a pielii.

Evitați acoperirea zonei tratate cu plasturi din plastic sau rezistente la apă deoarece poate crește absorbția nedorită a medicamentului.

Dacă utilizați pansamente pentru a acoperi zona tratată iar la un moment dat observați că locul s-a infectat, îndepărtați pansamentul și contactați medicul.

Anunțați medicul dacă simptomele nu se ameliorează într-o săptămână de administrare regulată sau chiar se înrăutățesc.

Corticosteroizii pot agrava cataracta sau glaucomul în special atunci când sunt aplicați în zona din jurul ochilor, în doze mari sau timp îndelungat.

Dacă folosiți Locoid pe zone întinse de piele și timp îndelungat

există riscul apariției sindromului Cushing, afecțiune determinată de nivelele ridicate ale corticosteroizilor și manifestată prin față în lună plină, acumulare de grăsime pe trunchi și gât, vergeturi vi-neții. În plus există risc crescut pentru dezvoltarea hipertensiunii arteriale și a diabetului zaharat.

Nu administrați Locoid copiilor sau adolescenților fără a con-sulta mai întâi medicul întrucât riscul ca medicamentul să fie ab-sorbit prin piele este mai mare la aceștia datorită raportului mai mare dintre suprafața corporală și greutate. Corticosteroizii pot afecta creșterea și dezvoltarea și pot determina o serie de alte efecte nedorite.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacțiuni ale Locoidului cu alte medica-mente.

Sarcina și alăptarea

Studiile pe animale au arătat că aplicarea pe piele a unor can-tități mari de medicament sau utilizarea lui timp îndelungat în timpul sarcinii poate determina malformații fetale.

La oameni nu au fost efectuate studii adecvate care să demon-streze siguranța administrării Locoidului în timpul sarcinii dar se consideră că administrarea corectă a medicamentului nu poate afecta fătul.

Corticosteroizii topici nu cauzează probleme sugarului dacă sunt administrați corespunzător de către mama care alăptează. Încercați totuși să evitați aplicarea Locoidului pe sâni înaintea alăptării.

Doze recomandate

- Cremă, soluție cutanată, emulsie cutanată
Tratamentul eczemelor, dermatitelor, psoriazisului

Adulți

Aplicați Locoid pe zona afectată de 2-4 ori pe zi, conform pre-scripției.

Copii

Limitați utilizarea la minimul necesar, conform recomandărilor medicului.

Supradozare

Administrarea extensivă sau de lungă durată a Locoidului poate determina sindrom Cushing.

Logest

Denumire comună internațională: Combinații (Etinilestradiolum + Ges-todenum)

Forme de prezentare: Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Logest este un contraceptiv oral ce conține o cantitate redusă de hormoni. Poate fi folosit de către femeile care vor să evite o sarcină dar și de cele care vor să aibă sângerări menstruale mai re-duse cantitativ, lipsite de dureri, senzație de balonare, retenție de lichide sau alte simptome supărătoare. Acționează prin inhibarea ovulației, modificarea mucusului cervical și a mucoasei uterine, reducerea mobilității spermatozoidului, crearea unor condiții im-proprii implantării ovulului fecundat în mucoasa uterină.

Important de știut

Administrarea de hormoni poate crește riscul de coagulare a sângelui, accident vascular cerebral sau infarct miocardic la fe-mele fumătoare și cu vârsta peste 35 ani.

Administrarea corectă

Începeți să luați Logest din prima zi de sângerare a ciclului men-strual, alegând din folie drajeul corespunzător zilei respective (ex. luați drajeul marcat 'J' dacă este joi). Continuați administrarea ce-lor 21 drajeuri, câte 1 drajeu pe zi, în ordinea zilelor. Luați drajeul la aceeași oră din zi, preferabil seara (pentru a reduce din inten-sitatea efectelor secundare cum ar fi greața sau durerile de cap). După terminarea foliei urmează o pauză de 7 zile, timp în care ar trebui să apară sângerarea menstruală. Reîncepeți administrarea altei folii în aceeași zi a săptămânii în care ați început prima folie.

Dacă ați născut sau ați făcut un avort de curând, puteți începe administrarea Logestului după prima menstruație normală sau chiar mai devreme dacă medicul v-o recomandă.

Dacă în mod excepțional nu apare menstruația în intervalul de 7 zile de pauză, nu se va relua administrarea Logestului și se va consulta medicul.

Dacă săriți o doză – luați pilula imediat ce vă amintiți, dar în interval de cel mult 12 ore. După depășirea acestui interval, săriți peste pilula pe care ați uitat să o luați și administrați Logest în continu-are, conform programului normal, dar în asociere cu o metodă contraceptivă de barieră (ex. prezervativ). Nu luați două pilule deodată!

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și fer-it de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura

camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- slăbiciune musculară sau amorțeli în special pe o parte a corpului, dureri de cap severe, dureri oculare, tulburări de vedere, de vorbire, auz sau de echilibru, confuzie
- migrene nou-apărute sau mai frecvente decât înaintea administrării
- dureri în piept cu sau fără iradiere pe brațul stâng asociate cu greață, transpirații și dificultăți în respirație, stare generală alterată
- dureri neobișnuite și brusc instalate la nivelul gambelor, coapselor sau picioarelor cu tumefacție și reducerea mobilității
- îngălbenirea ochilor și pielii, mâncărimi pe întreg corpul, urini închise, scaune decolorate, oboseală
- noduli palpabili la nivelul sânilor
- depresie, tulburări de somn, schimbări ale dispoziției, slăbiciune generalizată
- convulsii
- semne de graviditate

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, balonare abdominală, dureri de stomac, sensibilitate și tumefacție a sânilor, modificări ale podoabei capilare, schimbări ale apetitului și greutății, tumefacții ale mâinilor sau picioarelor, prurit vaginal (mâncărimi), leucoree, modificări ale ciclului menstrual, cloasmă (pete galbene maronii pe piele), dureri de cap, nervozitate, amețeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergii cunoscute la substanța activă, sarcină, diabet zaharat complicat cu modificări ale vaselor de sânge, boli de ficat severe, istoric de îngălbenire a pielii sau mâncărimi severe pe întreg corpul în timpul unei sarcini anterioare, alte tipuri de icter ca sindrom Dubin-Johnson sau sindrom Rotor, tumori ale ficatului, afecțiuni ale glandelor suprarenale, convulsii, epilepsie, depresie, cancer de sân, uter sau ovare, sarcină, sângerări vaginale neinvestigate medical, antecedente de tromboză venoasă profundă, embolie pulmonară, infarct miocardic sau accident vascular cerebral (afecțiuni determinate de formarea che-

gurilor de sânge la diverse nivele).

Atenționări speciale

Înainte să începeți administrarea acestor pilule, mergeți la medic pentru examen clinic complet, inclusiv ginecologic.

Nu luați Logest fără aprobarea medicului dacă sunteți fumătoare, aveți peste 35 ani, sunteți supraponderală, aveți hipertensiune arterială, colesterol crescut, boli de inimă, varice venoase, boli de ficat sau afecțiuni biliare, migrenă, epilepsie, scleroză multiplă, otoscleroză (o formă de pierdere a auzului), o afecțiune a glandelor suprarenale, boală Crohn sau alte boli inflamatorii cronice ale intestinului, siclemie, sindrom hemolitic uremic, porfirie, antecedente familiale de tromboză, infarct miocardic, accident vascular, sângerări vaginale neinvestigate medical, cancer de uter sau de sân.

În primele luni de administrare pot apărea sângerări mici (spotting) între menstruații dar acestea dispar după ce organismul se obișnuiește cu Logest. Dacă continuă, devin mai severe sau reapăr după un timp, contactați medicul pentru mai multe investigații.

Nu luați mai multe pilule deodată sau mai mult timp decât v-a fost recomandat de către medic.

Deoarece la femeile care utilizează contraceptive orale o perioadă mai lungă de timp au fost raportate mai frecvent cancere de col uterin, posibil secundare și altor factori, vizitați periodic medicul ginecolog pentru a efectua investigațiile necesare.

Întrerupeți fumatul pe durata administrării acestor pilule, mai ales dacă aveți peste 35 ani.

Examinați-vă lunar sânii pentru a detecta cât mai devreme apariția eventualelor noduli.

Unele medicamente pot reduce eficacitatea pilulelor. Se recomandă consultarea prospectului înaintea administrării oricărui alt medicament pentru a vedea dacă acesta interacționează cu efectele contraceptivelor orale. În cazul în care respectivul medicament alterează metabolizarea contraceptivelor se recomandă utilizarea suplimentară și a altor metode contraceptive pe durata tratamentului. Sunt indicate prezervativele sau alte metode contraceptive de barieră. Nu vă bazați pe metoda calendarului sau pe temperatura bazală deoarece Logest modifică mucusul cervical și temperatura bazală.

În cazul unei intervenții chirurgicale programate poate fi necesară întreruperea pilulelor cu câteva săptămâni înaintea operației. Imobilizarea temporară la pat poate crește riscul de tromboză venoasă profundă. Consultați medicul pentru a vedea când puteți relua administrarea pilulelor.

Ca toate contraceptivele orale, Logest nu protejează împotriva transmiterii virusului HIV sau a altor boli cu transmitere sexuală.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiepileptice cum ar fi fenitoină (Phenhydan), fenobarbital
- antibiotice cum ar fi ampicilină (Ampidar, Pamecil, Standacilin), eritromicină (Eritro, Eritromagis), tetraciclina, rifampicină (Sinerdol)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- antifungice cum ar fi ketoconazol (Kefungin, Nizoral), itraconazol (Orungal, Sporilin).

Sarcina și alăptarea

În prima lună de administrare a acestor pilule pot fi necesare măsuri contraceptive suplimentare (ex. prezervative, spermicide).

Nu se recomandă utilizarea contraceptivelor în sarcină sau în timpul alăptării datorită riscului de afectare a copilului.

Doze recomandate

- Drajeuri

Contracepție hormonală

1 drajeu zilnic timp de 21 zile, apoi pauză 7 zile pentru apariția menstriei.

Supradozare

Consultați medicul în cazul în care ați luat mai multe pastile deodată decât în mod normal. Efectele supradozării pot include greața, vărsăturile și sângerările vaginale.

Lokren

Denumire comună internațională: Betaxololum

Alte denumiri comerciale: Betac, Betax, Betaxa, Betaxolol, Betoptic, Optipres

Forme de prezentare: Comprimat filmat, Picături oftalmice - soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lokren reprezintă un inhibitor al receptorilor beta-1 adrenergici din clasa beta-blocantelor, cu acțiune de lungă durată. Blocarea selectivă doar a unui tip de receptori (proprietate numită și cardio-selectivitate) permite Lokrenului să nu interfereze cu metabolismul glucidic și acțiunea bronhodilatatoare a medicamentelor

pentru astm bronșic, putând fi administrat astfel cu minime riscuri în caz de diabet zaharat sau astm bronșic. Lokren este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale și prevenirea crizelor dureroase din angina pectorală de efort.

Soluția sau suspensia oftalmică de betaxolol poate fi eficace în scăderea presiunii intraoculare la persoanele cu glaucom cronic în unghi deschis. Poate fi folosită ca terapie unică sau în combinație cu alți agenți hipotensori.

Important de știut

Nu întrerupeți brusc tratamentul fără a consulta mai întâi medicul întrucât există riscul ca afecțiunea tratată să se înrăutățească, să apară aritmii cardiace (neregularități ale ritmului cardiac) grave, infarct miocardic sau moarte subită. Dacă se dorește oprirea tratamentului este recomandată reducerea treptată a dozelor. Anunțați imediat medicul dacă la reducerea dozelor apar semne ale decompensării cardiace cu creștere inexplicabilă în greutate și dificultăți în respirație.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele filmate pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceeași oră.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Administrați picăturile oftalmice în ochiul afectat de 2 ori pe zi sau conform indicațiilor medicului. Înainte de aplicarea soluției spălați-vă bine pe mâini.

Dacă purtați lentile de contact, scoateți-le înaintea aplicării picăturilor și puneți-le la loc după cel puțin un sfert de oră de la administrarea Betoptic-ului.

Agitați bine flaconul înainte de utilizare. Înclinați capul pe spate, priviți în sus și trageți de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administrați în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideți apoi ochiul și timp de 1-2 minute presați ușor colțul interior al ochiului lângă rădăcina nasului, pentru a preveni scurgerea medicamentului. Încercați să nu clipiți sau să vă frecați ochiul.

Nu lăsați picurătorul să atingă ochiul sau oricare suprafață, întrucât aceasta ar putea contamina conținutul.

Nu clătiți picurătorul. Puneți capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă au mai rămas mai puțin de 8 ore până la următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiii. Păstrați flacoanele nedeschise cu soluție oftalmică la frigider (2-8°). După deschidere puteți păstra flacoanele cel mult 6 săptămâni la temperatura camerei. Păstrați comprimatele la temperatura camerei ferite de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- tumefacții ale gleznelor și picioarelor
- bătăi cardiace rare sau neregulate
- senzație de lipsă de aer
- dureri de cap severe, pierderea conștienței
- greață, dureri de stomac, subfebrilitate, lipsa poftei de mâncare, icter (îngălbenirea ochilor și pielii), urini închise la culoare, scaune decolorate
- depresie
- roșeață, inflamație, secreție oculară, scăderea acuității vizuale, anizocorie (pupile inegale)

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: vărsături, diaree, oboseală, anxietate, nervozitate, libido scăzut, impotență, insomnii, căderea părului, vedere încețoșată, senzație de corp străin în ochi, fotofobie (aversiune față de lumină), lăcrimare, prurit (mâncărimi), uscăciune oculară.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, insuficiență cardiacă necontrolată prin tratament, șoc de origine cardiacă, bloc cardiac atrio-ventricular grad II sau III fără pacemaker, bradicardie (bătăi cardiace sub 50/minut), sindrom de sinus bolnav, angină pectorală Prinzmetal, probleme circulatorii (ex. sindrom Raynaud), hipotensiune arterială, forme severe de astm bronșic sau bronhopneumopatie obstructivă cronică, feocromocitom.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți insuficiență cardiacă congestivă sau alte afecțiuni ale inimii, astm bronșic, alergii sezoniere, bronșită, emfizem pulmonar, BPOC (bronhopneumopatie obstructivă cronică), diabet zaharat, boli

ale ficatului sau rinichilor, hipotensiune arterială, afecțiuni ale tiroidei, miastenia gravis sau depresie întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Lokren trebuie administrat cu precauție în caz de boli vasculare periferice (ex. sindrom Raynaud), întrucât poate accentua spasmul vaselor de sânge.

Tratamentul cu Lokren reprezintă doar o parte a programului pentru hipertensiune arterială alături de dietă, scădere în greutate și exerciții fizice. Respectați toate recomandările medicale legate de dietă, medicație și exerciții fizice chiar și după normalizarea valorilor tensionale.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Nu administrați doze mai mari decât cele recomandate.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Continuați tratamentul chiar dacă vă simțiți bine întrucât hipertensiunea arterială este de cele mai multe ori asimptomatică (lipsită de simptome) iar Lokren nu vindecă hipertensiunea ci doar o ține sub control.

Beneficiile maxime apar de regulă după câteva săptămâni de administrare continuă.

Monitorizați tensiunea arterială, pulsul și greutatea corporală. Raportați medicului valorile prea scăzute sau prea mari ale tensiunii și pulsului, creșterile în greutate, umflarea gleznelor și picioarelor.

Beta-blocantele administrate local (cum ar fi soluțiile oftalmice) se pot absorbi sistemic și pot produce aceleași reacții adverse ca beta-blocantele administrate pe cale orală.

Beta-blocantele pot masca simptomele hipoglicemiei acute la persoanele cu diabet zaharat sau pot modifica nivelele glicemiei. Dacă sunteți diabetic discutați cu medicul dumneavoastră ce alternative aveți la tratamentul beta-blocant.

De asemenea blocanții beta-adrenergici pot masca unele semne ale hipertiroidiei, cum ar fi tahicardia – bătăile cardiace rapide. Evitați întreruperea bruscă a medicamentului deoarece poate precipita criza tiroidiană.

În timpul tratamentului cu beta-blocante, persoanele cu istoric de reacții alergice severe față de o serie de alergeni, pot avea o reactivitate crescută la contactul repetat, accidental, diagnostic sau terapeutic, cu acești alergeni. Asemenea pacienți pot fi insensibili la dozele uzuale de adrenalină folosite în terapia reacțiilor anafilactice.

Dacă urmează să fiți supus unei intervenții chirurgicale poate

fi necesară întreruperea temporară a tratamentului. Fiți sigur că medicul care urmează să vă opereze știe că sunteți în tratament cu Lokren.

Deoarece medicamentul poate afecta gândirea și reacțiile motorii, evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activitățile ce implică atenție sporită până la cunoașterea efectelor Lokrenului asupra dumneavoastră. De asemenea evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece acesta poate accentua amețelile și somnolența.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi aspirina, diclofenac (Clafen, Diclac, Dicloral, Diclosin), ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)
- medicamente pentru răceală
- blocante ale canalelor de calciu: verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilmacor, Dilzem), nifedipină (Adalat, Nifecard)
- amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Daritmin, Mioritmin), chinidină, propafenonă (Rytmonorm)
- digoxin (Lanoxin)
- clonidină
- prazosin (Minipress)
- antidiabetice orale, insulină
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă, spironolactonă (Alspiron, Verospiron)
- medicamente pentru astm bronșic: salbutamol (Ecosal, Ventolin), terbutalină (Aironyl), teofilină (Teotard, Theo SR)
- antidepresive: fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), paroxetina (Arkëtis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Stimuloton, Serlift, Zoloft)
- inhibitori ai monoamincarboxilazei cum ar fi selegilină (Cognitiv, Jumex, Selegos)
- medicamente pentru slăbit
- contraceptive hormonale (anticoncepționale)

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate dăuna fătului dacă se administrează în timpul sarcinii.

Informați medicul dacă rămâneți însărcinată sau planuiți o sarcină în viitorul apropiat.

Metoprololul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de

aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

• Comprimat filmat

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Adulți

Doza inițială uzuală este 10-20 mg o dată pe zi. În funcție de răspuns se poate dubla doza după 7-14 zile de tratament.

Copii

Dozajul trebuie determinat de către medic.

• Soluție și suspensie oftalmică

Tratamentul presiunii intraoculare crescute

Doza recomandată este de 1-2 picături în ochiul afectat de 2 ori pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: amețeli, slăbiciune, bătăi cardiace rare sau neregulate, dificultăți respiratorii, unghii albastrii, convulsii, pierderea conștienței.

Lomexin

Denumire comună internațională: Fenticonazolum

Forme de prezentare: Capsule moi vaginale, Cremă, Cremă vaginală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lomexin prezintă un spectru larg de acțiune împotriva ciupercilor, dermatofităilor și a bacteriilor Gram pozitive. Este indicat în tratamentul micozelor superficiale. Crema vaginală Lomexin poate fi utilizată ca tratament complementar al capsulelor moi vaginale în candidoze vulvovaginale, balanite candidozice și alte infecții genitale cu Candida, asociate sau nu cu infecții cu bacterii Gram pozitive (ex. Gardnerella vaginalis, Trichomonas vaginalis).

Important de știut

Purtați haine lejere, preferabil din bumbac, până la vindecarea infecției. Evitați îmbrăcămintea strânsă sau sintetică, din vâscoză sau poliester, care nu permite aerului să circule liber.

Lăsați să se usuce bine zona afectată după duș sau baie. Schimbați-vă imediat dacă costumul de baie sau echipamentul sport sunt ude deoarece umezeala favorizează creșterea ciupercilor.

Nu vă ștergeți cu prosopul deoarece acesta poate irita zona și poate răspândi infecția.

fi necesară întreruperea temporară a tratamentului. Fiți sigur că medicul care urmează să vă opereze știe că sunteți în tratament cu Lokren.

Deoarece medicamentul poate afecta gândirea și reacțiile motorii, evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activitățile ce implică atenție sporită până la cunoașterea efectelor Lokrenului asupra dumneavoastră. De asemenea evitați consumul de alcool pe durata tratamentului deoarece acesta poate accentua amețelile și somnolența.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene cum ar fi aspirina, diclofenac (Clafen, Diclac, Dicloral, Diclosin), ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxal)
- medicamente pentru răceală
- blocante ale canalelor de calciu: verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Diacordin, Dilmacor, Dilzem), nifedipină (Adalat, Nifecard)
- amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Daritmin, Mioritmin), chinidină, propafenonă (Rytmonorm)
- digoxin (Lanoxin)
- clonidină
- prazosin (Minipress)
- antidiabetice orale, insulină
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă, spironolactonă (Alspiron, Verospiron)
- medicamente pentru astm bronșic: salbutamol (Ecosal, Ventolin), terbutalină (Aironyl), teofilină (Teotard, Theo SR)
- antidepresive: fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), paroxetină (Arkétis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Stimuloton, Serlift, Zoloft)
- inhibitori ai monoamincarboxilazei cum ar fi selegilină (Cognitiv, Jumex, Selegos)
- medicamente pentru slăbit
- contraceptive hormonale (anticoncepționale)

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate dăuna fătului dacă se administrează în timpul sarcinii.

Informați medicul dacă rămâneți însărcinată sau plănuți o sarcină în viitorul apropiat.

Metoprololul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de

aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimat filmat

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Adulți

Doza inițială uzuală este 10-20 mg o dată pe zi. În funcție de răspuns se poate dubla doza după 7-14 zile de tratament.

Copii

Dozajul trebuie determinat de către medic.

- Soluție și suspensie oftalmică

Tratamentul presiunii intraoculare crescute

Doza recomandată este de 1-2 picături în ochiul afectat de 2 ori pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: amețeli, slăbiciune, bătăi cardiace rare sau neregulate, dificultăți respiratorii, unghii albastrii, convulsii, pierderea conștienței.

Lomexin

Denumire comună internațională: Fenticonazolum

Forme de prezentare: Capsule moi vaginale, Cremă, Cremă vaginală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lomexin prezintă un spectru larg de acțiune împotriva ciupercilor, dermatofităilor și a bacteriilor Gram pozitive. Este indicat în tratamentul micozelor superficiale. Crema vaginală Lomexin poate fi utilizată ca tratament complementar al capsulelor moi vaginale în candidoză vulvovaginală, balanite candidozice și alte infecții genitale cu Candida, asociate sau nu cu infecții cu bacterii Gram pozitive (ex. Gardnerella vaginalis, Trichomonas vaginalis).

Important de știut

Purtați haine lejere, preferabil din bumbac, până la vindecarea infecției. Evitați îmbrăcămintea strânsă sau sintetică, din vâscoză sau poliester, care nu permite aerului să circule liber.

Lăsați să se usuce bine zona afectată după duș sau baie. Schimbați-vă imediat dacă costumul de baie sau echipamentul sport sunt ude deoarece umezeala favorizează creșterea ciupercilor.

Nu vă ștergeți cu prosopul deoarece acesta poate irita zona și poate răspândi infecția.

Administrarea corectă

Înainte de administrare spălați bine mâinile și suprafața infectată, apoi lăsați să se usuce. Aplicați crema în strat subțire pe zona afectată și pielea înconjurătoare de 1-2 ori pe zi (conform prescripției), apoi masați ușor până la absorbție completă.

Nu folosiți deasupra zonei afectate bandaje și pansamente ocluzive care să împiedice circulația aerului, decât la recomandarea medicului. Puteți folosi totuși tifoane subțiri din bumbac pentru a vă proteja îmbrăcămintea.

Pentru administrarea cremei vaginale, încărcăți aplicatorul cu cremă până la semn, conform instrucțiunilor menționate în prospectul medicamentului. Așezați-vă comod pe spate, introduceți aplicatorul cât mai profund în vagin apoi apăsați pistonul. După administrarea întregii cantități de cremă, extrageți aplicatorul. Spălați-l cu apă caldă și Dacă folosiți capsulele moi vaginale, scoateți capsula din folie și umeziți-o cu puțină apă. Introduceți-o cât mai adânc în vagin.

Evitați contactul medicamentului cu ochii, nasul sau gura.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doză uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiii. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați capsulele sau tuburile expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Lomexin este în general bine tolerat. Ocazional pot apare reacții tranzitorii cu roșeață, arsură sau prurit (mâncărimi) local. Utilizarea prelungită a produselor topice poate genera fenomene de sensibilizare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau alți imidazoli.

Atenționări speciale

Continuați tratamentul conform prescripției până la terminarea lui chiar dacă infecția pare să fi dispărut. Dacă opriți administrarea prea devreme este posibil ca infecția să reapară.

Consultați medicul dacă infecția de piele nu se rezolvă în 2-4 săptămâni de tratament, dacă se agravează sau reappare.

Pentru a evita pătrarea lenjeriei și a hainelor de către preparatele vaginale folosiți absorbante igienice. Nu utilizați tampoane inti-

me deoarece acestea absorb medicamentul.

Nu folosiți prezervative, diafragme din latex, spermicide sau săpunuri cu pH acid pe durata folosirii produselor vaginale.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacțiuni ale Lomexinului cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Întrucât nu există experiență în utilizarea Lomexinului pe durata sarcinii și lactației, nu utilizați în aceste perioade decât beneficiile justifică posibilele riscuri pentru făt.

Doze recomandate

• Cremă

Candidoze cutanate, intertrigo genito-crural, anal sau perianal

1-2 aplicații pe zi, timp de 2-3 săptămâni.

Onyxis, perionyxis

1-2 aplicații zilnice timp de 2 luni.

Dermatofitii, pitiriazis versicolor

Doza uzuală este de 1-2 aplicații timp de 2-6 săptămâni, în funcție de severitatea afecțiunii.

• Capsule moi vaginale, cremă vaginală

Intravaginal 600 mg la culcare în doză unică.

Supradozare

Nu au fost raportate cazuri de supradozare totuși anunțați imediat medicul dacă credeți că ați folosit o cantitate mult prea mare de medicament față de cea normală sau dacă ați înghițit preparatele topice.

Lopedium vezi Imodium

Loperamid vezi Imodium

Loperamidum Clorhidrat vezi Imodium

Lorano vezi Claritine

Lorastamin vezi Claritine

Loratadin vezi Claritine

Loratadina vezi Claritine

Loratan vezi Claritine

Loratimed vezi Claritine

Administrarea corectă

Înainte de administrare spălați bine mâinile și suprafața infectată, apoi lăsați să se usuce. Aplicați crema în strat subțire pe zona afectată și pielea înconjurătoare de 1-2 ori pe zi (conform prescripției), apoi masați ușor până la absorbție completă.

Nu folosiți deasupra zonei afectate bandaje și pansamente ocluzive care să împiedice circulația aerului, decât la recomandarea medicului. Puteți folosi totuși tifoane subțiri din bumbac pentru a vă proteja îmbrăcămintea.

Pentru administrarea cremei vaginale, încărcăți aplicatorul cu cremă până la semn, conform instrucțiunilor menționate în prospectul medicamentului. Așezați-vă comod pe spate, introduceți aplicatorul cât mai profund în vagin apoi apăsați pistonul. După administrarea întregii cantități de cremă, extrageți aplicatorul. Spălați-l cu apă caldă și Dacă folosiți capsulele moi vaginale, scoateți capsula din folie și umeziți-o cu puțină apă. Introduceți-o cât mai adânc în vagin.

Evitați contactul medicamentului cu ochii, nasul sau gura.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați capsulele sau tuburile expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Lomexin este în general bine tolerat. Ocazional pot apare reacții tranzitorii cu roșeață, arsură sau prurit (mâncărimi) local. Utilizarea prelungită a produselor topice poate genera fenomene de sensibilizare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergii cunoscute la substanța activă sau alți imidazoli.

Atenționări speciale

Continuați tratamentul conform prescripției până la terminarea lui chiar dacă infecția pare să fi dispărut. Dacă opriți administrarea prea devreme este posibil ca infecția să reapară.

Consultați medicul dacă infecția de piele nu se rezolvă în 2-4 săptămâni de tratament, dacă se agravează sau reappare.

Pentru a evita pătarea lenjeriei și a hainelor de către preparatele vaginale folosiți absorbante igienice. Nu utilizați tampoane inti-

me deoarece acestea absorb medicamentul.

Nu folosiți prezervative, diafragme din latex, spermicide sau săpunuri cu pH acid pe durata folosirii produselor vaginale.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost semnalate interacțiuni ale Lomexinului cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Întrucât nu există experiență în utilizarea Lomexinului pe durata sarcinii și lactației, nu utilizați în aceste perioade decât beneficiile justifică posibilele riscuri pentru făt.

Doze recomandate

- Cremă

Candidoze cutanate, intertrigo genito-crural, anal sau perianal

1-2 aplicații pe zi, timp de 2-3 săptămâni.

Onyxis, perionyxis

1-2 aplicații zilnice timp de 2 luni.

Dermatoftizii, pitiriazis versicolor

Doza uzuală este de 1-2 aplicații timp de 2-6 săptămâni, în funcție de severitatea afecțiunii.

- Capsule moi vaginale, cremă vaginală

Intravaginal 600 mg la culcare în doză unică.

Supradozare

Nu au fost raportate cazuri de supradozare totuși anunțați imediat medicul dacă credeți că ați folosit o cantitate mult prea mare de medicament față de cea normală sau dacă ați înghițit preparatele topice.

Lopedium vezi Imodium

Loperamid vezi Imodium

Loperamidum Clorhidrat vezi Imodium

Lorano vezi Claritine

Lorastamin vezi Claritine

Loratadin vezi Claritine

Loratadina vezi Claritine

Loratan vezi Claritine

Loratimed vezi Claritine

Loratin vezi Claritine

Lorista vezi Cozaar

Losec vezi Levant

Lovastatin

Denumire comună internațională: Lovastatinum

Alte denumiri comerciale: Holetar, Medostatin

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lovastatin este folosit alături de dietă în reducerea nivelului de colesterol la persoanele cu hipercolesterolemie primară. Concentrația ridicată a colesterolului în sânge favorizează formarea de plăci ateromatoase pe pereții vaselor de sânge care pot deveni periculoase atunci când se cumulează la nivelul vaselor care irigă mușchiul inimii. Lovastatin este recomandat tocmai pentru a preveni această problemă (afecțiune numită boală coronariană ischemică) sau pentru a încetini depunerea colesterolului pe vasele deja afectate. Acțiunea sa hipocolesterolemiantă se datorează blocării producției de colesterol în organism.

Important de știut

Lovastatin este prescris abia atunci când dieta, exercițiile fizice și scăderea în greutate nu au reușit să controleze colesterolul. Este important să conștientizați că acest medicament poate fi un adjuvant și nu un substituent al acestor măsuri. Pentru a obține maximul de beneficii este necesar să respectați toate recomandările medicului dumneavoastră privind dieta, exercițiile fizice, scăderea în greutate, oprirea fumatului și limitarea consumului de alcool.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele pe cale orală o dată pe zi (seara) sau conform prescripției, în timpul mesei. Înghițiți tabletele împreună cu un pahar mare de apă.

Restricționați consumul de grapefruit pe durata tratamentului deoarece acesta poate interacționa cu medicamentul și poate genera efecte potențial periculoase. Nu creșteți și nu reduceți cantitatea de grapefruit în dieta dumneavoastră fără a discuta mai întâi cu medicul.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. To-

tuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri abdominale
- crampe musculare, slăbiciune musculară, simptome de răceală, febră, urini închise
- îngălbenirea ochilor și pielii, urini închise, scaune decolorate, oboseală.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: gust alterat, greață, diaree, constipație, balonare, gaze, arsuri de stomac, amețeli, dureri de cap.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau alte medicamente pentru reducerea colesterolului din clasa statinelor, boli ale ficatului, sarcină, lactație.

Atenționări speciale

Dacă vă aflați în tratament pentru orice afecțiune care contribuie la creșterea colesterolului (ex. diabet zaharat, hipotiroidie, sindrom nefrotic, boli ale ficatului) se recomandă monitorizarea mai atentă a tratamentului cu Lovastatin.

Lovastatin trebuie administrat cu precauție în caz de consum cronic de alcool sau antecedente de afecțiuni hepatice.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

Continuați să luați Lovastatin chiar dacă vă simțiți bine întrucât nivele mari ale colesterolului nu determină simptome decât după apariția complicațiilor. Verificați periodic colesterolemia prin analiza de sânge.

Evitați consumul de grăsimi în timpul tratamentului deoarece medicamentul nu poate fi la fel de eficient ca în cazul respectării unei diete cu restricție pentru colesterol.

Evitați de asemenea consumul de alcool întrucât acesta poate crește nivelele trigliceridelor în sânge și poate leza suplimentar ficatul.

Medicamentul poate afecta ficatul. Înainte de începerea tratamentului și periodic după aceea (la 6 și 12 săptămâni de la inițierea administrării sau de la creșterea dozei și apoi la intervale de 6 luni) se recomandă evaluarea testelor de funcționare a ficatului. Dacă acestea cresc semnificativ trebuie luată în considerare oprirea tratamentului.

Rar statinele pot deteriora mușchii (proces numit rabdomioliză) putând determina insuficiență renală acută. Anunțați imediat medicul dacă apar dureri sau slăbiciune musculară inexplicabilă, simptome de răceală și gripă, febră.

Contactați medicul în caz de traumatisme sau intervenții chirurgicale majore care cresc riscul de lezare a musculaturii sau rinichilor, hipotensiune arterială severă, infecții puternice sau convulsii deoarece poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului cu Lescol.

Dacă urmează să fiți supuși unei intervenții chirurgicale întrerupeți tratamentul cu Lovastatin cu câteva zile înaintea operației.

Eficacitatea și siguranța administrării medicamentului la copiii cu vârsta sub 10 ani nu au fost determinate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- fenofibrat (Fenox, Lipanthyl), bezafibrat (Regadrin)
- eritromicină (Eritro, Eritromagis), claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Mioritmin)
- verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem)
- anticoagulante orale (Sintrom, Trombostop)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- fluconazol (Diflucan, Flucovim, Fungolon), itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Kefungin, Nizoral)
- acid nicotinic (Niaspan)
- medicamente pentru tratamentul infecției HIV: amprenavir (Agenerase), fosmaprenavir (Telzir), ritonavir (Norvir), indinavir (Crixivan), nelfinavir (Viracept), saquinavir (Invirase).

Sarcina și alăptarea

Lovastatin poate determina malformații fetale dacă este administrat în timpul sarcinii. Nu folosiți medicamentul dacă sunteți gravidă. Utilizați măsuri contraceptive eficiente pentru a evita

sarcina pe durata tratamentului.

Nu administrați Lovastatin înainte de a informa medicul că alăptați.

Doze recomandate

Tratamentul hipercolesterolemiei

Adulți

Doza inițială recomandată este de 20 mg o dată pe zi, preferabil odată cu cina. Medicul vă poate recomanda începerea tratamentului cu o doză mai mică, de 10 mg, dacă nivelele colesterolului nu sunt foarte mult crescute față de normal. Doza maximă recomandată este de 80 mg pe zi administrată în una sau mai multe prize zilnice, conform prescripției. Dacă sunt necesare ajustări ale dozei, acestea trebuie să se facă la intervale de minim 4 săptămâni.

Copii

Utilizarea și dozajul trebuie determinate de către medic

Supradozare

Nu sunt disponibile informații privind supradozarea totuși anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Lovir vezi Aciclovir

Loxalil vezi Ciprofloxacina

L-thyroxin vezi Euthyrox

Lucetam vezi Piracetam

Lyprolog vezi Humalog

Lyrica

Denumire comună internațională: Pregabalinum

Forme de prezentare: Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Lyrica reprezintă un antiepileptic utilizat ca adjuvant în tratamentul convulsiilor parțiale, cu sau fără generalizare secundară. Poate fi administrat de asemenea pentru tratarea durerii determinate de deteriorarea nervilor la persoanele cu diabet zaharat (neuropatie diabetică) sau herpes zoster (nevralgie postherpetică), pentru cei cu traumatisme, amputații ale membrelor sau durere instalată după intervențiile chirurgicale. Lyrica este indicată și în tratamentul tulburării anxioase generalizate. Modul său de acțiune implică încetinirea impulsurilor nervoase la nivelul creierului.

Important de știut

Dacă administrați Lyrica pentru a preveni convulsiile, trebuie să continuați tratamentul chiar și atunci când vă simțiți bine. Dacă întrerupeți brusc tratamentul există riscul ca frecvența și severitatea convulsiilor să crească sau să apară simptome de sevraj (ex. dureri de cap, greață, diaree, tulburări ale somnului, simptome de răceală, nervozitate, depresie, transpirații, amețeli). Nu renunțați subit la tratament; contactați medicul pentru a vă asista în reducerea progresivă a dozelor de medicament.

Administrarea corectă

Administrați capsulele pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripției, cu sau fără alimente. Înghițiți capsulele întregi împreună cu un pahar mare de apă,

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- sensibilitate, slăbiciune sau dureri musculare, oboseală inexplicabilă, febră
- sângerări anormale
- tumefacții ale mâinilor și picioarelor, creștere rapidă în greutate.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, tulburări de vedere, somnolență, anxietate, tulburări de echilibru și coordonare, probleme cu memoria sau concentrarea, gură uscată, dureri musculare sau articulare, erupție pe piele, mâncărimi, constipație, dureri abdominale, apetit crescut.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța

activă.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți diabet zaharat, boli renale sau insuficiență cardiacă congestivă, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă a tratamentului sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu modificați dozajul fără a consulta mai întâi medicul. Anunțați medicul dacă medicamentul nu pare a mai acționa la fel de bine ca înainte.

Purtați tot timpul asupra dumneavoastră un card sau o brățară medicală care să menționeze că sunteți în tratament cu acest medicament în caz de urgență.

Evitați consumul de alcool deoarece poate crește riscul de reacții adverse ale medicamentului.

Tratamentul cu Lyrica s-a asociat cu amețeli și somnolență care pot crește riscul de cădere și accidentare la persoanele vârstnice. Deoarece este posibil să apară pierderi ale conștienței, confuzie și afectare a gândirii, fiți prudent până vă obișnuiți cu posibilele reacții adverse ale medicamentului. Evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte.

De asemenea evitați folosirea medicamentelor ce ar putea accentua somnolența: medicamente pentru răceală și gripă, analgezice, relaxante musculare, alte medicamente pentru convulsii, anxietate sau depresie.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Dacă aveți diabet zaharat se recomandă monitorizarea mai atentă a glicemiilor întrucât este posibil să aveți nevoie de doze mai mari de antidiabetice pentru a controla diabetul.

Siguranța și eficacitatea administrării la tinerii cu vârsta sub 12 ani nu au fost determinate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- lorazepam (Anxiar)
- oxicodona (Oxycontin)
- alcool.

Sarcina și alăptarea

Lyricea poate dăuna fătului atunci când se administrează în sarcină. Informați medicul dacă sunteți însărcinată sau plănuți o sarcină în viitorul apropiat.

Utilizați metode contraceptive de barieră (ex. prezervative) pe durata tratamentului.

Bărbații care iau acest medicament și au contacte sexuale cu femei de vârstă fertilă trebuie de asemenea să-și protejeze partenera pentru a evita o eventuală sarcină.

Nu se cunoaște dacă Lyricea poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate**Adulți**

Tratamentul epilepsiei

Doza obișnuită este de 150-600 mg pe zi divizată în 2 sau 3 prize.

Tratamentul neuropatiei diabetice

Uzual se administrează câte 50 mg de 3 ori pe zi.

Tratamentul nevralgiei postherpetice

Doza zilnică uzuală este de 150-300 mg divizată în 2 sau 3 prize.

Copii

Doza trebuie stabilită de către medic.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării nu sunt pe deplin cunoscute.

Lyzone vezi Medocef**Maalox**

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Comprimate masticabile, Suspensie orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Maalox conține o combinație de săruri cu aluminiu și magneziu ce funcționează ca neutralizante ale acidității gastrice. Este indicat în tratamentul simptomelor determinate de aciditatea gastrică (ex. dureri de stomac, arsuri, gaze), în gastrită, ulcer gastroduodenal, hernie hiatală.

Important de știut

Antiacidele ar trebui folosite doar pentru calmarea durerilor de

stomac ocazionale.

Nu luați Maalox mai mult de 2 săptămâni sau în doze mai mari de cât cele recomandate de medic.

Anunțați medicul dacă durerile de stomac persistă, se înrăutățesc sau se asociază cu febră, greață, vărsături, balonare, dureri abdominale inferioare.

Administrarea corectă

Luați câte 2-4 comprimate masticabile pe zi sau conform prescripției, la 1-3 ore după mese și seara la culcare.

Mestecați bine comprimatul înainte de a-l înghiți pentru ca medicamentul să acționeze mai rapid și să fie mai eficient.

Agitați energic flaconul cu suspensie înainte de utilizare. Administrați 1-2 linguri după mese sau în momentul crizei dureroase.

Consumați minim 2 litri de lichide pe zi pentru a preveni formarea calculilor (pietrelor) renali.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți, în interval de 3 ore față de masă. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Păstrați suspensia în flaconul închis etanș și ferit de îngheț. Aruncați comprimatele sau flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția efectelor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: constipație, diaree, crampe, gust de cretă, sete.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la produs sau afecțiuni renale severe.

Atenționări speciale

Înainte începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de rinichi severe ce necesită dializă, afecțiuni osoase sau boală Alzheimer, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Maalox poate modifica absorbția altor medicamente de aceea se recomandă ca intervalul între Maalox și celelalte medicamente să fie de cel puțin 2 ore.

Nu administrați antiacide copiilor cu vârsta sub 6 ani fără aprobarea medicului. De cele mai multe ori copilul nu-și poate descrie corect simptomele astfel încât pot exista probleme de sănătate pe care părintele să nu le identifice. În aceste situații antiacidele nu sunt de folos, ci dimpotrivă îi pot chiar agrava boala și pot determina reacții nedorite.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- isoniazidă
- ketoconazol (Kefungin, Nizoral)
- tetraciclină, doxiciclină (Unidox Solutab, Vibramycin D)
- fluorochinolone: ciprofloxacina (Cifran, Ciplox, Ciprinol), ofloxacina (Floxal, Grenis-Oflo, Ofloxin).

Sarcina și alăptarea

Până în momentul de față nu există studii adecvate asupra efectelor antiacidelor în sarcină. Totuși au fost semnalate reacții adverse la feții a căror mamă au luat antiacide timp îndelungat și mai ales în doze mari în timpul sarcinii.

Este posibil ca Maalox să treacă în laptele matern, fără efecte aparente asupra sugarului.

Doze recomandate

Tratamentul bolilor cu hiperaciditate gastrică

1-2 comprimate masticabile sau 1-2 linguri suspensie orală în momentul apariției durerilor sau la 90 minute după masă, fără a depăși doza de 6 comprimate sau 6 linguri pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri osoase, constipație severă, disconfort, lipsa poftei de mâncare, dureri de cap, tulburări mentale și de comportament, slăbiciune musculară neobișnuită, bătăi cardiace neregulate, tumefacții ale mâinilor sau picioarelor, dificultăți sau dureri la urinat.

Mabron vezi Tramadol

Madopar

Denumire comună internațională: Combinații (Levodopum + Benserazidum)

Forme de prezentare: Comprimate, Capsule eliberare modificată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Madopar este o combinație de medicamente folosită singură sau în asociere cu alte preparate în tratamentul bolii Parkinson sau a altor boli cu simptome similare determinate de cantitatea insuficientă de dopamină la nivelul creierului.

Componenta levodopa este transformată în dopamină în cea mai mare parte la nivelul creierului, înlocuind o parte din dopamina pierdută și reducând simptomatologia bolii. Benserazida blochează conversia levodopei în dopamină în restul organismului, crescând cantitatea de levodopa disponibilă pentru creier. Totodată scade și frecvența reacțiilor nedorite ca greața și palpațiile determinate de transformarea levodopei în periferie.

Important de știut

Rar, reducerea dozelor sau întreruperea bruscă a tratamentului poate declanșa sindromul neuroleptic malign caracterizat prin stare confuzională, amețeli puternice, pierderea conștienței, febră ridicată, rigiditate musculară, transpirații profuze, respirații frecvente. Acesta trebuie tratat urgent la spital.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 2-4 ori pe zi sau conform prescripției.

La început este recomandat să luați Madopar cu alimentele pentru a reduce iritația stomacului; mai târziu, după ce organismul se obișnuiește cu medicamentul, este indicat să-l administrați pe stomacul gol pentru a fi mai eficient.

Evitați administrarea odată cu alimentele foarte bogate în proteine datorită posibilei lor interacțiuni cu absorbția medicamentului.

Capsulele se înghit întregi, fără a fi deschise sau dizolvate în lichide.

Întrebați medicul când este cel mai bine pentru dumneavoastră să luați Madopar.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriți peste doza omisă și administrați medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstrați la temperatura camerei, ferit

de lumină, soare, umezeală. Levodopa se închide la culoare dacă nu este păstrată în condiții corespunzătoare; în această situație se aruncă comprimatele modificate și se înlocuiesc cu altele.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- accentuarea mișcărilor involuntare ale limbii și feței, mâinilor și picioarelor
- tremor al pleoapelor, clipiri dese
- dificultăți în gândire și concentrare, inactivitate, tristețe, sentiment de respingere și neajutorare, suspiciozitate, stare confuzională, agitație, iluzii, halucinații, idei suicidare
- vedere încețoșată
- amețeli puternice, pierderea conștienței
- bătăi cardiace neregulate, dureri în piept
- amorțeli ale mâinilor și picioarelor
- febră ridicată, transpirații abundente, respirații frecvente, rigiditate musculară
- vărsături cu aspect de zaț de cafea sau scaune negre ca păcura
- sângerări neobișnuite sau la traumatisme minore
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: gust amar, greață, vărsături, lipsa poftei de mâncare, uscăciunea gurii, dureri de cap, amețeli, somnolență.

Când nu se administrează?

Nu se administrează Madopar în caz de alergie cunoscută la vreuna din componente, glaucom cu unghi îngust, boli de inimă, ficat sau rinichi severe, afecțiuni endocrine severe, istoric de cancer de piele sau leziuni cutanate încă nediagnosticate, sarcină, lactație, tratament cu inhibitori ai monoaminoxidazei în ultimele 14 zile.

Atenționări speciale

Întrucât proteinele pot interfera cu răspunsul organismului la levodopa, se vor evita pe durata terapiei dietele bogate în proteine.

Înainte de inițierea terapiei informați medicul dacă aveți boli de ficat, rinichi, plămâni sau de sânge, astm bronșic, istoric de atac de cord sau de aritmii cardiace, ulcer gastric, diabet zaharat, melanom (un tip de cancer de piele), boli psihice, istoric de convulsii

sau epilepsie, glaucom cu unghi deschis, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luati medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic, încercând să nu omiteți doze pentru ca medicamentul să fie eficient.

Este recomandat să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mici sau mai mari ori pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Pot fi necesare până la câteva săptămâni sau luni pentru observarea efectelor maxime.

Dacă nu observați nici o ameliorare a bolii în nici un caz nu întrerupeți brusc administrarea medicamentului deoarece există riscul de agravare a stării dumneavoastră; reduceți dozele treptat, conform indicațiilor medicului.

Uneori efectul terapeutic al medicamentului se poate epuiza chiar înaintea administrării unei noi doze; dacă situația este greu de suportat, nu încercați să modificați singur schema de tratament ci consultați medicul.

Mențineți o legătură strânsă cu medicul curant; semnalați-i orice modificare a stării dumneavoastră ce apare pe parcursul terapiei.

Anunțați imediat medicul dacă apar mișcări involuntare anormale sau fasciculații musculare deoarece acestea pot fi semne ale unor doze prea mari de medicament.

Dacă aveți glaucom cu unghi deschis este necesară supravegherea presiunii intraoculare pe durata tratamentului cu Madopar.

Întrucât Madopar poate crește nivelele glicemiei se recomandă monitorizarea acesteia și semnalarea simptomelor de diabet zaharat dezechilibrat (ex. sete, apetit crescut, urinări frecvente) medicului curant.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Medicamentul poate da amețeli, dureri de cap, somnolență, tulburări de vedere sau confuzie, de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați consumul de alcool, cofeina sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitați ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameți.

Madopar poate colora transpirația, urina sau saliva în roșu, brun sau negru, fără a reprezenta un semnal de alarmă.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antihipertensive: clonidină, metildopa (Dopegyt)
- papaverină (Clorhidrat de Papaverină)
- antidepresive triciclice: clomipramina (Anafranil)
- antipsihotice: clorpromazin (Plegomazin), haloperidol (Haldol)
- benzodiazepine: diazepam (Clampose)
- inhibitori ai monoaminooxidazei
- anticolinergice: atropină (Sulfat de Atropină)
- fenitoina (Phenydan)
- isoniazidă.

Sarcina și alăptarea

Nu sunt disponibile studii la om privind administrarea medicamentului în sarcină. Totuși la animale s-a observat că levodopa afectează creșterea copilului atât în timpul sarcinii cât și după naștere.

Recomandarea este a nu se administra în sarcină.

Femeile de vârstă fertilă ar trebui să folosească metode contraceptive de încredere pentru a evita sarcina atunci când iau Madopar.

Madopar poate trece în lapte, existând riscul să afecteze negativ sugarul.

Doze recomandate

Începutul tratamentului cu Madopar pentru boala Parkinson

Adulți

Doza de Madopar trebuie individualizată în funcție de severitatea bolii și de răspuns. Astfel numărul de doze prescris pentru fiecare zi, intervalul între doze și durata tratamentului depind de necesitățile pacientului. Tratamentul începe de obicei cu 1 capsulă de 2 ori pe zi, iar apoi se crește doza progresiv dar fără a depăși de cele mai multe ori 4-8 capsule pe zi divizate în 4-6 prize. Dacă se trece de pe tratamentul cu levodopa pe tratamentul cu Madopar se poate începe cu doze și mai mici până la înlocuirea totală.

Copii

Utilizarea și dozajul trebuie stabilite de medic.

Tratamentul de întreținere al bolii Parkinson

Adulți

Doza optimă se determină în câteva săptămâni de tratament; este indicat a nu se depăși doza zilnică de 1000-1200 mg levodopa.

Copii

Utilizarea și dozajul se stabilesc de către medic.

Supradozare

În caz de supradozare pot apare fasciculații musculare, incapacitatea de a deschide ochii sau alte semne caracteristice unei concentrații crescute a levodopei în sânge; consultați imediat medicul.

Magne B6

Denumire comună internațională: Combinații (Magneziu lactat + Piridoxina clorhidrat)

Forme de prezentare: Drajeuri, Soluție orală, Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Magne B6 este indicat în carențele de magneziu izolate sau asociate, secundare unor diete dezechilibrate sau restrictive, eforturi fizice intense, perioade de creștere, factori stresanți, tratamente cu diuretice, boli cronice. Magneziul este un mineral prezent în mod obișnuit în toate celulele organismului, având rol în deosebi în reglarea influxului nervos și a contracției musculare. Deficitul de magneziu are drept consecință creșterea excitabilității nervoase și musculare cu manifestări de tipul crampelor musculare, nervozității, iritabilității, stării de oboseală, insomniilor.

Important de știut

În cazul carenței asociate de magneziu și calciu se recomandă tratarea mai întâi a deficitului de magneziu și apoi a celui de calciu.

Administrarea corectă

Administrați drajeurile de 2-3 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil la aceleași ore, în timpul mesei cu un pahar mare de apă.

Dacă folosiți fiolele cu soluție orală Magne B6, prindeți vârful fiolei cu un șervet și apoi rupeți-l. Diluați conținutul fiolei într-o jumătate de pahar cu apă și administrați imediat, odată cu alimentele.

Administrați antibioticele tetraciline la interval de minim 1-3 ore față de Magne B6 pentru a nu le reduce absorbția.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacțiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie.

În cazul apariției diareei și durerilor abdominale, continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, boli renale severe, tratament cu levodopa fără inhibitori de conversie periferică.

Atenționări speciale

Pentru sănătatea dumneavoastră este recomandat să aveți o dietă cât mai variată și echilibrată.

Sursele cele mai bogate în magneziu includ legumele cu frunze verzi, nucile, mazărea, fasolea și cerealele integrale.

Mesele cu conținut ridicat în grăsimi reduc cantitatea de magneziu absorbită în organism.

De asemenea prepararea termică a alimentelor poate reduce cantitatea de magneziu.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți boli de inimă sau rinichi întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Tratamentul se va întrerupe după normalizarea nivelelor de magneziu în sânge.

Dacă simptomele persistă în ciuda tratamentului cu magneziu adresați-vă medicului.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- levodopa (Isicom, Madopar, Sinemet)
- chinidină

- alte preparate cu magneziu
- tetraciline.

Sarcina și alăptarea

Studiile pe om nu au detectat efecte nocive, toxice sau malformative, asupra fătului.

Totuși administrarea magneziului în timpul sarcinii se va face numai dacă carența de magneziu este confirmată prin analize de sânge.

Datorită trecerii magneziului în laptele matern se va evita utilizarea magneziului în timpul lactației.

Doze recomandate

Adulți

Doza uzuală este de 6-8 drajeuri sau 2-3 fiole de soluție orală pe zi în 2-3 prize.

Copii cu vârsta peste 6 ani

Se recomandă administrarea a 10-30 mg/kg/zi sau 4-6 drajeuri pe zi în 2-3 prize.

Copii și sugari cu greutatea peste 10 kg

Doza zilnică recomandată este de 10-30 mg/kg/zi sau 1-3 fiole pe zi, divizate în 2-3 prize.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include amețeli, vedere dublă sau înțepoșată, somnolență, bătăi cardiace rare, dificultăți respiratorii, incapacitatea de a urina sau urinări foarte dese.

Magrilan vezi Fluoxetina

Magurol vezi Doxazosin

Maltofer

Denumire comună internațională: Complex de hidroxid de fer III polimaltozat

Alte denumiri comerciale: Ferrum Hausmann, Pharma-Ferrum

Forme de prezentare: Comprimate masticabile, Sirop, Picături orale – soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Fierul este un mineral de care organismul are nevoie pentru a produce hematii (celule roșii). Dacă organismul nu primește suficient fier încât să acopere cel puțin pierderile de fier zilnice normale (ex. descuamarea pielii), acesta nu poate produce suficiente

hematii. Astfel apare anemia feriprivă manifestată prin oboseală neobișnuită, respirație greoaie, performanțe fizice scăzute, dificultăți de concentrare și chiar risc crescut pentru infecții.

Maltofer cu hidroxid de fier polimaltozat este indicat în tratamentul carenței de fier și al anemiei feriprive precum și în profilaxia carenței de fier din timpul sarcinii și alăptării, la copii, adolescenți, femei de vârstă fertilă, vegetarieni, vârstnici.

Important de știut

Doza și durata tratamentului depind de gradul carenței de fier. Nu administrați doze mari de fier mai mult de 6 luni fără aprobarea medicului. Administrarea îndelungată și necontrolată de fier poate intoxica organismul, determinând efecte adverse severe.

Administrarea corectă

Administrați siropul, picăturile orale sau comprimatele masticabile de 1-3 ori pe zi, conform prescripției.

Capacul flaconului servește pentru măsurarea exactă a dozei.

Luați preparatul cu fier cu 1 oră înainte sau 2 ore după masă, împreună cu un pahar de apă sau de suc de fructe.

În cazul în care aveți probleme cu stomacul puteți administra în timpul mesei sau imediat după masă.

Administrați Maltofer la interval de minim 1-2 ore față de antiacide, tetraciline sau suplimente cu calciu, pentru a nu le afecta eficacitatea.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri toracice
- dureri în gât accentuate de înghițire
- scaune cu sânge.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, disconfort abdominal, constipație, diaree, colorarea în negru a scaunului, dureri articulare (pentru soluția injectabilă).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, tulburări ale metabolismului fierului (ex. talasemie, anemie saturniană, anemie sideroblastică, porfirie cutanată), cazuri de supraîncărcare cu fier (ex. hemocromatoză, hemosideroză), anemii care nu sunt determinate de carența de fier (ex. anemie hemolitică, anemie megaloblastică prin deficit de vitamina B12), sindrom Osler-Rendu-Weber, poliartrită cronică, astm bronșic, hipertiroidism necontrolat, ciroză hepatică decompensată.

Atenționări speciale

Pentru sănătatea dumneavoastră este recomandat să aveți o dietă cât mai variată și echilibrată.

Fierul poate fi găsit în alimente sub 2 forme: forma hem care este absorbită foarte bine în organism și forma non-hem, care este mai puțin absorbită. Sursa cea mai bună de fier absorbabil o reprezintă carnea roșie slabă. Carnea de pui sau de curcan și peștele conțin de asemenea fier hem, dar în cantitate ceva mai mică.

Consumul de alimente bogate în vitamina C (ex. citrice, legume proaspete) în paralel cu cantități mici de carne pot crește cantitatea de fier non-hem absorbită din cereale, fasole și alte legume. Laptele, ouăle, alimentele bogate în fibre, cafeaua sau ceaiul pot diminua cantitatea de fier non-hem absorbită din mâncare.

Trebuie să țineți cont de faptul că unele afecțiuni pot crește necesarul de fier zilnic (ex. boli gastrointestinale, stomac rezecat, sângerări cronice, arsuri, hemodializă), fiind necesară suplimentarea dietei cu fier.

Sugarii, în special cei care primesc lapte de mamă sau formule de lapte cu cantități reduse de fier pot avea de asemenea nevoie de fier suplimentar.

Înainte de începerea tratamentului cu Maltofer informați medicul dacă aveți boli de inimă, ficat sau rinichi, poliartrită reumatoidă, astm bronșic sau alergii cunoscute, colită sau alte probleme intestinale, ulcer gastric, istoric de transfuzii de sânge, hemocromatoză, hemosideroză, hemoglobinopatii (un tip de afecțiuni ale sângelui), porfirie cutanată tardivă sau alt tip de anemie decât cea feriprivă, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pen-

tru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Continuați tratamentul până la terminarea prescripției, chiar dacă vă simțiți bine.

Dacă credeți că este necesară prelungirea tratamentului cu fier, consultați medicul.

De regulă tratamentul anemiei feriprive manifeste durează între 3-5 luni, până la normalizarea analizelor de sânge (hemoglobinei). După aceea se poate continua tratamentul încă câteva săptămâni (de regulă 1-2 luni), cu doze corespunzătoare celor pentru carența latentă de fier, până la refacerea depozitelor de fier.

Prezentați-vă la programările stabilite de medic în vederea evaluării eficacității medicamentului.

În caz de ulcer gastric prezent, se recomandă administrarea cu prudență a Maltoferului întrucât există risc de agravare a ulcerului.

Opriti administrarea preparatelor cu fier înainte de testarea Hemocult pentru detectarea sângerării din scaun deoarece pot fi diagnosticate cu întârziere o serie de afecțiuni severe.

Dacă sub tratament culoarea scaunelor rămâne nemodificată consultați medicul întrucât este posibil ca tabletele să nu se dizolveze adecvat în stomac iar cantitatea de fier disponibilă să fie redusă.

Nu păstrați comprimatele la îndemâna copiilor pentru a nu risca o intoxicație cu fier.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiacide (Dicarbocalm, Maalox)
- antibiotice fluorochinolone: ciprofloxacin (Cifran, Ciplox, Ciprinol, Ciprobay), ofloxacin (Floxal, Grenis-Oflo, Ofloxin), norfloxacin (Fulseminal, Nolicin, Norflox), lomefloxacin (Lomaday, Okacin)
- tetraciclone luate pe cale orală
- suplimente cu calciu.

Sarcina și alăptarea

În timpul sarcinii și alăptării se poate administra Maltofer la recomandarea medicului.

Nu există dovezi referitoare la existența vreunui risc în timpul primului trimestru de sarcină.

Studiile pe animale nu au demonstrat vreun risc pentru făt iar

studiile controlate la femeile însărcinate în trimestrul II sau III nu au evidențiat efecte grave la mamă sau la făt.

Nu se cunoaște cât din fierul complexat poate trece în lapte. Cum laptele matern conține în mod normal fier, este puțin probabil ca administrarea Maltofer să determine efecte nedorite la copilul alăptat.

Doze recomandate

• Sirop

Carență de fier cu manifestări clinice

Copii sub 1 an: 2,5-5 mL de sirop pe zi. Copii cu vârsta de 1-12 ani: 5-10 mL pe zi. Copii cu vârsta peste 12 ani, adulți, femei care alăptează: 10-30 mL pe zi. Gravide 20-30 mL pe zi.

Carență de fier latentă, fără semne aparente

Copii cu vârsta de 1-12 ani: 2,5-5 mL pe zi. Copii cu vârsta peste 12 ani, adulți, femei care alăptează: 5-10 mL pe zi. Gravide: 10 mL pe zi.

Profilaxie

La gravide se poate administra în scop profilactic câte 5-10 mL pe zi.

• Soluție orală

Carență de fier cu manifestări clinice

Prematuri: 1-2 picături/kg/zi. Copii sub 1 an: 10-20 picături pe zi. Copii cu vârsta de 1-12 ani: 20-40 picături pe zi. Copii cu vârsta peste 12 ani, adulți, femei care alăptează: 40-120 picături pe zi. Gravide: 80-120 picături pe zi.

Carență de fier latentă, fără semne aparente

Prematuri: 2,5 mg fier timp de 3-5 luni. Copii cu vârsta sub 1 an: 6-10 picături pe zi. Copii cu vârsta de 1-12 ani: 10-20 picături pe zi. Copii cu vârsta peste 12 ani, adulți, femei care alăptează: 20-40 picături pe zi. Gravide: 40 picături pe zi.

Profilaxie

Copii cu vârsta sub 1 an: 2-4 picături pe zi. Copii cu vârsta de 1-12 ani: 4-6 picături pe zi. Copii cu vârsta peste 12 ani, adulți, femei care alăptează: 4-6 picături pe zi. Gravide: 20-40 picături pe zi.

• Comprimate masticabile

Se administrează 1 comprimat masticabil de 2-3 ori pe zi până la normalizarea analizelor de sânge, după care se continuă tratamentul cu 1 comprimat pe zi pentru refacerea depozitelor de fier.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greață, vărsături (posibil cu sânge), dureri puternice de stomac, diaree (posibil cu sânge), febră,

somnolență, slăbiciune musculară sau oboseală neobișnuită, bătăi cardiace rare sau rapide, convulsii, piele palidă, rece și umedă, colorarea albastruie a buzelor, unghiilor, mâinilor și palmelor

Maltofer Fol

Denumire comună internațională: Combinații

Forme de prezentare: Comprimate masticabile

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Datorită conținutului său în fier și acid folic, Maltofer Fol este indicat atât în prevenirea cât și în tratarea anemiei feriprive, mai ales la femeile însărcinate sau care alăptează. Important de știut

Evitați consumul de brânză, iaurt, lapte, ouă, spanac, cereale integrale, ceai sau cafea cu cel puțin 1 oră înainte sau 2 ore după administrarea preparatelor cu fier, pentru a nu pierde din valoarea acestora.

Administrarea corectă

Administrați de 1-3 ori pe zi sau conform prescripției.

Comprimatele pot fi mestecate sau înghițite întregi.

Fierul este absorbit mai bine dacă este luat pe stomacul gol împreună cu un pahar de apă sau de suc de fructe, cu 1 oră înainte sau 2 ore după masă.

În cazul în care aveți probleme cu stomacul puteți administra Maltofer Fol în timpul mesei sau imediat după masă.

Luați Maltofer Fol la interval de minim 1-2 ore față de antiacide, tetraciline sau suplimente cu calciu, pentru a nu-i afecta eficacitatea.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lamuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor,

limbii sau feței, urticarie)

- dureri toracice
- dureri în gât accentuate de înghițit
- scaune cu sânge.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului: greață, vărsături, disconfort în epigastru (porțiunea superioară a abdomenului), constipație, diaree, colorarea în negru a scaunului.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, tulburări ale metabolismului fierului (ex. talasemie, anemie saturniană, anemie sideroblastică), cazuri de supraîncărcare cu fier (ex. hemocromatoză, hemosideroză), anemii care nu sunt determinate de carența de fier (ex. anemie megaloblastică prin deficit de vitamina B12).

Atenționări speciale

În cazul unor valori ale hemoglobinei mai mici de 9 g/dL se pot folosi preparatele injectabile cu fier (ex. Venofer) cu un efect mai rapid.

Înainte începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de inimă, ficat sau rinichi, poliartrită reumatoidă, astm bronșic sau alergii cunoscute, colită sau alte probleme intestinale, ulcer gastric, istoric de transfuzii de sânge, hemocromatoză, hemosideroză, hemoglobinopatii (un tip de afecțiuni ale sângelui), porfirie cutanată tardivă sau alt tip de anemie decât cea feriprivă, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

În caz de ulcer gastric prezent, se recomandă administrarea cu prudență a preparatelor cu fier întrucât există riscul de agravare a ulcerului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Continuați tratamentul până la terminarea prescripției, chiar dacă vă simțiți bine.

Dacă credeți că este necesară prelungirea tratamentului feros, consultați medicul.

Nu administrați regulat doze mari de fier mai mult de 6 luni fără aprobarea medicului.

Necesitățile de fier variază de la persoană la persoană iar admi-

nistrarea îndelungată și necontrolată de fier poate intoxica organismul.

Prezentați-vă la programările stabilite de medic în vederea evaluării eficacității medicamentului, eventual și pentru efectuarea unor analize de sânge.

Opriti administrarea preparatelor cu fier înainte de testarea Hemocult pentru detectarea sângerării din scaun deoarece pot fi diagnosticate cu întârziere o serie de afecțiuni severe.

Dacă sub tratament culoarea scaunelor rămâne nemodificată consultați medicul întrucât este posibil ca tabletele să nu se dizolve adecvat în stomac iar cantitatea de fier disponibilă să fie redusă.

Nu păstrați comprimatele la îndemâna copiilor pentru a nu risca o intoxicație cu fier.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiacide (Dicarbocalm, Maalox)
- antibiotice fluorochinolone: ciprofloxacin (Cifran, Ciplox, Ciprinol, Ciprobay), ofloxacin (Floxal, Grenis-Oflo, Ofloxin), norfloxacin (Fulseminal, Nolicin, Norflox), lomefloxacin (Lomaday, Okacin)
- tetraciline luate pe cale orală
- suplimente cu calciu.

Sarcina și alăptarea

Studiile pe animale nu au demonstrat vreun risc pentru făt iar studiile controlate la femeile însărcinate în trimestrul II sau III nu au evidențiat de asemenea efecte nedorite la mamă sau la făt.

Nu există dovezi referitoare la existența vreunui risc în timpul primului trimestru de sarcină.

Nu se cunoaște cât din fierul complexat poate trece în lapte. Cum laptele matern conține în mod normal fier, este puțin probabil ca administrarea Maltofer Fol să determine efecte nedorite la copilul alăptat.

În timpul sarcinii și alăptării se poate administra Maltofer Fol la recomandarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate masticabile

Tratamentul anemiei feriprive (determinată de carența în fier)

Uzual se administrează 1 comprimat de 2-3 ori pe zi până la normalizarea hemoglobinei; după aceea se poate continua tratamentul cu 1 comprimat pe zi pentru a reface depozitele de fier.

Prevenirea carenței de fier și acid folic
1 comprimat masticabil pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include greață, vărsături (posibil cu sânge), dureri puternice de stomac, diaree (posibil cu sânge), febră și pot apare după circa 1 oră de la ingestie. Tardiv pot apare somnolență, slăbiciune musculară sau oboseală neobișnuită, bătăi cardiace rare sau rapide, convulsii, piele palidă, rece și umedă, albăstrirea buzelor, unghiilor, mâinilor și palmelor.

Maninil

Denumire comună internațională: Glibenclamidum

Alte denumiri comerciale: Glibenclamid

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Maninil este un antidiabetic oral din clasa sulfonilureicelor ce stimulează eliberarea de insulină din pancreas. Este recomandat persoanelor cu diabet zaharat tip 2 non-insulino dependent la care dieta și exercițiile fizice regulate nu sunt suficiente pentru a controla nivelele glicemiilor.

Important de știut

Tratamentul cu Maninil constituie doar o parte a programului pentru diabet zaharat alături de dietă, exerciții fizice, control al greutății corporale, monitorizare a glicemiilor, controale oftalmologice și stomatologice regulate, îngrijire a picioarelor.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi în timpul mesei sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceleași ore.

Dacă aveți o singură doză de Maninil pe zi, luați-o dimineața odată cu micul dejun sau cu prima masă principală a zilei.

Nu consumați cantități mari de fibre alimentare atunci când administrați medicamentul deoarece acestea îi reduc din eficacitate.

Înghițiți comprimatele împreună cu un pahar mare de apă.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lamuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu

luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- bătaii cardiace neregulate
- febră, frisoane, dureri persistente în gât
- simptome ale hipoglicemiei: anxietate, amețeli, somnolență, bătaii cardiace rapide, dureri de cap, tremor, transpirații neobișnuite, slăbiciune
- tulburări de vedere severe sau persistente
- confuzie, pierderea conștienței
- sângerări neobișnuite din nas sau din gingii
- îngălbenirea pielii și a ochilor, urini închise la culoare

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, arsuri de stomac, balonare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau la sulfonamide (ex. glipizid – Glucotrol, hidroclorotiazidă – Nefrix, sulfamethoxazol – Biseptol, probenecid, acetazolamidă, celecoxib – Celebrex, zonisamid – Zonegran), diabet zaharat tip I, afecțiuni severe ale ficatului sau rinichilor.

Atenționări speciale

Maninil nu este indicat pacienților cu diabet zaharat tip 1. Dacă aveți întrebări legate de posibilitățile de tratament pentru această afecțiune consultați medicul.

Înainte începerii tratamentului informați medicul dacă aveți în antecedente complicații severe ale diabetului zaharat cu cetoacidoză sau chiar comă diabetică, afecțiuni ale ficatului, rinichilor, inimii sau tiroidei, probleme cu glanda hipofizară sau suprarenalele, sindrom de secreție inadecvată a hormonului anti-diuretic, boli gastrointestinale.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Monitorizați nivelele glicemiei; dacă acestea se prezintă mai tot timpul crescute chiar și în condițiile respectării indicațiilor, consultați medicul curant.

În perioadele când sunteți stresat sau bolnav, călătorii, săriți peste mese sau exagerați cu exercițiile fizice este posibil să apară semnele hipoglicemiei cu dureri de cap, greață, senzație de foame intensă, amețeli, dificultăți de concentrare, somnolență, slăbiciune, vedere încețoșată, confuzie, bătaii cardiace rapide, transpirații reci generalizate, tremor. Soluția imediată este să consumați o tabletă de glucoză, o bomboană cu zahăr, o linguriță de miere sau un pahar cu suc. Dacă hipoglicemia este severă cu pierderea conștienței, se impune asistență medicală de urgență.

În caz de febră, infecții, traumatisme sau intervenții chirurgicale consultați medicul pentru ajustarea dozelor de Maninil sau eventual înlocuirea temporară cu insulină.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării generale, măsurării glicemiei și Hb A1c (hemoglobinei glicozilate), eventual efectuării sumarului de urină, testării funcțiilor renale și hepatice, examinării oftalmologice ș.a.

Medicamentul poate da somnolență, dureri de cap, amețeli sau vedere încețoșată de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Pentru a preveni amețelile, așezați-vă sau ridicați-vă încet, mai ales dimineața.

Limitați consumul de alcool în timpul tratamentului deoarece acesta scade suplimentar glicemia.

Maninil poate vă crește sensibilitatea la razele UV, de aceea este recomandat să evitați expunerea la soare sau la cabine bronzante, iar dacă nu este posibil – să vă îmbrăcați adecvat, să purtați ochelari de soare și să folosiți creme cu factor de protecție mare.

Nu schimbați firma producătoare de glibenclamid fără consultarea medicului întrucât s-ar putea ca eficacitatea să nu fie aceeași.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- insulină
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), indometacin, fenilbutazonă
- beta-blocante: atenolol (Atecor, Atenocor, Blocotenol, Hypo-

- ten), propranolol, metoprolol (Betoloc, Bloxan, Egilok)
- blocanți ai canalelor de calciu: diltiazem (Corzem, Dilmacor, Diltzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- anticoagulante warfarinice (Trombostop, Sintrom)
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Berlipril, Ednyt, Enalap, Enap), ramipril (Ampiril, Emren, Hartril, Piramil)
- antibiotice fluorochinolone: ciprofloxacin (Cifran, Ciprinol, Ciprodar), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin)
- sulfonamide: trimetoprim-sulfamethoxazol (Biseptol, Biseptrim, Tagremin)
- cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- antifungice: miconazol (Dermozol, Gynozol, Miconal, Mycoheal), ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral)
- corticosteroizi: prednison
- simpatomimetice: salbutamol (Ventolin), terbutalină (Aironyl), epinefrină (Adrenalina, Anapen)
- decongestionante: pseudoefedrină (Aerinaze)
- isoniazidă
- fenitoina (Phenhydan)
- rifampicin (Sinerdol)
- estrogeni
- contraceptive orale (anticoncepționale)
- hormoni tiroidieni cum ar fi levotiroxina (Euthyrox)
- bosentan (Tracleer)
- inhibitori ai monoaminoxidazei.

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile pentru făt și beneficiile pentru dumneavoastră în cazul în care doriți continuarea tratamentului cu Maninil.

De principiu nu ar trebui folosit medicamentul cel puțin 2 săptămâni înainte de termenul sarcinii calculat deoarece poate determina scăderea glicemiei la copil.

Nu se cunoaște dacă Maninil poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului.

Doze recomandate

Tratamentul diabetului zaharat tip 2

Adulți

Inițial se administrează ½-1 comprimat pe zi într-o singură priză, apoi se ajustează treptat doza în funcție de valorile glicemiei. Doza zilnică nu depășește de obicei 20 mg. Dacă se administrează

mai mult de 10 mg pe zi se preferă împărțirea în 2 prize, odată cu masa de dimineață și seară.

Copii

Tipul de diabet zaharat tratat cu acest medicament este rar la copii. Totuși dacă medicul consideră că poate fi folosit Maninil, se urmează indicațiile acestuia.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: transpirații reci neobișnuite, bătăi cardiace rapide, dureri de cap, amețeli puternice, somnolență, confuzie, pierderea conștienței, tremor, convulsii, comă.

Marcofen vezi Ibuprofen

Mastoprofen vezi Progestogel

Maxalt

Denumire comună internațională: Rizatriptanum

Forme de prezentare: Comprimate, Liofilizat oral

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Maxalt aparține clasei de agoniști ai receptorilor selectivi pentru serotonină. Acționează prin îngustarea vaselor de sânge dilatate din creier și eliberarea consecutivă a durerii migrenoase. Este indicat în tratamentul atacurilor de migrenă cu sau fără aură (ex. tulburări de vedere: luminițe, halou luminos, puncte negre) la adulți.

Important de știut

Nu folosiți Maxalt pentru a preveni migrenele sau pentru a trata alte forme de dureri de cap.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Luăți doza imediat ce simptomele au apărut. Dacă nu se obține un răspuns satisfăcător sau migrena a revenit după prima doză de Maxalt, puteți administra o a doua doză dar nu mai devreme de 2 ore față de prima.

Nu administrați mai mult de 30 mg pe o perioadă de 24 ore.

Solicitați lamuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – și aveți în continuare dureri de cap, urmați instrucțiunile de dozare oferite de medic. Contactați imediat me-

dicul dacă nu sunteți sigur cum ar trebui să procedați. În nici un caz nu luați Maxalt mai frecvent decât v-a fost recomandat sau 2 doze deodată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- durere, greutate sau presiune în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate
- înțepături sau furnicături ale mâinilor sau picioarelor, extremități reci
- extenuare neobișnuită, pierderea conștienței
- modificări ale vederii
- dureri de stomac, diaree cu sânge.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, diaree, oboseală, amețeli, somnolență.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, tratament cu derivați de ergot (ex. ergotamină) sau inhibitori de monoaminoxidază în ultimele 14 zile, tratament cu alți agonști ai receptorilor de serotonină (ex. sumatriptan – Imigran, Sumacta) în ultimele 24 ore, angină pectorală, boală cardiacă ischemică, aritmii cardiace, hipertensiune arterială necontrolată, istoric de atac de cord sau atac cerebral, migrenă bazilară hemiplegică.

Atenționări speciale

Medicamentul nu este destinat prevenirii sau reducerii numărului de atacuri migrenoase, ci doar tratării migrenelor deja declanșate.

Dacă aveți dureri de cap diferite de atacurile migrenoase obișnuite, anunțați medicul înainte de a lua Maxalt.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți boli de ficat sau rinichi, diabet zaharat, hipertensiune arterială, nivele ale colesterolului crescute, istoric familial de atac de cord sau alte boli cardiace, convulsii întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Nu luați Maxalt la interval mai mic de 24 ore față de alte medicamente prescrise pentru dureri de cap sau depresie.

Maxalt poate determina amețeli și somnolență, mai ales atunci când se combină cu alte medicamente sau cu alcoolul. Adminis-trăți medicamentul cu grijă și nu șofați sau efectuați alte activități ce implică atenție sporită dacă nu cunoașteți reacția organismului la Maxalt.

Poate apare cefalee de rebound (cu dureri de cap la întreruperea medicamentului) dacă se ia Maxalt mai mult de 2-3 ori pe săptămână.

Medicamentul poate influența nivelele glucozei în sânge de aceea măsurați mai întâi glicemia înaintea administrării de anti-diabetice.

Siguranța și eficacitatea administrării la copii nu au fost încă confirmate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- beta-blocante: metoprolol (Betoloc, Bloxan, Egilok), propranolol
- alcaloizi ergot: ergotamină
- sibutramină (Lindaxa, Reductil)
- inhibitori ai monoaminoxidazei
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei: fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetin (Arkedis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- contraceptive orale (anticoncepționale).

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile și beneficiile administrării în sarcină.

Nu se cunoaște dacă Maxalt poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Tratamentul acut al migrenei

Doza uzuală este de 1 comprimat de 5 sau 10 mg administrat cât mai devreme după debutul durerilor. După minim 2 ore se poate repeta doza dacă migrena a reapărut. Nu se recomandă administrarea a mai mult de 30 mg Maxalt pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simp-

tomele supradozării pot include: vărsături, bătăi cardiace rare, frecvente sau neregulate, amețeli severe, somnolență.

Maxil vezi Zinnat

Maxitrol

Denumire comună internațională: Combinații (Neomicinum + Polimixina B + Dexamethasonum)

Forme de prezentare: Picături oftalmice – suspensie, Unguent oftalmic

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Maxitrol reprezintă o combinație de corticosteroid și antibiotice cu spectru larg, indicată în tratamentul inflamațiilor oculare atunci când se consideră necesară asocierea unui agent antimicrobian. Acționează atât asupra bacteriilor cât și asupra inflamației asociate infecției bacteriene manifestată prin roșeață, iritație și discomfort ocular.

Important de știut

Nu folosiți Maxitrol pentru a trata infecțiile oculare cu virusuri sau fungi (ciuperci). Acesta este indicat doar pentru tratarea infecțiilor determinate de bacterii.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul în ochiul afectat de 4-6 ori pe zi sau conform indicațiilor medicului.

Înainte de aplicarea picăturilor sau unguentului oftalmic spălați-vă bine pe mâini.

Dacă purtați lentile de contact, scoateți-le înaintea administrării și puneți-le la loc după cel puțin un sfert de oră de la aplicare.

Agitați ușor flaconul înainte de utilizare pentru a asigura o bună mixare.

Înclinați capul pe spate, priviți în sus și trageți de pleoapa inferioară în jos pentru a descoperi sacul conjunctival. Cu picurătorul deasupra ochiului administrați în sacul astfel format numărul de picături prescris. Închideți apoi ochiul și timp de 1-2 minute presăați ușor colțul intern al ochiului (lângă rădăcina nasului), pentru a preveni curgerea medicamentului. Încercați să nu clipiți sau să vă frecați ochiul. Dacă trebuie să administrați mai mult de 1 picătură în același ochi, repetați procedura după circa 5 minute.

Nu clătiți picurătorul. Puneți capacul picurătorului la loc după fiecare utilizare.

Pentru aplicarea unguentului oftalmic, țineți tubul în mâini câteva minute pentru a-l încălzi și a facilita ieșirea unguentului.

Înclinați ușor capul pe spate și cu privirea în sus, trageți de pleoapa inferioară. Administrați 1-2 cm unguent în sacul conjunctival astfel scos la iveală. Închideți ochiul și rotiți globul ocular în toate direcțiile timp de 1-2 minute. Dacă doriți să aplicați vreun alt medicament oftalmologic așteptați cel puțin 10 minute după unguent.

Nu lăsați picurătorul sau vârful flaconului să atingă ochiul, mâinile sau orice altă suprafață! Acesta este steril dar dacă se contaminează poate determina infecții oculare.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie, soluțiile decolorate sau cu particule.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- agravarea simptomelor de infecție oculară
- arsuri sau mâncărimi ale ochiului persistente
- vedere încețoșată sau alte tulburări de vedere
- dureri oculare.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: arsuri, înepături, mâncărimi, roșeață, tumefacție a pleoapelor sau ochilor, sensibilitate la lumină.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, infecții oculare virale sau fungice, corp străin cornean (în ochi).

Atenționări speciale

Prescripția inițială sau reinnoirea prescripției pentru doze peste 20 mL sau 8 g trebuie făcută de medic, numai după examinarea cu ajutorul biomicroscopului sau eventual colorare cu fluoresce-

ină.

Nu administrați mai frecvent sau pe o perioadă mai îndelungată decât cea indicată de medic pentru a evita reacțiile adverse aferente.

Dacă folosiți și alte picături sau unguente pentru ochi, așteptați cel puțin 5 minute între cele două administrări.

Informați medicul dacă starea dumneavoastră nu se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Dacă se administrează Maxitrol mai mult de 10 zile se impune monitorizarea presiunii intraoculare.

Folosirea îndelungată a medicamentului poate determina glaucom, defecte ale acuității vizuale și câmpului vizual, cataractă posterioară subcapsulară.

În bolile care evoluează cu subțierea corneei și a sclerei (învelișuri ale globului ocular) pot apărea perforații după folosirea locală a corticosteroizilor.

În afecțiunile acute purulente ale ochiului este posibil ca dexametazonă să poată masca infecția sau chiar s-o exacerbeze.

Utilizarea de lungă durată poate reduce răspunsul imunitar local crescând riscul de infecții oculare secundare.

Purtarea lentilelor de contact pe durata tratamentului cu corticosteroizi poate crește în plus riscul de infectare a ochiului. Discuțați cu medicul dumneavoastră asupra riscurilor și beneficiilor ce le implică folosirea lentilelor.

Medicamentul poate perturba temporar vederea după aplicare, de aceea se recomandă prudență în efectuarea activităților care implică atenție deosebită.

Nu consumați alcool în timpul tratamentului pentru a nu accentua tulburările de vedere.

Maxitrol trebuie utilizat cu extremă precauție la copii întrucât siguranța și eficacitatea administrării la această categorie nu au fost confirmate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente cu administrare oftalmică
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol).

Sarcina și alăptarea

Nu se cunoaște dacă Maxitrol poate dăuna fătului atunci când este administrat în sarcină. Studiile pe animale au demonstrat efecte negative ale corticosteroizilor asupra fătului, îndeosebi malformații ale capului, urechilor, palatului (cerului gurii), picioa-

relor. Dacă sunteți însărcinată nu administrați medicamentul fără consultarea prealabilă a medicului.

Nu se cunoaște dacă Maxitrol poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

Tratamentul infecției oculare

- Suspensie oftalmologică

Uzual se administrează 1-2 picături în sacul conjunctival de 4-6 ori pe zi. În afecțiunile severe se pot aplica picăturile la fiecare oră, răbind apoi instalațiile pe măsură ce inflamația se reduce.

- Unguent oftalmologic

Se aplică o cantitate mică de unguent în sacul conjunctival de 3-4 ori pe zi.

Supradozare

Supradozarea acestui medicament este puțin probabilă. Dacă suspectați supradozarea, spălați ochii cu apă din abundență apoi anunțați imediat medicul. Dacă ați înghițit picăturile sau unguentul, consumați cât mai multe lichide apoi sunați salvarea pentru asistență.

Maycor vezi Isodinit

Medacter vezi Miconazol

Medapril vezi Ranolip

Medazepam

Denumire comună internațională: Medazepamum

Alte denumiri comerciale: Ansilan, Rudotel, Rusedal

Forme de prezentare: Capsule, Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Medazepam este un deprimant al sistemului nervos central ce aparține clasei de medicamente - benzodiazepine. Acționează ca tranchilizant și echilibrant neurovegetativ, având acțiune sedativă și relaxantă musculară minimă comparativ cu celelalte benzodiazepine. Este util pentru tratamentul ambulator al tulburărilor neurovegetative de tip cardiac (ex. tahicardie - bătăi cardiace rapide), respirator (ex. senzație de compresie toracică, crize dispneiforme cu dificultăți în respirație) sau digestiv (ex. lipsa poftei de mâncare, senzație de nod în gât, tulburări ale tranzitului intestinal). Poate fi folosit de asemenea în stările nevrotice anxioase cu

irascibilitate, neliniște, oboseală, dificultăți de concentrare.

Important de știut

Acest medicament poate da dependență, mai ales dacă a fost folosit regulat pe o perioadă de timp mai lungă sau dacă a fost administrat în doze mari (peste 4 mg pe zi). În astfel de cazuri pot apărea reacții adverse la întreruperea bruscă a medicamentului, cu tulburări de vedere, dureri de cap, anxietate, nervozitate, depresie, insomnii, crampe musculare, diaree, lipsa poftei de mâncare, pierdere în greutate, furnicăături, tremor, respirații rapide și chiar convulsii.

Administrarea corectă

Administrați de 2-3 ori pe zi sau conform prescripției, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apărea?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacțiilor alergice severe cu probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie.

În cazul apariției oboselii sau sedării continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau alte benzodiazepine, miastenia gravis, intoxicații cu alcool, droguri sau medicamente ce deprimă sistemul nervos central.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului înștiințați medicul dacă aveți boli de ficat sau rinichi, BPOC (bronhopneumopatie obstructivă cronică), emfizem pulmonar, astm bronșic, afecțiuni cerebrale, depresie, epilepsie sau istoric de convulsii, glaucom, miastenia gravis, porfirie, apnee de somn (cu oprirea temporară a respirației în timpul somnului), consumați alcool sau sunteți dependent de droguri.

Dacă sunteți o persoană în vârstă folosiți cu precauție acest medicament și anunțați imediat medicul dacă observați efecte adverse, în special confuzia și lipsa de coordonare a mișcărilor.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Nu creșteți doza, nu administrați mai frecvent și nu luați pe o perioadă mai lungă decât v-a fost prescris de medic.

Dacă sunteți fumător și intenționați să opriți fumatul, anunțați din timp medicul pentru a vă ajusta doza de medicament. Nicotina poate scăde nivelele de Medazepam în sânge prin stimularea metabolismului sale hepatice.

Anunțați medicul dacă starea dumneavoastră se ameliorează sau se agravează pe parcursul tratamentului.

Dacă doriți să opriți tratamentul consultați medicul pentru a vă putea reduce treptat dozele și a preveni astfel efectele de sevraj.

Medazepam vă poate da amețeli de aceea evitați șofatul și manipularea utilajelor cu risc până la epuizarea efectului. De asemenea evitați asocierea Medazepamului cu medicamente care deprimă sistemul nervos central sau alcool.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente ce deprimă sistemul nervos central
- fluvoxamină (Fevarin)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Fungicide, Kefugin, Nizoral).

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile și beneficiile administrării în sarcină.

Studiile au arătat că utilizarea benzodiazepinelor în timpul în sarcinii poate determina dependență la făt cu apariția simptomelor de sevraj după naștere. De asemenea administrarea benzodiazepinelor în ultimele săptămâni de sarcină poate declanșa probleme ale reglării temperaturii corpului, probleme respiratorii, dificultăți în alimentare, somnolență sau slăbiciune musculară la nou-născut.

Medazepam poate trece în laptele matern, determinând somnolență, dificultăți în alimentare și scădere în greutate la sugarii ale căror mame folosesc acest medicament. Din aceste motive este recomandat să nu alăptați în timpul tratamentului fără apro-

barea medicului.

Doze recomandate

Tratamentul tulburărilor neurovegetative și al stărilor nevrotice anxioase

Doza uzuală este de 1 comprimat sau 1 capsulă de 2-3 ori pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: somnolență, pierderi ale conștiinței, stări confuzionale, probleme respiratorii sau comă.

Medifor vezi Metformin

Medizin vezi Preductal

Medocef

Denumire comună internațională: Cefoperazonum

Alte denumiri comerciale: Cefozon, Lyzone

Forme de prezentare: Pulbere pentru soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Medocef este un antibiotic din clasa cefalosporinelor indicat în tratamentul infecțiilor bacteriene respiratorii, genito-urinare, intra-abdominale sau cutanate cu germeni sensibili (ex. pneumococ, stafilococ auriu, streptococ de grup A beta-hemolitic, haemophilus, influenzae, piocianic, enterococ, klebsiella, escherichia coli, gonococ).

Important de știut

Evitați consumul de alcool sau preparate pe bază de alcool (ex. sirop de tuse, tonic, elixir) în timpul tratamentului și 72 ore după administrarea ultimei doze de Medocef. Pot apare crampe abdominale, greață, vărsături, dureri de cap, amețeli, dificultăți respiratorii, transpirații la circa 15-30 minute de la consumarea băuturii alcoolice.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale injectabilă la intervale de 8 sau 12 ore.

Respectați procedura de administrare intramusculară, respectiv intravenoasă.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. To-

tuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri toracice
- febră, frisoane, tuse
- urinări dificile sau dureroase, scăderea fluxului urinar
- vezicule și descumări ale pielii
- dureri articulare
- îngălbenirea ochilor și pielii
- sângerări neobișnuite
- crampe abdominale severe
- scaune diareice apoase, severe, uneori cu sânge
- scaune negre ca păcura
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: dureri de stomac, diaree ușoară, lipsa poftei de mâncare, greață, vărsături, ulceratii, dureri sau pete albe în gură, dureri de cap, secreții vaginale anormale, roșeață, tumefacție, durere la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau afecțiuni hepatice severe.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți afecțiuni hepatice sau renale, afecțiuni ce predispun la sângerare sau istoric de afecțiuni gastrointestinale (în special enterocolită la administrarea de antibiotice) întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Administrați cu precauție în caz de boli hepatice sau obstrucție biliară.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Medicamentul acționează mai bine dacă prezintă nivele constante în sânge și urină de aceea luați dozele la intervale egale de timp, zi și noapte, fără a omite doze.

Pentru a elimina complet infecția continuați tratamentul până la terminarea prescripției, chiar dacă începeți să vă simțiți bine după câteva zile.

Oprirea prea devreme a tratamentului permite selectarea bacteriilor rezistente și multiplicarea lor mai departe.

Tratați cu seriozitate infecțiile cu streptococ deoarece acestea pot da probleme severe de inimă sau rinichi dacă nu sunt tratate corect.

Anunțați medicul dacă simptomatologia dumneavoastră persistă sau se agravează sub tratament.

Utilizarea prelungită sau repetată a antibioticelor favorizează infecțiile cavității bucale sau vaginului cu Candida. Mergeți la doctor dacă observați depozite albicioase la nivelul gurii sau secreții vaginale modificate.

La unele persoane pot apare scaune diareice după administrarea medicamentului. Nu tratați cu medicamente diareea severă deoarece puteți înrăutăți sau prelungi situația. Pentru diareea ușoară puteți lua preparate cu caolin dar ar fi recomandat să discutați cu medicul dumneavoastră înainte de a lua vreun medicament.

Medocef poate influența rezultatele unor teste urinare pentru măsurarea glucozei de aceea informați medicul înainte de a modifica dozele de antidiabetice.

Siguranța și eficacitatea administrării la copii nu au fost stabilite.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- carbenicilină
- ticarcilină (Timentin)
- anticoagulante warfarinice (Trombostop, Sintrom)
- heparină (Heparin, Lasonil, Lioton)
- trombolitice
- dipiridamol
- pentoxifilină (Agapurin, Angiopent, Trental)
- acid valproic (Convulex, Depakine, Orfiril).

Sarcina și alăptarea

Nu au fost efectuate studii adecvate legate de administrarea medicamentului la femeile însărcinate dar testele pe animale nu au raportat malformații sau alte probleme la făt.

Dacă sunteți însărcinată consultați mai întâi medicul înainte de a lua Medocef.

Medocef poate trece în cantități mici în laptele matern, fără a induce aparent efecte negative la sugar.

Doze recomandate

Tratamentul infecțiilor bacteriene sensibile

Adulți

Doza de Medocef poate varia în funcție de severitatea infecției, putând ajunge la 1-6 g administrate intramuscular sau intravenos la fiecare 12 ore sau 2-4 g la fiecare 8 ore. Se recomandă a nu depăși doza de 4 g pe zi la cei cu boli de ficat sau obstrucție biliară.

Supradozare

Întrucât nu există date privind supradozarea, anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Medoclav vezi Augmentin

Medoclav Forte vezi Augmentin

Medoclor vezi Cefaclor

Medoflucon Vezi Fluconazol

Medostatin vezi Lovastatin

Medrol

Denumire comună internațională: Methylprednisolonum

Alte denumiri comerciale: Depo-Medrol, Lemod Solu, Solu-Medrol

Forme de prezentare: Comprimate, Liofilizat pentru soluție injectabilă, Suspensie injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Medrol este un corticosteroid ce acționează în principal prin diminuarea răspunsului imunitar și reducerea inflamației. Indicațiile de administrare sunt numeroase și includ tulburările endocrine în care corpul nu produce suficienți corticosteroizi (ex. insuficiență corticosuprarenală primară sau secundară), inflamațiile severe, afecțiunile imune și alergice severe (ex. poliartrită reumatoidă, psoriazis, colită ulceroasă, boală Crohn, astm bronșic), șocul.

Important de știut

Tratamentul cu Medrol trebuie întrerupt numai progresiv, pe durata a câtorva săptămâni sau luni, pentru a reduce riscul complicațiilor (ex. insuficiență corticosuprarenală, agravarea bolii tra-

tate). În nici un caz nu opriți brusc administrarea fără consultarea medicului!

Administrarea corectă

Administrați medicamentul conform prescripției, în fiecare zi sau o dată la 2 zile, preferabil cu lapte sau alimente pentru a reduce durerile de stomac.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic. Solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă medicul v-a prescris o singură doză pe zi, încercați să o luați înainte de ora 9 dimineața pentru a mima ciclul normal de secreție al organismului.

Dacă sunt mai multe prize zilnice, distribuiți dozele uniforme pe durata zilei conform indicațiilor medicului.

Soluția injectabilă se administrează de obicei în spital. Dacă folosiți soluția acasă respectați instrucțiunile oferite de medic. Administrați dozele conform procedurii de administrare intramusculară respectiv intravenoasă.

Nu utilizați soluția dacă este tulbure sau decolorată și conține particule sau flaconul este crăpat sau deteriorat.

Păstrați produsul, seringile și acele departe de copii sau animale. Nu reutilizați seringile, acele sau celelalte materiale. Respectați regulile de eliminare a materialelor biologice utilizate.

Dacă săriți o doză – și vă este prescrisă o singură doză pe zi, luați doza imediat ce vă amintiți; totuși, dacă nu vă amintiți până a doua zi, săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Dacă trebuie să luați mai multe doze pe zi, puteți alege să administrați doza omisă imediat ce vă amintiți sau să luați 2 doze odată (cea uitată și cea care urmează normal) la ora pentru doza următoare. Dacă administrați Medrol o dată la 2 zile, luați medicamentul imediat ce vă amintiți, apoi reveniți la schema normală de tratament.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri de cap severe, vedere încețoșată
- convulsii

- creștere rapidă și inexplicabilă în greutate (mai mult de 2,5 kg în 1-2 zile)
- tumefacție a extremităților
- dureri sau slăbiciune musculară
- extenuare fizică
- scaune negre
- vărsături cu aspect de zaț de cafea
- infecții
- agravarea afecțiunii tratate.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, dureri de stomac, senzație intensă de foame și sete, amețeli, bufeuri, dureri de cap, oboseală, dureri de articulații, insomnii, acnee, modificări ale ciclurilor menstruale, creșterea excesivă a părului, subțierea pielii, rotunjirea feței, osteoporoză, modificări de comportament, roșeață, durere și tumefacție la locul injectării (pentru preparatele injectabile).

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, trombocitopenie idiopatică (predispoziție la sângerări datorată unui număr redus al elementelor sangvine implicate în coagularea sângelui), glomerulonefrită acută, infecții sistemice cu fungi (ciuperci), infecții severe bacteriene sau virale, SIDA, tuberculoză (cu excepția cazurilor grave, fulminante sau diseminate), vârsta sub 2 ani.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți boli de ficat sau rinichi, afecțiuni cardiace, hipertensiune arterială, diabet zaharat, afecțiuni tiroidiene sau ale glandelor suprarenale, ulcer gastric sau duodenal, colită ulceroasă, diverticulită, anastomoză intestinală, osteoporoză, boli psihice, tuberculoză, infecție HIV, istoric de convulsii sau miastenia gravis întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Deoarece complicațiile tratamentului cu corticosteroizi sunt dependente de mărimea dozei și durata administrării, se individualizează tratamentul în baza raportului risc/beneficiu cu specificarea dozei, duratei și dacă este cazul folosirea terapiei zilnice sau alternante.

Terapia alternantă cu administrarea medicamentului la fiecare două zile furnizează dozele necesare unui tratament pe termen lung cu efecte adverse minime (ex. supresia glandelor hipofiză și suprarenale, sindrom Cushing, sindrom de abinență, inhibiția

creșterii la copii).

Medicul prescrie cea mai mică doză care controlează simptomatologia iar atunci când este posibil reduce treptat dozele până la întreruperea tratamentului. Dar pentru aceasta este necesară monitorizarea constantă a bolii și ajustarea adecvată a dozelor.

Situațiile care necesită modificarea dozei includ exacerbarea sau remisiunea bolii, reacțiile de sensibilitate la medicament, expunerea la situații stresante nelegate de boala tratată, bolile acute, intervențiile chirurgicale sau traumele.

Medicamentul slăbește apărarea imună a organismului, reducând capacitatea lui de a lupta împotriva infecțiilor. De asemenea poate masca semnele unei infecții, făcând dificilă diagnosticarea problemei curente. Semnalați medicului orice semn de infecție existent: febră, frisoane, dureri în gât.

Evitați vaccinările cu tulpini vii, aglomerațiile, persoanele bolnave și alte surse de infecție deoarece medicamentul scade apărarea împotriva infecțiilor. Spălați frecvent mâinile și țineți-le departe de ochi sau gură.

Dacă nu ați avut în copilărie varicelă (vărsat de vânt), rujeolă (pojar) sau alte boli eruptive, evitați contactul cu persoanele aflate în plin puseu eruptiv.

Evitați consumul de alcool în timpul tratamentului pentru a evita lezarea stomacului.

Luați suplimente de calciu și vitamina D întrucât pot apare pierderi de calciu și osteoporoză.

Utilizarea prelungită a corticosteroizilor poate determina intoleranță la glucoză și ulterior diabet zaharat, care necesită tratament cu antidiabetice orale sau insulină. Raportați imediat semnele de diabet zaharat: senzație persistentă de foame și sete, urinări frecvente.

Dozele mari de medicament pot determina retenția de sare și lichide în organism cu hipertensiune arterială secundară. Din acest motiv se recomandă respectarea unei diete fără sare și eventual suplimentarea cu alimente sau preparate bogate în potasiu (ex. banane, prune, struguri, fructe uscate, cartofi, nuci, semințe de floarea soarelui).

Corticosteroizii maschează în general simptomele de ulcer gastric sau duodenal putând apare perforație sau hemoragie fără dureri semnificative.

Nu este indicată asocierea Medrolului cu aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene datorită riscului de sângerare.

În timpul corticoterapiei pot apare tulburări psihice cu euforie, modificări de dispoziție, tulburări de personalitate, insomnii și chiar depresii severe cu manifestări psihotice. În plus, instabilitate

tea emoțională sau tendințele psihotice preexistente pot fi agravate de corticosteroizi.

Se recomandă administrarea cu prudență a Medrolului în caz de herpes simplex ocular datorită riscului de perforare a corneei.

Folosirea prelungită a corticosteroizilor poate produce cataractă posterioară subcapsulară, glaucom, afectare a nervului optic, infecții oculare secundare cu virusuri sau ciuperci.

Dacă se recomandă tratament cu corticosteroizi la persoanele cu tuberculoză latentă sau reactivitate la testul cutanat cu tuberculină (test PPD) este necesară monitorizarea atentă deoarece există riscul de reactivare a tuberculozei. Dacă se prelungește tratamentul corticosteroid la aceste persoane este necesară începerea terapiei cu tuberculostatice.

Medrol poate fi folosit în tuberculoză doar dacă este o formă gravă (diseminată sau fulminantă) și numai în combinație cu medicamente antituberculoase adecvate.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Solu-Medrol trebuie utilizat cu extremă precauție la copii întrucât siguranța și eficacitatea administrării la această categorie de vârstă nu au fost confirmate.

Corticosteroizii pot afecta rata de creștere dacă sunt administrați copiilor și adolescenților.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- rifampicină (Sinerdol)
- fenitoină (Phenydan)
- fenobarbital
- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- antidiabetice orale (anticoncepționale)
- aspirină
- antiinflamatoare nesteroidiene: ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), diclofenac (Clafen, Diclac, Dicloral, Votaren), indometacin
- claritromicină (Clar, Fromilid, Klacid)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- diuretice
- diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral)

- contraceptive orale (anticoncepționale)
- vaccinuri vii.

Sarcina și alăptarea

Deși unele studii pe animale au arătat că corticosteroizii administrați în doze mari la mamă pot determina malformații fetale, nu se cunosc efectele Medrolului asupra fătului uman. Medicamentul poate fi folosit în sarcină numai în cazuri de absolută necesitate. Întrucât corticosteroizii pot traversa placentă, se recomandă monitorizarea nou-născuților după naștere datorită riscului de insuficiență corticosuprarenală.

Nu se cunosc efectele corticosteroizilor asupra travaliului și expulziei fetale.

Medrol poate trece în laptele matern, de aceea nu se recomandă alăptarea în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Poliartrită reumatoidă

Inițial se administrează 4-16 mg pe zi, apoi se scade treptat doza după obținerea controlului asupra bolii.

Lupus eritematos sistemic

Doza de atac este de 20-96 mg pe zi iar cea de întreținere – 8-20 mg pe zi.

Reumatism articular acut

Uzual se administrează 1 mg/kg/zi în 4 prize egale, după mese și seara la culcare.

Scleroză multiplă

Doza zilnică recomandată este de 200 mg pe zi.

Edem cerebral

Se pot administra doze de 200-1000 mg pe zi.

Transplant de organe

Doza de Medrol se calculează în raport cu greutatea, uzual fiind de 7 mg/kg/zi.

- Suspensie sau soluție injectabilă

Boli inflamatorii corticoresponsive

Inițial se administrează 10-40 mg intramuscular sau intravenos, apoi se ajustează doza în funcție de răspuns. În bolile grave se recomandă administrarea a 30 mg/kg în perfuzie intravenoasă timp de 10-20 minute; se repetă la fiecare 3-6 ore, dar nu mai mult de 3 zile.

Poliartrită reumatoidă

Se administrează intramuscular 40-120 mg pe săptămână. De asemenea se pot administra intra-articular 4-80 mg pentru ameliorare simptomatică.

Sindrom adrenogenital

Doza recomandată este de 40 mg o dată la 2 săptămâni, administrată intramuscular.

Leziuni dermatologice, dermatite

Se indică 40-120 mg pe săptămână timp de 1-4 săptămâni, administrat intramuscular. În cazurile severe o singură doză de 80-120 mg ar trebui să amelioreze simptomatologia.

Dermatită seboreică

Se pot administra intramuscular doze de 80 mg pe săptămână.

Astm bronșic, rinită alergică

Doza recomandată este de 80-120 mg.

Supradozare

Este puțin probabil ca administrarea unei singure doze mari de medicament să aibă efecte grave, totuși anunțați medicul dacă se întâmplă aceasta. Au fost descrise amețeli, greață, pierderea poftei de mâncare, hipotensiune arterială, dureri musculare, febră.

Cea mai probabilă este supradozarea pe termen lung, pentru cazurile în care se administrează doze mari de Medrol. Semnele supradozării cronice includ obezitatea tronculară, fața rotundă, ceafa de bizon, subțierea pielii, vergeturile, acneea, pilozitatea excesivă, îndeosebi facială, slăbiciunea musculară, sângerările ușoare, hipertensiunea arterială.

Medroxiprogesteron acetat vezi Farlutal

Megestron vezi Depo Provera

Meglimid vezi Amaryl

Meguan vezi Metformin

Melartrin vezi Meloxicam

Melox vezi Meloxicam

Meloxicam

Denumire comună internațională: Meloxicamum

Alte denumiri comerciale: Celomix, Melartrin, Melox, Movalis, Moxcipam, Recoxa

Forme de prezentare: Comprimate, Soluție injectabilă, Supozitoare

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Meloxicam este un antiinflamator nesteroidian ce acționează prin blocarea unor substanțe responsabile de apariția inflamației

și durerii. Este indicat pentru tratamentul simptomatic al poliartritei reumatoide, artrozelor, bolilor degenerative ale articulațiilor și altor stări inflamatorii.

Important de știut

Tratamentul prelungit sau cu doze mari de antiinflamatoare nesteroidiene în asociere cu fumatul sau consumul de alcool crește probabilitatea apariției ulcerului de stomac și a sângerărilor gastrointestinale. Administrarea împreună cu alimentele nu reduce totuși acest risc. Anunțați imediat medicul dacă observați apariția durerilor de stomac sau de spate severe, vărsăturilor cu sânge sau aspect de zaț de cafea, scaunelor cu sânge sau a celor colorate în negru.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Dacă aveți arsuri de stomac puteți lua Meloxicam odată cu alimentele. Înghițiți tabletele împreună cu un pahar mare de apă.

În cazul folosirii supozitoarelor, umeziți-le cu apă rece înainte de folosire și introduceți-le în rect cât mai profund. Dacă acestea sunt prea moi pentru a putea fi utilizate, lăsați-le în folia lor 30 minute la frigider sau sub jet de apă rece.

Administrați soluția injectabilă profund intramuscular.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele, supozitoarele sau fiolele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții severe cu erupții pe piele, dificultăți respiratorii, tumefacții ale feței, buzelor și limbii
- dureri severe în piept, bătăi cardiace rapide sau neregulate, transpirații, greață, vărsături
- edeme (tumefacții ale mâinilor și picioarelor), creștere rapidă în greutate
- depresie, confuzie, schimbări de dispoziție

- dureri de cap severe, amețeli puternice, pierderi ale conștiinței
- amorțeli sau slăbiciune pe o parte a corpului, tulburări de vedere sau vorbire, dezechilibru, țiuțuri în urechi
- convulsii
- dureri abdominale severe, vărsături sau scaune cu sânge, vărsături în zaț de cafea, scaune cu sânge sau de culoare negre
- pierderea poftei de mâncare, urini închise la culoare, scaune decolorate, îngălbenirea pielii și ochilor
- febră, dureri persistente în gât, vezicule pe piele, roșeață și descumare severă.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: arsuri de stomac, greață, vărsături, constipație, balonare, gaze, diaree, amețeli, dureri de cap, tulburări de somn, durere, roșeață și tumefacție la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene, intervenție de bypass recentă, ulcer gastroduodenal activ, sarcină în ultimul trimestru.

Atenționări speciale

Meloxicam este un antiinflamator nesteroidian. Înainte de a administra și alte medicamente verificați dacă acestea nu sunt tot antiinflamatoare nesteroidiene. Dacă nu sunteți siguri în privința lor, întrebați farmacistul. Nu asociați antiinflamatoarele nesteroidiene fără aprobarea medicului deoarece poate crește riscul de efecte adverse severe.

Informați medicul dacă fumați sau aveți boli de ficat, inimă sau rinichi, insuficiență cardiacă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, ulcer gastroduodenal în antecedente sau în prezent, infecție cu *Helicobacter pylori*, astm bronșic, polipi nazali, probleme ce predispun la sângerare sau coagulare, istoric de tromboză (coagulare a sângelui anormală), atac de cord sau cerebral întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor de Meloxicam sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Contactați medicul dacă simptomele nu se ameliorează sub tratament.

În caz de administrare prelungită, prezentați-vă la toate progra-

mărire stabilite de medic în vederea evaluării stării dumneavoastră generale și efectuării de analize de sânge, inclusiv hemoleucogramă și teste ale funcționării rinichilor.

Folosiți cu precauție la vârstnici întrucât aceștia pot fi mai sensibili la efectele sale, în special la sângerările de stomac și problemele cu rinichii.

Administrați de asemenea cu prudență la copii deoarece poate apare mai frecvent greață, vărsături, dureri de stomac, diaree, dureri de cap, febră.

Siguranța și eficacitatea administrării medicamentului la copii cu vârsta sub 2 ani nu au fost încă determinate.

Meloxicam poate determina uneori probleme severe ale inimii și vaselor de sânge, mai ales dacă este folosit pe termen lung și imediat înainte sau după operația de bypass. Anunțați imediat medicul dacă apar dureri severe în piept, gât, maxilar, umăr și braț, dificultăți respiratorii, slăbiciune sau amorțeli pe o parte a corpului, probleme de vedere, vorbire sau echilibru.

Medicamentul poate da amețeli, situație în care se recomandă evitarea șofatului, a manipulării utilajelor cu risc sau a activităților ce implică atenție sporită până la epuizarea lor.

Evitați folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte antiinflamatoare nesteroidiene
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- anticoagulante warfarinice (Trombostop, Sintrom)
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: captopril (Capocard, Minjten), enalapril (Ednyt, Enalap, Renitec), fosinopril (Fosypiril, Monopril), perindopril (Noliprel, Prénessa, Prestarium), lisinopril (Lisidene, Lisigamma, Ranolip)
- blocați ai receptorilor de angiotensină: losartan (Cozaar, Lorisita), irbesartanum (Aprovel, Karvea), telmisartan (Kinzaalmono, Micardis, Pritor), eprosartan (Teveten)
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă
- antibiotice chinolone: ciprofloxacina (Cifrin, Ciprinol, Ciprocina, Ciprobay)
- antibiotice aminoglicozide: gentamicină (Diakarmon, Genticol, Lybramycin)
- antidiabetice orale

- methotrexat (Antifolat)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei: fluoxetină (Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arkedis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft)
- fenitoina (Phenhydan).

Sarcina și alăptarea

Meloxicam poate dăuna fătului dacă se utilizează în timpul sarcinii. În cazul în care rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul. Nu folosiți medicamentul în ultimele 3 luni de sarcină.

Nu se cunoaște dacă Meloxicam poate trece în laptele matern, de aceea evitați alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Comprimate, soluție injectabilă, supozitoare
Poliartrită reumatoidă, artroze, boli degenerative ale articulațiilor

Adulți

Doza recomandată este de 7,5-15 mg Meloxicam pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greață, vărsături, dureri de stomac, somnolență, dificultăți respiratorii, dureri toracice, pierderea conștienței, convulsii, comă.

Memotal vezi Piracetam

Meprobamat

Denumire comună internațională: Meprobamatum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Meprobamat este un medicament anxiolitic (antianxios) indicat în tratamentul de scurtă durată al stărilor de anxietate și tensiune psihică. În plus favorizează apariția somnului și relaxarea musculară prin acțiunea sa asupra unor zone ale creierului.

Important de știut

Persoanele care iau Meprobamat de mai mult timp sau în doze mari pot deveni dependenți de medicament. Oprirea bruscă a tratamentului la acestea poate determina simptome de sevraj: vărsături, lipsa poftei de mâncare, anxietate, halucinații, confuzie, insomnii, lipsă de coordonare, fasciculații musculare, tremor, convulsii.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 1-3 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil la aceleași ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Nu zdrobiți sau mestecați comprimatele înainte de a le înghiți deoarece au un gust amar.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- bătăi cardiace rapide sau neregulate, dureri toracice
- tumefacții ale mâinilor sau picioarelor
- dificultăți la mers, lipsă de coordonare, tulburări de vedere sau de vorbire, agitație
- pierderea conștienței
- oboseală sau slăbiciune severă
- idei sau tentative de sinucidere
- roșeață, tumefacție, vezicule pe piele sau descumare
- febră, frisoane, dureri în gât persistente
- sângerări neobișnuite
- modificări ale cantității sau frecvenței urinărilor

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, dureri de cap, amețeli, somnolență, slăbiciune, diaree.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, tratament cu oxybat (Xyrem), stări precomatoase și comatoase, intoxicații acute cu substanțe care deprimă activitatea sistemului nervos central, epilepsie, miastenienie, porfirie, vârsta sub 3 ani.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți probleme cu ficatul sau rinichii, afecțiuni ale nervilor sau istoric de convulsii, antecedente de abuz sau dependență de alcool, tentative de sinucidere.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Evitați asocierea Meprobamatului cu barbiturice sau hipnotice.

Nu consumați alcool pe durata administrării datorită riscului de reacții adverse.

Nu opriți brusc tratamentul cu Meprobamat datorită posibilelor efecte adverse. Anunțați medicul când doriți să renunțați la medicament pentru a vă asista la reducerea treptată a dozelor, în decurs de 1-2 săptămâni.

Folosiți Meprobamat cu prudență la vârstnici deoarece aceștia pot fi mai sensibili la reacțiile adverse, în special somnolență.

Meprobamat nu ar trebui administrat la copiii cu vârsta sub 6 ani deoarece eficacitatea și siguranța la această grupă de vârstă nu au fost confirmate.

Meprobamat poate favoriza apariția convulsiilor la persoanele cu epilepsie.

Medicamentul poate da amețeli sau somnolență de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile și somnolența (ex. relaxantele musculare, somniferele), exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitați ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameți.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- oxybat sodic (Xyrem)
- anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol), prednisolon (Decortin H)
- rifampicină (Sinerdol)
- contraceptive orale (anticoncepționale).

Sarcina și alăptarea

Meprobamat poate dăuna fătului dacă este administrat în tim-

pul sarcinii de aceea anunțați imediat medicul dacă suspectați sarcina.

Medicamentul poate trece în laptele matern de aceea este indicat să nu alăptați în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Comprimate

Reducerea anxietății

Adulți și copii peste 12 ani

Uzual se administrează 400 mg (1 comprimat) de 1-3 ori pe zi.

Copii cu vârsta de 6-12 ani

Se recomandă administrarea a 100-200 mg (1/4-1/2 comprimat) de 1-3 ori pe zi.

Copii sub 6 ani

Dozajul este stabilit de către medic.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dificultăți respiratorii, bătăi cardiace rapide sau neregulate, amețeli severe, stupoare, tulburări de vorbire, gânduri de sinucidere, șoc.

Metamisol vezi Algocalmin

Metfogamma vezi Metformin

Metformin

Denumire comună internațională: Metforminum

Alte denumiri comerciale: Altroin, Diaformin, Diguana, Dipimet, Formiran, Glucophage, Medifor, Meguan, Metfogamma, Siofor

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate pentru soluție orală

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Metformin este un antidiabetic oral recomandat persoanelor cu diabet zaharat tip 2 non-insulino dependent la care dieta și exercițiile fizice regulate nu sunt suficiente pentru a controla nivelele glicemiilor.

Medicamentul scade glicemia prin inhibarea absorbției și producției de glucoză precum și prin eficientizarea răspunsului organismului la propria insulină. Metformin nu poate crește însă producția de insulină

Important de știut

Rareori administrarea Metforminului a dus la apariția acidozel

lactice, o afecțiune extrem de severă, amenințătoare de viață. Puteți fi mai expus acestui risc dacă aveți insuficiență cardiacă severă, boli de ficat sau rinichi, urmați tratamente cu o serie de medicamente, consumați alcool sau sunteți o persoană în vârstă. Anunțați imediat medicul dacă observați simptomele acidozei lactice: slăbiciune, somnolență, bătăi cardiace rare, senzație de frig inexplicabilă, dureri musculare, dificultăți respiratorii, respirație cu miros de mere verzi, dureri de stomac, greață, sete, dureri de cap, pierderea conștienței. Cetoacidoza trebuie tratată în spital cu insulină.

Administrarea corectă

Luați medicamentul pe cale orală de 1-3 ori pe zi în timpul mesei sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceleași ore.

Comprimatele cu eliberare prelungită se administrează o dată pe zi, împreună cu cina.

Înghițiți tabletele cu eliberare prelungită întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiți, întrucât sunt astfel concepute pentru a elibera lent substanța activă în organism. Divizarea tabletei poate elibera deodată o cantitate mult prea mare de substanță activă.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați comprimatele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- simptome ale hipoglicemiei: senzație intensă de foame, greață, anxietate, amețeli, dificultăți de concentrare, somnolență, dureri de cap, vedere încețoșată, confuzie, bătăi cardiace rapide, tremor, transpirații reci generalizate, slăbiciune
- convulsii, confuzie, pierderi ale conștienței, comă
- simptome ale acidozei lactice: slăbiciune generalizată, dureri musculare, somnolență, senzație de frig, greață, sete excesivă, bătăi cardiace rare, dificultăți respiratorii, dureri de stomac, du-

- sângerări neobișnuite din nas sau din gingii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, arsuri de stomac, balonare, diaree, dureri de cap.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, diabet zaharat tip I, cetoacidoză diabetică, afecțiuni severe ale inimii, ficatului sau rinichilor.

Atenționări speciale

Tratamentul cu Metformin constituie doar o parte a programului pentru diabet zaharat alături de dietă, exerciții fizice, control al greutății corporale, monitorizare a glicemiilor, controale oftalmologice și stomatologice regulate, îngrijire a picioarelor.

Medicamentul poate fi administrat uneori în combinație cu alte antidiabetice sau insulină dar nu poate fi utilizat la cei cu diabet zaharat tip 1.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți în antecedente complicații severe ale diabetului zaharat cu cetoacidoză sau comă diabetică, afecțiuni ale ficatului, rinichilor, inimii sau tiroidei, probleme cu glanda hipofizară sau suprarenalele, sindrom de secreție inadecvată a hormonului antidiuretic, boli gastrointestinale.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari decât v-au fost recomandate sau pe perioade mai lungi decât v-a fost prescris.

Metformin este metabolizat în primul rând de rinichi de aceea poate ajunge la concentrații excedentare în sânge dacă rinichii nu funcționează adecvat.

Înainte de a începe tratamentul cu Metformin și periodic după aceea este necesară evaluarea completă a funcțiilor rinichilor. În momentul în care apar probleme renale se impune întreruperea tratamentului cu Metformin. La vârstnici este recomandată inițierea tratamentului cu doze mai mici de Metformin datorită funcției renale mai slabe.

Metformin este contraindicat în prezența oricărei afecțiuni care perturbă funcționarea rinichilor, inclusiv în caz de atac de cord, intoxicații, șoc.

Monitorizați nivelele glicemiei: dacă acestea se prezintă mai tot

timpul crescute chiar și în condițiile respectării indicațiilor, consultați medicul curant.

Rareori este posibilă apariția hipoglicemiei, mai ales la persoanele vârstnice, slăbite și subnutrite, cu probleme renale, hepatice, ale corticosuprarenalelor sau glandei pituitare. Riscul crește în perioadele de stress sau dacă se sare peste mese, se consumă alcool și se efectuează exerciții fizice în exces. Soluția imediată este consumarea unei tablete de glucoză, bomboane cu zahăr, lingurițe de miere sau a unui pahar cu suc. Dacă hipoglicemia este severă cu pierderea conștienței, se impune asistență medicală de urgență. Pentru mai multă siguranță este recomandat să aveți un kit cu glucagon injectabil care să vă salveze în momentele critice.

În caz de febră, infecții, traumatisme sau intervenții chirurgicale consultați medicul pentru ajustarea dozelor de Metformin sau eventual înlocuirea temporară cu insulină.

Consumați zilnic minim 2 litri de lichide pe zi, dacă nu aveți contraindicații medicale.

Opriți administrarea Metforminului în cazul în care sunteți puternic deshidratat întrucât există riscul de acidoză lactică.

Pe durata tratamentului cu Metformin este indicat să vă suplimentați alimentația cu vitamina B12. Consultați medicul pentru a vă oferi mai multe informații legate de detectarea acestei deficiențe și prescrierea unui preparat cu vitamina B12.

Dacă urmează să efectuați o tomografie computerizată sau vreun alt tip de examen radiologic cu substanță de contrast administrată intravenos, informați medicul că urmați tratament cu acest medicament întrucât poate fi necesară întreruperea temporară a administrării.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării stării generale, măsurării glicemiei și Hb A1c (hemoglobinei glicozilate), eventual efectuării sumarului de urină, testării funcțiilor renale și hepatice, examinării oftalmologice ș.a. Eficacitatea oricărui antidiabetic oral, inclusiv a Metforminului, diminuează în timp fie datorită scăderii responsivității la medicament fie datorită agravării diabetului. Medicul dumneavoastră vă poate modifica ocazional dozele pentru a avea cele mai bune rezultate.

Medicamentul poate da somnolență, dureri de cap, amețeli sau vedere încețoșată de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Pentru a preveni amețelile, așezați-vă sau ridicați-vă încet, mai ales dimineața.

Limitați consumul de alcool în timpul tratamentului deoarece acesta scade suplimentar glicemia și poate crește riscul de acidoză lactică.

Nu schimbați firma producătoare de metformin fără consultarea medicului întrucât s-ar putea ca eficacitatea să nu fie aceeași.

Metformin nu ar trebui administrat copiilor cu vârsta sub 10 ani. Comprimatele cu eliberare prelungită (Glucophage XR) ar trebui administrate numai celor cu vârsta peste 17 ani.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- insulină
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), indometacin, fenilbutazonă
- beta-blocante: atenolol (Atecor, Atenocor, Hypoten, Vascoten), propranolol, metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok)
- blocanți ai canalelor de calciu: diltiazem (Corzem, Dilmacor, Diltzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), nifedipină (Adalat, Corinfar, Nifecard)
- simpatomimetice: salbutamol (Ventolin), terbutalină (Aironyl), epinefrină (Adrenalina, Anapen)
- decongestionante: pseudoefedrină (Aerinaze)
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom)
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă
- inhibitori ai enzimei de conversie a angiotensinei: captopril (Capocard, Miniten), enalapril (Ednyt, Enalap, Enap, Renitec), ramipril (Ampril, Emren, Hartril, Piramil)
- digoxin (Lanoxin), chinidină
- antibiotice fluorochinolone: ciprofloxacin (Cifran, Ciprinol, Ciprobay), ofloxacin (Floxal, Grenis Oflo, Ofloxin)
- sulfonamide cum ar fi trimetoprim-sulfamethoxazol (Biseptol, Biseptrim)
- cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- rifampicin (Sinerdol)
- vancomicină (Edicin)
- antifungice: miconazol (Dermozol, Gynozol, Medacter), ketconazol (Fungicide, Kefungin, Nizoral)
- corticosteroizi: prednison, prednisolon (Decortin H), metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- ranitidină (Histac, Ulcoran, Zantac)
- morfină (Sevredol, Vendal)
- isoniazidă
- fenitoina (Phenhydan)

- estrogeni
- contraceptive orale (anticoncepționale)
- hormoni tiroidieni cum ar fi levotiroxina (Euthyrox)
- bosentan (Tracleer)
- inhibitori ai monoaminoxidazei.

Sarcina și alăptarea

Deși studiile de până acum nu au demonstrat că Metformin ar fi nociv fătului dacă se administrează în timpul sarcinii, totuși anunțați imediat medicul dacă rămâneți însărcinată.

Nu se cunoaște dacă Metformin poate trece în laptele matern sau dacă poate dăuna sugarului, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără a consulta mai întâi medicul.

Doze recomandate

Tratamentul diabetului zaharat tip 2

- Comprimate

Adulți

Tratament doar cu Metformin

Inițial se pot administra 2 comprimate de 500 mg pe zi, luate în timpul mesei de dimineață și seară sau 1 comprimat de 850 mg odată cu micul dejun. Ulterior se ajustează treptat doza în funcție de nivelele glicemiei putându-se ajunge la 2-3 comprimate de 500 mg sau 850 mg luate odată cu alimentele.

Tratament cu Metformin și un sulfonilureic (ex. Maninil)

Doza pentru fiecare din cele două antidiabetice orale trebuie stabilită de către medic.

Tratament cu Metformin și insulină

La început se poate administra 500 mg Metformin pe zi, apoi se poate crește săptămânal doza cu încă 500 mg dacă este necesar.

Copii cu vârsta peste 10 ani

Inițial – 500 mg odată cu micul dejun și 500 mg odată cu cina, apoi se modifică dozajul în funcție de răspuns.

Copii cu vârsta sub 10 ani

Utilizarea și dozajul trebuie stabilite de medic.

- Comprimate cu eliberare prelungită

Adulți și adolescenți

Tratament doar cu Metformin (Glucophage XR)

Se începe cu 1 comprimat cu eliberare prelungită de 500 mg pe zi, administrat cu masa de seară, apoi se crește progresiv doza în funcție de valorile glicemiei.

Tratament cu Metformin și un sulfonilureic

Dozajul pentru cele două antidiabetice orale se stabilește de către medic.

Tratament cu Metformin și insulină

La început se administrează 500 mg Metformin pe zi iar apoi se crește săptămânal doza cu încă 500 mg în funcție de răspunsul obținut.

Copii cu vârsta sub 17 ani

Indicația de utilizare și dozele sunt determinate de medic.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: transpirații reci neobișnuite, bătăi cardiace rapide, dureri de cap, amețeli puternice, somnolență, confuzie, pierderea conștienței, tremor, convulsii, comă.

Methotrexat

Denumire comună internațională: Methotrexatum

Alte denumiri comerciale: Antifolan

Forme de prezentare: Comprimate, Soluție injectabilă, Concentrat pentru soluție injectabilă/perfuzabilă, Pulbere pentru soluție injectabilă/perfuzabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Methotrexat este un antimetabolit ce blochează o parte din enzimele care favorizează creșterea celulelor. Întrucât încetinește creșterea celulelor canceroase și a celulelor pielii anormale, medicamentul este indicat în primul rând în tratamentul unor forme de cancer (ex. limfoame, leucemii, cancere de uter, sân, plămâni) și a psoriazisului sever. În plus poate reduce simptomele inflamatorii din poliartrita reumatoidă (ex. durere, tumefacție, rigiditate), ceea ce îl recomandă cu predilecție persoanelor care nu au răspuns la alte tratamente.

Important de știut

Methotrexat poate determina uneori reacții adverse severe și fatale, mai ales ale măduvei osoase, ficatului, plămânilor, rinichilor, sângelui sau pielii. Din acest motiv Methotrexat trebuie utilizat numai la persoanele cu forme severe de cancer, poliartrita reumatoidă sau psoriazis, ce nu au evoluat satisfăcător sub alte tratamente.

Este obligatorie efectuarea periodică a unor teste de laborator care să detecteze imediat eventualele reacții nedorite. Prezențați-vă la toate programările stabilite de medic. Discutați cu medicul dumneavoastră despre riscurile și beneficiile pe care acest tratament vi le poate aduce.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele de Methotrexat pe cale orală de 1 sau 3 ori pe săptămână, conform prescripției.

Puteți lua medicamentul cu sau fără alimente dar de fiecare dată la fel raportat la ora mesei.

Pentru soluția injectabilă de Methotrexat respectați tehnicile de administrare intramusculară, respectiv intravenoasă.

Consumați cât mai multe lichide în timpul tratamentului, dacă nu aveți contraindicații medicale.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lamuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – renunțați la aceasta și reveniți la schema normală de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă pentru a nu se descompune. Nu țineți medicamentul în baie, lângă chiuvetă sau în alte locuri umede. Aruncați comprimatele sau fiolele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri toracice, dificultăți respiratorii
- tuse uscată, neproductivă
- expectorație cu sânge
- ulceratii ale cavității bucale
- vărsături sau diaree severe sau persistente
- scaune cu sânge sau de culoare neagră
- tumefacție și dureri intense la nivelul gambei sau piciorului, brusc instalate
- slăbiciune pe o parte a corpului
- tulburări de vedere, pierderea vederii
- urini cu sânge, modificări ale cantității de urină, dificultăți sau dureri la urinat
- febră, frisoane, dureri în gât persistente
- sângerări anormale
- îngălbenirea pielii și ochilor
- oboseală neobișnuită, slăbiciune
- confuzie, convulsii, comă
- modificări ale ciclului menstrual
- modificări de dispoziție.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, lipsa poftei de mâncare, amețeli, dureri de cap, căderea părului, oboseală, sensibilitate la soare.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, boli de ficat sau rinichi, probleme ale măduvei osoase, anemie, număr de leucocite (celule albe) redus pe hemoleucogramă, număr de trombocite (elemente implicate în coagulare) scăzut, SIDA, sarcină, lactație, abuz de alcool.

Atenționări speciale

Înainte începerii tratamentului informați medicul dacă aveți afecțiuni ale ficatului, rinichilor, plămânilor, stomacului, intestinelor, sângelui, măduvei osoase sau sistemului imunitar, istoric de convulsii sau alte probleme ale sistemului nervos central, infecții severe sau active, pleurezie (lichid în jurul plămânului), sunteți sub radio- sau chimioterapie, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în aceeași zi a săptămânii sau în fiecare zi la aceleași ore, în funcție de schema de tratament recomandată.

Nu administrați doze mai mari decât cele ce v-au fost prescrise.

Simptomele se ameliorează de regulă după câteva săptămâni. Nu opriți tratamentul fără a anunța mai întâi medicul.

Nu consumați alcool în timpul tratamentului deoarece crește riscul de afectare a ficatului.

Nu administrați medicamente pentru dureri sau inflamație fără aprobarea medicului deoarece acestea pot intensifica efectele Methotrexatului, determinând complicații.

În tratamentul cu doze mari de Methotrexat este necesară administrarea unui preparat de acid folic (ex. Leucovorin) care să limiteze efectele toxice ale medicamentului. Discutați cu medicul dumneavoastră dacă aveți nelămuriri.

Acordați atenție stării de hidratare; în caz de vărsături sau diaree severe contactați medicul pentru a combate deshidratarea și posibilele efecte adverse ale medicației.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic pentru evaluare clinică și eventual efectuarea de analize de sânge, inclusiv hemoleucogramă, teste funcționale hepatice, renale și pulmonare, proteine și albumină serică, radiografii de plămâni.

Medicamentul poate scădea numărul de trombocite, elemente ale sângelui implicate în coagulare, crescând riscul de sângerare. Evitați activitățile fizice ce predispun la răniri (ex. sporturile de contact). Folosiți cu grijă perișorul de dinți, ața dentară sau scobitoarele. Aveți grijă să nu vă tăiați atunci când utilizați obiecte ascuțite, tăioase ca lamele de ras sau forfecuțele pentru unghii. Anunțați imediat medicul dacă observați sângeri anormale, scaune negre sau cu sânge, urini cu sânge, puncte roșii pe piele. Consultați medicul înainte efectuării intervențiilor stomatologice de orice fel.

Methotrexat poate reduce capacitatea organismului de a lupta împotriva infecțiilor de aceea evitați aglomerațiile și contactul cu persoanele bolnave. Anunțați medicului semnele de infecție cu febră, frisoane, dureri în gât, dureri de spate, dificultăți la urinat, erupție pe piele. Nu atingeți ochii sau nasul decât după atenta spălare a mâinilor.

Nu vă vaccinați cu tulpini vii în timpul tratamentului; obțineți aprobarea medicului înainte de orice vaccinare.

Întrucât este posibil ca tratamentul să afecteze plămânii, consultați imediat medicul dacă observați dificultăți respiratorii, tuse uscată și febră pentru a vă reevalua tratamentul.

Dozele mari de Methotrexat pot afecta creierul determinând confuzie, paralizie parțială, convulsii sau comă.

Medicamentul poate da somnolență, amețeli sau tulburări de vedere de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitați ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameți.

Methotrexat sensibilizează pielea la razele UV de aceea evitați expunerea la soare și lămpi UV sau folosiți creme cu factor de protecție ridicat, purtați ochelari de soare și haine adecvate ori de câte ori sunteți nevoit să vă expuneți la razele soarelui.

Bărbații aflați în tratament cu Methotrexat care au relații sexuale cu femei ce ar putea rămâne însărcinate sunt sfătuiți să folosească întotdeauna prezervative atât pe durata terapiei cât și 3 luni după oprirea administrării. Pot apare anomalii ale numărului de spermatozoizi.

La femei pot apare de asemenea modificări ale ciclului menstrual în timpul tratamentului și 3 luni după aceea.

Pe durata tratamentului poate apare căderea părului dar acesta va crește din nou după terminarea terapiei.

Utilizați cu precauție la vârstnici deoarece aceștia pot fi mai sen-

sibili la reacțiile adverse.

Methotrexat ar trebui administrat cu extremă prudență la copiii sub 2 ani întrucât siguranța și eficacitatea la această grupă de vârstă nu au fost determinate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), fenilbutazonă
- azatioprină (Imuran)
- leflunomid (Arava)
- sulfasalazină (Salazidin, Salazopyrin)
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- retinoizi
- peniciline
- antibiotice chinolone: ciprofloxacina (Cifran, Ciprinol, Ciprobay)
- sulfonamide cum ar fi trimetoprim-sulfametoxazol (Biseptol, Biseptim)
- tetraciline
- cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- fenitoină (Phenydan)
- acid folic (Acifol, Tifol), folinat de calciu (Leucovorin)
- digoxin (Lanoxin)
- anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
- teofilină (Teotard, Theo SR).

Sarcina și alăptarea

Methotrexat poate determina malformații fetale și chiar moartea fătului în utero dacă se administrează în timpul sarcinii. Nu folosiți Methotrexat pentru a trata psoriazisul sau poliartrita reumatoidă dacă sunteți însărcinată. Informați medicul înainte de a lua medicamentul dacă sunteți gravidă sau intenționați să rămâneți însărcinată în viitorul apropiat. Folosiți metode contraceptive sigure în timpul tratamentului cu Methotrexat și 3 luni după aceea.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul psoriazisului

Adulți

Doza de început este de 2,5-5 mg la fiecare 12 ore, 3 doze pe săptămână sau 10-25 mg o dată pe săptămână. Pot fi folosite și alte scheme de administrare cu 4 doze pe săptămână (la interval de 8 ore) sau 5 zile de tratament și 2 zile pauză. Ulterior doza poate fi modificată în funcție de răspuns, dar fără să se depășească 50 mg pe săptămână. După observarea efectelor benefice se va reduce doza la cel mai mic nivel posibil iar pauzele între doze vor fi mai lungi.

Poliartrită reumatoidă

Adulți

Uzual se administrează 2,5-5 mg la fiecare 12 ore însumând 3 doze pe săptămână; se pot administra și 7,5 mg pe săptămână într-o singură priză. Nu se depășește doza săptămânală de 20 mg. Doza poate fi modificată apoi în funcție de necesități, putând fi redusă la minim după obținerea răspunsului.

- Soluție injectabilă

Psoriazis

Se începe cu 10 mg Methotrexat administrat injectabil intravenos sau intramuscular o dată pe săptămână.

Tratamentul coriocarcinomului și a altor boli trofoblastice, leucemiei limfocitare acute, leucemiei meningeale, limfomelor, limfosarcomului, osteosarcomului

Dozajul și calea administrare se stabilesc de către medic în funcție de severitatea afecțiunii tratate și răspunsul la tratament.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării acute pot include greața severă, vărsăturile, scaunele cu sânge, diareea.

Metoclopramid

Denumire comună internațională: Metoclopramidum

Alte denumiri comerciale: Cerucal, N-Metoclopramid, Pramidin

Forme de prezentare: Comprimate, Sirop, Picături orale – soluție, Aerosol nazal, Soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Metoclopramid stimulează motilitatea (mișcările) stomacului și intestinelor, ajutând alimentele și acidul gastric să părăsească mai repede stomacul. În plus acționează asupra unor centri nervoși din creier responsabili de senzația de greață. Poate fi administrat pe termen scurt în tratamentul bolii de reflux gastroesofagian, gastroparezei diabetice și a altor afecțiuni ce se asociază cu greață, vărsături, arsuri de stomac, senzație de plenitudine gastrică

după mese, lipsa poftei de mâncare.

Important de știut

Administrarea dozelor mari de Metoclopramid sau pe perioadă îndelungată pot determina îndeosebi la persoanele vârstnice și femei - mișcări necontrolate ale corpului. Opriți tratamentul și anunțați imediat medicul dacă observați tremor al extremităților, grimase, spasme ale maxilarului.

Administrarea corectă

Administrați comprimatele sau picăturile de Metoclopramid pe cale orală cu 30 minute înaintea meselor și seara la culcare, timp de 4-12 săptămâni sau conform prescripției.

Dacă aveți probleme cu stomacul doar intermitent sau în anumite momente ale zilei, puteți lua Metoclopramid numai cu aceste ocazii

Măsurați cu atenție picăturile orale; 3 picături reprezintă echivalentul a 1 mg substanță activă.

Administrați câte un puf din aerosolul nazal în fiecare narină de 2-3 ori pe zi, înaintea meselor.

Pentru administrarea soluției injectabile respectați tehnica de administrare intravenoasă, respectiv intramusculară.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți, cu 30 minute înainte de masă. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Nu păstrați soluțiile la congelator. Aruncați flacoanele sau fiolele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- reacții extrapiramidale: mișcări lente, involuntare, anormale ale capului, feței, limbii, maxilarului, gâtului, mâinilor sau picioarelor
- sindrom neuroleptic malign: febră, rigiditate musculară, confuzie, alterarea capacităților mentale, bătăi cardiace rapide sau neregulate, transpirații
- gândire anormală, modificări mentale și de comportament, depresie, anxietate, confuzie, halucinații, tulburări de coordonare

- bătăi cardiace rare, frecvente sau neregulate
- creștere în rapidă și inexplicabilă, tumefacții ale mâinilor și picioarelor
- urini închise la culoare, pierderea controlului vezicii urinare
- îngălbenirea pielii și ochilor
- amețeli severe sau persistente
- dificultăți respiratorii
- convulsii

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: oboseală, amețeli, somnolență, dureri de cap, diaree, constipație, insomnii, neliniște.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, sângerare, blocaj sau perforare a stomacului sau intestinelor, epilepsie, convulsii, feocromocitom, tratament cu clorpromazin sau alte fenotiazine (risc pentru reacții extrapiramidale).

Atenționări speciale

Înainte începerii tratamentului informați medicul dacă aveți insuficiență cardiacă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, boli de ficat sau rinichi, astm bronșic, depresie, boală Parkinson sau porfirie întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Întrucât Metoclopramidul poate determina depresie ușoară sau moderată nu este indicat a se administra persoanelor cu episoade depresive în antecedente.

Nu administrați dacă aveți epilepsie deoarece poate crește frecvența și severitatea convulsiilor.

Evitați de asemenea folosirea Metoclopramidului dacă ați fost diagnosticat cu feocromocitom întrucât poate declanșa creșterea necontrolată a tensiunii arteriale.

Dacă aveți boală Parkinson administrați cu precauție deoarece poate agrava simptomele bolii Parkinson.

Luați Metoclopramid exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Pot fi necesare până la câteva zile pentru ca medicamentul să acționeze.

Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat; siguranța administrării continue mai mult de 12 săptămâni nu a fost încă confirmată.

Anunțați medicul dacă simptomele persistă sau se înrăutățesc. Nu opriți tratamentul fără consultarea medicului.

Utilizați cu prudență în caz de hipertensiune arterială, insufici-

ență cardiacă congestivă sau ciroză hepatică deoarece Metoclopramidul poate favoriza retenția lichidelor în organism.

Metoclopramid poate afecta nivelele glucozei în sânge de aceea monitorizați atent glicemia și eventual ajustați dozele de anti-diabetice pentru a nu dezechilibra diabetul.

Medicamentul poate da somnolență, amețeli, tulburări de vedere sau dureri de cap de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua somnolența sau amețelile (ex. somnifere, relaxante musculare), exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitați ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameți.

Siguranța și eficacitatea administrării la copiii cu vârsta sub 15 ani nu au fost încă confirmate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- anticolinergice: atropină (Sulfat de Atropină)
- antihistaminice: difenhidramin (Calmaben, Dermodrin)
- medicamente pentru durere: codeină (Farmacod, Fosfat de Codeină)
- paracetamol (Efferalgan, Panadol, Paralen, Sanador)
- tetraciline
- ciclosporină (Equoral, Imusporin, Sandimmun Neoral)
- digoxin (Lanoxin)
- cimetidină
- insulină
- levodopa (Isicom, Madopar, Sinemet)
- clorpromazin (Plegomazin)
- sedative, tranchilizante, antidepressiv
- haloperidol (Haldol)
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei: fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamină (Fevarin), paroxetină (Arkedis, Paroxat, Seroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zolofit)
- inhibitori ai monoaminooxidazei.

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile și beneficiile administrării în sarcină. Medicamentul poate fi folosit în sarcină doar dacă este absolut necesar.

Metoclopramid poate trece în laptele matern, de aceea nu alăp-

tați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate, soluție orală, aerosol nazal
Tratamentul pirozisului (arsurilor de stomac)

Adulți și adolescenți cu vârsta peste 15 ani

Uzual se administrează câte 10-15 mg (echivalent pentru 1-1 ½ comprimat, 15-30 picături soluție orală sau 1 puf aerosol în fiecare narină) cu circa 30 minute înaintea mesei și seara la culcare. Doza se poate repeta de cel mult 4 ori pe zi, fără a depăși 0,5 mg/kg/zi.

Copii

Dozajul este stabilit de către medic.

Stimularea peristalticii (mișcărilor sau contracțiilor) stomacului și intestinelor

Copii cu vârsta de 5-14 ani

Se recomandă administrarea a 2,5-5 mg de 3 ori pe zi cu 30 minute înaintea meselor.

- Soluție injectabilă

Stimularea peristalticii gastrointestinale

Adulți și adolescenți

Doza recomandată este de 10 mg administrată intravenos.

Copii

Se administrează injectabil intravenos. Doza trebuie calculată în funcție de greutatea copilului, uzual 1 mg/kg. Se poate repeta după circa 1 oră dacă este necesar.

Prevenirea vărsăturilor după intervențiile chirurgicale

Adulți și adolescenți

10-20 mg Metoclopramid administrate intramuscular spre sfârșitul operației.

Copii

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

Prevenirea vărsăturilor determinate de tratamentul antineoplazic (anticanceros)

Adulți și adolescenți

Doza se calculează în funcție de greutate: 1-2 mg/kg injectat intravenos lent cu 30 minute înaintea administrării medicamentelor pentru cancer. Se poate repeta la fiecare 2-3 ore dacă este necesar.

Copii

Se poate administra intravenos doze de 1 mg/kg și eventual se poate repeta la nevoie după 60 minute.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: agitație, confuzie, somnolență,

mișcări neobișnuite ale ochilor, feței, mâinilor sau picioarelor.

Metopro TAD vezi Metoprolol

Metoprolol

Denumire comună internațională: Metoprololum

Alte denumiri comerciale: Betaloc, Betaloc Zoc, Betaprol, Bloxan, Corvitol, Egilok, Emzok, Metopro TAD, Metosuccinat, Vasocardin

Forme de prezentare: Comprimate, Comprimate eliberare prelungită, Comprimate eliberare modificată

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Metoprolol aparține clasei de medicamente numită beta-blocante. Este indicat în tratamentul anginei pectorale (afecțiune manifestată prin dureri în piept, datorate cantității insuficiente de oxigen la nivelul mușchiului inimii), insuficienței cardiace și hipertensiunii arteriale, dar și în profilaxia infarctului miocardic (prevenirea atacului de cord). Acționează prin reducerea forței și frecvenței contracțiilor inimii, scăzând astfel consumul de oxigen. În plus are efect și asupra vaselor de sânge diminuând valorile tensiunii arteriale. Unii medici prescriu Metoprolol și pentru tratamentul comportamentului agresiv, prevenirea durerilor de cap migrenoase sau eliberarea temporară a anxietății.

Important de știut

Tratamentul cu Metoprolol reprezintă doar o parte a programului pentru hipertensiune arterială alături de dietă, scădere în greutate și exerciții fizice. Respectați toate recomandările medicale legate de dietă, medicație și exerciții fizice chiar și după normalizarea valorilor tensionale.

Nu întrerupeți brusc tratamentul fără a consulta mai întâi medicul întrucât există riscul ca afecțiunea tratată să se înrăutățească.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 1-2 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil la aceleași ore, împreună cu un pahar mare de apă.

Comprimatele cu eliberare prelungită trebuie înghițite întregi sau pe jumătate (fără a fi zdrobite sau mestecate înainte de înghițire), odată cu alimentele sau imediat după masă.

Pentru administrarea soluției injectabile respectați tehnica de administrare intravenoasă.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți.

Totuși, dacă au mai rămas mai puțin de 4 ore până la următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- tumefacții ale gleznelor și picioarelor
- bătăi cardiace rare sau neregulate
- senzație de lipsă de aer
- dureri de cap severe, pierderea conștienței
- greață, dureri de stomac, subfebrilitate, lipsa poftei de mâncare, icter (îngălbenirea ochilor și pielii), urini închise la culoare, scaune decolorate
- depresie

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: vărsături, diaree, oboseală, anxietate, nervozitate, libido scăzut, impotență, insomnii.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, bloc cardiac atrio-ventricular, bradicardie (bătăi cardiace sub 55/minut), sindrom de sinus bolnav, probleme circulatorii (ex. sindrom Raynaud), feocromocitom.

Atenționări speciale

Înainte începerii tratamentului informați medicul dacă aveți insuficiență cardiacă congestivă sau alte afecțiuni ale inimii, astm bronșic, alergii sezoniere, bronșită, emfizem pulmonar, BPOC (bronhopneumopatie obstructivă cronică), diabet zaharat, boli ale ficatului sau rinichilor, hipotensiune arterială, afecțiuni ale tiroidei, miastenia gravis sau depresie întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Metoprolol trebuie administrat cu precauție în caz de boli vasculare periferice (ex. sindrom Raynaud), întrucât poate accentua spasmul vaselor de sânge.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Nu administrați doze mai mari

decât cele recomandate.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Continuați tratamentul chiar dacă vă simțiți bine întrucât hipertensiunea arterială este de cele mai multe ori asimptomatică (lipită de simptome) iar metoprololul nu vindecă hipertensiunea ci doar o ține sub control.

Beneficiile apar de regulă după câteva săptămâni de administrare continuă.

Dacă luați comprimatele cu eliberare prelungită pentru tratamentul insuficienței cardiace ar trebui să știți că există posibilitatea ca afecțiunea dumneavoastră să se agraveze la creșterea dozelor. Anunțați imediat medicul dacă apar semnele decompensării cardiace cu creștere inexplicabilă în greutate și dificultăți în respirație.

Monitorizați tensiunea arterială, pulsul și greutatea corporală. Raportați medicului valorile prea scăzute sau prea mari ale tensiunii și pulsului, creșterile în greutate, umflarea gleznelor și picioarelor.

Dacă urmează să fiți supuși vreunei intervenții chirurgicale consultați mai întâi medicul cardiolog întrucât poate fi necesară întreruperea temporară a tratamentului cu Metoprolol. Fiți siguri că medicul chirurg știe că sunteți sub tratament cu beta-blocante.

Deoarece medicamentul poate afecta gândirea și reacțiile motorii, evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activitățile ce implică atenție sporită până la cunoașterea efectelor Metoprololului asupra dumneavoastră. De asemenea evitați consumul de alcool pe durata tratamentului cu Metoprolol deoarece acesta poate accentua amețeli și somnolența.

Beta-blocantele pot masca simptomele hipoglicemiei la persoanele cu diabet zaharat sau pot modifica nivelele glicemiei. Dacă sunteți diabetic discutați cu medicul dumneavoastră ce alternative aveți la tratamentul beta-blocant.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene
- medicamente pentru răceală
- blocante ale canalelor de calciu: verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid), diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), nifedipină (Adalat, Corinfar, Nifecard)
- amiodaronă (Amiokordin, Cordarone, Mioritmin), chinidină, propafenonă (Propafe, Rytmonorm)

- digoxin (Lanoxin)
- clonidină
- prazosin (Minipress)
- ciprofloxacina (Cifran, Ciprinol, Ciprobay)
- antidiabetice orale, insulină
- diuretice: furosemid, hidroclorotiazidă, spironolactonă
- cimetidină
- ranitidină (Histac, Ulcoran, Zantac)
- rifampicină (Sinerdol)
- fenobarbital
- medicamente pentru astm bronșic: salbutamol (Ventolin), terbutalină (Aironyl), teofilină (Teotard, Theo SR)
- ritonavir (Norvir)
- antimalarice: clorochină (Aralen), hidroxiclorochină (Plendil)
- terbinafină (Amiada, Lamisil, Onychon)
- antidepresive: fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac), paroxetină (Arkatis, Seroxat, Paroxat), sertralină (Serlift, Stimuloton, Zoloft), fluvoxamină (Fevarin)
- inhibitori ai monoamincarboxilazei: selegilină (Cognitiv, Jumex, Selegos)
- medicamente pentru slăbit.

Sarcina și alăptarea

Medicamentul poate dăuna fătului dacă se administrează în timpul sarcinii.

Informați medicul dacă rămâneți însărcinată sau plănuți o sarcină în viitorul apropiat.

Metoprololul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul anginei pectorale și al hipertensiunii arteriale

Adulți

Doza recomandată este de 100-450 mg pe zi în una sau mai multe prize.

Copii

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

Tratamentul post infarct miocardic (după atac de cord)

Adulți

Se administrează câte 50 mg la fiecare 6 ore după 15 minute de la ultima doză intravenoasă, apoi – 100 mg de 2 ori pe zi timp de 3 luni până la 1-3 ani.

- Comprimat cu eliberare prelungită
Tratamentul anginei pectorale și al hipertensiunii arteriale

Adulți

Se pot administra până la 400 mg pe zi în priză unică.

Copii

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

Tratamentul insuficienței cardiace

Se pot administra până la 200 mg pe zi într-o singură priză.

Copii

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

- Soluție injectabilă

Tratamentul atacului de cord

Adulți

Se recomandă administrarea a 3 doze de 5 mg, cu interval de 2 minute între administrări.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: amețeli, slăbiciune, bătăi cardiace rare sau neregulate, dificultăți respiratorii, unghii albastre, convulsii, pierderea conștienței, stop cardiac.

Metrogene vezi Metronidazol**Metronidazol**

Denumire comună internațională: Metronidazolum

Alte denumiri comerciale: Efloran, Flagyl, Grinazole, Metrogene

Forme de prezentare: Comprimat filmat, Suspensie orală, Ovule, Pastă, Burete dentar, Soluție perfuzabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Metronidazolul este un agent antibacterian și antiprotazoar eficient în tratamentul infecțiilor bacteriene și amoebiene. Mecanismul de acțiune implică pătrunderea medicamentului în celulă, afectarea unor componente celulare și în final distrugerea bacteriei. Este indicat în tratamentul infecțiilor severe cu bacterii anaerobe, peritonitei, abceselor intra-abdominale și abceselor hepatice, infecțiilor de piele cu *Bacteroides*, *Clostridium* sau *Peptostreptococcus*, pneumoniei sau abcesului pulmonar, endometritelor, abceselor tubo-ovariene, bolii inflamatorii pelvine, infecțiilor osoase, giardiozei, infecției cu *Trichomonas* ș.a.

Important de știut

Nu consumați alcool în timpul tratamentului cu Metronidazol și cel puțin 3 zile după ultima doză de medicament întrucât pot

apărea reacții tip disulfiram cu crampe abdominale, greață, vărsături, bufeuri, dureri de cap. Citiți atent prospectele celorlalte medicamente înainte de administrare întrucât este posibil ca acestea să conțină alcool (ex. produse pentru răceală și tuse).

Administrarea corectă

Administrați capsulele de Metronidazol pe cale orală de 1-4 ori pe zi conform prescripției, preferabil la aceleași ore, odată cu alimentele.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiți deoarece au un gust metalic.

Măsurați suspensia orală cu ajutorul linguriței dozatoare; nu folosiți lingurițe de bucătărie pentru dozare.

Administrați ovulele intravaginal, seara înainte de culcare. Întindeți-vă pe pat pentru a introduce ovulul cât mai adânc în vagin.

Pentru administrarea soluției perfuzabile respectați procedurile de administrare intravenoasă.

Pasta și buretele dentar vor fi aplicate de către medicul stomatolog.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiii. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri abdominale, scaune cu sânge
- diaree severă
- pete albe în gură
- modificări ale cantității de urină
- arsuri, amorteală sau furnicături ale palmelor, mâinilor sau picioarelor
- mișcări neordonate, tremor
- sângerări anormale, echimoze (vânătăi) spontane

- febră, frisoane, dureri în gât
- prurit (mâncărimi) vaginal, secreție anormală, urât mirositoare
- convulsii
- depresie
- tulburări de vedere.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, gust metalic, lipsa poftei de mâncare, diaree, constipație, dureri de stomac, amețeli, dureri de cap, închiderea la culoare a urinei.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau la alți imidazoli (ex. tinidazol – Tinizol), afecțiuni hepatice sau renale, boli ale sistemului nervos central, tratament cu busulfan (Myleran), derivați ergot sau disulfiram (Antalcol) în ultimele 2 săptămâni, tratament cu inhibitori ai proteazei HIV ce conțin alcool (ex. amprenavir – Agenerase), câmp vizual îngustat, consum de alcool, primul trimestru de sarcină, lactație.

Atenționări speciale

Metronidazol acționează numai asupra bacteriilor de aceea nu poate fi folosit pentru tratarea infecțiilor virale.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți afecțiuni ale nervilor, creierului (inclusiv epilepsie) sau sângelui, boli de inimă, infecții vaginale cu Candida, probleme cu ficatul sau boală Crohn întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Utilizați cu prudență în caz de infecții vaginale cu Candida deoarece Metronidazolul poate agrava infecția fungică.

Administrați cu precauție în caz de epilepsie întrucât poate crește riscul de convulsii.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Pentru a elimina complet infecția continuați tratamentul până la terminarea prescripției, chiar dacă vă simțiți bine. Nu întrerupeți tratamentul înainte de vreme întrucât veți selecta doar bacteriile mai puțin sensibile la medicament, ceea ce înseamnă că infecția va fi apoi mai greu de tratat.

Anunțați medicul dacă simptomele persistă sau se înrăutățesc.

Deoarece este posibil ca medicamentul să vă usuce gura, folosiți bomboane solide, gumă de mestecat sau cuburi de gheață

pentru a diminua acest efect.

Administrarea de lungă durată sau repetată a antibioticului poate determina infecții secundare. Anunțați medicul dacă observați semnele unei noi infecții deoarece poate fi necesară schimbarea tratamentului antibiotic.

Contactați imediat medicul dacă apar dureri de stomac, crampe, diaree severă sau scaune cu sânge. Nu tratați diareea fără a informa mai întâi medicul.

Medicamentul poate da amețeli sau somnolență, caz în care se recomandă să evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea lor.

Metronidazolul poate afecta eficacitatea anticoncepționalelor orale de aceea folosiți metode contraceptive de barieră suplimentare (ex. prezervative) pentru a evita o sarcină nedorită.

Medicamentul poate modifica rezultatele unor teste de laborator. Fiți siguri că medicul dumneavoastră știe că sunteți în tratament cu Metronidazol.

Administrați Metronidazol la vârstnici cu precauție deoarece aceștia pot fi mai sensibili la efectele adverse.

Utilizați cu extremă prudență la copii întrucât siguranța și eficacitatea administrării la aceștia nu au fost încă confirmate.

Pentru tratarea infecției cu Trichomonas este necesară administrarea medicamentului și la partener deoarece microorganismul poate persista în tractul urogenital masculin asigurând reinfectarea. Utilizați prezervative pentru a preveni reinfectarea.

Metronidazolul poate colora urina în brun închis fără a avea o semnificație patologică.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- barbiturice: fenobarbital
- fenitoină (Phenhydan)
- cimetidină
- anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
- azatioprină (Imuran)
- fluorouracil (Efudix, Fluorosindan)
- busulfan (Busilvex, Myleran)
- tacrolimus (Advagraf, Prograf, Protopic)
- derivați ergotaminici
- inhibitori ai proteazei HIV ce conțin alcool (ex. soluție de amprenavir – Agenerase)
- disulfiram (Antalcol)
- contraceptive orale (anticoncepționale).

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile și beneficiile administrării în sarcină.

Nu folosiți Metronidazol în primele 3 luni de sarcină.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul infecțiilor bacteriene

Adulți și adolescenți

Doza uzuală de Metronidazol este de 7,5 mg/kg, dar se poate ajunge până la maxim 1 g g/kg, la fiecare 6 ore timp de cel puțin 7 zile.

Copii

Se recomandă administrarea a 7,5 mg/kg la fiecare 6 ore sau 10 mg/kg la fiecare 8 ore.

Infecții amoebiene

Adulți și adolescenți

Doza obișnuită este de 500-750 mg de 3 ori pe zi timp de 5-10 zile.

Copii

Doza se stabilește în funcție de greutatea copilului ca 3-50 mg/kg/zi în 3 prize, timp de 10 zile.

Tratamentul infecției cu Helicobacter pylori

Pentru eradicarea Helicobacter pylori se pot folosi mai multe scheme de tratament. De cele mai multe ori se administrează 500 mg Metronidazol de 2 ori pe zi în combinație cu 1 g amoxicilină de 2 ori pe zi și omeprazol 20 mg de 2 ori pe zi, înainte de masă, timp de 2 săptămâni. Pot fi utilizate de asemenea scheme cu claritromicină, tetracilină, bismut subsalicilat, ranitidină, lansoprazol.

Infecții cu Trichomonas

Adulți și adolescenți

Pot fi folosite următoarele scheme de administrare: o doză unică de 2 g, o doză de 1 g de 2 ori pe zi timp de 1 zi sau 250 mg de 3 ori pe zi timp de 7 zile.

Copii

Doza uzuală este de 5 mg/kg de 3 ori pe zi timp de 7 zile.

Giardioză

Se recomandă administrarea a 250 mg de 3 ori pe zi, timp de 7 zile.

- Soluție perfuzabilă

Infecții bacteriene

Adulți și copii cu vârsta peste 1 săptămână

Doza uzuală este de 15 mg/kg la început și 7,5 mg/kg ulterior administrată injectabil intravenos la fiecare 6 ore, timp de cel puțin 7 zile.

Nou-născuți prematuri

Doza de început este de 15 mg/kg apoi se continuă la 48 ore după prima doză cu 7,5 mg Metronidazol injectat intravenos la intervale de 12 ore.

Nou-născuți la termen

Se începe cu o doză de 15 mg/kg apoi se continuă la 24 ore după prima administrare cu 7,5 mg/kg intravenos la fiecare 12 ore.

Tratament antibacterian înainte și după intervențiile chirurgicale asupra intestinelor

Adulți și adolescenți

Se injectează Metronidazol intravenos 15 mg/kg cu o oră înaintea operației și 7,5 mg/kg la 6 și 12 ore de la operație.

Copii

Indicația și dozajul rămân la latitudinea medicului.

- Ovule

Infecție cu Trichomonas

Uzual se administrează intravaginal 2 ovule pe zi asociate cu tratament sistemic timp de 7 zile.

- Pastă

Gangrene ale pulpei dentare

Se aplică pe canal și se lasă între două ședințe să difuzeze spre apex pentru a asigura dezinfectia regiunii periapicale.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greață, vărsături, convulsii.

Mexiletin

Denumire comună internațională: Mexiletinum

Alte denumiri comerciale: Mexitil

Forme de prezentare: Capsule

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Mexiletin este indicat în tratamentul aritmiilor cardiace severe. Este similar lidocainei (xilinei) dar spre deosebire de aceasta, Mexiletin este eficient după administrarea pe cale orală. Prezintă de asemenea efect anestezic local și anticonvulsivant.

Important de știut

Nu omiteți doze, nu modificați schema de administrare și nu

opriți tratamentul fără a discuta mai întâi cu medicul dumneavoastră întrucât crește riscul ca afecțiunea tratată să se agraveze.

Administrarea corectă

Administrați Mexiletin pe cale orală de 3 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil la aceleași ore.

Înghițiți capsulele împreună cu un pahar mare de apă. Dacă aveți probleme cu stomacul puteți administra medicamentul împreună cu alimente sau antiacide.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lamuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – și vă amintiți în interval de 4 ore, luați doza imediat ce v-ați amintit apoi reveniți la schema normală de administrare. Totuși dacă vă amintiți mai târziu, săriți peste această doză și reveniți la programul obișnuit de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați capsulele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

M

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- apariția sau agravarea aritmiilor cardiace
- dificultăți respiratorii, wheezing (respirație șuierătoare), tuse, dureri toracice
- sângerări neobișnuite
- febră, frisoane, dureri în gât, ulceratii ale cavității bucale, semne de infecție
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: oboseală, dureri de cap, amețeli, vedere încețoșată, tulburări de coordonare, gură uscată, arsuri sau dureri de stomac, greață, vărsături, lipsa poftei de mâncare, diaree, constipație, furnicături, amorțeli, tremor al mâinilor, nervozitate, tinitus (țuțuri în urechi), depresie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, bloc cardiac sever în lipsa unui pacemaker, insuficiență

cardiacă severă, infarct miocardic (atac de cord) recent, șoc de origine cardiacă

Atenționări speciale

Înainte începerii tratamentului informați medicul asupra oricărei probleme cardiace, boli de ficat sau afecțiuni a sistemului nervos central (ex. convulsii, epilepsie) întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă sau reconsiderarea tratamentului.

Dacă aveți bloc cardiac și pacemaker se impune monitorizarea continuă pe durata tratamentului cu Mexiletin.

Medicamentul poate agrava hipotensiunea arterială și insuficiența cardiacă congestivă severă de aceea va fi prescris cu extremă precauție persoanelor cu aceste afecțiuni.

Luati medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Anunțați medicul dacă simptomele persistă sau se înrăutățesc. Alimentele care modifică pH-ul urinei în sensul acidifierii sau alcalinizării ei pot altera eliminarea Mexiletinului din organism. Consultați medicul pentru a afla care sunt alimentele care n-ar trebui consumate în exces în timpul tratamentului (ex. carnea, lactatele, cerealele).

Mexiletin poate da amețeli, somnolență, tulburări de vedere sau dureri de cap de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați consumul de alcool, cofeina sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitați ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameți.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte antiaritmice
- antiacide (Dicarbocalm, Maalox)
- fenobarbital
- fenitoină (Phenydan)
- rifampicină (Sinerdol)

M

- metoclopramid (Cerucal, Pramidin)
- cimetidină
- teofilină (Teotard, Theo SR)
- preparate cu cafeină.

Sarcina și alăptarea

Nu se cunoaște dacă Mexiletin poate dăuna fătului atunci când este administrat în timpul sarcinii. Nu administrați medicamentul fără a informa mai întâi medicul că sunteți însărcinată.

Mexiletin poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Capsule
Tratamentul neregularităților de ritm cardiac

Adulți

Inițial se administrează 200 mg la fiecare 8 ore, ulterior se ajustează doza în funcție de necesități.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greață, vărsături, amorteală sau furnicături ale extremităților, oboseală, amețeli, pierderea conștiinței, agravarea aritmiilor cardiace, convulsii.

M Mexilitil vezi Mexiletin

Miacalcic

Denumire comună internațională: Calcitoninum

Alte denumiri comerciale: Forcaltonin, Nylex, Tonocalcin

Forme de prezentare: Soluție injectabilă, Spray nazal - soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Miacalcic este un medicament cu structură și acțiune similară hormonului calcitonină secretat în mod normal de glanda tiroidă. Are efecte benefice asupra ratei de pierdere osoasă datorită inhibării directe a resorbției osoase. Este indicat în tratamentul hipercalcemiei sau al bolii Paget a osului moderate până la severă. Poate fi folosit de asemenea în tratarea osteoporozei postmenopauză la femeile la care menopauza s-a instalat de mai mult de 5 ani și care au masă osoasă redusă comparativ cu femeile aflate în premenopauză precum și la cele care nu pot sau nu doresc să urmeze un tratament cu estrogeni.

Important de știut

Calcitonina extrasă din somon poate determina rar reacții severe cu dificultăți respiratorii, wheezing (respirație șuierătoare), umflarea feței și limbii, șoc. Pentru a testa sensibilitatea la medicament este necesară efectuarea unui test de alergii cutanată înainte de administrarea primei doze.

Administrarea corectă

Miacalcic injectabil se administrează intramuscular sau subcutanat (sub piele), de obicei în cabinetul medicului sau în spital. Dacă administrați Miacalcic acasă respectați indicațiile oferite de personalul medical.

Dacă folosiți spray-ul nazal respectați instrucțiunile producătorului pentru activarea pompei înainte de prima utilizare. Țineți capul ridicat și cu vârful aplicatorului în narină pompați o singură dată. Pulverizați Miacalcic într-o narină, iar data viitoare în cealaltă narină.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lamuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Flacoanele de sticlă nedeschise trebuie păstrate la frigider, ferite de îngheț. Înainte de deschiderea unui nou flacon și folosirea lui, aduceți la temperatura camerei. Puteți păstra flaconul la temperatura camerei cel mult 30 zile; asigurați-vă că stă în poziție verticală. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați tratamentul și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri de cap severe
- pierderea conștiinței
- rigiditate a mușchilor
- fasciculații musculare, crampe, spasme tetanice și convulsii la 10-30 minute de la injectarea medicamentului
- dureri oculare.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe

continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, apetit scăzut, dureri de stomac, urinări frecvente în special în cursul nopții, tumefacție, roșeață, căldură sau mâncărimi la locul injectării soluției.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la calcitonina de somon.

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți boli de rinichi, anemie sau sarcom osteogenic, sunteți însărcinată sau alăptați, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

La începutul tratamentului pot apare greață, vărsături, dar acestea dispar de regulă după un timp. Anunțați medicul dacă persistă.

În caz de fasciculații musculare, crampe, spasme tetanice sau convulsii în primele 10-30 minute de la injectarea medicamentului se va interveni imediat cu calciu administrat intravenos.

Injectia cu calcitonină nu vindecă totuși boala Paget de aceea este posibil să apară recăderi, în special dacă organismul dumneavoastră sintetizează anticorpi împotriva medicamentului. Consultați medicul dacă la un moment constatați că Miacalcic nu mai acționează la fel de eficient ca înainte.

Verificați dacă există simptomele hipercalcemiei: sete crescută, greață, vărsături, lipsa poftei de mâncare, urinări frecvente.

Consultați un dietetician pentru stabilirea unui regim alimentar corespunzător. Sursele cele mai bogate în calciu include lactatele, brânzeturile și peștele. Alimentele cu conținut ridicat în vitamina D sunt peștii, îndeosebi somonul, sardinele și tonul, ficatul, produsele lactate. Soarele reprezintă indirect o sursă de vitamina D.

Se recomandă continuarea exercițiilor fizice regulate pentru a minimaliza pierderea de masă osoasă.

Prezentați-vă la toate programările stabilite de medic în vederea evaluării afecțiunii tratate și efectuării de analize de sânge și urină.

Calcitonina poate afecta gândirea și reacțiile motorii după administrare de aceea ar fi bine să evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc sau activitățile ce implică atenție sporită până la

epuizarea acestor efecte.

Miacalcic nu ar trebui folosit la copii întrucât siguranța și administrarea la aceștia nu au fost încă confirmate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacțiuni ale Miacalcicului cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Miacalcic poate avea efecte negative asupra fătului dacă se administrează în timpul sarcinii. Informați imediat medicul dacă rămâneți însărcinată sau plănuți o sarcină în viitorul apropiat.

Medicamentul poate reduce secreția lactată. Nu se cunoaște dacă Miacalcic poate trece în laptele matern sau dacă poate da una sugarului, de aceea este de preferat să nu alăptați în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Soluție injectabilă administrată subcutanat sau intravenos
Tratamentul bolii Paget a osului

Adulți

Inițial se administrează 100 UI pe zi, apoi se continuă cu doza de întreținere de 50 UI pe zi la fiecare 2 zile sau de 3 ori pe săptămână.

Hipercalcemie

Adulți

Inițial se folosesc doze de 4 UI/kg la fiecare 12 ore, urmând ca apoi să se crească dozele dacă este necesar până la 8 UI/kg la fiecare 12 ore sau până la maxim 8 UI/kg la fiecare 6 ore. Dacă volumul soluției care urmează să fie administrată depășește 2 mL se recomandă administrarea intravenoasă a dozei.

Tratamentul osteoporozei postmenopauză

Doza obișnuită este de 100 UI administrată în asociere cu 1,5 g carbonat de calciu și 400 UI vitamina D.

- Spray nazal

Tratamentul osteoporozei postmenopauză

Doza uzuală este de 1 puf (echivalent a 200 UI) pe zi administrat într-o narină. Se folosesc alternativ cele 2 narine.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include greață și vărsăturile.

Mianserin

Denumire comună internațională: Mianserinum

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Drajeuri

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Mianserinul este un antidepresiv tetraciclic ce acționează prin prelungirea efectelor serotoninei și noradrenalinei, hormoni responsabili de buna dispoziție. Medicamentul previne reabsorbția noradrenalinei în celulele nervoase și blochează receptorii care leagă serotonina eliberată, crescând astfel nivelele acestora la nivelul creierului.

Important de știut

Pot fi necesare până la 2-4 săptămâni de tratament până la apariția beneficiilor, de aceea continuați administrarea conform prescripției chiar dacă nu observați diferențe semnificative. Dacă în aceste prime săptămâni simțiți că depresia se accentuează, apar gânduri de sinucidere și pentru rănire proprie, contactați medicul.

Administrarea corectă

Administrați Mianserin pe cale orală conform prescripției, preferabil la aceleași ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiți.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- convulsii
- greață și vărsături persistente, dureri abdominale, îngălbenirea ochilor și pielii
- sângerări neobișnuite

- febră, frisoane, ulcerații ale gurii, semne de infecție
- tumefacții ale mâinilor sau picioarelor.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, somnolență, dureri articulare, constipație, gură uscată, ginecomastie (creșterea sânilor), probleme sexuale, transpirații, tremor.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, manie, afecțiuni severe ale ficatului, lactație, tratament cu inhibitori ai monoaminoxidazei, vârsta sub 18 ani.

Atenționări speciale

Mianserin poate determina somnolență, ceea ce înseamnă că poate fi extrem de util celor cu depresie și agitație, anxietate sau tulburări de somn asociate.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă ați fost diagnosticat cu schizofrenie sau tulburare afectivă bipolară, aveți boli de ficat sau rinichi, insuficiență cardiacă, atac de cord în antecedentele recente, bloc cardiac, aritmii cardiace, diabet zaharat, epilepsie, porfirie, glaucom sau hipertrofie de prostată, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor, monitorizarea atentă sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Anunțați medicul dacă simptomele persistă sau se înrăutățesc. Nu opriți brusc tratamentul cu Mianserin întrucât pot apărea simptome de sevraj: greață, vărsături, lipsa poftei de mâncare, dureri de cap, amețeli, neliniște, anxietate, insomnii. Simptomele sunt temporare și nu sunt datorate dependenței de medicament. Dacă doriți să întrerupeți tratamentul contactați medicul pentru vă asista în reducerea progresivă a dozelor de Mianserin, în câteva săptămâni sau luni.

Evitați consumul de alcool în timpul tratamentului întrucât poate accentua somnolența.

Ocazional și mai ales la începutul tratamentului puteți încerca amețeli severe la schimbarea poziției. Pentru a evita amețelile, ridicați-vă încet de pe pat sau scaun. Dacă vă simțiți amețit, luați loc până la dispariția amețelilor.

Medicamentul poate da de asemenea somnolență, reducând capacitatea de a șofa sau de a manipula utilajele cu risc.

Antidepresivele pot reduce abrupt nivelele sodiului în sânge

(hiponatremie), determinând somnolență, confuzie, fasciculații musculare sau convulsii. Persoanele vârstnice pot fi mai sensibile la acest efect. Consultați medicul dacă observați reacțiile mai sus menționate pentru a vi se testa concentrația sodiului.

Deoarece Mianserinul poate perturba efectele medicamentelor anticoagulante se recomandă monitorizarea atentă a timpilor de coagulare (INR, PTT) sub tratament.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antihistaminice sedative: clorfenamin (Clorfeniramin), prometazină
- benzodiazepine: diazepam (Clampose)
- somnifere
- analgezice opioide: codeină (Farmacod, Fosfat de Codeină), morfină (Sevredol, Vendal)
- anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
- fenitoină (Phenhydan), fenobarbital, carbamazepină (Finlepsin, Taver, Tegretol)
- sibutramină (Lindaxa, Reductil).

Sarcina și alăptarea

Deși siguranța administrării Mianserinului în timpul sarcinii nu a fost încă stabilită, nu este recomandat totuși femeilor însărcinate, mai ales dacă sunt în primul sau ultimul trimestru de sarcină.

Informați medicul dacă sunteți însărcinată sau plănuți o sarcină în viitorul apropiat.

Este posibil ca medicamentul să poată trece în laptele matern, de aceea nu se recomandă alăptarea în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Comprimate, drajeuri

Tratamentul depresiei

Adulți

Inițial se administrează 30-40 mg pe zi, ulterior se ajustează dozajul în funcție de răspunsul clinic. Obșnuit doza efectivă se situează între 30 și 90 mg pe zi.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include amețeli, somnolență, greață, vărsături, convulsii.

Micardis vezi Pritor

Micardisplus

Denumire comună internațională: Combinații (Telmisartanum + Hydrochlorothiazidum)

Alte denumiri comerciale: Kinzalkomb, Pritor plus

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Micardisplus este o combinație de diuretic și blocant al receptorilor pentru angiotensina II, eficientă în tratamentul hipertensiunii arteriale. Prin prevenirea legării hormonului angiotensina II de receptorii proprii se previne contracția vaselor de sânge, lăsând sângele să circule mai bine iar tensiunea arterială să scadă. Efectul diuretic este responsabil de creșterea fluxului de urină și eliminarea astfel a excesului de lichide din organism. Micardisplus poate fi administrat singur sau în combinație cu alte medicamente în tratamentul hipertensiunii arteriale.

Important de știut

Micardisplus scade eficient valorile tensiunii arteriale după circa 2 săptămâni de administrare continuă, de aceea trebuie să luați regulat medicamentul până la obținerea beneficiilor. Trebuie să știți de asemenea că acest medicament nu vindecă hipertensiunea arterială ci doar o ține sub control; întreruperea tratamentului va readuce valorile mari tensionale.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală o dată pe zi sau conform prescripției, preferabil în fiecare zi la aceeași oră, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Înghițiți tabletele întregi cu un pahar mare de apă.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tabletele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- erupție pe piele, dificultăți respiratorii, tumefacții ale feței, bu-

- zelor și limbii
- dureri în piept
- edeme (tumefacții ale mâinilor și picioarelor), creștere rapidă în greutate inexplicabilă
- amețeli severe, dureri de cap, pierderea conștienței
- crampe musculare.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, oboseală, diaree, infecții ale tractului respirator superior, insomnii, anxietate, dureri de cap, oboseală.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanțele componente, boli renale severe, sarcină.

Atenționări speciale

Modificarea stilului de viață cu renunțarea la fumat și consumul de alcool, abordarea unei diete sărace în sare și grăsimi, reducerea stresului și efectuarea de exerciții fizice regulate reprezintă de asemenea o piesă importantă în tratamentul hipertensiunii arteriale.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți boli de rinichi sau ficat, obstrucție biliară, gută, hipercolesterolemie, diabet zaharat, BPOC (bronhopneumopatie obstructivă cronică) sau lupus eritematos sistemic.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceeași oră. Nu creșteți dozele și nu întrerupeți fără aprobarea medicului.

În primele săptămâni de tratament este posibil să vă simțiți ceva mai obosit. Continuați să luați medicamentul și contactați medicul doar dacă apar și alte simptome.

Monitorizați valorile tensiunii arteriale pe durata tratamentului. Este posibil ca acestea să scadă abrupt, mai ales dacă stați într-un mediu cu temperatură ridicată, faceți efort fizic intens, vărsați sau aveți numeroase scaune diareice. Contactați medicul sau farmacistul pentru a vă ajusta dozele în astfel de situații. Consumați minim 2 litri de lichide pe zi, dacă nu aveți contraindicații medicale.

Diureticul conținut de Micardisplus poate determina dezechilibre ale mineralelor în organism, mai ales dacă apar și alte cauze de depleție lichidiană (ex. diaree, vărsături). Medicul dumneavoastră vă va recomanda efectuarea periodică a unor analize care să indice eventualele dezechilibre. Contactați medicul dacă observați apariția setei, senzației de gură uscată, slăbiciunii, somnolenței,

confuziei, neliniștii, crampelor musculare, bătailor cardiace rapide, convulsiilor întrucât pot fi semnele dezechilibrelor minerale.

Diureticele pot favoriza de asemenea eliminarea unei cantități prea mari de potasiu din organism. Semnele hipopotasemiei (nivelelor reduse ale potasiului în sânge) includ slăbiciunea musculară și bătaile cardiace rapide sau neregulate. Consultați medicul pentru a vă recomanda alimentele și preparatele bogate în potasiu care să vă ajute la normalizarea potasemiei. Dacă credeți că aveți nevoie de un supliment alimentar cu potasiu contactați medicul; nu începeți administrarea lui fără aprobarea medicului. Nu folosiți substituenți ai sării de bucătărie pe bază de potasiu fără avizul medicului.

Medicamentul poate da somnolență, amețeli, tulburări de vedere și dureri de cap. Evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea efectelor. De asemenea evitați consumul de alcool sau folosirea altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, deshidratarea.

Evitați expunerea prelungită la soare întrucât hidroclorotiazida poate determina reacții de fotosensibilitate întârziată.

Folosiți metode contraceptive de încredere în timpul tratamentului pentru a evita sarcina. Anunțați apariția sarcinii întrucât utilizarea medicamentului în trimestrul II și III de sarcină poate determina malformații fetale sau deces.

Siguranța și eficacitatea administrării la copii nu au fost confirmate.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte medicamente pentru hipertensiune arterială
- furosemid (N-Furosemid)
- analgezice
- antiinflamatoare nesteroidiene cu ar fi aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), indometacin, fenilbutazonă
- barbiturice: fenobarbital
- relaxante musculare
- digoxin (Lanoxin)
- antidiabetice orale
- corticosteroizi: prednison, metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol), prednisolon (Decortin H).

Sarcina și alăptarea

Micardisplus poate determina leziuni fătului și chiar deces dacă este administrat în ultimele 6 luni de sarcină.

Opriti tratamentul și anunțați imediat medicul dacă ați rămas însărcinată.

Medicamentul poate trece în laptele matern, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Doza uzuală este de 1 comprimat cu 40 mg telmisartan și 12,5 mg hidroclorotiazidă. Dacă valorile tensiunii arteriale nu scad după 2-4 săptămâni, se poate crește treptat doza până la maxim 2 comprimate cu 80 mg telmisartan și 12,5 mg hidroclorotiazidă.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: amețeli, gură uscată, sete, greață, vărsături, bătăi cardiace neregulate, crampe musculare, pierderea conștienței.

Miconal Ecobi vezi Miconazol

Miconazol

Denumire comună internațională: Miconazol

Alte denumiri comerciale: Dermozol, Gynozol, Medacter, Miconal Ecobi, Mycoheal

Forme de prezentare: Cremă, Gel, Ovule, Capsule vaginale, Capsule moi vaginale, Cremă vaginală, Supozitoare vaginale

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Miconazol acționează împotriva ciupercilor (fungilor), fiind indicat în infecțiile fungice ale vaginului sau pielii (ex. candidoză cutanată, tinea corporis, tinea versicolor cu pete albe, cafenii sau brune pe gât și trunchi ce se descuamează fin).

Important de știut

Continuați tratamentul conform prescripției până la terminarea lui chiar dacă infecția pare să fi dispărut. Dacă opriți administrarea prea devreme este posibil ca infecția să reapară. Trebuie să folosiți formele de medicament cu administrare intravaginală chiar și în timpul menstruației.

Administrarea corectă

Miconazol este disponibil sub formă de gel (Dermozol), cremă (Medacter, Miconal Ecobi, Miconazol nitrat), capsule moi vaginale (Gynozol, Miconal Ecobi), cremă vaginală (Medacter, Miconal

Ecobi, Mycoheal), soluție vaginală (Miconal Ecobi), supozitoare vaginale (Mycoheal 200) și ovule (Miconal Ecobi).

Utilizați toate formele conform prescripției.

Înainte de aplicarea pe piele, spălați bine mâinile și suprafața infectată, apoi lăsați să se usuce; aplicați crema sau gelul în strat subțire pe zona afectată și pielea înconjurătoare de 1-2 ori pe zi (conform prescripției), apoi masați ușor până la absorbție completă. Nu folosiți deasupra zonei afectate bandaje și pansamente ocluzive care să împiedice circulația aerului, decât la recomandarea medicului. Puteți folosi totuși tifoane subțiri din bumbac pentru a vă proteja îmbrăcămintea.

Pentru administrarea cremei vaginale sau supozitoarelor, încercați aplicatorul cu cremă până la semn sau desfaceți supozitorul și umeziți-l cu apă caldă apoi plasați-l în aplicator, conform instrucțiunilor menționate în prospectul medicamentului. Așezați-vă pe spate cu genunchii strânși. Introduceți ușor și cât mai profund aplicatorul în vagin apoi apăsați pistonul. Extrageți aplicatorul și spălați-l cu apă și săpun sau aruncați-l dacă este de unică folosință.

Pentru folosirea soluției vaginale, rupeți partea terminală a capulei de închidere. Introduceți canula cu delicatețe în vagin, presând flaconul treptat concomitent cu o ușoară mișcare circulară a acestuia astfel încât irigarea să fie lentă și omogenă.

Evitați contactul medicamentului cu ochii, nasul sau gura.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați tuburile, supozitoarele, ovulele, capsulele, flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- iritație, mâncărimi, arsuri, roșeață, vezicule (bășici), descuamare a pielii
- roșeață, iritație, prurit (mâncărimi) vulvar sau vaginal.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă

Atenționări speciale

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Purtați haine lejere, preferabil din bumbac până la vindecarea infecției; evitați îmbrăcăminte strânsă sau sintetică care nu permite aerului să circule liber.

După dispariție leziunilor cutanate (2-5 săptămâni) se continuă tratamentul minim 2 zile pentru a preveni eventualele recăderi.

Consultați medicul dacă infecția de piele nu se rezolvă în 2-4 săptămâni de tratament, dacă se agravează sau reapare.

Pentru a evita pătarea lenjeriei și hainelor de către preparatele vaginale folosiți absorbante igienice.

Nu utilizați tampoane intime deoarece acestea absorb medicamentul.

Purtați lenjerie din bumbac; evitați hainele din vâscoză sau poliester.

Nu faceți spălături intravaginale decât dacă medicul vă recomandă.

Lăsați să se usuce zona genitală după duș sau baie.

Schimbați-vă imediat dacă costumul de baie sau echipamentul sport sunt ude deoarece umezeala favorizează creșterea ciupercilor.

Nu vă ștergeți cu prosopul deoarece acesta poate irita zona și poate răspândi infecția.

Dacă infecția vaginală nu se ameliorează sau chiar se agravează în 3 zile, nu obțineți vindecarea în 7 zile sau simptomele reapar în 2 luni, este posibil să aveți și altceva decât o infecție fungică. Consultați medicul.

Dacă folosiți supozitoare intravaginale ar trebui fie să evitați contactele sexuale fie partenerul dumneavoastră să folosească prezervativ.

Uleiurile vegetale hidrogenate din compoziția supozitoarelor vaginale pot interacționa cu latexul din diafragmele vaginale de aceea nu se recomandă folosirea concomitentă a acestor două produse. Medicul vă poate recomanda în schimb utilizarea cremei vaginale dacă folosiți diafragma vaginal, dar trebuie să știți că există riscul ca uleiul vegetal conținut de cremă să slăbească latexul din prezervative sau diafragme, reducând eficacitatea lor în prevenirea sarcinii și a bolilor cu transmitere sexuală.

Nu folosiți crema sau supozitoarele vaginale la fetele sub 12 ani decât cu recomandarea medicului.

Evitați de asemenea utilizarea în cazul în care faceți febră, este prezentă o secreție vaginală urât mirositoare, aveți dureri în abdomenul inferior, spate sau umeri. Dacă aceste simptome apar în timpul tratamentului, opriți administrarea și anunțați medicul cât mai curând posibil întrucât poate fi vorba despre o infecție mai severă.

Anunțați greața și vărsăturile persistente, diareea, amețelile și pruritul.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost raportate interacțiuni ale Miconazolului cu alte medicamente.

Sarcina și alăptarea

Nu folosiți Miconazol în primele 3 luni de sarcină decât cu recomandarea medicului deoarece pot fi absorbite din vagin mici cantități de medicament.

Nu se cunoaște dacă medicamentul poate trece în laptele matern. Dacă se impune folosirea Miconazolului ar fi indicat să opriți alăptarea pe durata tratamentului.

Doze recomandate

• Cremă vaginală

Doza zilnică uzuală este de 1 aplicator plin introdus în vagin cât mai profund seara la culcare, timp de 7 zile. Tratamentul poate fi repetat dacă se consideră necesar.

• Soluție vaginală

1 aplicație pe zi timp de 5 zile.

• Supozitoare vaginale

Uzual se administrează câte 1 supozitor (200 mg) pe zi, seara la culcare, timp de 3 zile. Tratamentul poate fi repetat dacă se consideră necesar.

• Ovule vaginale

Doza uzuală este de 2 ovule pe zi.

• Capsule moi vaginale

1 capsulă vaginală zilnic, 2 zile consecutiv sau conform indicațiilor medicului.

• Cremă, gel

Se aplică în strat subțire pe zona afectată o dată sau de două ori pe zi, conform prescripției. Pentru reducerea recurențelor simptomelor, tinea cruris, tinea corpori și candidoza cutanată ar trebui tratate 2 săptămâni iar tinea pedis – 1 lună.

Supradozare

Nu au fost raportate cazuri de supradozare totuși anunțați ime-

diat medicul dacă credeți că ați folosit o cantitate mult prea mare de medicament față de cea normală sau dacă ați înghițit preparatele topice.

Microser vezi Betaserc

Milgamma vezi Neuromultivit

Milurit vezi Allopurinol

Minipress

Denumire comună internațională: Prazosinum

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Prazosin aparține clasei de medicamente alfa-blocante (blocante alfa-adrenergice). Este indicat în tratamentul hipertensiunii arteriale întrucât determină relaxarea și dilatarea vaselor de sânge, scăzând rezistența vasculară periferică și permițând sângelui să circule mai ușor. Spre deosebire de celelalte antihipertensive, Minipress nu modifică debitul cardiac (cantitatea de sânge pompată de inimă într-un minut), pulsul sau fluxul de sânge care irigă rinichii.

Important de știut

Pentru a evita amețelile și căderile, luați prima doză de Minipress seara înainte de culcare. Dacă este posibil rămâneți pe schema cu administrare seara.

Ridicați-vă lent din pat sau de pe scaun, mai ales dacă vă treziți în cursul nopții, întrucât pot apare amețeli la schimbarea poziției.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 2-3 ori pe zi sau conform prescripției, preferabil la aceleași ore, în timpul mesei sau pe stomacul gol. Alimentele pot reduce absorbția și incidența efectelor adverse.

Înghițiți tabletele împreună cu un pahar mare de apă.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată întrucât riscați să scădeți excesiv tensiunea ar-

terială. Dacă omiteți dozele câteva zile la rând, anunțați medicul înainte de a relua tratamentul; poate fi necesară reînceperea tratamentului cu doze mai mici.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- bătăi cardiace rapide, dureri în piept severe, dificultăți respiratorii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: amețeli, somnolență, slăbiciune, oboseală, coșmaruri, greață, vărsături, constipație, diaree, dureri abdominale, apetit redus, retenție de lichide, ușoară creștere în greutate, dureri de mușchi sau articulații, dureri de cap, iritabilitate, depresie, amorțeli ale extremităților, urinări frecvente, libido scăzut.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă.

Atenționări speciale

Înainte începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boli de ficat sau rinichi întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau monitorizarea atentă a tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Nu opriți brusc tratamentul chiar dacă vă simțiți bine deoarece există riscul ca tensiunea arterială să crească necontrolat.

Evitați consumul de alcool pe durata terapiei întrucât poate accentua somnolența și poate reduce sever tensiunea arterială. Șofați cu prudență și manevrați cu atenție utilajele grele până la epuizarea efectelor secundare.

Evitați temperaturile ridicate și supraîncălzirea deoarece pot reduce sever tensiunea, pot apărea amețeli și chiar pierderea conștienței.

Dacă frecvența băților crește stați cu capul mai jos decât pi-

cioarele pentru a evita pierderea cunoștinței.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- beta-blocante: metoprolol (Betaloc, Bloxan, Egilok), propranolol
- verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- nitroglicerina
- clonidina
- diuretice
- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), indometacin, fenilbutazonă

Sarcina și alăptarea

Nu se cunoaște dacă Minipress poate dăuna fătului atunci când este administrat în timpul sarcinii. Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul.

Medicamentul poate trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără a discuta mai întâi cu medicul.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul hipertensiunii arteriale

Adulți

Inițial se administrează 0,5-1 mg de 2-3 ori pe zi, ulterior se poate crește treptat doza până la 6-15 mg pe zi divizate în 2-3 prize. Dacă se folosesc și alte medicamente antihipertensive se reduce doza la 1-2 mg de 2-3 ori pe zi.

Copii

Dozajul trebuie calculat în funcție de greutatea copilului; obișnuit se administrează 0,05-0,4 mg/kg/zi divizate în 2-3 prize zilnice.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: amețeli, slăbiciune, puls rapid, piele palidă și rece, pierderea conștienței, comă.

Minirin

Denumire comună internațională: Desmopressinum

Alte denumiri comerciale: Adiuretin

Forme de prezentare: Comprimate, Liofilizat oral, Spray nazal - soluție

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Minirin reprezintă un hormon sintetic analog hormonului uman arginin-vasopresină (numit și hormon antidiuretic), secretat de hipofiza posterioară. Medicamentul mimează acțiunea hormonului antidiuretic la nivelul rinichilor, crescând cantitatea de apă reabsorbită și reducând astfel volumul de urină emisă. Acțiunea este rapidă, volumul de urină reducându-se în circa 30 minute de la administrarea orală și are efect de durată, putând acoperi întreaga noapte. Dacă este administrat seara înainte de culcare, Minirin reduce numărul de urinări în timpul nopții, crescând astfel durata medie a somnului liniștit cu cel puțin 2 ore; mai mult de 30% din pacienți pot avea un somn continuu de peste 5 ore. Hormonul intervine în plus în reglarea tensiunii arteriale, peristalticii (mișcărilor) gastrointestinale și funcționării uterului. Indicațiile de utilizare includ diabetul insipid central, enurezisul nocturn (urinările necontrolate în timpul somnului) sau setea intensă și urinările frecvente rezultate după intervențiile chirurgicale și traumatismele asupra craniului.

Important de știut

În cazul prezenței simptomelor de retenție lichidiană sau a celor secundare nivelurilor scăzute ale sodiului în sânge (ex. greață, vărsături, dureri de cap, creștere rapidă în greutate, iar în cazuri severe – convulsii) consultați imediat medicul pentru ajustarea adecvată a dozelor de medicament sau eventual întreruperea tratamentului. La reînceperea administrării este necesară restricționarea consumului de lichide la minimul care satisface setea.

Administrarea corectă

Pentru administrarea soluției sau spray-ului nazal suflați mai întâi nasul pentru a elibera căile respiratorii. Înainte de prima utilizare a flaconului, pompați de 4 ori în exterior până când soluția ajunge în vârful pompei. Cu capul ridicat introduceți pompa în narină, ținând vârful îndreptat spre canalul nazal. Acoperiți cealaltă narină, pompați și inspirați ușor în același timp. Dacă medicul v-a prescris 2 pufuri deodată, repetați procedura și pentru cealaltă narină. Încercați să nu strănuți sau să vă suflați nasul imediat după administrare.

Flaconul de 5 mL conține 50 doze de 10 micrograme; după epuizarea lor aruncați flaconul și începeți unul nou. Nu transferați în alt flacon lichidul rămas.

Respectați instrucțiunile oferite de producător în prospectul medicamentului.

Luați comprimatele de Minirin pe cale orală, conform indicațiilor medicului.

Solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Unele firme recomandă păstrarea spray-ului la frigider; aveți grijă însă ca flaconul să nu înghețe. Aruncați flacoanele sau comprimatele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dificultăți respiratorii, wheezing (respirație șuierătoare), senzație de constricție toracică
- creștere rapidă în greutate și inexplicabilă
- edem al pleoapelor
- bătăi cardiace rapide
- arsuri de stomac
- dureri în zona genitală
- frisoane, febră
- confuzie, somnolență
- dureri de cap persistente
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: dureri de cap tranzitorii, greață, congestie nazală (nas înfundat), rinită (nas curgător), sângerări din nas, tuse, oboseală, conjunctivită, amețeli, retenție de lichide ușoară, bufe-uri, frisoane, slăbiciune.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța

activă, diabet insipid nefrogenic (de cauză renală), afecțiuni renale, insuficiență renală moderată sau severă, polidipsie (sete exagerată) de natură psihogenă sau comportamentală, sindrom de secreție inadecvată a hormonului antidiuretic, insuficiență cardiacă sau alte afecțiuni ce necesită administrarea de diuretice, hiponatremie cunoscută (nivele scăzute ale sodiului în sânge), nivelele ridicate ale calciului sau potasiului în sânge, vârsta sub 11 luni (pentru administrarea intranasală).

Atenționări speciale

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți probleme ale nasului, rinită, fibroză chistică, dureri de cap severe sau migrenoase, boli de inimă sau hipertensiune arterială, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore. Nu administrați doze mai mari decât v-au fost recomandate.

Respectați recomandările medicului privind aportul zilnic de lichide. Măsurați zilnic diureza (cantitatea de urină eliminată) și greutatea corporală. Urmăriți apariția edemelor (tumefacțiilor mâinilor și picioarelor) sau a deshidratării.

Anunțați imediat medicul dacă observați reducerea fluxului urinar, apariția durerilor de cap și congestia nazală severă.

Cu timpul se poate instala toleranța, diminuând răspunsul organismului la medicament.

Evitați consumul de alcool sub orice formă în timpul tratamentului.

Înainte de a se stabili diagnosticul de nicturie (urinări frecvente în cursul nopții), trebuie măsurate mai întâi frecvența și volumul urinar pe o durată de minim 48 ore. Dacă producția nocturnă de urină depășește capacitatea vezicii urinare sau depășește 1/3 din producția urinară pe 24 ore se confirmă diagnosticul de nicturie.

Inițierea tratamentului pentru nicturie la persoanele vârstnice nu este recomandată fără măsurarea nivelului sodiului înainte de începerea administrării, apoi la 3 zile după inițiere și la 3 zile după fiecare creștere a dozajului.

Dacă nu se obțin efectele dorite după 4 săptămâni de titrare a dozelor se recomandă întreruperea tratamentului și reevaluare.

Dacă tratați enurezisul nocturn sau nicturia restrângeți consumul de lichide cu o oră înainte și 8 ore după administrare. Tratamentul fără restricție lichidiană asociată poate determina retenție lichidiană și/sau hiponatremie (intoxicație cu apă). Copiii și

vârșnicii sunt mai predispuși la acest efect advers.

În caz de boli care afectează balanța lichidiană și electrolitică a organismului (ex. infecții sistemice, febră, gastroenterită) trebuie anunțat medicul întrucât trebuie întrerupt tratamentul cu Minirin.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- antiinflamatoare nesteroidiene: aspirină, ibuprofen (Advil, Faspic, Ibalgin, Ibufen), indometacin, naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), fenilbutazonă
- diuretice
- loperamid (Imodium, Lopedium, Neo-Enteroseptol)
- carbamazepină (Finlepsin, Neurotop, Taver, Tegretol)
- heparină (Heparin, Lasonil, Lioton)
- antidepressive triciclice cum ar fi clomipramina (Anafranil), amitriptilina, doxepin
- inhibitori selectivi ai recaptării serotoninei cum ar fi escitalopram (Cipralex), fluoxetina (Anxetin, Floxet, Prozac), fluvoxamina (Fevarin), paroxetina (Arketis, Seroxat, Paroxat), sertralina (Serlift, Stimuloton, Zoloft).

Sarcina și alăptarea

Deși medicamentul nu pare a afecta fătul atunci când se administrează în sarcină totuși nu folosiți Minirin fără a discuta mai întâi cu medicul.

Nu se cunoaște dacă Minirin poate trece în laptele matern, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără aprobarea medicului.

Doze recomandate

- Soluție nazală, spray nazal
Tratamentul diabetului insipid

Adulți

Doza recomandată este de 10-40 μg/zi în priză unică sau divizată în 2-3 prize; uzual se administrează 20 μg/zi divizat în 2 prize.

Copii cu vârsta de 3 luni - 12 ani

Se recomandă administrarea a 5-30 μg/zi în fiecare narină, în doză unică sau în 2 doze.

Copii sub 3 luni

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

Tratamentul enurezisului nocturn

Copii peste 6 ani

Inițial se administrează inhalator 20 μg la culcare, împărțind

doza în cele 2 narine; dacă nu apare răspuns se poate crește doza la 40 μg pe zi.

Copii cu vârsta sub 6 ani

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

- Comprimate

Prevenirea sau controlarea diabetului insipid

Adulți, adolescenți, copii

La început se pot administra doze de 0,05 mg de 2 ori pe zi, apoi în funcție de severitatea afecțiunii se poate crește doza la 0,1-0,8 mg, divizată în mai multe prize zilnice.

Controlarea enurezisului nocturn

Adulți, adolescenți, copii cu vârsta peste 6 ani

Inițial se iau 0,2 mg o dată pe zi (seara la culcare), apoi se poate crește doza până la 0,6 mg pe zi. Pe termen lung se recomandă întreruperea tratamentului o săptămână la fiecare 3 luni pentru a vedea dacă nu cumva problema s-a rezolvat spontan.

Copii cu vârsta sub 6 ani

Dozajul trebuie stabilit de către medic.

Nicturie (urinări frecvente în timpul nopții)

Doza inițială recomandată este de 0,1 mg seara la culcare. Dacă răspunsul obținut nu este satisfăcător se poate crește săptămânal doza până la 0,2 mg iar apoi până la 0,4 mg, sub monitorizarea consumului de lichide.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: dureri de cap, greață, vărsături, dureri de stomac, bufeuri, convulsii.

Miniten vezi Captopril

Miocor vezi Carnil

Mioritmin vezi Amiodarona

Mirapexin

Denumire comună internațională: Pramipexolum

Alte denumiri comerciale: Sifrol

Forme de prezentare: Comprimate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Mirapexinul prezintă efecte similare dopaminei, substanța chimică deficitară în creierul persoanelor cu boală Parkinson. Medicamentul este utilizat în tratamentul semnelor și simptomelor bolii Parkinson (ex. tremor, rigiditate și spasme musculare, control

neadecvat al musculaturii, dificultăți la mers și vorbit), singur în faza inițială a bolii și în combinație cu levodopa în faza avansată. Administrat în asociere cu alte medicamente antiparkinsoniene, Mirapexinul permite reducerea dozelor acestora. În plus prelungește perioadele fără simptome în detrimentul celor cu atacuri severe.

Medicamentul poate fi administrat de asemenea în tratamentul sindromului de picioare neliniștite.

Important de știut

Medicamentul poate determina sedare, confuzie și halucinații, mai ales dacă aveți peste 65 ani sau boala Parkinson este într-o fază avansată. Există riscul de a adormi instantaneu în timpul activităților zilnice, fără a vă simți obosit înainte. Contactați imediat medicul dacă deveniți confuz sau ațipiți în timp ce mâncați, vorbiți sau vă uitați la televizor. Nu șofați și nu efectuați activități ce necesită atenție sporită până nu discutați mai întâi cu medicul. Administrați cu prudență medicamentele care pot da somnolență: preparate pe bază de alcool, medicamente pentru răceală și gripă, medicamente pentru durere, relaxante musculare, medicamente pentru convulsii, anxietate sau depresie.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 1-3 ori pe zi conform prescripției, în timpul meselor sau în afara lor.

În cazul în care medicamentul vă provoacă greață, luați Mirapexin odată cu alimentele.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați medicamentul imediat ce vă amintiți. Totuși dacă se apropie momentul pentru doza următoare, săriți peste doza omisă și administrați medicamentul în continuare conform orarului stabilit. Nu luați două doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – păstrați la temperatura camerei, ferit de lumină, soare, umezeală. Levodopa se închide la culoare dacă nu este păstrată în condiții corespunzătoare; în această situație se aruncă comprimatele modificate și se înlocuiesc cu altele.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- somnolență extremă, adormirea neașteptată chiar și în timpul

unor activități alerte

- febră, rigiditate musculară, transpirații, bătăi cardiace rapide sau neregulate, confuzie
- greață, dureri de cap, transpirații, pierderea conștienței
- accentuarea mișcărilor involuntare ale limbii și feței, mâinilor și picioarelor
- tremor al pleoapelor, clipiri dese
- dureri musculare, îngustarea câmpului vizual
- dificultăți în gândire și concentrare, inactivitate, tristețe, sentiment de respingere și neajutorare, suspiciozitate, stare confuzională, agitație, iluzii, halucinații, idei suicidare.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, dureri de stomac, lipsa poftei de mâncare, uscăciunea gurii, constipație, urinări mai frecvente decât de obicei, dureri de cap, amețeli, insomnie, somnolență, confuzie, oboseală, tulburări de gândire, probleme cu memoria, vedere încețoșată, dureri de articulații, slăbiciune musculară, tumefacții ale mâinilor sau picioarelor, nas înfundat sau curgător, scădere în greutate, impotență, libido scăzut.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă.

Atenționări speciale

Înainte de inițierea terapiei informați medicul dacă aveți afecțiuni ale rinichilor, diskinezie (tremor) sau mișcări musculare necontrolate, narcolepsie (o tulburare a somnului) întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic, încercând să nu omiteți doze pentru ca medicamentul să fie eficient.

Este recomandat să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mici sau mai mari ori pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Datorită eliminării pe cale renală a medicamentului, poate fi necesară ajustarea dozei și monitorizarea funcției renale la pacienții cu afecțiuni ale rinichilor.

Mirapexin poate scădea foarte mult tensiune arterială la ridicarea în picioare, rezultând amețeli, greață, transpirații și chiar pierderea conștienței. Pentru a evita sau pentru a reduce aceste simptome, încercați să vă ridicați lent de pe pat sau scaun, mai ales la începutul tratamentului.

Uneori efectul terapeutic al medicamentului se poate epuiza

chiar înaintea administrării unei noi doze; dacă situația este greu de suportat, nu încercați să modificați singur schema de tratament ci consultați medicul.

Mențineți o legătură strânsă cu medicul curant; semnalați-i orice modificare a stării dumneavoastră ce apare pe parcursul terapiei.

Anunțați imediat medicul dacă apar mișcări involuntare anormale sau fasciculații musculare deoarece acestea pot fi semne ale unor doze prea mari de medicament.

Extrem de rar au fost descrise cazuri de pierdere musculară sub tratament cu Mirapexin. Dacă observați apariția de dureri musculare sau de modificări ale câmpului vizual după începerea tratamentului, anunțați imediat medicul.

Se vor efectua regulat examene oftalmologice și ori de câte ori apar tulburări de vedere pe parcursul tratamentului.

Se recomandă ca întreruperea tratamentului cu Mirapexin să se facă treptat în decurs de 1 săptămână, chiar dacă nu au fost raportate efecte adverse la oprirea bruscă a administrării.

Nu consumați alcool în timpul tratamentului deoarece poate crește riscul de efecte adverse al Mirapexinului.

Dacă luați medicamentul pentru tratarea sindromului de picioare neliniștite, consultați medicul dacă simptomatologia se agravează, apare dimineața sau mai devreme în cursul zilei decât anterior administrării sau dacă apar aceleași senzații în palme și brațe.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- carbidopa / levodopa (Isicom, Sinemet)
- diltiazem (Corzem, Dilmacor, Dilzem), verapamil (Cordamil, Isoptin, Verogalid)
- sedative, tranchilizante
- metoclopramid (Cerucal, Pramidin)
- cimetidină
- ranitidină (Histac, Ulcoran, Zăntac)
- chinidină
- amantadină (Viregyt).

Sarcina și alăptarea

Nu se cunoaște dacă Mirapexin poate dăuna fătului atunci când este administrat în timpul sarcinii. Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul.

Este posibil ca medicamentul să poată trece în laptele matern afectând sugarul, de aceea nu alăptați în timpul tratamentului fără a discuta mai întâi cu medicul.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul bolii Parkinson

Adulți

Doza inițială obișnuită este de 0,125 mg de 3 ori pe zi. La persoanele cu insuficiență renală moderată (clearance al creatininei cuprins între 20 și 50 mL/min), tratamentul inițial se face cu 0,125 mg de 2 ori pe zi iar la cei cu afectare renală severă (clearance al creatininei sub 20 mL/min) – cu 0,125 mg o dată pe zi. Dacă se consideră necesar se poate crește dozajul la fiecare 5-7 zile până la atingerea dozei zilnice maxime de 4,5 mg. Orarul de creștere a dozelor zilnice de medicament raportat la numărul săptămânii de tratament, folosit în studiile clinice, este următorul: săptămâna 1 – 0,375 mg/zi, săptămâna 2 – 0,75 mg/zi, săptămâna 3 – 1,5 mg/zi, săptămâna 4 – 2,25 mg/zi, săptămâna 5 – 3 mg/zi, săptămâna 6 – 3,75 mg/zi, săptămâna 7 – 4,5 mg/zi. Dacă funcția renală se deteriorează în timpul tratamentului de întreținere se reduce doza zilnică de Mirapexin cu același procent cu care se reduce clearance-ul creatininei.

Copii

Siguranța și eficacitatea administrării Mirapexinului la aceștia nu au fost stabilite.

Tratamentul sindromului de picioare neliniștite

Doza recomandată de început este de 0,125 mg o dată pe zi, seara cu 2-3 ore înainte de culcare. Dacă nu se obține ameliorarea după 4-7 zile de tratament, se poate crește doza la 0,25 mg/zi în priză unică și ulterior la 0,5 mg/zi. Deși se poate crește doza până la 0,75 mg/zi, studiile pe termen lung nu au demonstrat că această doză ar putea aduce mai multe beneficii decât 0,5 mg/zi. La persoanele cu insuficiență renală moderată sau severă se recomandă ca intervalul între creșterea dozelor să fie de 14 zile.

Supradozare

Nu sunt disponibile date privitoare la supradozare. Anunțați imediat medicul dacă suspectați această situație.

Mirena

Denumire comună internațională: Levonorgestrelum

Forme de prezentare: Dispozitiv intrauterin

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Mirena constituie un dispozitiv polietilenic în formă de T prevăzut cu un rezervor hormonal (cu 52 mg levonorgestrel) în jurul tijei centrale.

Dispozitivul poate furniza după implantarea în cavitatea uterină doze zilnice mici de levonorgestrel (aproximativ 20 µg/zi), asigurând contracepția circa 5 ani.

Mirena poate preveni sarcina deoarece oprește eliberarea de ovule din ovare, blochează spermatozoizii astfel încât aceștia să nu mai ajungă la ovul și să nu-l mai fertilizeze, subțiază mucoasa care căptușește uterul scăzând șansele de implantare a embrionului.

Important de știut

Mirena este contraindicată în prezența bolii inflamatorii pelvine suspectate sau cunoscute sau în caz de istoric de boală inflamatorie pelvină nedeterminată de vreun dispozitiv intrauterin. Utilizarea dispozitivelor intrauterine crește riscul de apariție a bolii inflamatorii pelvine, îndeosebi în primele 20 zile după montare. Riscul este mai mare pentru femeile cu mai mulți parteneri sexual și pentru cele ale căror parteneri au mai multe parteneri sexuale.

Anunțați imediat medicul dacă apar simptomele bolii inflamatorii pelvine: menstrre abundente sau prelungite, secreții vaginale neobișnuite, dureri abdominale joase, dispareunie (dureri în timpul contactului sexual), febră, frisoane.

Deși în unele cazuri boala inflamatorie pelvină poate fi lipsită de simptome, pe termen lung poate deteriora trompele uterine, crescând riscul pentru sarcină extrauterină sau infertilitate, iar în cazuri excepționale poate deteriora uterul, necesitând histerectomie.

Administrarea corectă

Mirena este introdus în cavitatea uterină de către medicul ginecolog, în primele 7 zile de la debutul ciclului menstrual sau imediat după un avort în primul trimestru de sarcină. Poate fi înlocuită cu un nou sistem oricând de-a lungul ciclului menstrual. Procedura propriu-zisă durează doar câteva minute.

Dacă săriți o doză – Mirena este un dispozitiv intrauterin care odată ce a fost implantat corect poate rămâne pe loc 5 ani.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați dispozitivul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați dispozitivele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri pelvine, secreții vaginale urât mirositoare, sângerări anormale, leziuni genitale, febră
- dureri la contactul sexual
- creșterea fluxului menstrual după 3-6 luni de utilizare
- menstrre abundente, paloare, oboseală, epuizare
- absența menstrrelor de mai mult de 6 săptămâni, eventual semne de sarcină
- migrenă, migrenă focală cu tulburări de vedere asimetrice, dureri de cap severe, slăbiciune pe o parte a corpului
- dureri toracice severe, dureri în brațul stâng, baza gâtului, umăr sau mandibulă, bătăi cardiace anormale, transpirații.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe consultați medicul doar dacă devin insuportabile: greață, nervozitate, creștere în greutate, scăderea libidoului, acnee, alte modificări ale pielii, dureri ale sânilor, dureri de cap, depresie.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, sarcină sau suspiciune de sarcină, anomalii ale cavității uterine congenitale sau dobândite (inclusiv fibroză care poate distorsiona cavitatea uterină), boală inflamatorie pelvină acută, endometrită postpartum (după naștere) sau avort infectat în ultimele 3 luni, sarcină extrauterină în antecedente, tumoră de sân, test Papanicolau anormal, cancer de uter sau col cunoscut sau suspectat, sângerări vaginale anormale și neinvestigate, cervicită sau vaginită acută netratată, afecțiuni acute ale ficatului, tumori benigne sau maligne ale ficatului, leucemie, SIDA sau alte boli care predispun la infecții cu microorganisme, dispozitive intrauterine prezente.

Atenționări speciale

Înainte de implantare trebuie oferite medicului date complete asupra istoricului medical. Examenul ginecologic trebuie să includă pe lângă examinarea genitală, un test Papanicolau și eventual teste care să identifice prezența gonococului sau Chlamydiei.

Pentru a reduce posibilitatea existenței unei sarcini încă nedeterminate, Mirena trebuie implantat doar în primele 7 zile de la apariția sângerării menstruale sau imediat după un avort în primul trimestru de sarcină.

Mirena poate fi înlocuită cu un nou sistem oricând în timpul ciclului menstrual.

Dispozitivul nu poate fi folosit înainte de 6 săptămâni după naștere sau înainte de involuția completă a uterului deoarece poate crește riscul de perforație și expulzie.

Dacă doriți să verificați poziționarea dispozitivului, o puteți face cu degetele curate atingând polul superior al vaginului unde ar trebui să simțiți firele. Dacă aveți impresia că puteți atinge și altceva în afara firelor sau dimpotrivă nu puteți simți firele, contactați medicul ginecolog întrucât este posibil ca dispozitivul să se fi dislocat.

Utilizarea tampoanelor interne nu schimbă poziția dispozitivului.

Prezentați-vă la control după 3 luni de la implantare pentru a vă asigura că Mirena a rămas în continuare în locul potrivit.

Dacă se dorește continuarea contracepției după 5 ani de utilizare a Mirenei, se recomandă înlocuirea sistemului cu un altul nou.

Utilizarea Mirenei la femeile cu vaginită sau cervicită ar trebui amânată până la eradicarea infecției.

Mirena nu este recomandată femeilor cu istoric de sarcină extrauterină sau boli ce cresc probabilitatea de a avea o sarcină ectopică. Studiile clinice de largă anvergură au arătat că există un risc anual de circa 1 sarcină ectopică (extrauterină) la 1000 utilizatoare dar riscul este similar cu cel al persoanelor active sexual care nu folosesc altă formă de contracepție. Anunțați imediat medicul dacă credeți că ați rămas însărcinată deoarece sunt șanse mari ca sarcina să fie extrauterină.

Femeile care rămân însărcinate deși utilizează un dispozitiv intrauterin au risc de avort septic cu septicemie, șoc septic și deces. Îndepărtarea sau manipularea dispozitivului în timpul sarcinii poate determina pierderea sarcinii. Dacă se dorește continuarea sarcinii, se recomandă monitorizarea atentă și raportarea imediată a simptomelor de răceală, febră, frisoane, crampe, dureri, sângerări sau secreții vaginale, pierdere de lichid amniotic.

Este posibil ca Mirena să poată modifica totuși aspectul ciclurilor menstruale. În primele 3-6 luni de utilizare numărul de sângerări poate fi mai mare iar menstrele pot fi neregulate; după aceea numărul de sângerări se poate reduce dar menstrele pot rămâne neregulate. Dacă sângerările neregulate apar după un timp de utilizare trebuie consultat medicul pentru a elimina eventuali-

tea unor boli ale endometriului.

La aproximativ 20% dintre utilizatoare poate apare amenoree într-un an. Pentru a infirma posibilitatea existenței unei sarcini la femeile la care menstra nu a apărut după 6 săptămâni de la ultima menstruație, se recomandă efectuarea testelor de sarcină. După excluderea sarcinii nu mai este necesară repetarea testelor de sarcină în lipsa menstruației decât dacă apar alte semne de sarcină sau apar dureri pelvine.

Mirena trebuie folosită cu precauție la persoanele cu tulburări de coagulare a sângelui sau care iau anticoagulante și de asemenea la cele cu boli congenitale ale inimii sau valvelor datorită riscului de endocardită. Persoanele cunoscute cu boli cardiace congenitale și cu risc crescut pentru formarea de emboli ar trebui să fie tratate cu antibiotice adecvate atât la inserarea cât și la extragerea dispozitivului.

Persoanele aflate în tratament cronic cu corticosteroizi (ex. prednison) sau insulină ar trebui monitorizate atent datorită predispoziției lor pentru infecții.

Alte riscuri minime dar posibile sunt: incorporarea dispozitivului în peretele uterin cu diminuarea eficacității contraceptive și extragerea dificilă a lui, expulzarea dispozitivului, perforarea uterului sau colului cel mai adesea apărută în timpul inserției, crearea de adeziuni fibroase, apariția peritonitei, perforarea intestinelor, obstrucționarea intestinală, formarea de abcese și eroziuni ale organelor vecine.

Mirena este utilizată pentru prevenirea sarcinii dar nu protejează și împotriva infecției HIV sau a altor boli cu transmitere sexuală.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Nu au fost încă studiate efectele celorlalte medicamente asupra eficacității Mirenei.

Sarcina și alăptarea

Efectele dispozitivului asupra fătului pe termen lung nu sunt încă disponibile dar nu se poate elimina posibilitatea ca levonorgestrelul să determine malformații fetale în timpul sarcinii.

Nu se cunosc efectele Mirenei asupra sugarului de aceea nu se recomandă alăptarea după montarea dispozitivului.

Doze recomandate

Mirena este introdus în cavitatea uterină de către medicul ginecolog, în primele 7 zile de la debutul ciclului menstrual sau imediat după un avort în primul trimestru de sarcină.

Supradozare

Nu sunt disponibile date privitoare la supradozare.

Mirtazapin vezi Remeron

Mirtazapine vezi Remeron

Mirzalux vezi Remeron

Mirzaten vezi Remeron

Mivara vezi Felodipin

Mivastin vezi Simvastatin

Mixtard vezi Humulin

Modafen

Denumire comună internațională: Combinații (Ibuprofenum + Pseudoephedrinum)

Alte denumiri comerciale: Nurofen răceală și gripă

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Modafen este o combinație de ibuprofen, un antiinflamator nesteroidian cu proprietăți antiinflamatorii, analgezice (de eliminare a durerii) și antipiretice (de scădere a febrei) și clorhidrat de pseudoefedrină, un simpatomimetic care determină vasoconstricția mucoasei nazale, reducând astfel congestia nazală (senzația de nas înfundat) și rinoreea (curgerea nasului). Modafen este recomandat ca tratament de scurtă durată în caz de infecții acute ale tractului respirator superior, congestie nazală sau sinusită, sinuzită, rinită acută, viroză respiratorie, gripă, dureri de cap, febră, senzație de urechi înfundate.

Important de știut

Dacă durerile sau febra nu cedează la tratamentul cu Modafen și persistă mai mult de 3 zile adresați-vă medicului dumneavoastră. Nu administrați medicamentul mai mult de 7 zile decât dacă aveți recomandarea medicului.

Administrarea corectă

Comprimatele se înghit întregi împreună cu un pahar de apă, preferabil în timpul meselor.

În cazul apariției grețurilor, vărsăturilor sau arsurilor de stomac luați medicamentul concomitent cu alimentele sau cu un pahar

de lapte.

Urmați întocmai prescripția și solicitați clarificări suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- dureri toracice, bătăi cardiace anormale, dificultăți respiratorii, slăbiciune, tulburări de vorbire sau de vedere, pierderea echilibrului
- amețeli severe, anxietate, neliniște, nervozitate
- sângerări anormale, slăbiciune neobișnuită, febră, frisoane, dureri în tot corpul, simptome de răceală
- scaune cu sânge sau de culoare neagră, vărsături cu sânge sau cu aspect de zaț de cafea, tuse cu sânge
- dureri severe de cap, vedere încețoșată, dificultăți de concentrare, amorteți
- febră, frisoane, dureri de cap, gât înțepenit, sensibilitate crescută la lumină, pete mici roșii pe piele, convulsii
- convulsii.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, arsuri de stomac, diaree, constipație, balonare, gaze, lipsa poftei de mâncare, amețeli, dureri de cap, insomnii, tulburări ale dispoziției, tulburări ale vederii sau ale percepției cromatice, țiuiri în urechi.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergii cunoscute la pseudoefedrină, ibuprofen, aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene, antecedente de astm bronșic asociat cu administrarea de aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene, polipi nazali, hipertensiune arterială, insuficiență coronariană acută, insuficiență hepatică sau renală severă, ulcer gastric sau duodenal activ, diabet zaharat, hipertiroidie, glaucom cu unghi închis, risc de reter-

ție urinară, lupus eritematos sistemic, feocromocitom (tumoră a glandelor suprarenale), tratament în ultimele 14 zile cu inhibitori ai monoaminoxidazei.

Atenționări speciale

Administrarea antiinflamatoarelor nesteroidiene poate crește riscul pentru probleme cardiace sau circulatorii amenințătoare pentru viață, inclusiv atac de cord sau atac cerebral. Riscul crește proporțional cu durata folosirii antiinflamatoarelor. Nu folosiți aceste medicamente imediat înainte sau după operația de by-pass.

Antiinflamatoarele pot crește de asemenea riscul de sângerare sau perforare a tractului gastrointestinal. Aceste probleme pot fi fatale și pot apărea oricând în timpul administrării antiinflamatoarelor, neanunțate de vreun simptom. Persoanele vârstnice pot fi chiar mai expuse la aceste efecte gastrointestinale severe.

Înainte de începerea administrării informați medicul dacă aveți boli de inimă, insuficiență cardiacă congestivă, hipertensiune arterială, diabet zaharat, istoric de ulcer gastric, boli de ficat sau rinichi, lupus eritematos sistemic, afecțiuni ale tiroidei, prostată mărită cu probleme la urinat, tulburări ale coagulării sângelui ce predispun la sângerări, întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Evitați consumul de alcool pe durata administrării Modafenului deoarece poate crește riscul de sângerare a stomacului.

Medicamentul poate da amețeli sau dureri de cap de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte.

Sportivii ar trebui să folosească cu precauție acest preparat întrucât pseudoefedrina poate pozitivă testele antidoping.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- alte preparate cu aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Clafen, Diclac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), ketorolac (Ketanov, Ketorol), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis), naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)
- diuretice
- beta-blocante: atenolol (Atecor, Atenocor, Hypoten), metopro-

lol (Betoloc, Bloxan, Egilok), propranolol, sotalol (Darob, Sotagamma)

- fenobarbital
- corticosteroizi cum ar fi prednison, prednisolon (Decortin H), metilprednisolon (Lemod Solu, Medrol, Solu-Medrol)
- anticoagulante (Trombostop, Sintrom)
- antidepresive triciclice cum ar fi amitriptilină, clomipramină (Anafranil), doxepin
- inhibitori ai monoaminoxidazei.

Sarcina și alăptarea

Deși studiile pe animale nu au demonstrat că Modafen ar putea avea efecte nocive asupra fătului dacă se administrează în primele luni de sarcină, evitați pe cât posibil administrarea lui în timpul sarcinii sau lactației.

Administrarea ibuprofenului și pseudoefedrinei în ultimele 3 luni de sarcină poate determina defecte congenitale și travaliu prelungit.

Dacă sunteți însărcinată sau intenționați să rămâneți însărcinată consultați medicul înainte de a administra Modafen.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul simptomelor de răceală și gripă, durerilor de cap, sinuzitei, rinitei

Adulți și copii peste 12 ani

Se administrează inițial 1-2 comprimate, apoi dacă se consideră necesar se repetă doza la intervale de 4-6 ore fără a depăși însă 6 comprimate pe zi. Se recomandă ca durata tratamentului să nu depășească 7 zile.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: greață, vărsături, dureri de stomac, nervozitate, neliniște, transpirații, vedere încețoșată, probleme respiratorii, convulsii.

Moduxin vezi Preductal

Moldamin

Denumire comună internațională: Benzathini benzylpenicillinum

Alte denumiri comerciale: Retarpen

Forme de prezentare: Pulbere pentru suspensie injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Moldaminul este o penicilină cu acțiune prelungită, pentru administrare intramusculară. Spectrul său de acțiune este similar cu cel al penicilinei G potasice. Datorită solubilității sale reduse, Moldamin se resoarbe lent asigurând nivele joase și persistente de medicament în sânge. Din acest motiv, Moldamin este recomandat în tratamentul infecțiilor cu microorganisme sensibile la penicilină, inclusiv streptococ beta-hemolitic, stafilococi non-penicilinoză producători și treponema pallidum (germenele responsabil de sifilis).

Important de știut

Durerea la locul injectării este de obicei moderată și dispăre în câteva ore. Reacțiile dureroase prelungite se pot însoți uneori de febră, dar aceasta dispăre în cel mult 24 ore. În caz de reapariție a febrei la injecțiile următoare se va reduce doza la 600000 UI, scurându-se în același timp intervalul între administrări. Dacă reacția febrilă persistă se impune înlocuirea tratamentului cu Penicilina V.

Nu se recomandă administrarea flacoanelor de 1,2 milioane UI la copiii cu vârsta de 3-7 ani deoarece masa musculară a acestora este redusă. Pentru aceștia se preferă flacoanele de 600000 UI. Aceeași concentrație este indicată și adolescenților cu cardiopatii reumatismale grave.

Administrarea corectă

Moldamin trebuie administrat profund intramuscular.

Pentru prepararea injecției se agită bine flaconul ca pulberea să se disperseze. Se șterge cu alcool dopul flaconului și se perforază foarte încet cu un ac de seringă sterilizat, lăsând aerul să pătrundă în flacon. Cu un alt ac, de asemenea sterilizat, adaptat la o seringă sterilizată, se extrag 5 mL dintr-o fiolă de apă distilată și se introduc în flacon. Se desface apoi seringă de ac, ambele ac rămânând în dop. Se agită puternic flaconul pentru omogenizare. Se adaptează seringă la acul cu care se face injecția, se introduce aer în flacon, apoi se răstoarnă și se aspiră suspensia.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Nu folosiți soluțiile care conțin particule, sunt tulburi sau și-au

schimbat culoarea.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate, fisurate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- bătăi cardiace anormale, dureri în piept

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: greață, vărsături, diaree, dureri abdominale, roșeață, durere sau tumefacție la locul injectării.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă sau cefalosporine, insuficiență renală severă, infecții cu germeni penicilino-sensibili dar care necesită nivele ridicate ale medicamentului în sânge (caz în care se folosește o penicilină cu acțiune rapidă), vârsta sub 3 ani.

Atenționări speciale

Omiterea dozelor sau sistarea tratamentului fără aprobarea medicului crește riscul de selectare a bacteriilor rezistente la medicament. Continuați tratamentul până la terminarea prescripției chiar dacă vă simțiți bine.

Consumați cât mai multe lichide în timpul tratamentului pentru a evita deshidratarea.

Folosiți metode contraceptive de barieră (ex. prezervative) dacă doriți să evitați sarcina.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- aspirină sau alte antiinflamatoare nesteroidiene: diclofenac (Clafen, Diclac, Rheumavek, Voltaren), indometacin, ketoprofen (Ketalgon, Ketomag, Ketonal), ketorolac (Ketanov, Ketorol), acid mefenamic (Vidan), meloxicam (Celomix, Melox, Movalis),

- naproxen (Aleve, Momendol, Reuxen), piroxicam (Bruxicam, Flamexin, Piroxsal)
- tetraciline
 - cloramfenicol (Otophenicol, Sificetina)
 - antibiotice aminoglicozide: gentamicină (Diakarmon, Genticol, Lyracyclin)
 - probenecid
 - heparină (Heparin, Lasonil, Lioton)
 - anticoagulante (Sintrom, Trombostop)
 - contraceptive orale (anticoncepționale).

Sarcina și alăptarea

Dacă sunteți însărcinată puteți administra Moldamin doar cu recomandarea medicului. Discutați cu acesta despre riscurile și beneficiile acestui tratament.

Este posibil ca medicamentul să poată trece în laptele matern, de aceea consultați medicul înainte de a alăpta.

Doze recomandate

- Pulbere pentru suspensie injectabilă
Tratamentul formelor ușoare de infecție streptococică (scarlatină, angină, amigdalită, faringită, erizipel)

Adulți

Se recomandă administrarea a 1-2 flacoane de 1,2 milioane UI la 7-14 zile.

Copii cu vârsta de 7-15 ani

Se administrează 1 flacon de 1,2 milioane UI; medicul va aprecia dacă mai este indicat un al doilea flacon după 3-7 zile.

Profilaxia reumatismului articular acut

Adulți

Se recomandă administrarea unui flacon de 1,2 milioane UI la 10-12 zile în funcție de nivelele penicilinei în sânge.

Copii cu vârsta de 7-15 ani

Se administrează 1 flacon de 1,2 milioane UI la 14-21 zile în funcție de greutatea copilului și de riscul pentru reumatism.

Tratamentul sifilisului

În primele 2 zile de tratament se injectează zilnic câte un flacon de 1,2 milioane UI, apoi câte 1 flacon la 4-5 zile, până la realizarea dozei totale potrivite.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: agitație, confuzie, halucinații, tremor, convulsii, comă.

Momendol vezi Reuxen

Mononitron vezi Olicard

Monopril vezi Fosypril

Monoter vezi Olicard

Monural vezi Fosfomycinum

Morfina

Denumire comună internațională: Morphinum

Alte denumiri comerciale: MSI Mundipharma, MST Continus, Sevredol, Vendal Retard

Forme de prezentare: Comprimate filmate, Comprimate filmate eliberare prelungită, Soluție injectabilă

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Morfina este un analgezic extrem de puternic indicat în tratamentul durerilor moderate sau severe. Modul său de acțiune implică modificarea percepției durerii la nivelul creierului, dar la doze mari poate afecta și alte organe, inclusiv sistemul respirator și cel circulator.

Important de știut

Riscul de a deveni dependent de Morfină crește odată cu doza sau perioada de timp administrată. La întreruperea bruscă a administrării pot apărea în primele 24 ore simptome de sevraj ca: neliniște, somn agitat, rinoree (nas curgător), transpirații, lacrimat excesiv, căscat, pupile dilatate. În 72 de ore de la oprirea administrării se pot adăuga celor mai sus menționate următoarele simptome: dureri abdominale, apetit redus, greață, vărsături, diaree, dureri ale mâinilor și picioarelor, dureri de spate severe, anxietate, agitație, bufeuri, frisoane, spasme și fasciculații musculare, creșterea temperaturii corpului, bătăi cardiace și respirații frecvente, strănut, insomnii, slăbiciune. Simptomele de sevraj dispar spontan, fără tratament, în 1-2 săptămâni. Totuși este posibil ca durerile musculare, iritabilitatea și insomniile să persiste încă 2-6 luni.

Administrarea corectă

Soluția de Morfină se administrează de obicei în cabinetul medicului, policlinică sau spital. Dacă folosiți soluția la domiciliu urmați pas cu pas indicațiile personalului medical. Acesta vă va învăța cum să administrați soluția și vă va lămuri eventualele neclarități.

Nu utilizați soluțiile de Morfină care conțin particule, sunt tulburi sau decolorate; nu utilizați de asemenea flacoanele care prezintă urme de lovire sau sunt crăpate.

Păstrați produsul, acele și seringile departe de copii sau animale de casă. Nu refolosiți acele, seringile sau alte materiale. Întrebați personalul medical cum și unde ar trebui să aruncați aceste materiale după folosire.

Administrați comprimatele pe cale orală la fiecare 4 ore sau conform prescripției, preferabil o dată cu alimentele pentru a reduce disconfortul gastric.

Luați comprimatele cu eliberare prelungită de 2 ori pe zi sau conform prescripției. Înghițiți-le întregi împreună cu un pahar mare de apă, fără a le mesteca, diviza sau zdrobi înainte de a le înghiți. Dacă mestecați sau zdrobiți tabletele există riscul ca o cantitate periculoasă de Morfină să se elibereze deodată în organism.

Urmați întocmai prescripția, la intervalele de timp recomandate de medic și solicitați lamuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția următoarelor efecte adverse:

- reacții alergice (probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie)
- delir, dezorientare, halucinații, pierderea conștienței
- dificultăți la urinat
- bătăi cardiace anormale, palpitații
- tremor, convulsii
- respirații rare.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: agitație, neliniște, insomnii, schimbări de dispoziție, tulburări de vedere, amețeli, confuzie, dureri de cap, somnolență, lipsă de energie, slăbiciune, lipsa poftei de mâncare, uscăciunea gurii, greață, constipație, libido scăzut, urinări frecvente, transpirații, pupile punctiforme.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța activă, tratament cu cimetidină, clorpromazină (Plegomazin) sau alte fenotiazine, oxybat sodic, amitriptilină sau alte antidepresive triciclice, pareză intestinală suspectată sau cunoscută, obstrucție intestinală, colită asociată tratamentului cu antibiotice, obstrucție a căilor respiratorii superioare, atac de astm, pierderi de sânge masive, intervenții ce necesită anestezie generală în viitorul apropiat, consum de alcool.

Atenționări speciale

Înainte începerii tratamentului informați medicul dacă aveți boală pulmonară obstructivă cronică, astm bronșic sau alte afecțiuni respiratorii, dificultăți la înghițire, traumatisme sau leziuni craniene recente, presiune intracraniană crescută, deformări ale coloanei vertebrale, boli de inimă, ficat, rinichi sau tiroidă, atac de cord recent, blocaj al stomacului, boală inflamatorie intestinală, intervenții chirurgicale recente asupra stomacului, hipertrofie de prostată cu probleme urinare importante, istoric de convulsii, antecedente de abuz sau dependență de droguri, delirium tremens (formă de sevraj sever după întreruperea consumului de alcool), întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii.

Ca să nu omiteți doze încercați să luați medicamentul în fiecare zi la aceleași ore.

Nu administrați doze mai mari sau mai frecvent decât v-a fost recomandat. Așteptați încă puțin timp pentru ca Morfina să înceapă să acționeze și consultați medicul dacă credeți că dozele sunt insuficiente pentru a controla durerea.

Evitați consumul de alcool pe durata tratamentului cu Morfină. Dacă aveți amețeli, greață, dureri de cap sau vă simțiți confuz după administrarea Morfinei, așezați-vă comod pentru ca o parte din aceste efecte să se reducă.

Ca și tratamentul cu alte narcotice, cel cu Morfină poate determina depresie respiratorie, riscul fiind mai mare pentru persoanele în vârstă, persoanele cu probleme respiratorii sau cele cu condiție fizică redusă. Dacă respirația dumneavoastră este anormal de lentă nu administrați Morfină fără a consulta mai întâi medicul și fără a avea prin preajmă echipamentul de resuscitare.

Efectuați exerciții de respirație și tuse pentru a scădea riscul de atelectazie (turtire parțială sau totală a plămânilor).

Morfina poate crește riscul de convulsii dacă este administrată

persoanelor cu epilepsie.

Medicamentul poate afecta gândirea și coordonarea și poate da dureri de cap, amețeli sau confuzie, de aceea evitați șofatul, manipularea utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea acestor efecte. De asemenea evitați consumul altor medicamente ce v-ar putea accentua amețelile sau somnolență, exercițiile fizice solicitante, mediile cu temperatură ridicată, febra, deshidratarea. Evitați ridicarea bruscă din pat sau de pe scaun pentru a nu ameți.

Informați medicul că sunteți în tratament cu acest medicament înainte de a primi vreun tratament medical, chirurgical sau stomatologic.

Siguranța și eficacitatea administrării morfinei la copii nu au fost confirmate de aceea utilizarea la aceștia ar trebui să se facă cu prudență.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- naltrexona (Revia)
- fluoxetină (Anxetin, Floxet, Prozac)
- risperidonă (Rispolept)
- clorpromazină (Plegomazin)
- antidepressive triciclice: amitriptilină, clomipramină (Anafranil), doxepin
- barbiturice anestezice: thiopental
- relaxante musculare
- sedative
- diuretice
- mexiletin (Mexitil)
- rifampicină (Sinerdol)
- cimetidină
- ketorolac (Ketanov, Ketorol)
- oxybat sodic (Xyrem)
- inhibitori ai monoaminooxidazei
- alcool.

Sarcina și alăptarea

Anunțați imediat medicul dacă rămâneți însărcinată sau plănuți o sarcină în viitorul apropiat. Deși nu există dovezi că tratamentul de scurtă durată cu Morfină în sarcină poate afecta fătul, acest medicament este recomandat a se administra la gravide doar dacă potențialele beneficii depășesc net posibilele riscuri.

Medicamentul nu este indicat în timpul nașterii întrucât poate determina probleme respiratorii la nou-născut.

Nou-născuții ale căror mame au folosit cronic Morfina pot prezenta simptome de sevraj după naștere.

Deoarece Morfina poate trece în laptele matern nu alăptați în timpul tratamentului. Dacă nu respectați această recomandare există riscul ca sugarul să aibă simptome de sevraj după oprirea alăptării.

Doze recomandate

- Comprimate

Tratamentul durerii severe și cronice (de lungă durată)

Adulți

Inițial se recomandă administrarea a 5-30 mg la fiecare 4 ore, dar doza de început poate varia în funcție de necesitățile individuale și de tratamentele anterioare cu narcotice.

Copii

Dozajul trebuie stabilit de către medicul curant.

- Comprimate cu eliberare prelungită

Tratamentul durerii severe și cronice

Adulți

Comprimatele cu eliberare prelungită sunt de obicei indicate persoanelor care primesc narcotice pentru a elibera durerea. Doza de început depinde astfel de doza zilnică de narcotice pe care o primea persoana. Ulterior medicul ajustează dozajul în funcție de necesități. Comprimatele de 200 mg folosesc doar persoanelor ce tolerează narcoticele și au nevoie de doze echivalente de Morfină de minim 400 mg pe zi. Avantajul comprimatelor cu eliberare îndelungată este că permite administrarea la intervale de 12 sau 24 ore. Unele persoane pot avea nevoie în continuare de comprimate cu acțiune rapidă care să fie administrate în crize, între 2 comprimate cu eliberare prelungită.

Copii

Dozajul este stabilit de către medicul curant în funcție de severitatea durerii, greutatea și talia copilului.

- Soluție injectabilă

Tratamentul durerii moderate sau severe

Adulți

Se recomandă administrarea intramusculară sau subcutanată a 5-20 mg Morfină (uzual 10 mg) la fiecare 4 ore, după necesități.

Eventual se pot injecta intramuscular 8-15 mg Morfină iar pentru dureri foarte intense doze adiționale mai mici la fiecare 3-4 ore.

Pentru perfuzie intravenoasă se administrează circa 2-10 mg la o persoană de 70 kg. Se poate folosi un bolus de 2,5-15 mg în 4-5 mL ser fiziologic și se injectează lent în 4-5 minute.

Dacă se dorește perfuzarea intravenoasă continuă se adminis-

trează cu ajutorul injectomatului câte 0,1-1 mg/mL Morfină în dextroză 5%.

Copii

Doza recomandată este de 50-200 µg/kg la fiecare 4 ore până la maxim 10-15 mg per doză.

Durere cronică, severă asociată cancerului terminal

Inițial doza de încărcare este de minim 15 mg administrată intravenos urmată apoi de perfuzie de 0,2-1 mg/mL Morfină. Cantitatea perfuzabilă poate varia între 0,8-80 mg/oră până la 160 mg/oră.

Intervenții chirurgicale pe cord deschis

Uzual 0,5-3 mg/kg ca anestezie unic sau în combinație cu un anesteziec potrivit.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include: piele rece și palidă, amețeli, dureri de cap, confuzie, somn profund, respirații rare, bătăi cardiace rare, pupile mici sau dilatate, convulsii.

Mostrafin vezi Proscar

Movalis vezi Meloxicam

Moxcipam vezi Meloxicam

Moxilen vezi Amoxicilina

Moxilen Forte vezi Amoxicilina

MSI Mundipharma vezi Morfina

MST Continus vezi Morfina

Mucotreis vezi Humex expectorant

Muse vezi Vasaprostan

Myco-Flusemidon vezi Biazol

Mycoheal vezi Miconazol nitrat

Mycomax vezi Fluconazol

Mycospor vezi Biazol

Mycosyst vezi Fluconazol

Myfortic vezi Cellcept

Myolastan

Denumire comună internațională: Tetrazepamum

Alte denumiri comerciale: Relaxam

Forme de prezentare: Comprimate filmate

Ce este și pentru ce afecțiuni se utilizează?

Myolastan este un relaxant muscular din clasa benzodiazepinelor util în principal pentru relaxare musculară și diminuarea anxietății.

Contractura musculară este o tensiune musculară mai mult sau mai puțin dureroasă, exagerată și prelungită, care poate limita mișcările.

Important de știut

În cazul tratamentului prelungit sau cu doze mari întreruperea administrării trebuie să se facă progresiv prin diminuarea dozelor la intervale de mai multe zile.

Administrarea corectă

Administrați medicamentul pe cale orală de 1-3 ori pe zi sau conform prescripției, în timpul mesei sau pe stomacul gol.

Urmați întocmai prescripția și solicitați lămuriri suplimentare medicului sau farmacistului dacă aveți neclarități.

Dacă săriți o doză – luați următoarea doză imediat ce vă amintiți. Totuși, dacă se apropie timpul pentru următoarea doză săriți peste doza uitată și reveniți la programul normal de administrare. Nu luați 2 doze odată.

Cum păstrăm medicamentul – în ambalajul original, bine închis și ferit de acțiunea copiilor. Păstrați medicamentul la temperatura camerei ferit de căldură și umezeală excesivă. Aruncați flacoanele expirate sau de care nu mai aveți nevoie.

Ce efecte adverse pot apare?

Încetați administrarea medicamentului și anunțați imediat medicul dacă observați apariția reacțiilor adverse severe cu probleme respiratorii, tumefacții ale buzelor, limbii sau feței, urticarie.

În cazul apariției următoarelor efecte adverse mai puțin severe continuați administrarea medicamentului dar consultați medicul imediat ce va fi posibil: somnolență, tulburări de memorie, amețeli.

Când nu se administrează?

Nu se administrează în caz de alergie cunoscută la substanța

activă sau la alte benzodiazepine (ex. diazepam, bromazepam, lorazepam, medazepam, nitrazepam), miastenia gravis, insuficiență respiratorie.

Atenționări speciale

Tratamentul cu benzodiazepine poate da dependență fizică sau psihică mai ales dacă constă în doze mari, este de lungă durată sau se asociază cu alcool, medicamente pentru scăderea anxietății sau pentru inducerea somnului. La întreruperea bruscă a administrării este posibil să apară semne ale sindromului de abstinență sau ale sevrajului cu insomnii, dureri de cap, dureri musculare, neliniște, agitație, irascibilitate, dar acestea dispar spontan în câteva zile. Sistarea progresivă a tratamentului permite evitarea acestor efecte nedorite.

Înainte de începerea tratamentului informați medicul dacă aveți boli ale ficatului, rinichilor sau musculaturii întrucât poate fi necesară ajustarea dozelor sau reconsiderarea tratamentului.

Luați medicamentul exact cum v-a fost prescris de medic pentru a obține maximul de beneficii. Nu administrați doze mai mari sau pe durată mai lungă decât v-a fost recomandat.

Myolastan prezintă efecte sedative relativ minore la dozele uzuale totuși se recomandă evitarea șofatului, manipulării utilajelor cu risc și activitățile ce implică atenție sporită până la epuizarea efectelor.

Interacțiuni posibile cu alimente sau medicamente

Înainte de începerea tratamentului anunțați medicul dacă luați vreunul din următoarele medicamente:

- medicamente ce deprimă activitatea sistemului nervos central
- fluvoxamin (Fevarin)
- itraconazol (Orungal, Sporilin), ketoconazol (Fungicide, Kefugin, Nizoral)

Sarcina și alăptarea

Dacă rămâneți însărcinată anunțați imediat medicul pentru a discuta care sunt riscurile și beneficiile administrării în sarcină. Administrarea îndelungată a Myolastanului în sarcină poate crea dependența fătului pentru medicament și poate duce la simptome de sevraj după naștere. De asemenea utilizarea medicamentului în ultima săptămână de sarcină poate determina probleme de reglare a temperaturii corpului, dificultăți respiratorii, dificultăți în alimentație, somnolență și slăbiciune musculară a nou-născutului.

Myolastan poate trece în laptele matern și poate da somnolență, dificultăți în alimentație și scădere în greutate la sugar, de ace-

ea nu alăptați în timpul tratamentului.

Doze recomandate

- Comprimate

Relaxare musculară, anxioliză

Adulți

Se începe de obicei cu administrarea unui comprimat seara la culcare și se crește progresiv cu câte ½ comprimat pe zi până se ajunge la 2 comprimate pe zi repartizate conform schemei: câte ½ cp dimineața și la prânz și 1 comprimat seara sau 1 priză unică seara. Persoanele spitalizate sau la pat pot începe cu 1 comprimat pe zi și pot crește apoi progresiv doza cu câte ½ comprimat pe zi până ajung la 3 comprimate pe zi repartizate în 2 prize (1 comprimat dimineața și 2 comprimate seara) sau 3 prize zilnice.

Vârstnicii pot avea nevoie de doze reduse la jumătate dar dozajul variază de la o persoană la alta și nu depinde de severitatea afecțiunii tratate ci de reacția fiecăruia la medicament. De cele mai multe ori durata tratamentului este doar de câteva zile.

Supradozare

Anunțați imediat medicul dacă suspectați supradozarea. Simptomele supradozării pot include amețelile și somnolența.

N-Atenolol vezi Atenolol

N-Diclofenac vezi Diclofenac **N-Furosemid** vezi Furosemid

N-Ketoconazol vezi Ketoconazol

N-Metoclopramid vezi Metoclopramid

N-Paracetamol vezi Paracetamol

N-Piracetam vezi Piracetam

N-Piroxicam vezi Piroxicam

N-Prednison vezi Prednison

N-Propranolol vezi Propranolol

N-Ranitidin vezi Ranitidina

Nasacort vezi Triamcinolon Acetonid